eul_wid: taq-ac

Ἡσύχιος ὁ Ἀλεξανδρεύς · Hesychius the Alexandrian

Lexicon

Λεξικὸν (Π—Ω)

Period: *Ὀψιμαρχαία* Late Antique
Dialect: *Κοινή* Koine
Domain: *Γραμματική* Grammar
Format: *Πεζός* Prose

pi 1 Παμύλη ς· Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν· ὡς σφοδρῶς [ἡ] Αἰγυπτώδης, Σώχαρις, Παμύλης Παᾶπι ς· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα.

pi 2 Λεύκων Φράτερσιν· ἀτὰρ ὦ Μεγάκλεες οἶσθ' ἃ τοῦ Παάπιδος· Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε παγαί η· κύων.

pi 3 Σκυθιστί πάγαν α· σφύρα, καὶ ἡ Ἀργὼ ἐπάγη * παγανό ς· ἰδιώτης, ἄφρων παγά ς· γῆ τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν πάγας α· θύρα.

pi 7 καὶ παγασαί Παγασίτη ς· Ἀπόλλων παρὰ Ἀχαιοῖς ἐν Παγασαῖς, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς παγετό ς· κρύσταλλος.

pi 9 ψῦχος. [κρημνός, σκόπελος] παγετ ῷ· ψύχει.

pi 10 κρυμῷ πάγ η· παγίς.

pi 11 ποδάγρα. βρόχος πάγη δέ τι ς· παγὶς δέ τις πάγη ν· παγίδα.

pi 13 [ἢ ὑψηλὸν τόπον] παγῆνα ι· στερεωθῆναι [παγγά ς· πλάνος] πάγιο ν· στερεόν.

pi 16 πιστόν. κάτοχον. βέβαιον. ἀσφαλές * παγηνό ς· ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός παγκαρπί α· πανσπερμία παγκράδ η· ἀπὸ τῆς κράδης τῶν συκῶν παγκρατή ς· Ζεύς.

pi 20 Ἀθηναῖοι παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιο ν· τὸ αὐτό.

pi 21 τὸ τρὶς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόριον, ὅ ἐστι πόα. ἢ διαπαντός παγκρατιαστα ί· ἀθληταί, πύκται πάγκυφο ς· ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει * παγελό ς· ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστράγαλος πα γ .

pi 25 λάδι α· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ πάγον εὐτειχ ῆ· τετειχισμένον ἐν ὄρει πάγο ι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν πάγο ς· ὄχθος.

pi 28 βουνός. ψῦχος παγούαι ρ· μάρμαρος.

pi 29 ἢ μικακύς πάγουρο ς· εἶδος καρκίνου Παγχαῖο ς· Ζεύς πάγχ υ· παντελῶς * παῖο ν· ἀσφαλές, βέβαιον παγχυρισμό ς· πολυσύγκριτος παγῶ ν· πηγῶν παδησχέα ι· σχίζαι * παλλί α· ἀγών.

pi 37 οἱ δὲ τὸ παλεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ πᾶν * παθήματ α· συμφοραί παθαίνεσθα ι· δεινοπαθεῖν παθιώτα ρ· συγγενοῦς.

pi 40 τελευταίου (π)άζιο ν· λίθος πολύτιμος Παιὰν Ζεύ ς· τιμᾶται ἐν Ῥόδῳ.

pi 42

ἢ εἶδος ᾠδῆς παιάνα ι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες.

pi 43 ἢ ᾠδή, ἐπὶ ἀ(πα)λλαγῇ κακῶν, ἢ αἰσχροῦ τινος παιᾶνα ς· κώμους.

pi 44 εὐφημίας, ᾠδάς, ὕμνους εἰς θεόν Παιανιέ α· ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς παιᾶνι στυγν ῷ· θρηνητικῷ ὕμνῳ παιδαγωγί α· παιδεία, διδασκαλία παιδαγωγό ς· παιδευτής.

pi 48 καὶ τὰ ὅμοια [παιδάκιμ α· μειράκια] * παῖδα ι· ἡμέραι τινές * παῖδα δέ μο ι· τὴν θυγατέρα δέ μοι παιδάρι α· τὰ μείζονα.

pi 52 καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα * παιδαλήθριο ν· παιδισκάριον παιδαριήματ α· παιδάρια παιδαριώδ η· ἀσύνετα παιδέρω ς· οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος· οἱ δὲ μύρου εἶδος * παιδεί α· ἀγωγὴ ὠφέλιμος.

pi 57 διδαχή παῖδε ς· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά.

pi 58 μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι παιδεύει ν· τρέφειν, παιδοτροφεῖν [παιδεώτι ς· παιδοκτόνος] * παιδεί α· πεῖρα.

pi 61 νουθεσία παιδικ ά· τὰ [ἱ]ἐρωτικά.

pi 62 καὶ οἱ [ἱ]ἐρώμενοι. ἐπὶ τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας παιδικέω ρ· ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης παιδίνο ρ· παιδίσκη παιδισκάριο ν· τὸ κοράσιον.

pi 65 Ἀττικοί. ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λίθος, ᾧ πρὸς ταλασιουργίαν χρῶνται παιδίσκο ι· οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες [παῖδνε ς· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ] παιδνό ς· νεογνὸς παῖς.

pi 68 νέος ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ἢ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαι ς. ἄφρων, νήπιος παιδοβάτιο ν· εἶδος ἀμπέλου παιδόθε ν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας παιδικομία ς· παιδοτροφίας παιδοκόμ [ε ν]ο ς· ὁμοίως παιδοκόρη ς· Ἑρμῆς.

pi 73 τιμᾶται ἐν Μεταποντίοις παιδολέτρι α· παιδοφόνος παιδολέτερο ν· παιδοφόνον παιδονόμο ς· ἀρχή τις παρὰ Λάκωσι παιδοπίπα ς· ἀρσενοβάτης, ἀνδροβάτης παιδό ς· ἀκμῆς παιδοτρίβα ι· ἀλεῖπται.

pi 79 γυμνασταί παιδοτριβοῦσ ι· παιδεύουσι.

pi 80 καὶ τὰ ὅμοια παιδῶνα ς· τοὺς μισθοῦ[ς] ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι (*) παιδονίκτα ι· οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμία ς παίε ι· τύπτει, πλήττει, κρούει.

pi 83 δέρει. ἢ ἐσθίει παιήον α· ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾀδόμενον· ποτὲ δὲ θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν θεῶν.

pi 84 [ἢ ᾠδή. ἢ ἔθνος] * πεζό ς· τοῖς ποσί παιηοσύν η· ἰατρεία παιητέο ν· πληκτέον παιλαγρέτα ι· ἀρχή τις, ἐπὶ ἱππέων παιλλό ς· ἄῤῥην, νήπιος παίμμ α· πλακούντια Παίονε ς· ἔθνος βαρβαρικόν.

pi 90 δοῦλοι. [καὶ ἰατροί] * παῖο ν· ἀσφαλές, βέβαιον * παιπάλλει ν· σείειν παιπαλᾶ ν· περισκοπεῖν.

pi 93 ἐρευνᾶν παιπάλ η· ἄλευρον λεπτόν, τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου, ἢ τὸ τυχόν παιπάλημ α· ποικίλος ἐν κακίᾳ (*) πάϊ ν· παῖδα παιπαλόεσσα ν· ὑψηλήν· ἔστη(ν) δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών καὶ τραχεῖαν.

pi 97 τινὲς δὲ σκολιάν παιπαλόεντο ς· τραχύν παιπάσσουσ α· παντὶ φαινομένη παῖ ς· πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινος.

pi 100 καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος. καὶ ἀντὶ τοῦ παρθένο ς. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ἄρτι ἀκμάζων παῖσα ι· ὃ ἡμεῖς παῖξαι [παισαρεύματ α· περικόμματα] παιρεύ ς· παιρέτης παίσατ ε· ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τοῦ παίξατε· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνδοτε .

pi 104 παις θ ’ ἅμ α· [παίει ἅμα] παίσδ ῃ· παιδαριεύῃ Παισό ς· πόλις.

pi 105

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ ποταμός [παιτάσα ς· ἁπλώσας παίταυρ α· σίγνα] παιφάσσει ν· πυκνὰ ἀπ’ ἄλλου ἐπ’ ἄλλον ὁρμᾶν, ἐνθουσιαστικῶς ἔχειν, σπεύδειν, θορυβεῖν, πηδᾶν παί ω· δέρω, τύπτω, πλήττω * παιώνιο ν· φάρμακον καταπαῦον ὀδύνας Παίω ν· ὄνομα.

pi 111 καὶ ἰατρός. ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς παιωνισμό ς. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός Παιῶνε ς· τὰ αὐτά παιώνι α· φάρμακα ἰατρικά.

pi 113 ἢ θεραπεῖαι παιώνιο ν· ἴασιν.

pi 114 θεραπείαν Παιώνιο ς· Διόνυσος παιωνίσαντε ς· ἀλαλάξαντες πακοτ ή· ἀποσκότ.

pi 117 . πακτ ά· ἡρμοσμένα.

pi 118 πεπηγμένα Πακτωλό ς· ὄνομα ποταμοῦ πάλ α· ζώνη * πάλα ι· ποτέ παλ [λ]άθ η· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις παλάθα ι· σύκων μαζία παλαί α· ἀλφιτισμός.

pi 124 οἱ δὲ ποσισίτου παλαιγενεῖ ς· πρεσβῦται παλαιθέο υ· παλαιᾶς θεοῦ * παλαιοθέτη ς· παλαιοπράγμων.

pi 127 δραστήριος * παλαιδέτη ς· πρεσβύτης.

pi 128 ὁ συνήθης. ὁ παλαιετής * παλαιό ν.

pi 129 ἀρχαῖον. σαθρόν * παλαιό ς· ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος ἤδη, ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος Παλαίμω ν· ὁ Ἡρακλῆς παλαιό ρ· μωρός πάλαι πεπρωμένον αἴσ ῃ· πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, ὅ ἐστι μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου Παλαίπολι ς· τὸ πάλαι[ὸν] Ἄργος πάλαισμ α· κακοτεχνία παλαισμοσύν η· πάλη παλαιστ ή· παλάμη, τὸ τεττάρων δακτύλων μέτρον, καὶ ἡ σπιθαμή παλαίστρ α· ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται παλαίτερο ν· παλαιοτέρων ἱστοριῶν παλαιφάγο υ· πάλαι ἐσθιομένης παλαίφατ α· ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα.

pi 141 οἱ δὲ πάλαι τέλος ἔχοντα * πάλ η· ἀγών παλαιῶ ς· ῥάπισμα.

pi 143 [καὶ παλαιά παλαιῷ φωτ ί· πρεσβύτῃ γεγονότι παλακῖνο ς· πολεμιστήριος παλάμα ι· αἱ χεῖρες.

pi 146 καὶ αἱ τέχναι. ἐπεὶ δι’ αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα παλάμ η· τέχνη.

pi 147 χείρ παλαμήσα ς· τεχνάσας.

pi 148 ἐργάσας παλαμήσασθα ι· τεχνάσασθαι.

pi 149 καὶ τὰ ὅμοια πάλαμι ς· τεχνίτης, παρὰ τοῖς Σαλαμ(ι)νίοις (*) παλαμέω ν· τεχνῶν παλαμναῖο ς· ἀποτρόπαιος.

pi 151 σκληρός. φονεύς, ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελών. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ [πάλανον ἀφρό ν· πεπηγότα ἀφρόν] παλάξα ι· βρέξαι· ἔνθεν καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ.

pi 153 ἢ μαλάξαι, συνθράσαι * παλάσσετ ο· διεβρέχετο.

pi 154 ἐφύρετο. ἐμολύνετο. ἀνεπίμπλατο. ἐμαλάσσετο π (α)λάσι α· τὰ συγκεκομμένα σῦκα.

pi 155 καὶ διὰ τοῦ θ π (α)λάθια καὶ παλάθη παλαστῶσα ι· χειροτονῆσαι παλάχ η· ἀρχή.

pi 157 λῆξις. μοῖρα. γενεά παλαχῆθε ν· ἐκ γενεᾶς.

pi 158 ἐκ παλαιοῦ * παλαίστρ α· ἀγωνία παλεύετα ι· θηρεύεται, ἀγρεύεται παλεύσα ς· τὰ αὐτά.

pi 161 καὶ ὑπαγαγόμενος· παράνομον γάμον παλεύσας. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιστερῶν. λέγονται γὰρ παλεύτριαι αὗται αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰ ἤγουν ἐνεδρεύουσαι παλευτα ί· οἱ τὰ λίνα ἱστῶντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται παλημάτιο ν· τὸ λεπτὸν ἄλευρον πάλη ν· ἄλευρα.

pi 164 καὶ σποδός. τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου * παλαμναῖο ς· φονεύς.

pi 165 ἀντίθεος [θεῷ.] μεμιασμένος παλήσει ε· διαφθαρείη παλιτούτ η· πλίνθος πάλθοι ς· τόξοις.

pi 168 σφενδόναις [παλίβολο ς· ἄστατος, εὐμετάβολος, ἢ εὐμετάβλητος] παλι (γ)γλώσσ ῳ· βλασφήμῳ παλιγκάπηλο ς· ὁ μετάβολος.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 171 ὁ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας παλίγκλαστο ν· σκολιόν.

pi 172 αὐστηρόν. δύστροπον παλίγκοτ α· οὐκ ἀξιόχρεα.

pi 173 ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια παλιγκώ α· πλάνη παλ (.

pi 175)ίζεσθα ι· σφαιρίζειν Παλικο ί· Ἀδράνῳ δύο γεννῶνται υἱοὶ Παλικοί, οἳ νῦν τῆς Συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες, οἱ καλούμενοι Παλικοί, οἱ καὶ κατοικήσαντες αὐτήν παλίλλογ α· παλινσύλλεκτα παλιλλογί α· ταυτολογία παλίμβιο ς· ὡς ἐξ ἀναβιώσεως παλίμβολον κήρυκ α· τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον.

pi 180 οὐκ εὖ. γνώμο(ν)α γὰρ δηλοῖ παλίμβολο ς· ἀκατάλληλος, ἀνάρμοστος, ἀπερίστατος.

pi 181 τρίπρατο ς. ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος, κοῦφός τε καὶ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ’ ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων παλίμβολο ς· ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος παλιμπετέ ς· εἰς τοὐπίσω πεπτωκός παλιμπετή ς· ὀπισθόρμητος, ἢ ἐναντιοπετής πάλιμ πλαχθέντα ς· ὀπίσω πλανητούς, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας παλιμπόρους βάκχους παλιμπρυμνηδό ν· οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν.

pi 187 προῆλθεν εἰς τοὔμπροσθεν ἀνακάμπτουσα, ὡς ἐπὶ πρύμναν κροῦσαι παλιμπυγηδό ν· τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν παλίμφημ α· κακόφημα, δύσφημα, βλάσφημα πάλι ν· εἰς τοὐπίσω.

pi 190 Ἀρίσταρχος τὸ πλέον πάλιν τοπικῶς χρῆσθαί φησι τὸν ποιητήν, καὶ οὐχ, ὡς ἡμεῖς, χρονικῶς παλινάγγελο ς· ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ ἀπὸ τούτου ἑτέραν φάσιν ἀποφέρῃ παλινάγρετ α· εὐμετάβλητα, τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα παλινάγρετο ν· παλίλληπτον.

pi 193 μεταμελητόν παλιναίρετο ν· ἐπεσκευασμένον, καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ (κε)καινοποιημένον.

pi 194 παλισύῤῥαπτον παλινδαέ ς· παλίγγνωστον παλινδ [ε]ινί α· [πάλιν γεννῆσαι] ἡ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων παλινδικε ῖ· ἐπισυνάπτει δίκην παλινδικί α· ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη * παλιγγενεσί α· τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι, ἢ ἀνακαινισθῆναι παλινδίνητο ν· συνεχές .

pi 200 ..... παλινδορί α· τὸ σκύτος.

pi 201 Πλάτων Σύρφακι· σὲ μὲν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω παλινδρομε ῖ· ἀνατρέχει.

pi 202 ὑποστρέφει * πάλιν ἐρέε ι· ἐναντιωθήσεται.

pi 203 ἢ ἀντερεῖ * παλίνορσο ς· ὀπισθόρμητος.

pi 204 πάλιν ὑποστρέψας * παλινδ (.

pi 205 .)ί α· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη παλιμπλά (γ)κτοισι [ν].

pi 208 ὀπισθορμήτοις παλινοιωνία ι· ἐκ δευτέρου μαντεῖαι παλίνπιττ α· ἑφθὴ πίττα παλινσάγη ς· χήρα γυνή .

pi 209 .... παλίνσκιο ς· σύ[ν]σκιος, σκοτεινός, ζοφώδης.

pi 210 τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλινκάπηλος παλίμπρα [κ]τος παλίντιτ α· ὀπισθέκτι[σ]τα, ὅ ἐστιν ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν δώσοντα παλίντον α· ὀπισ(θ)ότονα, ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα τρεπόμενα παλιντριβε ῖ· κακεντρεχεῖ παλιντροπά [σ]ασθα ι· εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι * παλινοστήσα ς· εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών παλινῳδία ν· ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν.

pi 216 ἢ δόγμα τῷ πρώην ἐναντίον [παλίνωξι ς· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις] παλινώρου ς· ἄκοντας παλίνωρο ν· εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν.

pi 219 ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν παλίουρο ς· κάδος.

pi 220

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀντλητήρ. καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον παλιῤῥόθιο ν· παλιῤῥόουν.

pi 221 ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός, ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον παλίῤῥυτο ν· εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον παλίσσυτο ι· ἀναχωρήσαντες παλίσσυτο ν· ἐξ ὑποστροφῆς παλίωξι ς· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔσχατον διῶκται γένωνται πάλκο ς· πηλός πάλλ α· σφαῖρα ἐκ ποικίλων ναμάτων πεποιημένη Παλλάδος πρόσωπο ν· στατήρ, ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα .

pi 228 ... παλλάκιο ν· μειράκιον παλλακό ς· ἐρρωμένος Παλλάντιο ς· Ζεὺς ἐν Τραπεζοῦντι Παλλαντί ς· ἡ Τριτωνὶς λίμνη Παλλάς · Ἀθην ᾶ, ἡ παίουσα τοὺς αὐλούς [παλ [λ]άσσει ν· ταράσσειν.

pi 234 βρέχειν. μολύνειν] παλλάχανο ν· κρόμμυον.

pi 235 Ἀσκαλωνῖται πάλλε [ν]· ἔβαλεν.

pi 236 ἐκράδαινεν πάλλε ι· κινεῖται, ἅλλεται πάλλει ν· κινεῖν.

pi 238 πηδᾶν. κληροῦν. κραδαίνειν. στρέφειν * πάλλετα ι· πηδᾷ.

pi 239 σείεται. καὶ τὰ ὅμοια πάλλεσθα ι· κληροῦσθαι.

pi 240 ἅλλεσθαι πάλλευκο ν· εὐήμερον Παλληνί [α] ς· ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν Χαλκίδι * παλλί α· ἀγών.

pi 243 οἱ δὲ τῷ Πάλει. ἔνιοι δὲ τῷ Πανί πάλλη ξ· βούπαις παλλιχία ρ· πεμμάτιόν τι παρὰ Λάκωσι * πάλλετα ι· πηδᾷ.

pi 246 σείεται. κραδαίνεται. κινεῖται. σφύζει * πάλλο ν· ἔσειον.

pi 247 καὶ τὰ ὅμοια * πάλλω ν· κινῶν, ταράσσων * παλλομένω ν· κληρουμένων παλλύτα ς· ὄργανον βασανιστήριον πάλμ η· γέῤῥον παλμό ς· τρόμος.

pi 252 σεισμός. καὶ τὰ ὅμοια παλμυό ς· βασιλεύς.

pi 253 πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς [Παλμύτη ς· Αἰγύπτιος θεός] [πάλνη ς· πλάνης.

pi 255 ἀπάτης] * παλλωΐ α· τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα πάλ [λ]ο ς· κλῆρος.

pi 257 ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, πρὸς τὴν ἄρ[νη]σιν τοῦ λαγχάνοντος. καὶ τό· κλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες πάλ [λ]ος ἔζευξε ν· .

pi 258 ..... [παλλουμένω ν· κληρουμένων] [πάλ οις αι ς , τοῦ πάλλεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια] παλτ ά· ἀκόντια.

pi 261 λόγχαι πάλτ ο· ἥλατο.

pi 262 ἀπέβη παλτό ν· κληρωτήν παλτῶ ν· ἀκοντίων παλύνα ς· τὸ λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλών, τὴν λεγομένην χυτή ν.

pi 265 εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου· ἐπὶ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ[νειν] παλύνειν πάσσει(ν) παμβῶτις τύχ η· ἐλπὶς παντοτρόφος Παμισό ς· ποταμός παμμάκα ρ· κατὰ πάντα μακαριστός παμμέγεθε ς· λίαν μέγα παμμελέσι ν· ἐνμελέσι.

pi 270 γλυκερέσιν παμμήστορ α· πάντων τεχνίτην πάμπα ν· παντελῶς.

pi 272 ὁλοτελῶς. ὁμοίως. ὄντως Πάμπανο ν· ἡ Δημήτηρ ἐν Ἡρακλείᾳ παμπήδη ν· ὁλοσχερῶς.

pi 274 παντελῶς παμπησ [σ]ί α· πᾶσα ἡ ὕπαρξις παμποίκιλο ς· πολύτροπος * πάνπρωτο ν· πάντων πρῶτον παμφάγο ς· πάντα δαπανῶν παμφαέ ς· φαιδρότατον.

pi 279 πάντα φωτίζον παμφαίνει ν· λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν παμφαλύζε ι· τρέμει παμφανά ᾳ· λάμπει παμφανόωντ α· λαμπρόν, πάντοθεν λάμποντα παμφαοῦ ς· πάντα φωτιζούσης παμφθόγγ ῳ· παμφώνῳ πάμφ ι· παντάπασι Παμφίδε ς· γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ Πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι παμφόρ ῳ· πάντα φέροντι παμ [μ]ωχίω ν· κεκτημένος παμῶχο ς· ὁ κύριος.

pi 290 Ἰταλοί. καὶ ἡ δεκάς. [καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία [καὶ] τὸν πατέρα πᾶ ν· ὅλον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 291 τὸ πᾶ ν· τὸ ὅλον παναγ ῆ· καθαρά.

pi 292 ἅγια παναγή ς· καθαρός, κατὰ πᾶν ἁγνός [παναγιστία ς· παναγίας] πάναγρ α· [πανάγρια,] ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἁδρὰ θηρεύεται πανάγρο υ· τοῦ πάντα ἀγρεύοντος παναθήναι α· ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτή.

pi 297 καὶ ὁ ἀγών παναιεῖ ς· Ἀθήνησιν ἱέρειαι παναίθῃσι ν· ὅλαις λαμπραῖς· παναίθῃσι(ν) κορύθεσ(σ)ι πάναιθο ν· λαμπρόν παναίθετο ς· πάντα ἀπαραίτητος παναίγυλο ς· πανκάκουργος παναϊ̈ α· ἱέρεια, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί Παναΐ [ν]ο ι· ἔθνος Θρᾴκιον παναίολο ς· παμποίκιλος πανάκει α· θεραπεία πάν (α κ)ε ς· βοτάνη τις, ἣ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται Πάνακτο ς· ἡ ὀρίγανος.

pi 308 καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παναλκέ ς· ἰσχυρόν.

pi 309 παντοδύναμον πανάμερο ς· δι’ ὅλης ἡμέρας πανάμωμο ς· ἀρεστός πανάποτμο ς· ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτμος, ὅ ἐστι παντελῶς κακόμορος παναρμόνιο ν· εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου τεταγμένον.

pi 313 Ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία * πανάργυρο ν· ὅλον ἀργυροῦν πανασκηθέ α· πάντα ὑγιῆ παναφήλικ α· πάντων ὁμηλίκων ἀπεληλαμένον ἐκτός Παναχαιῶ ν· πάντων Ἑλλήνων παναώριο ν· πάντων ἀωρότατον.

pi 318 καὶ ἄμοιρον. ἢ κατὰ πάντα ἄωρον πανδαισί α· ἡ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονὰς παρέχουσα εὐωχία, ἢ πολυτελὴς τράπεζα πανδαισία ν· τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν πανδαμάτω ρ· ὁ πάντας δαμάζων πανδαμικο ί· παιδικοὶ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς πανδ [ε]ῖ α· ἑορτὴ Ἀθήνησι πανδερκεῖ ς· πάντα ὁρῶντες πᾶν δ ’ ἦμα ρ· δι’ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας πανδημε ί· σὺν παντὶ τῷ δήμῳ πανδήμιο ς· ὁ καθ’ ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος πανδήμο υ· δημοσίας, κοινῆς πανδοκ (ε)ῖο ν· πανδοχ(ε)ῖον πάνδο ξ· ὁ ἐν πανδοχ(ε)ίῳ οἰκῶν πανδοῦρα ἢ πανδουρί ς· ὄργανον μουσικόν.

pi 331 Πάνδουρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον Πανδοσί α· πόλις τῆς Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας πανδοχεύ ς· ἐπιδέξιος, ὁ πάντας δεχόμενος πανδώρ α· ἡ γῆ, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται.

pi 334 ἀφ’ οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα πάνει α· κεχορτασμένη πανείπα ς· ἀναιδής πανέξαλλο ν· ἐν πᾶσιν ἀλλότριον * παναίολο ς· παμποίκιλος πᾶνε ς· τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ἔλεγον [πανέψιο ν· πᾶσι σύνοπτον] πανήγυρι ς· ἔπαινος.

pi 341 ἑορτή. θέατρον πανημαδό ν· διὰ βίου πανημέριο ς· οὐχ ὁ δι’ ὅλης ἡμέρας, ἀλλ’ ὁ ἀφ’ οὗ τι(ς) ἂν ἄρξηται μέρους· ἢ καὶ δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας, καταχρηστικῶς πανήρε α· πᾶσιν ἀρέσκοντα πανήρεσ ι· κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις πανῆρε ς· πᾶσιν ἀρέσκον.

pi 346 ποικίλον. παμμήχανον * πανήπορο ς· πανάπορος, ἐνδεής πανθρ (ό)ῳ δήμ ῳ· παῤῥησίαν ἄγοντι δήμῳ, πάντα θροοῦντι, ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι πάνθρυλ [ι]ο ν· τὸ πάντα θρυλοῦν πανθύλη ν· μονογενῆ τοῖς τόξοις ἢ σφενδόναις πανθυμαδό ν· πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ πάν θ ’ ὑπὸ μηνιθμό ν· περὶ πάντα τὸν τῆς μηνίδος χρόνον Πανί α· ἡ Πελοπόν(ν)ησος πανίας βήσσα ς· ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός.

pi 354 Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. [καὶ ὁ λευκὸς πάντη] [ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός πανικτό ν· Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις· ὥρα τοίνυν μετ’ ἐμοῦ χωρεῖν (τὸν) κωπητῆρα λαβόντα καὶ προσκεφάλαιον, ἵν’ ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάξῃς.

pi 355 ἀλλ’ οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν (προσκεφαλαίου) πάνιο ν· αὐτόχρουν.

pi 356 ὁμοέχρουν. λευκόν. καθαρόν πανίῳ δαίμον ι· μανιώδει δαίμονι πανιώνιο ν· ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐν Ἰωνίᾳ πάγκαλο ς· ἐξ ὅλου, κατὰ πάντα καλός πανκαρπί α· πανσπερμία πανκρατή ς· πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων, καὶ βασιλεύων * πάντ α· ὅλα παννόα ς· ὁ ἀπόπληκτος.

pi 363

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ ἀδολέσχης παννυχί η· δι’ ὅλης τῆς νυκτός παννυχί ς· ἑορτὴ νυκτερινή (πανοικ ί)· σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ πανόλβιο ς· παμμακάριστος [πάνομαλφαί ῳ] πανομφαῖο ν· πεφημισμένον.

pi 369 [ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων πανομφαί ῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται, τουτέστι κληδών Πανόπ η· πόλις Φωκίδος πανόπτη ς· πολυόφθαλμος.

pi 372 Ζεύς. Ἀχαιοί πάνοπτο ς· ὁ πανταχόθεν φαινόμενος πανορμί η· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος πανὸς σκῶλο ν· ὄνομα σχήματος, ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου ᾖ πεπληγὼς [ἄντρον τι λέγεται σχῆμα πανὸς σκότο ς· οἷον νυκτερινὸς φαντασίας πανοσπρί α· σύνοδος [πανοστρί α· συμμιγὴς πληθύς.

pi 378 σύνοδος] πᾶν ὁτιοῦ ν· οἷον δή ποτ’ οὖν, πᾶν τὸ τυχόν πανοῦργο ς· πάντα μανθάνων.

pi 380 δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος πανουλεύ ς· ἐξώλης πανούριο ς· πάντα οὔριος Πάνο ψ· ἥρως Ἀττικός.

pi 383 ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεώς, καὶ ἄγαλμα, καὶ κρήνη πανόψιο ν· πάντων ὁρώντων.

pi 384 πᾶσι σύνοπτον. λαμπρόν πανσαγί α· πανοπλία πανσθενεστάτ ῳ· ἰσχυροτάτῳ πανσυδί η· ὁμοῦ πάντες πάντα κάλων σείε ι· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων πάντα κινήσας πέτρο ν· παροιμία πάντα λίθον κινεῖ ν· παροιμία, ἧς μέμνηται Ἀρίσταρχος.

pi 390 ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς παρὰ Σαλαμῖνι ..... παντάν α· τρυβλίον πάντα δ ’ ἀπὸ (π)λευρῶν χρόα ἔργαθε ν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ’ ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ παντάπασ ι· παντελῶς.

pi 393 ὅλως πανταρκέ α· πᾶσι βοηθόν πανταρκή ς· ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν.

pi 395 [ὁ] παντάσκιο ς· ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων πανταχῶ ς· πάντα τρόπον παντελέ ς· παντελῶς, ὁλοτελῶς παντελή ς· ὁλοτελής.

pi 399 [καὶ] παντεπόπτη ς· ὁ πάντα καθορῶν πάντε ς· ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι πάντεσ (σ)ι ν· ὑπὲρ πάντων παντευχί α· πανοπλία πάντ η· πάντως.

pi 404 πανταχοῦ, πάντοθεν πάντη τ ε· πάντως πάντ η· πανταχοῦ (.

pi 406 .) ἑκάστῳ (....) παντὶ σθένε ι· ὅλῃ, πάσῃ δυνάμει παντίτ ῳ· παντί τινι παντοδαποῖ ς· διαφόροις παντοδαπό ς· παντοῖος.

pi 410 σύμμικτος παντοδα (πῶ ν)· παντοίων.

pi 411 καὶ διαφόρων πάντοθε ν· πανταχόθεν, ἐξ ἑκάστου τόπου παντόθ ι· πανταχοῦ παντοίω ν· πάντων.

pi 414 πολυτρόπων παντοκράτω ρ· ὁ θεός, πάντων κρατῶν παντομάντειρα ι· μοῖραι πάντοσ ε· εἰς πάντα τόπον.

pi 417 πανταχοῦ πάντο ς ’ ἐΐση ν· πανταχόσε στρογγύλην παντώνι α· παντοδαπά * πάντω ν· πάντως * πάντω ν· ὑπὲρ πάντας * πάντων ἐκπαγλότατ ε· ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε πάντω ς· ἰσοδυναμεῖ ἀληθείᾳ.

pi 423 κυρίως πάντως θαρσαλέ η· κατὰ πάντα θρασεῖα πανυπερτάτ η· πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων πανυπείροχο ν· πάντων μέγιστον πάνυσσ α· (σ)τρόφος.

pi 427 ἀναδέσμη. οἱ δὲ κειρίαν, ᾗ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι πανύστατο ν· πάντων ἔσχατον * παννυχίου ς· δι’ ὅλης νυκτός * πάντη τε καὶ πάντω ς· κατὰ λόγον καὶ τρόπον πάντα πανώλεθρο ν· ἐξῶλες, πανῶλες πανώλη ς· πανώλεθρος, ἐξώλης, ἀπολλύμενος πά ξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον.

pi 433 ἢ τέλος ἔχει[ν] Πάξο ι· νῆσοι κατὰ Ἰταλίαν * παππάζοιε ν· πατέρα καλοῖεν [παπαίδη ν· παντελῶς] * πάπα ς· πατρὸς ὑποκόρισμα πάππ α· προσφώνησις παι(δὸ)ς πρὸς πατέρα.

pi 438 παπα ῖ· σχετλιασμός παππ (ά)ζοιε ν· πατέρα καλοῖεν παππάζουσι ν· πατέρα προσαγορεύουσιν.

pi 441

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα πάππο ς· ἄκανθα· ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ, καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζηται, καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλῃ.

pi 442 σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα. καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γενεί(ῳ) τρίχωσιν παπταίνει ν· περιβλέπειν πάντη παπταίνοντ α· ὁρῶντα [παπταιγγε ῖ· περισκοπεῖ] παπτήνα ς· περισκοπήσας πάρ α· ἐγγύς.

pi 447 πάρεστι παραβαίνοντα ς· ἀρνητικούς.

pi 448 ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας παραβαλεῖ ς· ἀπατήσεις.

pi 449 παραθήσεις. παραδώσεις παραβαλλόμενα ι· ἐξαπατῶσαι.

pi 450 παρακα(τα)τιθέμεναι παραβαλλόμενο ς· ἐναποκινδυνεύων, ὅ ἐστι παραβόλως μαχόμενος * παράβολο ν· παράδοξον παραβαλο ῦ· ἀνάπαυσαι.

pi 453 ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά παραβαλ ῶ· συγκρινῶ.

pi 454 παραθῶ, ὅμοιον παραβαλώ ν· ὁμοίως παραθείς παρ [α]βεβαῶτε [ς]· παραβεβηκότες παραβλέπω ν· στραβός παραβλήδη ν· ἀπατητικῶς.

pi 458 παραλογιστικῶς. ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες παραβληθησόμενο ς· συγκριθησόμενος παραβλητικό ς· παραβάλλων παραβλῶπα ς· παρορῶντας παραβλῶπε ς· ὁμοίως, διάστροφοι, τὰς ὄψεις διαστρέφοντες, καὶ παραβλέποντες παραβολ ή· πραγμάτων ὁμοίωσις παραβουλευσάμενο ς· εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς παραβραβευθεί ς· καταῤῥαγείς.

pi 465 παραμεληθείς παραβραβεύω ν· παρακρίνων παραβύουσα ν· παρακαμ(μ)ύουσαν παράβυστο ν· λάθρα γινόμενον, ἀπόκρυφον.

pi 468 ἀποκεκρυμμένον, ἢ μικρὸν κλινίδιον, παρατιθέμενον τῇ μεγάλῃ, ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον [παραγάγγα ς· εἶδος μέτρου Περσικοῦ] πα ρ ’ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖ ο· παρὰ τοῦ λαμπροῦ Τιθωνοῦ πάρα γ ε· ἐγγὺς δέ.

pi 471 ἢ κόψον παράγε ι· παρέρχεται.

pi 472 παραπέμπεται. φυλάσσεται. εἰσπορεύεται παραγκωνίσασθα ι· ἀποστρέψαι παραγόρευσι ν· ἄρνησιν παραγράφετα ι· ἐκβάλλεται παραγραφ ή· ζημία παραγράψα ι· ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι.

pi 477 καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γραμμάτων τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι παραγράψετα ι· οὐ παραδέξεται παραγυμνῶσα ι· φανεροποιῆσαι παραγωγα ί· ἀπάται.

pi 480 χρήσεις παραγωγά ς· χιτὼν παρὰ Πάρθοις πάρα δ έ· ἐγγὺς δέ παραδέδρομα [ι]· παρεμνήσθην παραδειχθέ ν· φανερωθέν παράδειγμ α· ὑπόδειγμα.

pi 485 ἢ παρασκευασθέν τι ἔλαττον εἰς μείζονα παραδειχθ ῶ· οὐ φαίνομαι παράδεισο ς· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

pi 487 οἷς ἐστιν ἐμπεριπατεῖν. ἢ τόπος [ἔνυδρος ἤτοι] εὔυδρος, ἐν ᾧ περίπατοι. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις πάρα δέ σο ι· πάρεστι δέ σοι παραδήμ ῳ· ἐξακούστῳ * παραδειγματίσα ι· φανερῶσαι.

pi 490 θριαμβεῦσαι παρὰ δίκη ν· παρὰ τὸ δίκαιον παρὰ δόξα ν· παρ’ ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν παράδοξο ν· θαυμαστόν.

pi 493 ἀπροσδόκητον παράδοξο ς· ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος παράδοσι ς· ἄγραφος διδασκαλία παραδόσεω ν· διδασκαλιῶν παραδραθέει ν· παρακοιμηθῆναι παραζηλῶ ν· παροξύνων, παρεξισῶν παραζωστρί ς· μικρὰ μάχαιρα παραθαλπόμενο ς· παραθερμαινόμενος.

pi 500 παρακμάζων. παραμυθούμενος παραθε ῖ· παρατρέχει παράθεμ α· ἐπίθεμα παραθέουσ ι· παρατρέχουσι παραθήγει ν· ἀκονᾶν, παροξύνειν παραθήκ η· παρακαταθήκη.

pi 505

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

[παράθου παραθῆτα ι· ἐκβάλλῃ παρὰ θῖν α· παρὰ τὸν αἰγιαλόν * παραθέντε ς· ἐκβληθέντες παράθρανο ς· κώπη τις ἐν ταῖς παραθράνοις παρ [α]θρέξεια ς· παραδράμοις [παραθῶτ ε· ἐκβάλλει] παρα (ι)βάτα ι· οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι, οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων πα ρ ʼ αἰγείρου θέ α· Ἐρατοσθένης φησί, ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα (αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος) ἐγγὺς τῶν ἰκρίων.

pi 513 ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἰκρία, ἅ ἐστιν ὀρθὰ ξύλα, ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' αἷς ἐκαθέζοντο, πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον * παράδοξο ς· θαυμαστός. [5]

pi 514 ἐπάξιος. καὶ ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος * Παραίλεω ς· ὄρος ἐγγὺς μ ρ θ ν ο * παραινε ῖ· συμβουλεύει παραιθένατ α· τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἤγουν ἐπὶ τὸν καρπόν παραικάτι α· αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις παραίνεσι ς· συμβουλή, νουθεσία, σωφρονισμός παραίπαιμ α· παρακοπή παραὶ ποσ ί· παρὰ τοῖς ποσί παραιρεῖτα ι· ὀλίγα ἀφαιρεῖται παραιρήμ [μ]ατ α· παράρματα ἱματίων παραιροῦντα ι· ἀφαιροῦνται * παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμό ς· ἠγωνίασ(αν), καὶ κατέπεσαν τῇ γνώμῃ [ἢ ποσίν] παραισαβάζει ν· παραμεμηνέναι.

pi 526 ἀπὸ τοῦ Σάβου παραίσι [μ] α· ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων * παρίσομα ι· .

pi 528 ... παραΐσσοντ α· παρατρέχοντα παραίτησι ν· παράκλησιν παραίφασι ς· ἀπολογία.

pi 531 παραλογισμός. παραμυθία. συμβουλία. παρηγορία. παραίνεσις παραιφάσσε ι· τινάσσει.

pi 532 πηδᾷ. παρακινεῖ. καὶ τὰ ὅμοια παραιφηλούμεθ α· παραγόμεθα παρακαίρι α· παράκ(αι)ρα παρακαταθήκ η· ἐνέχυρον παρ [α]κατέλεκτ ο· παρακατέκειτο παρακεκλημένο ι· παραμυθηθέντες, παρακληθέντες παρακεκόατα ι· παρανοεῖ παρακεκομμένο ν· ἄνανδρον παρακέκρουνται τῶν φρενῶ ν· (παρ)ηλλάττοντο παρακελεύσεσθα ι· προτρέψασθαι παρακελεύουσι ν· ἐπιτρέπουσιν παρακεχόρδικε ν· παρήλλαχεν.

pi 543 παρήμαρτεν παρακεώμεθ α· ἐγκείμενοι ὦμεν * παράκλητο ν· πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον * παρακλήτορε ς· παραμυθηταί * παρακλιδό ν· ἕνα παρ' ἕνα.

pi 547 παρακεκλιμένος. παρατετραμ(μ)ένος· ‚παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω' * παρὰ κληῖδος ἱμάντ α· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγομένου κλείθρου, δι' οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι παρακοᾶ ν· παρανοεῖν παρακοίτη ς· ὁ ἀνήρ.

pi 550 γυνὴ γαμετή, παλλακίς παράκοιτις παρακονᾶ ν· τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς παρακόπτε ι· μαίνεται παρακόρησο ν· παρακάλλυνον παρακοττε ῖ· παραφρονεῖ [παράκρουσι ς· ἀπάτη.

pi 555 [παρενεγκεῖν] παρακροτήσαντε ς· παραθαρσύναντες παρακροτῶ ν· παροξύνων παρακρούε ι· πλανᾷ, ἐξαπατᾷ παρακρουσθέντε ς· παραλογισθέντες παρακρουσιχοίνικο ς· παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ.

pi 560 εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν παράκρουστο ς· μωρός παράκτη ς· ὁ τῶν κυνηγῶν τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων παρὰ κωφὸν ἀποπαρδε ῖ· ἡ παροιμία.

pi 563 πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία παραλαλοῦντο ς· .

pi 564 ..... παρὰ λαπάρη (ν)· παρὰ τὴν λαγόνα παραλέ (λ ε)ξα ι· παρὰ τὸ τὰς ὑπερεχούσας (τρίχας) ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν παραληρούντω ν· μωρὰ λαλούντων παραλί α· ἡ Ἀττική.

pi 568 ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς πάραλος παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιο ς· παραθαλάσσιος * παραλαλε ῖ· φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ παραλίτη ς· ὁ ἀπὸ τῆς παράλου· ἡ δέ .

pi 571

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

... ἐστιν ἱερὰ ναῦς παραλλαγῆ ς· ἐναλλαγῆς, ἀλλοιώσεως παραλλάξα ι· * διάβηθι, πάρελθε παραλλάξα ς· ἐνηλλαγμένως.

pi 574 παρελθών πα ρ ’ ἀλλήλαι ς· ἐγγὺς ἀλλήλων παράλληλο ν· ἀκόλουθον, ὅμοιον τῷ μεταξὺ ὄν παραλογισμό ς· ἀπάτη λογισμοῦ παραλογιστή ς· ἀπατεών παράλογο ν· ἀλόγιστον πάραλ [ι]ο ι· οἱ τὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς Ἀττικῆς παραλουργεῖ ς· οἱ ἧττον[ες] ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι· ὡσεὶ λέγοι τις· παραβαφή ς· Ἁλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος παραλού ς· παρακρατηθείς.

pi 582 συσχεθείς παραλυθῆνα ι· ἀπολυθῆναι (*) παραλοῦμα ι· παροιμιωδῶς· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελοῦντο [παραλώματ α· τὰ ἔξωθεν] παραλώματ α· τὰ ἔξωθεν τῶν μ ρών (σ)κεπασμάτων παραμαρτώ ν· ἀποτυχών [παραμήνα ς· παραναγνούς παραμήξα ς· παραλλάξας] παραμεῦσα ι· παραλλάξαι.

pi 590 ἐκτραπῆναι Παραμήν η· ἡ τῶν θεῶν μήρα.

pi 591 Λυδοί παραμίξετα ι· γειτνιάσει πα ρ ’ ἄμμ ι· παρ’ ἐμοί [παραμνείσ ω· παραμένοντι καὶ καταπραΰνοντι τὸ μένος, ἤγουν δύναμιν] παράμονο ς· καρτερός παραμυθία ν· παράκλησιν παραμυ (θ ή)σασθα ι· συμβουλεῦσαι παρὰ ναῦφι ν· παρὰ τῶν νεῶν παρὰ νῆα ς· παρὰ τὰς ναῦς παρὰ νηυσ ί· παρὰ τοῖς πλοίοις παράνοι α· ὑπερηφανία παράνομο ς· ἄνομος, ἄδικος, ἄθεσμος.

pi 602 ἁμαρτία πάραντ α· τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ παράνυμφο ς· νυμφεύτρια παραξιφί ς· μάχαιρα παρ [α ρ]άορο ς· σειραφόρος παραό ς· ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων παράπαγο ς· μάνδαλος θύρας παραπαίε ι· παρακόπτει, μαίνεται, ληρεῖ, παραφρονεῖ παραπαιόντω ς· ὁμοίως παράπαιστο ς· παραπλήξ.

pi 611 ἢ παρειμένος παράπα ν· παντελῶς, καθόλου παρὰ πάντα ς· ὑπὲρ πάντας παραπασσόμενο ς· ἐπιβαλλόμενος [παραπείσ η· παραπαίξῃ] παραπέμποντε ς· ἀπωθούμενοι παραπεπ [ε]ίθοιμ ι· παραπείθοιμι παραπεπλεγμένω ς· συμπεπλεγμένως παραπετάσματ α· παρακαλύμ(μ)ατα παράπηχυ [ν] ἱμάτιο ν· τὸ παρ’ ἑκάτερον [μέρον] μέρος ἔχον πορφύραν παραπικραίνω ν· παροργίζων παραπλαγιάσα ς· πλαγιασάμενος παραπλάγξασ α· παρακρουσθῆναι ποιήσασα παραπλασμό ς· ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος παραπλέξα ι· ἐμπλέξαι παραπλάσματ α· τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις παραπλῆγο ς· μανιώδους * παραπλῆγα ς· τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλούς.

pi 628 ἢ πέτρας παραπλήγω ν· μαινομένων * παραπληγί α· παρακοπή παραπλή ξ· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμ(μ)ένος, μανιώδης, παρακόπτων, παραφρονῶν παραπληξί α· μανία παραπλήσιο ς· ἐμφερής, ὅμοιος παραπλῆττο ν· ἐκπλῆττον παραπλόκαμο ς· ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας παραπλομένοισ ι· παροῦσι [παρὰ πλόνεσ ι· παρὰ πολλοῖς] παραπλώζει ν· τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι παρὰ πόδ α· εὐθέως.

pi 639 ἐγγύθεν παρὰ ποδ ί· παρὰ τοῖς ποσί παρὰ πολ ύ· πολύ παραποιεῖ ν· παραπράττειν παραποιήσασθα ι· παρασφραγίσαι παραπρονοῆσα ι· ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι παραπομπ ή· μετακομιδή παραρεῖ ν· φληναφεῖν παρα (ῥ)ρητο ί· παραινετικοί, σύμβουλοι, παραμυθητικοί παρα (ῥ)ρητοῖσ ι· παραμυθηταῖς παραῤ (ῥ)ύματ α· δέῤῥεις παραρτίζεσθα ι· παρασκευάζεσθαι παραρυῇ ς· μετεωρισθῇς, παραπέσῃς παράρυμ α· Σοφοκλῆς Πολυξένῃ παράρυμα ποδός, ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἅρματος πρὸς κάλλος.

pi 652 τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ ὑπόδημα παραρυμί ς· τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν παραρυτεῖ ν· παρέχειν * παραρυῶμε ν· ἐξολισθῶμεν * παραρυόμενο ν· παραπεσό[μενο]ν, παραῤ(ῥ)υέν παρασάγγα ς· εἶδος μέτρου Περσικοῦ παρασαγγιλόγ ω· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι παρασάγγη ς· μέτρον ὁδοῦ, τριάκοντα σταδίους ἔχον παρασαρῶσα ι· ἐροὴ δὲ καὶ [κάλυθρον ἢ] κάλλυντρον τὸ σάρον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 660 καὶ κόρηθρον καλεῖται παρασεσυρμένο ι· παρελκυσμένοι, ὑπεσκελισμένοι παράσημ α· τεράστια παρασημαίνε ι· παραχαράττει.

pi 663 παραδηλοῖ παράσημο ν· ἀδόκιμον, κίβδηλον.

pi 664 ἀπὸ τὸ καὶ νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται παράσιτο ι· ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκδοχήν .

pi 665 ..... παράσιτο ς· κοσσοτράπεζος παρασιωπῶ ν· μακροθυμῶν παρασκευάζετα ι· εὐτρεπίζεται, ἑτοιμάζετο παρασπά ς· φυτὸν ἀπεσπασμένον παρασπάσησθ ε· ἀφέλησθε παρασπίζουσ α· σύνουσ(α).

pi 671 συνοικοῦσα παρασπιστή ς· παρεστώς.

pi 672 ὁπλίτης παρασπονδήσα ς· παραβὰς τὰς συνθήκας παρασπονδοῦντε ς· ἐχθραίνοντες.

pi 674 πολεμοῦντες παρασπῶ ν· συλῶν παραστάδε ς· οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετ[ρ]αμένοι κίονες παρασταδό ν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἢ παραστάντες, ἢ παραστατικῶς, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον παρασταθμίδε ς· τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιγγι παράστανο ν· λόγχη παράστασι ς· φυγή.

pi 680 καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι παραστάτα ι· τὰ ἀπὸ τῶν νεφ(ρ)ῶν ἀγγεῖα.

pi 681 καὶ οἱ πρὸς τὰς ὤας στήμονες παραστάτη ν· προστάτην παραστάτησο ν· παραστάτης γενοῦ.

pi 683 νίκησον παραστατί ς· ἀγγεῖον θερμαντικόν παραστέλλετα ι· ἀναστέλλεται παραστέλλω ν· ἀναστέλλων παραστησάμενο ς· μετακαλεσάμενος παραστίζουσα [ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθεί ς]· ἐπ(ε)ὶ τῶν [ἀνακλυσετῶν] ἀφυστερούντων τὰ ὀνόματα παρέστικται.

pi 688 [Σώφρων δὲ κεντήματά φησιν.] ἄλλοι, ὡς ἀπόντα [τινὰ] παραστήσουσα σημειουμένη παραστόρνυτα ι· καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος, καὶ τὸ παράστροτον * παρασυνεβλήθ η· ὡμοιώθη παρασύρε ι· χαυνοῖ.

pi 691 παρατρέπει παρασυρέντε ς· παρατραπέντες παρασυρ ῶ· παρατρέψω, καὶ τὰ ὅμοια παρά σφιν ἢ παρά σφισι ν· παρ' [ἑ]αὐτοῖς * παράχασο ν· ἀναχώρησον παρασχεδιαζομέν η· παραχαραττομένη παράταξι ς· πόλεμος.

pi 697 φάλαγξ. καὶ ὄνομα παρατάσσετα ι· ἐν πολέμῳ ἀνθίσταται παρατατικό ς· ἐκτεταμένος παρατέθηγμα ι· παρηκόνημαι.

pi 700 παρωξύνθην παρατεθηγμένο ς· ἠκονημένος παρατείνε ι· παρέλκει.

pi 702 πλατύνει παρατεκτήναιτ ο· παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν παρατενεῖ ς· ἀπολεῖς παρατέτακτα ι· ἡτοίμασται παρατηρημάτω ν· ἐπιτηρήσεων, παραφυλάξεων [* παρατούριο ν· ἀντίπανον.

pi 707 κράσπεδον * παραχαράκτη ς· διαστροφεύς, παρατρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων παρατηρημάτω ν· ἐπιτηρήσεων,] κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων παρατρέπε ι· παραγορεῖ παρατρέχε ι· παρέρχεται * παρὰ τὸ εἰκό ς· παρὰ τὸ δέον παρατρέψα ι· παρενέγκαι.

pi 713 πορθῆσαι παρατρέψα ς· παρελάσας παρατροπαῖ ς· μεταβολαῖς παρατροπέω ν· παρατρωπῶν.

pi 716 παραλογιζόμενος παρατρύζε ι· παραφωνεῖ.

pi 717 γογγύζει παρατρύζουσ ι· γογγύζουσι.

pi 718 καὶ τὰ ὅμοια παρατρωπῶ ς'· παρατρέπουσι, παραπείθουσι τῆς ὀργῆς παρατ [ρ]υχώ ν· παρών παραύδ α· παραφώνει, παρηγόρει παραύλι α· τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἷον πρόχωρα πάραυλο ς· πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὡραία θέρους, ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα παραυτ ά· παραχρῆμα, εὐθέως, παραυτίκα πα ρ ' αὐτόφ ι· παρ' αὐτῷ παραυχενίζω ν· παρακλίνων παράφημ ι· παραινῶ.

pi 727 παραμυθοῦμαι. συμβουλεύω παραφθαίησ ι· παραδράμοι παράφορ α· παρατετραμμένα παραφορμ ά· ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ παράφορο ς· παραφερόμενος.

pi 731

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

παρόμοιος. ἐξεστηκώς παράφρω ν· ἀνόητος παραχαράσσο ν· παραλλάσσον, παρασημαῖνον παρὰ χεῖρ α· μετὰ χεῖρα, ἐν χερσί παραχρᾶτα ι· κακῶς λέγει παραχρῆμ α· παραυτίκα.

pi 736 [ἀθρόως.] εὐθέως παραχωρημάτω ν· ἐκβολῶν [παραψίδε ς· τὰ μεγάλα τρύβλια] παραψυχ ή· παραμυθία παρδακῶ ν· διύγρων παρδαλέη ν· παρδάλεως δοράν πάρδαλι ς· ποιὸς ὄρνις πὰρ δ έ· παρὰ δέ πάρδικο ς· ἡ οἰκοδομὴ τῆς καθέδρας παρεᾶσα ι· πλαγιάσαι παρέβασκ ε· παρεβάτει [παρεβλήδη ν· ἐρεθιστικῶς] παρεγγεγραμμένο ς· ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις (ἐν)τεταγμένος.

pi 748 δημοποίητος [παῖς] παρέγγ [έ γ]ραπτο ς· νόθος.

pi 749 παρεγγεγραμμένος παρεγγραφέντω ν· ῥᾳδιουργηθέντων παρεγγυ ᾷ· παραγγέλλει.

pi 751 διαδίδωσιν παρεγγυᾶτα ι· λέγει.

pi 752 παραδίδωσιν. ἐντέλλεται. παραινεῖ. διδάσκει. προλέγει. παραγγέλλει. διαβεβαιοῦται. ἢ παρεγγυᾷ παρεγγυήσαντο ς· παρασχόντος παρεγχρίψετα ι· ἐγγίσει, προσπελάσει * πα ρ ’ αἰδοίῃσ ι· παρὰ ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις πάρεδρο ν· παρακαθήμενον.

pi 756 παραμένον. σύνθρονος πάρεδρο ς· ἀρχή τις „καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδο[υ]σθαι ὑπὲρ τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι“ παρέζε ο· παρακαθέζου παρεζόμενο ς· παρακαθήμενος παρεθεί ς· ἐκβληθείς.

pi 760 ἢ ἐάσας παρεθεωροῦντ ο· κατεφρονοῦντο παρεθήγοντ ο· παρωξύνοντο παρει ά· γνάθος * πάρε ι· ἦλθες παρεῖαι ὄφει ς· ὄφεων εἴδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων· ταῦτα δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους παρείθ η· παρελύθη, ἐχαυνώθη.

pi 766 ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη. ἐάθη [παρείεμα ι· παραλέλυμαι] παρεικάθ η· παρέλθῃ.

pi 768 [παρελύθη] παρείκαμε ν· παρεπέμψαμεν παρείκε ι· παρέρχεται [παρείκουλο ν· ἀπόφασις ἄρχοντα] παρεῖμα ι· παραλέλυμαι, ἐκλέλυμαι παρειμένο ς· παραλελυμένος, ἐκλελυμένος, παράλυτος.

pi 773 παρεωραμένος. τετελευτηκώς. ἢ καταπεφρονημένος παρειμένω ς· καταφρονητικῶς, ὁμοίως πάρειμ ι· ἐῶ.

pi 775 ἢ παραλελυμένος [παρείμη ν· εὑρέθην.

pi 776 ὑπῆρχον] παρεῖνα ι· ἐᾶσαι παρεῖξα ι· παραχωρῆσαι παρείπ ῃ· παραλογίσηται παρειπεῖ ν· παραμυθήσασθαι.

pi 780 παραινέσαι. παραπείσειν. παραλογίσασθαι * παρειμένω ν· παρεωραμένων [παρεῖρξα ν· ἐκώλυσαν] παρεί ς· ἐάσας, ἀφείς, καταλιπών παρείσακτο ν· ἀλλότριον παρείσανο ν· κράσπεδον, ἀκρωτήριον [παρείσ η· παραστίκης] παρείσθωσα ν· παραλυέσθωσαν πάρεισι ν· εἰσίν παρεισκρίνετα ι· παρεισέρχεται.

pi 789 παρεισβάλλει παρεισρέω ν· παρεισερχόμενος πάρ [ε]ιτ ε· παρέλθετε παρεκίρν α· παρέμισγε παρεκλήθ η· παρεμυθή(θη) παρέκλησ ε· παρῆλθεν παρὲκ νόον ἤγαγέ [μο υ]· τὸν νοῦν παρελογίσατό μου παρὲκ μίτο ν· παρὰ τὸ(ν) μίτον παρεκναμε [ν ο]ῦντ ο· παρεπ[ιπ]ορεύοντο ἐπιπόνως παρεκρότε ι· παρώξυνεν παρεκρούσατ ο· ἐχλεύασεν.

pi 799 παρεψηφίσατο. διεσκέδασεν παρεκτικό ν· παρεχόμενον παρεκόπτο υ· ἠφάνιζες παρέλαβε ς· ἐπαιδεύθης παρελάσα ς· παραδραμών παρελέγετ ο· παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν παρελέξατ ο· ἐκοιμήθη.

pi 805 παρεκλίθη. ἢ παρεπλέξατο· τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὲς παραλέξασθαι καὶ λέξασθαι λέγουσιν παρελεύσεα ι· παραδραμεῖς· καὶ παραλογίσῃ παρελεύσετα ι· παραδράμῃ, παρέλθῃ παρεληλυθότα ς· παραβαίνοντας παρελθόντω ν· εἰσελθόντων παρέλκετα ι· διατρίβει παρέλκο ν· περισσόν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 811 [περιττόν.] βραδύ. παρατεῖνον παρέλκυσι ς· βράδος, βραδυτής παρελογίσασθ ε· ἠπατήσατε, ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε παρελύθησα ν· ἠσθένησαν παρέλυσ ε· καθεῖλεν, ἐξέβαλεν παρεμβαλε ĩ· παρεντίθησιν παρεμβαλε ĩ· ἐπισκέπει παρεμβάλ [λ]οιτο κλῆρο ν· συγκληρώσαιτο * παρεμβολ ή· στρατόπεδον.

pi 819 παράταξις. στῖφος στρατιᾶς, ἢ πλῆθος. ἢ οἴκησιν. ἢ κάστρον παρεμπίνει ν· τὸ ἐκτὸς λόγου πίνειν πα ρ ’ ἔμοιγ ε· πάρεισι γάρ μοι παρεμφάρακτο ς· ἀσελγής.

pi 822 πέρπερος παρεμφαίνεσθα ι· παραδηλοῦσθαι παρεμφερέ ς· ὅμοιον πα ρ ’ ἕ ν· κατὰ τὸ ἑξῆς παρενδοθ ῇ· παρατεθῇ * παραίνεσι ς· συμβουλία.

pi 827 διδασκαλία παρενεγκεῖ ν· παραθεῖναι.

pi 828 παραβαλεῖν παρενήνεο ν· παρανιέων.

pi 829 παρετίθεσαν ἀθρόως. παρεσώρευον παρένθετο ς· παρείσακτος παρενθῆκα ι· μετενήνεκται (ἢ) ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτά.

pi 831 ἢ ἀπὸ τῶν πλοϊζωμένων· παρεντιθέασι γὰρ τοῖς φορτικοῖς κοῦφα. ἀπὸ τῶν καμιν(έ)ων· τοῖς γὰρ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά παρέντε ς· παραλείψαντες, ἐάσαντες πάρε ξ· χωρίς, ἐκτός παρεξειρεσία ν· τὸ κατὰ τὴν πρῷραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡσεὶ λέγοι τις, πάρεξ τῆς εἰρεσίας * παρελέξατ ο· παρεκοιμήθη παρεξηυλημένο ς· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων, ἀμυδρόν.

pi 836 μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατα(τε)τριμμέναι ἐξηυλῆσθαι λέγονται παρὲξ ὁδο ῦ· ἔξω τῆς ὁδοῦ παρὲξ εἴποιμ ι· παρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι πάρεξ τὸ θεῖον χρῆμ α· ἔξω τῆς μίξεως παρεοικώ ς· παρόμοιος παρεόντ α· παρόντα παρέπαφε ν· παρέπεισεν παρεπίδημο ς· πάροικος παρεπλάγχθ η· παρεκρούσθη παρεπτάμεν α· περιττά παρεπτάμενο ν· περιττόν πάρεργο ν· νόθον, ὡς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων [παρεργότατ α· κατεῤῥογότατα] παρέργω ς· ἀκαίρως.

pi 849 ῥᾳθύμως [παρενεῖτα ι· ὀλίγα ἀφαιρεῖται] πα ρ ’ ἐρινεό ν· παρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν παρερέωσα ν· παρετάξαντο, ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κυρίως δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν παρεῤ (ῥ)υπωμένα βιβλί α· οἷς κηροὺς προσπλάσσομεν, πρὸς τὸ ζητῆσαί τινα παρέρχετα ι· ὑπερβάλλε[τα]ι παρεῤῥωγότ α· κατεῤῥωγότα * παρεσταμένη γ ῆ· ἐφ’ ᾗ τις ὀφείλει δάνειον· καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ πάρεσα ν· παρῆσαν παρεσθίε [τ α] ι· παραβιβρώσκεται * πάρεσι ν· ἄφε[ω]σιν, συγχώρησιν [παρέσεστα ι· πάρεσται] παρέσμεθ α· ἤλθομεν πάρεσ ο· παραγενοῦ παρεσόμεθ α· [παρεγενόμεθα παρεσόμεθ α· παρεῖναι μέλλων παρέσσυ α· παρόρμησα.

pi 865 παραγινομένη παρέσσετα ι· παρέσχεται * παρεσπονδημένο ι· ἔκθεσμοι.

pi 867 παρηνομένοι παρεστέλλετ ο· παρεγίνετο παρέστη [σ ε]· παρεγένετο.

pi 869 ἐπέστη πάρεστι ν· ἐστὶν ἐγγύς * παρέσφηλε ν· παρεφάνετο.

pi 871 ἀποτυχεῖν ἐποίησεν παρέσφαλε ν· ὁμοίως παρέσχε ν· ἔδωκεν παρετάξατ ο· ἐν πολέμῳ τέθνηκεν παρετάξαντ ο· ἐπολέμησαν παρέτμηξε ν· ἐξηφάνισεν πάρετο ς· παραλελυμένος παρετρώπασκ ε· παρετρέπετο παρευημερεῖσθα ι· νικᾶσθαι παρευημερηθεί ς· παροραθείς παρευθύνουσ ι· βιάζονται.

pi 881 παραφέρουσιν παρευθύνωσι ν· ὁμοίως παρευνάζω ν· παρακοιτάζων [παρεφάσει ς· παραινέσεις παρεφασίῃσ ι· παραμυθίαις] παρεφέρετ ο· ἐδαιμονίζετο παρέφησ ε· παρεγράψατο.

pi 887 ἠπάτησεν παρεχάσσατ ο· παρεχώρησεν παρέχε ι· δίδωσι, χορηγεῖ παρ ῇ· ἔλθῃ πάρηβο ν· παρὰ Κτησί(ᾳ), ξύλον τι παρήγαγε ν· ἤνεγκεν.

pi 892 ἢ ἠπάτησεν παρηγοναῖ ς· παραγώγως.

pi 893

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀπάταις παρηγορε ῖ· παρακαλεῖ, παραμυθεῖ(ται) παρηέρθ η· παρηνέχθη [παρήθ η· ἐάθη] παρήϊξα ν· ἐκώλυον παρήϊο ν· ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος.

pi 898 καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου τῶν ἵππων παρὰ γνάθον παρῆκε ν· ἀφῆκεν, εἴασεν, ἔλειπεν [παρήκτη ς· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ παρήθρε ι· παρῃωρεῖτο παρῆκε ν· εἴασεν, ἀφῆκεν,] ἀπέλυσεν παρήλας α· παρεφθεγξάμην.

pi 903 παρέβην παρήλατο ι· παραμύθιοι παρῆλθ ε· ἧκεν.

pi 905 εἰσελήλυθεν παρήμενο ς· παρακαθήμενος.

pi 906 ἔκλυτος παρημένω ν· παρενηνεγμένων [παρημοσύν η· θεραπεία] παρηνέχθ η· παρεκρεμάσθη παρῇξα ν· ἐκώλυσαν παρήορο ς· ὁ παραιωρούμενος.

pi 911 ἄφρων. καὶ ἵππος ὁ παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἅρματος τρέχων παρήπαφε ν· ἠπάτησεν.

pi 912 ἐξέστησεν παρηρί α· μωρία * πάρερο ς· ὁ μωρός παρήσει μο ι· δοκῶ [πάρησι ν· χαύνωσιν] παρήσομε ν· ἐάσομεν.

pi 917 παράσχωμεν παρήτασε ν· ἐξήτασεν παρηυμάρησα ν· κατεφρόνησαν παρθέμενο ι· παραθέμενοι, παραβάλλοντες σφὰς γὰρ παρ[α]θέμενοι κεφαλάς παρθενία ς· ἀβυρτακῶδές τι πέμμα παρθενικ ή· παρθένος παρθένιο ι· οἱ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεῶν.

pi 923 καὶ οἱ ἐξ ἀνεκδότου λάθρα γεννώμενοι παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτούς. καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας Παρθένιος * παρθενοπίπα ς· ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, οἷον περιβλέπων, ἢ ἀπατῶν Παρθένο ι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων .

pi 925 .... Παρθένου Παλληνίδο ς· [ἱέρεια] Ἀθηνᾶς.

pi 926 ἔστι γὰρ ἱερὸν Ἀθηνᾶς ἐν Παλληνίδι παριαμβίδε ς· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτά(ς) φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν Παριανό ς· ἐξ ἐπιθέτου Πρίαπος παριαύω ν· παρακοιμώμενος παριδρύσαντε ς· παρακαθίσαντες παρίετα ι· ἐᾷ, παραπέμπεται παρίημ ι· ἐῶ, καταλιμπάνω, συγχωρῶ, ἀφίημι παρίησι ν· ἀφίησι, συγχωροῦσιν παρικτό ν· παρερχόμενον * Πάροικο ι· γένος τι Ἀθήνῃσιν παριλλαίνουσ α· παρεμβλέπουσα.

pi 936 ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί [πάριο ν· πιστόν.

pi 937 κάτοχον] Πάριο ς· Πάριδος.

pi 938 [πιστός. κάτοχος] παριππεύε ι· ἀφεῖ αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει.

pi 939 παρατρέχει. παρακολουθεῖ πα ρ ʼ ἵππω ν· παρὰ τῶν ἵππων παρίσθμι α· τὰ περὶ τὸν φάρυγγα παρίστασθα ι· τὸ ἁρπάζειν τοὺς παῖδας παρισώματ α· ὁμοιοειδῆ * παρίστατ ο· παρέστηκεν * παριστ ῶ· ἀποδείκνυμι πάριτ ε· ἔλθετε παρκατέλεκτ ο· παρεκοιμᾶτο παρμέμβλωκ ε· πάρεστιν.

pi 948 ἢ παραμεμένηκεν. ἢ παραμεμόληκεν πάρμ η· Θ(ρ)ᾴκιον ὅπ(λ)ον, σκεπαστήριον, κονδότρον θυρεοῦ Παρνάσιος Φωκεύ ς· .

pi 950 ...... Παρνασό ς· ὄρος Φωκίδος Πάρνηθος ὄχθο ς· ὄρος τὸ αὐτό Παρνησό ς· τὸ αὐτὸ ὄρος πάρνοπε ς· ἀκρίδες Παρνόπ η· Καλλίστρατος Ἀθηναῖος πὰρ ξίφεο ς· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους (θήκην) παροδικό ς· παρόδῳ χρώμενος πάροδο ς· μέρος τι τῆς νεώς παροδούμενο ν· παροιμιαζόμενον.

pi 959 ᾀδόμενον παρόδου ς· διαβάσεις πάροιθε ν· ἔξωθεν.

pi 961 ἔμπροσθεν. ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου πάροικο ι· ξένοι, παρεπίδημοι παροιμία ι· παραινέσεις, παραμυθίαι, νουθεσίαι, ἠθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν παροιμί α· βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία.

pi 964 οἶμος γὰρ ἡ ὁδός πα ρ ʼ οἶμο ν· παρὰ τὴν ὁδόν [λεγόμενος].

pi 965 καὶ πάροιμος ὁ γείτων παροιμώσαντε ς· ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ παροινί α· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 967 καὶ οἱαδήποτε ἁμαρτία παροινία ι· κραιπάλαι.

pi 968 ὕβρεις ἀπὸ οἴνου παροινιάσα ι· ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι πάροινο ς· ἁμαρτωλός.

pi 970 μεθυστής. ὑβριστής, λοίδορος. ἔκλυτος [πάροιο ς· πρᾶος παροῖρα ι· ἡγούμεναι, πρότεραι] παροισθέντ ι· παρενεχθέντι παροίσομε ν· παρενέγκωμεν.

pi 974 παρακομίσομεν παροιστρῆσα ι· παροξῦναι, ἐρεθίσαι παροιστρήσουσ ι· μαίνονται παροιστρῶσα ι· ἐρεθίζουσαι.

pi 977 ἐξεστηκυῖαι παροίτερο ι· μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες παροκλάζοντε ς· γονατίζοντες παρολκ ή· ὑπέρθεσις παρομαρτε ῖ· παρακολουθεῖ (παρομαρτοῦ ν· παρεισόμενον) παρό ν· ὑπάρχον.

pi 983 συνόν παρόντ α· προκείμενα παροξυντα ί· οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί παροπαιδί α· εἶδός τι πήρας παροπαίδιο ν· μικρὰ μάχαιρα παρορμ ᾷ· προτρέπεται.

pi 988 διεγείρει. παροξύνει πα ρ ʼ ὅρμο ν· παρὰ τὸν λιμένα πάρο ς· ἔμπροσθεν.

pi 990 πρότερον πάρος γ ε· πρώην.

pi 991 καὶ τὰ ὅμοια παροτρύνε ι· διεγείρει πα ρ ʼ οὐδέ ν· εὔκολον.

pi 993 εὐχερές παρουσί α· οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα [παρουσίαν].

pi 994 καὶ μήποτε ἡ παρά πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρίᾳ παρουφ ά· ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα παροχετεύε ι· παραπλαγιάζει.

pi 996 προσεγγίζει. [περιπλησιάζει.] παραφέρει. παρορμᾷ [.

pi 997 παρυστρίδε ς· αἱ τὸ ἔλαιον χέουσαι] πάροχο ι· παραβάται.

pi 998 παράπομποι, καὶ οἱ συμπορεύοντες τὴν νύμφην ἐπὶ τοῦ ζεύγους, καὶ (οἱ) παράνυμφοι πάροχο ς· παράνυμφος παροχῶ ν· δωρημάτων, χαρισμάτων παροψί ς· ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον πάρπαγο ς· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος Πάρπαρο ς· ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο παρπεπιθόντε ς· παραπείσαντες, παραλογισάμενοι πὰρ πυλεῶν α· παρὰ πυλεῶνα πὰρ πυμάτη ν· παρὰ τὴν ἐσχάτην Παῤῥασί η· πόλις Ἀρκαδίας Παῤῥάσιο ν· ὄρος Ἀρκαδίας παῤῥέκτη ς· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ παῤῥησί α· ἐξουσία.

pi 1010 ἄδεια παρσουλακί ρ· τὸν τρίβωνα, ὅταν γένηται ὡς θύλακος παρτάδε ς· ἄμπελοι πάρταξο ν· ὕγρανον.

pi 1013 Λάκωνες παρτέλλετα ι· παραινεῖται παρτετύμβε ι· παραφρονεῖ.

pi 1015 ἡμάρτηκεν πάρ το ι· πάρεστί σοι παρτομί ς· μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον παρυφ ή· ὕφασμα παρυφί ς· Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι παρφάμε ν· παραβῆναι ἅπαντα παρφάμενο ς· παραπείσας.

pi 1021 εἰπών. παρηγορήσας πάρφασι ς· παραίνεσις.

pi 1022 συμβουλία. παρηγορία. ἢ ἀπάτη παρφυσίδε ς· βάτραχοι παρ ῶ· παραλείπω.

pi 1024 ἢ συνῶ παρωά ς· παρωαὶ λέγονται ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυῤ(ῥ)οί παρῳδοῦντε ς· παρατραγῳδοῦντες.

pi 1026 χλευάζοντες. ἢ λέγοντες παρωθοῦντε ς· ἐκβάλλοντες παρώκλασε ν· ἐγονάτισεν παρωλένι α· τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν παρώλισθε ν· ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν παρώλοφ α· τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη παρώμφημ α· παρωνυμίασμα παρώνυμο ν· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον πάρωο ς· εἶδός τι πυῤ(ῥ)οῦ χρώματος ἵππου [παρώπαλ α· τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

pi 1035] ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας [παρόπανο ς· ἐμβρόντητος] παρώπι α· τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἅ τινες ἀνθήλια λέγουσι, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς παρῶπτα ι· παρεώραται παρῶπτ ο· παρεώρατο πάρωρο ν· παράκαιρον παρωσάμενο ς· ἀπωθήσας.

pi 1041 ἀποβαλών παρώσα ς· ἐάσας.

pi 1042 ὤσας, ὠθήσας. ἐκβαλών παρώσατ ο· ὤσατο.

pi 1043 καὶ ὤθησεν παρωσμένω ν· δεδιω(γ)μένων παρώτρυνα ν· παρώξυναν παρῴχετ ο· παρῆλθεν.

pi 1046 ἐπορεύετο παρωχετεύω ν· ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδρα(γω)γόν παρῳχημένα ς· παρελθούσας πᾶ ς· ὅλος.

pi 1049 ἕκαστος πᾶσα ι· ὅλαι πασ [σ]άμενο ς· γευσάμενος.

pi 1051 κτησάμενος πασάμη ν· ἐδεξάμην πᾶσαν ἐ π ʼ αἶα ν· πᾶσαν τὴν γῆν πάσ [σ]ανο ς· ἀρτοπώλης, ἢ ἀρτόπτης πάσ [σ]ασθα ι· γεύσασθαι πάσατ ο· ἐγεύσατο.

pi 1056 ἐκτήσατο πασάτ ω· ῥανάτω πᾶσι δέ κε ν· περὶ πάντων δέ πᾶσι ς· κτῆσις πάσκο ς· πηλός πάσμ α· ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον.

pi 1061 ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου πάσο ρ· πάθος.

pi 1062 Λάκωνες πασπάλ η· τὸ τυχόν.

pi 1063 οἱ δὲ κέγχρον· ἢ ἄλευρα κρίθινα Πασπάριο ς· ὁ Ἀπόλλων· παρὰ Παρίοις καὶ Περγαμηνοῖς πασσακίζουσ α· πασσαλεύουσα πασσακί ῳ· πασσάλῳ πάσσακο ν· πάσσαλον πάσσαλε ρ· σφῆνας.

pi 1068 (Λάκωνες) πασσάλιο ν· τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον πασσαλόφι ν· τοῦ πασσάλου.

pi 1070 ὁ δὲ σχηματισμὸς Βοιώτιος πασσάριο ς· σταυρός πάσσ ε· συνήθως ἡμῖν· πάσσε δ’ ἁλὸς θείοιο κρατευτάων καὶ ἐνεποίκιλλε· πολέας δ’ ἐνέπασσεν ἀέθλους ἔνθεν καὶ παστὸς τὸ γαμικὸν ποίκιλμα πάσσετα ι· ἐσθίει Πάσσιρο ς· ὁ τὴν Εἰρήνην κτίσας Ὑπερβόρ(ε)ιος. [5]

pi 1074 ἐκαλεῖτο δὲ Εἰρήνη καὶ Πελαγοῦ(σ)σα πάσσον α· παχύτερον, ἢ πλατύτερον.

pi 1075 καὶ πάσσους εἶναι πάσσοντο ς· εἰς ἀέρα χέοντος, ἢ σκορπίζοντος, ἢ ῥίπτοντος πασσυδί ᾳ· ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ, ἢ ὁρμῇ.

pi 1077 τινὲς δὲ πανδημ(ε)ί πασσυδί η· ὁμοίως πασσύριο ν· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην.

pi 1079 Αἰολεῖς. τὸ πασσύριον ἡμῶν ἁπάντων γένος πασσύρω ς· ἄρδην.

pi 1080 πανοικί πάσσω ν· ῥίπτων.

pi 1081 χέων. σκορπίζων. ἐπιπάσσων πάστ α· βρῶμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον.

pi 1082 οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον παστάδε ς· παστοί, στοαί.

pi 1083 καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες. καὶ τόποι, ἔνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τοῦ πάσ[σ]ασθαι. ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι· πάσαι γὰρ τὸ ποικῖλαι. καὶ ἔτνος ὅμοιον παστά ξ· πάσσαλος παστά ς· στοά.

pi 1085 προστάς. παστάδα ς· νυμφῶν(ας) παστήρι α· σπλάγχνα.

pi 1086 τὰ ἐντοσθίδια. κοιλία παστοφόριο ν· τὸ τὸν παστὸν φέρον.

pi 1087 ἢ οἰκονομία. ἢ συναγωγή. ἢ ναὸς εὐανθής [πασχαλκεύ ς· πολύτεχνος] πασχητι ᾷ· πάσχειν θέλει[ν].

pi 1089 ἢ ἀκόλαστος ...., ἢ αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται παταγε ῖ· ψοφεῖ.

pi 1090 κτυπεῖ πάταγο ς· ψόφος, κτύπος Πάταικο ι· θεοὶ Φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν παττάλου ς· πασσάλους πάταν α· τρύβλια πατάνι α· τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ πέδαχνα καλοῦσι.

pi 1095 τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν παταπ ῶ· πάλαι ποτέ Παταρ (η)ί ς· πόλις, καὶ ὄρος Λυκίας πάτασσ ε· ὑπὸ ἀγωνίας ἐπλήσσετο, ἐταράττετο πατάσσε ι· πλήσσει, κρούει.

pi 1099 τρέμει. πηδᾷ. φοβεῖται. ἅλλεται. [ἢ πατάξαι πατάσσ ω· ἠχῶ.

pi 1100

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δέρω, πλήσσω πάταχνο ν· σκεῦος λοπαδίῳ ἐμφερές πατεῖσθ ε· ἐσθίετε πατεῖ ν· πορεύ[σ]εσθαι πατέοντ ο· ἐγεύοντο πατέουσ ι· καταπατοῦσι [πατεύσουσ ι· καταφρονήσουσιν πατερῆτα ι· ἐσθίουσι] πατέρε ς· πλούσιοι.

pi 1108 ἢ πρόγονοι [πατευτικό ν· θηρευτικόν] πατηνό ν· πεπατημένον.

pi 1110 κοινόν πατή ρ· ὁ φύσας [πατήρι α· ἐγκοί[κ]λια.

pi 1112 καὶ τῆς λη[μ]νοῦ μέρη τινά] πατητα ί· οἱ τραπηταί [πατία ι· χῶραι] * πάτησα ν· κατεπάτησαν πατν ή· καλὴ ὑπὸ Πάρθων πατνώματ α· στεγάσματα οἴκου πάτο ν· ὁδὸν πεπατημένην πάτο ς· ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός.

pi 1119 καὶ ἔνδυμα τῆς Ἥρας. καὶ κόπρος πατράδελφο ς· θεῖος πρὸς πατρός * Παῦλο ς· θαυμαστὸς ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος πατραλοία ς· ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης.

pi 1122 καὶ τὸ μητραλοίας (οὕτω) συντίθεται * Πάτρα ι· πόλις τῆς Ἑλλάδος [πατρέμβατο ι· ὑψηλοί] πάτρη ν· πόλιν ἐπαρχίας.

pi 1125 φυλήν. πατρίδα. πάτρη ς· πατρίδος.

pi 1126 σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν πατρια ί· φυλαί πατρίδ ι· πατρῴᾳ πατρίδα γαῖα ν· πατρῴαν γῆν πατρίδος αἴη ς· πατρῴας γῆς [πάτριο ν· τὴν πομπήν πατρί ς· φυλίς.

pi 1132 πατρίδος] πατριώτη ς· παρὰ Ἀθηναίοις, ὁ βάρβαρος.

pi 1133 καὶ ο(ὐ) πολίτης πατρόθεν πορδακίδα ι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι πατροκασιγνήτ ῳ· τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ πατρόπολι ς· ἡ πατρῴα οἰκία πατρῴζουσα ι· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι πατρώϊο ν· τὸ τοῦ πατρός.

pi 1138 καὶ ἀπὸ προγόνων πατρώϊο ς· πατρικός [πατρωλοία ς· ὁ τὸν πατέρα τύπτων, ἢ κτε(ί)νων] πάτρωνε ς· οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ Ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων· καὶ ἐκ τούτου οἱ κρινόμενοι(ς) βοηθοὶ παραγινόμενοι πατρῷος Ζεύ ς· ναὶ ναὶ καταιδέσθη(τι) πατρῷον Δία καὶ ἄλλοι πολλοί πατώσα ς· διατριβούσας παύετα ι· ἥσυχος γίνεται παῦλ α· ἄνεσις, ἀνάπαυσις παυν ί· μικρόν.

pi 1146 οἱ δὲ μέγα. ἢ ἀγαθόν παῦνι ς· ἀπόχρεως παῦνο ν· μέγα παῦρ α· ὀλίγα, εὐ(α)ρίθμητα παυράκι ς· ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως παυρακί ς· τὴν πέμπτην Σαμοθρᾷκες καλοῦσιν παῦρο ι· ὀλίγοι.

pi 1152 ἐλάττους. ὀλιγώτεροι παυσιβάκτρω ν· ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων * παύσειε ν· καταπαύσειεν παυσικάπ η· μηχάνημα τροχῷ ἐοικός, δι᾽ οὗ τὸν τράχηλον εἶρον, ὡς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα .

pi 1155 ... Παυστήρι α· ὄρη τῆς Ἀχαίας, ἐν οἷς ὁ Ὠρίων ἀπέθανε.

pi 1156 καὶ προβλήματα, ἢ φράγματα παυσωλ ή· ἀνάπαυσις.

pi 1157 τελευτή. κατάληξις Παφλαγόνε ς· ἔθνος παφλάζε ι· βράζει, ἀναζεῖ παφλάζοντ α· ἠχοῦντα.

pi 1160 καχλάζοντα. ἀναβράζοντα, θερμαίνοντα παφώ ν· κτείνας παχείᾳ δραχμ ῆ· τὸ δίδραχμον.

pi 1162 Ἀχαῖος παχείῃ χειρ ί· τῇ ἰσχυρᾷ πάχετο ν· παχύτ(ε)ρον πάχητε ς· πλούσιοι.

pi 1165 παχεῖς πάχν η· ἡ ψυχρότης· ἀπὸ τοῦ πήσσει ν.

pi 1166 ἢ λεπτὴ χιών. ἢ παχεῖα δρόσος. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους παχνουμένη ς· ἀνιωμένης παχνοῦτα ι· θυμοῦται.

pi 1168 πήσσεται· παρὰ τὴν πάχνη ν. φρίσσει. λυπεῖται, ἀνιᾶται * παχήμερο ν· τὸ Μενδήσιον λεγόμενον παχυμερῶ ς· ἁδρῶς, παχέως παχύνοο ι· παχὺν νοῦν ἔχοντες, ἀνόητοι παχύποδ α· τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντα παχύτερο ν· ἁδρότερον.

pi 1173 οὐκ ἀκριβῶς π [ρ]αῶτα ι· συγγενεῖς.

pi 1174

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἰκεῖοι. Λάκωνες πέα ρ· Γλαυκίας λιπάρον πέδ α· μετά.

pi 1176 ἢ γῆ πεδάγρετο ν· μεταμέλητον.

pi 1177 μεταληπτόν. ποικίλον. μεταδίωκτον πέδα ι· δεσμά.

pi 1178 περισκελίδες. καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεὼς τοῖς πηδαλίοις καὶ τῷ ἱστῷ πέδαλ α· ποικίλα πεδαλευόμενο ς· μεταμελόμενος.

pi 1180 μεταδιωκόμενος πεδανῷ ὕπνῳ (ἢ) ἠπεδαν ῷ· κούφῳ.

pi 1181 Ἴων Ἀγαμέμνονι. τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ πεδανό ς· ταπεινός, πεδεινός.

pi 1182 ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός πεδάρσ [ε]ιο ν· μετέωρον.

pi 1183 ὑψοῦ πέδαχν α· τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια πεδαχνοῦτα ι· ἐξυπτίωται.

pi 1185 καὶ τρυφᾷ πεδαοριστή ς· ἵππος φρυ(α)γματίας.

pi 1186 καὶ μετεωριστής πέδειλ α· ὑποδήματα πέδελθ ε· ἱκέτευσον.

pi 1188 μέτελθε πεδέλθ ῃ· ἱκετεύῃ.

pi 1189 μετέρχηται πέδευρ α· ὕστερα.

pi 1190 Λάκωνες πέδευρο ν· ὕστερον.

pi 1191 πάλιν. ὀπίσω πέδ η· εἶδος ἱππασίας.

pi 1192 καὶ περισκελίς. δεσμός πέδησε ν· ὑποχείριον ἐποίησεν πεδῆτα ι· πεπεδημένοι πεδιάδα γῆ ν· τὴν Φωκίδα πεδιᾶλα ι· μεταπέμψασθαι.

pi 1196 μεταβαλεῖν πεδιακὰ πρόβατ α· πρόβατα ἀπὸ πεδίου, καὶ οὐ λειμῶνος πεδιάτιδες πύλα ι· τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησί, ἅς τινες Ἐπιχηλὰς καλοῦσι πέδιλ α· ὑποδήματα.

pi 1199 καὶ ἔστιν οἷον ποδόειλα πεδόθε ν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παίδων πεδοίκου ς· μετοίκους πεδοίκου χελιδόνο ς· συνοίκου.

pi 1202 Αἰσχύλος Τροφοῖς πέδο ν· γῆ, ἔδαφος [πέδουρο ς· μετέωρος] πέδο (ρ)τ α· ἡμέρα, ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή Πεδ ώ· ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει πέζ α· ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ· διὰ τὸ πρὸς τῷ πέδῳ .

pi 1207 ..., ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὤα, ἢ πρὸς τῷ πέδῳ τὰ κατώτατα μέρη πεζὰς μόσχου ς· οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου πεζεταίροι ς· τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις πεζὴ λέξι ς· κοινὴ λέξις πεζή ν· τὴν συνήθη, ἢ κοινήν πεζό ς· κοινός.

pi 1212 ταπεινός. Πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσιν πεζοφόροις ζώμασι ν· Αἰσχύλος Τοξότισιν.

pi 1213 ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. Ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα πεζῶ ν· τῶν ὁδευόντων πεζῷ γό ῳ· τῷ ψιλῷ.

pi 1215 καὶ πεζὰς ἑταίρας ἔλεγον τὰς μισθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου * πιθανότη ς· πιστότης πειθαρχήσαντε ς· πεισθέντες πείθε ο· πείθου πείθεσθ ε· πείσθητε πειθήνιο ι· ὑπήκοοι, πειθόμενοι [πειθήσα ς· πεισθείς] [πειθ ή· πεισμονή, πίστις] πείθοντα ι· πειθήνιοί εἰσιν πειθ ώ· ἡ ὀγδοάς πεικαμμαῖ ς· ὀξείαις, καὶ λεπταῖς πείκει ν· ξαίνειν πεῖκο ς· ἔριον.

pi 1227 ξάμμα πεικό ν· πικρόν, πευκεδανόν [πειλό ς· πᾶν τὸ πεπιλωμένον] πεινέω ν· πεινῶν πειναρό ν· ῥυπαρόν πεινὴ ν· πεινᾶν [πείρ ω· πέρας] πειράζω ν· ἐνεδρεύων.

pi 1235 ληστεύων * Πειραΐδα ο· Πειραίου παιδός * πειδαίρουσ α· δέρουσα πεῖρα ι· πειρατ(ε)ῖαι.

pi 1238 δόλοι πειρᾶ ν· πειράζειν .

pi 1239 ..... πεῖραν ποιούμενο ς· πειράζων πείραντε ς· ἐκκεντήσαντες πείρατ α· πέρατα.

pi 1242 τέλος πειρατα ί· κακοῦργοι, λῃσταί.

pi 1243

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θηρευταὶ ἐν ὕδασι πειρᾶτα ι· πεῖραν λαμβάνει, πειράζει.

pi 1244 ἐπὶ δὲ ληστῶν, πειρατεύεται πειρατήριο ν· τόπος ληστῶν πειρεᾶσθ ε· πειράσθητε πείρησα ι· πείρασον πειρήθη [ξα ι]· πεῖραν λαμβάνει πειρῆσθα ι· ἔσθ' ὅτε ληστεῦσαι πειρήσομα ι· πειράσομαι πειρήσοντα [ι]· διάπειραν ληψόμενον πειρήτιζ ε· πείραζε πειρητίζει ν· πειρᾶσθαι.

pi 1253 πεφυσῆσθαι. πεφοβῆσθαι Πειριεῖ ς· νῆσος.

pi 1254 καὶ Ἀστερία Πείρηθο ι· νύμφαι ἐν Κύπρῳ πείρινθο ς· πλέγμα, τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης· τὸ πλινθίον, τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράγωνον πειρ ῶ· σπεῦδε.

pi 1257 πείραζε πειρώμενο ς· πειράζων πειρῶν τὴν παῖδ α· πειράζων.

pi 1259 διαφθείρων πείσαντε ς· ποτίσαντες, ὑγρά[ί]ναντες πείσ [σ]ε α· λειμῶνες.

pi 1261 ἕλη. [πέδη.] ποτάμιοι, π(ο)ιώδεις, ὑδατώδεις τόποι πείσ [σ]εα [ς] ποιήεντ α· τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις πείσε ν· πείσει, ἔπεισεν πείσεσθα ι· παθεῖν πείσετα ι· ὑπομενεῖ πείσ η· πείσματι.

pi 1266 καὶ χώρᾳ· τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε πείσματ α· σχοινία ἀπόγεια, πρυμνήσια.

pi 1267 περιβόλαια πεισόμενο ν· παθεῖν μέλλοντα πείσοντα ι· πάθωσι πείχισο ν· δοκίμασον πεκούλιο ν· (βαλάντιον) πεκτε ῖ· κτενίζει.

pi 1272 τίλλει. κείρει. ξαίνει πεκτοῦμα ι· τρίχομαι.

pi 1273 τίλλομαι πεκτούμενο ν· τιλλόμενον.

pi 1274 τίλλοντα. Πεκτεῖν γὰρ τὸ κείρειν πελάγι α· τὰ κρόταλα.

pi 1275 ἡ δὲ ῥίνος πελαγία πελαγίζει ν· τοὺς ὀδόντας συγκρούειν.

pi 1276 καὶ πλεῖν πέλαγος ἄβατον. καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα πέλαγο ς· μέγεθος, πλῆθος, βυθός, πλάτος θαλάσσης πελάζει ν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν πελαζόμενο ι· ἐγγιζόμενοι πέλαιτο ν· τὸ ἐφικτόν.

pi 1280 μέγιστον πέλαιν α· πόπανα, μειλίγματα Πελάν α· ἡ Σαλαμίς.

pi 1282 ἐν τοῖς Εὔκλου χρησμοῖς. ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἅλω (ἀ)πάργματα. καὶ θυσίαι, καὶ πέμματα πέλανο ι· πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια πέλανο ν· ἀφρόν, τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρόν.

pi 1284 ἢ πέμμα τι πλακουντῶδες πέλανο ς· πέ[μ]ψιν ἔχων ῥυπαράν.

pi 1285 ἢ τὸ ἐκ τῆς (παι)πάλης πέμμα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι. καὶ τὸν περιπεπηγότα τῷ στόματι ἀφρόν πέλανο ρ· τὸ τετράχαλκον.

pi 1286 Λάκωνες πελαργικοὶ νόμο ι· τὸ ἀντι[σ]τρέφειν τοὺς γονεῖς.

pi 1288 Πελαργικό ν· ἀντὶ τοῦ Πελασγικόν. Πελαργοὺς γάρ φασι τὴν Ἀττικὴν οἰκῆσαι· ἀπὸ τῶν Πελασγῶν μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πτηνά πελαργό ς· ἄγγος τι κεράμεον πέλα ς· γείτων, ἐγγύς, πλησίον πελάσα ι· ἐγγίσαι, πλησιάσαι πελάσαιμ ι· προσεγγίσω Πελασγο ί· οἱ Θεσσαλοί.

pi 1293 καὶ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θεσσαλία νῦν. καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων. καὶ γένος ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον πέλασ ε· προσήγγισεν πέλασσε ν· ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἐπλησίασεν [πελαστικό ν· τειχίον οὕτω ἐν Ἀθήναις καλούμενον Τυῤῥηνῶν κτισάντων] πελάτα ι· οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, τρεῖς μίσθαρνοι· ἀπὸ τοῦ πέλα ς.

pi 1297 ἢ θρέμματα πελάχνι ν· τρύβλιον ἐκπέταλον πελδαστα ί· οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες πελεθοβά ψ· Θεόδ(ω)ρος ὁ τραγικὸς [ὁ] ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο.

pi 1300 τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτόν φασι γεγονέναι πελεθρίσματ α· δρομήμα(τα) πέλεθρο ν· μέτρον γῆς, ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ σταδίου[ς] ἕκ[α]τον Πελεθρόνιο ν· πολυφάρμακον

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Πελεθρόνιο ς· ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος πέλε ι· ὑπάρχει, ἐστί.

pi 1305 δίδωσι. γίνεται πέλεια ι· περιστεραί.

pi 1306 καὶ αἱ ἐν Δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις πελειοθρέμμονα νῆσο ν· [Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς καὶ πελειάς πελείου ς· Κῶοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας, καὶ τὰς πρεσβύτιδας .

pi 1308 ..... πελεκά ν· ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ τρυποῦν τὰ δένδρα πελέκε α· πέλεκυν δίστομον πέλεκκο ς· στελεός, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον πέλεκρ α· ἀξίνη πέλεκυ ς· ἀξίνη δίστομος.

pi 1313 ἢ σταθμίον ἑξαμνιαῖον ἀρχαῖον· οἱ δὲ [δω]δεκαμνιαῖον πελεκύστερο ν· τὸ στελεόν πελεμίζει ν· σείειν, κραδαίνειν πελεμίχθ η· διεσείσθη πέλε ν· ἦν, ὑπῆρχεν πελέν α· ζεῦγος βοῶν Πελεό ς· Ἀχαιὸς Φρίξῳ.

pi 1319 καὶ μήποτε τὴν παρ’ Ὁμήρῳ Πτελεόν. δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγομένα δηλοῦν Πελεστόθρη ν· νῆσον τὴν Σαλαμινίαν πελεσσύδρα ι· συ[ν]στρέμματα ὑδάτων πέλετα ι· ὑπάρχει, γίνεται πελήα ρ· περιστερὰς καὶ περσικῆς τὸ ἥμισυ.

pi 1323 Λάκωνες * πέλητα ι· γένηται πέλη [τ]ο ς· γέρων * πελειάδε ς· περιστεραί πελια ί· μέλαιναι.

pi 1327 [περιστεραί. φάσσαι] [πελιανό ν· μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ τὴν χρόαν] πελιγᾶνε ς· οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί πελίγξα ι· ἐπιδραμεῖν πελιδνό ν· μέλαν ὡς μόλυβδος.

pi 1331 ἢ ὕφαιμον πελίκα ν· εἶδος ποτηρίου ξυλίνου.

pi 1332 διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη πελιο ί· μέλανες, ὡς ὠχροί, ἢ χλωροί Πελινναῖο ς· ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ πελιτνό ν· πελ[ε]ιόν πέλλ α· λίθος πέλλα ι· ἀγγεῖά τινα, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα, οἷον πύελ[λ]οί τινες οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πύος, τουτέστι τὸ γάλα, εἰλεῖται Πελλαῖο ν· [φαιόν.

pi 1338 καὶ] Μακεδονικόν πελλάνιο ς· Ποσειδῶν ἐν Κυρήνῃ πελλαντῆρ α· ἀμολγέα πελλᾶ ς· πέλ[λ]η[τ]ος.

pi 1341 πρεσβύτης πέλλας καὶ πέλλα ι· ποιμενικὰ ἀγγεῖα [πελλαστα ί· ὑποδήματα, ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται] * πελλαιχρὸν ἢ πελλαιχνό ν· πυῤῥόν πελλή ν· κούφην, καὶ φαιὰν τῷ χρώματι Πελλήν η· πόλις ἐν Ἄργει Πελλ (η ν)ικαὶ χλαῖνα ι· ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν Πελλήνῃ γινόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι πέλληο ν· στέψον πελλη (τ ή) ρ· πολυφάγος.

pi 1349 ἀμολγός πελλητῆρε ς· ὁμοίως πελλί α· σπέλεθοι πέλλι ξ· κράνος πελλίς [ἢ πελλά ς]· λεκάνη πελλό ν· φαιὸν χρῶμα, ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ πελλοπλαύραστο ν· ὀξύθυμον.

pi 1355 ἢ ἔκλιμον [πελλύρο ν· μετέωρον] πέλλυτρ α· οἱ δεσμοί, οἱ περὶ τὰ[ς] σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι, εἰς τὸ μὴ ἐκ(σ)τραφῆναι [πελλύτα καὶ πελλύτεμ α.

pi 1358 δεσμός] πέλμ α· τὸ κάτω τοῦ ποδός Πελοπίδα ι· Ἀγαμέμνων γέ ν Πελοπόννησο ς· πόλις τοῦ Ἄργους πέλο ς· μέγα.

pi 1362 τεράστιον πέλτ η· εἶδος ὅπλου.

pi 1363 δόρυ. ἢ μικρὰ ὅπλα πέλτ η· ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα.

pi 1364 ἢ ὅπλου σκέπασμα. ἀκόντιον πέλτη ς· Θρᾴκιον ὅπλον.

pi 1365 καὶ εἶδος ταρίχου πέλ ω· εἰμί, δίδωμι, γίνομαι πέλω ρ· μέγα.

pi 1367 ὑπερφυές πέλωρ α· θηρία.

pi 1368 δείματα. τέρατα. σημεῖα μεγάλα πελωρεύε ι· φανερῶς ποιεῖ πελώρη ς· τινὲς εἱμαρμένης πελώρι α· μεγάλα, τεράστια πελώριο ς· μέγας δεινός πελώρο υ· θηρίου πέμμ α· εἶδος πλακοῦντος.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 1374 καὶ πᾶν πεπτόμενον πέμματ α· ποικίλα ἐδέσματα πλακουντικά πεμπά [υ]δο ς· πεντάδος πεμπαζόμενο ι· ἐπιστρεφόμενοι.

pi 1377 ἐκπληττόμενοι. μεριμνῶντες πεμπά ς· τριακάς πεμπάσασ α· ἐξαριθμήσασα πε (μ)πάσσετα ι· κατὰ πέντε ἀριθμήσει· τὸ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι.

pi 1380 καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει πέμπ ε· Αἰολεῖς πέντε πέμπελο ν· στωμύλον, λάλον.

pi 1381 οἱ δὲ λίαν γηραλέον πέμπο ι· ἀναπέμποι πέμπουσι ν· ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν, κατέπεμψαν πεμπωβόλου ς· πέντε ὀβελίσκους, ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς πέμφελ α· δύσκολα.

pi 1385 τραχέα. βαθέα πεμφίδε ς· πομφόλυγες.

pi 1386 καὶ πτηνῶν ψυχαί πεμφιδώδεις πυρετο ί· φλυκταινώδεις.

pi 1387 πνευματίαι πέμφι ξ· πνοή.

pi 1388 ψυχή. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες πέμψι ς· ἐνεχυρασμός πενεῖ ν· πενητεύειν * πενί α· ἀχρημοσύνη, ἀπορία * πένετα ι· πονεῖ, ἐνεργεῖ.

pi 1392 ἀχρηματεῖ. κάμνει πενέστα ι· οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι, οἵτινες εἰργάζοντο τὴν γῆν.

pi 1393 τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις. ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι * πενειαδεῖ ν· κατεπιστατεῖν πένη ς· ὁ αὐτοδιάκονος πένησσ α· πτωχή πενθέριο ν· τὴν προῖκα.

pi 1397 Θάσ[σ]ιοι πενθερό ς· τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ.

pi 1398 καὶ πενθερὰ ἡ μήτηρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ πένθο ς· συμφορά.

pi 1399 θρῆνος, λύπη [πένν α· πτερά πενό ν· μεμελανωμένον πένοντ ο· ἐνήργουν πενταέτηρο ν· πέντε ἐτῶν] πεντάσχοινο ν· στάδιον πεντάχ α· ἡ χείρ.

pi 1405 ἢ πέντε μέρη πένταχο ς· τὴν τάλαρον.

pi 1406 Βοιωτοί πεντεκτεν ῆ· ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα πέντε κριτα ί· τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον, οὐ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ Πεντέλει α· ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται [πεντεστατήριο ν· πενταετῆ] πεντεσύριγγον ξύλο ν· πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον· τέσσαρας μέν, εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο· μίαν δέ, δι’ ἧς ὁ τράχηλος πεντετηρί ς· πενταετηρίς πεντηκοντόγυο ν· πεντήκοντα γύας ἔχον· οἷον πεντηκοντοπέλεθρον πεντηκοντομέσοδμο ν· πολύστεγον.

pi 1414 αἱ γὰρ μέσοδμαι στέγαι πεντηκοντόστολο ν· ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται πέντοζο ς· χείρ πεντόροβο ν· ἡ γλυκυσίδη πέξα ι· κεῖραι, κτενίσαι πεξαμέν η· κτενισαμένη τὰς τρίχας, καὶ ξάνασα πέξι ς· ψίλωσις, κουρά, ξύρησις πεπάγουσ α· ἁπαλή πεπαιδεῦσθα ι· πεπαιδοποιῆσθαι πέπαικε ν· ἐπάταξεν πεπαίνετα ι· μελανοῦται.

pi 1424 ὀπτᾶται. μαλάσσεται. πέπειρον γίνεται. πραΰνεται πεπαλαγμένο ν· μεμολυσμένον αἵματι καὶ λύθρ ῳ.

pi 1425 ἢ λελευκαμένον πεπαληκένα ι· ἐκπεσεῖν πεπαλημένα ι· βεβλα(μ)μέναι πεπαλ (.

pi 1428)μένο ς· βεβλαμ(μ)ένος, ἔξαρθρος γεγονώς [πεπαλόεντο ς· τραχέος πεπαλόεσσ α· τραχεῖα] πεπαμένο ς· κεκτημένος πέπαν α· πλακούντια πεπᾶνα ι· πραῧναι πεπανό ς· ὁ πολὺν χρόνον ἔχων παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι πεπαρεύσιμο ν· εὔφραστον, σαφές πεπαρεῖ ν· ἐνδεῖξαι, σημῆναι πεπάρθα ι· παρακεῖσθαι πέπαρμα ι· δι’ ἥλου κατέχομαι.

pi 1438 πεπερόνημαι. καθήλωμαι πεπαρμένο ν· ἀνειρμένον.

pi 1439 πεπερονημένον. καθηλωμένον. κατεσχημένον. ἐμπεπηγός. διαπεπερονημένον πεπαρῳνηκότω ν· ἀτακτησάντων.

pi 1440

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑβρισάντων. Παροινία γὰρ ἡ ὕβρις πεπᾶσθα ι· κεκτῆσθαι * πεπάσωτα ι· πιότητος γέμει πέπα [υ]στο [ι]· ἐγέγευστο.

pi 1443 ἐπεπλήρωτο πέπαυτα ι· πεπράϋνται πεπαχυμμέναι ς· πεπυκνωμέναις πεπεδημένο ς· δεδεμένος πεπ [ε]ίθοιμε ν· πείσοιμεν πεπ [ε]ιθοῦσ α· πείθουσα πέπειρ α· γραῖα πεπειρῆσθα ι· γεγυμνάσθαι.

pi 1450 (δια)πεπαρθενεῦσθαι πέπειρο ν· πεπανθέν, ὥριμον, ὠπτημένον, ἀκμαῖον πεπείρου ς· ἑψημένους.

pi 1452 ἐπὶ ὀπώρας [λαβεῖν] ἤτοι σταφυλῆς πέπεισμα ι· ἤλπισα.

pi 1453 θαῤῥῶ πεπεμμένη ν· ζυμωθεῖσαν, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην [πεπένετα ι· μαλάσσεται.

pi 1455 καὶ τὰ ὅμοια] πεπεραγκένα ι· ἠνεγκέναι πεπερασμένο ς· πεπληρωμένος πεπερημένο ς· ὁ πεπεραιωμένος πέπευτα ι· πέπεικται πεπιεσμένο ς· τεθλιμμένος πεπ (.

pi 1461)λαγμένο ν· μεμολυσμένον πεπλαδηκώ ς· σεσηπώς.

pi 1462 ὑγρανθείς πεπλασμένο ν· μὴ ἀληθές, ψεῦδος [πέπλατα ι· ἥπλωται] πέπληγ ε· πέπληκται πεπλεγμένο ν· (κε)κοσμημένον.

pi 1466 ἐκτενισμένον πέπληγο ν· ἔτυπτον.

pi 1467 ἐκρότουν πεπληγυῖ α· πλήξασα πεπληγώ ς· πλήσσων πέπλη [κ]τα ι· κύει πέπλον ἢ πέπλο ς· ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον [πεπνοιῶ ν· ἐνεργῶν, θεραπεύων] πεπνυμένο ι· σώφρονες, συνετοί πεπνυμένον στόμ α· σεσωφρονισμένον.

pi 1474 σιγηλόν πεπνυμένο ς· φρόνιμος, συνετός πέπνυσα ι· συνετὸς εἶ πέπνυτα ι· συνετός ἐστι πεποδήγημα ι· δεδίδαγμαι.

pi 1478 ὡδήγημαι [πεποιημένο ν· ποιότητα ἔχον] πεποίητα ι· πέπρακται πέποιθα ς· θαῤῥεῖς πεποίθασι ν· ἠλπίκασι.

pi 1482 πιστεύουσι. θαῤῥοῦσιν πεποιθήσει ς· θαῤῥήσεις.

pi 1483 πιστεύσεις. ἐλπίσεις πεποίθη ς· θαῤῥήσῃς πεποιθίαν (?)· ἐλπίδα.

pi 1485 προσδοκίαν πεποιθότατ ε· προσφιλέστατε.

pi 1486 φίλε πεποιθώ ς· ἐλπίσας.

pi 1487 πιστεύσας πεποίωτα ι· ὅπου τις ῥέπει πεποιωμένο ν· ποιότητα ἔχον, ἢ περιδραξάμενον πεπόλιστ ο· ἔκτιστο πέπομφ α· ἔπεμψα πέπο ν· προσφιλέστατε, προσηνέστατε.

pi 1492 ἔκλυτε, μαλακέ πέπονθ α· ἔπαθον πεπορασμένο ς· φανερός πεπορεῖ ν· δοῦναι πεπορθῆσθα ι· ἀπολωλέναι.

pi 1496 συν(τε)τελέσθαι πεπορπημέν η· τῇ περόνῃ συνεχομένη [πεπορωμένο ι· τετυφλωμένοι] πέποσθ ε· πεπόνθατε πέποσμα ι· ἀκήκοα.

pi 1500 [ἥπταμαι πεποτήατα ι· ἵπτανται πεπραδῖλα ι· εἶδος ἰχθύων πεπρημένο ς· πεφυσημένος * πεπράχαμε ν· ἐπράξαμεν * πεπράτορ α· θαυμασία πεπρίλο ς· ἰχθῦς ποιός [πεπρυμένο ι· συνετοί] * πεπρωμέν η· εἱμαρμένη * πεπρωμένο ν· μεμοιραμένον * πέπρωτα ι· τετύπωται.

pi 1510 ὥρισται. [τὸ εἱμαρμένον ζήτει] πεπρυτανευκώ ς· ἐπιμεμηνιευκώς.

pi 1511 καὶ προανηλωκώς πέπτασθα ι· ἀνεῷχθαι.

pi 1512 περιέχειν πέπτατα ι· ἥπλωται πέπτε ι· πραΰνεται τὴν τροφήν πεπτέο ν· φυλακτέον.

pi 1515 εὐρυτέον πεπτήνα ς· περιβλεψάμενος πεπτηώ ς· δι’ ἀσθένειαν καὶ δειλίαν πεπτωκώς [πε π .

pi 1518 γμένο ι· μαθόντες, ἢ εἰδότες] πεπύθωντα ι· ἀκούσωσιν.

pi 1519 Ἀττικῶς πεπυκασμέν α· ἐσκεπασμένα, περικεκαλυμμένα πεπυρακτωμέν α· πεπυρωμένα πέπυσμα ι· ἀκήκοα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 1522 ἔμαθον, (ε)ἶδον πεπύσμεθ α· ἠκούσαμεν.

pi 1523 καὶ τὰ ὅμοια πεπυσμένο ς· ἰδών.

pi 1524 καὶ τὰ ὅμοια πέπυστ ο· ἠκηκόει πεπωγμένο ν· κεκλασμένον πέπωκ α· ἔπια πέπω ν· ἔκλυτος.

pi 1528 ἀσθενής πεπωρωμένο ι· ἐσκληρωμένοι.

pi 1529 τετυφλωμένοι πέρ α· πλέον.

pi 1530 ἐπέκεινα. ὑπεράνω * περάα ν· διαπερᾶν * Περαιβο ί· ἔθνος Θεσσαλικόν περάγη ν· διέῤῥωγα.

pi 1533 Ῥίνθων περαίνε ι· ἐπὶ πέρας ἄγει.

pi 1534 πληροῖ. ἀνύει περαίνει ν· ἐξανύειν.

pi 1535 ἀποπληροῦν πέραινο ν· οἱ Πυθαγορικοὶ τοὺς περι(τ)τοὺς ἀριθμούς περαίτατο ν· πορῤώτατον περαιτέρ ω· πλείω ἔμπροσθεν.

pi 1538 μετὰ τὸ τέλος ἄλλο περαιωθῆνα ι· τελειωθῆναι πέρα λόγο υ· ὑπὲρ λόγον πέρα ς· τὸ τέλος.

pi 1541 καὶ ἡ λύσις. καὶ τὸ τῆς γῆς πέρας περᾶσα ι· διαβῆναι.

pi 1542 ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατα τῆς γῆς, ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν * πέρατ α· τὰ τέλη πέρασα ς· εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης διεπέρασας, ἐπώλησας περατεύε ι· ὀρ[γ]ίζει.

pi 1545 στέλλει. λέγει περατουμένη ν· ἐκπληρουμένην * περγάμιο ν· δήμιον * Πέργαμα [ς]· ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου Περγαία θεό ς· ἡ Ἄρτεμις περγοῦλο ν· ὀρνιθάριον Ἀργειλέγω πέργου ν· πρέσβεις.

pi 1551 οἱ αὐτοί Πέρδικος καπηλεῖο ν· χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ ἦν.

pi 1552 ἔνθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι * περιδώμεθ α· συνθήκην παράσχωμεν [περεούμενο ι· τελειούμενοι περεοῦσθα ι· διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα] περέτισα ν· ἐτίμησαν περ (ῆ)σα ι· διαπερᾶσαι * περάτρι α· ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν ταῖς κεκτημέναις πέρθα ι· πορθηθῆναι πέρθετ ο· ἐπορθεῖτο πέρ ι· περισσόν.

pi 1562 περίεστι περιαγ [κάμ ψ]αῖ ς· καμπαῖς περιαγγέλλει ν· τὸ [μὴ] συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων περιάγε ι· περιφέρει.

pi 1565 ἢ κάμπτει περιάγνυτα ι· περικλᾶται.

pi 1566 συντρίβεται. περιέρχεται. περιηχεῖ περιάγνυτ ο· περιεκλᾶτο.

pi 1567 καὶ τὰ ὅμοια περιαγόραιο ς· περίλογος.

pi 1568 περιαγορευτής περιαδεῖ ς· περίῤῥυτοι.

pi 1569 περίπνοοι περιαθρεῖ ν· περισκοπεῖν περιαίνυτ ο· περιελάμβανεν.

pi 1571 περιεῖχεν περίαλλο ς· τὸ ἰσχίον [ὅταν εἰλεῖν περιαμησάμενο ς· θερίσας περιαμμάτω ν· περιάπτων περιάοιδο ς· ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή περίαπτ α· περιάμματα περιαυθαδίζετα ι· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ περιαυτίζεσθα ι· τὸ ἐν αὐτῷ ἐνδιατρίβειν, ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτῷ περιαυτίζετα ι· μεγαλοφρονεῖ περὶ αὐτό ν· πρὸς αὐτόν περιβάλλει ν· περιλαμβάνειν.

pi 1581 πείθειν. στρέφειν. εἰδέναι περιβάλλουσα ν· ὁμοίως περιβάλλεσθα ι· ὑπερβάλλεσθαι περίβαρ α· ὑποδήματα περιβαρίδε ς· ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον Περιβασ ώ· ἡ Ἀφροδίτη περιβεβυσμένο ς· περιπεφραγμένος περιβῆνα ι· πεπτωκότος ὑπερασπίσαι, ὑπερμαχῆσαι περίβησα ν· ὑπερήσπισαν.

pi 1589 καὶ τὰ ὅμοια περιβλέπετα ι· περισκοπεῖ περίβλεπτο ς· ἔξοχος.

pi 1591 [περιβόητος περιβόητο ς· ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων περιβολ ή· περίβοιος.

pi 1593 περιδέρματος. ὑπέρτιμος περίβολο ι· τείχη πόλεων, ἢ περίδρομοι περιβομβεῖσθα ι· περιηχεῖσθαι πέρι γά ρ· περισσῶς γὰρ περιγηθή ς· περιχαρής * περίγειο ς· πρὸς τὴν γῆν περιγίνετα ι· περιοικεῖ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 1599 περιττεύει περιγλαγέα ς· γεγαλακτωμένας περιγλαγέ ς· περίπλεω(ν) γάλακτος περιγράφε ι· περιγίνεται.

pi 1602 [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] ἢ χωρεῖ. ἢ συλλαμβάνεται περιγραφή ν· περιαίρεσιν τοῦ πράγματος.

pi 1603 ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι περίγραφο ν· οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον περιέγραφον, καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως λύτουν περιγυρίδα ς· περιφερείας περὶ δ ’ ἄλλω ν· ὑπὲρ τοὺς ἄλλους περιδαρδάπτεσθα ι· κατεσθίεσθαι περιδαρδάπτει ν· κατεσθίειν περὶ δ ’ ἐδρύφθ η· περιεξέσθη περιδεή ς· περίφοβος περιδείδιθ ι· φοβοῦ περιδεινεῖσθα ι· περικινεῖσθαι.

pi 1612 περιπορεύεσθαι. περιστρέφεσθαι. περιέρχεσθαι περιδεινηθήτη ν· περιεστρέφοντο.

pi 1613 ὅμοιον περιδεινήσεω ς· περιόδου.

pi 1614 καὶ τὰ ὅμοια περιδεινητα ί· περικινηταί.

pi 1615 καὶ τὰ ὅμοια περίδεινο ν· πειρατήν περιδεινό ς· περιπαθής περιδεινοῦσ ι· περιστρέφουσιν περιδεινοῦντ α· περιοδεύοντα περίδειρο ν· τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου (περιδείσασ α)· περισσῶς δείσασα, περισσῶς εὐλαβηθεῖσα περιδεῖσθα ι· συντείνεσθαι περὶ (δ ὲ) κλισιὼν θέε πάντ η· περιετετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περι(ε)βέβλητο καὶ παρέκειτο κλίσιον, διὰ τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν περιδέξιο ν· φρόνιμον.

pi 1624 ὀρθόν, μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸν περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων περὶ (δ ὲ) πνο ή· ἡ πνοὴ δὲ τοῦ βοῤῥᾶ περιδέραι α· περιτραχήλια.

pi 1626 ἢ ἐνώτια περὶ δ ’ ἐστ έ· ὑπερέχετε δέ.

pi 1627 ἢ ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε περιδευκέ ς· περισσῶς πεποικιλμένον περιδεῶ ν· ἐμφόβων περίδηλο ν· περιφανές.

pi 1630 καλόν [περιδῆσα ι· περιδύνασθαι] περίδοσι ν· συνθήκην περιδο ῦ· σύνθου.

pi 1633 τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ συνθήκης θέσιν περὶ δουρ ί· περὶ τῷ δόρατι περίδρομο ι· τοῦ δ[ε]ικτύου τὸ δ(ι)ειρόμενον σχοινίον· διὰ τὸ καὶ κάτω βρόχοις .

pi 1635 ..... καὶ [πάντῃ, περιεχόμενος τόπο[ι]ς.] περιφερεῖς, στρογγύλοι περιδρόμους τείχου ς· περὶ τοὺς βεβλημένους τοίχους κύκλῳ περιδρύφ ῃ· περιξέῃ περιδύετα ι· περιβάλλεται.

pi 1638 κρύπτεται. εἰσδύεται περιδῦσα ι· περιδύνασαι περίδυσ ε· ἀπέδυσε περιδύ ω· ὅμοιον περιδώμεθ α· συνθώμεθα * περιβάλλω ν· ἐκύκλωσαν περιδώσομα ι· συνθηκοποιήσομαι περι (έ)γραψ ε· περιεγένετο περιεδίνε (ι)· περιεκύκλευεν περιεδρύ (φ)θ η· περιεξέσθη περιεζόμενο ν· περιεχόμενον περιέθε ι· περιέτρεχεν περιειλημμένω ς· περιεκτικῶς περιείληπτ ο· περιεγέγραπτο.

pi 1651 ἢ ἐκεκράτητο. ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι περιεῖνα ι· περιττεύειν περιεῖπε ν· ἐτημέλει περιείργασμα ι· περιττὸν ἐποίησα[ν] περιεκωκύετ ο· περιηχεῖτο περιεκτικό ν· τὸ περιέχον.

pi 1656 ἤτοι γενικόν. ἢ περιληπτικόν· ἐκ τοῦ περιβάλλειν. [ἢ ὑπερέχον] περιεκτικώτατα ι· ὁμοίως περιεκτικώτερο ν· γενικώτερον περίελ ε· κόψον.

pi 1659 ἔπαρον. ἀφελοῦ περιελόμενο ς· ἐπάρας περιελιχμήσατ ο· τῇ γλώττῃ (ἢ) σπογγιᾷ ἐκάθηρεν περὶ ἐμ έ· πρός με περιέπε ι· περιέρχεται.

pi 1663 περιεργάζεται. φυλάττει. θεραπεύει περιέπειρα ν· ἔπηξαν περιεπτισμέν η· περιεξεσμένη.

pi 1665 περικεκαθαρμένη περιέπω ν· ἐνεργῶν περιεργάσ [σ]ε ι· πράξει(ς) περισσά περίεργο ν· περιττόν.

pi 1668 ἢ στρεβλόν [περιερεί α· καθαρσία] περιερέττω ν· κωπηλατῶν περίσ [σ]ομα ι· περιγενήσομαι, κρατήσω, νικήσω, κατισχύσω.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 1671 ἢ μέλλοντες περιγενέσθαι περιεσπάσθ η· ἐσείσθη.

pi 1672 περιδέδεται * περιεσκεμμένο ς· (ἠκριβωμένος) [περιε (.

pi 1674 .)σσω ν· κωπηλατῶν] περιέστα ι· περιγενή(σε)ται.

pi 1675 νικήσει περιεστήξε ι· περισταθήσεται.

pi 1676 [περιφράξει, ἢ περικυκλώσει περιεστοιχισμένο ι· οἱ περιέχοντες.

pi 1677 καὶ περιεχόμενοι περιετέμοντ ο· περιήλασαν περιετίθου ν· ἐκρέμων περιέτυχο ν· συνέτυχον [περιευτίζεσθα ι· ἀποδοῦναι αὐτῷ] περιέφραξα ν· ἐσκέπασαν.

pi 1682 ἐφύλαξαν περιέχομαί σο υ· ἀντιποιοῦμαί σου * περίζωμ α· περιβόλαιον περιέχοντε ς· περιλαβόντες.

pi 1685 καὶ τὰ ὅμοια περίζυ ξ· ὁμόζυγος, σύζυγος περιηγέ ς· κυκλοτερές, περιφερές * περιήγε ι· ἐζωγράφει περιήγητο ς· ὁ περιπόρφυρος χιτών περιηγμέν α· περιφερόμενα περιῄεσα ν· περιήρχοντο περιήθελε ν· ἠγάπα [περιήθλου ν· ἀγα] περιηθέλησε ν· ἠγάπησεν περιήκασ ε· περιώρυξεν.

pi 1695 περιέγραψεν περιήκοντ α· [περιέγραψαν.

pi 1696 ὤρυξαν περιήλυσι ς· περίοδος περιημεκτε ῖ· ἀγανακτεῖ, ἀνιᾶται, δυσκολαίνει περιῆ ν· ὑπῆρχεν.

pi 1699 ἐπλεόναζεν περιῃρημένο ν· κεκομμένον περιῆῤῥο ν· περιῄεσαν [περιήσ ω· περιδώσω] περιηχήθ η· περιεψιθυρίσθη [περιθείη ς· μα θ πειραθείς] περιθεί ς· κύκλῳ θείς, περισσότερον [λαβεῖς περὶ θεό ν· πρὸς θεόν περιθειῶσα ι· περικαθᾶραι, κυρίως θείῳ περιθέσθα ι· περιποιήσασθαι.

pi 1708 προσλαβέσθαι. κύκλῳ θεῖναι Περιθοῖδα ι· δῆμος φυλῆς τῆς Οἰνηΐδος περιθραυσθέντ α· περιπεσόντα.

pi 1710 ῥαγέντα περιθρεκτέο ν· περιδραμητέον περιθυρεῖ ν· τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι περιΐδμενα ι· περισσῶς εἰδέναι περιϊόντα ς· περιερχομένους περιϊππεύοντα ς· περιτρέχοντας [περ ι .

pi 1716 ίσσεται ὥρα [ς]· περιέρχεται [τὰς] ὥρα[ς] περιϊστάμενο ς· κυκλεύσας περιΐστασ ο· κύκλευσον.

pi 1718 σκόπησον. περίφευγε. ἀνάτρεπε * περιστοιχείωσα ι· περίελθε περιϊώ ν· περιερχόμενος περικάθαρμ α· περικαθαίρω ν· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον περικαλλέ ς· λίαν καλόν περικαλλέο ς· περισσῶς καλοῦ περικάμπτετα ι· περικιρεῖται περὶ καπν ῷ· περὶ τὸν καπνόν περικάρδιος ὑμή ν· ὁ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ περικάρπιο ν· τὸ λέπυρον, σκέπασμα περικεφαλαί α· ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθετή.

pi 1729 καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ἢ κάσ(σ)ις περικέχυτα ι· περιείληφεν περικήδε ο· φείδου φροντίζων περίκηλ α· περισσῶς ξηρά.

pi 1732 τὰ περικεκαυμένα. περιεσχισμένα περὶ κῆρ ι· κατὰ ψυχήν * περικλυτ ῷ· σφόδρα ἐνδόξῳ περικλῃζόμενο ς· δοξαζόμενος λίαν περικλύμ (ε ν)ο ς· ὁ Πλούτων.

pi 1736 καὶ πόα, ἡ καὶ κυκλάμινος περικλυτό ς· ἔνδοξος, περισσῶς καὶ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην περικνημί ς· σκεπαστήριον τῆς κνήμης περικόπτα ι· κλῶπες.

pi 1739 λῃσταί περίκουρο ι· οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις περικτίονε ς· περίοικοι, γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες περικτιόνεσ (σ) ι· περιοίκοις περίκυκλο ν· ἵνα ὑπερεφῆ * περὶ κῶμ α· κοίμημα περικωδωνίσα ι· περιβομβῆσαι περικωνῆσα ι· .

pi 1746 ...... περιαγαγεῖν. σπογγίσαι. ἢ περιπισσῶσαι. Λάκωνες περιλαβεῖ ν· περιβαλεῖν.

pi 1747 καὶ τὰ ὅμοια περιλέγει ν· τὰ περισσὰ φράζειν περιλεγνέ ς· περιποίκιλον περιλεσχήνευτο ς· περιβόητος.

pi 1750

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

περιλάλητος περιληπτικό ν· ἐφαπτόμενον περιλῆσα ι· περι(σ)τρέψαι περιλιχμήσασ α· περιλείξασα περιλυγίζεσθα ι· περιστ(ρ)έφεσθαι περιμάχητο ν· ὑψηλόν, μέγα, ἰσχυρόν περὶ μέ ν· περισσῶς μέν πέρι μὲν φάσθα ι· διαφερόντως λέγειν περίμετρο ν· ὑπέρμετρον, μέγα.

pi 1758 τινὲς δὲ εὔκυκλον περιμήκεο ς· μακροτάτου περίμηκε ς· ὑπερμέγεθες περιμήκετο ς· ὑψηλός.

pi 1761 ὑπέρμηκος. ἢ περισσῶς μακρὰν καὶ ὑψηλήν· εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περι[με]μήκετον περιμήκεϊ ῥάβδ ῳ· ἁλιευτικῷ καλάμῳ περίν α· περίναιον.

pi 1763 τὸ αἰδοῖον. ἀφ’ οὗ καὶ τὸ περαίνεσθαι [περ [ι]νάμεν α· πιπρασκόμενα] * περίνησ [σα ι] α· περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται περίνεω ς· ὁ δεύτερος ἱστός.

pi 1766 καὶ καθάπαξ τὰ διττὰ τῆς νεὼς σκεύη περίνησο ν· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ περινοε ῖ· περισσῶς νοεῖ περίνοι α· μηχανή.

pi 1769 τέχνη περινομαί [α]· περιφορα(ί) περίνο ς· τὸ αἰδοῖον.

pi 1771 οἱ δὲ τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ἤγουν ὁ ταῦρος περινοστε ῖ· περιέρχεται περινοστήσαντε ς· περιελθόντες, κυκλεύσαντες.

pi 1773 ἢ ἐξιόντες περινοστοῦντ ι· περιστρεφομένῳ πέρι ξ· κύκλῳ περίοδο ς· τὸ ἐκ διαλειμμάτων ἐπιπεσὸν ὄνομα.

pi 1776 ἢ χρόνος. ἢ κύκλος. ἢ ἡ ἐν λόγοις, καὶ ἡ τῆς γῆς περιήγησις. καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων. καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰατροῖς. καὶ ἡ ᾠδή. καὶ μέτρον τι τῶν μετάλλων περιόδω ν· χρόνων.

pi 1777 κύκλων περιόδ ῳ· κυκλώσει περιοίκιο ν· ὁ περὶ τὴν πόλιν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

pi 1779 τινὲς δὲ περίβολον περιοίσε ι· ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου περιοκωχ ή· (περιοχή) * περιωπ ή· ἀκρώρ(ε)ια.

pi 1782 ὕψος. τόπος ὑψηλός περίοπτο ν· ἐπιφανῆ, πολυθέατον, περίβλεπτον περιορᾶ ν· ὑπερορᾶν περιόρι α· ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ περιοργῶ ς· ὑπεροργόντως.

pi 1786 καὶ παρωρμημένως περιοριζόμενο ι· περιεχόμενοι.

pi 1787 γινωσκόμενοι. ἐξολισθαίνοντες περιορίσα ι· περινοῆσαι περιορισθῆνα ι· γνωρισθῆναι.

pi 1789 ἐξορισθῆναι περιοριστό ν· περιγραπτόν περιουσί α· πορισμός.

pi 1791 πλῆθος περιουσιασμο ῦ· πλήθους περιούσιο ν· πολύ, περισσόν.

pi 1793 περιποιητόν περιούσιο ς· πλούσιος.

pi 1794 πολύς περιοχ ή· περιπέτεια.

pi 1795 καὶ ὑπόθεσις. καὶ φυλακή. καὶ ἡ [περὶ πάντων] πολιορκία περιοχῆ ς· τετειχισμένης περιόψετα ι· καταφρονήσει περιπαθῶ ς· συμπαθητικῶς.

pi 1798 λυπηρῶς. [διαπονηθείς περιπαλαχθῆνα ι· περιπλακῆναι περὶ πάντω ν· ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους περίπατο ι· αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι.

pi 1801 ἢ τόποι διακινήσεων περὶ πέζα ν· τὰ περὶ τοὺς πόδας περιπεζί α· ταπείνωσις περιπείρ ῃ· περικεντήσῃ περιπέπληκ α· περιπεπόληκα.

pi 1805 περιπέπληγμαι (*) περιπετάσα ς· περιβαλών περιπεπλιγμέν α· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν.

pi 1807 οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσιν περίπε [μ]πτο ν· τὸ περιπεπεμμένον περι [πετάσθα ι] πετάσα ς· περι(α)πλώσας (*) περιπεπλίχθα ι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως περιπέτει α· ὑπόθεσις.

pi 1811 σύμπτωσις. σύμβασις περιπετεῖ ς· περιε[ρ]χόμενοι.

pi 1812

ἐναντίοι. ἢ προπετεῖς. ἢ περιπεσόντες περιπετρίζεσθα ι· περικρούεσθαι [περίπετρο ν· πανταχόθεν ἐξέχον] περιπευκὲς [ἢ περίπευκο ς]· περισσῶς πικρόν, διὰ τὸ χρίεσθαι· πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη περιπῆγι ς· πόρνος.

pi 1816 μάχλος περιπηγή ς· περιπαγείς, ἐμπαγείς [περιπλ η .

pi 1818 .] περιπλίγδη ν· περιβάδην περιπλί ξ· περιειληφώς * περιπλέε ς· λίαν, πλεονάκις περιπλομένω ν· περιπολουμένων, ἤγουν περιερχομένων περίπλου ς· περιόδους περὶ πόδ α· οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον· μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων.

pi 1823 ἢ ἀκριβῶς περὶ ποδό ς· ἀντὶ τοῦ ἁρμόζον.

pi 1824 καὶ περὶ πόδ α· τὸ ἡρμοσμένον, ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων περιποιεῖτα ι· προξενεῖ.

pi 1825 ζωοποιεῖ περιποίησι ς· πλεονασμός, κτῆσις περιποιητικό ς· διοικητής περιπολε ῖ· περιοδεύει, περιέρχεται, περιέπει, ἀναστρέφεται, περιπολεύει, κυκλεύει.

pi 1828 καὶ τὰ ὅμοια περίπολο ς· φρουρός, ἔφορος περὶ πολλοῦ ποιο ῦ· τίμα, θεράπευε περιπόνηρος Ἀρτέμω ν· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν περιφόρητος Ἀρτέμω ν.

pi 1831 εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο * περι [ι]ππεύε ι· ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύει περιπρωκτιῶσ α· τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ περιπτύσσομα ι· καταφιλῶ * περίπτερ α· οἱ ἀποσπινθηρισμοί * περίπτερο ν· ὑψηλόν, πανταχόθεν ἐξέχον.

pi 1836 ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν [περιπτεύσαντε ς· περιδραμόντες] περιπτυχα ί· περίβολοι * περιπτύσσε ι· καταφιλεῖ περίπυστ α· διαβόητα περιραίνεσθα ι· περιραντίζεσθαι.

pi 1841 ῥαντίζεσθαι περιρέζει ν· τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν * περιρεμβαῦσα ι· περιφθαρῆναι * περὶ ῥίο ν· περὶ τὸ ἀκρωτήριον περὶ ῥέθεσ ι· περὶ ταῖς παρειαῖς περιῤῥηδή ς· περικεκλασμένος.

pi 1846 περιστροβηθείς. οἱ δὲ περιεῤῥιμμένος. ἢ ὑπτιασμένος περισαίνοντε ς· κολακεύοντες.

pi 1847 παρὰ τὸ σαίνειν, ὡς τῶν κυνῶν τὴν (οὐρὰν) κινούντων περὶ σ έ· περὶ σοῦ, ἐγγύς σου, γνησίως διάκειμαι περὶ σεῖ ο· περὶ σοῦ.

pi 1849 καὶ περιέσσιο ν· περὶ σοῦ περισείρι α· τὰ πλάγια τῆς γλώττης περίσημο ν· διαβόητον [περισιγᾶ ν· ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου] περισκαίρουσ ι· περισκαρίζουσι περισκελέ ς· σκληρόν, δυσχερές.

pi 1854 ἢ μέχρι τῶν ποδῶν περισκέπτ ῳ· πάντοθεν ὁρωμένῳ.

pi 1855 οἱ δὲ μόνῳ, κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ’ αὐτοῦ περισκέψασθαι περίσκεψι ς· βάσανος περισκήπτει ν· περιθλίβειν περισοβεῖ ν· ἐν κύκλῳ πίνειν.

pi 1858 ἢ περιτρέχειν. ἢ φωνεῖν. ἢ διώκειν * περισσομέν η· πορθουμένη [περίσοντα ι· περιποιήσονται] * περισσοεπήσε ι· περισσολογήσει περισπάσασθα ι· περιποιήσασθαι περισπ έ .

pi 1863 του βοῆ ς· ὑπερεπειγούσης περισπερχή ς· περιώδυνος * περισκέλι α· βρακκία, φεμινάλια περὶ σπονδῶ ν· περὶ εἰρήνης περισταδό ν· περιστάντες * Περιστενό ς· οὕτω δράκων καλεῖται περισταλεί ς· κοσμηθείς.

pi 1869 ἤτοι ταφείς περισταλαδό ν· περισταζόμενον, περιῤῥεόμενον τῷ χόλῳ [περιστατήρι α· σπλάγχνα] περιστατό ν· τὸ ἀνάστατον περίστασι ς· θλῖψις, ἀνάγκη, μέριμνα περιστεγανό ν· περισσῶς στεγανόν περιστένει ν· ἔκθυμον εἶναι περιστείλητα ι· περικαλύψηται περίστειλο ν· συγκάλυψον.

pi 1877 συνάγαγε περιστέλλε ι· καλύπτει.

pi 1878 συστέλλει. κοσμεῖ. σκέπει. φυλάττει. περιβάλλει περιστελοῦμε ν· τὰ αὐτά περιστένετα ι· πάνυ στενοχωρεῖ περιστήθιο ν· ἱερατικὸν ἔνδυμα περιστέρι α· κοσμάρια ποιά περιστίαρχο ς· ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν * περιστ (.

pi 1884

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

)ῖξα ι· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στ(ε)ίχειν περίστιο ν· ἐπὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποστρέψωσι, καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσωσιν περιστλεγγίσα ι· περιξύσαι· στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα περιστοιχίσαντε ς· περιλαβόντες περιστολ ή· περιβολή.

pi 1888 ἔνδυμα περιστόμιο ν· ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ [περιστόω ν· περιστύλων] περίστροφο ς· ὁ τῆς ὑποσφραγίδος τόπος περίστῳο ν· περίστυλον περισύρε ι· σύρει περίσφατ α· τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπονείδιστα, καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια περισφάτω ς· περιωδύνως.

pi 1895 περιβοήτως περισχαδό ν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα, ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον ψίαθον, ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας περισχελέ ς· δυσχερές περίσχε ο· φροντίδα ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν· ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ ὑπερμάχησαι περισχέσθα ι· ἀγαπῆσαι περίσχετ ο· ἠγάπησεν.

pi 1900 ἐφείσατο περισχιδεῖ ς· εἶδος ὑποδήματος εὐτελές περισχόμεθ α· περισσῶς ἐχόμεθα.

pi 1902 ἀντιλαμβανόμεθα περισχώ ν· περιτείνας.

pi 1903 ἢ ἐπισχών περιτάμνεσθα ι· περιορίσαι τι διὰ τῆς αὔλακος περιταμνόμενο ν· περιελαύνοντα.

pi 1905 μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων περί τ ’ ἀμφ ί· κύκλῳ, πέριξ πε [ρ ι]ρί τ ’ εἰμ ί· ὑπερέχω.

pi 1907 ὑπερφρονῶ περιτελλομένω ν· πληρουμένων.

pi 1908 περιερχομένων περὶ τέρμα βαλοῦσα ς· περιελ(ασ)άσας τὸν καμπτῆρα περιτετάσθα ι· ἡπλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη περιτεύξετα ι· συντύχῃ.

pi 1911 ἢ περιπεσεῖται περιτευξοίμεθ α· περιτύχοιμεν περιτευξόμενο ς· περιτυχεῖν μέλλων περιτεύοντε ς· συλ[λ]ῶντες περὶ τὴν λέξι ν· ἐν αὐτῇ τῇ λέξει περί [π ε]τ [ε]ια καὶ περιῆτε ς· περιῆτες μὲν οἱ φύλακες, περί[πε]τ[ε]ια δὲ Μακεδονικὴ ἑορτή περιτίθετα ι· περιβάλλεται περιτομί ς· μέρος τι τῆς νεώς περιτόναιο ν· μέρος τι τῆς νεώς.

pi 1919 καὶ τὸ δέρτρον περιτρέπετα ι· ε(ἰ)λιγγιᾷ περιτρέφετ ο· περιεπήσσετο.

pi 1921 ὅθεν καὶ τροφαλ[λ]ὶς τὸ πεπηγμένον περιτριβομένω ν· παρεσομένων περίτριμμα .

pi 1923 ....· τετριμμένον περιτροπέω ν· περιτρεπόμενος.

pi 1924 μέλλων τελειοῦσθαι. ἢ περιερχόμενος περιτρόπο υ· ἴλιγγος περὶ τρόπιο ς· ἐπάνω τῆς τρόπιδος.

pi 1926 [τῆς ἀγορᾶς. περιτροπόωντε ς· περιχωροῦντες περίτροχο ν· στρογγύλον περιττο ί· περισσοί, περίεργοι περιφαλλί α· πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν περιφάνει α· λαμπρότης, δόξα περιφανέστερο ν· ἐμφανέστερον περιφέρει α· διαστροφή.

pi 1933 κύκλος περιφερέ ς· στρογγύλον περιφέρετα ι· πλανᾶται περιφερόμεν α· λαλούμενα περίφημο ς· ὀνομαστός Περιφήτη ς· ὁ κορυνήτης περιφθείρετα ι· τὰς φθεῖρας συλλέγει.

pi 1939 ἢ μειοῦται, ἐλαττοῦται περιφοιτῶντ α· περιερχόμενον.

pi 1940 περιγινόμενον περιφορ ά· ἡ κατὰ κύκλον κίνησις περιφορα ί· ὁμοίως περιφορᾶ ς· περισπασμοῦ.

pi 1943 πλάνης περιφραδέω ς· περιπεφρασμένως.

pi 1944 ἐμπείρως περιφραστικῶ ς· δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα περιφρονεῖ ς· περισσοφρονεῖς, ὑπερφρονεῖς περίφρω ν· σωφρονέστατος, ἢ περισσῶς φρονῶν, συνετώτατος περιφ [ρ]ῦνα ι· περιλαβεῖν, περιπλακῆν(αι) περιχαρή ς· χαιρόμενος (sic).

pi 1949 γελωτοποιός περιχάσκει ν· ἀνοῖξαι τὸ στόμα περιχεύας χρυσό ν· περιπάσας χρυσίῳ περιχ [ε]ιλοῦντε ς· ἀντὶ τοῦ ἄδην κορεσθέντες περιχλ (ι)ανίζετα ι· περικαλύπτεται.

pi 1953 καλλωπίζεται. [ἢ παραστραγγεύεται] περιχόρα ι· περιχορεῖαι περιχορίζει ν· ἐνόπλως, συντόνως ὀρχεῖσθαι περὶ χρο ΐ· περὶ τῷ σώματι περὶ χροῒ ἕσσατ ο· περιεβάλλετο περιχωρε ῖ· συμμίσγεται περιχώρησο ν· μέτρησον.

pi 1959 περίστησον περίψημ α· περικατάμαγμα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 1960 ἀντίλυτρα, ἀντίψυχα. [ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων] περίψυκτο ς· περιπόθητος, ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος περιώγαν α· ἐπίσσωτρα.

pi 1962 οἱ δὲ τὰς κνημίας, αἳ περιπήγνυνται ταῖς ἁμάξαις περιώκαλ α· ὑπέρσεμνα, ὑπερβαλλόντως καλά περιωπ ή· ἄποψις.

pi 1964 τόπος ὑψηλός, ὅθεν ἐστὶ περισκοπῆσαι. ἀκρώρεια περιωπῆ ς· προσόψεως περιώσα ς· ὠθήσας.

pi 1966 ζώσας περιῶσι ν· ζῶσιν.

pi 1967 ὑπάρχωσιν περιώς [σ]ιο ν· περιωσ[σ]ίως.

pi 1968 περισσῶς. περισσόν. μέγα, ἢ πολύ περκάζε ι· μελανίζει.

pi 1969 ποικίλλει. ἢ πεπαίνεται περκαίνει ν· διαποικίλλεσθαι.

pi 1970 καὶ τὰ ὅμοια πέρκαν α· τὰ ἱστοῦ περιπλέγματα περκνό ν· μελανόν.

pi 1972 ποικίλον περκνό ς· γλαυκός.

pi 1973 μέλας. καὶ τὰ ὅμοια περκώματ α· τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα Περκώσ (ι)ος καὶ Περκώτ η· πόλις Περμησό ς· ποταμός πέρνατα ι· πωλεῖται περνάμεν α· πωλούμενα περνᾷ ς· πωλεῖς πέρνα ξ· θρίδαξ Πέρν η· ἔνιοι μετὰ τοῦ τ Πτέρνη.

pi 1981 εἶναι γάρ τι ἀκρωτήριον τῆς Αἰγίνης οὕτω προσαγορευόμενον περνῆ ν· ἐμπωλεῖν πέρνησο ν· πώλησον περομνύνα ι· ἐλέγχεσθαι περόνα ι· πόρπαι.

pi 1985 καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ περόν η· ῥαφίς περονήσατ ο· ἐπορπήσατο, ἐπερονήσατο, διείρατο περόσχι α· τὰ ῥάκη πέρπερ α· προπετῆ περπερεύετα ι· κατεπαίρεται πέρπερο ς· μετὰ βλακίας ἐπαιρόμενος * περὶ πολλοῦ ποιεῖτα ι· τιμᾷ, θεραπεύεται Πέῤῥαμο ς· βασιλεύς πεῤῥεθήκατ ο· περιεθήκατο Πεῤῥεύ ς· ἥρως Ἀθήνησι τιμᾶται πεῤῥέχει ν· ὑπερέχειν πεῤῥησιππία ν· τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον Πεῤῥίδα ι· τῆς Ἀττικῆς δῆμος ἐν Ἀφίδναις πέρ σ ε· πρός σε * πέρσαντε ς· ὀλέσαντες, πορθήσαντες, ἀνελόντες * πέρσα ς· τὰ αὐτά.

pi 2001 [καὶ τὸ ἔθνος Πέρση ς· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα Περσίδ α· πόλιν Περσικήν.

pi 2003 ὅ ἐστιν ὑπόδημα περσιθέ α· ἡ Ἀφροδίτη περσικ ά· εἴδη καρύων.

pi 2005 ἢ εὐτελῆ ὑποδήματα. καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι. καὶ ὄρχησις Περσική περσικὸς ὄρνι ς· ὁ ἀλεκτρυών πέρσο ς· ὁ ἰχθῦς ποιός, ἐν Ἐρυθρᾷ γινόμενος περ (υ)σινό ν· ἔφηβον.

pi 2008 τὸν ἐξ ἐφήβων πέρυσ ι· ὁ παρεληλυθὼς χρόνος Πέρφερε ς· θεωροί Περφίλ α· Σωσίβιος.

pi 2011 κύριον ὄνομα περώσιο ν· μέγα πεσέεσθα ι· πεσεῖσθαι πέσημ α· πτῶμα πεσκέω ν· δερμάτων πέσκο ν· πικρόν.

pi 2016 ἢ κώδιον, ἢ δέρμα πέσμ α· πίεσμα.

pi 2017 ἢ μίσχος. ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται * πεσέοντα ι· πεσοῦσιν πέσσα ι· πεῖσαι.

pi 2019 [ἢ πάσχειν. καὶ νέμειν, καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ πεσσὰ πεντέγραμμα (τ α) καὶ κύβων βολά ς· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ.

pi 2020 παρ’ ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον. διαφέρει δὲ πετ(τ)εία κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναῤῥίπτουσιν· ἐν δὲ τῇ πετ(τ)είᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι πέσσε ι· πεπαίνει.

pi 2021 θεραπεύει. κατέχει. καταπραΰνει πεσ (σ)έμε ν· πέσ(σ)ειν πέσσετα ι· ὀπτᾶται.

pi 2023 Ἀρκάδες. ὀπτήσει πεσσεύων μετατίθεσ ο· τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον πεσ [σ]ήματ α· πτώσεις πεσ [σ]ήματο ς· πτώσεως, πτώματος πεσσοῖ ς· πεττοῖς.

pi 2027 βολίοις, κύβοις πέσ (σ)ο ν· ὅρος· χωρίον Κύπριοι· πεδίον Αἰολεῖς· τινὲς ὁμαλές πεσσό ς· οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους, αἷς ἔπαιζον.

pi 2029

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ * πεσσοῖσ ι· τοῖς κύβοις· παρὰ τὸ πίπτειν αὐτούς * πέσσ ω· ὀπτήσω ἄρτον πεσσύγγιο ν· σκυτ(ε)ῖον πεσσύπτ η· σκυτεύρια πέσσυρ α· πίσυρα.

pi 2034 τέσσαρα πέσσυρε ς· τέσσαρες.

pi 2035 Αἰολεῖς πεσώ ν· πάσχων πέτ α· πτῶσις.

pi 2037 στάχυα πετάζε ι· ἁπλοῖ.

pi 2038 σκεπάζει πεταιτ ά· μετέωρα.

pi 2039 ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες πετάλ α· ὀνόματα θήλεια.

pi 2040 καὶ βοῦς πέταλ [λ] α, οὐδετέρως· τὰ φύλλα πεταλίζει ν· βλαστεῖν.

pi 2043 φυλλολογεῖν πετ [τ]αλισμό ς· ὁ διὰ φύλ[λ]ων ὀστρακισμὸς γινόμενος πέταλ [λ]ο ν· φύλλον.

pi 2045 καὶ τῆς ἐπιγλωσσίδος τὸ καλύπτον τὸ στόμα πεταλωτό ν· ἀκμαιότατον.

pi 2046 εὐειδέστατον πεταλίδων ὑ [ι]ῶν μεταί η· ἀπὸ τῶν μόσχων.

pi 2042 πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται [πεταλοῦντα ι· ἐξυπτιῶνται.

pi 2047 τρυφῶσιν πέτακνο ν· ποτήριον ἐκπέταλον.

pi 2048 (τὸ) δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον] πετάσα ς· ἁπλώσας.

pi 2049 τανύσας * πετᾶσθαι γαμβρα ί· κεκτῆσθαι πετάσειε ν· ἁπλώσειεν.

pi 2051 κουφίσειεν. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω πέτασο ς· τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα πέταυρ α· τίγνα πέταυρο ν· εἶδος παγίδος πετελκέ ς· καμπύλον * πετεηνῶ ν· πετεινῶν * πετέσθη ν· ἐπέτοντο.

pi 2057 δυϊκῶς πέτευρο ν· σανίς, ἐφ’ ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται· καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτω.

pi 2058 καὶ ὄργανον ποιόν. καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ. ἔστι δὲ λεπτόν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον ᾖ. Πέτευρον λέγεται, ἢ καὶ πέντευρον Πετε [υ]ώ ν· πόλις πετήλα ς· τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας πετηλί ς· ἀκρίς πετηνί ς· κόρις πέτραι ἠλίβατο ι· ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι [πετρέμβατο ι· ὑψηλοὶ κρημνοί] [πετραδεῖλα ι· οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων πετρεφράμ η· θρασεῖα.

pi 2066 θερμή πέτρη τ ’ Ὠλενί η· πόλις πέτρο ν· λίθον * πετει ᾷ· παίζει πεττεί α· διὰ κύβων παιδιά πεττείαι ς· κύβοις, τάβλαις, παιδι[λ]αῖς πεττεύε ι· διαπαίζει.

pi 2072 μεταστρέφει. κυβᾷ * Πέτρο ς· ἐπιλύων.

pi 2073 ἐπιγινώσκων. οὗτος καὶ Σίμων καὶ Κηφᾶς καὶ Συμεὼν ἐλέγετο πεττο ί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι πεττεύουσ ι· κυβεύουσιν πέττουσι ν· ἑψοῦσιν πευδρί α· ἀρτοθήκη πεύθετα ι· πυνθάνεται.

pi 2078 ἀκούει πεύθετ ο· ἤκουεν.

pi 2079 ἐπυνθάνετο πεύθ η· πεῦσις.

pi 2080 ἐρώτησις πευθῆνε ς· πιστοί.

pi 2081 περίεργοι πευθεί ς· ἑψηθείς πευΐδα ς· λαμπάδας πευκαλεῖτα ι· ξηραίνεται.

pi 2084 ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστέας πευκαλέο ν· ξηρόν.

pi 2085 ἀγγεῖον πευκαλίμαι ς· συνεταῖς.

pi 2086 ὀξείαις. πικραῖς. ἢ ἀγαθαῖς πευκαλίμ η· θερμή.

pi 2087 θρασεῖα. καὶ φλεγμαίνουσα πευκαλίμῃσ ι· πυκναῖς.

pi 2088 συνεταῖς. καὶ τὰ ὅμοια πευκάν α· [πευκονία.

pi 2089] ἱστοῦ παράπλεγμα. [τροχίαι] πευκεδανό ν· πευκές.

pi 2090 πικρόν Πευκέτιο ι· οἱ περὶ τὸ[ν] Βρεντέσιον οἰκοῦντες πεύκινο (ν) δάκρυ [ν]· πίσσαν πεύκλ α· ἁματροχιαί πεῦσι ς· ἐρώτησις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2094 ἀπόκρισις πεύσομα ι· ἐρωτήσω.

pi 2095 ἀκούσω. ἐρευνήσω. μάθω πευστό ς· ὑπήκοος πέφαντα ι· πεφανέρωνται.

pi 2097 ἢ πεφονευμένοι εἰσίν πεφάσθα ι· πεφονεῦσθαι, καὶ ἀνῃρῆσθαι.

pi 2098 ὅθεν καὶ φάσγανον πεφασμένο ν· φανερόν.

pi 2099 ἀνῃρημένον. ἢ πεφανερωμένον [πεφάσσουσ α· ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα] πέφατα ι· εἴρηται.

pi 2101 τέθνηκεν, ἀνῄρηται, πεφόνευται πεφαύλικε ν· ἤμβλυκεν πεφαυλισμένο ν· ἀποδεδοκιμασμένον πεφένακ (ι κ)ε ν· ἠπάτησεν πεφενακισμένο ς· ἐξηπατημένος πέφ η· ἐφάνη ἢ πεφύκασι [πεφήμως ο· παῦσον.

pi 2107 φιμώθητι] [πεφήνακε ν· ἠπάτησεν] πέφηνε ν· ἐφανερώθη, ἐφάνη.

pi 2109 ὑπῆρχεν πεφηνώ ς· ἕτοιμος.

pi 2109a φανερός πεφήσεα ι· τολμήσεις, ὑπομενεῖς.

pi 2110 τεθνήξῃ πεφήσετα ι· φανεροποιήσεται πεφιδέσθα ι· φείσασθαι πεφλάζε ι· βράζει πεφλοιδώ ς· τὸν φλοιὸν ἀποβαλών πεφλοιδένα ι· φλυκταινοῦσθαι πέφνει ν· κτείνειν πέφνε ν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν πεφοβημένο ι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι πεφοβῆσθα ι· κεκοσμῆσθαι, κομᾶν.

pi 2119 δεδοικέναι πεφοινιγμέν η· ᾑματωμένη, πεπυῤ(ῥ)ωμένη.

pi 2120 ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος πεφοιτηκότε ς· παραγενόμενοι πεφορημέν α· ἐνηνεγμένα.

pi 2122 πεπληρωμένα, κεχορτασμένα πεφορύνθα ι· μεμιάνθαι, μεμολύνθαι πέφραδε ν· εἶπεν.

pi 2124 ἐσήμηνεν πεφράδο ι· διασημήνειε.

pi 2125 εἴποι πεφρασμένο ς· παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν πεφρίκασ ι· δεδοίκασι πεφρικένα ι· δεδοικέναι.

pi 2128 πεφοβῆσθαι. [πεφρικέναι] πεφρυγμένο ν· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον.

pi 2129 [ἢ πεφυγότα] πεφυγμένο ς· πεφευγώς πεφυζότε ς· μετὰ δέους φεύγοντες πεφύκαμε ν· ἐσμέν, ὑπάρχομεν πέφυκε ν· ὑπάρχει.

pi 2133 ἐγένετο πεφυκώ ς· ὑπάρχων πεφυραμένου ς· μεμιγμένους πεφυρμένο ι· μεμιασμένοι πέφυρτα ι· μεμία(ν)ται πεφυσιγγωμένο ι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριών(ων) πεφυσιωμένου ς· ὠγκωμένους.

pi 2139 κενοδοξοῦντας. ἐπῃρμένους πεφωρημέν α· ἐληλεγμένα, κατειλημμένα.

pi 2140 Φωρᾶσαι γὰ τὸ θεάσασθαι πέχαρ ι· ἔλαφος.

pi 2141 Ἀμερίας πέψα ι· ἑψῆσαι, ἡδὺν κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι πέψι ς· ἀρτοποιία π ῆ· ποῖ, πῶς, εἰς τίνα τόπον πηγάδ α· τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γενομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν πηγάζε ι· ἀναβλύζει πηγα ί· τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί πηγαῖο ν· τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται πηγαῖον ὕδω ρ· περικαθαῖρον, τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον πηγεσιμάλλ ῳ· εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλούς· πηγὸν γὰρ τὸ εὔτραφές.

pi 2150 τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγό ν· οἱ δὲ μέλαν πηγό ν· οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν.

pi 2151 καὶ εὐτραφῆ, ἢ μέγα πηγυλί ς· ψυχρά, παγετώδης Πήδαιο ν· πόλις.

pi 2153 καὶ ὄνομα κύριον πηδάλι α· τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες πηδαλίοι ς· οἴαξιν πηδαλιο (υ)χούμενο ι· κυβερνώμενοι· παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχήν Πήδασο ς· πόλις, καὶ ἔθνος βαρβαρικόν.

pi 2157 καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἵππου πῆ δὴ ἄρ α· πῶ(ς), ποῖ δή πῆδο ν· πηδάλιον πῆδο ς· τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ἀπὸ τοῦ παίει ν.

pi 2160 οἱ δὲ πήδινον εἶναι ξύλον εὔθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευήν. γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ· μέγα δ’ ἔβραχε πήδινος [τε] καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος [πηδύει ν· νάειν. [5]

pi 2161 βλύζειν. βρύειν πηδύει ν· πηγάζειν.

pi 2162 ὀμβροῦν. ἱδροῦν πηδυλί ς· πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει] πηδ ῷ· τῷ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου [πήθω ν· πίθηκος] πῆ ι· πόκα πηκτὰ δάκρυ α· παρὰ τὸ πεπηγέναι· ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα πηκταὶ θύραι καὶ εὔπηκτοι [ε ὔ]θύραι πηκτίδες καὶ σύριγγε ς· ὄργανα μουσικά πηκτίδο ς· πανδουρίου πηκτί ς· πανδούριον.

pi 2171 ψαλτήριον. σύριγξ. ὄργανον πηκτό ν· ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον πηκτὸν ἄροτρο ν· τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων.

pi 2173 εἰσὶ γὰρ καὶ μονόβολα πηκτὸς θάνατο ς· ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν Πηλαγόνε ς· γέροντες, παλαιοί, γηγενεῖς πῆλα ι· κραδᾶ[ί]ναι, σεῖσαι πηλαμύ ς· διὰ τοῦ υ ἰχθῦς ἐν Πόντῳ πῆλε ν· ἔπαλ(λ)εν Πηλέως μάχαιρ α· παροιμία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω· μέγα φρονεῖ μᾶλλο ν , ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρ ᾳ.

pi 2179 ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι ..... Πηλ (η)ιάδε ω· τοῦ Πηλέως παιδός [πηληκίσματ α· φενακίσματα] Πήλη ξ· περικεφαλαία, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι.

pi 2182 καὶ δῆμος Πηλιάδα (μελιή ν)· τὸ δόρυ Πηλιά ς· ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν πηλιδνό ν· πελιδνόν πηλίκο ν· οἷον, ὁποῖον, ποταπόν.

pi 2186 διάφορον πηλίκοι ς· διαφόροις.

pi 2187 καὶ τὰ ὅμοια πηλίναι ς· χοϊκαῖς πήλινο ς· ἐκ πηλοῦ, χοϊκός Πήλιο ν· ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ.

pi 2190 καὶ Πήλιον πηλό ς· οἶνος.

pi 2191 Ἴωνες, ἔνθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν πηλὸς ἀϊδνό ς· περὶ τὴν Λιβύην ἐστὶ τόπος.

pi 2192 καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν πήλυ ξ· ῥαγάς πῆμ α· βλάβη.

pi 2194 ἀναπημονή πημαίνε ι· βλάπτει, κακοποιεῖ πημαινούση ς· κακούσης.

pi 2196 καὶ τὰ ὅμοια πήμασ ι· κακοῖς.

pi 2197 [πήμασι] βλάβαις πῇ μέματο ν· ποῦ προθυμεῖσθε πῆμο ς· πηνίκα πῆν · πῇ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν πήν α· ἀπήνη Πηνειό ς· ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ Πηνελόπ η· ὄνομα κύριον πηνέλο ψ· ὄρνις ποιός πηνηκίζει ν· ἀπατᾶν πηνηκισμάτω ν· φενακισμάτων πήνη ν· [τὸ ἀνάπτειν.

pi 2207] λέγεται ἡ ἐργασία πηνί α· ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία.

pi 2208 ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως πηνίκ α· πότε.

pi 2209 [ἢ τότε] πηνίκα δ έ· [ὅτε δὲ] ἢ πότε δέ πηνίκ η· θρίξ.

pi 2211 ἐμπλοκή πηνίο ν· [πανούκλιον.

pi 2212 ἢ] ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη [Πηνιό ς· ποταμός] πῆνο ς· ὕφασμα πηνώμενο ν· πηνιζόμενον.

pi 2215 τριβόμενον πῆξα ι· κατασκευάσαι.

pi 2216 στῆσαι πήξα ς· στήσας.

pi 2217 βαλών. κατασκευάσας πῆξε θυμό ν· ἔπληξε τὴν ψυχήν πηο ί· συγγενεῖς, οἱ κατ’ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι.

pi 2219 ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι. ἀνδρεῖοι πήραξο ν· ἀφόδευσον Πηρεφόνει α· Περσεφόνεια.

pi 2221 Λάκωνες πηρί α· Ἀ(σ)πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ Πηρί η· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ πῆρι ξ· πέρδιξ.

pi 2224 Κρῆτες πηρί ς· ὄσχη, κήλη, αἰδοῖον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2225 καὶ ἱερείου ταυρία πηροῖ ς· βλάπτοις πηρό ν· ἐστερημένον τῆς φωνῆς.

pi 2227 ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν .... τὸν (ἐ)νεὸν καὶ ἄφωνον· προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλὸν πηρό ν· τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα πήρωσι ς· βλάβη.

pi 2229 λύπη. τύφλωσις πήσασθα ι· μέμψασθαι πήτε α· πίτυρα πητ [ε]ῖτα ι· πιτύρινοι ἄρτοι.

pi 2232 Λάκωνες πήχεω ν· πηχῶν πῆχυ ς· νεῦρον, ἢ τὸ τοῦ τόξου μέσον· ἔνιοι τὰ ἄκρα.

pi 2234 κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών. ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς πηῶ ν· φίλων.

pi 2235 συγγενῶν πιαζόμενο ς· θλιβόμενος πιαίνε ι· σιτεύει.

pi 2237 λιπαίνει * πιανάτ ω· λιπανάτω πιαινέτ ω· λιπαινέτω πιαλέο ν· λιπαρόν [πιανεῖ στυγν ῷ· τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ] πίαλο ν· παράλευκον πῖα ρ· τὸ κράτιστον.

pi 2243 καὶ στέαρ. ἢ τὸ πέρας. καὶ λιπαρόν πιάτοι ς· τὸ ἄσημον ἀργύριον πίγγαλο ς· σαῦρος ὁ καλούμενος χαλκίς πίγγα ν· νεόσσιον.

pi 2246 Ἀμερίας. γλαυκόν πίδακε ς· σταγόνες.

pi 2247 πήγξ πιδακοέσση ς· καθύγρου πῖδα ξ· λιβάς, κρήνη, ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγή, ἄκρα ὕδατος πίδαξ ι· πηγαῖς πιδηέσση ς· καθύδρου, πιδακώδους.

pi 2251 καὶ ἡμεῖς πιδᾶν λέγομεν τὸ ἀναβάλλειν ὑγρόν [πίδνατα ι· προσπελάζει] Πιδ ώ· δῆμος [ἐν τῇ θάκῃ πιέει ν· πιεῖν πιέζει ν· κατέχειν.

pi 2255 θλίβειν, σφίγγειν. μαλάσσειν. βαρεῖν πιερ ά· λιπαρά.

pi 2256 εὐδαίμονα, πλούσια. καὶ πιείρῃ Πιερί α· ὄρος.

pi 2257 [ἢ λιπαρά] Πιερίδε ς· αἱ Μοῦσαι ἐν Μακεδονίᾳ Πιέρ ι.

pi 2259 .· ἡ ἀκρώρεια τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὄρους πιέσα ι· πιάσαι πιεσθεί ς· δαμασθείς πιῆνα ι· ὠφελῆσαι.

pi 2262 αὐξῆσαι πιθάκναι καὶ πιθάκνι α· οἱ μικροὶ πίθοι.

pi 2263 καὶ σιπύαι πιθανά ς· εὐπίστους πιθανολογί α· διάλεξις ἀληθής πιθανό ν· ἀληθινόν.

pi 2266 πιστόν. εὐπ(ε)ιθές [Πιθήνης πόλις] πιθήσα ς· πιστεύσας.

pi 2268 πισθείς. πιστωθείς [* πιθάρχε ι· πίσθητι] [πιθο ῖ· πισμονή, πίστις] πιθοίγι α· ἑορτὴ Ἀθήνησι [πιθραύσκετα ι· φανεροῦται] πιθώ ν· π(ε)ίσας πικα (ῖ)σ ι· πικραῖς [πικέλ α· πίσσα, Ῥωμαῖοι] πίκει ν· ξαίνειν πίκετα ι· κτενίζεται πικό ν· πικρόν.

pi 2278 Χαλδαῖοι πικρό ν· χαλεπόν.

pi 2279 ἀργαλέον πικρῶ ς· κατακόρως.

pi 2280 ἀκρατῶς πίλημ α· ζώνη.

pi 2281 μίτρα πιλιπαγμό ς· ποιά τις φωνή πίλν α· προσήγγιζε πίλνα ι· προσεγγίσαι πίλνατα ι· προσπελάζει πιλνάμενο ν· ἐμπελαζόμενον, πηγνύμενον (π)ίλνασθα ι· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, προσάγειν πίλνατ ο· προσεπέλαζε, προσήγγιζε.

pi 2288 καὶ τὰ ὅμοια πιλνό ν· φαιόν.

pi 2289 Κύπριοι πίλοι ς· πιλωτοῖς πιλό ς· κοχλιός πῖλος χαλκοῦ ς· εἶδος περικεφαλαίας πιμελ ή· στέαρ, πιότης, λίπος πιμελή ς· εὐτραφής.

pi 2294 λιπαρός [πιμέντ α· φάρμακα πιμεντάριο ς· φαρμακὸς καὶ μυρεψός] πίμπλαμα ι· πληροῦμαι πίμπλαντ ο· ἐπληροῦντο πίμπλατα ι· πληροῦται πιμπρᾶ ν· ἐμπυρίζειν φυσᾶν.

pi 2300 καίειν πίμπρασθα ι· .

pi 2301 ..... πίμπρατα ι· .

pi 2302 ...... * πεμφθο ί· ὀφθαλμῶν τὰ μελανά.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2303 Ἠλεῖοι πῖν α· εἶδος ἰχθύος.

pi 2304 καὶ ὀστρεῶδες κογχύλιον πίνακα ς· τὰς σανίδας.

pi 2305 καὶ τὰ θραύσματα τῶν [ὀρνεῶν. ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους. καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτ(οτομ)ικῶν τραπεζῶν λίθοι. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων πίνακε ς· ἀναγραφαί.

pi 2306 εἰκόνες πινακίδο [ῠ] ς· ὄρχησις ποιά πινάκιο ν· τὸ λεύκωμα.

pi 2308 τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν πίνακι πτυκτ ῷ· δέλτῳ πινακί ρ· πινακίσκος πίνακος κουρ ά· τὰ τμήματα, καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων πινακοπώλη ς· ὀρνιθοπώλης.

pi 2312 τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν, τὰ λεπτὰ ὁρμαθίζοντες πίνα ξ· ζωγραφία.

pi 2313 ἱστορία. ἀναγραφή. περιοχή πιναρ ά· ταπεινά, εὐτελῆ, ἐλάχιστα.

pi 2314 ῥυπαρά πιναρό ς· ῥυπαρός.

pi 2315 εὐτελής, ἐλάχιστος * πίνο ς· ῥύπος.

pi 2316 καὶ τὰ ὅμοια πινόε ν· ῥυπαρόν.

pi 2317 πιναρόν πινοτήρη ς· πινοφύλαξ λεγόμενος.

pi 2318 Πῖνα δὲ εἶδος ὀστρέου πινυμένη ν· συνετήν πίνυσι ς· σύνεσις πινυτ ή· σύνεσις, φρόνησις πινυτή ν· σωφροσύνην πινυτό ς· σώφρων, συνετός πινυτόφρω ν· σωφρονέστατος.

pi 2324 συνετώτατος πινυτῶ ς· οὕτως φρονῶν πινῶδε ς· ῥυπαρόν.

pi 2326 ξηρόν πινωδί α· ἀκαθαρσία πιόμεν α· ποτιζόμενα πίον α· λιπαρά.

pi 2329 πλούσια πίονα ἔργ α· νῦν τὰ γεωργικά, κατ’ ἐξοχήν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα * πίο ς· εὐσεβής πίονε ς· στεατῖται πλακοῦντες πίονο ς· λιπαροῦ.

pi 2333 ἀγρίου. εὐτραφοῦς. πλουσίου. μεγάλου πιότατο ν· λιπαρώτατον πιπαλί ς· ἡ παρά τισι χαλκίς, παρὰ δὲ ἐνίοις σαύρα ’πιπάλ (λ)ω ν· κραδαίνων, πάλλων [πίπα ν· τὸν ἀκριβῆ τοξότην] πιπίζει ν· κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς.

pi 2338 λέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν Πίπλ (ε)ια ι· αἱ Μοῦσαι ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ὀλύμπῳ, ἀπὸ κρήνης Πιπλείας πιπλῶ ν· πληρῶν πίπο ν· ἄκρον πιπράσκε ι· πωλεῖ πίπτωσ ι· φονεύωνται πιπ ώ· ὄρνεον πολέμιον, ὥς τινες, ἐρῳδιῷ [πῖραρ ἐπαλλάξαντε ς· ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας πιπνύοντ α· σχολεύοντα πίρινθ α· βῆμα.

pi 2347 καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης πλέγμα, τὸ πλινθίον] πιρίσσα ς· ἐλέφας Πῖσα [ι]· πόλις, ὅπου τὰ Ὀλύμπια ἐπιτελεῖται πῖσα ι· ποτίσαι πισάκιο ν· περιστόμιον πισάκν α· πιθάκνη πίσε α· κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ πίσεα π (ο)ιήεντ α· διύγρους τόπους [πίσ ῃ· π(ε)ίσματι] πίσιρ α· πίτυρα.

pi 2356 Ἀχαιοί πισιρῖτα ι· πιτύρινοι ἄρτοι [πίσιρ α]· [ἀγγεῖα [πίσματ α· τὰ ἀγκύραια σχοινία] πισμό ς· πιστήρ.

pi 2360 ποτίστρα. ληνός. πισόμενο ν· γενησόμενον.

pi 2361 παθησόμενον πίσο ρ· πίθος.

pi 2362 Λάκωνες πισσᾶτα ι· οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν πισσοκωνία ς· Διόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι πισσοκωνήτῳ πυρ ί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται.

pi 2365 Κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν πιστ ά· βέβαια Πίστ α· Πίστειρα πόλις.

pi 2367 οὕτως εἶπεν πιστὴν γνώμη ν· βεβαίαν [πιστή ρ· ληνός] πίστι ς· ἀπόδειξις πιστήριο ν· ποτιστήριον.

pi 2371 πῖσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. καὶ πῖστραι αἱ ποτίστραι πιστό ς· εὐπειθής πιστούμεο ς· πιστά τε ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν πισύγγιο ν· σκυτ(ε)ῖον πισύγγω ν· σκυτέων πίσυνο ι· πεποιθότες,

πεπιστευκότες πίσυνο ς· πεποιθώς, πιστεύων, θαῤῥῶν πίσυρα ς· τέσσαρας πισύρω ν· τὸ αὐτό [πίσ ω· πράξω] * πιστώσαντο [στ ῶ]· πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν Πιτανάτης στρατό ς· ὁ τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν Μενέλαον, ὃς ἦν Πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν.

pi 2382 ἔστι δὲ ἡ Πιτάνη φυλή Πιτανάτη ς· ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται, οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις.

pi 2383 Πιτανάτῃ δὲ ἀγῶ (ν ι) γυμνικῷ ἐν Πιτάνῃ ἀγομένῳ ’πιτίμι α· τὰς ἀξίας τιμωρίας (ἐ)πιτίμιά φασιν πιτνά ς· ἐκτείνων.

pi 2385 [τίμιά φασι] πίτνε ι· πίπτει.

pi 2386 [ἐκτείνει] πίττ ῃ· πίσσῃ πιτυδάν η· ἀσκὸς μικρός Πιτύ (ε)ι α· πόλις Θρᾴκης πιτύλοι ν· ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων πιτύλοι ν· [ψόφοις ὑδάτων] πιτύλοι ς· ταῖς καταφοραῖς τῶν ὑδάτων [τειχέων] καὶ τοῖς ψόφοις τῶν ὑδάτων πίτυλο ς· ὀρνιθάριόν τι ἄγριον.

pi 2392 ἢ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται πιτύλου ς· οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν· οἱ δὲ ναυτικοὶ τὸ πρὸς κέλευσμα ἐλάσαι [πιτύν η· κνῆκας, ὁ τὸν τυρὸν πογρίων] πίτυρ α· τὰ τῶν σίτων ἢ κριθῶν φλοιά πίτυ ς· δένδρον, ἐμφερὲς πεύκῃ πιφαλλί ς· πίφιγξ πιφαύσκε ο· φαῖνε λέγων πιφαύσκετα ι· φανεροῦται, διασαφεῖ, φανεροποιεῖ πιφαυσκόμενο ς· σημαίνων, λέγων πιφαύσκ ω· παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω, σημαίνω πιφαύσκω ν· ἐμφανίζων, παραδεικνύων, σημαίνων, λέγων.

pi 2402 καὶ τὰ ὅμοια πίφιγ ξ· κορυδαλός * [πιφραύσκω ν]· πιφαύσκων.

pi 2404 λέγων, ἐμφανίζων ’πίχειρο ν· ἀνταπόδοσις [πίχυ ς· βραχεῖον μέτρον] πίω ν· λιπαρῶν πλαγά ν· πληγήν [Πλάγα ς· τὰς Συμπληγάδας πέτρας] πλαγγόνιο ν· μύρον τι παρὰ Ἀθηναίοις πλαγγώ ν· κηρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα, καλαθίς.

pi 2411 καὶ πλαγγόνες κεκρύφαλοι πλαγιάσα ι· παραλογίσασθαι.

pi 2412 πλανῆσαι πλάγιο ι· δόλιοι πλαγίω ς· δολίως.

pi 2414 μὴ φανερῶς. ἀσυμφανῶς. αἰνιγματωδῶς πλαγκτ ά· καμπτά.

pi 2415 [πλαγκτά] Πλαγκτα ί· οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, (ἀπὸ) τοῦ πλάζεσθαι αὐτάς· ἃς ἔνιοι Συμπληγάδας καλοῦσιν πλαγκτ έ· παράφρων, καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν πλαγκ (τ)ό ν· ἀνόητον, τὰς φρένας βεβλαμμένον, πλανώμενον πλαγχθέντε ς· πληγέντες.

pi 2419 πλανηθέντες πλάγχθ η· ἐστράφη.

pi 2420 καὶ τὰ ὅμοια πλαδαρό ν· νοτερόν, ὕπομβρον.

pi 2421 χαῦνον, ἀσθενές. ὑγρόν πλαδαρώτερο ς· ἐκλυτώτερος.

pi 2422 καὶ τὰ ὅμοια πλα (δ)δι ᾷ· ματαΐζει.

pi 2423 σοβαρεύεται πλαδῶσα ν· ὑγράν πλαδῶσι ν· ὑγροῖς.

pi 2425 λιπανθεῖσιν. ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστερεωμέναι πλάζεσθα ι· πλανᾶσθαι, ἀποσφάλλεσθαι πλαζόμενο ς· ἐγγίσας.

pi 2427 ἢ πλανώμενος πλάζουσ ι· πλανῶσι.

pi 2428 διαμαρτάνουσι τῶν ἐπιθυμιῶν. σφάλλουσι πλάζο ν· πλανῶν πλάθανο ν· κύκλον, ἐφ’ οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας πλα [σ]θεί ς· προσπελασθείς.

pi 2431 δοθείς πλαθεῖσ α· τὰ αὐτά πλάθετα ι· παραγίνεται, προσπελάζει πλάθου ς· πλήθους πλαῖσ ι· κλῆσι πλαίσι α· πλινθία πλαίσιο ν· ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις· καὶ πίναξ.

pi 2437 καὶ πλινθίον. καὶ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα πλαίτε ρ· πέτραι.

pi 2438 οἱ δὲ πάτερ πλάκα ἡλιακή ν· τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἡλιακήν.

pi 2439

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν κοινήν, ἢ τὴν γῆν πλάκα ς· δέλτους [πλακάτη ν· ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον] Πλακί α· χώρα παρὰ τὴν Θρᾴκην, εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι [πλακίησι ν· ἁμαρτίαις] πλακί ς· κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν, (ἐν) τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων Πλάκο ς· ὄρος τῆς Κιλικίας.

pi 2445 τινὲς δὲ Πλακούσιον λέγουσιν πλακοῦ ς· ἐκτὸς τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρας μαλάχης πλακτή ρ· τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον πλᾶκτρο ν· πλάνημα.

pi 2448 πλῆθος. ἢ τὸ πλῆκτρον [πλάκτο ς· παράφρων.

pi 2449 πεπλανημένος] * πλανί ς· τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα πλάν α· τριακάς πλάν η· ἀπάτη πλανῆτα ι· ἀστέρες.

pi 2453 τρέχουσιν ἐπισήμοις. ἤτοι μετανάστ[ε]αι πλάνο ς· πλανήτης, ἀπατεών [πλάντω ν· ἄφρων, ἄνους.

pi 2455 καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα] πλανύττω ν· πλανῶν πλά ξ· ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄρος.

pi 2457 καὶ τὰ μεμαζωμένα. καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἢ πλάκας τῆς κοιλίας. καὶ ἡ γαστήρ πλαριᾶ ν· μίγνυσθαι πλάσμ α· σχηματισμός.

pi 2459 ψεῦσμα. ἢ κτίσμα πλασταρεύοντε ς· πλάσσοντες π [λ]αστηρί α· (σ)πλάγχνια πλάστιγγ ι· [ἰσχία πλάστιγ ξ· μάστιξ.

pi 2463 ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρ α. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον. καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα πλαστουργήσαντ α· πλάσαντα, ποιήσαντα πλάστρ α· ἐνώτια.

pi 2465 καὶ θεῶν τύποι πλα [σ]τ ά· προσπελαστά πλαταγώνιο ν· τὸ τῆς μήκωνος καὶ ἀνεμώνης φύλλον πλαταγωνίσα ς· ἀποληκυθίσας, καὶ ψοφήσας * πλαταγεῖ ν· κροτεῖν πλάτα ι· τῶν σπαθῶν τὰ πλατέα πλαταΐσα ι· τὸ ὠμοθετῆσαι πλαταμώ ν· τόπος πλατὺς καὶ μέγας ὑποθαλάττιος.

pi 2472 οἱ δὲ λεωπετρία. οἱ δὲ ὀλισθηρὰ πέτρα πλάτα ν· [πληγήν.

pi 2473 ἢ] πλοῖον πλατάνιστο ν· πλάτανον πλάτανο ς· δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν πλατέ α· τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα, μεγάλα πλατεάζει ν· ἀλαζονεύεσθαι.

pi 2477 φενακίζειν πλατεῖ α· κόσμος τις [πλατειάδδοντε ς· οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις] πλατεῖα ι· καρποὶ τῶν χειρῶν πλατεῖαι ς· ῥύμαις, ἀγοραῖς [πλατῆο ρ]· τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι πλάτιγ ξ· τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ πλάτ η· ἡ ὠμοπλάτη.

pi 2483 καὶ ἡ θαλασσ(ί)α πλᾶτι ν· γυναῖκα.

pi 2485 ἢ τὴν ἄθροισιν πλατί ς· ἡ γυνή.

pi 2486 ἡ ἄπιστος, κλώψ. σύνοδος, ἄθροισμα πλατίστακο ς· (γυν)αικεῖον αἰδοῖον.

pi 2487 καὶ ἰχθῦς ποιός πλατορό α· θυσία.

pi 2488 Λίνδιοι πλατυγίζει ν· καταλαζονεύεσθαι.

pi 2489 ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις καὶ τῆς θαλάσσης πλατύνει ν· μηρύειν * πλατ ύ· μέγα.

pi 2491 εὐρύ. ἁλμυρόν πλατὺν Ἑλλήσποντο ν· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τοπικῶς λέγων [πλατ ύ· μέγα, εὐρύ.

pi 2493 ἁλμυρόν] πλατὺ ὕδω ρ· τὸ ἁλμυρόν πλάτω ν· χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὀρὸν ἀντλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσ(σ)ωσιν [πλάχθ η· ἐπλανήθη] πλέ α· πλείη * πλατύ ρ· δοῦλος.

pi 2498 ἢ δῆμος * πλάτυ ς· ἡ τῶν λοχώντων ἄθροισις πλέα ι· πλεῖαι, πλήρεις πλεγματεύεσθα ι· ἐμπλέκεσθαι πλέθρ α· μέτρα γῆς.

pi 2502 ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους * πλεῖα ι· [ἢ πλείη.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2503] πλήρεις * πλείη ν· τὴν ἔγκυον * πλεῖ ν· πλέειν πλέθρισμ α· δρόμημα πλεῖ [ο] ν· πλέον.

pi 2507 Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσιν πλεῖο ν· πλῆρες πλείονε ς· οἱ τετελευτηκότες * πλειόνε ι· σπείρει πλειοτέρῃ σὺν χειρ ί· πλείονι καὶ πλουσιωτέρᾳ.

pi 2511 ἢ σὺν πλείοσι χρήμασι πλείο υ· πλήρους· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ πλείου ἀφυσσάμενοι καί· ἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμος πλεῖς τὴν θάλασσα ν· . [5]

pi 2513 ..... πλειστηριαζόμενο ς· ὑπερβαλλόμενος.

pi 2514 καὶ (πλειστηριάζει ν) τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον πλειστηριάσαντε ς· πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσαντο πλειστηριασμό ς· ὑπερθεματισμός πλειστοβολίν (δ α)· παίζειν ἀστραγάλοις Πλεῖστο ς· ποταμὸς ἐν Δελφοῖς πλειώ ν· ὁ ἐνιαυτός.

pi 2519 ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι * πλέθρο ν· πο δ ρ.

pi 2520 .... πῆχυς ξῶ καὶ πόδα ἕνα πλέκε ι· μηχανᾶται πλέκετα ι· μαστιγοῦται.

pi 2522 συκοφαντεῖται πλέκο ς· πλέγμα πλεκτ ή· σειρά, ἡ ἐξ ἱμάντων πλέννα ι· μύξαι πλέμνιο ν· ἀρχαῖον.

pi 2526 πλῆρες πλεονασμό ς· ἐπίδοσις πλεονέκτ α· βίαιε πλεονεξί α· τὸ πλέον τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν πλευμονί α· νόσος ἡ ἐρωτική πλευρῖτι ς· νόσος ὀλεθρία Πλευρώ ν· πόλις τῆς Αἰτωλίας πλεφίδε ρ· ἡ πεφρυγμένη σησαμίς πλεφί ς· σησαμίς πλέ ω· πλήρης.

pi 2535 καὶ πλέ ω· τὸ κολυμβῶ πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράω ν· πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι.

pi 2536 ὁ τρόπος ἀναστροφῆς πλέω ς· πλήρης πλήγανο ν· βακτηρία πληγά ς· δρέπανον πληγεῖο ν· παλαιόν πληγενεῖ ς· οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί πλήγ η· ἐξεπλάγη πλήθε ι· πελάζει.

pi 2543 ἢ κρείττονι ἀριθμῷ πλήθει πρόσθε βαλόντε ς· τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεργηθέντες, ὅ ἐστιν βοηθηθέντες.

pi 2544 ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων. δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες πλῆθο ς· ἀθροισμός, ὄχλος πλήθουσ α· πλεονάζουσα, πλήρης πλήθουσα ν· πλήρη πλῆθρο ν· κλῆθρον.

pi 2548 ἢ εἶδος μέτρου πληθύ ς· ὄχλος, δῆμος πληϊάδε ς· πλ(ε)ιάδες.

pi 2550 ἔστι δὲ ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ ταύρου, ὀνομασθέντα ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης πλήκτη ς· μάχιμος, ὑβριστής πληκτίζεσθα ι· μάχεσθαι, ὑβρίζειν * πληγεῖτ ε· ἀπεγνωσμένοι.

pi 2553 ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντριβῇ καὶ ἀφανισμῷ πληκτικώτερο ν· ὑβριστικώτερον πλῆκτρ α· τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί πλῆκτρο ν· τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς .

pi 2556 .... ἢ τὸ προσπελάζον ἢ τὸ πλῆσσον. καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει· καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν πλῆμ α· πλήρωμα πλημαθῆνα ι· πλησθῆναι πλημαινό ν· παλαιόν πλημμελεῖ [ς]· ἐκμελεῖ[ς].

pi 2560 οὐ συνῳδὰ λέγει, ἁμαρτάνει πλημ (μ)ελή ς· ἀμελὴς ἢ πο[π]λεῖον πλάσσον καὶ τὰ ὅμοια πλημμύρ α· ῥεῦσις ὕδατος, πλῆθος * πλήμν η· ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τῆς σύριγγος.

pi 2563 ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεόμενον * πλῆμνο ς· ἀφρός * πλῆμναι δ έ· αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες * πλήμν ῳ· παλαιῷ πλημμύρε ι· πέπληθεν πλημ (μ)υρί ς· τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης, ἡ ἐπίῤῥυσις.

pi 2568 οἱ δὲ πλήμνη · ,πλημμυρὶς ἐκ πόντοι (ο)ʿ πλημμῦρο ν· μεστόν, πεπληρωμένον πλημοχό η· τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας πλή ν· ἐκτός, ὅμως πληνοδί ᾳ· παρανόμῳ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2572 τετιμημένῃ. τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκῳ πλῆντ ο· προσεπέλασαν.

pi 2573 καὶ ἐπλήσθησαν .

pi 2574 πληνώδου ς· ἀσθενοῦς πλῆξα ι· πατάξαι ἐκ χειρός πλήξαντα καὶ πληγέντα· εἰκόνα ξυλίνην ὁ Δαίδαλος χαριστήριον τῆς Ἰκάρου ταφῆς .

pi 2576 .... πλῆξάρ α· περιγνάθιον πλήξα ς· τύψας.

pi 2578 θαυμάσας πλήξιππο ς· ἱππότης, ἱππικός πληξίππ ῳ· τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους· δι’ οὗ τὸν ἱππότην δηλοῖ * πλήρωμ α· πλῆθος, ἀναπλήρωμα πλήρωμ α· ναῦς τραγική πληρωτή ς· ἐράνου συναγωγός * πληροφορί α· βεβαιότης πληρώσα ς· πλήσας πλησιαίτερο ν· πλησίο ν· ἐγγύς πλησιφαή ς· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα πλησμοναῖ ς· ὑπερβολαῖς.

pi 2589 ἢ πεπληρωμέναις * πλησίστιο ν· τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον πλῆσο ν· πλήρωσον πλήσσω ν· ῥηγνύων, σχίζων.

pi 2592 τύπτων, ἀδικῶν, βλάπτων [πλήσσοντ ο· διέβαινον] πλητήσαντ α· δηλοῦντα πλήτη ς· πλησιαστής πλητίνε ς· δέλτοι πλῆτ ο· ἐπλήσθη.

pi 2597 ἤγγισεν πλήτομο ν· παλαιόν.

pi 2598 Ἀκαρνᾶνες [πληάδ α· πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ] πλίγμ α· βῆμα.

pi 2600 ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ παλαιόντων, ὅταν περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατ(ατρ)έχωσιν πλινθεύετα ι· ἐξαπατᾶται.

pi 2601 ἐπὶ ἀναισθήτων πλινθίδε ς· δοκίδες πλίνθο ς· μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος.

pi 2603 ἢ πηλὸς ὀπτηθείς [πλί ξ· τὸ βῆμα.

pi 2604 καὶ πλίγματ α· τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λίχανον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν margo]. πλίξαντ α· διαναβάντα, καὶ ἀναστάντα, καὶ διαβάντα πλίσσοντ ο· διέβαινον * πλειστάκι ς· πλεονάκις, πολλάκις Πλοάδες τῶν ἐν Ὀρχομεν ῷ· (νῆσοί) τινες οὕτω καλοῦνται πλοιάρι α· πλοῖα μικρά.

pi 2609 ἢ ὑποδήματα ποιά πλόϊμα [τ α]· τὰ πλῷ πεμπόμενα πλόκαμ α· τὰ περιόστεα νεῦρα πλόκαμο ι· κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι πλοκαμώδε α· τὸν οὖλον βόστρυχον * πλόκο ς· πλόκαμος πλόκιο ν· εἶδος περιδεραίου πλοκίω ν· πεπλεγμένων πλόμενο ν· φανέν.

pi 2617 γεννώμενον. [δολίων πλουᾶτα ι· πλουθήσεται [πλοῦγε καὶ δε ῖ· οὐδ’ ὅλως] πλοῦ ς· πλοῦς τῆς νεὼς τὸ περίγραφον, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει.

pi 2620 ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον πλουσιόδωρο ς· πλουσίως χαριζόμενος πλούσιο ν· θαλασσιοειδές.

pi 2622 οἱ δὲ τὸ ὕδωρ Πλουτεύ ς· Ἅιδης πλούσιο ς· χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος πλοῦτο ς· ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία, καὶ ἡ πανσπερμία Πλούτω ν· ὁ καταχθόνιος δαίμων πλοχμο ί· πλόκαμοι, ἐμπλοκαί πλύνε ι· καθαίρει πλύνετα ι· βλασφημεῖται, λοιδορεῖται πλυνο ί· πύελοι, ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον· ἢ βόθρον, ὅπου πλύνουσι πλυνὸν καταπλυντήριζε καὶ πλυνθήσομα ι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι πλυντήρι α· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς τιμῇ ἄγουσιν πλυσμό ς· πλυτήρ * πλῶο ν· ἔπλεον πλώε ι· πλῶε ν· ἔπλεον πλώσσει ν· φθείρεσθαι πλῶτε ς· ἰχθύες τινές πλωτ ή· κινουμένη, καὶ ἐπιπλέουσα.

pi 2639 Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου τίθησιν πλωτῆρε ς· ναῦται πλωτό ν· πλεόμενον πνε ῖ· πνέει.

pi 2642 πνείηται, πνείει πνεῦμα οὔριο ν· [ἄγγελος ἄσαρκος] οὐρ[άν]ιος ἄνεμος.

pi 2643 [ψυχή. δαίμων.] [λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα πνεύμω ν· ὁ πνεύματος αἴτιος .

pi 2644 ...... πνεύσα ς· ὀργισθείς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2645 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων πνιγεύ ς· ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν.

pi 2646 καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος ἢ κλίβανος πνῖγο ς· θάλπος.

pi 2647 καῦμα πνίξαντε ς· ὀπτήσαντες.

pi 2648 ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν πνο ή· ἀνάψυξις πνοήπου ν· ταχύ πνόο ς· φθόγγος.

pi 2651 πνοή Πνύ ξ· τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, νυνὶ δὲ ἅπαξ, ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν πνύτ ο· ἔπνευσεν.

pi 2653 ἐνόησεν. [καὶ πόα καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν πνυτό ς· ἔμφρων, σώφρων πό α· βοτάνη ἑκάστη ποαλί ς· εἶδος πικρίδος ποάστρια ι· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ’ ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι ποδάγρ α· τὸ τῶν ποδῶν πάθος, καὶ πάγη [ποδαγκώνιδα ς· συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας ἢ πράττοντας] ποδάνεμο ι· ταχεῖς ποδαπό ν· ποταπόν, ὁποῖον ποδάργη ς· λευκόπους.

pi 2662 ταχύς ποδάρκεϊ μόσχ ῳ· .

pi 2663 .... ποδάρκη ς· ὠκὺς τοῖς ποσίν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος πόδας ὠκύ ς· τοῖς ποσὶ ταχύς ποδαύρο υ· ἐῤῥωμένου τοὺς πόδας ποδεῖ α· ἐνειλήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκίας πόδες Ἴδη ς· τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη.

pi 2668 οἱ δὲ δένδρα ποδηγῶ ν· ὁδηγῶν, παιδαγωγῶν ποδηνεκέα [ν]· τελείαν.

pi 2670 βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διϊκνεῖσθαι. [τινὲς δὲ τὴν ναῦν ποδηνεκέ ς· μέχρι τῶν ποδῶν ποδήνεμο ς· ὑπόπτερος.

pi 2672 ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα ποδήρης στολ ή· τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκλωσμένον .

pi 2673 ..... ποδήρη ς· ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη, ταῖς κώπαις.

pi 2674 ἤτοι πολύπους. ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια ποδιάζει ν· τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν πόδικ ε· πρόσριψον ποδίκρ α· ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη.

pi 2677 Λάκωνες [ποδίνεμο ς· ταχύπους καὶ ἀελλόπους] ποδοκάκ η· ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, οἷον ποδοκατοχή· [τὰ διὰ τῶν ποδῶν εἰλήμματα.

pi 2679] Πλάτων. καὶ ἤτοι ποδοκάκκη, παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου (κι) ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή [ποδοκέα ς· ταχεῖς τοῖς ποσίν ποδοκεί ῃ· τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι] ποδὸς ῥυτί ς· τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι ποδοστράβα ι· παγίδες, στραγγαλιαί ποδοστράβ η· τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν.

pi 2684 ἄλλοι τὴν τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην ποδοτρόχαλο ς· ὁ τῷ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν ποδώκη ς· ὠκύς, ταχὺς τοῖς ποσί ποδώνυχο ς· ἐσθὴς ἱερὰ τῆς Πανδρόσου ποεῖ ν· ποιεῖν ποηφαγί α· βοτανοφαγία ποθειν ή· ἀγαπητή ποθέεσκε ν· ἐπόθει.

pi 2691 ἐπεζήτει ποθέ ν· ἀπό τινος μέρους.

pi 2692 ἢ μεθ’ ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ οὔτοι ποθέοντε ς· ποθοῦντες.

pi 2693 ζητοῦντες ποθε ῖ· ζητεῖ.

pi 2694 ἐπιποθεῖ πόθημ α· ἀγάπη.

pi 2695 καὶ ζήτησις ποθήνυτ ο· προσήσθη πόθ ι· ποῦ, ὅπου ποθ ί· πού.

pi 2698 πόθος ποθολκί ς· ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων πόθο ς· ἔρως.

pi 2700 ζήτησις. ἐπιπόθησις. καὶ φυτόν τι πο ῖ· εἰς τίνα τόπον.

pi 2701 τὸ δὲ ποῦ ἐν τίνι τόπῳ ποῖ γῆ ς· εἰς ποῖον γῆς τόπον ποί α· [ποίησις.

pi 2703

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

] ἡ βοτανώδης ὕλη. ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς Ποιάντιο ν· Ποίαντος παῖδα ποιεῖσθα ι· προσποιεῖσθαι ποί η· πόα (πόα δέ ἐστιν ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία).

pi 2706 καὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ ποία ποιεύμη ν· ἐποιούμην.

pi 2707 [ἐπιθεύμην] ποιήεντ α· ποίαν ἔχοντα, σιτοφόρον ποιήεντ ι· εὐβοτάνῳ, ἑλώδει ποιήεσ (σ)α ν· βοτάνας ἔχουσαν ποίη ν· πόαν.

pi 2711 βοτάνην ποῖ κῆχο ς· οἷον ποῦ γῆς.

pi 2712 εἰς τίνα τόπον [ποικάζουσα ι· σκεπάζουσαι] ποικίλ α· πεποικιλμένα, (κε)καλλωπισμένα ποικιλεύ ς· ποικιλτής ποικιλομήτη ς· ποικίλα βουλευόμενος, συνετά ποικίλον ἱμάτιο ν· ζωγραφητόν ποικιλόστερνο ς· ποικιλόβουλος (*) ποικιλί ς· ὄρνις ποιός ποικιλτικὴν (ἐπιστήμη ν)· πολυμιταρικὴν τέχνην ποικίλο ν· ἀπα(τη)λόν.

pi 2721 πυκνόν. συνετόν ποικίλω ς· πολυτρόπως ποιμαντικ ή· ἡ τῶν ποιμένων ποιμάνω ρ· ποιμήν.

pi 2724 ἢ βασιλεύς Ποιμενίδα ι· γένος ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς * ποιμένα λαῶ ν· βασιλεὺς τῶν ὄχλων ποιμή ν· βασιλεύς.

pi 2727 καὶ ὁ τῶν προβάτων ποιν ά· ποιά.

pi 2728 Λάκωνες ποιναῖ ς· ἐφικταῖς, Ἐρινύσι, τιμωρίαις ποινᾶσθα ι· ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισίν τις λάβῃ.

pi 2730 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥυσιάζεσθαι ποινάτορα ς· τιμωρούς ποιν ή· ἀν(τ)έκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη.

pi 2732 καὶ ἡ δωρεά, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις ποινηλατήσα ς· ἐλάσας * ποινή ν· ἀντέκτισιν, τιμωρίαν τοῦ ἐπιτιμίου ποινήματ α· τιμωρήματα ποιο ί· ποταποί, ἢ οἱ ποῖοι ποιότη ς· χρῶμα.

pi 2737 ἡδονή. νό(σ)τος ποίο υ· τίνος ποιπνυό ς· θεράπων ποιπ [ε]ύε ι· ὑπουργεῖ, διακονεῖ ποιπνύοντ α· ἐνεργοῦντα, θεραπεύοντα ποιπνύτροισ ι· σπουδαίοις ποιπνύω ν· ἐνεργῶν, θεραπεύων [ποίσε ι· φθερεῖ] ποίφυγμ α· σχῆμα ὀρχηστικόν ποιφύξα ι· ἐκφοβῆσαι ποιφύξει ς· ἐκφοβήσεις.

pi 2747 καὶ τὸ φυσᾷν καὶ τὸ πνεῖν [ἐκ τοῦ] ποιφύσσειν ποιφύσσε ι· φοβεῖ ποιῶδε ς· βοτανῶδες ποκάδε ς· τρίχες.

pi 2750 ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι, ὅθεν καὶ πόκος πόκο ς· τὸ ἔριον προβάτου * πολλὰ χαίρειν φράσα ς· ἀποταξάμενος πολέα ς· πολλούς· ἀπ’ εὐθείας τῆς πολύς, ὡς ταχύς.

pi 2753 ἀπὸ δὲ τῆς πολλός πίπτει πολ(λο)ύς. ἀπὸ τῆς πολλόν πολλάκις πολεῖ ν· νέμειν.

pi 2754 βόσκειν * πόλ (ε)ι ἄκρ (η) ι· ἀκροπόλει πολ [λ]εῖ ς· πολλούς πόλεις παίζει ν· παροιμιῶδες.

pi 2757 καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ πόλεσι πολέμαρχο ς· ἄρχων πολέμων πολεμίζω ν· πολεμῶν, μαχόμενος * πολεμίω ν· πολεμικῶν πολεμικό ν· μέλος τι τῶν πολεμικῶν τεταραγμένον πολέμιο ς· ἐχθρός πολεμιστήρι α· .

pi 2763 ...... ἐν τοῖς ἀγῶσι. λέγεταί τις ἵππος πολεμιστής πολέμ (ο)ιο γεφύρα ς· τὰς συμβο[υ]λὰς καὶ συζεύξεις πολέμοιο τέρα ς· σημεῖον πολέμου πόλεμο ς· ὁ πάντα διοικῶν λόγος * πολέε ς· πολεῖς πολέμου στόμ α· τὸ ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου πολεύει ν· (σ)τρέφειν.

pi 2769 οἰκεῖν. περιέχειν. θεραπεύειν. περιάγειν πολέο ς· πολλοῦ πολέος πεδίοι ο· διὰ τοῦ μεγίστου πεδίου πόληο ς· πόλεως πολι ά· γῆρας * πολυβοῦτα ι· πολλὰς ἔχοντες βόας [πολίετο ν· ἀκρόπολιν] πολιῆ ς· λευκῆς πολιῆτα ι· πολῖται, ἀστοί πολιήτα ς· πολίτας, ἀστικούς πόλι ν· τὴν χώραν πόλιν Μύνητο ς· Λυρνησσόν πολιοῖ ο· λευκοῦ πολιό ν· λευκόν πολιόν τε σίδηρο ν· τὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν.

pi 2783 ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται. ἢ τίμιον ἀκουστέον πολιορκί α· φυλακή.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2784 περικαθήμενοι. συγκλεισμός. πόρθησις πόλεως πολιό ς· γέρων πολιοῦχο ι· οἱ τὴν πόλιν σώζοντες, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς πόλι ς· τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ νῆσον πολίσσαμε ν· τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν Πολιτεί α· ἢ πόλις.

pi 2789 ἢ βίος. [ἢ ὄνομα κύριον]. καὶ ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ πρᾶξις πολιτεύετα ι· πράττει.

pi 2790 ἀναστρέφεται πολιτεύμασ ι· ταῖς πολιτείαις.

pi 2791 ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι πολίτη ς· ὁ συμπολιτευόμενός τινι καὶ συνών πολιτικό ς· ἀστεῖος μετὰ τέχνης τινός, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος πολιτογραφε ῖ· πολιτικὰ γράφει πολίχνι α· πολύδρ[ε]ια.

pi 2795 πόλις πολίω ν· πολλῶν.

pi 2796 καὶ τῶν πόλεων πολλ ά· πολλαχῆ πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε πολλὰ δ έ· πυκνῶς, συνεχῶς δέ πολλαπ (λ)οῦ ν· πολλαπλασίονα πολλὰ χαίρειν φράσα ς· ἀποταξάμενος πολλαχρό ν· καλόν πολλέω ν· πολλῶν πολ [λ]έω ν· πολυκίνητος Πόλλιος οἶνο ς· λευκός πολλὴ φαρέτρ α· πολλοὶ τοξόται πολλόγειο ς· ἡ ψιθ[ε]ία σταφυλή * πολλῷ μᾶλλο ν· πολλῷ πλέον πολλοστό ν· πολύν.

pi 2808 ἢ τυχόν πολλοῦγε καὶ δε ῖ· πολλὰ χρή.

pi 2809 οὐδαμῶς [πολυκρανί η· πολυαρχία] πολλὸν ἄριστο ς· κατὰ πολὺ κράτιστος πόλο ς· οὐρανός, κόσμος, καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν.

pi 2812 κύκλος. καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδής, ἢ ἄξων πολοῦντα ι· περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται πόλτο ς· τὸ πυανεψίων ἕψημα πολ ύ· ἀντὶ τοῦ μέγα πολυάϊκο ς· πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων πολύαιν ε· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε.

pi 2817 ἢ πολύμυθε πολυάϊ ξ· πολυκίνητε, πολυόρμητε.

pi 2818 ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας πολυάνδριο ν· τάφος πολυχώρητος, μνῆμα πολυάρ [ρ]ητο ς· πολύευκτος πολυαρκῶ ς· τελείως ἀρκῶν πολύαρν ι· πολυθρέμμονι.

pi 2822 πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης πολυβέλεμνο ι· οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν πολυβενθέο ς· πολὺ βάθος ἔχοντος Πολύβοι α· θεός τις ὑπ᾽ ἐνίων μὲν Ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων Κόρη πολυβότειρ α· ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα καὶ βόσκουσα πολύβουλο ς· συνετή * πολύδοτο ς· κοχλιοειδής πολυβοῦτα ι· πολλὰς ἀγέλας ἢ βόας ἔχοντες πολυβούτη ς· πλούσιος.

pi 2830 ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος Πολύβῳ τροφε ῖ· τῷ ἀναθρέψαντι, Πολύβῳ ὄνομα [πολυγάστον α· πολυστένακτα] πολυγηθέ ς· πολυχαρές πολυγηθέες ὧρα ι· αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι πολυγηθέο ς· πολλαχῶς χαίροντος Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου ὄνος ἐστὶ γεγραμμένος, ἐναντίως ἐπεστραμμένος, κομίζων σκευοφόρον καὶ τὴν μυρσίνην .

pi 2836 .... λαγωόν, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ πολυδαίδαλο ν· πολύκοσμον, πολυποίκιλον πολύδακρ υ· πολύθρηνον πολυδάκρυτο ν· πολλῶν δακρύων αἴτιον πολυδάμνω ν· πολλοὺς δαμαζόντων.

pi 2840 [ἢ πολυκεντήτων, ποικίλων πολυδειράδο ς· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους.

pi 2841 Δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται πολυδέσμο υ· πολυγόμφου.

pi 2842 δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσιν οἱ γόμφοι πολυδευκέα φωνή ν· πολλοῖς ἐοικυῖαν πολυδήνε α· πολύβουλον πολυδίψιο ν· ἄνυδρον ἢ πολλὰ βεβλαμμένον· ἶψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι.

pi 2845 ἢ πολυπόθητον πολύδωρο ς· πολλὰ λαβοῦσα δῶρα.

pi 2846 πολύφερνος. πολύεδνος πολυειδή ς· ποικίλος πολυέλικτο ν· πολύκυκλον ἁδον (ά ν) πολύευκτο ν· τίμιον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2849 πολυπόθητον πολυζύγ ῳ· πολυκαθέδρῳ πολυήρατο ς· πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς πολύηρο ς· πολυάρουρος.

pi 2852 πλούσιος πολυηχέα φωνή ν· τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην πολύθεστο ς· πολυαγάπητος.

pi 2854 πολύσεπτος πολύθροο ν· πολύηχον πολυθρύλλητ α· πεφη(μι)σμένα.

pi 2856 ἢ θόρυβον ἐμποιοῦντα, διαβεβοημένα πολυθύσαν ε· , Ἄρτεμι πολυθύσανε κούρα ʽ διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι· ἢ ὅτι πολλαχόθεν ᾄσσεται, ὡς κυνηγέτις.

pi 2857 ἢ πολυθώϋκτος. ἢ πολυθυσίαστος [πολυΐακο ς· πολυόρμητος] πολυΐδρι ς· ἐμπειρότατος πολυκαγκέο ς· πολυξήρου * πολυκαγκέ α· ἄγαν ξηραντικόν, μεγάλως κατάξηρον πολυκερδέ α· πανοῦργον πολὺ κέρδιο ν· πολὺ βέλτιον πολύκεστο ς· πολυκέντητος.

pi 2864 ἐξ οὗ τὸν ποικίλον δηλοῖ * πολυκηδέ ς· πολλῶν κακῶν αἴτιον (*) πολυκηδέο ς· πολυφροντίστου πολυκέφαλο ς· τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος πολυκληῖσ ι· πολυκαθέδροις, πολυζύγοις [λεπίδες] ταῖς ναυσίν, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας πολύκλητο ι· ἀπὸ πολλῶν ἐπικεκλημένοι τόπων βοηθοί πολύκμητο ν· μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον, ἢ πολὺν κάματον ἡμῖν παρέχοντα.

pi 2870 λέγει δὲ τὸν σίδηρον πολύκνημο ν· δύσβατον, ὀρεινόν [τραχὺς τόπος πολύκοινο ν· πᾶσι κοινόν πολυκοιρανί η· πολυαρχία πολύκρημνο ς· δύσβατος, ὀρεινός .

pi 2874 .... πολυκτόνο ν· πολλοὺς κτεῖνον * πολυκτήμω ν· πολλὰ κτήματα ἔχων πολυκυλίνδητο ς· πολλαχοῦ κυλιόμενος [πολυλάϊιστο ν· πολυλιτάνευτον, πολύευκτον] [πολύλευκτο ν· πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές] πολυλήϊο ν· πλούσιον πολυλήϊο ς· πολύπυρος.

pi 2881 ἢ πολλὰ βοσκήματα ἔχων πολύλιστο ν· πολυλιτάνευτον πολυμερέ ς· εἰς πολλὰ μεριζόμενον πολυμέρμερο ν· πολυμέριμνον πολυμερῶ ς· πολυσχιδῶς, δαψιλῶς.

pi 2885 πολλὰ σχήματα ἔχων πολύμηλο ν· πολυπρόβατον [πολυμῆνα ι· πολύβουλε] Πολυμήστω ρ· ὄνομα κύριον πολυμήτη ς· πολύβουλος, πολύφρων πολυμήχαν ε· συνετέ, πολύτεχνε Πολυμνήστ (ε)ιον ᾄδει ν· εἶδός τι μελο[σ]ποιΐας τὸ Πολυμνήστ(ε)ιον.

pi 2891 ἦν δὲ Κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ Πολύμνηστος, εὐμελὴς πάνυ πολυμνήστη ν· ἀγαθήν, σώφρονα Πολυμνί α· ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα.

pi 2893 καὶ ὄνομα κύριον πολύμυθο ς· φλύαρος.

pi 2894 περίεργος πόλυντρ α· ἄλφιτα Πολύξενο ς· εἷς τῶν (ρʹ) ἡρώων πολύξεινο ς· ἡ γῆ πολύοπτο ς· πολυθέατος [πολυορκῆσαι ἢ] πολιορκῆσα ι· κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ Πολυπαίδη ς· παρῴδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· , βολβὸν ἐπαινήσω .

pi 2900 ......ʽ πολυπαί (π α)λος αἰθή ρ· πεποικιλμένος.

pi 2901 οὐχ ὁμαλός πολυπάμ [μ]ονο ς· πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος πολυπάμ [μ]ω ν· πλούσιος, πολλὰ κεκτημένος, πολυχρήμων.

pi 2903 Πάμ[μ]ατα γὰρ τὰ χρήματα πολυπενθέο ς· πολυπαθοῦς πολυπίδακ α· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν, ἤτοι πηγάς πολυπιδάκου Ἴδη ς· πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστι ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς πολυπήμον α· πολυβλαβῆ πολύπιστο ς· ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος, ἢ μεγάλην πολυπλάγκτοι ς· εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις πολυπλάγκτο υ· πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου πολύπλοκο ς· πολύτροπος πολύποδε ς· εἶδος ἰχθύος.

pi 2912 ἢ εἶδος φθειρῶν πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών πολυπράγμω ν· περίεργος πολυπτύχο υ· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος.

pi 2915

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πολυμεροῦς. πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα πολύῤῥη ν· ἢ πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος πολύῤῥη ν· πολλὰ ῥήνη ἔχων, τουτέστι θρέμματα πολύῤῥητο ς· πολύφραστος * πολυῤῥήτοισ ι· πολυπόνοις πολυσκάρθμοι ο· πολύποδος, πολυβημάτου.

pi 2920 ἐπὶ δὲ νεῶν, πολυκώπου. οἱ δὲ δρομάδος. καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου πλουσμαράγοι ο· πολυήχου, ἠχητικοῦ πολύσπειρο ν· πολυέλικτον πολυσπερέω ν· ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων.

pi 2923 πολυεθνῶν πολύστιπτο ς· πολυπόρευτος πολύστον α· πολλῶν στεναγμῶν αἴτια πολυσφέλμο υ· πολυφλοίου πολυσχιδ ῆ· εἰς πολλὰ ἐσχισμένον, μεμερισμένον * πολυσχιδέ ς· πολυμερές πολυτελ ῆ· πολυδάπανα, ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια, ἤγουν τίμια πολυτιμητίζει ν· [πολλοὺς] τιμᾶν.

pi 2930 [ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι] πολύτλα ς· ὁ πολλὰ ὑπομείνας.

pi 2931 ἢ κακοπαθήσας, πολλὰ ἀνατλάς, ταλαίπωρος πολυτρήρων α· πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν πολυτλήμω ν· ὑπομονητικός πολύτροπο ς· ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ’ ἕνα καιρόν πολυτρόπω ς· διαφόρως, ποικίλως πολυφασία ς· πολυλογίας πολύτορον δέρμα ἐχίνο υ· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν· ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν Πολύφημο ν· πολύφωνον, ἐπιθετικῶς.

pi 2938 ἢ ἐκκλησία, ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσίν. ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι καὶ ὁ ἔνδοξος. καὶ κύριον ὄνομα Κύκλωπος πολυφλοίσβοι ο· πολυταράχου, πολυκινήτου πολυφόρβο υ· πολλοὺς τρεφούσης ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης πολυφραδέο ς· πολυκερδοῦς.

pi 2941 ἢ λίαν συνετοῦ πολυφραδέστερο ν· συνετώτερον.

pi 2942 λογιώτερον. πολυκερδέστερον πολύφρον α· σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον πολύχαλκο ν· ἰσχυρόν, στερεόν πολυχανδέ α· πολλὰ χωροῦσαν πολυχε (ι)ρί α· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων πολύχου ν· πολυειδές πολύχου ς· πολυφόρος Πολυώνυμο ν· τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν.

pi 2949 καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος πολυωπό ν· πολύβροχον.

pi 2950 πολυόμματον. ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον * πολυωρήσει ς· φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις πολυωρε ῖ· πολλὴν φροντίδα ποιεῖται.

pi 2952 ἐναντίον δέ ἐστιν τὸ ὀλιγωρεῖν ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν πολφο ί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρι(κτ)ῆς ἑψόμενα * πόμφυκ α· τὸν κόγχον πόμ α· πόσις [πόμαλ α· τρόπον τινά] πομάτεσ ι· πόμασ(σ)ι πομμοῦσα ν· ὁμιλεῖν πομπεῖ α· τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη.

pi 2959 ἢ τόποι, ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται πομπε ῖ· πομπευτῇ πομπεύε ι· κατασχολάζει πομπεύω ν· περιάγων.

pi 2962 καὶ τὰ ὅμοια πομπ ή· ἔφοδος.

pi 2963 καὶ ἐξαποστολή, παραπομπή πομπῆε ς· προπομποί, οἱ προπέμποντες, ὁδηγοί πομπηγορῶσ ι· προπέμπουσι πομπίλο ς· ποιὸς ἰχθῦς πομπό ς· ὁδηγός, προπέμπων πομποστολε ῖ· ἐκπέμπει τὸν πλοῦν πομπο ῦ· ὁδηγοῦ [πομπυσμάτω ν· συρισμάτων] [πομποβόλ ῳ· πέντε ὀβελίσκους .

pi 2971 ....] πομπῶ ν· ὁδηγῶν πομφαγωγε ῖ· τὴν πομπὴν ἄγει πομφαγεῖτα ι· φυσοῦται.

pi 2974 ἀναβράζει πομφόλυγε ς· τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί.

pi 2975 καὶ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἢ φυσήματα ὕδατος. ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις πομφόλυ ξ· ὕδατος κάχλασμα.

pi 2976 καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί πονεῖ ν· ποιεῖν.

pi 2977 ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν πονέεσθα ι· ἐνεργεῖσθαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 2978 καὶ τὰ ὅμοια πονέοντ ο· ἐνήργουν πονεύμενα ι· ἐπειγόμεναι * πομφυίζεσθα ι· αἰσχύνεσθαι πονήματ α· κόποι πονηρί α· ἐπιπονία πόνηρο ν· ἐπίπονον.

pi 2984 κακοπαθῆ πόνηρο ς· τὰ αὐτά πονηρό ς· κακός, δεινός, κακοῦργος πονήσατ ο· κατειργάσατο πονίωμε ν· πονῶμεν πόνν α· τὸ γράφος.

pi 2989 ἢ μάγος πόννο ς· μάγος πόνο ς· ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης πόντια ῥάκ [κ] η· σπόγγοι, ἢ τὰ τούτων σπαράγματα ποντινο ί· σπόγγοι ποντοβρόχου ς· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους ποντόθε ν· ἐκ πελάγους πόντο ς· θάλασσα, πέλαγος ποντοπόροι ο· θαλασσοπλόου ποντοπόροι ς· θαλασσοπλόοις ποντοπόροισ ι· πλωταῖς ποντοπόρο ς· πέλαγος διαπορευομένη, πελαγοδρόμος πόντου Ἰκαρίοι ο· τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰκάρου, τοῦ Δαιδάλου παιδός, πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος πόντῳ κεκλιμένο ι· περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης πόνῳ πονηρό ς· κακίᾳ κακὸν προσέπεσεν, ὡς ἀγαθὰ ἀγαθῷ πόπαν α· πλακούντια ἀπὸ ἄρτου πόπα ρ· πατήρ.

pi 3005 καὶ πατρὸς πατήρ πόπο ι· παπαί.

pi 3006 ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν. Ἀπίων δέ φησιν, οἱ δαίμονές εἰσι πόπο ι· καὶ ἔστιν· ὦ δαίμονες ποπ (π)ύσματ α· κολακεύματα πό ρ· ποῦς.

pi 3008 Λάκωνες πόρδαλι ς· ὁ ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια πάρδαλι ς.

pi 3009 ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παράλεσθαι Πορδοσελήν η· μεταξὺ Λέσβου καὶ Μυσίας νῆσος πόρ ε· παρέσχε πορεῖ ν· δοῦναι * πόρ ε· περιεποίησε, παρέσχε * πόρεν οἱ ἐπιεικέ ς· παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον πορεύο υ· ἄπιθι, ὕπαγε πορεύ ς· πορθμεύς πορεῦσα ι· πέμψαι, ἀγαγεῖν πορεύσατ ε· ἄγετε πορθεῖ ν· προνομεύειν, ὀλλύειν πορθεῖτα ι· [ἀναλίσκειν πόρθησι ς· ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή πορθμεύ ς· κωπηλάτης πορθμεύ [σ]εσθα ι· διαβαίνειν.

pi 3023 πλέειν πορθμῆε ς· πορθμεῖς καὶ πορθμῆ ς· πορθμεῖς.

pi 3024 καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες πορθμεῖο ν· σκαφίδιον διαπερ(αι)οῦν μισθῷ πορθμό ς· στενὸν θαλάσσης ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

pi 3026 διαπέραμα πορθμ ῷ· διαπεράματι Πορθόμι ν· γένος ἐπιφανές πόρθο ς· πτόρθος, κλάδος, βλαστός πορθυγγί ς· σπατίλη.

pi 3030 τρίβολον Πoριεῖ ς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς πορίζε ι· κερδαίνει * πορεί α· ὁδοιπορία πόριμο ν· εὐπόριστον.

pi 3034 πορευτόν πορισμό ς· μηχάνημα πόριπ α· πόρτις.

pi 3036 ποριστής πορίσοντα ι· περιποιήσονται πορίσ ω· κατασκευάσω πόρκα ς· ἐλάφους.

pi 3039 ἢ ταχύ πόρκη ς· δακτύλιος πόρκο ς· κύρτος.

pi 3041 τινὲς δὲ τὸν ἁλιευτικὸν κύρτον ἀποδιδόασιν πορνάμε ν· πωλεῖν πορνάμενα ι· κεντούμεναι.

pi 3043 πωλούμεναι πορν [ι]οκόπο ς· ἑταιροτρόφος.

pi 3044 πόρνος πόρν ῳ· παιδὶ ὡραί(ῳ) πόρο ι· ποταμοί πόροι ς· χαρίσαιο πόροι ς· ὁδοῖς πόρο ς· ὁδός, τρίβος.

pi 3049 ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα. οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ. οἱ δὲ τὰς γεφύρας. καὶ ἀφορμή πόρπαμ α· χλαμύς πόρπα ξ· ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου πόρπ η· [ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται,] ἢ φίβλα.

pi 3052 καὶ τῆς χλανίδος ἡ περόνη πόῤῥ ω· πόῤῥωθεν, μακρόθεν ʼποῤῥώ ξ· ἀπόῤῥοια πόῤῥω τέχνη ς· ὅμοιον τῷ σφοδρῶς ἐνέχεσθαί τινι πορσαίνε ι· κοσμεῖ.

pi 3056 θεραπεύει. κατασκευάζει * πορσανέουσ α· ἑτοιμάσουσα.

pi 3057 ἐπιμελησομένη πορσαίνεσκο ν· διήγειρον.

pi 3058 παρεσκεύαζον πορσανέω ν· εὐτρεπίζων * πορσανέουσ α· εὐτρεπίζουσα.

pi 3060 στρωννύουσα. παρασκευάζουσα πορσῦνα ι· παρασκευάσαι πορίσαι.

pi 3061 εὐτρεπίσαι πόρσυν ε· διήγειρε.

pi 3062 παρεσκεύασεν πορσύνετα ι· ὁδεύεται πορσύνουσ α· ἐρεθίζουσα πορσύνω ν· παρασκευάζων, ἑτοιμάζων.

pi 3065 ἐρεθίζων πορσώτατ α· τὰ πόῤῥω καὶ μακράν πόρσ ω· ἔμπροσθεν, ἢ πόῤῥωθεν ἐγγίσαι πορτάζε ι· δαμαλίζεται [πόρτ α· πόρτα, θύρα πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου] πορτάκι [ν]ο ν· μοσχίον * πόρτακ ι· μόσχῳ.

pi 3071 ἢ δαμάλ(ε)ι πόρτακο ς· ὦμος πόρτα ξ· ἄῤῥην βοῦς.

pi 3073 τινὲς δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον [πορτικό ς· στοά] πόρτι ς· δάμαλις, ἢ νέα βοῦς πορτιφόρο ι· οἱ αἴροντες τὰ κόῤῥοια ἐπὶ τῶν ὤμων * πορτμί ς· κατὰ τὴν ὀμφαλόν πορύνωμεν μᾶζα ν· τῇ χειρὶ προσπιέζωμεν πορύνα ν· μαγίδα πορφίτ ῳ· περόνῃ πορφύρε ι· ταράττεται.

pi 3081 φροντίζει. μελανίζει πόρφυρεν κραδί η· ἐμερίμνα ἡ καρδία πορφύρεο ν· πόρφυρον.

pi 3083 μέλαν πορφύρεος θάνατο ς· ὁ μέλας.

pi 3084 καὶ βαθύς. καὶ ταραχώδης πορφύρετα ι· διαλογίζεται * πορφύρε ι· μελανίζει.

pi 3086 ταράττει. πορφυρίζει πορφυρίω ν· εἶδος ὀρνέου.

pi 3087 καὶ ἰχθῦς. καὶ ὄρνις ποιός πορφύροντε ς· κακοτεχνοῦντες πορφυρώματ α· τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα πόρωσ ι· χαρίσονται.

pi 3090 δώσουσιν ποσαπλῶ ς· πολλαχῶς.

pi 3091 ἀναριθμήτως ποσαχῶ ς· κατὰ πόσους τρόπους, πολλαχῶς [ποσάως, μερικῶς] πόσ ε· ποῖ.

pi 3094 ποῦ πόσθ η· τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα πόσθιο ν· αἰσχρόν.

pi 3096 ἀνδρεῖον πόσθων · πόσθην τὸ ἀνδρεῖον αἰσχρὸν λέγουσι.

pi 3097 πόσθωνας δὲ παρὰ τοῦτο τοὺς παῖδας, τινὲς δὲ τοὺς ψώλωνας, ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις * ποσ (.

pi 3098) ί· τοῖς ποσί * πόσια ς· τοὺς ἄνδρας * ποσὶ δατεῦντ ο· ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ περιεπάτουν Ποσειδάω ν· Ποσειδῶν Ποσείδε α· ἑορτὴ Ποσειδῶνι τελουμένη * Ποσ [ε]ιδήϊο ν· τὸ τοῦ Ποσειδῶνος πόσι ν· ἄνδρα πόσιο ς· πότου πόσιο ς· ἀνδρός πόσι ς· πόμα.

pi 3107 ἀνήρ. πότος ἢ οἴνου ἢ ὕδατος ποσότη ς· ἀριθμός.

pi 3108 μέτρον ποστημόριο ν· ὀλίγον μέρος πόστο ν· πόσον πόστο ς· ποῖος ποσῶς καὶ π ή· μερικῶς ποταμηδό ν· δίκην ποταμοῦ ποτανό ν· πτηνόν, πετεινόν ποτάγχυμε ν· προσορμίζομεν ποταίνιο ν· νέον, πρόσφατον.

pi 3116 οἱ δὲ σύνεγγυς ποταμό ς· ὁ ὠκεανός.

pi 3117 καὶ τὸ ὑγρόν. καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον ποταμόχωστο ς· γῆ τις· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος πόταρο ς· γνώριμος ποτᾶτα ι· πέταται ποτεκλεπτόμα ν· προσεπορευόμην ποτεκχετῆρι α· τορνευτήρια πότερο ν· ὁποῖον ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ ἆρα ποῖον τῶν δύο πότερο ν· ἓν ἐκ δύο, ἕν πότερο ς· ἕτερος ποτ ή· ποτηνή.

pi 3126 πτηνή πότημ α· ποτήριον.

pi 3127 ἢ ὁ πότος αὐτός ποτή ν· ἰδέαν.

pi 3128 οἱ δὲ πτῆσιν ποτή ρ· μέτρον ποιόν ποτητύ ν· τὸ πίνειν ποτ ί· πρὸς τί ποτὶ γαί ῃ· πρὸς τῇ γῇ * ποτὶ δ έ· πότε δέ Ποτίδαι α· ὄνομα πόλεως ποτιδέγμενα ι· προσδεχόμεναι ποτιδέγμενο ι·] οἴνῳ δαμασθέντες ποτιδέγμενο ς· προσδεχόμενος ποτιδέρκετα ι· προσβλέπεται πότιδ ε· φάναι,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐκφάναι ποτιδόρπι α· προσσίτια ποτὶ ἑσπέρ ᾳ· πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ ποτίκρανο ν· π(ρ)ό(σ)κρανον, τὸ προσκεφάλαιον.

pi 3142 καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσ[σ]ιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες ποτιόσσετα ι· προσδοκᾷ [ποτὶ πλάδεσσι ν· ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις (πέτραις)] ποτιρόμενο ς· ἐρωτῶν.

pi 3145 ἢ μαινόμενος ποτὶ φῦλ α· πρὸς τὰ ἔθνη ποτὶ χόρτο ν· πρὸς ᾠκοδομημένον τοῖχον πότμο ν· μόρον, θάνατον πότμο ς· μόρος.

pi 3149 ἢ κατασκευή πότμ ῳ· μόρῳ κατασκευαστῷ πότν α· πότνια, σεβαστή, ἔντιμος.

pi 3151 ἢ φίλη[μα]. καὶ δέσποινα. καλή. μεσήτρια ποτνι ᾶ· ἱκετεύει, παρακαλεῖ πότνια γ ῆ· καλὴ γῆ ποτνιάδε ς· αἱ Βάκχαι.

pi 3154 ἀντὶ τοῦ μαινάδες καὶ λυσσάδες, μανίας αἴτιαι ποτνιάζο υ· εὔχου, παρακάλει [ποτνιάζει ν· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.

pi 3156 πότνιον γὰρ τὸν δακτύλ(ι)ον λέγουσι] ποτνιᾶτα ι· ἐπικαλεῖται.

pi 3157 δυσωπεῖ. παρακαλεῖ ποτνιῶμα ι· θεοφοροῦμαι.

pi 3158 ἐξιλεοῦμαι, παρακαλῶ. δυσφορῶ. μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω ποτοῖ ο· ποτοῦ ποτόμφε ι· προσόζει πότο ς· εὐωχία, ἄριστον, δεῖπνον.

pi 3161 ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν ποτωμένα ς· διατριβούσας ποτῶντα ι· πέτονται πο ῦ· ἐν ἴσῳ τῷ οὐδαμῶς.

pi 3164 ἢ ἀντὶ τοῦ ποῦ πότε, ἀλλαχοῦ πούανο ι· κύαμοι ἑφθοί, ὄσπριον ποῦ κῆχο ς· πῆ γῆς, εἰς τίνα τόπον.

pi 3166 καὶ ποῦ ἄγχι πο (υ)λυβότειρ α· πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα πο (υ)λὺν ἐ φ ' ὑγρή ν· ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν· ὑγρὰν γὰρ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς ξηρᾶς οὔσης πο (υ)λύπου ς· τι μέρος τοῦ ἁρματ(ε)ίου τροχοῦ καὶ τῶν ἀμπέλων πο (υ)λύποδος δίκα ν· ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει ποῦμμ α· ἡ τῆς χειρὸς πυγμή πουνιάζει ν· παιδικοῖς χρῆσθαι· πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος * ποῦ νύ το ι· ποῦ δή σοι πούρδαι ν· μαγειρεῖον.

pi 3174 Λάκωνες πουρέακο ς· κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ἧλον ἔχων ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενον, ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν.

pi 3175 Πουστάκου ς. ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει Λακωνικῶν * ποῦ τοι τόξο ν· ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία ποῦ (τ)ρι ν· σαπρόν πουφορούζετα ι· σικχαίνει [π ρ .

pi 3179 άγε ι· ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. διαφέρει] πράγματ α· δυσχέρειαι πραγματεί α· σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγων πραγμάτοι ν· πράγματα δυϊκῶς πραγορίτη ς· οἶνός τις πραθεῖ ν· πορθῆσαι.

pi 3184 ἐξελεῖν πραθενεύεσθα ι· θρασύνεσθαι.

pi 3185 ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις [πραιένα ι· ἐλθεῖν] πραίκω ν· κήρυξ πραῖνο ι· πρηνίζειν.

pi 3188 καταστρέφειν πράκε ς· Ἀρίσταρχος κλανίαι.

pi 3189 ἔλαφοι. ἀπεδόθησαν δὲ φρατριαὶ ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ πράκνο ν· μέλανα πρακτικό ν· ἀνυστικόν Πράκτιο ν· πόλις Τροίας πράκτορε ς· ἀπαιτηταί [πράλη ξ· ὁ λίαν ἀγροῖκος] πράμν η· δίκελλα.

pi 3195 ἄμπελος Πράμνιος οἶνο ς· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου.

pi 3196 καὶ σκληρὸς οἶνος πρανέ ς· κατάβασις.

pi 3197 καὶ πρανής πραν ῆ· κοῖλα πρανιχθέντ α· πεσόντα ἐπὶ στόμα πρανό ν· τὸ κατωφερές, πρανές πραν ώ· ἀκρίδος εἶδος * πρᾷο ς· συνετός.

pi 3202 ἥσυχος Πραξιεργίδα ι· οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες πράξει ς· βίοι.

pi 3203

ἢ διαθῆκαι Πραξιδίκ η· δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις.

pi 3204 διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι καὶ τὰ θύματα ὁμοίως πράξ [ε]ιν λάβοι .

pi 3206 .... πρᾶξι ς· ἀπαίτησις.

pi 3207 ἄνυσις, ἢ ἔργου ποίησις. ἢ βίος πραπίδε ς· φρένες.

pi 3208 ἢ ὁ τόπος, ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι πραπίδεσσ ι· φρεσί, διανοίαις πραπίδω ν· φρενῶν, διανοιῶν πραπί ς· φρήν, διάνοια πράσ α· τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία πρασια ί· αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί, οἷον περασιαί, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων πρᾶσι ς· ἀγορασία πρασοκουρί ς· ζῶον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα πρασόργη ν· δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν Πράστιλλο ς· πόλις Θρᾳκίας πρατάνιο ν· μαλλόν πρατασί α· κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως πρατήνιο ν· τὸ ὕπερον.

pi 3220 Ἀττικοί. καὶ ἡλικία τις προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου, οἱ δὲ ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένου συνουσίας πρατία ς· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων πράττε ι· μέλλει.

pi 3222 ἐργάζεται πρατ ά· ἡ νουμηνία πραϋμενῶ ς· προθύμως.

pi 3224 πράῳ τῷ μένει χρώμενος πραΰνε ι· κατασιγαίνει.

pi 3225 κατακοιμίζει πραΰνετα ι· μαλάσσεται πραϋπάθεια ν· πραΰτητα πρᾴω ς· ἡμέρως πρεκνό ν· ποικιλόχροον ἔλαφ [ρ]ον πρέμν α· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων πρέμνι α· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα πρεμνιάσα ι· ἐκριζῶσαι πρέμνο ν· στέλεχος, βλαστός.

pi 3233 πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον πρέμνον ἑστία ς· τῆς οἰκίας θεμέλιος Πρεμνουσί α· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ πρέπι ς· ὡμοίωσαι πρέπο ν· ὅμοιον.

pi 3237 μέτριον. συμφέρον. ὡραῖον. ἄριστον πρέπο ν· τέρας.

pi 3238 Κύπριοι πρεπτ ά· φαντάσματα, εἰκόνες πρέσβ α· ἔντιμος, πρεσβυτάτη, σεμνή πρεσβεῖ α· κράτη.

pi 3241 καὶ ἀρχιερεῖα, καὶ ἀρχιὰ καὶ ἱερά πρεσβεί η· τιμὴ μείζων πρέσβειρ α· προτιμητή.

pi 3243 ἀρχηγέτις πρέσβει ς· γέροντες.

pi 3244 βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι. καὶ οἱ πρεσβευταὶ μεσῖται, ἀπόστολοι [ἢ] ἕνεκεν εἰρήνης πρεσβεύει ν· προτιμᾶν, ἄρχειν.

pi 3245 μεγαλύνειν πρεσβεύοντε ς· αἰτοῦντες, παρακαλοῦντες.

pi 3246 λέγοντες πρεσβήϊο ν· πρεσβεῖον, κατὰ τιμήν, τίμημα.

pi 3247 ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβῦται ἔντιμοι πρεσβυγένει α· παλαιοτέρα γένεσις πρέσβυ ς· γέρων.

pi 3249 καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος πρεσβυτάτ η· ἐντιμοτάτη πρεσβύτερο ς· μείζων.

pi 3251 φρονιμώτερος πρεσβύτερος Κόδρο υ· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν πρεσβύτη ς· γέρων.

pi 3253 ἡλικία τις .

pi 3254 ......· πρέσβυς. [αἰοράνομος * πραιτώριο ν· τόπος, ἔνθα συνάγεται ὁ λαός πρευμενέ ς· ἵλαον, εὔνουν, πρόθυμον πρευμενοῦς .

pi 3257 ....· πρᾶον πρέψα ς· εἰκασμένος, εἰκασθείς πρηγορεώ ν· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία πρηγορεύω ν· προαγορευτής, ἢ δημοκόπος πρῆθμ α· πολύποδος κεφαλή.

pi 3261 ἔνιοι πλεκτάνη πρήϊο ν· πρότερον πρηκτῆρα [ι]· δραστῆρα.

pi 3263 ποτὲ δὲ ἔμπορον· πρηκτῆρά τε ἔργων· ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα πρημάδες καὶ πρῆμνα ι· εἶδος θυννώδους ἰχθύος [πρή ν· ταῦρος] πρηνέα [ς]· ἐπὶ πρόσωπον πρηνή ς· ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν νεὼν πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη πρήνιξ ε· κατέβαλεν πρηνιχθέντ α· ἐπὶ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα πρῆξα ι· πρᾶξαι πρῆξαι δ ʼ ἔμπη ς· πρᾶξαι δʼ ὅμως πρῆξι ς· ἄνυσις πρηροσί α· θυσία Ἀθήνησι πρῆσα ι· φλέξαι, φυσῆσαι, ἐμπρῆσαι· πυρὸς δηΐοιο θύρετρα καί· δάκρυʼ ἀναπρήσας ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. [5]

pi 3274 ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους φαμέν πρῆσε ν· ἔκλαεν.

pi 3275 ἐφύσησεν. ἐκόλπωσεν. ἐνέπρησεν, ἔφλεξε πρηστή ρ· σφοδρὸς ἄνεμος.

pi 3276 καὶ ὄφεώς τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας πρηστῆράς φασιν. ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρητῆνα ς· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας πρηώ ν· τὸ ὑπερέχον πριάμενο ς· ἀγοράσας, ὠνησάμενος.

pi 3279 [καὶ ὄνομα κύριον] πριαμωθήσομα ι· ξυρήσομαι.

pi 3280 ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν πρίατ ο· [ἀγοράσειεν πρίετα ι· φυσ(ι)οῦται Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεω ς· Ἑλλησποντιακῆς.

pi 3283 τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περκώτην φασὶν οἰκίσαι [πριμικήριο ς· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως πριμιλιγίω ν· τιμίων] πρί ν· πρότερον πρὶν ἐγκύρσαι (δύ ᾳ)· πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας πρίν μι ν· πρὶν αὐτόν, ἢ αὐτήν [πρινή ς· ἐπὶ πρόσωπον πεσών] πρινοκόπο ς· κοπῶν πρίονα ς· χερῶν τοὺς δεσμούς πρίοπε ς· τὰ ὑγιῆ ἔχοντα [πριούατο ν· τόπος ἐργαστηρίου] πρισμοῖ ς· ταῖς βιαίοις κατοχαῖς πρίστη ς· ῥίνη.

pi 3295 πρίων πρί ω· ἀγόρασον πρίω ν· ἀγοράζων πριώμασ ι· πρίσμασι πρ ό· τό τε σύνηθες· καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό· ὄψου (τʼ) ἄσαιμι προταμών προάγεσθα ι· ἐπεξεργάζεσθαι προαγαγώ ν· .

pi 3301 .... προαγεύω ν· προξενῶν προάγομα ι· προέρχομαι προάγομε ν· προφέρομεν, προτρέπομεν προαγορεύσα ς· προειπών, προφητεύσας, προξενήσας.

pi 3305 [καὶ ἡ ἐπʼ αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας προαγόρευσι ς· προφητεία προάγω ν· ἀρχόμενος προαγωγό ς· διδάσκαλος κακῶν.

pi 3308 καὶ μαστροπός. μόνος. μαυλιστής προαθύροντε ς· προσπαίζοντες προαιρεῖτα ι· προκέκληται.

pi 3310 προτιμᾶται προαίρεσι ς· ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ προακτικό ν· προβαῖνον προαλε ῖ· καταφερεῖ, καταβατῷ προαλεστάτη ν· προπετεστάτην, προχειροτάτην προαλή ς· προπετής, πρόχειρος προαμείψασθα ι· προαλλάξασθαι.

pi 3316 παρελθεῖν προαμεῦσα ι· ὁμοίως προαμευτή ς· ἐργάτης προηγούμενος προαναθρήσα ς· προσιδών προαναθρούση ς· προαναβλεπούσης προαναθρώσκει ν· προπηδᾶν προανακρούετα ι· ἀναχαιτίζει προανάσχο ι· προανεκτείνει(ε) προαπίδω ν· φρενῶν, διανοιῶν προαρτ ᾷ· προαρμόζει, προτείνει προασπιστή ς· πρόμαχος, βοηθός [προάστεων καὶ] προάστειο ν· πρὸ τῆς πόλεως (π)ροαύλι α· τὰ προαυ[τῶν]λήμ[μ]ατα.

pi 3328 ὥσπερ προάμβουλα τὰ προκιθαρίσματα προβαλ [λ]ε ῖ· ἐρωτήσει προβαλ [λ]εῖν ἄρν α· πόλεμον ἐπαγγεῖλαι προβαλο ῦ· ἐρώτησον * προβαλλομένοι ς· ἐρωτῶσιν * προβαλοίμη ν· ὑπερβαλοίμην προβαλ (λ)ό ς· ἀσπίς προβά ς· ὑπερβάς πρόβασ ι· βοσκήμασι πρόβασι ς· ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις πρόβατ α· τὰ τετράποδα.

pi 3338 ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς βάσεως πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια πρόβατα πεδι (α)κ ά· τὰ ἐπὶ νομὴν ἐκπεμπόμενα προβατήματ α· πρόβατα προβατοπώλη ς· οὕτω κωμῳδεῖται Λυσικλῆς προβατοκάπηλος γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην προβέβηκα ς· ἀριστεύεις.

pi 3342 προκόπτεις προβέβουλ α· προκέκρικα, προέκρινα προβιβάζετα ι· προκόπτει προβιβά ς· προβαίνων προβιβάσαντ α· προάξαντα προβιβασθεί ς· προαχθείς.

pi 3347

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

[πραχθείς] προβιβάσθω ν· προβαίνων * προβιβάσι ς· πρ[ο]άξεις πρόβλημ α· πρόλογος * προβλῆ [μ α]τ ι· ἐξέχοντι προβλῆτα ς· τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλε[υ]ον προβλώσκει ν· προμολίσκειν.

pi 3353 προέρχεσθαι. προπορεύεσθαι προβόλιο ν· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς.

pi 3354 ἢ σπυρίς πρόβολο ι· λίθοι πρόβολο ς· πρόμουλος.

pi 3356 πρόμαχος. προνοητής. κυβερνήτης. ἱερεύς. [καὶ τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον]. καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος [τῇ πέτρᾳ. οἱ δὲ ῥάβδος προβόλω ν· λίθων * προβολ ή· ἐξοχή πρόβονε ν· ἐπέρανεν προβοσκί ς· τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος πρόβουλο ς· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

pi 3361 ἢ ὁ προσκεπτόμενος προβοῶντε ς· προφωνοῦντες.

pi 3362 ἐγκελευόμενοι. προβαίνοντες πρὸ γὰρ ἧκ ε· προέπεμψε γάρ προγέν (ε)ο ς· εὐγέν(ε)ος προγενέσθη ν· παραγενέσθην προγενέστερο ς· πρεσβύτερος προγενή ς· ὁ προγεννώμενος προ [ε]γένοντ ο· παρεγένοντο προγονεῦσα ι· προελθεῖν προγωνία ν· τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις.

pi 3370 ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος θύει, ὡς ἐν Δαμασκῷ πρόγονο ι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ’ αὐτοὺς μέτασ (σ)α ι , ἕρσαι ἁπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι· ἔρχατο, χωρὶς (μὲν πρόγονοι, χωρὶς) δέ μέτασ(σ)αι, χωρὶς δ’ αὖθ’ ἕρσαι πρόγονο ς· πρόπαππος.

pi 3372 προπάτωρ. συγγενής. ἢ πρεσβύτατος ἀνήρ προγόνω ν· πατέρων προγράμματ α· ἐκθέματα προδανί ς· πρότερον προδέδαε ν· προμεμάθηκεν πρὸ δέ μ ’ ἧκ ε· προέπεμψε δέ (με) προδέξαντε ς· προδείξαντες πρόδηλο ς· προφανής προδιαλαβεῖ ν· .

pi 3380 ..... προδιασύρα ς· παραβὰς τὰς συνθήκας προδικεῖ ν· ἐπιτροπεύειν πρόδικο ς· συνήγορος προδοκάζω ν· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων προδοκῇσ ι· προενέδραις, προόδοις πρόδομο ς· προστάς, πρόστωον προδόμ ῳ· προστάδι, προστόῳ πρόδοσι ν· προδομάτιον πρόδρομ α· τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα.

pi 3389 ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα προδωμάτιο ν· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοΐδιον προεγκεῖσθα ι· προϋπάρχειν προεδρί α· προκάθισις.

pi 3392 προτίμησις πρόεδρο ς· ἀρχη(γὸς) πολιτείας * προέδωκε ν· προεχώρησεν * προέηκ ε· προέπεμψεν πρὸ ἔθε ν· πρὸ αὐτοῦ προέθεσα ν· προεθυμήθησαν προεθέσπισα ν· προεφήτευσαν προεθυμήθησα ν· μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν προ [ε]ιάψα ι· προπέμψαι προ [ε]ιδόμενο ι· προγνόντες προείλατ ο· ἐπελέξατο, ἠθέλησεν προείλετ ο· οὐ προείλατο προείληπτα ι· πρόληψιν ἔχει, ὑπονενόηται προειλόμη ν· προέκρινα προείλο υ· οὐ προείλω [πρόειμ ε· πλησίον γείτων προείο υ· καταντίου] προεισπεπ [τ]αικότε ς· προεισελθόντες πρόειτα ι· παραδέδοται προε [κ]τικό ς· χαριστικός προέλευσι ς· τὸ προελθεῖν προέλοιτ ο· προτιμήσειε * (προελόμενο ς·) προθέμενος προελόμενο ι· ὁμοίως προελόμενο ς· ἐπιλεξάμενος προέμβολο ς· μέρος τι τῆς νεώς πρόεμ ε· προέπεμψα πρόεμε ν· προέπεμψεν προέμενο ς· προδώσας, προαφείς, ἐκδιδούς προεννέπει ν· προαγορεύειν προέντε ς· προδόντες [προενώπι α· ἔμπροσθεν] προεξαναστῆσα ι· πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι προεργῆσα ι· προέσται προέρεσ (σ)α ν· προήλασαν προέρυσσε ν· καθείλκυσεν προερύσα ι· προελκύσαι προέρυσ (σ)α ν· προε(ί)λ(κ)υσαν προερχόμενο ς· ἐξερχόμενος, προβαίνων πρόε ς· πρόπεμψον προέσθα ι· προδοῦναι (προέσθα ι· παραγίνεται) προεστηκό ς· .

pi 3434 ..... προετικό ς· χαριστικός προετύπο υ· προεδήλου προέτυψα ν· προεχώρησαν προέφην ε· προέδειξε προέχε ι· ὑπερέχει προεχεῖ ς· [σπουδαῖοι,] κραταιοί προεχόμεθ α· προβαλλόμεθα .

pi 3442 ......· πλέον κρατοῦνται [προεψι ᾷ· προσαγορεύει] πρό η· προβαλῇ προηγεῖτα ι· προοδηγεῖ, προπέμπει προηγητή ς· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους .

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 3446 … καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ προηγμένο ν· προαχθέντα προηγόρησα ν· προεῖπον * προΐε ι· προέπεμπε.

pi 3449 προήρχετο * προῆκ ε· προέπεμψεν προήκαμε ν· ἀφήκαμεν, παρελείπομεν προήκατ ο· ἀπέλυσε.

pi 3452 προέδωκε. [προσηνέγκατο] προήκε α· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα προήκε ι· ἐξέχει.

pi 3454 προβαίνει προήκω ν· προβεβηκώς προῆκε ν· ἐξῆλθε, προῆλθεν προήρημα ι· θέλω προῃρημένο ι· προθυμηθέντες [προῃρήσαντε ς· θελήσαντες] προηρόσι α· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα.

pi 3460 καὶ ὁ Δῆμος δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ προήρτητα ι· κρέμαται προήσε ι· προδώσει προήσομα ι· προδώσω.

pi 3463 [προδίδομαι]. προνοήσομαι. [προφέρω] πρόητα ι· προδώσει προήχθ η· προετιμήθη.

pi 3465 προετράπη προθέε ι· προτρέχει προθέλυμνο ν· αὐτόῤ(ῥ)ιζον προθελύμνου ς· προῤ(ῥ)ίζους, ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν ἄλλας ἐπ’ ἄλλαις· προθελύμνους ἕλκετο χαίτας καὶ σάκος τετραθέλυμνον τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον, τετράπτυχον [προθεμενισάμενο ς· περιπτυξάμενος] προθέντ α· προβαλλόμενον.

pi 3470 ἐπαγγειλάμενον προθεώμενο ς· προορῶν πρόθεσι ς· προαίρεσις.

pi 3472 προάπλωσις προθεσμί α· καιρός, ὅρισις, διορία, ὅρισμα προθεσπίζοντ α· προστάττοντα.

pi 3474 ἢ προμαντευόμενον προθεσπίζω ν· προφητεύων προθέω ν· προτρέχων [προθήβα ι· ἄρτιοι, ἀκμάζοντες] πρόθημ α· δόμα, ἢ ἄτι πρόσθημα καὶ προσθήκη.

pi 3478 ἡ πλεκτά[μέ]νη προθορώ ν· προπηδήσας προθυμί α· χαρά προθύμω ς· ἱλαρῶς [πρόϊα ι· ἄπιοι, αἱ πρῶται γινόμεναι] προϊάλλει ν· προπέμπειν.

pi 3483 προτιθέναι προΐαλλε ν· προέπεμψεν προΐαψε ν· προέπεμψεν.

pi 3485 προδιέφθειρεν. δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως τὴν μετ’ ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν * προῖκτα ι· προδίδωσι προϊεί ς· προπέμπων προΐεμα ι· προδίδομαι προϊεμέν η· προβαλλομένη προϊέμενο ι· ἀπολύοντες.

pi 3490 παραχωροῦντες. ἀποῤῥίπτοντες προϊ (ε)μένο υ· προδόντος προϊένα ι· προπέμπειν προΐεντα ι· προάγονται [προΐε [σ]τα ι· προσποιεῖται.

pi 3494 προσέρχεται] [πρόϊζ α· πρῴην] προϊζήσαντε ς· προσκομίσαντες προΐηλ ε· [προετιμήθη.

pi 3497 καὶ] ἐπεξέτεινεν προΐθε ς· προφανῶς.

pi 3498 προβεβηκώς προῖκ α· δωρεάν, φερνήν.

pi 3499 πᾶν γὰρ δῶρον προίξ προικό ς· πονηρός.

pi 3500 οἱ δὲ μωρός. [πτωχός] προϊκέσθα ι· ἐφικέσθαι προΐκτη ς· πτωχός, προσαιτητής [πρόϊ μ ε· προδώσεις με πρόϊμο ν· σῦκον προακμάζον προΐομα ι· παρέρχομαι προϊόντε ς· προδόντες προίρη ς· πρώρας προϊσμέν η· προβαλλομένη προΐστατα ι· ἐπιπολάζει] προΐστορε ς· μαρτυροῦντες προΐσχετα ι· προβάλλεται προϊσχόμενο ς· προβαλλόμενος προϊσχομένο υ· προτείνοντος χεῖρα.

pi 3513 δίκαιον προβάλλοντος προΐσχοντα ι· προβάλλονται προΐσχοντ ο· ἔδοξαν Προιτίδε ς· χάριτες προϊχνεύε ι· θεραπεύει προϊῶ ν· παρών πρόκ α· εὐθύς, ἐξαίφνης.

pi 3519 [δρόσος] [προκαδέστερο ν· προυργιαίτερον] προκαλεῖσθα ι· ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ, εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου προκαλεῖτα ι· καλεῖ, προτρέπει [προ [κ]αλέστερο ν· ἑτοιμότερον] πρόκα ς· ἐλάφους προκαταβολ ή· ἐνθήκη προκαταθήγεσθα ι· προακονᾶσθαι προκαταθήσεσθαι δε ῖ· προκομίσασθαι δεῖ [πρόκαυτ α· προειρημένα, προηκουσμένα] προκείμεν α· παρακείμενα πρόκειτα ι· παράκειται προκελήδη ς· προκελεῦσαι προκέοιτ ο· προκείμενος εἴη προκεχηνότε ς· πρὸς τὰ ἄνω βλέποντες προκεχειρισμένο ν· προβεβλημένον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 3534 ἡτ(ο)ιμασμένον προκιθώνιο ν· τὸ πρόρινον [πρόκλησι ς· κλῆσις ἐπὶ δίκης] πρόκλητο ς· πρόθυμος, ἀπὸ τοῦ κληθῆναι Προκλόνιο ν· τόπος Θεσσαλίας πρόκλυτ α· τὰ προειρημένα, προηκουσμένα πρόκνι ς· εἶδος ἰσχάδων προκόλπιο ν· τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ προκομίδη ν· προκομίζει [προκομίω ν· προλειμάτων] πρόκο ν· ἠλίθιον προκόνδυλ α· τὰ μετὰ τοὺς κονδύλους ἐν ταῖς χερσί Προκόν (ν)ησο ς· πόλις, καὶ νῆσος παρὰ Κύζικον πρόκοο ς· [πόλις.

pi 3547 ἢ] πονηρός προκοπῆ ς· αὐξήσεως προκοττί ς· ἡ χαίτη πρόκοττ α· εἶδος κουρᾶς, ἢ κεφαλῆς τρίχωμα· κοττὶς γὰρ ἡ κεφαλή.

pi 3550 καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ λόφον πρόκρισι ς· προτίμησις πρόκριτο ν· ἐκλεκτόν, ἐκλελεγμένον Πρόκρι ς· θυγάτηρ Ἐρεχθέως πρόκροσσα ι· ἐπάλληλοι, ἄλλαι ἐπ’ ἄλλας.

pi 3554 καὶ ναῦς αἱ κατ’ ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα· ἢ ἀντικέφαλοι προκρόσσα ς· ἄλλας ἐπ’ ἄλλαις, κλιμακηδόν πρόκροσσο ν· οὐ καθαροῦν, κλιμακωτόν προκυκλί ς· ἡ π ε μνήστρια προκυλινδούμενο ς· προκυλιόμενος πρόκυμο ν· πρόθυμον προκυνεῖ ν· τὸ ἐγχωρεῖν πρόκων α· τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφρυγμένων κριθῶν ἄλφιτα πρόληψι ς· πρόγνωσις προλόβιο ν· τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ προλογίζε ι· προλέγει προλόγι α· θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ὑπὸ Λακώνων [πρόλογο ς· ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον.

pi 3566 καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ πρηγορεών] * πρόμαχο ι· βασιλεῖς.

pi 3567 καὶ τὰ τείχη. προμαχῶνες δὲ οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι προμάδδα ς· μάζας προμεμαγμένας πρόμαλο ς· μυρίκη.

pi 3569 ἢ ἄγνος προμαλχατεύει ν· μετατροπεύειν προμαχεώ ν· πύργος πρόμαχο ς· ὑπὸ Κρητῶν μᾶζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη προμέν, λέγοντες προαγωγοί προμένε (ι)ο ι· ῥοιαί τινες προμήθει α· πρόνοια, ἐπιμέλεια προμηθέστερο ι· προνοητικώτεροι Προμηθεύ ς· ἐπικινδύνους ἐπισφαλῶς ἔχων.

pi 3577 καὶ ὄνομα προμηθή ς· σώφρων προμηθούμενο ς· προνοούμενος, προβλέπων προμήτω ρ· πατὴρ μητρός προμνηστῖνα (ι)· ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας.

pi 3581 οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλα[ι]ς προμνηστ [ι]ῖνα ι· ἐπὶ μίαν.

pi 3582 ἀπὸ τοῦ προσμένειν προμνήστρι α· ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας προμνώμενο ι· προμνηστευόμενοι πρόμοι ς· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγουμένοις πρόμολ ε· πρόελθε προμόλ η· ὁδός.

pi 3587 προσδόκησις προμόν η· πρόμαχος.

pi 3588 ἀντίδικος [προμόνη ς· προπετὴς καὶ προ[σ]πεσών.

pi 3589 οἱ δὲ πρόθυμος. προ[σ]νενευκώς] [πρόμου .

pi 3590 .· πρόβουλος] πρόμοχθο ι· τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων προμυλαί α· θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μυλῶσι προμυχθίζει χαλκοδεσμῶν ὁπλῶ ν· ἀντὶ τοῦ πρόσ(ω) χωρεῖ[ου] Πρόνεω ς· Ποσειδῶν Προναία ς· Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς προνοε ῖ· ἐπιμελεῖται πρόνοι α· προενθύμησις, ἐπιμέλεια, φροντίς προνομαί α· προβοσκ[ησ]ίς προνομεύε ι· θεσπίζει.

pi 3599 ἁρπάζει, κατασύρει, αἰχμαλωτεύει προνομί α· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι.

pi 3600 ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία. ἢ διαρπαγή προνομ (ι)ῶ ν· προλημμάτων προνοο ῦ· ἐνθυμοῦ, ἐπιμελοῦ προνωπή ς· προτεταμένος.

pi 3603 προνενευκώς. οἱ δὲ προπετής, ἕτοιμος, πρόχειρος προνώπι α· τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν, καθάπερ ἐνώπια τὰ ἔνδον, ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται προνώπιο ν· τὸ προκείμενον, οἷον πρόθυρον προξενε ῖ· μαρτυρεῖ πρόξενο ι· οἱ προστάται, καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ξένους ὑποδεχόμενοι πρόξενο ς· φίλος, ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξένων προϊστάμενος προοικία ι· παρὰ Κλειτοδήμῳ [ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ προοίμιο ν· πρόλογος, ἀρχὴ παντὸς λόγου πρόοιντ ο· παραδώσουσι, δώσουσιν προολε ῖ· καταλειπεῖ πρόοπτο ν· προφανές πρὸ ὃ το ῦ· οὗτος πρὸ τούτου, ἢ ἕτερος τοῦ ἑτέρου πρόουρο ν· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ [προπαδίζω ν· προβαίνων πρὸ τῆς ἀσπίδος] προπαιδεύματ α· προμαθήματα προπαίς ω· προαγωγός, μαστροπός.

pi 3618 [καὶ μάντις. μαστρόπευσις προπαλῶ ς· δαψιλῶς προπάροιθε ν· ἔσθ’ ὅτε ἐπὶ χρόνου· εἰ δ’ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ’ εἶμι προπάροιθεν πρόπα ς· ἅπας προπάστεο ν· τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον προπάτω ρ· πατρὸς πατήρ προπεπηλάκιστα ι· καθύβρισται προπέποτα ι· προδέδοται [προπεριζόμενο ς· ἀγκαλιζόμενος] προπέτηλο ν· πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν προπετή ς· προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ προπέφαντα ι· φανερόν ἐστι προπεῶντε ς· προεστῶτες προπηλακίζε ι· ἐρεθίζει.

pi 3631 κολακεύει. ἢ ὑβρίζει, ἀδικεῖ, ἐξουδενεῖ προπηλακισμό ς· ἐρεθισμός ἐξουδένωμα .

pi 3633 .....· φιλόνεικος. κολακευτής. ὑβριστικός, ἄδικος [προπηνέ ς· ἔμπροσθεν κατωφερές] προπίον ι· εὐθεῖ προπίωμε ν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν πρόποδες ὄρου ς· τῶν ὀρῶν τὰ προὔχοντα.

pi 3637 καὶ τὰς προκειμένας τῆς Αἰγύπτου νήσους προποδίζω ν· προβαίνων προποδώ ν· ἔμπροσθεν πρόπολο ι· ὑπηρέται, δοῦλοι.

pi 3640 νεωκόροι. προφῆται προπρηνέ ς· ἐπὶ πρόσωπον.

pi 3641 ἢ ἔμπροσθεν κατωφερές (πρ ο)προκυλινδό [ύ]μενο ς· τοῖς ποσί.

pi 3642 πρὸ τῶν ποδῶν κυλιόμενος. οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος προπτόρθι α· ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λέξις φέρεται Προπυλαί (α)· ἡ Ἑκάτη προπύλαιο ν· πρόθυρον πρόπων α· εὐκρατῆ.

pi 3646 εὔφημα. πρόχειρα, ἕτοιμα, ἀνεμπόδιστα πρόρινο ν· τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος πρόῤῥιζο ν· σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον πρόῤῥησι ν· πρόλεξιν, προφητείαν πρόῤῥησι ς· λόγος.

pi 3650 καὶ τὰ ὅμοια πρό ς· πρόθεσις.

pi 3651 καὶ ξύλον ἐν Αἰθιοπίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπί πρὸς ἀγαθό ν· ἐπ’ ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ προσαγγελί α· προσαγωγή προσάγε ι· προσέρχεται.

pi 3654 προσφέρει προσαγηόχασ ι· προσήγαγον προσαγόμενο ν· ἀγαπήσαντα.

pi 3656 προ(σ)κτησάμενον προσαγορεύε ι· ἀσπάζεται προσαγορεύσα ς· προσειπών.

pi 3658 καὶ τὰ ὅμοια προσαγορεύουσ ι· καλοῦσι προσαγωγ ή· προσέλευσις προσαγώγιο ν· διαβήτης, [ἢ] τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον προσαθύροντ α· προσπαίζοντα προσαιθ [ε]ρίζουσα πόμπιμον φλόγ α· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα προ ς .

pi 3664 αίνω ν· προσελκόμενος, προσαγόμενος προσαίται ς· πτωχοῖς προσακέ ς· ἐγγύς πρὸς ἀκεσμό ν· πρὸς ὑγείαν προσάκτριδε ς· οἱ τῆς μηλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες προσαμύνομε ν· βοηθοῦμεν [προσανεύουσα ν· εὐτρεπίζουσαν, στρωννύουσαν] προσαν [τ]έχει ν· προσκεῖσθαι προσάντη ς· σκληρός, ἐναντίος, δυσχερής, ἐχθρός, ἀηδής προσαντίο ν· ἐναντίον, ἀντίπαλον * προσανέχω ν· προσμένων.

pi 3674 κουφίζων προσάνω ν· προσαύξων.

pi 3675 Ἄνειν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν [προσαπῆλα ι· τιμῆσαι προσαπειλ ή· τιμή] προσάπτε ι· προσπλέκει, συνάπτει προσαρασσόμενο ν· προσρησσόμενον πρὸς ἄρκτο ν· [πρὸς μεσημβρίαν] προσαύξ ω· προ[σ]άγω προσαυρίζουσα [ι] χερσαίᾳ τροχ ῇ· ὑπὸ τῆς αὔρας ἡ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ.

pi 3682

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν πρὸς αὔριο ν· εἰς αὔριον προσαυρώ ν· προστυχών [προσαυσιάτ ω· προσφωνείτω] πρὸς αὐτή ν· περὶ αὐτήν πρὸς αὐτο ῦ· παρ' αὐτοῦ πρὸς ἀφοσίωσι ν· πρὸς τιμήν προσάψα ς· συνάψας προσβαίνε ι· ἐγγίζει προσβάλλοιντ ο· πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τῆς ἀθλήσεως προσβαλώ ν· προσελθών * πρόσβαλο ν· προσκατακλίθητι προσβλητό ν· κολλητόν προσβολ ή· τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφή, καὶ κατοχή, καὶ ἡ ὁρμή προσβ (ω μ)ολοχε ῖ· πρὸς χάριν λέγει πρόσγειο ς· ταπεινός προσγίνετα ι· [προσδέ προσγράφε ι· προσκρίνει προσδεῖτα ι· προσδέεται προσδέδορκα ς· προσεῖδες πρὸς δέ μ ε· πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ προσδέχετα ι· προσποιεῖται πρὸς Διό ς· παρὰ τοῦ Διός προσεβήσατ ο· προ(σ)έβη προσδιατρῖψα ι· χρονίσαι προσεγκεῖσθα ι· ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι προσεδρεύε ι· σχολάζει * προνομ ή· ἁρπαγή πρόσεδρο ς· ὁ παρακαθήμενος.

pi 3710 σχολάζων [προσέθ ω· προσθήσω] προσειζήσαντε ς· προσκομίσαντες προσεῖνα ι· ἐνυπάρχειν πρόσειπ ε· ἄσπασαι, προσαγόρευσον.

pi 3714 προσκύνησον προσείσα ς· προ[σ]ανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας.

pi 3715 ἀπὸ τῶν περιαγόντων τὰ τετράποδα, ὅπου βούλεται. τοὺς γὰρ θαλλοὺς σείοντες ἐπεδίδοσαν πρόσεισ ι· προσέρχεται [προσεικάμενο ι· προσλαβόμενοι] προσεκτέ α· σπουδαστέα προσεκτέο ν· τὸ προσέχειν, κελευστικῶς προσεκτικώτερο ι· νηφαλιώτεροι [προσέλε ι· προπηλακίζει] Προσελήνιδε ς· αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι προσελιάσθ η· λίαν προσήγγισε πρὸς ἑλιφερέ ς· πρὸς τὸ κεκλεισμένον * προσελθώ ν· προσβαλών προσεμάξατ ο· κατεμάξατο πρὸς ἐμαυτό ν· ἐν ἐμοί.

pi 3727 εἰς ἑαυτόν .

pi 3728 ....· προσεπλ(ά)κη. ἐπλησίασεν πρὸς ἐμο ῦ· πρὸς ἐμέ.

pi 3729 π . προσεμπεδοῦντε ς· ἐπιβεβαιοῦντες προσεμπρῆσα ι· καῦσαι προσεννέπε ι· προσαγορεύει [προσενοῦσί μ ε· προσβάλλουσι, προσέρχονται] * πρὸς ἐνώπι α· ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς ἀνατολῆς προσενηνόχασ ι· προσαγηόχασι προσεπέλασ ε· προσήγγισεν προσεπεμβαίνε ι· ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ προσέπηξα ν· προσήλωσαν πρὸς ἐπίβασι ν· πρὸς βάδισιν προσεποι [ή]σ ω· προσεπάξω προσεποιήσ ω· ἐσχηματίσω προσερεύγετα ι· ἐρεύγεται προσερήσομα ι· ἐπερωτήσω * προσεράχατο ι· τεταγμένοι ἦσαν προσερπύσ ῃ· προσέλθῃ [προσέσθα ι· ἐκδοῦναι] * προσέτ ι· πρὸς τούτοις προσέσχ ε· προσῆλθε.

pi 3748 προσέπλευσε, προσώρμησεν πρὸς εὐθεῖα ν· πρὸς ὀρθότητα (*) προσερ (ρ)ύ η· προ(σ)ῆλθεν προσέφ υ· προσεγένετο προσέφ η· προσεῖπεν προσεχέ ς· ἐγγύς.

pi 3753 νῆφον, νουνεχές προσεχε ῖ· ὁμοίως προσεχή ς· γείτων.

pi 3755 σπουδαῖος προσεχῶ ς· σπουδαίως προσεψι ά· προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία πρὸς ἕ ω· πρὸς ἀνατολήν πρὸς ζόφο ν· πρὸς δύσιν προσηγορί α· ὀνομασία προσήγορο ς· προσκυνητής προσήϊκτα ι· προσέοικε προσηκάμενο ι· προσλαβόμενοι προσήκατ ο· προσηνέγκατο προσήκε ι· πρέπει.

pi 3765 διαφέρει. χρή. ἁρμόττει. συμφέρει προσήκοντε ς· συγγενεῖς προσηκόντω ς· ὀφειλόντως.

pi 3767 πρεπόντως. ὀφειλόμενον. δεόντως προσήλι α· πρὸς ἀνατολήν προσήλωσα ν· προσέπηξαν.

pi 3769 ἐσταύρωσαν προσήλωτα ι· ἀνεσταύρωται προσήλυτο ς· πάροικος.

pi 3771 ἀλλοεθνής πρὸς ἡμῶ ν· ὑπὲρ ἡμῶν [προσήναντε ς· βλάψαντες] προσηνέ ς· καλόν.

pi 3774 ἡδύ. ἐπιεικές, ἀγαθόν, πρᾶον, χρηστόν προσηνή ς· προσφιλής προσηνῶ ς· ἡδέως.

pi 3776 καὶ τὰ ὅμοια [προσήνεο ν· ὑψηλόν.

pi 3777 τίμιον] προσήρεν ε· προσέθιγεν προσηρτημένο ι· .

pi 3779

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

... κεκολλημένοι πρό (σ)ητα ι· προσεγγίζει προσηύδ α· προσεῖπε, προσελάλει προσηύρετ ο· προσέτυχε.

pi 3782 προσηγάγετο πρὸς ἠ ῶ· πρὸς ἀνατολήν προσθεῖνα ι· τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι· ὅπερ νῦν κῦρσαί φασι προσθεί ς· προσθήκην λαβών προσθέματ α· τὰ πυγιαῖα πρόσθε ν· ἔμπροσθεν.

pi 3787 πρὸ τούτου, ἄνωθεν ἢ ἔνθεν [προσθέοντ α· ἔμπροσθεν τρέχοντα] πρὸς θεο ῦ· τὸ τυχόν.

pi 3789 Ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι προσθέσει ς· δευτερώσεις πρὸς θεό ν· κατὰ τὸν θεόν.

pi 3791 ἐπὶ τὸν θεόν πρόσθ η· πρόσθεσις προσθιάξει ν· ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας πρόσ θ ’ ἵσταμα ι· προΐσταμαι.

pi 3794 ἐμποδίζω. ὑπερμαχῶ * προΐστατα ι· ἐπιπολάζει.

pi 3795 προσκόπτει προσίας ι· προσέρχονται, προσφέρουσι προσίε ι· ἐγγίζει [προσίεμε ν· προσερχόμεθα] προσίεντα ι· προσάγονται προσίεσθα ι· ἐφέλκεσθαι.

pi 3800 προσφέρεσθαι προσίετα ι· ἀρέσκεται.

pi 3801 προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει προσιζῆσα ι· προσκαθεσθῆναι προσιζήσαντε ς· προσκομίσαντες προσιζήσα ς· προσκαθίσας πρόσιθ ι· πρόσελθε προσίκτορο ς· προσικέτορος ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας πρόσιμε ν· προσερχόμεθα.

pi 3807 πρεσβεύομεν προσίναντε ς· βλάψαντες προσιοῦσ α· παρερχομένη προσ (.

pi 3810)ίρω ν· προσάπτων προσίπτατα ι· προπέτεται προσίσχετα ι· προσβάλλεται προσιτό ν· ᾧ δύναταί τις προσελθεῖν προσιώ ν· προσελθών, προσερχόμενος προ [σ]καταγνού ς· πρὶν καταπτύσας πρόσκειτα ι· ἐκ προσθήκης κεῖται πρὸς κέντρα λακτίζ ῃ· παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν προσκηδεῖ ς· κατ’ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι πρόσκηπτ ε· προσήμαινε, πρόλεγε, προμήνυε προσκλήδη ν· προσκαλεσάμενος πρόσκλησι ς· προτροπή, ἢ πρόσριψις ἐπὶ δίκης προσκομίσατ ο· προσηνέγκατο προσκομιστέο ν· προσενεκτέον προσκομιδ ή· ἀναφορά πρόσκομμ α· ζημία.

pi 3825 βλάβη προσκόπτει ν· ἁμαρτάνειν.

pi 3826 προβλέπειν προσκοπή ν· σκάνδαλον προσκορ ῆ· ἀνηδῆ, ἀχαρῆ * προεικρόσσα ς· ἄλλας ἐπ’ ἄλλας κλιμακηδόν προσκροῦσα ι· παροργίσαι.

pi 3830 προσηλῶσαι προσκρούνιο ν· πρόφραγμα προσκυνε ῖ· προσπίπτει προσκυρε ῖ· προσεγγίζει προσκυρο ῖ· βεβαιοῖ προσλαζόμεν α· προσλαμβανόμενα προσλαζύμενα ι· προσλαμβανόμεναι πρό [σ]ληψι ς· γνῶσις προσλιπαρῆσα ι· παρακαλέσαι προσμελο ῦ· ἐπιμελοῦ προσμίξα ς· προσελθών.

pi 3840 συνάψας * προμνήστρι α· προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας προσόδιο ν· ᾠδή, θεοῦ ὕμνον περιέχουσα πρόσοδο ς· ἔντευξις.

pi 3843 ἢ κέρδους προσθήκη προσοικίσαντε ς· προσκαθίσαντες πρόσοικο ς· οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν πρὸς οἶμο ν· πρὸς τὴν ὁδόν προσοίσεσθ ε· προσδέξησθε προσοκ (ε)ῖλα ι· προσορμίσαι εἰς τὴν γῆν πρὸς ὄλεθρο ν· πρὸς θάνατον προσό ν· ἐνυπάρχον πρόσο ν· ὤθησον προσορμίσαντε ς· προσοκείλαντες πρὸς οὔριο ν· πρὸς εὐθές, ἐπιτήδειον πρὸς οὐρίο υ· τὰ αὐτά προσοχ ή· κατανόησις.

pi 3855 νῆψις * προσοχθισμό ς· πρόσκρουσις.

pi 3856 δεινοπάθεια. πάθος γνώμης. συμπάθεια πρόσπαιο ν· πρόσφατον, νέον προσπαλαίε ι· .

pi 3858

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

..... προσπελάζε ι· προσεγγίζει προσπέζω, προσπελάζεται προσπεριβάλλετα ι· προσπεριλαμβάνεται προσπέφυκε ν· ἐκ φύσεως συνῆν προσπήγματ α· μέρος τι τῆς νεῶς [προσπήξομα ι· προσκυνήσω] προσπίπτ ω· λιπαρῶ.

pi 3865 ἱκετεύω προσπλάζε ι· προσπελάζει προσπλήξ ω· τύψω πρόσπολο ι· πρόπολοι.

pi 3868 θεράπαιναι. θεράποντες, δοῦλοι * προσποιεῖτα ι· σχηματίζεται προσπορισθέ ν· ἐπινοηθέν προσπταίε ι· σκανδαλίζει πρόσπταισμ α· πρόσκομμα προσπταίοντε ς· προσκρούοντες, προσκόπτοντες προσπτύξομαι προσπτύξομα ι· ὑποβαλῶ.

pi 3875 παραμυθήσομαι προσπτύσσετα ι· προσάγεται.

pi 3876 προσέλκεται. προσαγορεύει, ἀσπάζεται προσραίνουσ ι· προσβάλλουσι (προσρέουσ ι)· προσέρχονται πρόσρησι ς· προσηγορία, ἀσπασμός προσριπτούμενο ν· τοῖς κύμασι περικρουόμενον, κυματιζόμενον προσρυέντω ν· προσελθόντων προσήε ι· προσεπεῖχεν.

pi 3882 προσθέει [πρόσημο ν· ἐπὶ θανάτου προσαγομένου] [προσήναντε ς· βλάψαντες] πρόσ (σ) ω· πόῤῥω ἔμπροσθεν, μακρὰν εἰς τοὔμπροσθεν προσώτερο ν· ἐξώτερον προσταθεί η· .

pi 3887 .... πρὸς τάνδ [ε] ’ αὐλά ν· πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν * πρὸς τά ν· πρὸς ταύτην * πρὸς τάνδ ε· ὁμοίως προστασί α· κυβέρνησις προστατήριο ς· τὸν Ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο * προστα τ τ οἱ μέτοικοι.

pi 3893 καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο * πρόσταμ α· κοιτών * προστά ς· πρόστωον προστάτο υ· ὥστ’ οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου.

pi 3896 ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι· καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον προ (σ)τερ [α]νισάμενο ς· προσπτυξάμενος πρὸς τέρμασ ι· πρὸς τὰ τέλη προστήσα ς· προαγαγών προστιβάζετα ι· μερίζεται. [5]

pi 3900 προσπορεύεται προστιμᾶτα ι· κατακρίνεται πρόστιμο ν· ζημία.

pi 3902 παραγραφή πρόστομο ν· ἐπὶ ξίφους κεῖται [πρὸς το ῦ· πρὸς τοῦ ἑτέρου] πρὸς τοὔμφανέ ς· εἰς τὸ φανερόν προστρεπόμενο ι· σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες προστρίβετα ι· προσπήσσεται προστρόπαιο ς· φονιός, μιαρός, αἵματι μεμιασμένος.

pi 3908 καὶ πρός τινα τρεπόμενος δεήσει καθάρσεως προστροπαί ω· ἱκετεύω προστροπαίω ν· ἱκετευσίμων, καὶ ἱκετῶν * [προστραπέσθα ι· ἀποτραπῆναι.

pi 3911 προθυμηθῆναι] προστροπ ῇ· ἱκετείᾳ προσπρόσοδο ς· τιμή πρόστροπο ν· πρόσαντες πρόστροχο ν· στρογγύλον προστυχώ ν· ἀπαντήσας προστώ ῳ· κοιτῶνι πρὸς ὑποτύπωσι ν· πρὸς σημεῖον προσυπουργεῖσθα ι· ὑπηρετεῖσθαι προσφαν ῆ· Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ χρυσίου συῤῥοάς προσφάσθα ι· προσειπεῖν προσφάτη ς· πλάγιος πεσών πρόσφατο ν· τὸ ἀρτίως γινόμενον, νέον, νεαρόν προσφερεῖς κόρα ς· ὁμοίας ἀλλήλων κόρας προσφθέγγετα ι· ἀσπάζεται προσφιλεστάτοι ς· ἀγαπητοῖς πρόσφορ α· τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα πρόσφορο ν· ἐπιτήδειον, ἁρμόζον.

pi 3928 οἰκεῖον. ἀκόλουθον προσφοῦσ α· ἐνδακοῦσα πρόσφυγ α· καταφυγόντα προσφυεί ς· προσπλακείς προσφυέ ς· προσῳκειωμένον προσφυεστέροι ς· προσοικειωθεῖσιν προσφυ ῆ· προσεοικότα.

pi 3934 ἁρμόζοντα προσφύ ς· προσπλακείς, περιπλακείς προσφῦσ α· ἐνδακοῦσα προσφωνε ῖ· προσαγορεύει πρὸς χάρι ν· πρὸς τέρψιν πρόσχε ς· ἐπίβλεψον πρόσχημ α· πρόφασις.

pi 3940 ὑπόκρισις. προκάλυμμα προσχίσματ α· εἶδος ὑποδήματος, ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν προσχόμενο ν· προτείναντα προσχωρε ῖ· συμμίσγεται πρόσχορο ς· ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος πρόσ ω· ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου προσῳδί α· μετ’ ὀργάνου ᾠδή προσωθεῖτα ι· προστρίβεται πρό ς .

pi 3948

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ω καὶ ὀπίσ ω· ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὅ ἐστι μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ἢ τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα προσώκειλ ε· προσώρμισε εἰς γῆν προσώ ν· ἐνυπάρχων * πρῶσο ν· ὤθησον [προσωπαιδοῦντε ς· ἐπιβεβαιοῦντες] προσωπεῖο ν· ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς προσωπεῖο ν· σχηματισμός * πρόσωπο ν· ἐστὶ συνδρομὴ ἰδιοτήτων * πρόσωπο ν· τὸ πρόσωπον.

pi 3956 Ὅμηρος [προσώπ η· πρόσοψις] Προσωπῖτι ς· νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ προσωποποιΐ α· ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις εἴπῃ τι πρόσω πορεί α· προκοπὴ ὁδοῦ προσωποῦττ α· Πολέμων ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον προσώτατ α· ἐσώτατα προσωτέρ ω· ἐγγυτέρω πρὸς γένος πρ [ο σ]ῶσι ν· προ[σ]ώθησιν.

pi 3964 ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς προσώχθισ α· ἐμίσησα.

pi 3965 προσέκοψα. περιεκάκησα. προσήγγισα προταίνιο ν· πρὸ μικροῦ προταίνιο ν· παλαιόν προταμεῖ ν· τεμεῖν προτάξ ω· προκρίνω προτάξεω ς· φανερᾶς μάχης πρότασις με τ ʼ ἐπιτάσεω ς· ἢ ἐρώτησις προτεθειμένο ν· ἡπλωμένον προτείνετα ι· δίδει.

pi 3973 ὑπισχνεῖται προτέλει α· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία, καὶ ἑορτή.

pi 3974 τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν προτελειωσαμέν η· προμυησαμένη προτεμενίσματ α· προπύλαια ναῶν προτένθα ι· λίχνοι προαρπάζοντες [προτενίσματ α· προπύλαια] πρό τ ʼ ἐόντ α· προγεγονότα προτερε ῖ· προὔχει, τὰ πρωτεῖα λαμβάνει προτέρημ α· πρόκριμα, προτίμησις πρότερο ι· προγενέστεροι προτέρ ω· εἰς τοὔμπροσθεν οὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω ν(ῆ)ες κίον προτετύχθα ι· προγεγονέναι [προτεύοντ α· προγεγενημένα] προτιάπτ ω· προπέμπω προτὶ ἄστ υ· εἰς τὴν πόλιν προτιβάλλεα ι· προ(σ)βάλλῃ.

pi 3988 μισεῖς, καὶ ἀποστρέφῃ, ὡς καὶ Ἀττικοὶ λέγουσι· προ (σ)βάλλομαι τοῦτο ν. οἱ δὲ κωλύεις· ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς πύκτας προ(σ)βολῆς. ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον παρὰ Ὁμήρῳ· ταύτην δ᾽ οὔτ᾽ ἔπ(ε)ϊ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ προτίδεγμα ι· προσδέχομαι προτιδέγμενα ι· προσδεχόμεναι προτιδέγμενο ι· προσδεχόμενοι προτιειλεῖ ν· ἐγκλίνειν προτιμᾶ ν· προκρῖναι, ἐκλέξασθαι προτὶ ὅ ν· πρὸς τὸ(ν) ἴδιον προτιόσσετα ι· προορᾶται.

pi 3995 προσδέχεται. προσαγορεύει προτιόσσετ ο· προσεδόκα προτιπτυσσοίμεθ α· ἀσπαζοίμεθα.

pi 3997 παρακαλοῖμεν πρότμησι ν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν πρότμησι ς· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος προτμητό ν· τὸν ὀμφαλόν προτμῆτι ς· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος [προτολεῖο ν· ὑπάρχον] προτομα ί· εἰκόνες βασιλέων προτομ ή· εἰκὼν βασιλική, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος προτόνιο ν· ὕφασμα πρότονο ι· οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι, ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρώραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθεν προτόνοισ ι· τοῖς τὸν ἱστὸν συνέχουσι σχοινίοις, ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ τοῖς ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ * πρωτορύμ ῳ· ἐν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται προτραπέσθα ι· ἀποτραπῆναι.

pi 4009 ὑποεῖξαι· ἔθελον δ᾽ ἄχεϊ προτραπέσθαι· παρ᾽ οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τοῦ τάχους ἀποτραπῆναι προτρέπει ν· τὸ προάγεσθαι. [1]

pi 4010 ἐνίοτε καὶ τὸ προβιβάζειν * προτροπεσθάριο ι· ἐπιτροπὴν ἔχοντες προτρέπο υ· παρακάλει προτριβεῖ ς· δριμεῖς καὶ ὀξεῖς πρότριτ α· πρὸ πολλοῦ πρότροπ α· θυσίας εἶδος προτροπάδη ν· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι.

pi 4016 ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ προτροπ ή· παράκλησις.

pi 4017 καὶ τὰ ὅμοια * προτύπω ς· ἀκολούθως προτροπί ς· σπυρίς πρότροπο ς· οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρόχυμα προτρύγαι α· ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος [προτυχώ ν] προστυχώ ν· παρατυχών * πρωτόγονο ς· νέος προ ῦ· προσέρχου προύβ α· τὸ λευκόν προὔβ η· προέβη [προυγελεῖ ν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν] [προυγιετέρ ω· προτιμοτέρω] προυεσμέν η· ἀναβαλλομένη.

pi 4029

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

προϊοῦσα προΰθηκ α· προέθηκα προύκα ς· δορκάδας προυλέσ ι· πεζοῖς ὁπλίταις προῦμο ρ· εἶδος σικύου προυνικο ί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὕς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, εὐκίνητοι, γοργοί, μισθωτοί προύνου ς· βουνούς προὐξένει ς· ἐξένιζες προὔπεμψ ε· προέπεμψεν προὖπτο ν· πρόδηλον, φανερόν προύρ α· πλεύμων, ἢ πνεύμων προυργιαίτατ α· προνοητικώτατα προυργιαίτερο ν· προκρινόμενον, προτιμότερον.

pi 4041 κρεῖττον. ἀναγκαιότερον. ὠφελιμώτερον προὔργο υ· ὁμοίως· ἑτοίμου, πρὸ ἔργου προύσελ α· πρόυτελα, προτελεῖ προὔστημε ν· προέστημεν προὔστησα ς· προέστησας.

pi 4045 εὐτρέπισας προὔστης ε· προέστησε.

pi 4046 εὐτρέπισεν [προυτροπάδη ν· κατὰ τροπήν] προὔτυψα ν· προένευσαν.

pi 4048 προῆλθον, προεχώρησαν προὔτυψα ν· προήρξαντο.

pi 4049 καὶ τὰ ὅμοια προὖχε ι· προέχει.

pi 4050 πρωτεύει, κρεῖττόν ἐστι προὔχοι ο· προφασίζοιο προὔχω ν· προέχων προὔχοντα ι· ἐνέχονται προὔχοντε ς· προάγοντες.

pi 4054 μέγιστοι [προὐχό ς· ξέστης] [προὔχνο υ· παντελοῦς] προφαίνω ν· προλέγων.

pi 4057 προδηλῶν προφανεῖ ς· προφανέστεροι προφανέντε ς· προελθόντες προφανῶ ς· προθύμως πρόφαντ α· προφητικά πρόφαντο ν· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον πρόφασι ς· αἰτία, ἀφορμή [πρόφασσ α· πρόθυμος.

pi 4064 ἐνοοῦσα. καὶ προνοηθεῖσα] πρόφερ ε· ὀνείδιζε.

pi 4065 πρόαγε, προκόμιζε προφέρε ι· ὅμοιον προφερεῖ ς· οἱ νέοι μὲν ὄντε ς , πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι προφορεῖσθα ι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι * προφερέστερο ι· κρείττονες, ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίονες * προφορ ά· εὐλαλία.

pi 4070 ἑτοιμολογία [προφο ῶ· προεξήγαγεν αὐτόν] πρὸ φόω ς· πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα προφράγματ α· τὰ προσκήνια πρόφρασσ α· πρόθυμος. [1]

pi 4073 εὐνοοῦσα. διανοουμένη προφρονέω ς· προθύμως πρόφρω ν· πρόθυμος.

pi 4075 εὔνους. φρόνιμος προφύσι α· ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα προχάζοι ς· προβαίνοις.

pi 4077 ἀναποδίζοις προχάν η· σκῆψις.

pi 4078 πρόφασις. καὶ καλύπτρα Προχαρισί α· ἡ Θέτις οὕτω που τιμᾶται πρόχασο ν· πρόελθε [προχέ α· πρόφασις] προχέε ι· ἐκπέμπει προχειρίζετα ι· προφέρει.

pi 4083 προχέει. ἐκλέγεται προχειρίσα ι· ἐπιλέξαι προχείρω ς· ἑτοίμως, ταχέως, ὀξέως * πρόχειρο ς· ἕτοιμος, εὐχερής * προχειρότατο ν· ἕτοιμον προχέοντ ο· ἐπάλληλοι ἐφέροντο.

pi 4088 προΐεσαν. ἔῤῥεον. προ[σ]ήρχοντο [πρόχθη ς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν προχθήσεσ ι· ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι] πρόχν υ· ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος· πρόχνυ καθεζομένη καὶ παντελῶς· πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσε καὶ πρόῤῥιζον, παντελῶς, καὶ τελείως προχοα ί· αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν. [5]

pi 4092 καὶ ὑδρ[ε]ίαι προχοῇ ς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν.

pi 4093 καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή προχοΐδα ς· τὰς ἀμίδας πρόχο ι· πρόχοοι, ἤγουν ὑδρ[ε]ίαι· ἀμφικύβωται προχοί.

pi 4095 ἤτοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωται· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος προχοΐδι α· αἱ καταχύσεις προχοΐδιο ν· ἀγγεῖόν τι οἰνηρόν, σταμνίς.

pi 4097 καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον, ἤγουν κατάχυσιν [πρόχοι ο· προφασίζοιο.

pi 4098

ἢ προβάλλοιο, καὶ σκεπάζοιο. παρ' ὃ καὶ τὰς ἀσπίδας προβαλοὺς ἔλεγον] πρόχοο ς· ξέστης, μέτρον προχό ῳ· τῇ καταχύσει προχύτα ς· ὀλάς, ἀπαρχάς προχύτη ς· ποτήριόν τι * πρόχυσι ς· τὸ μεταξὺ χῶμα προψάτη ς· πανώλεθρος προώδω ν· ἐξέχων τοὺς ὀδόντας πρόωμα ι· ἐάσω, προχωρήσω προώμεθ α· ἐάσωμεν, παραχωρήσωμεν προώρα ς· τὰ πρῶτα κλήματα πρόωρο ν· πρὸ καιροῦ πρόωφο ς· πρόσκοπος προωχὴς ἵππο ς· ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ πρύανο ς· νέος πρυλεῖ ς· οἱ μὲν πολλοὺς λαούς· οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους πρυλέε ς· πεζοὶ ὁπλῖται· ἀπὸ τῆς πορ(ε)ίας.

pi 4114 τουτέστι πορείᾳ χρώμενοι πρύλι ν· πυῤῥίχην, ἢ ὁπλίτην πρυλέεσ ς ' ἀραρυῖ α· πεζοῖς ἡρμοσμένη πρυλεύσει ς· ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ πρύμν α· τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου πρύμνα ι· αἱ ἄκραι πρύμναδ ε· πρυμνόθεν.

pi 4120 πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν πρύμνον λέγεται * πρυμνήσι α· ἀπόγεια σχοινία πρύμνηθεν οὖρο ν· τὸν ὄπισθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον * πρύμν η· τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου πρυμνό ν· τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον.

pi 4124 καὶ πρυμνήν τὴν ἐσχάτην. [καὶ πᾶν ἔσχατον], ἐκ ῥιζῶν πρυμνό ς· κάτωθεν βαρύς.

pi 4125 ἢ πλοῦτος πρυμνώρ (ε)ι α· ἀκρώρεια.

pi 4126 ἄκρον. ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος πρυτανεῖ α· ἡ λεγομένη καταβολή, τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος πρυτανεῖο ν· τρία Ἀθήνησι συσσίτια [πρυτανεῖα] θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον.

pi 4128 [λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία, καὶ οὗ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι πρυτανεύε ι· διοικεῖ πρύτανι ς· βασιλεύς.

pi 4130 ἄρχων. χορηγός. ταμίας. διοικητής πρ ῴ· ἀντὶ τοῦ πρωΐ πρωθήβα ς· ἀκμαίους πρωθῆβα ι· ἄρτι ἀκμάζοντες [πρώηβε ς· ἄρτι ἀκμάζοντες] πρωθήβη ν· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν πρω ί· Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν.

pi 4136 σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ. καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ὡς ὀψέ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας πρωΐ α· ταχέα πρωϊζ ά· πρῶτα.

pi 4138 πρωί πρωΐ η· ὀρθρινή [πρωϊνή ς· ἐπ' ὄψιν, ἐπὶ πρόσωπον] πρώϊο ν· κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

pi 4141 οἱ δὲ πρὸ καιροῦ, ταχύ. ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην [πρώκε α· δῶρα] πρῶκε ς· σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί πρωκτὸς λουτροῦ περιγίν ῃ· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται.

pi 4144 ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῆ πραττομένων πρωλυθία ι· παρειμένοι, παραλελυμένοι πρωλύθιο ν· ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα πρών [ία ς]· ὄρος, κρημνός.

pi 4147 οἱ δὲ ὄρους ἐξοχήν πρώονα ς· ὀρῶν ἐξοχάς πρώονε ς· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη πρῷρ α· πρόσωπον.

pi 4150 ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ἢ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα πρῳράσαντε ς· κροτήσαντες.

pi 4151 ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας πρωραχθ ῆ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

pi 4152 ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. Πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον πρωρε ῖ· κηδεύει.

pi 4153 ἐκρεῖ. [πρωσίς] προορᾷ. φοβεῖται πρ [ώ σ]ῶσι (ν)· προ[σ]ώθησιν πρῶτ α· ἅπαξ πρότερον * προτέλεια ι· αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή * πρώτῃσι θύρῃσι ν· ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ.

pi 4157 ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις πρωτερικ ή· εἶδός τι συκῆς πρωΐμου.

pi 4158

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ πεδίον τι οὕτω καλεῖται πρώτιστο ν· πρότερον πρωτόαλο ς· πρωτόπλους πρωτόβαθρο ν· τὸν προεδρ[ε]ίας ἀξιωθέντα πρωτογόνω ν· πρώτων φανέντων πρωτόγονο ς· νέος πρωτογυναῖκε ς· οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα πρωτόλει α· ἀπάργματα πρωτόλειο ν· ἀπαρχή.

pi 4166 ἢ τὸ πρῶτον ἐλθεῖν τὴν λείαν πρωτώλ η· πρώτη.

pi 4167 ἢ πτερόν πρωτολήδεσθα ι· τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι πρωτόμφαλο ν· τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον πρῶτον ὑπηνήτη ν· τὴν ἀπαρχὴν ἔχοντα γενειάδος πρωτοπαγεῖ ς· οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι, καινοί πρωτοπραξί α· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον πρωτοστάτη ς· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος πρωτοτόκο ς· ἡ πρώτη τετοκυῖα.

pi 4174 καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς πρωτοτύπω ς· ὁ ἀκολούθως.

pi 4175 πρωτουργός πρώτῳ ῥυμ ῷ· τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ πταίε ι· πίπτει, ἁμαρτάνει.

pi 4177 σφάλλει * πταῖτ ο· ἔπτη.

pi 4178 ἔδραμεν πτάκες ἢ πτάκιδε ς· δειλοί, ἐπτηχότες.

pi 4179 καὶ πτακισμός πτακωρεῖ ν· πτήσσειν, δεδοικέναι [πταλό ν· ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται] πταμέν η· πετασθεῖσα.

pi 4182 διελθοῦσα πτά ξ· πτάκις.

pi 4183 πτώξ. δειλός πτάτ ο· ἔπτη.

pi 4184 ἔδραμεν πταώτη ν· κατεπτηχότα πτελέ α· σῦς ὑπὸ Λακώνων.

pi 4186 ἢ εἶδος δένδρου πτελεάδε ς· πτελεῶδες πτελεό ν· τὸ συλλέγεσθαι Πτελεό ς· πόλις πτερ ά· πτέρυγες.

pi 4190 ἢ οἰκοδομήματα ἱερῶν ἐκ λίθων [πτέρθοι ς· τείχεσι.

pi 4191 διαστήμασιν] Πτερίδε ς· τῶν Νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται· ἀπὸ τῆς πόας πτέρν α· τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γύην.

pi 4193 καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν πτέρνεται * πτέρνη ς· τῆς πορείας τοῦ βίου * πτερνιε ῖ· παγιδεύ(σ)ει * πτερνίζε ι· ἀπατᾷ.

pi 4197 συναρπάζει. ἀτιμάζει, ὑβρίζει πτερνί ς· τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἁλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρ(ε)ίοις.

pi 4198 καὶ εἶδος ἱέρακος * πτερνισμό ν· ἐπιβουλήν πτερνοβάτη ς· τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων πτερ [ν]όεντ α· ταχέα.

pi 4201 οἱ δὲ πεφορτισμένα. κοῦφα. εὐάρμοστα πτερόεντ α· ὁμοίως πτερο ῖ· ἐξαίρει πτερό ν· σκηνή πτερονόμο ς· τοῖς πτεροῖς νομῶσα καὶ νεμωμένη.

pi 4205 ὅθεν καὶ τὸ νέμειν ἐπιστροφὴν ἄγειν πτεροφόρο ι· τέλος τι στρατιωτικόν, ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν.

pi 4206 καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τινές πτέρυγε ς· εὐθυντῆρες.

pi 4207 τὰ πηδάλια. καὶ μέρος χιτῶνος, τὰ περὶ τὰ κράσπεδα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη πτέρυγε ς· σκέπαις πτερύγια [ι]· μέρος τι τοῦ ῥυμοῦ.

pi 4209 καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα· καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἄνω· καὶ ξίφους τὰ ἑκατέρωθεν. ἢ τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων πτερυγίζει ν· μηδὲν ἀνύειν.

pi 4210 ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας πτερυγίζειν λέγεται πτερύγιο ν· ἀκρωτήριον, πτέρυξ πτερυξαμέν η· διασείσασα πτερύσσετα ι· τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται πτερ [ε]υγοτύραννο ς· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀλεξάνδρῳ δοθείς πτέρω ν· ἀλλ’ ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας εἶδος ὀρνέου πτερῶν ταρσο ῦ· τῶν πτερῶν πτερωτοῖ ς· πετεινοῖς πτερωτό ς· ἀναπτερωθείς.

pi 4219 πτηνό ς· ὁ ἱπτάμενος πτῆξα ι· δειλιᾶσαι πτήξαντ α· τὴν ὄψιν εἰς τοὔδαφος καταβαλόντα.

pi 4222 πτῆξε ν· εἰς φόβον ἤγαγεν πτῆνα ι· ταχέως ἐνεχθῆναι πτήσσω ν· ὑποπίπτων.

pi 4224 κρυβόμενος πτῆτα ι· ταχέως πέτεται πτίλ α· πτερὰ ἁπαλά πτίλο ς· ὁ μαδαρός, καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς πτίσα ι· κόψαι * πτίσε ι· κόψει πτισάν η· κυκεών πτίσατ ε· ἀποδερματίσατε πτόησι ς· δειλία πτοί α· πτυρμός.

pi 4233 φόβος πτοίαν ἢ πτοῖο ν· [θόρυβος, ἢ ταραχή πτοιώμενο ν· πτοιᾶσθαι λέγεται· τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια πτολέμοι ο· πολέμου πτολίεθρο ν· πόλιν καὶ πόλις πτόλι ς· ναῦγος.

pi 4238 ἢ πόλις * πτολεμίξομε ν· πολεμίσωμεν * πτολίεσσ ι· πόλεσι * πτόρθο ς· κλάδος, βλαστός πτολίπορθο ς· πολεμιστής.

pi 4242 ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις πορθεῖν πτόρθο ς· ὄρπηξ, βλαστός, κλάδος, ἢ ἔκφυσις τοῦ δένδρου, θαλλός [πτόριμο ν· ταχύ.

pi 4244 φρόνιμον πτορισμό ς· φροντισμός] πτύγμ α· κόλπωμα.

pi 4246 δίπλωμα πτύελο ν· σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν.

pi 4247 ἢ πτύσμα πτυκτίο ν· [πτυκτίον] βιβλίον πτυκτό ν· πτυσσόμενον.

pi 4249 ἢ καμπτόμενον πτύ ξ· ἡ πτυχή, ἡ πλέξ(ις) πτύξι ς· δίπλωσις.

pi 4251 κάμψις πτύο ν· θρῖναξ.

pi 4252 ξύλον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου πτυόφι ν· τοῦ πτύου.

pi 4253 ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον [πτύοχλο ν· ὑπόδημα ἀνδρεῖον] πτύρετα ι· κλᾶται.

pi 4255 κραδαίνεται. σείεται. φοβεῖται. φρίττει πτυρμό ς· φρίκη.

pi 4256 καὶ τὰ ὅμοια πτύσσε ι· κραδαίνει.

pi 4257 ἢ τὰ δόρατα διπλοῖ πτυσσοίμεθ α· κολακεύοιμεν πτυχα ί· στο(λ)αί.

pi 4259 περιβολαί πτύχε ς· μερίδες.

pi 4260 καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες πτῳΐδε ς· Νύμφαι πτωκὰς κύπειρο ς· παρὰ Σιμμίᾳ ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι πτῶκε ς· δειλοί.

pi 4263 λαγωοί. δορκάδες. ἔλαφοι. νεβροί πτώματ α· αἱ συῤῥήσεις ἐν τοῖς μετάλλοις πτώ ξ· λαγωός.

pi 4265 ἀπὸ τοῦ κατεπτηχέναι. ἢ ταπεινόν πτώσ (σ)ε ι· ἑαυτὸν κατακρύπτει.

pi 4266 φοβεῖται, δέδιε * πτωσκαζέμεν [α ι]· κρύπτεσθαι.

pi 4267 περικάμπτειν πτώσσοντε ς· δειλιῶντες πτωτό ν· τὸ πίπτον πτωχεύει ν· ἐπαιτεῖν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν ἢ ἐπτηχέναι, ἤγουν ταπεινοῦσθαι πύαλο ς· ἡ ἀσάμινθος.

pi 4271 ἢ λάρναξ πυάνιο ν· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα.

pi 4272 οἱ δὲ πανσπερμίαν ἡψημένην ἐν γλυκεῖ πύανο ι· κύαμοι.

pi 4273 καὶ πᾶν ὄσπριον πυανόψι α· ἑορτὴ Ἀθήνησιν.

pi 4274 εἴρηται δέ, παρόσον κυάμων ἐμπίπλανται. καὶ ἄγεται Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ, ἐπειδὴ ἕψουσιν ἔτνος. οὕτω δὲ κέκληνται ὁ μὴν καὶ ἡ ἑορτή, διὰ τὸ ἀθάραν ἑψεῖν, ἃ καλοῦσι πύανα πῦα ρ· πυτία πυγαῖ α· τὰς σπείρας τῶν κιόνων.

pi 4276 καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν [Πυγανίῃσ ι· πυγονίαις.

pi 4277

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου μικροφυῶν ἀνθρώπων] πύγαργο ς· εἶδος ἀετοῦ πυγ ή· τὸ κάθισμα Πυγμαῖο ι· ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τῷ μεγέθει πάνυ μικρόν, οἷον πηχυαῖον Πυγμαίω ν· ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις πύ [γ]ματο ς· ἔσχατος, ὕστατος πυγμ ή· γρόνθος.

pi 4283 πυκτή. ἤγουν τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους πυγόνο ς· τοῦ πήχεος.

pi 4284 ἔστι δὲ ἡ πυγὼ (ν) ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου πυγόριζα ι· οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν πυγό ς· ὁ πῆχυς πυγοσκελί ς· ζῶόν τι.

pi 4287 καὶ ὁ βραχύς πυγούσιο ν· πηχυαῖον πυγώ ν· μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως ἔξω τῆς χειρός, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων.

pi 4289 καὶ σπιθαμή πυδαρίζει ν· τὸ μὴ ἀνέχεσθαί τινος, ἀλλ' ἀποπηδᾶν.

pi 4290 χαλεπαίνειν πυέλιο ν· πύελος χαλκῆ πυελί ς· σφραγιδοφύλαξ, [σιπύη, ἀρτοθήκη, ἀλευροθήκη.

pi 4292] ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ πύελο ς· ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο.

pi 4293 σκάφη. ἐμβατή πυή ρ· ἀναπεπλησμένον Πύθ [ε]ι α· πανήγυρις, καὶ ἑορτὴ Ἑλληνική * πυθέσθα ι· ἀκοῦσαι.

pi 4296 ἐρωτῆσαι. γνώσεσθαι * πύθετα ι· σήπεται.

pi 4297 φθίνει. βρέχεται Πύθιο ν· [τὸ ὕδωρ.

pi 4298] Θουκυδίδης Πυθίων ἀνακτόρω ν· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρ(ύσῃ) ἱεροῦ, ἤγουν Ἀπόλλωνος πυθμέν [α] ἐλαίη ς· τὴν ἀρχήν, καὶ τὴν ῥίζαν πυθμένε ς· βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων πυθμή ν· τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης, καὶ παντὸς σκεύους.

pi 4302 γένεσις, ἀρχή, ῥίζα. καὶ τῆς μήτρας τὸ ἄνω μέρος. καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς Πυθο ῖ· ἐν Πυθῶνι πύθοιτ ο· σαπείη πυθόληπτο ς· ὑπὸ τοῦ Πυθικοῦ .

pi 4305 ... πύθομα ι· ἀκούω πυθόμενο ς· ἀκούσας.

pi 4307 ἐρωτήσας. μαθών πυθομένω ν· σηπομένων.

pi 4308 τὸ γὰρ πύος αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολήν πύθο υ· ἐρώτησον πύθοντ ο· ἤκουον.

pi 4310 ἔμαθον πυθοῦ Χελιδόνο ς· παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον· θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν [καὶ ἀηδών].

pi 4311 τὸ δὲ ἀληθὲς ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τερατοσκόπου Πυθ ώ· πόλις Φωκίδος Πυθώ δ ' ὁδό ς· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων Πύθω ν· ὁ ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐγγαστρίμαντις.

pi 4314 ἢ Βυζάντιος τὸ γένος πύθω ν· δαιμόνιον μαντικόν πύϊο ν· τὸ γάλα πύκ α· ἐπιμελῶς· πύκα δ' ἔτρεφε καί· πύκα ποητοῖο τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. [5]

pi 4317 καί· πυκινὸν λέχος τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι πύκαζ ε· κάλυπτε.

pi 4318 στεφάνου. πύκνου πυκάζουσ ι· καλύπτουσι.

pi 4319 στεφανοῦσι. πυκνοῦσι. κρύπτουσι. φυλάσσουσι. σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι. σκιάζουσι πύκα ποιητοῖ ο· ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου πυκασάντω ν· καλυψάντων πυκασμό ς· δασύτης γεννήματος πύ κ ' ἐβάλλετ ο· πυκνῶς ἐβάλλετο πυκιμήδεο ς· συνετῆς.

pi 4324 ἢ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι πυκ (ι)νή ν· συνετήν.

pi 4325 στεγνήν, ἰσχυράν, συνεχῆ πυκινοῖσ ι· συνεχέσι.

pi 4326 καὶ τὰ ὅμοια * πυκινὸν δ [ὲ] ' ἄχ [θ]ο ς· πυκνὴ λύπη πυκινό ν· συνετόν.

pi 4328 συνεχῆ. (πυκινὸ ν) λέχο ς· διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι πυκινόφρω ν· πολύφρων, σώφρων πυκν ά· συχνά.

pi 4330 συνετά. πολλά πυκνὰ [ι] πτερ ά· .

pi 4331 ..... .

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pi 4332 ......· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα Ἴων πυκναίοι ς· πολλοῖς πυκνὰ ῥωγαλέη ν· πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν πυκνῶ ς· συνεχῶς, συχνῶς πύκτα ς· γρόνθους.

pi 4336 ἀγωνιστάς πύκτη ς· πολέμιος.

pi 4337 ἀνένδοτος πύλ α· πύλαι πυλαγόρο ι· οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας.

pi 4339 πυλαία δέ ἐστι ἡ εἰς Πύλας, τὰς Θερμοπύλας, γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων πύλα ι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει· ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας.

pi 4340 διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι. (ὁ) ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶς λέγει, ἀλλὰ πληθυντικῶς, θύραν μέντοι καὶ θύρας λέγει· θυράων ὑψηλάων πυλαιαστά ς· τοὺς ψεύστας. [5]

pi 4341 Ῥόδιοι πυλαΐδεε ς· αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι πυλαίμα [ρ]χο ς· πολέμαρχος.

pi 4343 [καὶ ὄνομα κύριον * πύλαι οὐρανο ῦ· τὰ νέφη πύλαρ α· τὰ στελέχη πυλάρτα ο· τῇ πύλῃ προσηρτημένου πυλάρταο κρατεροῖ ο· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος, ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος.

pi 4347 λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ ᾅδου. πυλωροῦ ἰσχυροῦ πυλάτιδες ἀγορα ί· ὅπου συνίασιν οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει πυλαυρό ς· πυλωρός πυλαωρού ς· τοὺς πύλας φυλάσσοντας.

pi 4350 τινὲς δὲ κλέπτας * Πύλο ς· πόλις * πύλ η· θύρα πυλεῶν (α)· στέφανον * πυλευρό ν· πυλωρόν πυληγόρο ι· τελῶναι.

pi 4355 καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί Πυλήν η· πόλις Αἰτωλίας πύλιγγε ς· αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες.

pi 4357 καὶ ἴουλοι, βόστρυχοι, κ[α]ίκιννοι πυλλε ῖ· θραύει.

pi 4358 λέγει, διαβοᾷ. θρυλλεῖ πύλ ῳ· ἀντὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ ᾅδου πυλωλάκτα ς· κακῶν μεστούς πυλώ ν· στέφανος πυλωρό ς· ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας πυμάτοι ς· ἐσχάτοις πύματο ν· ἔσχατον, τελευταῖον πύνδα ξ· πυθμήν πυνθάνομα ι· ἀκούω πυνθανόμη ν· ἤκουον πυν [ν]ιάζει ν· περαίνειν [ὡς ἀῤῥαίνειν] * πυνικού ς· τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους, καὶ φακούς Πύνν α· ἡ Ἥρα πυ [ν]νό ς· ὁ πρωκτός * πύννου ς· κυάμους ἑφθούς πύ ξ· πυγμή.

pi 4373 γρόνθος πυξί [δ] α· δίπτυχα πύξινο ν· χρῶμά τι ἱματίου * πύ ξ· ἱμαντωμένην κλίνην πυό ν· γάλα τὸ πρῶτον, ὃ πήγνυται ἑψόμενον πυππάζουσ ι· φωνῇ ποιᾷ χρῶνται πύππα ξ· τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων ᾠήθη.

pi 4379 οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί πῦ ρ· πυρετός πυράγρ α· καρκίνος πυράγρη ἢ πυράγρ α· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον, καρκίνος, πάγουρος πυρα ί· πυρκαϊαί [πύραινο ς· (ὁ) πῦρ ἐναυόμενος.

pi 4384 λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ, οὕτω] * πυῤῥάκη ς· ξανθός πυρακτῶ ν· ἐμπυρεύων πυραμίδε ς· πυρ(αμ)οειδεῖς λαμπάδες (*) πυραμοῦντ α· τὴν πυραμίδα πυραμίδε ς· οἰκοδομήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα Πύραμο ς· ποταμὸς Κιλικίας.

pi 4390 ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι πυραμοῦ ς· εἶδος πλακοῦντος, ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων πυρὰ μυῖ α· ἡ μέλισσα Πύρασο ς· πόλις πύραυνο ν· εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύηται, δᾳδίον, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι.

pi 4394 οἱ δὲ τὴν θέρμαυστριν πυργηδό ν· κατὰ τάξιν τείχους * πυράγηρ α· τὰ θωράκια πυργήρη ς· μετέωρος ὡς πύργος.

pi 4397 καὶ ἐν Φρουροῖς· πυργείαν (σ)κοπήν πυργηρούμεθ α· ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι.

pi 4398 γράφεται δὲ πυργιούμεθα πυργηροῦμε ν· φυλάττομεν τὰ τείχη πυργηρούμενο ν· τὰ τείχη φυλάττον πυργίο ν· μέρος τριήρους Πυργῖτα ι· οἱ Κρῆτες πυργῖτι ς· βοτάνη * πυργοβάρει ς· οἱ προμαχῶνες πύργο ς· προμαχεών.

pi 4405 τεῖχος· ἀλλ’ ἐπὶ πύργον ἔβη καὶ τάξ[ε]ις ἐν τετραγώνῳ ὁπλιτῶν· ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών καὶ πολεμιστήριον ὄργανον πυργοῦτα ι· ὑψοῦται πυργοῦχο ς· μέρος τι τῆς νεώς πύργων ἔρυο ν· ἐπὶ τοὺς πύργους εἶλκον πύργωσι ς· μέρος τι τῆς νεώς πύρδαλο ν· ὀψοποιεῖον, ὀπτανεῖον. [5]

pi 4410 καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον. ἢ λείψανον. οἱ δὲ πύρδανον πύρδαν α· τὰ λείψανα.

pi 4411 καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός πυρέα ς· πυρπολητάς, ἐμπυρ[ι]οῦντας τὴν πόλιν.

pi 4412 ἀπὸ τῆς πυρεύς εὐθείας πυρεῖο ν· ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν πυρένεσ ι· ἅρμασι πῦρ ἐπὶ πῦ ρ· παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων.

pi 4415 καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ πυρετό ς· φλογισμός, καῦμα.

pi 4416 τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει πυρῆνε ς· τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ πυριατό ν· τὸ ἑφθὸν πυρί, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος πυριαττό ς· συνετός * πυρινίζειν πυριβρεμέτας · ὁ χαλινό ς· Τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς πυρίεφθ α· τὸ πρῶτον γάλα[τος] πυρηκέ α· πῦρ ἔχοντα, πεπυρωμένον, πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχον(τα) [ἔχουσαν] πυρίκαυστο ς· πεπυρωμένος πυρὶ κηλέ ῳ· διαυγεῖ.

pi 4425 τινὲς καυστικῷ, ἰσχυρῷ πυρικρόταφο ς· ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος πυρίμαχο ς· ὁ ἐν τῇ ἀνίκητος.

pi 4427 καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος [πυρίο ν· τὸ σα(θ)ρόν.

pi 4428 ἢ θυμιατήριον] πυρισμαράγοι ς· τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν πυρῖτι ς· λίθος, ἀφ’ οὗ πῦρ τίκτεται Πυριφλεγέθω ν· ποταμὸς ἐν ᾅδου πυρκαϊ ά· ἐμπυρισμός πυρκόο ι· ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι’ ἐμπύρων μαντευόμενοι πύρν α· τρύφη.

pi 4434 κλάσματα. σιτία * πυρί η· ὅσαι τῆς μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι πύρνητα ι· ἐσθίηται πύρνο ι· ζειαὶ κνηστώδεις.

pi 4437 ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος, ἄλλοι μαγίδα. καὶ οὐδετέρως (τ)ὰ πύρνα· ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι πύρνο ς· ψωμός πυροδαύσιο ν· μαγειρεῖον πυρόεντ ι· θερμῷ πυρο ί· πύρινοι κεκινημένοι * πυρὸς αὐγ ή· ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρός * πυρὸς δηΐοι ο· ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ * πυρό ς· σῖτος * πυρὸς μειλισσέμε ν· καὶ πυρὸς τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν, τουτέστι θάπτειν * πυρὸς μένο ς· πῦρ, περιφραστικῶς.

pi 4446 ἤγουν πυρὸς δύναμις * πυρὸς ἄνθο ς· τὸ λαμπρότατον * πυρὸς δέμα ς· ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς πυρολαμπί ς· ζῶον πτηνόν, ἐν σκότει λάμπον πυροφόροι ο· σιτοφόρου πυρπαλάμης · πυρπαλάμους ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος πυρπολε ῖ· ἅπτει, καίει, πυρσεύει πυρπολέοντα ς· πυρπολουμένους, ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους πυρπολούμενο ς· ἐμπυριζόμενος, παρὰ τὸ πολ[εμ]εῖν ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ πυρπερέγχε ι· Κρατῖνος ἀπὸ (δι)θυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος.

pi 4455 ἔστιν οὗ ἠτήρει Πυῤῥαί α· λόφος ἐν Δωτίῳ.

pi 4456 οἱ δὲ Πυῤῥαίαν εἶναι μοῖραν τῆς Θεσσαλίας λέγουσιν, ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δε(υ)καλ[λ]ίωνος, ὥς φησι Σουΐδας. δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν Κενταύρων Πυῤῥαί η· Θέτιδος ἐπώνυμον πυῤῥαλί ς· ὄρνις ποιός Πύῤῥακο ς· ἥρως κατ’ Ἐρυσίχθον(α) γεγονώς Πυῤῥιάδα ι· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν Μολοσσοὶ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρώτου πυῤῥία ς· τῶν

ὄφεών τις ἀπὸ χρώματος πυῤῥίχ α· χλαμύς, ἢ πελτάριον πυῤῥίχα ς· τὰς ἐνόπλους ὀρχήσεις πυῤῥιχίζει ν· τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον πυῤῥίχην ἔλεγον· οἱ μὲν ἀπὸ Πυῤῥίχου τοῦ Κρητός· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διάπυρον εἶναι· οἱ δὲ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως.

pi 4464 ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαί φησιν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ πυῤῥίχιος ποὺς ὠνομάσθη Πύῤῥων [ο ς]· κύριον ὄνομα, ἢ κυνός πυρσαῖς γένυσι (ν)· ταῖς ξανθαῖς θριξί Πυρσανίδε ς· οὕτω Νύμφαι καλοῦνται πυρσεύε ι· δᾳδουχεῖ, λάμπει, ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ πυρσο ί· λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία πυρσοκόρσου λέοντο ς· πυῤῥοκεφάλου, ξανθοτρίχου πυρσολεῖφοι ἢ πυρσόλειφθο ι· ὑπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι καὶ πεφλ . [5]

pi 4471 . σμένοι πυρσό ς· λαμπάς.

pi 4472 ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα πυρσοφόρο ς· ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα.

pi 4473 ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ. σημαίνει δὲ τὴν λαμπαδηφόρον πυρσ ῷ· πυρί πυρφόρο ς· ὁ πῦρ φέρων.

pi 4475 καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ πυρώλοφο ι· ἱμάντες οἱ παρ' ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι πύρωσι ς· δοκιμασία πυσάνι α· πανσπερμία ἑφθή πύσε ι· σήψει πύσμ α· ἐρώτησις.

pi 4480 πεῦσις πύσσαχο ς· ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον (ὃ) κωλύει θηλάζειν πύστι ς· ἐρώτησις.

pi 4482 πεῦσις. ἀγγελία. ἀκοή. πειθώ πυτ ά· Λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια πυτί α· οἷον πήττουσα, παρὰ τὸ πήττειν, ἐν ᾗ τὸ γάλα πήγνυται * πίτυλο ς· ἡ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

pi 4485 δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν πυτίνη πλεκτ ή , λάγυνο ς· οἶνον.

pi 4486 ἔπλεκον δὲ ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ ἡ ἀμίς. [ἢ κνῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων π ῶ· ποῦ.

pi 4487 ὅθεν. ὁπόθεν. Δωριεῖς πώγω ν· γένειον.

pi 4488 ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός πώε α· βοσκήματα, ποίμνια.

pi 4489 πληθυντικῶς πωλεῖτα ι· συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται.

pi 4490 τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγουσι πωλέσκετ ο· ἀνεστρέφετο.

pi 4491 εὑρίσκετο πωλεύει ν· παιδεύειν πώλους πωλεύμενο ι· συνιόντες πωλήσ [σ]εα ι· φοιτήσεις, παραγενήσῃ, ἀναστρέψεις πωλητα ί· οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα· ἀρχή τις πωλί α· χαλκοῦν πῆγμά τι.

pi 4496 φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιππίδων πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένους φασίν πωλικοῖς διώγμασ ι· τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι πωλοδαμ (ν)εῖ ν· πῶλον δαμάζειν πωλοδάμνη ς· πώλους δαμάζων πῶλο ς· ἑταίρα.

pi 4500 πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Ἀφροδίτης. πώλους τοὺς νέους, καὶ τὰς νέας, καὶ παρθένους πωλούμενο ι· συνερχόμενοι [πωλοεῖσθ ε· ἐπιμελῶς ὁ πολλάκις φοιτᾶν] πῶμ α· ἔκπωμα πώμαλ α· ἀντὶ τοῦ οὔ, οὐ μάλα, οὐδαμῶς.

pi 4504 καὶ πόθεν, ὅπερ ἐστὶν πάλιν οὐδαμῶς πῶ μο ι· ποῦ μοι.

pi 4505 οἷον ποῦ γάρ πῶνν α· γραφίον.

pi 4506 [λύπη] πῶπα ι· φοραί.

pi 4507 Δωριεῖς [πωπολί α· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρό ς] πωρεῖ ν· κηδεύειν, πενθεῖν πωρῆσα ι· λυπῆσαι.

pi 4510 καὶ τὰ ὅμοια πωρητύ ς· ταλαιπωρία, πένθος πώρινο ν· λίθινον.

pi 4512

ὁ δὲ πῶ (ρ ο)ς οὐ πᾶς λίθος πῶρο ς· ὁ ταλαίπωρος πώρωσι ς· ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν πώρως καὶ ἀναισθησία πῶ ς· πός.

pi 4515 ὑπὸ Δωριέων [πωσαχῶ ς· ποσαπλῶς] * πῶς τ ' ἄ ρ'· πῶς δέ * πῶς τ ' ἄρτο ι· πῶς δή σοι * πῶς κεν ἔο ι· πῶς ἂν γένοιτο [πωτᾶσθα ι· πέτασθαι] [πωτώμενα ι· διατρίβουσαι.

pi 4521 διακινοῦσαι] * πωτῶντα ι· πέτωνται * πῶ ϋ· ποίμνιον, ἢ ποίμνη πῶϋ ξ· ποιὸς ὄρνις.

pi 4524 ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων Ῥ ά· δή.

rho 1 σύνδεσμος· ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥιζίον τι ῥάα ς· ῥεύματα ῥαβάττει ν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν.

rho 3 τινὲς δὲ τύπτειν, καὶ ψόφον ποιεῖν [καὶ φράσειν] τοῖς ποσί, καὶ ῥάσσειν * ῥάβδιδ α· τὰ διδασκαλεῖα ῥάβδο ι· καὶ τὸ σύνηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὡσεὶ φλέβες.

rho 5 καὶ ὀβελοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς Ὁμήρου στίχοις. καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες. [καὶ ὁ βραβευτής, ῥαβδονόμος ῥαβδοφόρο ι· ῥαβδοῦχοι ῥάγ α· ἀκμή.

rho 7 βία, ὁρμή. καὶ ἣν ἡμεῖς ῥῶγα θηλυκῶς, Ἀττικοὶ ῥᾶγα * ῥάβδο ς· βέλος ῥάγανο ν· ῥᾴδιον.

rho 9 Θούριοι ῥαγά ς· πήλυξ, ἢ σταφυλίς, ῥωγάς [ῥάγατα ι· ῥάναται] ῥαγδαῖο ν· τὸ ὀξύ, ὁρμῆς μεστόν, ἢ ἄθρουν, σφοδρόν, ἰσχυρόν, φοβερόν, σκληρόν ῥαδαλό ν· ἁπαλόν.

rho 13 εὐδιάσειστον Ῥαδαμάνθυος ὅρκο ς· τὸν ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον ῥαδαμε ῖ· βλαστάνει ῥάδαμνο ς· βλαστὸς ἁπαλός, κλάδος.

rho 16 ἄνθος. ὅρπηξ. καὶ τὰ τοιαῦτα ῥάδαμο ν· καυλόν, βλαστόν ῥαδανᾶτα ι· πλανᾶται ῥαδάν η· κρόκη.

rho 19 ὁμοίως ῥοδάνη ῥαδανίζετα ι· τινάσσεται ῥαδανό ν· ῥαδινόν, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι ῥαδανῶρο ι· οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί.

rho 22 Ταραντῖνοι [ῥαδέ ς· τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον] ῥᾴδι α· εὔκολα, εὐχερῆ ῥᾴδια [ι]· ὑπόδημα ποιόν· οἱ δὲ σανδάλιον ῥαδινή ν· λεπτήν ῥαδινό ν· λεπτόν, ἰσχνόν.

rho 27 εὐκίνητον. ἁπαλόν. εὐδιάσειστον ῥᾳδιουργε ῖ· ῥᾳδίως ποιεῖ.

rho 28 κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ ῥᾳδιουργό ς· πλαστογράφος, ἢ ταχυγράφος, πονηρός, μηχανουργός, πολυμήχανος ῥᾳδίω ς· εὐκόλως, εὐχερῶς * .

rho 31 ρα δμωῇσ ι· θεραπαίναι(ς) * ῥαῖσα ς· ὑγιάνας ῥάζει ν· τρώγειν.

rho 33 κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν· μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου ῥάθαγο ς· τάραχος, ἦχος, θόρυβος, ψόφος ῥαθάμ η· ῥᾳστώνη, ῥᾳθυμία ῥαθαίνετα ι· ῥαίνεται, βρέχεται ῥαθάμιγγε ς· ῥανίδες, σταγόνες.

rho 37 καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. ἄλλοι ῥαθάμιγγες λέγουσι ῥαθαπυγίζει ν· ὅ τινες (σ)κομβρίζει ν.

rho 38 τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῷ ποδὶ τύπτειν ῥαθασσόμενο ι· ῥαινόμενοι.

rho 39 πληττόμενοι ῥαθμίζεσθα ι· ῥαίνεσθαι ῥᾳθυμί α· ἀμέλεια, κατήφεια.

rho 41 ἀνοχή ῥᾴθυμο ς· ὁ μὴ πονητικὸς [ἀλλὰ ἔκλυτος.

rho 42 ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. m. sec. in marg.] * ῥακ [κ] ά· κενός * ῥαμ ά· ὑψηλή [ῥαθώδημ α· ψεῦσμα] ῥ ᾴ· ῥᾷστον, ῥᾳδίως ῥαιβία ς· ἀζήμιος δῆμος ῥαιβό ν· ἐπικαμπές, τὸ μὴ ὀρθόν, καμπύλον, στρεβλόν, σκαμβόν [ῥαιδῆλε ς· ἐμφανές] ῥάιδι α· σανδάλια.

rho 50 οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα * ῥαιδεῖτα ι· σκώπτει * ῥαΐα ν· ὑγείαν ῥαίε ι· πορθεῖ, φθείρει ῥαίετα ι· πλανᾶται.

rho 54 φθίνει ῥαΐζετα ι· ὑγιαίνει ῥαικακερεῖ ς· στρεβλοκέρατοι ῥαίκερο ς· χαλεπός Ῥαικό ς· Ἕλλην.

rho 58 Ῥωμαῖοι δὲ τὸ Γ προσθέντες, Γραικόν φασι ῥαίνε ι· μιλτοῖ ῥαίνοντ ο· ἐβάλλοντο.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

rho 60 κατεπάσσοντο ῥαϊξί α· τόπος ἴδιος ἰατροῦ ἐν Ταραντίνοις ῥαίοιτ ο· φθείροιτο.

rho 62 πλανῷτο ῥαιομένο υ· φθειρομένου ῥᾷο ν· συγκριτικόν, ἢ ἕτερον ῥαίουσ ι· φθείρουσιν ῥαῖσα ι· τρισυλλάβως Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν ῥαΐσα ς· ὑγιάνας, ἀνασφήλας ῥᾷστ α· ῥᾳδίως, εὐκόλως ῥαιστάζε ι· πονεῖ.

rho 69 ὠθεῖ ῥαῖσα ι· φθεῖραι ῥαιστή ρ· σφῦρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος.

rho 71 τινὲς δὲ σιαγόνα ῥαιστῆρ α· ὁμοίως ῥᾷστο ν· ὑπερθετικόν ῥαίστω ρ· κρατήρ ῥαΐσ ω· βελτίον σχῶ ῥαιφάσσε ι· ἁγνεύει ῥαί ω· φθείρω ῥᾴω ν· εὐθυμότερος ῥάκ ε ʼ ἄζε ι· ἱμάτια ξηραίνει ῥάκελο ς· σκληρός ῥάκ η· ἀπο[σκο]ρακίσματα.

rho 81 καὶ ἀποσπάσματα. ἱμάτια ῥακῖδε ς· ὀρόδαμνοι, κλάδοι [ῥακκίζει ν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως, ἢ παίειν ῥακκίζε ι· ὁ διακόπτων] ῥακλεό ς· σκληρός ῥάκ [κ]ο ς· διεῤῥωγὸς ἱμάτιον ῥακτήριο ν· ὄρχησίς τις ῥακτηρίοις κέντροισι ν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις· διὰ τὸ [ἀ]ῥάττεσθαι.

rho 88 καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ· μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη [ῥακτήρια [ι]· ψοφώδη καὶ θορυβώδη] ῥακτήρι α· τύμπανα ῥακτο ί· φάραγγες.

rho 91 πέτραι. χαράδραι ῥακτὸς λόφο ς· .

rho 92 .... ῥάκτρια (ι)· τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν ῥακωλέο ν· ῥάκος ῥάματ α· βο[σ]τρύδια.

rho 95 σταφυλίς. Μακεδόνες [ῥαμά ς· ὁ ὕψιστος θεός] ῥαμβά ς· ὁ δήμιος ῥάμνο ς· τὸ φυτόν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται.

rho 98 καὶ δένδρον ἀκανθῶδες Ῥαμνουσίας ἀκτά ς· δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου Νέμεσις τιμᾶται Ῥαμνουσία [ν]· Νέμεσις.

rho 100 ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυτο ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον ῥαμοσαίτη ς· κατάρατος ῥαμφαδέκτα ι· τὸ πυκτεύειν ῥαμφάξε ι· ῥύγχει ὠθήσει * ῥομφαί α· μάχαιρα.

rho 104 καὶ ἡ πυγμὴ τῆς χειρός ῥαμφ ή· κοπίς.

rho 105 μάχαιρα. ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη ῥαμφηστα ί· ἰχθῦς ποιοί ῥαμφί ς· νεὼς εἶδος ῥάμφο ς· ῥύγχος τὸ ἐπὶ τῷ στόματι τῶν μεγάλων πετεινῶν ῥαμψὰ γόνατ α· βλαισὰ γόνατα.

rho 109 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβά ῥαμψό ν· καμπύλον, βλαισόν ῥᾶν α· ἄρνα.

rho 111 Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον ῥανί ς· σταλαγμός ῥανᾶτα ι· πλανᾶται.

rho 113 σπείρεται ῥαντίζε ι· σκώπτει ῥαντό ν· ποικίλον ῥά ξ· [ῥάγα] ἡ τῆς σταφυλῆς [ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν] ῥᾷο ν· εὐχερές.

rho 117 κοῦφον. εὔκολον ῥαπατή ν· καλάμην, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπάλους ῥαπίδε ς· ὑποδήματα.

rho 119 περόναι ῥαπιδοποιό ν· τὸν ποιητήν, Δωριεῖς· ἢ ποικιλτήν.

rho 120 ἢ τὰς κρηπῖδας ποιοῦντα ῥαπίζε ι· σκώπτει.

rho 121 ἀλοᾷ. παίζει. μαστιγοῖ, τύπτει ῥαπί ς· ῥάβδος.

rho 122 κρηπίς. κώμη. γογγυλίς. οἱ δὲ λα[μ]ψάνην ῥαπίσα ι· ῥάβδῳ πλῆξαι, ἢ ἀλοῆσαι ῥάπτα ι· φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι ῥάπτει ν· μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν Ῥ άριον πεδίον .

rho 126 .... Ῥ ᾶρο ς· ἰσχυρός.

rho 127 καὶ ὄνομα τοῦ Τριπτολέμου πατρός ῥάσσα (τ ε)· ῥάνατε ῥᾷστ α· εὐχερῆ, εὔκολα ῥαστάζε ι· πονεῖ.

rho 130 ὠθεῖ. ταράττεται ῥᾷστο ν· εὐχερές, εὔκολον ῥᾳστωνεύετα ι· ῥᾳθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ ῥᾳστών η· ῥᾳθυμία.

rho 133 καὶ τὰ ὅμοια ῥᾳστώνη ς· τρυφῆς, τέρψεως.

rho 134 ἀναπαύσεως ῥάστω ρ· κρατήρ ῥατάνα ν· τορύναν ῥατίζε ι· πρεσβεύει ῥατιχεύει ν· καταρᾶσθαι ῥατῶν α· ῥεκτῆρα.

rho 139 σφαγέα ῥαυλό ν· ἄγραυλον.

rho 140 ἄγροικον ῥαφάν η· κράμβη ῥαφανιδωθῆνα ι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ἕδρας τίς γὰρ ἀντὶ τῆς ῥαφανῖδος ὁρῶν ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς ῥαφανίς (καὶ) ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ ἡ παρ’ ἡμῖν ῥάφαν(ος).

rho 143 Τρύφων δέ φησι, παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανῖδας λέγεσθαι, τὰς δὲ μέγαλας ῥάφας ῥάφανο ς· κράμβη ῥαφανουρο ί· κηπουροί ῥαφάσσε ι· πλανᾶται ῥαφί ς· ὑπόδημα.

rho 147 περόνη. καὶ ἄγριόν τι λάχανον λα[μ]ψανῶδες. καὶ ἡ ῥάβδος ῥάφο ι· ὄρνεις τινές ῥαχάδη ν· ἐπὶ τῆς ῥάχεως ῥαχά ς· χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον, διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον ῥάχετρο ν· ῥαχίς· ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά.

rho 151 οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου ῥαχθέντο ς· σπαραχθέντος (*) ῥαχίζει ν· παίειν τὸ ἱερεῖον * ῥάχ η· ἀποραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα ῥαχί α· πᾶς πετρώδης αἰγιαλός ῥαχίζει ν· τὸ εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως ψεύδεσθαι ῥαχίζω ν· διακόπτων, διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι ῥάχ ι· τὸ στέμφυλον ῥάχι ς· ἄκρα.

rho 159 ὀσφῦς. ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου ῥαχιστή ρ· ψεύστης.

rho 160 ἀλαζών. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος ῥᾶχο ι· χοιράδες.

rho 161 στοιβαί. σάγματα. ἔνιοι τοὺς [σ]φακέλους τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ’ οὗ τὸ περίφραγμα Ῥᾶχο ς· Ἕλλην.

rho 162 δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν ῥάψα ι· συνθεῖναι ῥαψῳδί α· ἡ σύνταξις τῶν λόγων, ἢ λόγων συῤῥαφή.

rho 164 ἢ μέρος ποιήματος ῥαψῳδο ί· ὑποκριταὶ ἐπῶν * ῥαψῴδημ α· ψεῦσμα.

rho 166 φλυαρία ῥαψῳδό ς· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν Σφίγγα.

rho 167 [καὶ οἱ τὰ Ὁμήρου ᾄδοντες ποιοὶ ῥαψῳδοὶ καλοῦνται ῥέ α· ῥᾳδίως, εὐχερῶς Ῥέας πόντο ς· παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται (ἡ Ῥέα.

rho 169 καὶ) ὁ Βόσπορος ῥεγεονάριο ς· γειτονίαρχος ῥέγματ α· τὰ βάμματα ῥέγο ς· ῥάμμα.

rho 172 βάμμα. ῥάκ(κ)ος * ῥεγιστα ί· οἱ βαφεῖς ῥέγχει ν· ἐπὶ τῶν κοιμωμένων ῥέδ (δ)ε ι· πράττει, θύει [ῥεδεί η· τράχηλος.

rho 176 ἢ ῥεδέρ η] ῥεδίω ν· ἁρμάτων ῥέ ε· ῥέεν.

rho 178 ἔῤῥει, ἔρεεν ῥέε δ ’ αἵματι γαῖ α· κατεῤῥεῖτο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος ῥέεθρ α· ῥεῖθρα, ῥεύματα ῥεέθρω ν· ῥευμάτων, ῥείθρων ῥέζε ι· πράττει.

rho 182 θύει, ἱερεύει. παρασκευάζει ῥέζεσκο ν· ἔθυον.

rho 183 ἔπραττον ῥέζουσ ι· πράττουσι.

rho 184 θύουσι. καὶ τὰ ὅμοια ῥεθέω ν· σπλάγχνων, μελῶν, σωμάτων ῥέθ η· μέλη τοῦ σώματος.

rho 186 σῶμα. πρόσωπον. [θηρίον ῥέθο ς· πρόσωπον.

rho 187 παρειά ῥε ῖ· ῥέει, χεῖται ῥεῖ α· ῥᾳδίως, εὐχερῶς, μωλωπωνι, ἰσχυρῶς ῥεῖα ζώοντε ς· ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες ῥεῖά κε ν· εὐχερῶς ἤνεγκεν ῥ [ε]ιγεδανοῖ ς· φοβεροῖς ῥ [ε]ιγηλ ά· φοβερά ῥ [ε]ίγησε βοή ν· ἐφοβήθη[ς] .

rho 194 ...... ῥ [ε]ίγησε ν· ἐφοβήθη [ῥειγῆνο ς· ἀπειράγαθος] ῥείζ ω· ὠθήσω Ῥείη ς· τῆς Ῥέας ῥεῖθρο ν· ῥεῦμα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

rho 199 λέγεται δὲ καὶ ῥέεθρον ῥ [ε]ινοτόρο ς· τὰς ἀσπίδας τορῶν, ἢ τιτρώσκων ῥεῖρο ς· ταλαίπωρος Ῥειτο ί· ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι Ῥειτοὶ ῥωγμοί.

rho 202 καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ τῆς νεωτέρας, ὅθεν τοὺς λουτροὺς ἁγνίζεσθαι τοὺς θιάσους ῥέκο ς· ζῶμα.

rho 203 ζώνη ῥεκτό ς· ἀνδρεῖος.

rho 204 ἢ χιτών ῥεκτῶ ν· ἀπομακτρῶν.

rho 205 ἢ ἱματίων ῥέμβετα ι· πλανᾶται, γυρεύει ῥεμβέσθ ω· τὰ ὅμοια ῥεμβονᾶ ν· σφενδόνας ῥεμε ῖ· ὀδυνᾷ.

rho 209 σήπει ῥεμφθῆνα ι· ῥέμβεσθαι ῥέμφο ς· τὸ στόμα.

rho 211 ἢ ῥίς ῥέξα ι· ποιῆσαι.

rho 212 θῦσαι ῥέξε ι· πράξει.

rho 213 θύσει, ἱερεύσει. παρασκευάσει, ἑτοιμάσει, ξέσει ῥέξομε ν· ποιήσομεν.

rho 214 καὶ τὰ ὅμοια [ῥέοιτ ο· φθείροιτο] ῥέοντ α· ῥυτά.

rho 216 ἐκπώματα ῥέοντ ι· ῥεῖ ῥεόντω ν· παρερχομένων ῥέο ς· ῥεῦμα.

rho 219 [ῥεῦμα] θηρίον ῥέπε ι· κλίνει, βαρεῖ, καθέλκει ῥέπε ν· ἐβαρεῖτο ῥέπει ς· ῥέψις.

rho 222 ῥέπου [ῥερπίδ α· ᾧ τὸ πῦρ ἐκκαίουσι] ῥεῦε ν· ἐδίωκεν ῥεῦμι ν· βρέφος νεογνὸν ῥεύσαντ α· ἐγκλίναντα ῥευσταλέο ν· ῥέον ῥευστό ν· χυτόν [ῥεφέ α· ἐστεγασμένα] [ῥεφούγι α· ῥεμπτά] ῥεχθέ ν· πραχθέν, συντελεσθέν ῥέψα ς· κλίνας.

rho 232 στεγάσας ῥέωνο ς· εὔωνος.

rho 233 ἀνδρός ῥήγε α· παλλία βαπτά, ἀπὸ Ῥωμαίων.

rho 234 βεβαμμένα ἱμάτια. Ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς ῥηγεύ ς· βαφεύς Ῥηγῖνο ς· τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον [ῥήγησε ν· ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν ῥῆγλα ι· σίδηρα ὡς ῥάβδοι] ῥῆγμ α· τάσις ἀνέμου.

rho 239 κατὰ μῆκος τραύματος οὐλή. στάλαγμα ῥήγματ α· σχίσματα ῥηγμί ν· αἰγιαλός, περὶ ὅνπερ ῥήγνυται τὸ κῦμα ῥηγμῖνο ς· τὰ ἀπορπύματα τῆς πέτρας ῥηγμί ς· αἰγιαλός.

rho 243 διὰ (τὸ) ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ ῥήγνυσκ ε· [τάσις ἀνέμου.

rho 244 ἢ τραύματος οὐλή] ῥήγνυτα ι· διαιρεῖται, κατακόπτεται ῥῆγο ς· ῥάκος.

rho 246 περίστρωμα. σπάραγμα. προσκεφάλαια [ῥηγῶ ν· βοηθῶν] ῥηδίω ν· καρούχων.

rho 248 ῥαιδίων ῥηδίω ς· εὐκόλως, εὐχερῶς ῥήϊα καὶ ῥηΐδι α· ὁμοίως· εὐχερῶς μάλα, ῥᾳδίως ῥηΐτερο ι· εὐκαταγωνιστότεροι.

rho 251 εὐχερέστεροι, εὐκοπώτεροι ῥήνε α· πρόβατα, οἷα ῥῆνε ς· ἄρνες, πρόβατα ῥήνικε ς· ἀρνακίδες Ῥήν η· ποιμήν.

rho 255 καὶ πόλις Ῥῆνο ς· ὄνομα ποταμοῦ ῥῆξα ι· διελεῖν.

rho 257 καταβαλεῖν. ἀπολῦσαι. κρᾶξαι ῥῆξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγο ν· ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν ῥηξάτ ω· κραξάτω ῥῆξ ε· διέῤῥηξε.

rho 260 κατέβαλεν. ἔκραξεν. ἀπέλυσεν. διέκοψεν ῥηξ [ε]ίφλοι α· ῥήξαντα.

rho 261 τὸν φλοῦν ῥηξήνορ α· πολεμιστὴν πρακτικόν, ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστήν ῥηξήνορε ς· ὁμοίως ῥηξίφρον α· καταβαλόντα τὴν φρένα * ῥησίδιο ν· λεξίδιον ῥησάμενο ς· διομολογησάμενος ῥήσαντ ο· ἐψηφίσαντο.

rho 267 οἱ δὲ ἐτύπτοντο ῥήσει ς· νόμοι, δόγματα.

rho 268

λόγοι, λέξεις. ψηφίσματα ῥησκομένω ν· λεγομένων Ῥῆσο ς· ποταμὸς Τρωάδος * ῥήσοντα ς· τοῖς ποσὶ κροτοῦντας Ῥησόσαρχο ς , ὃς ῥέει τὰ θέσφατ α· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς′ τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν.

rho 272 ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος * ῥήσιο ς· ὁμιλίας ῥήσσε ι· τέμνει, σχίζει.

rho 274 τύπτει, κροτεῖ ῥητή ν· τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει ῥητῆρ α· διδάσκαλον ῥητο ί· οἱ ἔνδοξοι.

rho 277 [ταξάμενοι] ῥητό ν· τὸ τεταγμένον, ὃ ἄν τις τάξηται.

rho 278 καὶ ῥησάμενο ι· ταξάμενοι ῥητό ν· τὸ τεταγμένον * ῥήτω ρ· ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτήν ῥήτορε ς· λέκται.

rho 281 οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι ῥῆτρα ι· συνθῆκαι διὰ λόγων.

rho 282 ἢ δίκαι. ἢ ὁμιλίαι ῥήτρα ς· συνθήκας ῥήτρη ς· ῥητορικῆς ῥητ ῷ· ὡμολογημένῳ.

rho 285 ἑσταμένῳ ῥητῶ ν· φανερῶν * ῥητῶ ς· φανερῶς ῥήτω ρ· συνήγορος.

rho 288 καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην. ἢ κριτής ῥήχ η· στάσις.

rho 289 ἐξουσία ῥηχθέντ α· καταβληθέντα.

rho 290 χωρισθέντα ῥηχιάδα ι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες ῥηχί ς· ἄκρα ῥῆχο ς· φραγμός ῥί α· ἀκρωτήρια ὄρθια.

rho 294 καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. [ἢ μάλα] ῥίαιν α· πηγή, λιβάς [ῥία μάλ α· εὐχερῶς πάνυ ῥία φέρο ι· ῥᾳδίως φέροι] ῥίγ α· σιώπα ῥιγεδανῆ ς· φρικώδους.

rho 299 χαλεπῆς, κακίστης, φοβερᾶς ῥιγεδανό ν· φρικῶδες, ὅμοιον ῥίγ [ε]ιστ α· φρικωδέστατα ῥιγηλό ν· φοβερόν * ῥιγηδανῆ ς· φρικτῆς ῥίγησε ν· ἔφριξεν.

rho 304 ἐφοβήθη * ῥηγῖνο ς· ἀπειράγαθος ῥίγιο ν· φοβερώτερον.

rho 306 χαλεπώτερον. φρικτόν ῥίγιστ α· φοβερώτατα.

rho 307 ἀτυχέστατα Ῥιγίστ η· κρήνη τῆς Σινωπίδος ῥῖγμ α· σταλαγμός [ῥιγνό ν· ῥιγεδανόν, φρικῶδες] [ῥιδαε ῖ· σκυβαλίζει] ῥίζα ι· αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ πάντων φυτῶν ῥίζει ν· τρώγειν.

rho 313 καίειν. μυστιλᾶσθαι. θηλάζειν ῥιζοῦχο ς· σπερμογόνος ῥιζῶ ν· νεάζων.

rho 315 Ἐρετριεῖς * ῥεῖθρο ν· ῥεῦμα ῥικνὴν ὄψι ν· φρικτήν ῥικνο ί· ἰσχνοὶ σαρξίν.

rho 318 ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί ῥικνοῦσθα ι· διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος ῥικνοῦτα ι· λεπτύνεται.

rho 320 ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων ῥικνοτέρου ς· ἀσθενεστέρους ῥικνοφυεῖ ς· τὰς στρεβλάς, καὶ πεπιεσμένας ῥικνώσεα ι· ῥυσωθήσῃ ῥίμβα ι· ῥοιαὶ μεγάλαι.

rho 324 ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ Ξ ξίμβαι ῥίμβησι ς· ἀγκύλη τοῦ ὤμου.

rho 325 οἱ δὲ βραχίονα τοῦ ἱερείου ῥίμφ α· ῥᾳδίως, εὐχερῶς.

rho 326 συνεχῶς. ἢ ταχέως ῥίμφι α· ῥᾳδίως ἔῤῥιψαν ῥινᾶ ν· ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν.

rho 328 καὶ βουκολοῦντας ῥίνεα ι· αἱ μέλαιναι ἰσχάδες ῥίν η· ἰχθύος δορά ῥινηλάτην ὄνο ν· τὸν καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ ῥινόβα [σ]το ς· ἰχθῦς ποιός ῥινοβόλους ἀνέμου ς· ἢ τὰς διὰ τῆς ἐνέδρας φύσας ῥινοδέψο υ· βυρσοδέψου ῥινόκερω ς· τὸ τετράπουν θηρίον.

rho 335 καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ * ῥινό ς· δέρμα ῥινό ν· τὴν βύρσαν.

rho 337 τὸ δέρμα ῥινοπύλ η· μικρὰ πύλη [ῥινότερο ς· τὸ ὅπλον .

rho 339 ...] ῥινοτόρο ς· ῥινοὺς διατορῶν, τουτέστιν ὅπλα καὶ φάλαγγας διακόπτων.

rho 340 ἢ βυρσοτόμος ῥινού ς· βύρσας.

rho 341 δέρματα. ἀσπίδας ῥινοχόο ς· χώνη ῥινφαρήτρα ς· συνθήκας ῥιν ῷ· δέρματι.

rho 344 βύρσῃ ῥινωτηρί α· μέρος τι τῆς νεώς ῥιξικάζετα ι· ῥικάζεται.

rho 346 στροβεῖται ῥίο ν· ἀκρωτήριον ὄρους ῥίον Οἰ [ν ή]ναῖο ν· Οἰνώη τῆς Ἀργείας ὄρος χαλεπόν [ῥίο ς· ἄκρα, κορυφή, ὄρος χαλεπόν, κρημνός] ῥίο υ· ἀκρωτηρίου Ῥῖπα ι· ὄρη Σκυθικά· ὅθεν βοῤῥᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ ῥίπεσ (σ) ι· ψιάθοις.

rho 352 πλέγμασιν ἐκ καλάμων ῥιπ ή· ὁρμή.

rho 353 βολή. ῥοπή ῥιπῆ ς· ὁρμῆς.

rho 354 βο[υ]λῆς. ῥοπῆς ῥίπη ταναοῖ ο· ὁρμὴ τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου ῥιπίδιο ν· μέρος τῆς νεώς ῥιπίζε ι· φυσᾷ, πνεῖ, πνοὴν πέμπει.

rho 357 ἀνακαίει ῥιπίζετα ι· ἀνακινεῖται ῥιπίζω ν· κινῶν ῥιπί ρ· ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέτασος.

rho 360 Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδ α. ᾧ τὸ πῦρ καίουσι· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι ῥιπί ς· τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον ῥιπιστ ά· διαπνεόμενα [ῥίπο ν· μικρόν] * ῥιπτάζω ν· ῥίπτων ῥῖπο ς· ἔδαφος πρὸς κοίτην ῥί ς· ῥίν.

rho 366 ῥώθων ῥίσαντε ς· φιλονεικήσαντες ῥίσκο ι· εἶδός τι μυῶν ῥίσσουσ α· λυπουμένη ῥίστρο ν· πτύον ῥίψανε ν· ἐῤῥίψανεν ῥιχνοῦσθα ι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως ῥίψασπι ς· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου, δειλός ῥιψοκίνδυνο ς· παράβολος, τολμηρός, ἐπικίνδυνος [ῥό α· ῥεύματα] ῥοα ί· ῥεύματα, ῥεῖθρα, πηγαί.

rho 376 ἱππόδρομος (ῥοά ς·) τοὺς καλαμῶνας.

rho 377 πηγάς, χεύματα ῥοάω ν· ῥευμάτων ῥοβδε ῖ· ἀναῤῥιπτεῖ μετ’ ἤχου[ς] ῥοβλε ῖ· ῥοφεῖ.

rho 380 πνεῖ ῥόβιλλο ς· βασιλίσκος ὄρνις ῥόγα ν· τὸν φονέα, τὸν αὐτόχειρα ῥόγα ν· ῥῶγα[ν] ῥογε ῖ· ὀργᾷ.

rho 384 ἀκμάζει. δαμάζει ῥογεύ ς· βαφεύς ῥογί α· ἀκέστρια ῥογκιῆ ν· ῥέγκειν.

rho 387 Ἐπίχαρμος ῥογο ί· ὅροι σιτικοί, σιτοβολῶνες ῥόδαμνο ι· κλῶνες, βλαστοί ῥοδανό ν· τρυφερόν Ῥοδανό ς· ποταμοῦ ὄνομα ῥόδε α· ἐρυθρά ῥόδεο ν· εὔχρουν.

rho 393 εὐῶδες. εὐειδές ῥοδ ῆ· αὐτὸ τὸ δένδρον ῥόδι α· ὑπόδημα ἀνδρεῖον.

rho 395 καὶ ἀμπέλου εἶδος ῥοδιακό ν· ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος ῥοδιά ς· ποτηρίου εἶδος Ῥόδιοι τὴν θυσία ν· .

rho 398 ..... ῥόδιο ν· μύρον Ῥοδίο ς· ποταμός, ὁ νῦν Δάρδανος ῥοδόεντ α· πυῤῥά * ῥοδοδάκτυλο ν· ῥοδόχρουν.

rho 402 ἀπὸ μέρους· καλόν ῥόδο ν· Μιτυληναῖοι τὸ τῆς γυναικός.

rho 403 καὶ τὸ σύνηθες ῥοδωνι ά· ὁ τόπος, ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα.

rho 404 καθάπερ καὶ ἰωνι ἀ, ὅπου τὰ ἴα φύεται· καὶ κρινωνι ά, ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναιδές Ῥοδῶπι ς· αὕτη γένει μὲν ἦν .

rho 405 ..... ῥοή ν· ῥύσιν ῥοθε ῖ· ὁρμᾷ ῥοθεῖ ν· ὁρμᾶν.

rho 408 τρέχειν. λέγειν. διώκειν ῥοθιάζει ν· ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας.

rho 409 οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν ῥόθ [ε]ιο ν· ῥεῦμα, κῦμ α, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον * ῥόθεο ν· τὰ αὐτά ῥόθιο ν· ταχύ, ὁρμητικόν ῥόθο ν· τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων ψόφον ῥόθ ῳ· ὁρμῇ μετὰ ψόφου ῥοί α· κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμῳ ῥοίαγ ξ· φάραγξ ῥοιβδε ῖ· ῥοιζεῖ.

rho 417 διώκει. ῥοφεῖ ..... ῥοῖβδο ς· ῥόγχος.

rho 418 ψόφος ποιός ῥοιβδώδε ι· [μετὰ ἤχου ἀείδει, ὡς οἱ ποιμένες .

rho 420 . ιδαμό ς· ὁ ἀσπάραγος ῥοιδμό ς· ποιὸς ψόφος ῥοίδνα ς· δάκνας ῥοιζε ῖ· διώκει.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

rho 423 ὁρμᾷ. τρέχει ῥοιζηδό ν· σφοδρῶς ἠχητικόν ῥοιζῆσα ι· ποιὸν ἦχον ἀποτελέσαι.

rho 425 συρίσαι ῥοῖζο ς· ψόφος, ἦχος.

rho 426 ῥεῦμα σφοδρόν ῥοιζοῦντο ς· ἠχοῦντος ῥοίζωσο ν· ἤχησον σφοδρῶς ῥοικό ν· σκολιόν, καμπύλον, σκαμβόν.

rho 429 ῥυσόν. ῥικνόν Ῥοίκου κριθοπομπί α· Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν Ἀμαθουσίων, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησίν ῥοιλιαῖ ς· δάκναις ῥοϊσμό ς· ὁ τῶν ἵππων [ῥισμός ῥόμβο ς· ψόφος.

rho 433 στρόφος. ἦχος. δῖνος. κῶνος. ξυλήριον, οὗ ἐξῆπται σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται, [Ῥομελία ς· μετέωρος περιτομῆς] ἵνα ῥοιζῇ. τοῦτο αὐτῷ .... καὶ ἰχθῦς τις τῶν πλατέων. καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος ῥόμβ ῳ· περιφορᾷ, κινήσει ῥομβωτό ν· ἐπίμηκες ῥόμιξ α· εἶδος ἀκοντίου ῥόμο ς· σκώληξ ἐν ξύλοις ῥομφαί α· Θρᾴκιον ἀμυντήριον, μάχαιρα, ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν ῥομφάζε ι· βαστάζει (ὡς ῥομφαίαν) ῥομφεῖ ς· ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα ῥόνει ν· κρίνεσθαι ῥόο ς· ῥοῦς.

rho 442 ῥύμη, ῥεῦμα ῥοπαῖ ς· κλίσεσι ῥοπαλίζε ι· στρέφει, κινεῖ ὡς ῥόπαλον ῥόπαλο ν· βακτηρία, ῥάβδος ῥοπ ή· κλίσις, νεῦμα.

rho 446 [ῥάβδος] δύναμις, βοήθεια [ῥοπήϊ α· σύμφυτος τόπος.

rho 447 καὶ ῥοπήρια ὁμοίως] ῥοπτίο ν· κλειδίον ῥόπτρο ν· ῥόπαλον.

rho 449 ἢ τὸ ἐπικαταπίπτον τῆς παγίδος καὶ συλλαμβάνον. καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἔνιοι κρίκον. καὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ τὸ καμπύλον ξύλον ῥοταρί α· τορύνιον ῥουβοτό ς· ῥόφημα ῥουγό ς· πρόσωπον ῥουδό ν· ῥευστικῶς ῥουμάζετα ι· φρίττει ῥοῦτ ο· τοῦτο.

rho 455 Μακεδόνες ῥοφε ῖ· καταπίνει.

rho 456 ἀναλαμβάνει * ῥοῦ ν· ῥεῦμα ῥόφιο ν· κύκα * ῥόφι α· κύματα.

rho 459 ἢ ῥόθια ῥόχανο ν· σκυταλίδα, (ἀ)πορακτήριον, ᾗ ἀπογιγλιῶσι τὸ μέτρον ῥοχθε ῖ· ἠχεῖ, ψοφεῖ.

rho 461 κλύζει ῥοῶδε ς· [ῥεῦμα ὑδρηγόν ῥύα ξ· περικεφαλαία.

rho 463 πύργος ῥυάχετο ν· θόρυβον.

rho 464 ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν ῥύβδη ν· [δαψιλῶς.

rho 465] ἢ ταχύτητι. ἢ μετ’ ἤχου σφοδροῦ ῥυγχιάζει ν· διαστρέφειν.

rho 466 ῥογχάζειν ῥυδε ῖ· περιπλέκεται ῥύδη ν· εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες * ῥυδωμένη ν· ῥοφωμένην ῥύδι α· ῥοά, ἢ ῥοιά ῥυδὸν ἢ ῥύδη ν· χύδην, δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς ῥύειν α· ἄρνα.

rho 472 Κύπριοι ῥύετα ι· σώζει.

rho 473 εἴργει. σκέπει. φυλάττει. κωλύει ῥύζ α· βία.

rho 474 ἡ τοῦ τόξου τάσις ῥύζει ν· ὑλακτεῖν ῥύζουσ ι· διαμωκῶνται.

rho 476 μισοῦσι. γογγύζουσιν ῥυζῶ ν· πενθῶν· διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν ῥυῆα ν· κατόχον πιπάζεσθαι.

rho 478 καὶ ῥυὰ ὁ ἵππος ῥυήσοντα ι· φθαρήσονται.

rho 479 ῥεύσουσιν ῥυηφενή ς· πλούσιος ῥυθῆνα ι· ἐρεχθῆναι, ὃ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι.

rho 481 ἢ ξυσθῆναι ῥυθμίζε ι· κανονίζει ῥυθμοποιό ς· ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν ῥυθμό ς· κανών.

rho 484 μέτρον. τρόπος. μέλος εὔφωνον. ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις ῥυκάν η· ἀλθητήριον.

rho 485 χειρομήριον. ἀμυντήριον. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον ῥῦμ α· τὸ ἐλαφρόν.

rho 486

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ πυκνόν. ὁλκός. ῥύμη. φυλακή, ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι ῥυμβονᾶ ν· διασκορπίζειν ῥύμβο ς· δῖνος ῥύμ η· ὁρμή * ῥυμβάδα ς· λάϊγγας τὰς διεσχισμένας * ῥύμ η· τάξις ἔρημος ῥύμιγ ξ· χείμαῤῥος ῥύμμ α· σμῆμα.

rho 493 καὶ ἡ σμηματοδοκίς, σ(μη)ματοθήκη ῥύμματ α· τρίμματα.

rho 494 σμήγματα ῥυμό ς· τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὅ τινες στήμονα καὶ σταθμίον καλοῦσιν [ῥυμό ς· τάξις.

rho 501 ἢ ἐμμέλεια] ῥυ (μ ο)τομεῖτα ι· εἰς ὀρθὸν κόπτεται ῥυνδάκ η· ὀρνίθιον ἠλίκον, περιστερά ῥύοντα ι· σώζουσιν ῥύπα [ν] · ῥύπο ν , πίνον ῥυπαίνε ι· σμήχει.

rho 506 καθαρίζει. πλύνει ῥυπαρό ν· αἰσχρόν ῥυπαρό ς· περίψηφος.

rho 508 αἰσχροκερδής Ῥύπα ς· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς ῥυπόε ν· αἰσχρόν.

rho 510 αἰσχροκερδές ῥύπος · ῥύπον Ἀττικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι ῥυποκονδύλου ς· ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς ῥυππαπα ί· ναυτικὸν ἐπιφώνημα ῥύπτε ι· σμήχει.

rho 514 πλύνει * ῥύπτα ι· οἱ ἀναῤῥοφοῦντες ῥυπτικό ν· σμηκτικόν.

rho 516 καθαρτικόν ῥῦσα ι· φύλαξαι.

rho 517 ῥυτίδας ἔχουσαι ῥύσατ ο· ἠλευθέρωσεν, ἐλυτρώσατο ῥύσ ε· λυτρωσαμένω ῥύσι α· ἐνεχυράσματα, σωτήρια, λύτρα, λεηλασία ῥυσιάζε ι· ἀντενεχυράζει ῥυσίαν βολά ν· τὴν τῶν τόξων τάσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον ῥυσίλλα ς· τὰς ῥυτίδας ῥυσίοις ἐνταφαῖ ς· ἑλκυσταῖς, ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομέναις ῥύσιο ν· ἑλκυστόν.

rho 525 λύτρον, τίμημα, ἢ τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον. παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον ῥύσι ς· [φιάλη χρυσῆ.

rho 526] καὶ ξύλινόν τι σταθμίον. ἡ ἀπόῤῥοια ῥυσοῖσ ι· ῥερυσηκόσι, γεραιοῖς ῥυσμοῦσθα ι· συγκρίνεσθαι ῥυσοῦτα ι· γηράσκει, γεγήρακε ῥυστάζοντε ς· [ῥυσιάζοντε ς· ἐνεχυριάζοντες].

rho 530 ἕλκοντες, μεθ’ ὕβρεως σπαράσσοντες ῥύστη ς· σωτήρ, λυτρωτής ῥυστό ν· δόρυ.

rho 532 Κρῆτες ῥυτ ά· τὰ στέμφυλα.

rho 533 καὶ πήγανον λευκόν. ἢ πόπανα. ἢ εἶδος φιαλῶν ῥυτ ά· ἱερά, τὰ ἡπατοσκόπα.

rho 534 ἢ τὰ ἑλκυστά ῥυτή ρ· ἡνίον, λῶρος, ἱμάς, ἑλκυστήρ ῥυτῆρε ς· ἡνίαι, ἱμάντες τῶν ἵππων, οἷον ἑλκυστῆρες ῥυτῆρι κρούω ν· ὁ Κύκνος λέγει· καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτίκ’ ἐκ βάθρων ὅλῳ ῥυτῆρι κρούων (γλουτὸν) ὑπτίου ποδός ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον· φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν ῥυτῆρο ς· ὁ λόγος· καθάπερ ἁρματεύει ἵππος. [5]

rho 538 ἐκ μέρους γὰρ τῶν ποδῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. Ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας, ἤτοι χαλινούς ῥυτῆρσ ι· λώροις, ἱμᾶσι ῥυτίδ α· σπίλον Ῥύτιο ν· πόλις ῥῦτ ο· ἐρύσατο, ἔσωσεν ῥυτο ί· ἑλκυστοί.

rho 543 λίθοι μεγάλοι, διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι ῥυτό ν· ποταμηδόν.

rho 544 πολύ, μέγα. ἑλκυστόν ῥύτορα ς· τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαρτηρίους ῥῦτρ α· λυτήρια, σωτήρια, σῶστρα ῥύτρυ ς· χύτας ῥύτω ρ· σωτήρ.

rho 548 βοηθός. ὁλκεύς ῥύψα ι· σμῆσαι, σμῆξαι.

rho 549 πλῦναι. λοιδορῆσαι. ῥοφῆσαι. καθᾶραι ῥύψι ς· κάθαρσις, καθαρισμός ῥυψόμεθ α· καθαρισόμεθα.

rho 551 ῥοφησόμεθα ῥωγάδε ς· κρημνοὶ διεσχισμένοι ῥωγα ί· ῥήξεις.

rho 553 καὶ ἀποῤῥωγαί, ἀπο(ρ)ρήξεις ῥωγαλέ α· διεσχισμένα.

rho 554 κατεῤῥηγμένα ῥωγαλέο ν· διεῤῥωγότα.

rho 555 κατατετρυμμένον. ῥακώδη ῥῶγα ς· οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν· οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

rho 556 οἱ δὲ τὰς θυρίδα ς· ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ῥωγάδας· ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο ῥωγμό ς· ὄγκος.

rho 557 κοῖλος τόπος. ῥῆξις ῥώδιγγε ς· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι.

rho 558 οἱ δὲ μώλωπες ῥῳδιό ν· τὸν ἐρῳδιόν ῥώεσθα ι· σπεύδειν.

rho 560 ὁρμᾶν ῥώετα ι· σπουδάζει ῥώθυνε ς· μυκτῆρες ῥώκομα ι· ὀργίζομαι.

rho 563 λυποῦμαι. Λάκωνες ῥωκῶσ α· πρίουσα τοὺς ὀδόντας ῥῶμ α· ῥώμην, ἰσχύν.

rho 565 ὅρμημα. ὡς γνῶμα γνώμην ῥωμαλέο ς· ἰσχυρός, ἀνδρεῖος.

rho 566 ὑγιής. γενναῖος. θρασύς. [ῥωώδης] ῥώμ η· δύναμις, ἰσχύς.

rho 567 ὄγκος. ὑγεία. ἀνδρεία [ῥώνι α· φρύγανα] ῥώνιξι ς· ποταμίας νεὼς εἶδος ῥώνιο ς· ἄξιος.

rho 570 πλούσιος ῥώννυσι ν· ὑγείαν παρέχει ῥώ ξ· κόκκος.

rho 572 ἢ εἶδος [σ]φαλαγγίου ῥώοντ ο· ὥρμων, ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον ῥωπά ς· εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους ῥῶπε ς· τὰ δασέα τῶν φυτῶν.

rho 575 καὶ θαμνώδης ὕλη. ἢ εἶδος λύγου ῥωπήϊ α· τόπος, ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται.

rho 576 ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι ῥωπεύει ν· ῥωποπωλεῖν.

rho 577 ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι [ῥωπητήριο ν· παρορμητήριον] ῥωπικό ν· τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραϊ(σμέν)ον ῥωπικ ά· τὰ παρεμπορεύματα Ῥωπῖτι ς· τῶν τριττυῶν τις καὶ πατριῶν οὕτω καλεῖται ῥωποπῶλα ι· μυροπῶλαι ῥωποπώλη ς· ὁ ῥῶπον πωλῶν.

rho 583 Ῥῶπον δὲ ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον ῥῶπο ς· ῥωπικόν.

rho 584 ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον. ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα, χρώματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει ῥωρό ς· σφοδρός, καὶ τὰ κάρτα .

rho 585 ... ῥωσαμέν ω· ῥωσάμενοι.

rho 586 δυϊκῶς ῥώσασθα ι· ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι ῥῶσθα ι· σπουδάζειν ῥωσθεί ς· ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν ῥῶσι ς· ὑγεία ῥωστή ρ· σφῦρα ῥωστήριον · φρενῶν κίνημα, καὶ παρορμητικόν.

rho 592 Ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι ῥωστικό ν· ὁρμη[σ]τικόν ῥῶστρο ν· ἔμβολον ῥῶτα ι· ἵσταται ῥώτιγγε ς· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι ῥώχει ν· βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι .

rho 598 ....· ῥωγάδας. ῥαγάδας γῆς ῥωχμοῖ ς· ῥήξεσιν, [ἢ βάθος γῆς] ἢ ῥηγμοῖς ῥώ ψ· βοτάνη ἁπαλή Σ ᾶ· σῶα, ὑγιῆ, ἀκέραια.

sigma 1 καὶ ἀντωνυμία δευτέρου προσώπου σαβάζει ν· εὐάζειν, βακχεύειν * σαβ ά· αἰχμαλωσία * σαβέκ · ,ἐν φυτῷ σαβέκ ʽ.

sigma 4 βάτος Σαβάζιο ς· ἐπώνυμον Διονύσου.

sigma 5 οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου· καὶ Σάβον ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. Φρὺξ δὲ ὁ Σαβάζιος σαβακό ς· ὁ σαθρός.

sigma 6 Χῖοι σαβακτίδε ς· ὀστράκινα ζῴδια σαβακῶ ς· αὐστηρῶς, ξηρῶς, τραχέως σαβάξα ς· διασκεδάσας, διασαλεύσας σαβαρίχη ν· τὸ .

sigma 10 .... σάβειρο ς· σάβειρος, σάβειος, κόραξ σαβῆρο ν· τὸ δακτύλιον σάβηττο ι· κώνωπες σάβο ς· βακχεία σάβυττο ς· εἶδος ξυρήσ(εως) εἰς καλλωπισμόν· πότερον δὲ τοῦ πώγωνος, ἢ τῆς κεφαλῆς, ἄδηλον.

sigma 15 τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον σάγαρι ς· πελέκιον μονόστομον.

sigma 16 [φαρέτρα. ἄροτρον] [σάγαν α· σκεπάσματα.

sigma 17

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

περιβόλαια] * Σαγ [γ]άριο ς· ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας * σαράβαρ [ι] α· βρακία * σαδδαε ί· ἱκανοῦ * σαβαώ θ· στρατιῶν * σαβαώ θ· παντοκράτωρ σα (γ)γάδη ν· [τὸν θύλακον· ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοιπορικὸν θύλακον σάγδα ς· εἶδος μύρου.

sigma 24 ἢ ψάγδας σάγ η· ἡ ὅλη πανοπλία.

sigma 25 ἢ περιβόλαιον, σκέπασμα σαγηνεύει ν· θηρεύειν.

sigma 26 αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἁλιεύειν σαγηνεύσαντε ς· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος.

sigma 27 οἷς καὶ σαγηνεύειν τοῦτο Ἕλληνες σαγήν η· πλέγμα τι ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων.

sigma 28 [Λάκωνες σαγείρετο ν· μετακλέπτην σαγί ς· πήρα σαγλῶδε ς· πλαδαρὸν σῶμα σάγμ α· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος σάγο ς· μέρος τι τῆς πανοπλίας σάγουρο ν· γυργάθιον Σάγρα ι· ἔθνος Αἰθιόπων [σαγροῖ ς· κοπίς.

sigma 36 ἢ πέλεκυς] σαγύριο ν· ἄρτου κλάσμα σάθ α· μόρια σ (.

sigma 39)αθεύε ι· θάλπει σαθαρυγ ά· ταραχή [σάθε α· τὰ ἀσθενῆ] σάθ η· τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα σαθρ ά· ἀσθενῆ.

sigma 43 κεκλασμένα σάθρα ξ· φθείρ σάθω ν· ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀῤῥένων, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου [σα ί· τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς· σαικί ς· δειλός [σαΐκτα ς· θύλακας, μαρσίππους.

sigma 48 ἔνιοι αὐλοθήκας] [σαίκουλου μ· χρόνος, σάκκος.

sigma 49 Ῥωμαῖοι] σαικωνῆσα ι· διασαικώνη [.

sigma 50 .... σαίνε ι· κολακεύει, προσηνεύεται.

sigma 51 τινάσσει. ἀσπάζεται. θωπεύει σαίνετα ι· κινεῖται, σαλεύεται, ταράττεται σαινικρίζε ι· ἐκτρέφει σαίνουροι καὶ σαινουρίδε ς· οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες Σάϊο ι· πολέμιοι.

sigma 55 νεκροί. καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες * σεπτὸς ἢ σεπτ ή· ἐλαία θλαστή σαίρε ι· κοσμεῖ, φιλοκαλεῖ, καλλύνει σαίρει ν· σαροῦν, κοσμεῖν σαιρό ς· σαρός σαῖ ς· κοῦρος, κάρος Σαισαρί α· ἡ Ἐλευσὶν πρότερον σαιστό ς· ἐλαία θλαστή Σακάδ (ε)ιο ν· εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου Σάκαι [ο ί]· οἱ Σκύθαι σάκαι α· ἡ Σκυθικὴ ἑορτή σάκα ν· τὸ τῆς γυναικός Σάκα ς· ἡμεῖς γάρ, ὦ ’νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σά(κᾳ) οὕτω δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένος εἶναι· οἱ γὰρ Σάκες Θρᾷκες Σάκας [α ς] ἀφικνεῖ [α]· .

sigma 68 ..... [σακέλ α· ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται σακέλιο ν· ὁμοίως] σακέσπαλο ς· πολεμιστής σάκ ε ’ ὤμοισι κλίναντε ς· κεραμιδώσαντες σακκίζει ν· ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους· ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις.

sigma 73 [ὡσεὶ ἔλεγε χαλκοδερμιστής. τὰ γὰρ σάκ[κ]η ἐπίχαλκα λέγει [σάκκινο ν· λεπτόν, ἀσθενές] σακκινόσυκο ι· δασύπρωκτοι σα [κ]κοδερμιστή ς· ὄφιν σάκος ἔχοντα.

sigma 76 οἱ δὲ σκώληκα, παρ’ ὅσον δερμιστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸ(ν) χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν .... σάκοιτο ι· οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον σάκο ς· ἀσπίς.

sigma 78 ἀφ’ οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί σάκος αἴγειο ς· ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγειον.

sigma 79 θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν, κατὰ μετάληψιν [σακοφόρο ι· ὁπλοφόροι] σάκταρο ν· τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμ(μ)ει, γεν(ν)ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν σάκτα ς· ὁ θύλακος σακτῆρο ς· θυλάκου.

sigma 83 ἔλεγον δὲ καὶ σάκταν σακτό ς· ὁ τεθησαυρισμένος.

sigma 84 ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος. καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ θύλακος σακυνδάκ η· ἔνδυμα Σκυθικόν σάκωσ ε· κατέκλεισεν σάλ α· φροντίς.

sigma 87 βλάβη Σαλαβακχ ώ· πόρνης ὄνομα.

sigma 88 ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς κατωφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί σαλαβά ρ· μάγειρος.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 89 Λάκωνες σαλάβ η· [καὶ] θύρας ὀπή.

sigma 90 [φροντίς] σαλάβου ς· θυρῶν ὀπάς σαλαγε ῖ· ταράσσει.

sigma 92 ἡ γὰρ φροντὶς σάλα λέγεται σαλαγ ή· βοή σάλαγ ξ· ἰχθῦς ἀγαθός.

sigma 94 καὶ μεταλλικὸν σκεῦος (.

sigma 94b .....) ὡσεὶ ἔλεγε σιδηροπλά(σ)της σαλαΐζει ν· κόπτεσθαι σαλαισ (μό ς)· κωκυτός σαλακύρω ν· εὐήθων σαλάκω ν· ὁ πτωχὸς ἀλαζών σαλακωνί α· ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία σαλακωνίσα ι· σαλακωνεῦσαι.

sigma 100 ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνα ς· ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ Θεόφραστος σαλάκωνά φησι(ν) εἶναι τὸν δαπανῶντα, ὅπου μὴ δεῖ σαλάμβ ῃ· ἡ ὀπή, δι’ ἧς τὸ σέλας βαίνει.

sigma 101 ἢ πύλη. καπνοδόχη. θυρίς. ἢ τροφός Σαλαμβ ώ· ἡ Ἀφροδίτη παρὰ Βαβυλωνίοις Σαλαμί ν· νῆσος Σαλαμίνιο ς· [μία τῶν ἱερῶν νεῶν σαλάνν η· φαρέτρα σαλαχθέ ν· σεισθέν σαλάξα ι· κατακλύσαι.

sigma 107 κινῆσαι σαλέ η· σάλη.

sigma 108 βλάβη σαλεύει ν· ῥιπτάζεσθαι σαλητό ν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ.

sigma 110 Ἀντίπατρος [ἢ] βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι σαλί α· πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι.

sigma 111 οἱ δὲ θολία σαλιβάσσ α· τῇ θαλάσσῃ ἀπελθούσῃ [σάλι ξ· ἰτέα.

sigma 113 Ῥωμαῖοι] * σαλι ᾷ· ἀρκεῖ [σάλμ α· σησάμη] σάλλ α· δρυσοφύουσα σάλλινο ν· φρόντισμα Σάλμοξι ς· ὁ Κρόνος.

sigma 118 καὶ ὄρχησις. καὶ ᾠδή Σαλμυδησ (ό ς)· αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον σάλο ς· φροντίς, ταραχή.

sigma 121 κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις σαλοῦσ α· φροντίζουσα σάλπ η· ἰχθῦς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν σαλπιγκτή ς· ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος σάλπιγ ξ· σιγηνοσάλπιγξ.

sigma 125 ἀντὶ τοῦ κήρυξ. τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν. καὶ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον. ἐκδέχονται δὲ καὶ Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις σαλπι (σ)τή ς· ὄρνεόν τι σαλύγ α· ἡ συνεχὴς κίνησις σαλύγη ν· τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀτράκτου οὕτω καλεῖσθαί φασι σάλ ω· ἀρκεῖ.

sigma 129 παρὰ Ῥίνθωνι σαλῶο ς· ὁ πεφροντισμένος.

sigma 130 ἡ γὰρ φροντίς σάλα σᾶμ α· μνῆμα, Δωριεῖς δὲ στοιχεῖον σάμαιν α· εἶδος νεώς, ὑὸς ἔχουσα προτομήν σαμαίνετα ι· σφραγίζεται.

sigma 133 παρὰ Ἐπιχάρμῳ σαμάκι α· κοσμαρίου εἶδος σάμα ξ· ὕλη τις δρυώδης, οἷον βούτομον.

sigma 135 οἱ δὲ φορμόν. καὶ οἱ πλείους (σάκταν) ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ τοξικὸς κάλαμος. ἀφ’ οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσιν σαμβ ά· ὀσφῦς.

sigma 136 ὀφρῦς [σάμβα ι· θύραι.

sigma 137] [σάμβαλα] σάμβαλ α· σάνδαλα σαμβύκ η· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὗ μέμνηται Ἰόβας· ἀλλὰ καὶ πολιορκητ(ικ)όν, οὗ Βίτων σάμε α· τὰ ἐν ταῖς ὤαις τῶν ἱματίων παράσημα.

sigma 140 Λάκωνες σαμένορ α· τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων σάμερ α· σάμερος.

sigma 142 σήμερον σάμερο ν· σήμερον, νῦν.

sigma 143 Ταραντῖνοι Σάμ η· πόλις Κεφαλ(λ)ηνίας Σαμί α· εἶδός τι ἀμπέλου Σαμία γ ῆ· ἰατρικὸν μῖγμα, ὅμοιον τῇ ἱερᾷ τριαδικῇ Σαμιακὸς τρόπο ς· δύο δηλοῖ ἡ λέξις· ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Σαμίων θρυλλουμένων ὡς κατεαγότων· ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμεναι Σάμαιναι ναῦς κατέστρωντο δι’ ὅλου.

sigma 147 Δίδυμος δὲ τὰς Σαμαίνας ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ὑοπρώρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ τ(οι)αύτης λέγεται· ναῦς δέ τις ὠκυπόρος Σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα σαμίθ η· ῥόφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός σαμιν ά· θαμινά. [5]

sigma 149 συνεχῶς. Λάκωνες Σαμίων ὁ δῆμο ς· φησί τι(ς) παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοὺς ἐκ τοῦ μυλῶνος ἰδὼν Βαβυλωνίους· Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος· καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν, καὶ ἐπαπορῶν.

sigma 150 ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι’ ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμο ν· ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν σάμμ α· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίη ς· τῆς Σαμοθρᾴκης. [5]

sigma 152 ἄλλοι τῆς πρὸς Θρᾴκῃ Σάμου, ᾗ ὁμωνύμως λέγεται καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος. οὐ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν Σά[λα]μον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθρᾴκην κατὰ σύνθετον Σαμονί α· οἱ δὲ Σαμορινί α.

sigma 153 ἡ Ἔφεσος σαμυλί ς· ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν σαμφόρα ς· σαμφόραι ἵπποι λέγονται, οἷς ἐπικεχάρακται τὸ C στοιχεῖον.

sigma 155 τοῦτο γὰρ σὰν ἔλεγον σαμψοῦχο ς· πλείστη γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ.

sigma 156 ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν σαμώσ ῃ· κεραυνώσῃ σάναπτι ν· τὴν οἰνιώτην.

sigma 158 Σκύθαι σανδα [λ α]ράχ η· χρώματος εἶδος σανδαί α· τροπὴ ἀπὸ γῆς.

sigma 160 ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον σανδάλι α· σάνδαλα· γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βλαυτία.

sigma 161 καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος σανδάλιον Σανδαλιῶτι ς· ἡ Σαρδὼ πάλαι σανδαράκ η· τροφή τις τῶν μελισσῶν.

sigma 163 ὡς Ἀριστοτέλης Σανδαροφάγο ς· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη, καὶ ἐκλήθη Ἀκεσίνης.

sigma 164 [καὶ εἶδός τι μεταλλικόν σάνδυ ξ· δένδρον θαμνῶδες, οὗ τὸ ἄνθος χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ ἔχει, ὡς Σωσίβιος.

sigma 165 ἢ φάρμακον ἰατρικόν. καὶ κιβωτός [σανθεί ς· αἰσθόμενος, γνούς] σανίδε ς· θύραι (Σ)ανίκετι ς· θεοφιλής σανί ς· θύρα.

sigma 169 λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ (σ)ταυροῦ σάνιτρ α· τροφός, τιθήνη σαννάδα ς· τὰς ἀγρίας αἶγας σάννιο ν· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· [παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.

sigma 172] τὸ γὰρ αἰδοῖον ἐσθ’ ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὔπολις σαν (ν)ιόπληκτο ς· αἰδοιόπληκτος σαννί ς· δρυοσάνδραξ.

sigma 174 Θούριοι σάννορο ς· μωρός, παρὰ Ῥίνθωνι.

sigma 175 Ταραντῖνοι [σάνουρο ι· τὰς οὐρὰς σαίνοντες] .

sigma 176 .... σάξαι καὶ σάττει ν· νάξαι.

sigma 177 ν(ά)σσειν σάξασθα ι· ὁπλίσασθαι.

sigma 178 [πλήσασθαι] σαο ῖ· βοηθεῖ, καὶ σώζει σαοσίμβροτο ς· ὁ σώζων ἀνθρώπους σαόφρω ν· σώφρων Σάπα ι· ἔθνος Θρᾴκιον σαπέρδη ς· ὄνομα ἰχθύος.

sigma 183

οἱ δὲ ταρίχου εἶδος. ἄλλοι ὑπὸ Ποντικῶν τὸν κορακῖνον ἰχθύν σάπιθο ς· θυσία.

sigma 184 Πάφιοι σαπρί α· σῆψις, σάθρωμα.

sigma 185 τυδράκιν σαπριοῦσ ι· σήπουσι σαπρό ν· παλαιόν.

sigma 187 αἰσχρόν, ἀκάθαρτον σαπύλλει ν· σαίνειν.

sigma 188 Ῥίνθων (*) σάμφαρο ς· μωρολόγος σαράβαρ α· τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα σάραβο ς· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον σάραγο ς· ὑπηρέτης ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς Σάραπι ς· Περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος, ὡς Κτησίας· „καὶ διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν καὶ τὰς τρίχας καθειμένη ἐτίλλετό τε καὶ βοὴν ἐποίει.

sigma 193 “ καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλούτων οὕτως σαραπίου ς· τὰς μαινίδας.

sigma 194 Περγαῖοι [σαραφί ν· γνώσεως πληθυσμός, ἢ σοφίας χύσις] σαραχηρ ώ· παρὰ Βηρώσῳ ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας σαργάνα ι· δεσμοί, καὶ πλέγματα γυργαθώδη σχοινίων ἀγχυράγωγα σάργανο ς· ὁ ἀγροῖκος σαρδαναπαλ ᾶ· ἀλλοιᾶ Σαρδανάπαλ (λ)ο ς· πάντες σχεδὸν ἁπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον τοῦτον ἀναγράφουσι γεγονέναι.

sigma 200 καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ ἐν Νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλ (λ)ος .... γεγόνασι δὲ δύο Σαρδανάπαλ(λ)οι σαρδανάφαλλο ς· γελωτοποιός σάρδιο ν· βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συσταλέντων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν.

sigma 202 ἔνθεν τὸ Σαρδόνιος γέλως σαρδόνε ς· ἐν κυνηγετικῷ μέρη τινὰ δικτύων δηλοῦνται Σαρδόνιος γέλω ς· ὁ καθ’ ὑπόκρισιν ἢ ἐπὶ κατάρᾳ ἐῤῥιμμένος γέλως. [5]

sigma 204 ἢ ὑποκοριστικῶς Σαρδόνιος γέλω ς. οἱ τὴν Σαρδόν(α) κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντα(ς) καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν· τὸν οὖν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι Σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ’ ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα Σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν σάρδοντ α· διαπίπτοντα σαρδ ώ· ἐν Πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον ἡ σφραγὶς εἴρηται Σαρδώ [ν]· νῆσος μεγάλη, πλησίον Ἀφρικῆς, ἡ καὶ Σαρδών[η] σάρητο ν· ὁ σάραπις. [5]

sigma 208 [καὶ] εἶδος χιτῶνος * σαρκῶ ν· σπερμολόγος σάρι [ν· σαρὸν] φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ’ Αἴγυπτον ἕλεσιν σαρί ν· ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ σαρί ρ· κλάδος φοίνικος Λάκωνες σάρισ [σ] α· δόρυ μακρόν, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ, σπάθη βαρβαρική.

sigma 213 Μακεδόνες σαρκάζε ι· μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ.

sigma 214 ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι σαρκάζω ν· μετὰ πικρίας γελῶν σαρκάσα ς· μετὰ πικρίας ἢ ἠρέμα τὰ τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας, γελάσας σαρκήρη στάχυ ν· τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον, καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἷον ἄνθρωπον σαρκοβόρ α· σαρκοφάγον σαρκοκόλ (λ) α· φυτοῦ δάκρυον σαρκῶ ν· σεσηρώς σάρματ α· καλλύσματα.

sigma 221 καὶ κόπρια παρὰ Ῥίνθωνι σάρμο ι· θερμοί.

sigma 222 Καρύστιοι σαρμό ς· σωρὸς γῆς.

sigma 223 καὶ κάλλυσμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον σάρο ν· Ἴων Ἀργείοις· ὡς παλαιὸν ἀκίσσαρον.

sigma 224 βαρυτονητέον, ὡς παρὰ Σώφρονι. θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἄχρηστοί εἰσι διὰ τὸ γῆρας σάρο ν· κάλ(λ)υντρον.

sigma 225 Βυζάντιοι σαρό ς· ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις.

sigma 226 [ἢ κάλυντρον] Σαρπηδόνιο ν· τὸ μέγα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 227 καὶ ἡ ἐν Θρα[ισή]κῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη Σαρπήδοντο ς· Σαρπηδόνος.

sigma 228 ἄλις δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ Σαρπήδοντος. ἔστι δὲ Αἰολικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς Σαρπηδών Σαρπηδώ ν· κόσμος τῶν θεῶν, ἀπὸ μέρους.

sigma 229 ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου. καὶ ὄνομα κύριον Σαρπηδὼν ἀκτ ή· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία.

sigma 230 τόπος δὲ οὗτος Θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος σάρπου ς· κιβωτούς.

sigma 231 Βιθυνοὶ δὲ ξυλίνους οἰκίας σαῤῥυφθεῖ ν· μωραίνειν σάρσα ι· ἅμαξαι σαρσίτε ι· χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν.

sigma 234 Λάκωνες σαρ ῶ· κοσμήσω σάρω ν· λάγνος.

sigma 236 τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον σαρῶνε ς· τὰ τῶν θηρατῶν λινά Σαρωνία Ἄρτεμι ς· Ἀχαιὸς Θησεῖ.

sigma 238 ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ κόλπου * σασαλαγε ῖ· θρηνεῖ σαρωνίδε ς· πέτραι.

sigma 240 ἢ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες * σάτρ α· σηπία σάσα ι· καθίσαι.

sigma 242 Πάφιοι * σάτο ν· σιτικὸν μέτρον σαταρίδε ς· σαταρνίδες.

sigma 244 κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος σᾶτε [ῖ] ς· τὸ ἐπ’ ἔτος.

sigma 245 Δωριεῖς σάτιλλ α· π[η]λειὰς τὸ ἄστρον σατίνα ι· αἱ ἅμαξαι Σατνιόει ς· ποταμὸς ἐν Λελεγείᾳ.

sigma 248 οἱ δὲ Λέλεγες Καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ Κιλικίας ποταμός σατό ς· ἐπ’ ἔτος σατράπα ι· ἀρχηγοί, στρατηλάται.

sigma 250 Περσικὴ δὲ ἡ λέξις Σατριά ς· ἔθνος Αἰθιόπων σάττ α· κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας σατήορα ι· σκάφαι βοτρύων, παρὰ Λάκωσιν * σαττί ν· ὄνομα τόπου σατύρα ν· καταφερῆ σατύριο ν· πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς Ἀφροδισίας ὁρμάς.

sigma 256 καὶ ζῶον τετράπουν, ἢ λιμναῖον σάτυρο ι· μορφαὶ ἀπρεπεῖς σάτυρο ς· ἡ ἔντασις.

sigma 258 ἢ χορευτής σαυᾶδα ι· σαῦδοι.

sigma 259 Ἀμερίας τοὺς σειλείνους οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ Μακεδόνων (*) σάν η· ὁ κόσμος Βαβυλώνιος σαυκό ν· ξηρόν.

sigma 261 Συρακούσιοι σαυκρό ν· ἁβρόν.

sigma 262 ἐλαφρόν. ἄκρον. [* σάτω ν· μόδιος γέμων, ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον Ἰταλικόν σαυαρό ν· ἁβρόν.

sigma 264 ἐλαφρόν. ἄκραν.] τρυφερόν. σεμνόν. σοβαρόν σαυκρόποδε ς· ἁβρόποδες σαῦλ α· κοῦφα.

sigma 266 ἥσυχα. τρυφερά σαῦλο ν· ἁβρόν.

sigma 267 κοῦφον. ἄκρον. τρυφερόν. Ἀττικοί σαυλοῦσθα ι· τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι σαυλο ῦ· θρύπτου σαύλωμ α· θρύμμα [σαυλάτη ρ· δορατοθήκη] σαυν ά· ἁπαλά σαυνίο ν· ἀκόντιον βαρβαρικόν.

sigma 273 καὶ σαθρὸν, χαῦνον, ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ σαύρ α· τὸ ἑρπετὸν ζῶον.

sigma 274 καὶ ἰχθῦς μέγιστος, σαῦρος Σαῦρα ι· ἔθνος Θρᾴκιον σαυρῖτα ι· εἶδός τι ὄφεων σαυρίγγ η· πόα τις.

sigma 277 καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύρα σαυροβριθὲς ἔγχο ς· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ.

sigma 278 καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη σαυρωτ ή· ποικίλη σαυρωτή ρ· τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος.

sigma 280 δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν σαυρωτῆρε ς· τοῖς (σ)τύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων, ἤτοι σιδήρου τοῦ δόρατος σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρίου σαυρωτοῖς δόρασ ι· τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τῆς ἐπιδορατίδος σαύσακα ς· τυροὺς ἁπαλοὺς εὐτρόφους.

sigma 284

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν σαυσαρό ν· ψιθυρόν σαυσιαλε ῖ· μαστιγᾶται.

sigma 286 Ἠλεῖοι σαυτορί α· σωτηρία.

sigma 287 Ἀμερία(ς) σαυχμό ν· σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές σάφ α· σαφῶς, φανερῶς, λαμπρῶς σαφέ ς· τὰ αὐτά σαφηνιε ῖ· ἑρμηνεύ(σ)ει σαφήνισο ν· ἑρμήνευσον σαφήτω ρ· μάντις ἀληθὴς, μηνυτής, ἑρμηνεύς * σάγματ α· φορτία * σαγμί ς· ἡτοιμασμένος σαχνό ν· ἀσθενές, χαῦνον σαψί ς· ὁ ἀγαθὸς δαίμων, παρὰ Ἀράβοις σά ω· σῶζε, σῶσον σαώζε ι· σώζει Σαωκί ς· ἡ Σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον σαωμέν α· θεωροῦσα σαώ ς· ἥλιος.

sigma 302 Βαβυλώνιοι σαώσει ς· σώσεις σαώ (σ ο)με ν· σώσωμεν σαώτερο ς· ὑγιέστερος.

sigma 305 σῶος. ὑγιής. ἢ σωτηριώτερος. ἀπὸ πρωτοτύπου σάος Αἰολικοῦ σαωτηρί α· σωτηρία * σαόφρον α· σώφρονα σβέννυτα ι· κατασβέννυται σβέσα ι· παῦσαι, κατασβέσαι σεαυτό ν· τοῦ σοί [σέβαμ α· ἐπιστροφὴ πονηρά] σέβα ς· τιμή.

sigma 312 θαῦμα. θάμβος, ἔκπληξις. αἰδώς σεβάσμιο ν· τιμητόν, προσκυνητόν σεβάσσατ ο· σεβαστὸν ἡγήσατο, ἐτίμησεν, ἐνετράπη σεβαστό ς· προσκυνητός, τιμητός σεβέννιο ν· τὸ ἐπ’ ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γινόμενον σέβερο ς· εὐσεβής, δίκαιος σέβεσθα ι· αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι.

sigma 318 προσκυνεῖν. αἰσχύνεσθαι σέβητα ι· λατρεύηται.

sigma 319 ἢ αἴδηται σεβιστό ν· τιμητόν σέβι ς· πυξίς σεγάνιο ν· γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ Ῥοδίοις σέδα ς· καθέδρας σε (.

sigma 324)έλλισα ι· Φρύνιχος ἐν Κρόν[ί]ῳ· ἄγαμαι Διονῦ σοῦ στόματος, ὡς σε(.)έλλισαι κεκόμπακας πολλάκις. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε, Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθ’ ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι ..... * (Σ)εδέ κ· πόλις Μωαβιτῶν. [5]

sigma 325 ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις σέθε ν· σοῦ.

sigma 326 ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖ ο· τὸ δὲ καθ’ Ὅμηρον τοῦ σοῦ σύναρθρον· μνῆσαι πατρὸς σεῖο καὶ σοῖο ἢ ἐκ σοῦ σεῖ α· ἐδίωξα.

sigma 327 Βοιωτοί σεῖ ν· θεῖν.

sigma 328 Λάκωνες σεῖνα ι· θεῖναι.

sigma 329 Κρῆτες σείει ς· ἐξαπατᾷς.

sigma 330 Ἀττικοί Σ [ε]ιθωνί η]· ἡ Θεσσαλία * σεῖ ο· σοῦ ἢ τοῦ σοῦ σειομένου ς· καθαλλομένους * σ [ε]ίνετα ι· κακοποιεῖ * σεῖο φονῆο ς· τοῦ σοῦ φονέως * σεῖον ζυγό ν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔτρεχον σειρα ί· πλέγματα, ἡνίαι, ἢ πλεκτοὶ ἱμάντες [σειραχθῆσα ι· χρεῶν ἀποκοπαί] σειραφόρο ν· ἡγεμονικόν.

sigma 339 μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων σειρή (ν)· ἡ ἀναδέσμη.

sigma 340 καὶ μέλιττα, ἢ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθάριόν τι ποιόν. καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν * σειρ ή· ἅλυσις, δεσμός σειρῆνε ς· οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες σειρι ᾷ· φλεγμαίνει, καροῦται σειρίδα ς· τὰς σειράς σείριο ς· ὁ ἥλιος.

sigma 345 καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ Σειρίου κυνὸς δίκη ν· Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῷον κύνα.

sigma 346 ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα [σειροί ἐπαύλει ς] [σειρῆνε ς· οἱ μὲν ἔξω γυναῖκάς φασι μελῳδούσας, ὁ δὲ Ἀκύλας στρουθοκάμηλον] σειρομάστη ς· εἶδος ἀκοντίου σειρομαστῶ ν· δορυφόρων.

sigma 350 καὶ εἶδος λόγχης σειρό ν· τὸ ἀνδρεῖον, θέριστρον.

sigma 351 Σικυώνιοι σειροφόρο ς· οἰωνὸς ἡγεμονικός σεῖσα ι· συκοφαντῆσαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 353 ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων σείσατ ο· ἐσείσθη σεισάχθει α· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων σεισμό ς· τρόμος σεισόφελο ς· τὸ τῶν τροχίλων εἶδος σείσω ν· ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν σεῖφ α· σκοτία.

sigma 359 Κρῆτες σεκάνε ς· πόῤῥωθεν σεκούα [ν α]· σικύα σεκουάν η· ἐλαίας εἶδος.

sigma 362 Λάκωνες [σέκρετο ν· συνέδριον] σελαγίζε ι· αἴθεται, φλέγεται.

sigma 364 ἀπὸ τοῦ σέλας σελαγεῖτα ι· τὰ αὐτά σέλαινα ι· λαμπάδες σελάοντε ς· λάμποντες σέλα ς· φῶς, αὐγή.

sigma 368 πῦρ, φλόξ, φέγγος τοῦ πυρός, λαμπρότης. [ἢ καθέδρα(ς)] [σελάσε ι· φλέγει, λαμπαδίζει] Σελ (.

sigma 370)ασί α· Ἄρτεμις Σελ (.

sigma 371)ασί α· τόπος τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν Ἄρτεμιν σέλα ς· φῶς πυρός, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, περιφραστικῶς· ἔνθεν καὶ σελήνη, παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου· εἵατο πεντήκοντα (σέλạ) πυρὸς αἰθομένοιο σελασφόρο ς· λαμπροφόρος σελάτη ς· κοχλίας σελάχιο ν· κόμμα ἰχθύος.

sigma 375 ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι· σελάχη λέγεται, ὅσα ἄποδα ζωοτοκεῖ. Σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ψαρίου σελάχ η· εἴδη θαλασσίων θηρίων σελαχία ς· εἶδος ἰχθύων (οὐ) μεγάλων σελευκί ς· εἶδος ἐκπώματος, ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν.

sigma 378 καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον. καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον σελήνα ς· πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα σεληνί ς· φυλακτήριον, ὅπερ (δέρης) ἐκκρέμαται τοῖς παιδίοις Σεληπιάδα ο· Σεληπίου υἱοῦ σελία ρ· φοίνιξ σελίδε ς· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς.

sigma 383 καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν σέλινο ν· τὸ γυναικεῖον σελινουσί α· κράμβης εἶδος σελίνου στέφανο ς· πένθει προσήκων.

sigma 386 διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ σελί ς· πτυχίον, καταβατὸν βιβλίου.

sigma 387 ἢ [ἔνδοξον Σελλάδα ι· γένος ἰθαγενῶν σελληγορε ῖ· εὐχερείας ἀναφώνημα Σελλήει ς· ποταμὸς Θεσπρωτίας, ἀφ’ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Σελλοί, καὶ ἄλλο(ς) τῆς Τρωάδος.

sigma 390 οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δέ ς’ Ἑλλοί οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος Σελληϊάδε ω· Σελ(λ)έως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα σελλίζεσθα ι· ψελλίζεσθαι.

sigma 392 τινὲς δὲ σελλίζε ι· ἀλαζονεύει σέλματ α· τὰ ζυγὰ τῆς νεώς· ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα.

sigma 393 ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν, καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων σέλμενο ι· γενόμενοι σελμί ς· ὁρμιὰ τριχίνη.

sigma 395 καὶ τὰ ἰκρία σελμῶ ν· σανίδων.

sigma 396 ἀνταπόδοσις [Σελο ί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ.

sigma 397 ἢ πτωχοί] σέλπιδε ς· σχεδίαι σέλπο ν· σίλφιον Σελχρο ί· Πέρσαι σεμαλί α· ῥάκ[κ]η.

sigma 401 Ἀργεῖοι σεμέλ η· τράπεζα.

sigma 402 παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή σεμελοιρίδα ι· οἱ ἄνευ κελύφους· οὓς ἔνιοι λίψακας σέμελο ς· κοχλίας σεμία ρ· χιτών.

sigma 405 ἢ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος, ὡς Λάκωνες Σεμίραμι ς· περιστερὰ ὄρειος Ἑλληνιστί σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρι α· Σοφοκλῆς.

sigma 407

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τὰ ἄῤῥητα, καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια σεμναὶ θεα ί· τὰς Εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ Ἐριν[ν]ύας ἐπὶ εὐφημισμῷ σεμν ή· τιμία.

sigma 409 σώφρων * σεμνεῖο ν· οἶκος ἱερός σεμνολόγημ α· .

sigma 411 ..... σεμνό ν· κατάστυγνον, καὶ ἥσυχον.

sigma 412 δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον, καὶ θαυμαστόν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, καὶ ἕξιν ἔχον σεμνύνεσθα ι· κομπάζεσθαι, μέγα φρονεῖν.

sigma 413 λαμπρύνεσθαι σεμνυνόμενο ς· κομπάζων, μέγα φρονῶν.

sigma 414 λαμπρυνόμενος σέμπαδ α· ὑποδήματα Σέξ [ε]στο ς· ὄνομα κύριον σεπτ ά· θαυμαστά, σεβάσμια σεπτεύει ν· σέβειν σεπτευομένη ς· εὐχομένης, σεβομένης [σεπτο ί· μεταβαλλόμενοι] σεπτό ν· ἔντιμον, ἅγιον, σεβάσμιον, σεβαστόν σεπ [τ]υΐ ς· πυξίς σεργο ί· ἔλαφοι σερήτιο ν· ἡ σερίς [σερ ί· ζωστήρ] * σειρομάστη ς· εἶδος (ἀ)κονταρίου σερίδε ς· σειραί σερίζ ω· στηρίζω.

sigma 427 στηρίζομαι Σέριφο ς· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον.

sigma 428 ἔστι δὲ καὶ πόα σέριφος λεγομένη σέρκο ς· ἀλεκτρυών.

sigma 429 καὶ ἀλεκτορίδες σέλκες σερμο ί· θερμοί σερό ς· χθές.

sigma 431 Ἠλεῖοι σέρτη ς· γέρανος.

sigma 432 Πολυῤῥήνιοι σέρφο ι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες σέ ς· ἔλαθες.

sigma 434 Πάφιοι σέσακτα ι· ἔσταλται.

sigma 435 καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν σεσαλαγμένο ν· σεσαγμένον, διατεταγμένον σεσάχθα ι· ἐσκευάσθαι, καθοπλίζεσθαι.

sigma 437 Σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις σεσελίσθα ι· ἀλαζονεύεσθαι καὶ σκώπτειν, ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σελλοῦ σέσελ ι· πόα τις σεσήκασμα ι· πεπλάνημαι σέσηλο ι· κοχλίαι.

sigma 441 Λάκωνες σεσημασμένο ν· ἐσφραγισμένον [σεσηνομένο ν· διασεσυρημένον] σεσηπυῖ α· διεῤῥωγυῖα σέσηρ ε· γελᾷ δολίως.

sigma 445 ψύχει τοὺς ὀδόντας (γελῶσα) σεσηρένα ι· γελᾶν προσποιητῶς [γελῶσα] σεσηρυῖα ι· γελῶσαι κατὰ θυμοῦ, ἢ ἐν ὑποκρίσει, ἢ προσποιητῶς σεσηρώ ς· κεχηνώς.

sigma 448 διηνοιγμένον, ἀνοικτὸν ἔχων στόμα σεσιμωμένο ς· .

sigma 449 ...... σεσοβημένο ς· τεθορυβημένος, ἄτακτος τῇ κινήσει, τεταραγμένος σέσο ψ· ποιὸς ἰχθῦς σεσύαντα ι· ὡρμήκασιν σέσυφο ς· πανοῦργος σεσωρευμέν α· βεβαρημένα σεσωσμένο ς· γυναικὶ συγγεγονώς σεπτηρί α· καθαρμός.

sigma 456 ἔκθυσις σε ῦ· σοῦ σεῦ α· ἐδίωξα σεῦα ι· (ἀ)πελάσαι.

sigma 459 ἐλάσαι. διῶξαι. ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν σευάμενο ς· ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια σεύ [ά σ]α ς· παρορμήσας.

sigma 461 διώξας· σεύας ἐκ πεδίοιο σεῦ ε· δίωκε σεύε ι· διώκει * σε ῦ· σεῖο, σοῦ σεύεσθα ι· ὁρμᾶσθαι, διώκειν * σεύοντ ο· ἐπορεύοντο σευομέν η· πορευομένη, ὁρμῶσα σεύοντα ι· ἀποδιώκουσιν σεχέ ς· τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ.

sigma 469 Βαβυλώνιοι σέψασθα ι· σεφθῆναι.

sigma 470 θαυμάσαι σέω ν· σητῶν σ ῆ· τρέχε[ι] σηγ ᾷ· σιωπᾷ σηδό ν· γλαυκὸν ἔλαιον σηδρακε ῖ· κτυπεῖ σῆκ α· οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια Σηκάν η· πόλις Σικελίας σηκανατὰ καὶ χλουρὰ ῥαβδία σηκάσθησα ν· συνεκλείσθησαν σηκί ς· οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη.

sigma 480 οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ σηκο ί· αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις.

sigma 481 ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν σηκοῖ ς· ὁμοίως σηκολόα ι· λῃσταί σηκοκόρο ς· ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, [ὅθεν καὶ νεωκόρο ς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 484 [Κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ σηκοί οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι· τὸ δὲ κορεῖν ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος· κόρη γὰρ καὶ κόρος εἰσὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος, καὶ μυληκόρον τὸ τὸν μύλον κοροῦν] σηκό ς· οἶκος. [5]

sigma 485 τάφος. ναός. μάνδρα. ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ σηκύλλα ι· αἱ ταμίαι παιδίσκαι σηκ ῷ· οἴκῳ, ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται.

sigma 487 ἢ βαθεῖ τόπῳ σηκωτή ρ· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ σήλατ ο· ἔσεισεν, ἐτίναξεν, κατέβαλεν, ἔῤῥηξε * σήλεκτο ς· χαμοδικαστής σήλι α· τὰ μικρὰ πιθάρια.

sigma 491 καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν σῆμ α· τάφος.

sigma 492 μνῆμα. ἢ ναοῦ εἶδος. [σημαία, σημεῖον] σημαί α· σημεῖον.

sigma 493 σίγνον σήμαιν ε· πρόστασσε σημαίνει ν· προστάττειν, ἄρχειν.

sigma 495 δεικνύειν. δικάζειν. βουλεύεσθαι. σαλπίζειν σημάντορε ς· ἐπιτάκτορες, βασιλεῖς, ἡγεμόνες· ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅ ἐστι προστάσσειν.

sigma 496 ἡνίοχοι. ἐπιστάται σήμαντρ α· σφραγῖδες σημασί α· φανέρωσις .

sigma 498 ..... σήματ α· τέρατα, σημεῖα.

sigma 499 Ἀττικοὶ δὲ μνήματα σηματίζονται πέδο ν· ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι Σημαχίδα ι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς σημεῖο ν· τέρας.

sigma 502 ἢ σφραγίς σήμερο ν· αὐτίκα, ταχύ [σημαιναῖο ν· σημαίνει] σημήνασθα ι· σφραγίσασθαι [σῆμνο ν· μέγα] [σημόκοινο ς· ἡ ἀνατολή] σῆν α· θυσία.

sigma 508 Λάκωνες σήνασ α· προσγελάσασα, προσπαίξασα σηνιατήριο ν· τὸ κόσκινον σηνίκ η· ἄτροχος ἅμαξα.

sigma 511 καὶ τὸ τετράπουν ζῶον, σαύρᾳ παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν, ὅμοιον τοῖς κατοικιδίοις ὄνοις σηπεδώ ν· σῆψις * σηνοῦρο ι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες σῆπε ς· ζῶα ἑρπετά, ὄφεις σηπετο ῦ· σηπεδόνος [σηπόωντ ο· ὁρμὴν ἐλάμβανον] σηποιαλί ς· εἶδος ἀμπέλου σηρ ά· σκῦλα.

sigma 518 ἢ δεσμὸς πλεκτός σήραγγε ς· κοιλώδεις τόποι.

sigma 519 ἢ κισηρώδεις. ἢ πόροι γῆς λεπ(τ)οφόροι. ἢ πέτραι Σηράγγ (ε)ιο ν· βαλανεῖον σήραγγος ἢ σήραγ ξ.

sigma 521 ἐπιθυμία σηράγκω ν· σπηλαίων.

sigma 522 ἐπιθυμιῶν σήραγ ξ· σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα σήραμβο ς· εἶδος κανθάρου Σῆρε ς· ζῶα νήθοντα μέταξαν.

sigma 525 ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον σηρίο ν· θηρίον σηρῶ ν· σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά· σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες σή ς· σκώληξ ὁ ἐν τοῖς μελισσ(ε)ίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι σησάμ η· σησαμίς.

sigma 529 καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης σησαμίτη ς· ἄρτου εἶδος σησαμοειδή ς· ἐν Ἀντικύρᾳ πόα ἐοικυῖα ἠριγέροντι σησαμόεσσ α· ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μάζα σησαμόεν τ ' ἄρτο ν· οὗτος ἔκειτο ἆθλον τοῖς διαγρυπνήσασι, πυραμοῦς καὶ σησάμινος καὶ τοιαῦτά τινα Σήσαμο ς· πόλις Παφλαγονίας σησαμοῦ ς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης σῆσι ν· ταῖς σαῖς σῇσιν ἔχε φρεσί ν· ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ διὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε Σηστό ς· πόλις Εὐρώπης σῆστρ α· κόσκινα.

sigma 539 ἢ κύμβαλα σητάνιο ι· καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται σητείου ς· νέους σητόβρωι α· ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα σητοδόκιδε ς· ψυχαί, ἢ πτηνὰ ζῷα σθεναρ ά· ἰσχυρά [ζῶα] σθεναρό ν· ἰσχυρόν, ὑγιῆ, ἀσινῆ, ἐῤῥωμένον, δυνατόν σθένε ι· δύναται σθέν (ε)ι α· ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτω

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

προσηγόρευτο σθενή ς· ἰσχυρός, καρτερός σθένο ς· δύναμις, βία, ἰσχύς σθενώσε ι· ἐνισχύσει, δυναμώσει σιάδε ς· θυσία, παρὰ Λάκωσιν σία ἱ· πτύσαι.

sigma 552 Πάφιοι σιαλενδρί ς· ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ σιαλίδων διαλόγων σιαλίζει ν· ὅπερ ἴσον τῷ κατασπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ καὶ περὶ δεῖπνον διαλεγομένου καταπίνειν τὸν σίαλον σιαλί ς· βλέννος.

sigma 556 Ἀχαιοί σίαλο ι· εὐτραφεῖς, λιπαροί σιαλοπάλλαγο ς· ὁ παράληρος, καὶ ἀνόητος σιαλό ρ· θαλίς.

sigma 559 Λάκωνες σίαλο ς· σίελος.

sigma 560 ἀφρός, πτύελος σιαλοῦτα ι· τρέφεται σιαλόχου ς· τοὺς προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι σιάλωμ α· μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ σιαλῶσα ι· ποικῖλαι σία (ὁ) ρ· θίασος.

sigma 565 Λάκωνες σιβαί α· ἡ σίββα.

sigma 566 πήρα σίβδα ι· ῥοιαί σιβδί α· σιδία σίβληθρ α· πόπανα τὰ περικεκνισμένα σί βόλ ε· τί θέλεις.

sigma 570 Κύπριοι σιβυλλιᾶ [ν· τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι σιβύν η· ὅπλον δόρατι παραπλήσιον σιγάζοντο ς· Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα σιγαλόε ν· ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρόν.

sigma 574 Σιγάλωμα γὰρ οἱ σκυτεῖς λέγουσιν, ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι σιγαλόεντ α· λαμπρά, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια σιγαλ [φ]ο ί· οἱ ἄφωνοι.

sigma 576 καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες σιγαλώματ α· τὰ περιαπτόμενα ταῖς ᾠαις σίγ ε· θίγγανε.

sigma 578 Λάκωνες σιγέρπη ς· λαθροδάκτης σιγηλό ς· ἄφωνος σιγημονᾶ ς· σιγᾷς σιγηρῶ ς· σιγηλῶς, ἡσύχως σίγκηρε ς· ὑπηρέται βάρβαροι σίγλα ι· ἐνώτια σίγλο ν· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς.

sigma 585 καὶ εἶδος ἐνωτίων. Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραγμὰς Ἀττικάς σιγλοφόρων στάσις εὐνούχω ν· τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων σίγλας φασίν.

sigma 586 οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα Σαρδιανικόν, δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς σίγρα ι· τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί σίγυνο ι· τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας Σιγώ ρ· πόλις μικρὰ τῆς Παλαιστίνης σίδα ι· ῥοιαί σίδαιο ν· ἑτεροκλινές σιδάρεοι θεο ί· παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ ἐπεὶ οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ λεπτῷ νομισματίῳ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο σιδάριο ς· χαλκεύς σίδ η· Θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησιν εἶναι τὴν σίδην, φύεσθαι δὲ ἐν τῷ Νείλῳ σιδήρ (ε)ιος δ ’ ὀρυμαγδό ς· ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος σιδηρῖτιν τέχνη ν· τὴν πολεμικήν.

sigma 596 ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν σιδηρῖτι ν· πόαν τὴν ἑλξίνην καλουμένην.

sigma 597 ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ’ οὗ οἱ μεταλλεῖς γίγνεσθαι τὸν σίδηρον ..... σίδι α· τὰ τῶν ῥοιῶν λέπυρα· σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί.

sigma 598 τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων χλωρῶν σιδί ῳ· κόκκῳ ῥοᾶς Σιδόνιο ι· Φοίνικες καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν Σιδουντιά ς· κώμη τῆς Κορινθίας σίδριμνο ν· εὔζωνον σίζ ε· ἦχει.

sigma 603 κατὰ μίμησιν ἤχου σίζε ι· ῥεῖ.

sigma 604 περιῤῥεῖ, τινές. ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν σιζεύ ς· ἄγναφος σιηγόνε ς· γνάθοι σίκ α· ὗς.

sigma 607 Λάκωνες Σικανί α· Σικελία πρότερον Σικανί η· χωρίον Σικελίας Σικανοί · χοροί τινες Σικελί α· χώρα Θρᾴκης σικελίζει ν· ἀτηρεύεσθαι.

sigma 612

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἱ δὲ πονηρεύεσθαι Σικελὸς στρατιώτη ς· παροιμιῶδες, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπιπολὺ οἱ περὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διωθουμένων αὐτῶν τὸν μισθόν, μηδενὸς ἀποδιδόντος σίκεο ν· ὡς Ἴστρος * σίκερ α· οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν, ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δέ, σκευαστόν, σύνθετον * σικύνδαρο ι· τὰ προσκυνήματα * Σίκημ α· ἡ νέα πόλις, ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία σίκιννι ς· ὄρχησίς τις στρατιωτικὴ Σατύρων σύντονος, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι.

sigma 618 Ἦν δὲ καὶ ἐμμέλεια τραγικὴ καὶ κωμικὴ κόρδαξ σίκκ α· κούφη σίκλα ι· ἐνώτια σικλό ς· βάρβαρος σικός σικύ (α)· εἶδος κολοκύντης.

sigma 622 καὶ σκεῦος ἰατρικόν σικυὸς σπερματία ς· ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα σικύ ς· ὁ γναφεύς Σικυώ ν· πόλις .

sigma 625 .... σικυωνί α· κολοκύντη σικυώνι α· ὑποδήματα γυναικεῖα.

sigma 627 καὶ ψέλια σίκχα ι· κράσπεδα σικχαζόμενο ς· σκωπτόμενος σικχό ς· ὁ μικόρσιτος.

sigma 630 ἢ ὁ ἀηδής [σιλαίνε ι· σκώπτει, ὑβρίζει] σιλαπορδῆσα ι· ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν σίλβα ι· ῥοιαί σίλβ η· εἶδος πέμματος (ἐκ) κριθῆς, σησάμης καὶ μήκωνος σιλβί α· σιδία [Σιλγῖνο ι· οἱ Σάτυροι] σίλγη ς· κολυμβητής σιλήνε ι· μυλ(λ)ίζει, σκώπτει, σιωπᾷ Σιληνο ί· Σάτυροι Σιληνία ι· τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου Τροπαίου σιληπορδεῖ ν· σιληπορδῆσαι.

sigma 641 στρηνιᾶν, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν σιλλαίνει ν· σιλλοῦν.

sigma 642 τὸ διασύρειν, καὶ μωκᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σίνεσθαι * σίκλο ς· τετράδραχμον Ἀττικόν σίλλα ς· ἔμμετρον σκῶμμα σιλλέ α· τρίχωμα.

sigma 645 ἢ λεῖον σιλλε ῖ· ἀναξαίνει.

sigma 646 λυπεῖ σιλλο ῖ· μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ σιλλό ν· λευκαίας σχοινίον σιλλό ς· ἀναφάλ[λ]αντος.

sigma 649 μῶμος, κακολογία, καὶ χλευασμός σίλλυβ α· κροσσοί.

sigma 650 οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια. καὶ κοροκόσμια ..... σίλλυβο ν· ἀκανθά(ρ)ιον ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμόν τι.

sigma 651 [καὶ τῶν βιβλίων τὰ δέρματα] [σίλμ η· Πλάτωνος] [σιλό ς· ἡ πρῖνος.

sigma 653 οἱ δὲ τὸν σωρόν] σίλφιο ν· ξηρόν.

sigma 654 οἱ δὲ νεκρόν σιλφίου λειμώ ν· Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης.

sigma 655 οἱ δὲ εἶδός τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον σίμα ι· τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα.

sigma 656 καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές Σιμαίθ α· ἑταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα σίμβλα ι· ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα σιμβλ (η)ίδε ς· μέλισσαι σίμβλο ι· τὰ σμήνη, τὰ ἀγγεῖα τὰ τῶν μελισσῶν, ἐν οἷς τὰ κηρία συνάγεται.

sigma 660 Ἀττικοὶ καὶ τὸν θησαυρόν * σίμβλα ι· τὰς θήκας τῶν μελισσῶν σιμὴ χεί ρ· σχῆμα τραγικόν σιμικίνθι α· φακιόλια, ζωνάρια, ὡράρια τῶν ἱερέων σίμιο ν· αἰγιαλός Σιμόει ς· ποταμὸς Τροίας Σιμόεντ ι· ποταμῷ Τρωάδος σιμοῖ νῶτ α· ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα.

sigma 667 σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις σιμό ν· τὸ πρόσαντες χωρίον σιμό ς· τυφλός σιμοῦσ ι· μέμφονται * Σιλωά μ· ἀπεσταλμένος Σιμωνίδη ς· υἱὸς Λεοπρεποῦς σίμω ρ· παρὰ Πάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας σί ν· τὴν σεμνήν.

sigma 674 β βῶν σινάμωρο ς· κακόσχολος σινάπυ ξ· γογγυλίς σιναρό ν· τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον πονηρόν.

sigma 677 [οἱ δὲ σίντις περὶ τὸ δρᾶν σινά ς· ἡ φθαρτική Σινδί ς· ἡ Σκυθία.

sigma 679 καὶ ἡ πόρνη Σινδικὸν διάσφαγμ α· τὸ τῆς γυναικός σίνδι ς· γέρων Σίνδο ι· ἔθνος Ἰνδικόν.

sigma 682

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμήν λεγομένη σινδοκύθορνο ι· ὑπόδημα ποιόν σινδοῦ ς· χιτῶνας, σινδόνας σίνδρω ν· [πονηρῶν, βλαπτικῶν.

sigma 685 οἱ δὲ] ἀπελευθέρους ἢ δούλους ...... σίνεσθα ι· κακουργεῖν, βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι σίνε ς· σίνις.

sigma 687 κλέπτης, κακοῦργος, λῃστής * σινέσκοντ ο· ἔβλαπτον * σίνετα ι· βλάπτεται σινιᾶσα ι· σεῖσαι, κοσκινεῦσαι.

sigma 690 καὶ τὸ κόσκινον δὲ σινιατήριον σινιατήριο ν· κόσκινον σινίο ν· κόσκινον σινόδου ς· θὴρ ὁ σινόμενος τοῖς ὀδοῦσιν σινόμενο ι· βλαπτόμενοι σίνο ς· βλάβος.

sigma 695 [οἱ δὲ ἡμίονος] σινοῦτα ι· βλάπτεται σίντα ι· βλαπτικοί, κακοῦργοι σίντην ἢ σίντη ς· βλαπτικός, κακοῦργος, βλαβερός Σίντιε ς· Θρᾳκῶν τι γένος.

sigma 699 οἱ δὲ τοὺς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας σινωπίσα ι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην.

sigma 700 ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ ἀσχημονεῖν σιόα ν· οὕτω καλοῦσι Χαλδαῖοι τὸν Πάνημον μῆνα σιοκόρο ς· νεωκόρος.

sigma 702 θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν σιομαλίδα ι· [διαμάχαι.

sigma 703 καὶ τὸ πηδᾶν σίο ν· λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ σιό ρ· θεός.

sigma 705 Λάκωνες σιπαλό ν· ἀκάθαρτον.

sigma 706 εἰδεχθέστατον σιπαλ ή· ἐπάργεμος.

sigma 707 βλοσυρά. δεινή. τουτέστι λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα σιπαλό ς· χαλεπός.

sigma 708 καὶ τὰ ὅμοια σίπτ α· σιώπα.

sigma 709 Μεσάπιοι σιπτῶνα ι· ἀπεικάσαι σιπύ η· σιτηρὸν ἀγγεῖον.

sigma 711 ἀρτοθήκη. φησὶ δὲ πευδρία Σίπυλο ν· ὄρος Λυδίας καὶ Φρυγίας Σίρ α· Πάρθοι [μεγάλα.

sigma 713 [καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ τὰ ῥάκκη] [σιραγγῶδε ς· σαθρόν] ⌠ σιραιοῖ ς· ⌊ * σιροῖς [βραχέως σίραιο ν· τὸ ἀπὸ τῆς σταφίδος ἕψημα. [1]

sigma 716 οἱ δὲ τὸ γλυκύ, καὶ ἡψημένον οἶνον σίραμφο ς· τὸ ῥύγχος Σιρβαίονο ν· βρέφος ἀπὸ ξένης ἐνηνεγμένον καὶ πεπρα[γ] μένον σίρβηνο ν· πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ Σιρέω ν· τῶν τὸν Σῖριν οἰκησάντων, τὴν νῦν Ἡράκλειαν Σ .

sigma 721 ιρήν [α ί]ων λόγου ς· ἀπατεώνων σιρί α· ἀσφάλεια.

sigma 722 Λάκωνες σίρι ς· ἀπαίδευτος σιροῖ ς· ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα σιρομάστη ς· λόγχη, δόρυ, ῥομφαία σιρό ς· [ἡμίονος].

sigma 726 πίθος. δεσμωτήριον σιρού ς· τοὺς σιριεῖς.

sigma 727 οἱ δὲ τάφρους ἐσκεπασμένους * σιρομάστη ς· σκεῦός τι σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, λαβὴν ξυλίνην ἔχον σισαμί ς· τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σέσελι σίσανο ν· τὸν ὀξίνην οἶνον σισάριο ν· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἁλυσείδιον [σίσαχθο ι· χρεῶν ἀποκοπαί] σισίλαρο ς· πέρδιξ.

sigma 733 Περγαῖοι [σισίλαρο ς· πέρδιξ] σίσιλλο ς· νόσημα, καθάπερ σκωληκίασις.

sigma 735 καὶ ζῶόν τι σισίνδιο ς· γέρων σισόη ν· κάρμα Γουθικόν σισό η· κουρὰ ποιά.

sigma 738 Φασηλ[ε]ῖται σισογάρδοσις ἀγορᾶ ς· σφήγξ [σισορβάκο ς· τράχουρος ὁ ἰχθῦς] σισύμβ [ρ]ι α· ἄνθη σισύμβριο ν· Δίδυμος ἀνθύλλιόν τι.

sigma 742 Θεόφραστος δὲ τὸ σισύμβριον γηράσκον μεταβάλλειν. οἱ δὲ αὐτὸ (ἡ)δυόσμου πλατυφυλλότερον [σίσυννο ν· δόρυ] σισύρ α· τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων σίσυρνο ν· τὴν σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι.

sigma 745 τὸ αὐτὸ καὶ σισύραι σισυρνώδη [ς] στολή (ν)· τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 746 διαφέρει δὲ καὶ σίσυρνα σισύρας. Σίσυρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος, σισύρα δὲ διφθέρα[ς], εἰς ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα, καθάπερ τὰ κώδια καὶ αἱ μηλωταί σίσυρνο ς· οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιδέσμων σίσυρο ς· [γ]ράμματος εἶδος σίσυ ς· καὶ αὐτὴ βαίτη.

sigma 749 οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἰγεῖον χειριδωτόν Σισυφ (ε)ίοι ς· Κορινθίοις, κακοῖ ς· ἀπὸ Σισύφου βασιλέως Σίσυφο ς· ἀπατητικός, ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων, ἀπὸ Ἀττικοῦ Σισύφου σῖτ α· ἄρτοι, βρώματα, τροφαί σιταρχί α· τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα.

sigma 753 ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος σίταρχος σιτέσκοντ ο· ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ἠρίστουν σιτηρέσιο ν· ἐφόδιον σιτήσα ς· θρέψας σιτί α· δαπάνημα, βρῶμα, σιτηρέσιον σιτίζει ν· ψωμίζειν σιτίζοντο ς· σῖτον παρέχοντος σιτνίδε ς· θυσία τις Νύμφαις ἐπιτελουμένη σιτοβολῶνε ς· ὅρια σιτοδ (ε)ί α· λιμός, ἔνδεια σίτου σιτοκάπηλο ι· σιτοπῶλαι σιτοκλονεῖσθα ι· ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι.

sigma 764 οἱ δὲ ὑπὸ δίψους κλύεσθαι. καὶ τὸ φαγεῖν σιτόκουρο ς· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος σιτομνημονεῖ ν· ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν· παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα σιτοποιό ς· ἀρτοκόπος.

sigma 767 ἢ πέπτρια σῖτο ς· τροφή σίτου καὶ κρειῶν ἠδ’ οἴνου βεβρίθασι καὶ τόκος.

sigma 768 καὶ ὁ μισθός σίτου ἐκβολ ή· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης σιτούμενο ς· ἐσθίων σίττ α· ἐπιφώνημα αἰξίν σίττα ς· ὄρνις ποιός.

sigma 772 ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν σίττ η· ὄρνις ποιός.

sigma 773 οἱ δὲ δρυοκολάπτης σίττο ν· οἱ μὲν γλαῦκα· ἢ κίσσαν· ἢ ἱέρακα σιττύβα ι· δερματίναι στολαί.

sigma 775 τὰ μικρὰ ἱμαντάρια σίφ α· χωρία σιφλό ν· κακόν.

sigma 777 ἐπίμωμον. πηρόν. αἰσχρόν. μωρόν. μωμητόν σίφλο ς· μῶμος σιφλῶσα ι· ἀφανίσαι σιφλοῦ ν· μωμᾶσθαι.

sigma 780 αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν σιφλώσειε ν· ἀφανίσειεν.

sigma 781 μωμήσειεν σίφν α· ποιὸς ἰχθῦς σιφνιάζει ν· καταδακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι Σίφνιο ι· ἀκάθαρτοι, ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου σίφνο ν· τὴν γῆν Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημητριακὴ σιπύα Σίφνιος ἀῤῥαβώ ν· περὶ τῶν Σιφνίων ἄτοπα διεδίδοτο, ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων.

sigma 786 δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου διδόμενον, ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου σιφνό ς· κενός σιφνύε ι· κενοῖ σιφῶμα ι· τήκομαι σίφω ν· ῥυπαρὸς ἄνθρωπος, καὶ λίχνος.

sigma 790 ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον, ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι. καὶ τῶν σταχύων καὶ τοῦ πυροῦ οἱ κα(υ)λίσκοι. καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται. καὶ ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς σιφώνιο ν· τὰ αὐτά σιχ ά· χωρία [σιχαβαττεῖ ν· τὸ μετὰ σπουδῆς ἀπιέναι.

sigma 793 οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν] σιχθαρί ς· Λιβυκαὶ ὀρχήσεις σκάζε ι· χωλεύει, χωλαίνει σκαι ῇ· ἀριστερᾷ χειρί.

sigma 796 παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλά, παρ’ ᾧ καὶ ἡ δεξιὰ περὶ τοῖς δεξιοῖς. ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς, καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιά ἐστιν. ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ’ εὐφημισμὸν λέγεται Σκαιῇσι πύλησι ν· οὕτως ὀνομαστικῶς Σκαιαῖς ἐν Ἰλίῳ, διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι· ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ τὴν εἰσβολήν.

sigma 797 τὰς αὐτὰς καὶ Δαρδανίας καλεῖ Σκαιο ί· ἔθνος Θρᾴκιον.

sigma 798 καὶ ἀμαθεῖς, καὶ ἀπαίδευτοι σκαιὸν ῥίο ν· χαλεπὸν ἀκρωτήριον.

sigma 799 ἔστι γὰρ δύσβατον σκαιό ς· δύσκολος.

sigma 800 πονηρός, κακός. μωρός, ἀπαίδευτος, ἀμαθής. ἀπάνθρωπος, ἄδικος, τραχύς, σκληρός, ἐπαχθής, ταραχώδης. ἀριστερός σκαιότη ς· ἀναισθησία.

sigma 801 μωρία. ταραχή * σκαιωρούμενο ν· ταραττόμενον σκαίρε ι· ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται σκαιωρί α· ὄρχησις, χορεία, καιρία, παιδ[ε]ιά.

sigma 804 καὶ τὰ ὅμοια σκα (λ α)θυρμάτ (ι) α· σκαριφήματα.

sigma 805 σκαλαύματα * σκάλ α· κλῖμαξ, ἀνάβασμα σκαλαθάρβ α· τύρβη, ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν σκαλαθαρβί α· ἀκηδία σκαλαθύρε ι· σκαλαύει.

sigma 809 ἢ λάθρα πλησιάζει σκαλαθύρω ν· ἀκολασταίνων.

sigma 810 ὁ σκαλαύων σκαλαπάζε ι· ῥέμβεται σκάλατο ς· ὁ σκαφιτός σκαλεύε ι· κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει σκαληνιεῖς ὀχετο ί· ἔντερα σκαληνό ν· σκολιόν, πολύγωνον.

sigma 815 τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία· ἰσόπλευρον ἰσοσκελές σκαληνόν σκαλί ς· σκαφ(ε)ῖον σκαλλίο ν· κυλίκιον μικρόν.

sigma 817 οἱ δὲ σκαλλόν σκάλμ η· μάχαιρα Θρᾳκία.

sigma 818 καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν σκάλλοντε ς· σκάπτοντες σκαλοβατε ῖ· κλίμακι βαίνει σκάλο ψ· [σκαλόπετα].

sigma 821 ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρύχον, τυφλόν σκαλ [α]πάζει ν· ῥεμβωδῶς βαδίζειν σκαλτωμίζει ν· λαμπυρίζειν σκαλ ῶ· σκαλαβῶ σκαλώνι α· τὰ ἀσκωρώνια [καὶ ἀκμαῖα, ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα σκάμαι α· κύων σκαμμάδε ς· πόρναι * σκάμματ α· ἀγῶνες, στάδια * Σκάμανδρο ς· ποταμός, ὃς καὶ Ξάνθος καλεῖται σκαμβάλλε ι· ἀκηδί.

sigma 830 . σκαμβάλυ ξ· σκαμβός, στρεβλός σκαμβηρίζοντε ς· ὀλισθαίνοντες σκαμβί ς· θερμοποτίς.

sigma 833 λακ ώ ρ η σκαμβό ς· στρεβλός σκάμβυκε ς· σκόλοπες, χάρακες Σκαμβωνίδα ι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς σκαμφυσε ῖ· μεμψιμοιρεῖ, ἀγανακτεῖ σκαμωνί α· εἶδος βοτάνης σκάναμ α· τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι σκαν α.

sigma 840 . .ντ α· ἐπιχαλκ.. παρὰ Σωφρονίωσκανὰς πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι. Καλλίας δὲ σκεῦος σκανδάληθ ρ ’ ἱστάς καὶ σκάνδαλο ν· τὸ ἐν ταῖς μυάγραις σκάνδαλο ς· ἐμποδισμός Σκάνδ (ε)ι α· χωρίον ἢ πόλις.

sigma 843 καὶ εἶδος περικεφαλαίας σκάνδι ξ· λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι σκάνδυκε ς· σκόλοπες, χάρακες σκανεύεσθα ι· ἐπαρι(σ)τερεύεσθαι σκάνθα ν· κράββατον σκάνι ξ· ἐπαρίστερα σκάνο ς· αἰτία.

sigma 849 κώλυμα σκαπανεύ ς· σκαφεύς σκαπάν η· σκαφε(ῖ)ον.

sigma 851 ὀρύγιον. δίκελ(λ)α σκαπάνιο ν· ἡ βακτηρία.

sigma 852 ἄλλοι σκίπωνα σκάπαρδο ς· ὁ ταραχώδης.

sigma 853 καὶ ἀνάγωγος σκαπέρδ α· ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη πηγνυμένης δοκοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης διεῖρται διὰ .

sigma 854 ..... σχοινίον· καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίους ἀλλήλοι(ς) τοὺς νώτους ἔχοντες ..... καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς σκαπέρδα λέγεται καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης σκαπερδεῦσα ι· λοιδορῆσαι σκάπετο ς· τάφρος.

sigma 856 ἄλλοι τάφος σκᾶπο ς· κλάδος.

sigma 857 καὶ ἄνεμος ποιός σκάπτε ι· ὀρύττει σκάραιβο ν· αἱμοποιόν σκαρδαμύττει ν· τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι σκαρθμο ί· κινητοί, σκαρισμοί σκαρθμοῖ ς· κινήσεσι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 862 δρόμοις. κρηπῖσι. λακτισμοῖς. καὶ υἱὸς Τεύκρου ἀναγράφεται σκαρί α· παιδία σκαρίδε ς· εἶδος ἑλμίνθων σκαρίζετα ι· ταράττεται.

sigma 865 βράζει σκαριφᾶσθα ι· ξύειν.

sigma 866 σκάπτειν. γράφειν. ὅθεν καὶ ὁ (σ)κάριφος σκάριφο ς· ξέσις.

sigma 867 γραφή. μίμησις ἀκριβὴς τύπου σκάρκ η· Θρᾳκιστὶ ἀργύρια σκαρπαδεῦσα ι· κρῖναι σκάρτα ς· ταχύς.

sigma 870 [οἱ δὲ σκάτα ς] σκαρφᾶσθα ι· σκεδάννυσθαι Σκάρφ η· πόλις Λοκρίδος (σ)καρφνή ς· ἰσχυρός σκαρφῶ ν· εἶδος καμίνου ἐν τῷ Μεταλλικῷ σκάφα ι· ὀψοπλύνια σκάφαλο ς· ἀντλητήρ * σκαφίδε ς· ποιμενικὰ ἀγγεῖα σκαφηφόρο ι· οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο· σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέ[ρ]χοντες τῶν θυσιῶν σκαφίο ν· πτύον.

sigma 879 καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαί φασι τὰς ἑταιρευ[ν]ούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον. καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον σκάφο ς· πλοιάριον σκαφώρ η· ἡ ἀλώπηξ σκεδάζε ι· σκορπίζει.

sigma 882 ἀθετεῖ. ταράττει. ἐγχέει. καταργεῖ σκεθρό ν· ἀκριβές σκ [ε]ίρ α· ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἀρείονος.

sigma 884 ἢ χωρία ὕλην ἔχοντα εὐθετοῦσαν εἰς φρύγανα * σκ [ε]ιραφ (ε)ῖο ν· τὸ κυβευτήριον, ἴσως διὰ τὸ ἐν Σκίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν Σκ [ε]ιρὰς Ἀθην ᾶ· Σκίρον φασὶ τὸν Ποσειδῶνος υἱόν, γήμαντα Σαλαμῖνα τὴν Ἀσωποῦ * Σκ [ε]ιρίτη ς· λόχος οὕτω καλούμενος ὁ προκινδυνεύων.

sigma 887 ἦν δὲ Ἀρκαδικός * σκειράξα ι· κρεωφαγῆσαι σκ [ε]ίρατε ς· οἱ προύνικοι.

sigma 889 καὶ κυβευταί σκ [ε]ιραφεῖ ν· κακοπραγμονεῖν Σκ [ε]ιρόμαντι ς· ὁ ἐπὶ Σκ[ε]ίρῳ μαντευόμενος.

sigma 891 τόπος δὲ ἦν οὗτος. ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον σκ [ε]ιρό ν· [λατύπην.

sigma 892 ἢ] σκληρόν σκ [ε]ῖρο ς· ῥύπος καὶ ὁ δριμὺς τυρός.

sigma 893 καὶ ἄλσος καὶ δρυμός. Φιλητᾶς δὲ τὴν ῥυπώδη γῆν σκείρω ν· ἀργέστης λέγεται.

sigma 894 δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν σκ [ε]ιρώσασθα ι· σκληροῦσθαι σκέλεα ι· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα.

sigma 896 Πάρθοι σαράβαρα σκελέεσθα ι· ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι Σκελερδεί α· Ἄνθεια ἡ νῆσος σκελετ ά· σκίλλα σκέλετα ι· ξηραίνει, ἰσχναίνει σκέλεφε ρ· βόλου ὄνομα.

sigma 901 Λύκωνες * σκέλισμ α· τὸ ἀείμνημα σκελήπερο ν· νήπιον.

sigma 903 Ἀρχίλοχος σκελ [λ]ίδε ς· τὰ περιμήκη τμήματα σκέλ [λ]ισμ α· δρόμημα σκελλό ν· διεστραμμένον * σκελλόμεν α· σκελετευόμενα * σκελί ς· τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου σκελοῖ ν· ποδῶν σκέλο ς· τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ.

sigma 910 καὶ μέρος τι τῆς νεώς σκελοῦντα ι· σκελετισθήσονται σκέμμ α· διάνοια σκέπαρνο ν· τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν σκέπαρνο ν· ἐπιδέσμου ἰατρικοῦ ὄνομα σκέπα ς· σκέπη.

sigma 915 ὑποδοχή σκεπᾶσθα ι· θερμανθῆναι σκέπ η· σκέπασμα σκεπινό ς· ἰχθῦς ποιός σκεπόωσ ι· σκέπωσι.

sigma 919 παρέχωσιν σκέπ (τ)ετ ο· ἀπεκρούετο.

sigma 920 ἐφυλάσσετο, παρετήρει, περιεβλέπετο σκεραό ς· οἰδός σκέραφο ς· λοιδορία.

sigma 922 βλασφημία σκέρβολο ν· λοίδορον.

sigma 923 ἀπατεῶνα σκέρβολλ ε· λοιδόρει σκερβόλλε ι· ἀπατᾷ σκέρβολο ς· λοίδ(ορ)ος.

sigma 926 καὶ τὰ ὅμοια * σκεῤῥὸν ὄντ α· σκιρτῶντα παῖδα σκερό ς· αἰδοιολείκτης σκερολίγγε ς· λαικασταί.

sigma 929 ἢ ὠπισταί σκεύακα ς· εὐωνύμους σκευ ή· ὅπλισις, στολή σκευοποιού ς· τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας σκεῦο ς· ἀγγεῖον ἅπαν.

sigma 933 καὶ τὸ σκευοῦσθαι ἑτοιμάζεσθαι σκευώρημ α· πλάσμα.

sigma 934

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κακουργία. κατασκευή. τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην σκευωρί α· κατασκευή σκεψάμενο ς· ἀποβλέψας σκέψομα ι· θεωρήσω σκέψι ς· θεωρία σκηκό ς· πόας εἶδος, καὶ ζώου σκήλειε ν· σκελετεύσειεν.

sigma 940 ξηραίνειεν. καύσειεν σκῆλα ι· ξηρᾶναι σκηνά ς· καταγωγάς, οἰκήματα σκῆ ν· ὅ τινες μὲν ψυχήν, τινὲς δὲ φάλαιναν σκην ή· ἡ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία σκῆνο ς· σῶμα.

sigma 945 [ἢ σκῆλος.] ἢ πάθος ἐν μελίσσαις, ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ σκήνου ς· οἰκητηρίου σκήνωμ α· οἴκημα, οἶκος, τόπος σκηνῶντε ς· σύσκηνοι.

sigma 948 λέγονται δὲ καὶ σκηνωταί σκηνωτα ί· συ[γ]σκηνοῦντες σκηπάνιο ν· βακτηρία.

sigma 950 ἢ σκῆπτρον σκηπανί ῳ· τὰ αὐτά σκηπήϊο ν· πτύον σκηπήνιο ν· βακτηρία.

sigma 953 τρίαινα. βάκτρον. κηρύκ(ε)ιον. ῥάβδος σκήπτετα ι· προφασίζεται σκήπτοιτ ο· προφασίζοιτο σκηπτό ς· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος σκηπτοῦχο ι· βασιλεῖς . [1]

sigma 957 ......· σκηπτροφόρος βασιλεύς σκῆπτρο ν· κυρίως μὲν πᾶσα ῥάβδος· ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ, ὅ ἐστιν ἐπερείδεσθαι.

sigma 958 καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον σκηρίπτεσθα ι· ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ, ἢ ἄλλῳ τινί σκηριπτόμενο ς· ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ.

sigma 960 [τὸν ἐπερείδεσθαί τινι λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον] [σκηριπτούμενο ς· τὰ αὐτά] σκηρό ν· σκληρόν.

sigma 962 τ(ρ)αχύ σκῆψα ι· πεσεῖν σκήψα ς· προφασίσας σκῆψι ς· πρόφασις σκι ά· σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος ἀντίμορφος σκιαγραφία ν· τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσιν.

sigma 967 ἐλέγετο δέ τις καὶ Ἀπολλόδωρος ζωγράφος σκιογράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος. οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται· μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται σκιαγράφο ς· ὁ Ἀπολλόδωρος σκιαδεύς, τινὲς δὲ σκίαιν α· εἶδος ἰχθύος σκιάδ (ε)ι α· σκηνοπήγια.

sigma 970 ἔστι δὲ τόπος, ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο σκιάδ (ε)ιο ν· σκηνή.

sigma 971 καμελαύκιον σκιάζε ι· σκεπάζει Σκίαθο ς· νῆσος Κυκλάδων Σκιάποδε ς· οἱ ἐν Λιβύῃ πλατεῖς ἔχουσι τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὑτοῖς ἐν καύματι Σκιάπου ς· ἔθνος περὶ τὴν Αἰθιοπίαν πλατύπουν Σκιάρ α· ἡ Κεφαληνία σκιά ς· ἡ ἀναδενδράς.

sigma 977 καὶ σκηνὴ ὠροφωμένη. καὶ τὸ θολῶδες σκιάδ(ε)ιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται. καὶ τὸ πρυτανεῖον. καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο σκιδαρό ν· ἀραιόν σκίδνατα ι· διασκεδάννυται, σκορπίζεται, χωρίζεται σκίδναντα ι· διασκορπίζονται σκιδναμένο υ· διασκορπιζομένου σκιερό ν· κατάσκιον.

sigma 982 [ἀκρι(βές)] εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον σκιθακό ς· ἰχθῦς ὁ καὶ τράχουρος σκίλλ α· σκαμμωνία, θανατηφόρος μυῶν [σκιλλεῖο ν· σκιάδιον] σκίλλο ς· ἰκτῖνος σκίλλωντα ι· ἐδάνυνται σκιμαλίσα ι· καταδακτυλίσαι σκιμβάζε ι· χωλεύει σκιμβασμό ς· φιλήματος εἶδος σκιμβάδε ς· ὕλη εὔθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν σκιμβόλο ς· ἠλίθιος σκιμβό ς· χωλός σκίμποδ α· κράββατον σκιμπόδιο ν· εὐτελὲς κλινίδιον μονόκοιτ[ι]ον σκιμπόδω ν· κραββάτων σκίμπου ς· κράββατος σκίμπτε ι· σκίμπεται.

sigma 998 χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει σκίμπτεσθα ι· τὰ αὐτά σκίμψα ι· ἐμπαγῆναι.

sigma 1000 [ἐκπλαγῆναι.] ἐμπελασθῆναι [σκιμπτύε ι· χαλεπαίνει.

sigma 1001 ἐρείδεται. ἐπιπίπτει σκίμπτεσθα ι· τὰ αὐτά σκίμψα ι· ἐμπαγῆναι.

sigma 1003 ἐκπλαγῆναι] σκιμφθ ῇ· ἐγγίσῃ.

sigma 1004 προσπελασθῇ σκίμψαιτ ο· ἐλάβοιτο σκίμψασθα ι· ἐρείσασθαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 1006 πλῆξαι. ἐκπλαγῆναι σκίνακε ς· ἐπὶ τῶν λαγωῶν σκινδάλαμο ς· σκόλοψ.

sigma 1008 τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σχινδάλαμο ς. ἄλλοι σκινδαλμός σκινδαρεύεσθα ι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμαλίζεσθαι σκινδαρίσα ι· τὰ αὐτά σκινδάρ (ε)ιο ς· ὄρχησις οὕτω καλουμένη σκίνδαρο ι· τὰ προσκυνήματα σκίνδαρο ς· ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκα (νθ α)ρίζει ν· τὸ γὰρ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὴν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ, ὡς Δίδυμος σκινθίζετα ι· λακτίζεται σκιοειδέ α· σκιοειδῆ σκιόε ν· σκιερόν, μέλαν.

sigma 1017 βαθύ σκιόεντ α· σύσκια.

sigma 1018 σκοτεινά. ὑψηλά. ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα σκίουρο ς· ζῶον, ὁ καὶ καμψίουρο ς.

sigma 1019 ἄλλοι ἵππουρος σκίπε ι· νύσσει σκιπό ς· σκνιφός.

sigma 1021 ὁ μικρολόγος σκίπω ν· βακτηρία, ῥάβδος * σκίθαρκο ς· ἰχθῦς ὁ καὶ τράχουρος σκίπωνι χειρό ς· βακτηρίᾳ χειρός σκιρεῖτα ι· σκιρός ἐστιν ἡ λατύπη σκιροφόρι α· ὄνομα ἑορτῆς σκιρτ ᾷ· ἅλλεται, κινεῖται, ὀρχεῖται, τρέχει, ἀναστρέφεται σκίρτησι ς· ἰσχύς, δύναμις.

sigma 1028 καὶ τὰ ὅμοια σκιρ (ω)θῶσ ι· σκληρυνθῶσιν σκιρώσασθα ι· ἀπο(σ)κληροῦσθαι σκίταλο ι· ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυκτερινῆς θεούς τινας ἐσχημάτισεν.

sigma 1031 Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τοὔνομα σκιτυπία ι· σκηναί σκιφία ς· εἶδος ἰχθύος σκιφίζε ι· ξιφίζει.

sigma 1034 ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως σκιφίνιο ν· πλέγμα ἐκ φοίνικος σκίφο ς· ξίφος.

sigma 1036 οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ αἰδοίου σκιφύδρι α· εἶδος κογχυλίου σκίψα ι· ὀκλάσαι.

sigma 1038 Ἀχαιοί σκληραγωγί α· ἄσκησις.

sigma 1039 παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι σκληρό ς· νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία σκληφρο ί· οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι σκνιπό ν· μικρολόγον σκνίπτει ν· νύσσειν.

sigma 1043 καινοτομεῖν σκνι φ .

sigma 1044 ͂· ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας λεῖοι σκνιφό ν· ἀμυδρὸν βλέπον.

sigma 1045 Ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι σκνί ψ· ζῶον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον σκοβαδέ ς· ἔδεσμά τι σκογχούλα ς· γογγυσμούς.

sigma 1048 τονθρυσμούς σκοι ά· σκοτεινά.

sigma 1049 τινὲς κολόροβοι σκοΐδιο ν· σκιάδ(ε)ιον σκοῖδο ς· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων.

sigma 1051 Ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου σ [κ]οίθη ς· διάβολος.

sigma 1052 Ἀττικοί. λάλος, στωμύλος σκοιό ν· ἰσχυρόν.

sigma 1053 δασύ. μαλακόν. βαθύ. μέγα. χλωρόν. ποικίλον. σύσκιον σκοῖπο ς· ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ’ ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι σκοί ψ· ψώρα σκόλεφρα ι· κατακεκαυμέναι τὰς τρίχας σκόλι α· τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον, οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιΐας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ’ ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά, ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί σκολι ά· σκαμβά, οὐκ ὀρθά.

sigma 1058 ἄδικα. δυσχερῆ. ἐπικαμπῆ. ἄνισα. δύσκολα σκολλ έ· σκυμμόν σκόλλυ ς· κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν.

sigma 1060 τινὲς δὲ μαλλόν, πλόκαμον σκολοῖ ς· δρεπάνοις σκολόπα ξ· ὄρνις ποιός * σκόλοπε ς· ὀξέα ξύλα ὀρθά σκολόπενδρ α· ζῶον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον σκολοπώνυμο ν· τὸν στ(αυ)ρώσιμον, ἀπὸ τῶν σκολόπων * σκόλοπε ς· ὀρθ[έ]ὰ καὶ ὀξέα ξύλα, στ(αυ)ροί, χάρακες [σκόλο ς· ἀκάνθης εἶδος] σκολοφρ ή· κατακεκαυμένη σκολόφρο ν· θρανίον * σκολοβρ ᾷ· χαλεπαίνει σκόλο ψ· ξύλον ὠξυμμένον σκόλοψιν ὡς ὀπτῶσι ν· τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ῥαχέως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὀβελίσκων σκόλυβο ς· ὁ ἐσθιόμενος βολβός σκολύβρ α· ἡ σκυθρωπή σκολύθρι α· ταπεινὰ διφρία.

sigma 1075 ὑποπόδια σκολύθρω ν· ταπεινῶν.

sigma 1076 ἀπὸ σκολύθρων δίφρων σκόλυμο ς· λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες σκολύπτει ν· ἐκτίλλειν.

sigma 1078 κολούειν σκολύφρ α· σκυθρωπή.

sigma 1079 σκληρά. ἐργώδης. δυσχερής σκολύψα ι· κολοῦσαι, κολοβῶσαι.

sigma 1080 [σπαράττειν, ἐκτίλλειν σκομβρίδε ς· ἰχθύες σκομβρίσα ι· γογγύσαι.

sigma 1082 καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος Σκόμβρο ι· Θρᾴκιον ἔθνος σκονδάμν α· ῥάφανος σκόνδρο ν· δρυπτόν.

sigma 1085 ἢ δρύπτει σκόνυζ α· ἡ κόνυζα.

sigma 1086 ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς, καὶ στιβάδας ἐξ αὐτῆς ἐποίουν, καὶ ταῖς οἰκίαις στεγάσματα ἐπέβαλλον σκοπεῖσθα ι· ὁρᾶσθαι σκόπελο ς· ὑψηλὸς τόπος, ἢ πέτρα, ἢ ἀκρώρεια, ἀφ’ ἧς ἔστι σκοπεῖν τὰ κύκλῳ.

sigma 1088 καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ δὲ ἀκρόπολις [σκόπε ς· ὀρνέου γένος] σκοπεύε ι· ἰχνεύει.

sigma 1090 ἐπιτηρεῖ σκοπ ή· ἄποψις σκοπήσει ς· σκέψεις σκοπιαζέμεν [α ι]· κατασκοπεῖν σκοπιάζω ν· ἀποσκοπῶν, σκεπτόμενος σκοπια ί· ἀκρώρειαι, ὑψηλοὶ τόποι σκοπι ή· ὑψηλὸς τόπος, ἀφ’ οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι σκοπιωροῦντα ι· ,κατὰ .

sigma 1097 ....᾿ * σκοπό ς· σοὶ δ’ ἐγὼ οὐχ ἄλ[λο]ιος (σ)κοπὸς ἔσ(σ)ομαι * σκοπό ς· τύπος [σκοπε ῖ· χλευάζει, διαπαίζει, καταπαίζει, μέμφεται] σκοπῶ ν· σκεπτόμενος, ἐνθυμούμενος σκορακίζε ι· εἰς ἔρημον πέμπει, καὶ ἀρᾶται.

sigma 1102 ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν, τὸ ἐκφαυλίζειν σκορακισμό ς· χλευασμός.

sigma 1103 ἀπάτη. ὕβρις, φαυλισμός, ἀποδοκιμασία σκορδάζει ν· σπᾶσθαι * σκαρδαμυκτε ῖ· πυκνὰ κλείει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς σκορδινᾶσθα ι· τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης.

sigma 1106 γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. ὅπερ καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γίνεται σκόρδυ λ.

sigma 1107 . , θαλάσσιος ἰχθῦς. ἔνιοι κορδύλη σκορδύλ η· ζῶόν τι τῶν τελματιαίων, ἐμφερὲς καλαβώτῃ σκόρθο ι· τόρνοι σκορωβροί σκόρνο ς· κόρνος, μυρσίνη τὸ φυτόν σκορόβυλο ς· κάνθαρος σκόροδ α· τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται.

sigma 1112 [διὸ καὶ ὀξυτόνως] σκοροδίσα ι· τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρῖψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας σκοροδοῦ ν· συνουσιάζειν σκορπίο ς· τὸ ἄστρον.

sigma 1115 καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετόν. καὶ θαλάσσιος ἰχθῦς. καὶ πόα, ἣν ἔνιοι σκορπίουρον σκο (ρ)πίος ὀκτώπου ς· παροιμία· σκορπίον ὀκτώπουν ἐγείρεις σκορπιοῦτα ι· ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται σκορπίωσ (α ι)· ὡς θηρίον τραχύνου, ὀργίζου σκοταῖο ν· ὅταν συσκοτάσῃ, ἡ σκοτία σκοταρί α· ζόφος.

sigma 1120 Ἀχαιοί (*) σκοτία ς· δραπέτης σκοτεύε ι· δραπετεύει * σκότιο ν· λαθριμαῖον σκοτί α· μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τριγλύφου.

sigma 1124 καὶ Ἀφροδίτης Σκοτιᾶς ἱερὸν κατ’ Αἴγυπτον σκότιο ς· νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης.

sigma 1125 τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς, λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας σκοτίους ἐκάλουν, ἔνιοι παρθεν (ί)ου ς, ἄλλοι κοριναίου ς· καθάπερ Μαρσύας ἐν τῇ α′ σκοτοδινι ᾷ· σκοτοῦται σκοτοδινιάσα ς· μετὰ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας σκοτοιβόρο ν· συννεφές, σκοτεινόν σκοτόμαιν α· Ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν σκοτομήν η· βαθεῖα νύξ, ἢ ἀσέληνος σκοτομηνί α· σκότος σελήνης σκοτομήνιο ς· ἀσέληνος νύξ σκότο ς· ὄλεθρος, θάνατος σκότος ὄσσε κάλυψ ε· θάνατος κατέσχεν σκοῦλα ι· κνῆσαι σκύβ α· λάχανον ἡ λαψάνη.

sigma 1136 τινὲς δὲ σκοῦβα σκύβαλ α· κόπρος σκυβαλίζετα ι· ἐξουθενεῖται, παρα(ρ)ρίπτεται, ἀποδοκιμάζεται σκυβαλισμό ς· ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον.

sigma 1139 ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων σκυδ ά· σκιά.

sigma 1140 Εὔκλος σκυδίζε ι· λακτίζει σκυδικα ί· Πολέμων παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησί· ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλητίνας * σκυδμαίνει ν· σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι σκύδμαινο ς· σκυθρωπός σκύδμαιν ε· ὀργίζου σκύζε ι· λυπεῖ.

sigma 1146 ὀργίζεται σκύζεσθα ι· χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν σκύζη ς· παρὰ Φιλητᾷ· παύσω σε τῆς σκύζη ς.

sigma 1148 ἀντὶ τοῦ τῆς κάπρας σκυζομέν η· λυπουμένη, ὀργιζομένη σκύζουσι ν· ἡσυχῆ ὑποφθέγγονται, ὥσπερ κύνες Σκύθα ι· οὕτω τι τῶν γενεῶν ἐλέγετο Σκύθης ὄνειον δαῖτ α· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων [τινὲς δὲ βδελυττομένων] τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα .

sigma 1152 ...... Σκυθιά ς· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Δῆλος Σκυθικ ά· ὑποδήματα ποιά Σκυθικὸν ξύλο ν· τὴν διάπυρον.

sigma 1155 ἔνιοι τὴν θαψίαν Σκυθικό ς· Κρατῖνος Σκυθικὸν ἔφη τὴν Ἱππόνικον, διὰ τὸ πυῤῥὸν εἶναι.

sigma 1156 καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια σκυθιστὶ χειρόμακτρο ν· οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πόλων ὧν τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες [ἦσαν] ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο σκυθράζε ι· σκυθρωπάζει σκύθρα ξ· μεῖραξ, ἔφηβος σκυθρό ς· στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός Σκυθῶν ἐρημί α· παροιμία, ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ γνώμην· τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων σκῦλ α· αἰχμαλωσία.

sigma 1162 [πραίδα] σκυλαία ς· τὰ σκῦλα, καὶ λάφυρα.

sigma 1163 οἱ δὲ τὰς πανοπλίας σκύλα ξ· σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων σκυλεύσα ς· αἰχμαλωτεύσας σκύλλει ν· τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν σκυλλανί ς· ἡ πολεμική.

sigma 1167 ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν σκυλλί ς· κληματίς σκύλλο ν· τὴν κύνα λέγουσιν [σκυλῆνα ι· ξηρανθῆναι] σκυλόδεψ [ι]ο ς· ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων σκύλλο υ· ἐνόχλει σκύλο ς· δέρμα, κώδιον.

sigma 1173 οἱ δὲ ῥάκος. καὶ τριβώνιον, ἢ δέρμα ἄρκου, τὸ τοῦ καστανίου κάλυμμα [σκυλμανεῖ ς· θυμωθήσῃ] σκύλσι ς· θυμός.

sigma 1175 σάλος, ταραχή σκύμνο ς· ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος σκύμνου ς· ἐκγόνους λεόντων, καὶ ἄλλων ζώων σκυνίζε ι· λακτίζει σκυξιφό ν· σκύφον σκύρβι α· κρόμμυα σκυρθαλιά ς· Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, Διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας σκυρθάλιο ς· νεανίσκος σκυρθάλι α· μειράκια, ἔφηβοι Σκυρία δίκ η· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ἡ Θησέως καλεῖται τελευτή.

sigma 1184 φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Σκῦρον ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασιν Σκῦρο ς· πόλις.

sigma 1185 καὶ νῆσος. ἢ λατύπη σκῦρο ς· ἀργιλώδης.

sigma 1186 Λυσίμαχος τὴν λατύπην σκυρωθῶσ ι· λιθωθῶσιν σκυρωτὴ ὁδό ς· ἡ ἱππόκροτος σκύτ α· τὸν τράχηλον.

sigma 1189 Σικελοί σκυτάλα ι· βακτηρίαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 1190 καὶ αἱ ἱππικαὶ ῖλαι. καὶ ὄφ[ρ](εων) εἶδος. φραγέλλια, λῶροι. πίνακες, ἐφ' οἷς ἡ Δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι σκυτάλη Λακωνικ ή· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται.

sigma 1191 ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις, (ἀντὶ) τῶν παρ' Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων σκυτάλι α· αὐλίδια, περιστρώματα.

sigma 1192 καὶ τὸ ῥάβδωμα σκυτα [υ]λίδ α· αὐλὸ(ν) ποιόν σκυταλίδε ς· εἶδος καρίδων σκυταλουμέν η· ξύλῳ τυπτομένη σκυτεύ ς· σαγγάριος, καὶ καλιγάριος σκύτ η· κεφαλή σκυτίζε ι· σπαράττει σκυτίνη ἐπικουρί α· .

sigma 1199 ...... Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων σκύτινον καθειμένο ν· διεζωσμένοι εἰσῄεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκριταί.

sigma 1200 οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν ἀνωτέρω τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων περικείμενοι σκυτοδέψη ς· δερματομαλάκτης σκῦτο ς· πᾶν δέρμα σκυτοτόμο ς· λωροτόμος.

sigma 1203 σκυτεύς, σκηνοῤ(ῥ)άφος σκυφοκώνακτο ς· Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Μησὶ τοῖς σκύφοις περιφόρητος σκύφο ς· εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα σκ ῶ· πεδίσκη σκῶλ α· ξύλα ὠξυμμένα σκώλη ξ· τὸ κυλιόμενον κῦμα.

sigma 1208 καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν σκωληκίζοντα ι· κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες σκωλοβάτη ς· ὄνομα θηρίου μικροῦ, (παρα)πλησίου ἐρισύβῃ[ς], τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον σκώλοισ ι· δρεπάνοις· διὰ τὴν σκολιότητα Σκῶλο ς· ῥάβδος.

sigma 1212 σκάνδαλος. [ἡ σκώληξ.] οἱ δὲ σκόλοψ, ἢ ῥάβδος, ἤ ἀπωξυμμένος πάσσαλος ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος ἢ ἀκάνθης εἶδος. παρὰ τὸ σκέλλ ω. τὸ ξηραίνω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ [σκώλο ψ· ξύλον ὀξυμ(μ)ένον. [5]

sigma 1213 ἢ ἄκανθα] σκώμ (μ)ατ α· λοιδορήματα γέλωτος χάριν σκωρνυφία ν· τὸ σκάνδαλον, ἐν Μησίν· ἐν δὲ Τριακάσιν τὰ ὁσιώδη χρέα σκῶπε ς· εἶδος ὀρνέων, οἱ δὲ κολοιούς.

sigma 1216 καὶ εἶδος ὀρχήσεως * σκῶμμ α· εἶδος κουρᾶς, ἢ λοιδορίας σκωπευμάτω ν· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων σκώπτε ι· γελοιάζει, παίζει, ληρεῖ σκωρίδε ς· γρᾶες σκωρί α· ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμῃ σκῶψα ι· μέμψ.

sigma 1222 ..αι σμᾶ ν· σμήχειν σμαραγε ῖ· ἠχεῖ, ψοφεῖ σμαραγήσε ι· ἠχήσει, ψοφήσει σμαράγν α· μάστιγξ, ῥάβδος.

sigma 1226 καὶ χωρὶς τοῦ ς σμάρδικο ν· στρουθίον σμαρδικοπῶλα ι· οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες σμαρίδε ς· γρᾶες.

sigma 1229 καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα· οἱ δὲ τὰς μαινίδας σμαρκό ν· καθαρόν.

sigma 1230 βρωτικόν. δριμύ σμερδαλέο ν· φοβερόν, καταπληκτικόν σμερδνό ν· δεινόν, καταπληκτικόν, πολεμικόν, σκυθρωπόν σμέρδ [ν]ο ς· λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα σμέρδο ς· ἰχθύος εἶδος σμηκτικό ν· τήλης ἡ θέρμη σμικρό ν· καθαρόν.

sigma 1236 δριμύ σμῆλα ι· ῥίψαι σμηλακε ῖ· φωνεῖ σμῆνα ι· τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι, ἤτοι αἱ θῆκαι σμηνίων ἡ πρόπολις· .

sigma 1240 ... σμηνοκόμο ς· μελισσουργός σμῆνο ς· τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα.

sigma 1242 τὰ δὲ ἀγγεῖα σμήνη σμηρί α· κισσός.

sigma 1243 Χαλκιδεῖς σμήριγγε ς· πλεκταί, σειραί.

sigma 1244 βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες σμῆρι (γ) ξ· πόα.

sigma 1245

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ εἶδος ἀκάνθης σμήρινθο ς· ὄρνις ποιός σμήρινθο ι· σπάρτα, σχοινία σμῆσο ν· τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος σμήχε ι· τρίβει, καθαίρει σμήχ η· τὸ σευτλίον σμικρίζεσθα ι· διαττᾶσθαι σμικρό ν· μικρόν.

sigma 1252 ἢ τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον. [ἐλάτῃ ὅμοιον σμιλακτε ῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ σμῖλα ξ· κιττοειδὲς φυτὸν ἑλισσόμενον.

sigma 1254 ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕψο ς, καὶ λεπτοὺς ἀνίησι κλῶνας, καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων καταδράσσεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ σμιλεύματ α· διαγλύμ(μ)ατα σμῖλο ς· δένδρον .

sigma 1256 .... οἱ δὲ πρῖνος. ἄλλοι μίλακα, ᾗ στεφανοῦνται σμινδυρ (ί δ)ει α· εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων σμίνθ α· ὁ κατοικίδιος μῦς Σμινθεύ ς· ὁ ἐν τῇ Σμίνθῳ τιμώμενος.

sigma 1259 λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων σμίνθο ς· μῦς.

sigma 1260 καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ Σμίνθ[ε]ιος διὰ τὸ ἐπὶ μυωπίας φασὶ βεβηκέναι σμίνθουρο ι· τὰ(ς) οὐρὰς οἱ σαίνοντες σμίντ α· παλίουρος σμινύ η· σκαφ[ε]ίδιον, δίκελλαν σμινύη ς· σμινύη σμιρεύ ς· μέτρον οἰνικὸν εἰς Πεντάπολιν Λιβύης.

sigma 1265 καὶ σμηρεύς σμιρί ς· ἄμμου εἶδος, ᾗ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων.

sigma 1266 καὶ δένδρον σμί ς· μῦς σμογερό ν· σκληρόν.

sigma 1268 ἐπίβουλον. μοχθηρόν σμοιό ς· χαλεπός, φοβερός, στυγνός σμοιῷ προσώπ ῳ· φοβερῷ, ἢ στυγνῷ, σκυθρωπῷ σμοκορδοῦ ν· τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας σμοκόρδου ς· τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας σμορδοῦ ν· συνουσιάζειν σμόρδωνε ς· ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων· ὡς πόσθωνες σμυγερό ν· ἐπίπονον.

sigma 1275 οἰκτρόν. μοχθηρόν. πονηρόν. ἐπίβουλον. ἀνιαρόν. χαλεπόν σμυγερῶ ς· ἐπιπόνως σμύδρο ς· διάπυρος σίδηρος σμυκτή ρ· ὁ μυκτήρ σμυλίχ η· τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῆμα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται σμύλλ α· σαύρα σμυνδαρίδ (ε)ι α· ὑποδήματα, ἀπὸ σκυτέως τινὸς Σμυνδυρίδου.

sigma 1281 ἢ τὰ πολυτελῆ, ἀπὸ Σμυνδυρίδου σμῦξα ι· φλέξαι, ἐμπρῆσαι.

sigma 1282 μαρᾶναι σμυό ς· σκυθρωπός Σμυρναῖο ς· ἀπὸ Σμύρνης σμυρν (ε)ῖο ν· τοῦ ἱπποσελίνου ὁ καρπός.

sigma 1285 καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη σμῦρ [ν]ο ς· ὁ ἄρσην ἰχθῦς.

sigma 1286 καὶ ἡ θήλεια σμύραινα σμυρτ ή· σμυρτός σμῦ ς· ὁ μῦς σμύσσετα ι· ἀπομύσσεται σμυστί α· ἡ πρόπολις.

sigma 1290 Λυσικράτη(ς) σμύχοιτ ο· ἀφανίζοιτο.

sigma 1291 κατακαίοιτο. φθείροιτο. τρύχοιτο σμύχε ι· φθείρει.

sigma 1292 τρύχει σμυχόμενο ν· σμύχω ν· τὰ αὐτά σμώγ η· ῥανίς.

sigma 1295 τὸ τυχόν. Ἀμερίας βο(ύ)γλωσσον σμώδιγγε ς· μώλωπες, τραύματα σμῶδιγ ξ· ὕφαιμος μώλωψ, ὁ τῆς πληγῆς τύπος σμῶδι ξ· μώλωψ, τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα.

sigma 1298 φλέψ, φλυκτίς σμώμενο ς· σμηχόμενος (σ)μωσ ή· ἀνέμου πνοή σμωνθίοντ α· τὰ ταρασσόμενα, ζέοντα, πομφόλυγας ποιοῦντα σμώχει ν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς σοάν α· ἀξίνη.

sigma 1303 Πάφιοι σοβάδε ς· ὑπερήφανοι.

sigma 1304 ἄστατοι. μαινόμεναι. [ἢ μιαινόμεναι] σοβαρεύεσθα ι· ἐξιτήλως.

sigma 1305 ἔξω τοῦ δέοντος ..... σοβαρεύετα ι· ἐπαίρεται σοβαρητική ν· σφοδράν σοβαρό ς· ὑπερήφανος, αὐθάδης.

sigma 1308 σεμνός· ἀπὸ τοῦ σέβας. ἢ συβαρὸς καὶ πλούσιος, ἀπὸ Συβαριτῶν σοβεῖ ν· διώκειν.

sigma 1309 τρέχειν. ἀπολαύειν σοβεῖτα ι· διώκεται σοβῶ ν· τῶν σοβῶν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 1311 ἀφ’ οὗ καὶ τὸ σοβεῖν [Σόδομ α· πήρωσις.

sigma 1312 τύφλωσις. ἢ στείρωσις. ἑστῶσα σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος] σόγχο ς· λάχανον ἄγριον σοιδηύδει ς· βάκχαι.

sigma 1314 διὰ τὸ σεσοῆσθαι ἐν τῷ βακχεύειν. Σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά σοίθη ς· ψίθυρος.

sigma 1315 ἀλαζών. διάβολος σοίκιδε ς· κώνωπες σοῖ ο· τοῦ σοῦ σοῖσ ι· τοῖς σοῖς σοὶ πάντες μαχόμεσθ α· διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα * σόει ς· σώζεις Σόλο ι· πόλις σοκ ᾷ· βροχίζει.

sigma 1322 ὀχλεύει σολοικίζε ι· βαρβαρίζει σολοικισμό ς· ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται σόλοικο ν· τὸ ἀμαθές σόλοικο ς· ἐπισεσυρμένος.

sigma 1326 ἀδιάφορος σολοιτύπο ς· μυδρακτύπος.

sigma 1327 καὶ χαλκός τις ἐν Κύπρῳ σόλον .

sigma 1328 ......· αὐτοχώνευτον δίσκον, ἢ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον σόλο ν· δίσκον Σολουντί ς· ἄκρα τῆς Λιβύης Σολύμοισι ν· ἔθνη Σκυθῶν σομφό ν· χαῦνον σομφώδει ς· αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν σοναρό ν· ῥωμαλέον σόο ι· σωτήριοι, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι, σωζόμενοι σόο ς· σῶος, καὶ τὰ ὅμοια.

sigma 1336 καὶ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν σοοῦτα ι· φεύγει, διώκεται σορδισμό ς· τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἑλληνίζειν * σόρδιδο ν· ῥυπαρόν σορέλλ η· σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ τῆς σοροῦ [σορεύε ι· συνάγει] * Σό [ο] ρ· Τύρος [σορηδό ν· ὁμοῦ, παρὰ τὸ σωρό ν] σόρνιξ α· εὔζωμον σορό α· παλι[ν]ούρου εἶδος σορό ς· μνῆμα, θήκη σορωνί ς· ἐλάτη παλαιά σόσσο ς· ἡ διόπτρα.

sigma 1348 καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα σοῦ · ἴθ ι, τρέχε, ὅρμα * σουγλάριο ν· ἐργαλοθήκη σούκινο ς· ὁ— εὐνοῦχος σοῦκλα ι· φοινικοβάλανοι σουκοβάλανο ς· τὸ αὐτὸ Φοίνικες σούλα δ· περιέχεσθαι * σοῦ ν· σῶν, ὑγιές σούμωρο ς· κεχορτασμένος, πλήρης σουνεπτᾶσθα ι· συνακολουθῆσαι Σουνιεύ ς· Σουνιῆς, δῆμος Σούνιο ν· ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς σοῦ ς· ἡ πόρευσις.

sigma 1360 ἄλλοι τὸ οὖς, ἢ δρόμος σού ς· εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι σοῦσθ ε· ἴτε, ὁρμᾶτε σούσινο ν· τὸ ἐκ (κ)ρίνου μύρον σοῦσ ο· ἴθι, ὅρμα σοῦσ ο· ἔρχου, πορεύου σοῦτα ι· ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται.

sigma 1366 σώζεται σοφί α· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη * Σουφεί ρ· χώρα, ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσός, ἐν Ἰνδίᾳ σοφίη ς· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς σοφίζετα ι· σοφόν τι λέγει.

sigma 1370 καὶ παρακρούεται λόγῳ σοφιστή ν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας σοφιστή ς· ἀπατεών, διδάσκαλος, πανοῦργος σοφό ς· φρόνιμος.

sigma 1373 φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος σοφῶ ς· εὐτάκτως, καλῶς σοώμη ν· ὡρμώμην.

sigma 1375 [προάγουσα σπ ᾶ· φλοιὸς ῥίζης.

sigma 1376 ἢ ἐρυθρόδανον. ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος. καὶ ὄργανον μουσικόν σπάδακε ς· κύνες σπαδάχη ρ· σπαράττει σπάδιο ν· τὸ στάδιον σπαδόν α· τὸ σπάσμα.

sigma 1380 [ἢ τὴν εὐνοῦχον] σπάδω ν· ὁ εὐνοῦχος σπάζε ι· σκυζᾷ.

sigma 1382 Ἀχαιοί σπαθ ᾷ· τρυφᾷ, ἀναλίσκει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται * σπάθ η· μάχαιρα, ξίφος σπαθατό ν· τὸ ὀρθὸν ὕφος, σπάθη κεκρουμένον, οὐ κτενί σπάθημ α· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη σπαθητό ν· γυναικεῖον σπαθίζεσθα ι· μύρῳ ἀλείφεσθαι σπαθίνη ς· τῶν ἐλάφων τις οὕτω καλεῖται.

sigma 1389 ἡ ἡλικία[ν] ἐλάφου σπαθί ς· ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον σπαθίσματ α· τὰ σπαδονίσματα σπαθῶσ ι· σκορπίζωσιν σπαίρε ι· ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ.

sigma 1393 σκορπίζει. ψυχαγωγεῖ σπαιρόντω ν· τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων σπάκ α· κύνα.

sigma 1395 ἢ σφίγξ σπάλα ξ· εἶδος ἀρουραίου μυός, ἐκ γενετῆς τυφλοῦ.

sigma 1396 καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες σπαλακί α· νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, πήρωσις * σπαράσιο ν· ὄρνεον, ἐμφερὲς στρουθῷ.

sigma 1398 ἔνιοι σκίψ * σπαύλαθρο ν· σκάλαυθρον σπαλύσσετα ι· σπαράσσεται, ταράσσεται σπά [ρ]νακ α· ὀρίγανον σπανία ν· τὴν σπανιότητα.

sigma 1402 ὡς ὁσίαν, τὴν ὁσιότητα σπανίζετα ι· σκορπίζεται.

sigma 1403 ἀπορεῖ σπάνιο ν· ἀραιόν σπανό ν· τίμιον, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν σπαραβάρα ι· οἱ γεῤ(ῥ)οφόροι σπαρασσόμεθ α· ξεόμεθα.

sigma 1407 ταραττόμεθα σπαράγμασ ι· ξεσμοῖς.

sigma 1408 ταραχαῖς. ἀποβολαῖς. δαρμοῖς σπαργα ί· ὀργαί.

sigma 1409 ὁρμαί σπαργᾶ ν· ὅτε οἱ μασθοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος σπάργαν α· δεσμά.

sigma 1411 ῥάκη σπαργάνοι ς· δεσμοῖς.

sigma 1412 ῥάκεσι σπαργοῦσ ι· πλημμυροῦσιν.

sigma 1413 ἀποστάζουσιν σπαργῶ ν· ὁ πλήρης, καὶ δεόμενος ἐ(κ)κρίσεως σπαρνά ς· σπανίους.

sigma 1415 ἀραιάς. διεσπαρμένας σπάρνιο ι· ἐνθαλάττιοι πέτραι σπαρνό ν· σπάνιον, ὀλίγον σπαρνοπόλιο ς· ὀλιγοπόλιος σπάρξα ι· σπαργανῆσαι.

sigma 1419 σπαράξαι σπάρτ α· σχοινία.

sigma 1420 ῥάμ(μ)ατα * σπαρτίο υ· ῥάμ(μ)ατος Σπάρτ η· πόλις.

sigma 1422 καὶ στάθμη τεκτονική Σπάρτωλο ς· πόλις σπασμό ς· ἡ παλίῤῥοια.

sigma 1424 καὶ τὸ πάθος σπασ (σ)άμενο ς· ἑλκύσας σπάσ (σ)ατ ο· εἵλκυσεν.

sigma 1426 ἤγρευσεν σπάσωμε ν· ἀγρεύσωμεν.

sigma 1427 ἑλκύσωμεν σπατάγγα ι· οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι σπαταγγίζει ν· ταράσσειν σπαταλ ᾷ· τρυφᾷ σπαταλᾷ ς· μαστιγωτιᾷς σπατείω ν· δερματίνων σπατίακτο ν· διεσπασμένον.

sigma 1433 καὶ εὔχροον σπατίζε ι· τῶν (σ)πατέων ἕλκει, τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν σπατίλουρο ι· οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέντες σπατίλ η· τὸ ὑγρὸν διαχώρημα σπάτο ς· δέρμα.

sigma 1437 σκύτος σπαύονθες Σαλαμίνιοι σπ [ε]ιλά ς· πέτρα[ς] σπεῖμ α· σχοινίον * σπινθή ρ· ἀκοντισμός.

sigma 1441 * ..... πυρὸς ἀποβολαί σπείομε ν· πορευθῶμεν.

sigma 1442 ἀκολουθήσωμεν σπεῖό μο ι· ἐπακολούθησον, σύνελθέ μοι σπεῖο ς· σπήλαιον.

sigma 1444 σπύλων (Σπεῖρ α)· οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι.

sigma 1445 καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι. καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου, ἢ ῥάκη. καὶ ἱμάτια. καὶ ἱστία. ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμέγεθες γυναικείου σπεῖρα ι· σειραί.

sigma 1446 δράγματα. ἕλικες. καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν σπείραμ α· πλῆθος * σπεῖρ α· πλῆθος.

sigma 1448 στράτευμα. [τάγματα. ἢ συστροφαί σπείρεσι ν· αἱ ἐλυγαῖς τοῦ ὄφεως σπεῖρο ν· τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακῶδες σπεῖσα ι· ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θῦσαι θεῷ σπέλεκτο ς· πελεκάν σπελλάμενα ι· στειλάμεναι σπέλληξ ι· σπελέθοις σπένδαμνο ν· ξύλον σπένδεσθα ι· θυσιάζεσθαι σπένδετα ι· θύεται σπένδομα ι· θύομαι σπενδόμενο ς· ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ σπέο ς· σπήλαιον, ἄντρον σπεργανῆσα ι· σπαράξαι σπέργδη ν· ἐῤῥωμένως σπέργουλο ς· ὀρνιθάριον ἄγριον σπέργυ ς· πρέσβυς σπερηδῶ ν· εἴλησις, περιπλοκή σπέρμα πυρό ς· τὸ ἡμίκαυστον ξύλον.

sigma 1466 ἢ αὐτὸ τὸ πῦρ. ἢ βραχύ τι τοῦ πυρός. ἢ τὴν λαμπηδόνα. ἢ σπινθῆρα σπερματία ς· ὁ μέγας σικυός σπερμολόγο ς· φλύαρος.

sigma 1468

καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. καὶ κολοιῶδες ζῶον σπερμονόμο ς· τὰ αὐτά σπέρξομα ι· ὀργισθήσομαι σπερύνει ν· σπείρειν.

sigma 1471 [θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν σπέρχε ι· σπουδάζει, σπεύδει * Σπερχειό ς· ποταμὸς Θεσσαλίας σπέρχει ν· σπεύδειν.

sigma 1474 χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. ταράσσεσθαι σπερχν ή· σπερχνοποιός σπερχνό ν· σπουδαῖον.

sigma 1476 καὶ εἶδος ἱέρακος σπερχνό ς· ταχύς.

sigma 1477 σπουδαῖος. ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος σπερχόμενο ς· ἐπειγόμενος σπέρχοντε ς· ἐπείγοντες.

sigma 1479 θυμοῦντες σπερχυλλάδην κέκραγα ς· ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν, παρὰ τὸ σπέρχεσθαι σπέρχω ν· ἐπείγων.

sigma 1481 κελεύων σπέσθα ι· ἐπακολουθῆσαι σπέτα ι· ἵσταται σπέτ ε· εἴπατε σπεύδετα ι· ἐριθ[ρ]εύεται, ἐρεθίζεται σπεύδω ν· σπουδάζων, ἐνεργῶν σπεύσαιτ ο· παρακαλέσειεν Σπευσανδρίδα ι· γένος ἰθαγενῶν σπεῦσε ν· ἔκαμεν, ἐταλαιπώρησεν, ἐκακοπάθησεν σπήλαιο ν· ἄντρον, σπέος σπηλό ν· σκληρόν σπήλυγγε ς· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, σπήλαια σπήσοντα ι· συνέσονται σπίγγο ς· ἰχθῦς σπίγγο ν· σπίνον * σπίλ α· στέμφυλα * σπιλάδε ς· μεμια(σ)μένοι σπιγνό ν· μικρόν, βραχύ σπίδεο ς· μεγάλου.

sigma 1499 στρογγύλου. μακροῦ σπίδιο ν· τὰ αὐτά σπιδέ ς· μέγα, πλατύ, εὐρύ σπιδνό ν· πυκνόν, συνεχές, πεπηγός σπιδόε ν· [μέλαν.

sigma 1503] πλατύ. [σκοτεινόν.] πυκνόν. μέγα σπίζ α· ὀρνιθάριον, στρουθῷ ἐμφερές σπιζί α· τὰ ὄρνεα ἅπαντα σπιζία ς· εἶδος ἱέρακος σπιζίτη ς· εἶδος αἰγιθαλοῦ ὀρνέου σπιθαμ ή· τὸ μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα ἐκταθέν σπιθία ι· σανίδες νεώς σπίκανο ν· σπάνιον σπίλ α· χορδαὶ ἐξ ἐντέρων σπιλάδε ς· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι σπίλα ξ· μῶλος ὁ πλατανώδης σπίλο ι· αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες σπίλον Παρνα (σ)σία ν· Ἴων Ὀμφάλῃ.

sigma 1515 οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι σπίλο ς· ῥύπος ἱματίου * σπῖδο ς· πρῖνος.

sigma 1517 κηλίς. πέτρα πωρώδης. χοιράς. γῆ κεραμική * σπίλ η· συμπεφυκός.

sigma 1518 λεῖον σπίλω ν· τραχεῖς τόποι σπιλῶσα ι· ῥυπῶσαι σπίν α· ὁ σπίνος σπινδεῖρ α· ἄροτρον Σπίνθεο ς· ἄροτρον.

sigma 1523 Ἀπόλλων σπινθῆρε ς· ἀποβολαὶ πυρός σπινθί α· εἶδος ὀρνιθαρίων, σπίνοι σπίσοντα ι· συνῶνται σπλάγχν α· ἧπαρ, ἔγκατα, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ζώων σπλαχρό ς· μεμιασμένος σπλεκοῦ ν· πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαίνειν σπληδ ώ· σποδὸς λεπτή, κόνις σπλῆνε ς· οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἕλικες.

sigma 1531 καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια σπογγί α· σπογγώδη σπόγγο ς· σπογγίον σποδεῖ ν· παίειν, συγγίνεσθαι σποδεῖσθα ι· περαίνεσθαι σποδέοντ ο· ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο σποδι ά· κόνις, σποδός σποδησιλαύρ α· ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τριβομένη σπόδισο ν· ὄπτησον, φλέξον σποδό ς· κόνις.

sigma 1540 τέφρα. ἀφόδευμα σποδούμενο ς· τυπτόμενος.

sigma 1541 καὶ τὰ ὅμοια σπολά ς· χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ σπόλι α· τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων σπολεῖσ α· σταλεῖσα σπόμενο ι· μετελθόντες σπονδα ί· εὐχαί.

sigma 1546 συνθῆκαι σπονδεῖο ν· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον σπονδ ή· ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος.

sigma 1548

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

συνθήκη. ὅρκος * σπονδεῖ α· ἀγγεῖα, δι’ ὧν σπένδουσι σπόνδικε ς· οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες σπονδύλ [λ] η· ἡ γαλῆ παρ’ Ἀττικοῖς σπόπι α· πέμμα, ὅ τινες στατίας (Σ π)οράδε ς· Κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Αἰγαίῳ σποράδη ν· ἐσπαρμένως.

sigma 1554 ἢ ἐν διαφόροις σπορευτή ς· σπορεύς σποργα ί· ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν σπόρθυγγε ς· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες σπορθύγγι α· τρίβολα.

sigma 1558 τὰ διαχωρή(μα)τα τῶν αἰγῶν, ἅ τινες σπυράδας καλοῦσιν σπορτί α· ἑορτὴ ἀγομένη .

sigma 1559 .... [σπόρτουλο ν· τόκον] σπούδα ξ· ἀλε[κ]τρίβανος σπουδαρχαιρεσία ι· οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες σπουδαρχία ι· κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες σπούδασμ α· σπουδή σπουδ ή· ἡ συνήθης ἡμῖν σπουδή.

sigma 1565 οἷον (σπουδῇ νῦν) ἀνάβαινε· μετὰ τάχους σπύγγα ς· ὄρνις σπυρθί ς· .

sigma 1567 ..... σπυρθίζει ν· σπᾶσθαι.

sigma 1568 καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν σπυρί ς· τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος σπυρίχνιο ν· πλεκτόν τι ἐξ οἰσυῶν σπύραθο ι· τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος σπυρ [ρ]ού ς· πυρ[ρ]ούς στ (.

sigma 1573)αβαλοκόμα ν· οὐλοκόμην σταβατῖνα ι· κωπεῶνες σταβεύ ς· κωπεών σταβόλιχο ν· εὔστραβον στάγη ν· κάρδοπον σταγόνε ς· ῥανίδες.

sigma 1578 θυγατέρες σταγρό ν· ξηρόν.

sigma 1579 θερμόν. ἀκμαῖον σταγώ ν· ἐν τοῖς μεταλλικοῖς τὸ καθαρὸν σιδήριον, ὅ(θεν) καὶ σταγονόθαλπον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν σταδαῖ α· ἑστηκότα.

sigma 1581 ὄρθια σταδαῖον μέλο ς· τὸ πρᾷον * στάδιο ν· γυμνάσιον.

sigma 1583 καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλός. ἢ μέτρον χωρίου * στάζε ι· ῥέει σταδί α· ἡ λυχνία σταδί η· ἡ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς σταδινό ν· παρὰ Δίωνι πολίτην στάδιο ν· τέλειον, βραβεῖον, ἐπινίκιος δόξα στάδιος χιτώ ν· στατὸς θώραξ [σταθέ ν .

sigma 1590 μένο ς· τεκμαιρόμενος, συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος] σταθερό ν· βέβαιον, ἰσχυρόν, ἑδραῖον.

sigma 1591 ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινόν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι θερμόν, καθαρόν, γαληνόν, εὔδιον σταθερή ν· τὴν μεσημβρινὴν ὥραν, τὴν θερμήν, ὡς Πλάτων σταθεύει ν· πυροῦσθαι σταθεῦσα ι· τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι σταθευτό ς· πεφλογισμένος ἠρέμα σταθμ ά· θύρετρα.

sigma 1596 τάλαντα σταθμ [ί] ά· φλ[ο]ιαί * σερπενδιβίλουμ, βὲλ πλουμβίνουμ.

sigma 1598 Ῥωμαϊκῶς στάθμ η· σπάρτος, ἐν ᾗ ἀπορθοῦσιν οἱ τέκτονες· ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπορθῶσαι λέγεται.

sigma 1599 ἢ κανών, καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολιβοῦν σκεῦος. καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον σταθμηλάτα ι· ἐξῶσται νεῶν σταθμήσα ς· ἐν ζυγῷ στήσας Σταθμί α· ἐπίθετον Ἀθηνᾶς σταθμήσασθα ι· συμβαλεῖν, εἰκάσαι σταθμο ί· ἐπαύλεις, ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες.

sigma 1604 καὶ στρατιωτικὴ κατάλυσις. καὶ ἡ τῶν θυρῶν παράστασις. καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πήγματα καλοῦμεν * σταθμηότ α· λέγεται πολὺ ἀφεστηκότα σταθμόνε ς· φλιαί σταθμὸν ἔσχατο ν· .

sigma 1607 ..... σταθμοῦχο ς· ὁ τῆς οἰκίας κύριος.

sigma 1608 καὶ ξενοδόχος * στατή ρ· τετράγραμμον, ἤγουν ἥμισυ οὐγγίας σταθμῶ ν· τῶν τῆς θύρας παραστατῶν, ἢ μανδρῶν, ἢ τόπων ἔνθα ἀναπαύεταί τις * στενάζει ν· λυπεῖν.

sigma 1611 τινὲς δὲ πατάξαι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἄλλοι παίειν ἁπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη σταινίο ν· τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, καὶ τὸ ὑπογάστριον σταιρό ν· ξηρόν.

sigma 1613

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θερμόν. ἄκρατον σταῖ ς· φύραμα ἀλεύρου πυροῦ σταιτήϊ α· πέμματος εἶδος στα (ι)τία ς· ἄρτου εἶδος σταιτικ ή· ἕστηκας στακτή ν· τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον στα (κ)τικό ν· πεμμάτιον πλακουντῶδες.

sigma 1619 ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα διυλίζοντα Νειλῶον ὕδωρ στακτό ν· τὸ διυλισμένον σταλαγε ῖ· μαρμαρύσσει σταλαγμό ς· σταγών, ῥανίς σταλάσσω ν· στάζων σταλεί ς· πεμφθείς σταλενδόνε ς· σταλαγμοί στάλ η· ταμεῖον κτηνῶν.

sigma 1626 ὁ σταλός σταλῆνα ι· ἐλθεῖν.

sigma 1627 ἡτοιμάσ(θ)αι σταλίδα ς· τοὺς κάμακας, ἢ χάρακας σταλίζομα ι· ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἕστηκας στάλικε ς· πάσσαλοι.

sigma 1630 ξύστραι. στῆλαι στάλι ξ· ξύστρα.

sigma 1631 ἢ πάσσαλος σταμάγορι ς· ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συστραφῶσι στήμονες σταμίνε ς· παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι.

sigma 1633 παρὰ τὸ ἑστάναι σταμν [ε]ίον Θάσιο ν· κεράμειον ἀγγεῖον στάμνο ς· ὑδρία, κάλπη.

sigma 1635 κάλαθος σταμνοῦρο ι· οἱ τοῖς ἐφήβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι στάνε ι· τείνεται.

sigma 1637 συμβέβυσται στάνη ς· δύστηνος σταρε ῖ· βάπτει [σταρτήμα ς· τὰ σίτη ἄλευρον γεγενημένα.

sigma 1640 ἡ γὰρ ζύμη στέαρ λέγεται] στάρτο ι· αἱ τάξεις τοῦ πλήθους στασάμενο ν· δανεισάμενον στασάν η· ἐγγύη, ὑποθήκη στασιάζε ι· θόρυβον κινεῖ, ἀτακτεῖ στάσιμον ἦθο ς· βέβαιον, στερεόν στάσι ς· θέσις.

sigma 1646 χορός. συνέδρα. ἐργαστήριον στασιῶτα ι· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως στατ ά· μακρά [στατεύε ι· θάλπει] στατ ή· πάρνη.

sigma 1650 κάρδοπος στατή ρ· τετράγραμμος στατῆρσι προστιθέντε ς· ὑπὲρ στατήρων ὀρ[γ]ιζόμενοι, συνθήκας τιθέντες περὶ στατῆρος.

sigma 1652 ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ χρυσίον στατήρ στατιαῖο ν· τὸ πενταμνοῦν.

sigma 1653 καὶ δι [α]στάτους τυροὺς τοὺς δεκάμνους στατίδα ς· ναύτας εἰς πόλεμον στατίζοντα ι· ἱερῶνται.

sigma 1655 αὐλίζονται, ἵστανται στατίζουσ ι· στάσιν ἔχουσιν στατίν η· ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἁπλῆ [στ [ρ]ατιῶ ν· τὸ τῆς φύσεως ὅπερ ἐξέστη κατὰ φυλάς] (σ)τάτο ι· ἀρχή τις (σ)τάτο ς· σκάφη.

sigma 1660 ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς στατὸς ἵππο ς· ὁ ἐπὶ φάτνῃ τρεφόμενος καὶ [ἐξ]εστηκὼς ἐπὶ πολὺν χρόνον στάτρι α· ἐμπλέκτρια σταυνί ξ· ἱέραξ σταυρο ί· οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες, χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἑστῶτα ξύλα, ἀπὸ τοῦ ἑστάναι * σταυρού ς· ἐκ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι σταυροτύπω ς· σταυροειδῶς σταύρο υ· σταύρωσον στάφο ς· σκάφος.

sigma 1668 λεκάνη σταφύλ η· ὁ διαβήτης, ἀπὸ μέρους.

sigma 1669 ἐπεὶ σταφύλη καταχρηστικῶς ἐλέγετο ἡ τοῦ διαβήτου μέση κρεμαμένη μολυβίς, ἐπὶ (?) δὲ κανόνα ἀποδέδωκεν. ἔστι δὲ ἡ μολυβὶς ἡ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κανὼν λα . ξοϊκός, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὅ ἐστιν ἀπορθοῦσιν. Ἀττικοὶ δὲ τὴν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφυλή ν· βότρυν δὲ καὶ ὀπώραν τὴν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ τὸ μέσον σταφυλίζει ν· τὸ συνιάζειν τὰς ὤας τοῦ ἱματίου σταφυλῖνος ἄγριο ς· ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι. [5]

sigma 1671 καὶ ζῶον ἡλίκον σφονδύλη σταφυλοβολεῖο ν· μέρος τι τῆς ληνοῦ σταφυλοδρόμο ι· τινὲς τῶν Καρνεατῶν, παρορμῶντες τοὺς ἐπὶ τρύγῃ στάχυ ς· ἰατρικὸς ἐπίδεσμος.

sigma 1674 καὶ πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις. καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ἐπὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον στέα ρ· λίπος.

sigma 1675 ζύμη * στέζα ς· ἐμῆς στέατ α· ἄλευρα.

sigma 1677

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ζύμη στέατο ς· λίπους στεγανίσα ι· στέγη ὑποδεχθῆναι στεγανόμιο ν· τὸν μισθὸν τὴν διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τῷ πανδοκεῖ στεγανό ν· στεινότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ μὴ ἐξαγγέλλειν.

sigma 1681 στενὸν δὲ ἢ πυκνόν, σφιγκτόν, συνεχές στεγανόποδες ὄρνιθε ς· οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, ἤτοι δέρματι ἐνειλημμένους στεγανώματ α· τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι στεγανώτερο ν· σιωπηλότερον στεγαστή ρ· τὸ θρίωπον ἔψημα στέγε ι· κρύπτει, συνέχει.

sigma 1686 βαστάζει, ὑπομένει στεγῖτι ν· τὴν πόρνην στεγ (ν)ὴ γαστή ρ· .

sigma 1688 ..... στεγνα ί· στερεαί στεγνο ῖ· στερονεῖ.

sigma 1690 ταπεινοῖ στεγνό ν· στενόν, πενιχρόν στέθματ α· τὰ στέμματα στείβε ι· ὁδεύει, πατεῖ στειβεύ ς· ὁδευτής στειβομέν η· πατουμένη.

sigma 1695 στείβοντες δὲ οἱ περιπατοῦντες· ἀφ’ οὗ καὶ ὁ πλύτης στειβεύς στεῖλα ι· συστεῖλαι.

sigma 1696 ἀποστεῖλαι στειλαμέν η· παραψησαμένη στειλάμενο ι· συστείλαντες.

sigma 1698 πλεύσαντες στειλάμενο ς· ὁμοίως στεῖλα ν· συνέστειλαν στειλέα ν· τὴν μακρὰν ῥάφανον.

sigma 1701 Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῷ στειλε (ι) ή· τοῦ πελέκυος ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον στείνε α· ἡ στενοχωρία στείνομα ι· ὀδυνῶμαι, στένω στεινό ν· λεπτόν.

sigma 1705 στενόχωρον στείνοντ ο· ἐστενοχωροῦντο στεῖνο ς· στένωμα, στενοχώρημα στείνω ν· ὡραϊστής, καὶ ἐπ’ αὐτῷ ἀρέσκων στεινωπό ν· στενόν.

sigma 1709 ἢ τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα στεινωπό ς· στενὸς τόπος στείομε ν· στῶμεν στείοντε ς· ἱστάμενοι στεῖρ α· ἡ ἄτοκος.

sigma 1713 καὶ τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον κατὰ τὴν τρόπιν Στειριεῖ ς· δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος στείρωμ α· τρόπις στεῖχ ε· ἴθι, πορεύου στείχει ν· πορεύεσθαι στείχωμε ν· πορευθῶμεν στελεόν, οὐδετέρως· τὸ τοῦ πελέκυος ξύλον [στέλγε ι· ξύστρα στελγί ς· ξυστρίς] στελέχι α· πρεμ(ν)ία στέλεχο ς· κορμὸς ξύλου, κλάδος στελί ς· .

sigma 1724 .. περὶ φυτῶν τὴν [ε]ἰξέαν ὑπὸ Εὐβοέων στελλάνδρ α· ἡ κόρη * στέλλ α· ζῶσμα στέλλε ι· πέμπει.

sigma 1727 στολίζει. ὁρμᾷ στέλλετα ι· φοβεῖται.

sigma 1728 καὶ στέλλεσθα ι· ...... στέλλοιμ ι· πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι στέλμ α· στέφος, στέμμα στελμονία (ι)· ζώματα στελύπη ν· ἀσφόδελον στεμβάζει ν· λοιδορεῖν, χλευάζειν στεμβάσει ς· λοιδορίαι στέμμ α· στεφάνωμα στεμ (μ)ατιαῖο ν· δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμονος στέμφυλ α· τὰ πταίσματα τῶν ἐλαιῶν.

sigma 1737 οἱ δὲ τὰς ἀπυρήνους ἐλαίας. καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα [στεναγή ν· πεπυκνωμένην] στεναγμό ς· λύπη [στεναγώτερο ν· πεπυκνωμένον] στενάσα ι· τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι· οἱ δὲ .

sigma 1741 .... στένιον τὸ στῆθος στεναχεῖλα ι· δαμάζεσθαι στεναχίζετ ο· ἀνέστενεν στενάχοντ ι· στένοντι στένε ι· δυσπαθεῖ.

sigma 1745 στενοχωρεῖται. στενάζει [στενόες (σ) α· στενακτική] στενολεσχε ῖ· στενολογεῖ στενολεσχί α· μικρολογία, λεπτολογία, ὀλίγη ὁμιλία στενόπορο ς· στενὴ ὁδός [στενοτυπούμενα ι·] εἰς τὰ στήθη κοπτόμεναι, στερνοτυπούμεναι Στέντορι εἰσαμέν η· τῷ Στέντορι ὁμοιωθεῖσα στενυγρό ν· εὐριπῶδες, στενόν, καὶ συριγγῶδες στένω ν· στενάζων στενωπό ς· ἡ ἀγυιά, καὶ πλατεῖα, καὶ ἄμφοδος στενωπ ῷ· στενότητι τόπων.

sigma 1755 ἢ ῥύμῃ στεπτῆρι α· στέμματα, ἃ οἱ [ο]ἱκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον στέργε ι· φιλεῖ, ἀγαπᾷ στεργάνο ς· κόπρων στέργηθρο ν· φίλτρον.

sigma 1759 καὶ πόα τίς στέργουσι ν· ἀγαπῶσιν στερεα ί· τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 1761 [ἄλλοι δὲ ἀστέρας στερέμνιο ν· στερεόν, ἰσχυρότατον στερεό ν· καταπληκτικόν.

sigma 1763 [ποικίλον στερηναῖ α , ὁδό ς , ἢ Ἱπποκόον τ ί· ἡ πολεμία, καὶ στερητικὴ τῶν πάντων, οἷον [στερνοτύπη καὶ στερναία]· ἢ ἀπειθὴς ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ἵππων στέρησι ς· ἀποστέρησις, ἁρπαγή στερθέμε ν· στερηθῆναι στερίσκ ω· ἀποστερῶ στεριφευομέν η· παρθενευομένη στερίφ η· στεῖρα, μὴ τεκοῦσα, μηδὲ τίκτουσα στερίφοι ς· ἀνισχύροις.

sigma 1770 ἀγόνοις, στείροις στεριφώτερο ν· ἀνισχυρότερον.

sigma 1771 μὴ στερεώτερον στέρν α· στήθη στέρνι ξ· ἐντεριώνη στερνόμαντι ς· ὁ ἐνγαστρίμυθος.

sigma 1774 Πύθων στέρνο ν· στῆθος.

sigma 1775 διάνοιαν, φρένα στερνοτυπούμενο ι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμενοι στερνοτύπτη ς· ὁ τὸ στῆθος τύπτων στεροπ ή· ἀστραπή.

sigma 1778 αὐγή στεροπηγερέτα Ζεύ ς· ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων.

sigma 1779 [ἀστραπή] στεῤῥό ν· ἰσχυρόν, ἀσφαλές, βέβαιον στερφίν α· δερματίνη· οἱ δὲ δέρματα ὄνεια· οἱ δὲ στεῖρα, ἢ σκληρά στέρφνιο ν· σκληρόν, στερεόν στέρφο ς· δέρμα, βύρσα στερχαν ά· περίδειπνον.

sigma 1784 Ἠλεῖοι στέρψανο ν· ἀξίνη, πέλεκυς στεῦτ ο· κατὰ διάνοιαν ἵστατο καὶ διωρίζετο, ἢ διεβεβαιοῦτο στεφάνα ι· αἱ τῶν βωμῶν ὠλέναι.

sigma 1787 καὶ τείχους ἐπάλξεις καὶ πύργων. καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις. καὶ περικεφαλαίας ..... στεφάν η· ὄρους ἐξοχή.

sigma 1788 καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης. καὶ κόσμος γυναικεῖος στεφανίσα ι· στεφανῶσαι στεφανίω ν· εἶδος κολοιοῦ στέφανον ἐκφέρει ν· ἔθος ἦν, ὁπότε παιδίον ἄῤῥεν γένοιτο παρὰ Ἀττικοῖς, στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν· ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν * στέφανος .

sigma 1792 ....· τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος στέφανος πολέμοι ο· μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὅ ἐστιν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον στεφανοφορέοντ α· ἀπ’ οἴκου τινὸς καλουμένου Στεφανηφόρου στεφάνωμ α· τὸν λωτόν, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι στέφε α· στεφῶνες.

sigma 1796 ἐν Ὀποῦντι τόπος στεφάνων καλεῖται στέφε ι· κοσμεῖ, στεφανοῖ στέφετα ι· στεφανοῦται, κοσμεῖται στεφέτη ν· ἱκέτην στεφέω ν· στεφάνων στέφ η· στέμματα.

sigma 1801 ἀπαρχαί, ἀρχαί στέφο ς· τὰ αὐτά στεφώ ν· ὑψηλός, ἀπόκρημνος στέψα ι· πληρῶσαι.

sigma 1804 στεφανῶσαι. κεράσαι. κυκλῶσαι στ ῆ· παρέστη, ἔστη στηβύσσει ν· ἀδολεσχεῖν στῆ δὲ παρέ ξ· παρέστη δὲ ἐκτός στηδό ν· γλαυκόν στήθεσ (σ)ι λασίοισ ι· πεπυκνωμένοις λογισμῷ καὶ εὐψυχίᾳ στηθία ς· ὄρνις ποιός στῆθο ς· τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ πρόσχω[σ]μα.

sigma 1811 καὶ τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθύνιον στῆλα ι· οἱ λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς ἀντέρεισμα.

sigma 1812 καὶ θεμέλιοι στήλας διστόμου ς· τινὲς τὰς Ἡρακλείους στήλας· ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναί φασιν, οἱ δὲ προσχώματα, οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις.

sigma 1813 καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τέσσαρας στήληκ α· τὴν νύσσαν στηλίδι α· οἱ τεθειμένοι ὅροι στηλίτα ς· οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοί, οἵτινες ἐπ’ αἰτίᾳ τινὶ (ἐ)στηλογράφησαν στηλιτευθείση ς· φανερωθείσης, δημοσιευθείσης στηλιτεύοιντ ο· καταβάλλοιντο στηλιτεύοντο ς· καταβάλλοντος στηλιτεῦσα ι· ἐπὶ στήλης γράψαι, θριαμβεῦσαι, δημοσιεῦσαι, παραδειγματίσαι στῆμ α· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται.

sigma 1821

καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται. καὶ τὰ ὅμοια στημνίο ν· ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον στημονίας κικίννου ς· τοῖς στήμοσιν ὁμοίους στῆνα ι· χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν στήνι α· ἑορτὴ Ἀθήνησιν καὶ .

sigma 1825 ...... διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν στήνιο ν· στῆθος στηνιῶσα ι· βλασφημῆσαι, λοιδορῆσαι στῆρ α· τὰ λίθινα πρόθυρα * στήριο ν· ἱέρακι.

sigma 1829 Σέλευκος στήριγγε ς· ἐρείσματα.

sigma 1830 οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ. οἱ δὲ βάκτρον στῆ ῥ ’ ἀντασχομέν η· τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα .

sigma 1832 στηριγμένο ν· ἱστάμενον στηρίξα ι· στῆσαι, ἐνερεῖσαι, ἁρμόσαι.

sigma 1833 ἐγγίσαι. κρύψαι στῆσα ι· καθίσαι.

sigma 1834 πληρῶσαι στήσασθα ι· τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον.

sigma 1835 ἐπὶ σταθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον. καὶ στάσιμον τὸ δεδανεισμένον στῆσε ν· ὥρμισεν στησίφυλλο ν· τηλέφιλον τὸ φυτόν στήτ α· γυνή στῖα ψήφου ς· οἱ δὲ στίας.

sigma 1839 δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν * στήτη ν· ἔστησαν, δυϊκῶς στιάζε ι· λίθοις βάλλει στιβαρό ν· εὔρωστον, βαρὺ εὔτονον, στεῤῥόν, ἰσχυρόν στιβά ς· ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις, καὶ φύλλων.

sigma 1843 ἢ χαμαικοίτη στιβδό ς· μαστιγίας.

sigma 1844 δραπέτης στιβεύει ν· ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι.

sigma 1845 καὶ στείβειν ὁμοίως στίβ η· ψῦχος, πάχνη· μή με δαμάσσῃ[ς] στίβη ὑπηοί(η) δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον, καὶ τὸ ψῦχος στίβ η· ἀ(νδ)ράχνη.

sigma 1847 καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν στιβ (ε)ιᾶ ν· ῥιγοῦν [στίβοντε ς· πατοῦντες] στίβο ς· τρίβος, ὁδός.

sigma 1850 καὶ ἡ ἴχνους ζήτησις στίγματ α· πληγαί.

sigma 1851 ποικίλματα στιγμ ή· νυγμή Στιγνοί η· τὸ χωρίον στίγω ν· στιγματίας [στίδιο ν· κόκκος ῥοιᾶς] στίλ α .

sigma 1856 στίλ η· τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός * στιδεύ ς· ὁδευτής [στιλάμενο ς· πλεύσας.

sigma 1858 προστάξας. ποιήσας] στίλβε ι· λάμπει στίλβ η· λύχνος, ἐλλύχνιον.

sigma 1860 ἔνιοι φανόν· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον στίλβω ν· ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ στιλβῶσα ι· ἀπαστράψαι [στίλο ς· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός] στιλπνα ί· στίλβουσαι, λαμπραί [στῖνο ς· στένωμα.

sigma 1865 ῥηγμός στινωπό ς· στενὸς τόπος, ἤγουν ὁδός] στίξα ς· σημεῖον ποιήσας.

sigma 1867 μαστιγώσας στίξασθα ι· περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ στίοντε ς· ἱστάμενοι στιπτῆς ἕδρα ς· ὁδευομένης ὁδοῦ [στιπτό ς· πυκνός, ἢ στερεός, καὶ πεπιλημένος.

sigma 1871 ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν margo] στιτθό ν· εἶδος ἀκρίδος στίφ η· πλήθη, συστήματα.

sigma 1873 τάγματα στῖφο ς· τάξις πολεμική.

sigma 1874 ἢ ὄχλος, σύστρεμμα στιφρό ς· πυκνός.

sigma 1875 εὐθαλής στιχάε ι· πορεύεται στίχε ς· τάξεις ὄχλων.

sigma 1877 καὶ στίχας τὰ αὐτά στιχηδό ν· κατὰ στίχον στῆσαι στίχο ς· περίπατος στιχὸς εἶμ ι· δι’ ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι στίχου ς· τάξεις.

sigma 1881 πλήθη. ἢ τόποι τῶν στρατευμάτων [στίχουσ ι· βαδίζουσι, πορεύονται στίχωμε ν· πορευθῶμεν, βαδίσωμεν] στλεγγί ς· ξύστρα στλέγγισμ α· ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός στοα ί· τὰ ταμεῖα.

sigma 1886 καὶ ἐπιμήκη εἰσίν στοβάζει ν· κακολογεῖν στόβος λοιδορία, ὄνειδος στοβασμάτω ν· λοιδοριῶν στο (ι)βάσουσ ι· σωρεύσουσι στοιβ ή· σύνθεσις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 1891 καὶ εἶδος χόρτου στοιχηδό ν· κατὰ τάξιν.

sigma 1892 κατὰ στοιχεῖον στοιχεῖο ν· πᾶν τὸ ἄτμητον καὶ ἀμερές στοιχεῖ α· πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀήρ, ἀφ' ὧν τὰ σώματα.

sigma 1894 ἢ γράμματα (σ)τοιχειούμενο ι· διδασκόμεθα κατὰ τὴν τάξιν (σ)τοιχειουμένοι ς· διδασκομένοις [στοιχειωδό ν· κατὰ τάξιν.

sigma 1897 ἐνορδίνως] στοιχ (ε)ίωσι ς· διατύπωσις, ἡ πρώτη μάθησις στοιχομυθεῖ ν· τὸ ἐφεξῆς λέγειν.

sigma 1899 καὶ ἀδολεσχεῖν στοιχ ῶ· συναινῶ στολάρχη ς· ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος στολ ή· στάσις.

sigma 1902 πορεία. κίνησις. ἔνδυμα, καὶ περιβόλαιον στολμὸν χρωτό ς· στολισμὸν σώματος στολμό ς· στολισμός στόλοκρο ν· τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας, καὶ γεγονὸς ψιλόν, εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος.

sigma 1905 δηλοῖ δὲ καὶ ἀνειδές, καὶ σκληρόν στολοκρατέ ς· τὸ τῆς Ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα * στολισμό ς· ἱματισμός, κόσμος * στόλο ι· τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπότομοι στόλο ς· πλοῦς, πλοῖα πολλά.

sigma 1909 καὶ ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον στολυξώδη ς· μικρολόγος στόμ α· τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου στόμα λαύρη ς· τὸ τῆς θύρας χάσμα στομάχοιο θέμεθλ α· τὸν φάρυγγα, ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα.

sigma 1913 [δηλοῖ δὲ καὶ φιλμὸν κηλόν στόμι α· χάσματα στόμι ς· ὁ ἀπειθής.

sigma 1915 μέγα στόμα ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς στομοδόκο [υ] ν· στωμύλον [στομύλο ς· πολυλάλος, φλύαρος.

sigma 1917 δεινός. αἰσχρός] στομφάσα ι· στομφολογῆσαι.

sigma 1918 κομπάσαι. ἀλαζονεύεσθαι στόμφα ς· ἀλαζονεία στομωμάτω ν· χαραγμάτων.

sigma 1920 τινὲς δὲ στοβασμάτω ν· λοιδοριῶν. Στόβος καὶ ἡ λοιδορία στοναχά ς· στεναγμούς στοναχῶ ν· στενάζων στονόεντ α· στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα στόνο ι· τὰ ἔσω τῶν κεραμίων, καὶ στρογγύλα στόνο ς· στεναγμός στόνυξ ι· κέρασι στόνυχε ς· τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων στορβάζει ν· κακολογεῖν στοργ ή· φιλία, ἀγάπη στοργῆσα ι· φιλῆσαι (στορέσα ι)· στρῶσαι στορεσθέ ν· στρωθέν στορεύ ς· γαληνοποιός.

sigma 1933 καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου, ἢ δάφνης στόρν η· ζώνη [στόρθ η· τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος, καὶ ἐπιδορατίς] στορνύμενο ς· ἐστρωμένος στορνυτέ α· καταστρωτέα.

sigma 1937 περιοικοδομητέα στορπά ν· τὴν ἀστραπήν στορχάζει ν· εἰς (ση)κοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα στορχάσ ω· συγκλείσω στουμν ά· αὐστηρά στοῦπο ς· ἡ τοῖς τετελευτηκόσι ἐπὶ τῶν φορ(ε)ίων σκηνή στοχάζετα ι· οἴεται.

sigma 1943 κατὰ σκοποῦ βάλλει στοχαζόμεθ α· τεκμαιρόμεθα στοχίζη · [στοιχομυθεῖ ς· μακρηγορεῖς στραβαλό ς· ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος.

sigma 1946 Ἀχαιοί * στράβηλο ι· κοχλίαι στραβαλοκόμα ν· οὐλοκόμην στραβεύ ς· κωπεύς στραβήλ ῳ· τῷ κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον στράβωνε ς· ἐπιποιοῦ κενός * στραχ ύ· τραχύ στραγγαλιαί καὶ στραγγαλίδε ς· συστροφαί, διαστροφαί.

sigma 1953 παγίδες, ἢ πλοκαί στραγγαλοῦτα ι· συστρέφεται στραγγίζε ι· πιέζει στραγ (γ)εύε ι· διαβάλλει.

sigma 1956 οὐκ εὐθὺς πορεύεται στραγ (γ)εύετα ι· διατρίβει στράγ ξ· σταγών στραγγό ς· στρεβλός.

sigma 1959 ἄτακτος. [ἢ στόμα στραγγουρί α· ἡ δυσουρία στράνθαν α· ὀξέα στράταρχο ς· στρατηγός [στρατεύομα ι· διατρίβω] στρατηγιᾶ ν· τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατ(ηγ)ίας στρατηλάτη ς· ἡγεμών.

sigma 1965 ἄρχων στρατοῦ Στρατί η· πόλις Ἀρκαδίας Στράτιο ν· πολεμικόν, ἢ φοβερόν.

sigma 1967 καὶ ἐπίθετον Διός στρατιώτη ς· ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος στρατιωτὶς ποτάμιο ς· πόα στρατολογήσαντ ι· στρατεύσαντι στρατὸν αἰχμητή ν· τὸν πολεμιστὴν στρατόν στρατό ς· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν στρατόων (τ ο)· ἐστρατοπεδεύοντο * (σ)τατ ή· πόρνη στραφῆνα ι· ἀναστραφῆναι, ἢ στραφθῆναι στρέβλαι ναυτικα ί· τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα.

sigma 1976 Ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια στρεβλό ν· καμπύλον, σκολιόν στρεβλούμενο ι· δεσμούμενοι στρεβλοῦτα ι· αἰκίζεται, βασανίζεται στρεβλ ῷ· κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον στρέμμ α· εἶδος πέμματος στρέμματ α· περὶ νεῦρα στρεπτο ί· εὐμετάθετοι, εὐμετάβολοι στρεπτο ί· ὅρμοι.

sigma 1984 τὰ περὶ τὰς χεῖρας ψέλ [λ]ια στρεπτοῖο χιτῶνο ς· τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ὑποδύτου στρεπτό ν· φίλημά τι ποιόν.

sigma 1986 ἢ σκολιόν στρεύγε ι· ἀνιᾷ.

sigma 1987 καταγωνίζεται. προσδιατρίβει. βραδύνει .

sigma 1988 .....· στραγ(γ)εύεται. ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται. τρ..... τριψημερεῖ στρεύγομα ι· διατρίβω, ἀφ' οὗ καὶ στρὰγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις στρέφανο ν· ἀξίνη, καὶ πέλεκυς στρεφεδίνηθεν (δ έ) οἱ ὄσσ ε· διεστράφη.

sigma 1991 ἐσκοτοδινίασεν στρέφε ι· κάμπτει.

sigma 1992 λυγίζει. ἀποσείεται. διώκει. ψιλοῖ στρέφο ς· στρέμμα.

sigma 1993 δέρμα, βύρσα. Δωριεῖς Στρεφοῦρα ι· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι στρέφωσι ς· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη Στρεψαῖο ι· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν στρεψίμαλ (λ)ο ς· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων.

sigma 1997 Στρεψί [ν]μαλ (λ)α γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς στρέψι ς· στροφή.

sigma 1998 ἀπάτη στρεψοδικεῖ ν· τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην στρηνέ ς· σαφές.

sigma 2000 ἰσχυρόν. τραχύ. στυγνόν. ὀξύ. ἀνατετα[γ]μένον. στρηνόν στρηνύετα ι· στρηνιᾷ στρηνιῶντε ς· πεπλεγμένοι.

sigma 2002 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν, καὶ βαρέως φέρειν στρηνὸν βοᾶ ν· τὸ σκληρόν στρίγλο ς· τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος.

sigma 2004 νυκτίφοιτον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα. οἱ δὲ νυκτοκόρακα στριγχό ς· τειχίον.

sigma 2005 στρικτόριον. στεφάνη δώματος στριφνό ς· σφιγκτός.

sigma 2006 πυκνός. στερεός στριφο ῦ· λαμπόδικε, ἀπόκνισον στροβάζω ν· συνεχῶς στρεφόμενος στροβάνικο ς· ἡ τῷ στροβεῖν νικῶσα στροβανίσκο ς· τρίπους στροβεῖ [τα ι]· ταράσσει, κινεῖ στρό β .

sigma 2012 ιλο ς· συστροφὴ ἀελλώδης. καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως, καὶ γυναικείας χρύσης στροβεῖ ν· ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν στροβελό ν· σκολιόν, καμπύλον στροβελό ς· σοβαρός, τρυφερός στροβῆσα ι· συστρέψαι.

sigma 2016 ἐκφοβῆσαι * στρόβιλο ι· καταιγίδες.

sigma 2017 καὶ τὰ ὅμοια στροβητῶ ς· τεταραγμένως στρόβο ι· συστροφαί Στρογγύλ η· συνεστραμμένη.

sigma 2020 καὶ Λιπάρα νῆσος στροιβᾶ ν· ἀντιστρέφειν στροίβηλο ς· ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ στροιβό ς· δ[ε]ῖνος * στροβαλοκόμαι ς.

sigma 2024 οὐλοκόμαις στρόμβο ς· δ[ε]ῖνος.

sigma 2025 κόχλος. ῥόμβος. συστροφὴ ἀνέμου. περιφερὴς λίθος στρόμβιλο ν· περιδεδινημένον στρομβο ῖ· συστρέφει.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 2027 καὶ τὰ ὅμοια * στρωννύμενο ν· ἐστρωμένον * στρων ν .

sigma 2029 ̀, λαγώς στροπ ά· ἀστραπή.

sigma 2030 Πάφιοι στρουθίο ν· πόας ῥίζα, εὔθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν στρουθό ς· ὁ καταφερής, καὶ λάγνος.

sigma 2032 Ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους στροῦ ς· ὁ στροῦθος.

sigma 2033 καὶ ὄσπριον στροφα ί· ἀστραπαί στροφάδε ς· σκώληκες Στροφαῖο ς· Ἑρμῆς, ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος· διὰ τὸν τῆς θύρας στροφέα * στροφ (ά λ)ιγγ ι· συστροφῇ στροφάλιγ ξ· συστροφὴ κονιορτοῦ.

sigma 2038 καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται * στροφάλιγγο ς· συστροφῆς στροφαλίζετ ε· στρέφετε στροφα ί· [ἀντιλογίαι.

sigma 2041 διαστροφαί. καὶ] αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν στρόφιγγ α· τὸν στροφέα στρόφιγ ξ· ὁ αὐτός στρόφιο ν· ἡ στρογγύλη ζώνη στρόφι ς· σκολιός, οὐχ ἁπλοῦς, πολύπλοκος στρόφο ς· συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον, παρὰ τὸ ἐστράφθαι στρόφο ι· τὰ λεπτὰ τριχίδια Στρύμ η· πόλις Στρυμώ ν· ποταμός Στρυμόνιο ι· οἱ Βιθυνοὶ τὸ πρότερον Στρυμόνιο ς· ὁ βοῤῥᾶς στρύμο ξ· ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν στρυφνό ν· στερεόν, ἰσχυρόν.

sigma 2053 αὐστηρόν. ἐπεστυμμένον, πυκνόν στρυφνό ς· μᾶζα.

sigma 2054 ἢ οἶνος στυφός στρωματεύ ς· ἰχθῦς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ στρωματίζει ν· τὸ ἐπισάττειν ὄνῳ στρωματίτην · ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα στρωμν ή· κοίτη στρωφᾶ ν· νήθειν, κλώθειν, περιστρέφειν στρωφῶντ ο· περιεβλέποντο.

sigma 2060 ἐστρέφοντο στρωφᾶτα ι· περιστρέφεται στυαγό ν· τὸ στύμα, παραγώγως στυγεῖ ν· μισεῖν.

sigma 2063 στυγνάζειν. φοβεῖσθαι στυγέε ι· μισεῖ στυγέουσ ι· μισοῦσι στυγερό ν· στυγνόν.

sigma 2066 κακοπαθές. φοβερόν, χαλεπόν, μισητόν στυγέω ν· φοβούμενος.

sigma 2067 μισῶν στυγηρ ῷ· μισητῷ, φοβερῷ στυγήσ ω· μισήσω.

sigma 2069 καὶ τὰ ὅμοια στυγητο ί· μισητοί, χαλεποί, φοβεροί στυγνό ν· ἀργόν.

sigma 2071 ὠμόν. χαλεπόν στύγνωσο ν· χώρισον στυγοῦσ ι· φοβοῦνται, μισοῦσιν Στυγὸς ὕδω ρ· τῆς κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ.

sigma 2074 ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος στυλί ς· μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς στυλοβάτη ς· τοῦ κίονος ἡ βάσις στύμο ς· στέλεχος, κορμός στυμν ά· σκληρά Στύμφ η· ἡ Χαλκίς Στύμφηλο ς· πόλις ἢ ὄρος Ἀρκαδίας Στύ ξ· κρήνη ἐν ᾅδου.

sigma 2081 ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον. ἢ ὅρκος θεῶν στύξα ι· φοβηθῆναι, καταπλαγῆναι.

sigma 2082 συναγαγεῖν. μισῆσαι στύξαιμ ι· εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι στυπάζε ι· βροντᾷ.

sigma 2084 ψοφεῖ. ὠθεῖ στύγε ι· στρέφεται στύπε α· στέλεχος, κορμός.

sigma 2086 καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα, καὶ τὸ κύτος. καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς στύπ η· ὁ στύπος, ἢ στελέχη στυπογλύφο ς· ξυλογλύφος.

sigma 2088 Στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἤγουν τὸ πρέμνον στύππακ α· στυππ(ε)ιοπώλην στυππίο ν· τὸ λίνον στυρακίζει ν· κεντρίζειν Στύρα ξ· [πόλις Εὐβοίας.

sigma 2092 καὶ] σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος, καὶ λόγχη. καὶ δένδρον ὁμωνύμως. καὶ θυμίαμα στυφαλμεῖ ν· σκυβαλίζειν στυφᾶ ν· βροντᾶν * στύφο ς· κέρδος * στυφέλιξε δέ μι ν· διέσεισεν αὐτόν στυφελ ή· σκληρά στυφελίζει ν· διασείειν, κραδαίνειν, τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν, ἐνυβρίζειν στυφελιζομένου ς· σκληρῶς ὑβριζομένους στυφελίξα ι· διασεῖσαι * στυφελίζει ν· κακοῦν.

sigma 2101 διασείειν στυφελοὶ πάγο ι· ἀντὶ τοῦ σκληροί στυφλὸν ἢ στυφελό ν· τραχύ, σκληρόν, βαρύ.

sigma 2103 ἀργόν. στεῤῥόν στυφοκόμπο ς· ὁ μάχιμος ἀλεκτρυών.

sigma 2104 καὶ ὄρτυξ στυφρό ν· στερέμνιον, βαρύ (σ)τύχα ς· τάξας στυχιοῦσ ι· διατυποῦσι στῦψα ι· στυγνάσαι στῦψι ς· κόλλησις Στωϊκο ί· οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί στώμι ξ· δοκὶς ξυλίνη [στωμοδόκο ν· στωμύλον] στωμύλι α· κομψά στωμύλο ς· ὁ λάλος.

sigma 2114 πιθανολόγος. εὐτράπελος τῷ λόγῳ στωμύλλεσθα ι· τρανῶς λαλῆσαι στωμύλ (λ)ω ν· λαλῶν στωμύλματ α· περιλαλήματα στωνευμένα ν· διαστρέφουσαν συντόνως σύαγχο ς· ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται συάδε ς· αἱ ὕες, ἐσχηματισμένως συανί α· λοιδορία.

sigma 2121 καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη σύαρο ν· τὸν κλῶνα σύαρτο ν· βούγλωσσον σύα ς· κύων τις πολύῤῥηνος * σύβα ς· λάγνος σύβακ α· συώδη συβάλλα ς· ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια συβαρίζε ι· τρυφᾷ σύβαρι ν· τὴν πολυτελῆ τρυφήν Συβαρικαῖ ς· τρυφηλαῖς * Συβαριτικοὶ λόγο ι· τὸν γὰρ Αἴσωπον ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον σπουδασθῆναι σφόδρα φησίν, ὡς καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ εἶδος ἐπιδαψιλεῦσαι, καὶ Συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι.

sigma 2131 παροιμιώδεις οὖν οἱ Συβαριτικοὶ λόγοι * Σύβαρις διὰ πλατεία ς· παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων Συβαρῖτα ι· τρυφηταί Συβαριτικό ς· τρυφερός συβαρνί ς· περίκομμα συβήν η· αὐλοθήκη, ἢ τοξοθήκη.

sigma 2136 ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών συ [μ]βίνη [ς]· καπροβόλον.

sigma 2137 ἐμβόλιον συβόσι α· συοφόρβια συβότα ς· χοιροβοσκούς συβότοι ο· σῦς βόσκοντος σύβρ α· ἐπὶ βοῶν.

sigma 2141 σημαίνει δὲ τὰ πρὸς ῥυπαρόν τι ἐχούσας συβριακό ν· τὸ πολυτελές συβριάζε ι· σοβαρεύεται, τρυφᾷ συβριασμό ς· ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος (Συβρίδα ι· δῆμος τῆς) Ἐρεχθηΐδος φυλῆς συβρο ί· ἰ(σ)χνοί, λαγαροί, τάφροι σύ [μ]βρο ς· κάπρος συβώτα ς· Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος.

sigma 2148 ζῶόν τι Συβώτη ς· συοτρόφος, χοιροτρόφος, χοιροβοσκός.

sigma 2149 καὶ ὄνομα κύριον συγγενήσει ς· τὰς συνουσίας συγγένει α· συγγενικό ς· συγγίνομα ι· συνομιλῶ συγγ [ε]νώσομα ι· συμβουλεύσω συγγινωσκόμενο ι· πειθόμενοι συγγνώμω ν· ἐλεήμων συγγον ή· σύστασις.

sigma 2156 Δημόκριτος σύγγονο ς· ἀδελφός συγγραμμάτω ν· βίβλων * συγκαρβαλῶσα ς· συστρέψας συγκαλεῖτα ι· συνεδρεύει συγκαλέσα ς· συναριθμήσας συγκατάθεσι ς· συμφώνησις συγκατέληξ ε· συμπέπαυται συγκαχρῦσα ι· συγχέαι, συμφῦραι, συμφρῦξαι συγκεῖσθα ι· συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι συγκεκλεισμένο ι· πολιορκούμενοι συγκεκοπιταμένου ς· συγκεκομμένους συγκεκορδυλισμέν α· συνηθροισμένα.

sigma 2168 συνειλημ[μ]ένα· συνεστραμμένα συγκέχυτα ι· συντετάρακται συγκηδεστα ί· οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς συγκοιμᾶσθα ι· συνελθεῖν σύγκλ (υ)δ α· συγκεχυμένα συμμιγεῖ ς· σύνεγγυς.

sigma 2173 καὶ σύγκλυδες, ὅμοια συγκλύδω ν· συλλέκτων, ἤ τινων μεμιγμένων συγκοιτάλιο ν· σύγκοιτον συγκοίτιο ν· ἑταίρᾳ συγκοιμηθείσ(η) μίσθωμα συγκομ (.

sigma 2177)άτιο ν· σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς συγκομιστέο ν· συνακτέον συγκομιστήρι α· θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ συγκομιστὸς ἄρτο ς· παρὰ Διοκλεῖ τῷ Ἰατρῷ συγκοπήμενα ι· μαστιγωθῆναι.

sigma 2181 μεμαστιγωμέναι συγκριθῶμε ν· ὁμοιωθῶμεν συγκρίνε ι· συνισοῖ συγκρινομέν η· πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη σύγκρισι ς· μίξις.

sigma 2185 γένεσις. ὁμοίωσις. ἀντιπαράθεσις συγκριτικό ς· ὅμοιος συγκροτε ῖ· ταράττει.

sigma 2187 συνάγει, συνα(ύ)ξει συγκρούε ι· συναθροίζει.

sigma 2188 ἢ συνευφραίνεται σύγκρουμ α· χρέος, δάνειον.

sigma 2189 τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα συγκρου (σ)τ ά· ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὶς ἀνατέτριπται * συγκινεῖ ν· συζυγεῖν, συντροχάζειν συγκυρί α· συντυχία * συγκύρημ α· συντύχημα * συγκυροῦντ α· διαφέροντα συγκύρετα ι· συντεύξεται συγχαίρει ν· ἐπιχαίρειν συγχάσα ι· συγχωρῆσαι * σύγχε ι· ταράττει καὶ τάρασσε * συγχεῦα ι· συγχέαι.

sigma 2199 συγκόψαι, συντρῖψαι συγχέομα ι· συντρίβομαι.

sigma 2200 καὶ τὰ ὅμοια συγχριμφθέντ α· συνενεχθέντα συγχία ς· τὸ πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς συγχρήσομα ι· .

sigma 2203 ... * σύγχυσι ς· μίξις.

sigma 2204 θόρυβος. ἀφανισμός * σύγχυτ ο· συνεχύθη, συνεταράχθη, συνεχωρήθη * σὺ δὲ σύνθε ο· σὺ δὲ κατάθου, σύ(ν)θου δέ * σὺ δ ’ ἐν (ὶ) φρεσὶ βάλ (λ)ε ο· σὺ δ’ ἐγκατάθου ταῖς φρεσί σύδη ν· ταχέως, καὶ ὁρμητικῶς συζῆ ν· ὁμοῦ ζῆν συζυγεῖ ν· τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν συζυγί α· συνάφεια σύζωσμ α· ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν συῆλα ι· τόποι βορβορώδεις συηνί α· ταραχή, ἀηδία, ἀπὸ τῶν συῶν σύθε ν· ὥρμησαν συθῆνα ι· δραμεῖν, ὁρμῆσαι σῦθ ι· ἐλθέ συθνό ν· κεκρυμμένον σῦκ α· τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα, ὅ τινες σύκωσιν συκάζε ι· δοκιμάζει.

sigma 2220 συκοφαντεῖ. ἢ σῦκα τρώγει. καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις * συ ΐ· συάγρῳ συκαμήδωρο ς· μωρός συκάμιν α· ἡ παρ’ ἐνίοις μορέ α, τὸ δένδρον.

sigma 2223 καὶ ὁ καρπὸς ...... συκάνη ς· συνετὸς [τῆς συκομορέας συκάστρι α· συκοφάντρια Συκάτη ς· ὁ Διόνυσος συκ ῆ· τὸ ἐν ταῖς πεύκαις γενόμενον δενδρῶδες συκηγορία ν· τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν συκῆ Αἰγυπτί α· ἡ λεγομένη κερατία τὸ δένδρον συκίδα ς· τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς συκιδαφόρο ς· ἐνίοτε ὁ συκοφάντης· ποτὲ δὲ ὁ συκόπρωκτος συκίνη μάχαιρ α· συκοφάντρια σύκινο ν· ἀσθενές συκομορέ α· συκάμινον σῦκον αἰτεῖ ν· κολακεύειν σῦκον ἐ φ ’ Ἑρμ ῇ· παροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ’ ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων.

sigma 2236 ὁπότε φανεί(η) σῦκον πρῶτον τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν συκοσπαδία ς· ὁ συκοφάντης συκοφάντη ς· ψευδοκατήγορος.

sigma 2238 κακοπράγμων συκοφάντα ι· οἱ ἐπηρεάζοντες συκοφαντί α· καταλαλιά συκχάδα ι· ῥάπη συκχάδε ς· εἶδος ὑποδήματος σύκχο ι· ὑποδήματα Φρύγια * συλαγωγῶ ν· ἀπογυμνῶν συλ ᾷ· ἐκδύει, συλεύει σύλαιο ν· θύλακον συλᾶ ν· ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν συλήσε ι· ὅμοιον συληθεί ς· ἀφαιρεθείς συλλαβὰς ὁδο ῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας συλλαμβάνε ι· βοηθεῖ * συλ (λ)αγνεύσα ς· συμπορνεύσας συλλέγετα ι· συνάγεται συλλελογισμέν α· ἀπὸ συλλογισμῶν συλλήβδη ν· ὁμοῦ συλληπτικῶς, ὡς δι’ ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν συντόμως συλλήπτορ α· συναγωνιστήν.

sigma 2256 συνεργόν, σύμμαχον συλλήψετα ι· ἔγγαστρον ἕξει.

sigma 2257 ὑπερασπιεῖ. καὶ τὰ ὅμοια συλλί ρ· θύλακος συλλογισάμενο ς· συναγαγὼν τὸν λογισμόν, καὶ θεωρήσας σύλλογο ς· σύνοδος ἀνθρώπων, ἄθροισμα συλλοχισμό ς· ὄνομα τακτικόν σύλο ν· ἐνέχυρον συλ ῶ· σκυλεύω (*) συμβαλεῖ ν· συναλλάξαι.

sigma 2264 καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι. καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν. [συμμίσγειν, συνίεναι (*) συμβαλεῖ ν· λοιδορεῖν συμβαθέ ν· τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν συμβαῖε ν· συνέλθοιεν συμβαίνοντ α· συμφωνοῦντα συμβαλεῖ ν· διακρῖναι συμβάλλετα ι· λέγεται συμβαλλόμενο ι· συναγόμενοι συμβάλλω ν· συναρμόζων σύμβαλλ ε· συναγωνίζου σύμβαμ α· κατηγόρημα.

sigma 2274 συμβεβηκός συμβᾶμε ν· συμφωνεῖν συμβαριτικαῖ ς· Περσικαῖς.

sigma 2276 ὑπερηφάνοις. πολυτελέσι συμβάσεω ς· εἰρήνης σύμβασι ς· ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν συμβατήριο ι· εἰρηνικοί.

sigma 2279 διαθέσεις συμβεβηκός συμβέβλητα ι· ἀπαντᾷ, συνενήνεκται.

sigma 2281 νενόηται. ὠφελεῖ συμβ ῇ· .

sigma 2282 ... συμβῆ ν· σύμφωνα λέγειν συμβῆνα ι· συνομολογήσασθαι συμβιβάζε ι· εἰς φιλίαν ἄγει.

sigma 2285 ἢ συλλαλεῖ συμβιβασθέντε ς· διδαχθέντες, διαλεχθέντες συμβίβασι ς· πεῖσις, διδαχή, πίστις συμβιβα (.

sigma 2288 .)τ ω· διδαξάτω συμβλημένο ς· συναντήσας σύμβλητ ο· ἀπήντησεν συμβιβῶ σ ε· συνάπτω σε, διδάσκω σε, συμπορεύομαί σε σύμβολ α· σημεῖα συμβόλαι α· κοινωνία χρημάτων.

sigma 2293 ἢ τάγματα. ἢ γράμματα συμβολαιογράφο ς· ὁ τὰ συμβόλαια γράφων συμβόλαιο ν· συνάλλαγμα, συγγραφή, ἀσφάλεια, γραμματεῖον συμβολα ί· μάχαι συμβολαίας δίκα ς· τὰς κατὰ σύμβολα[ιον] συμβολατεύει ν· συναλλακτεύειν συμβολε ῖ· συντυγχάνει συμβολ ή· μίξις συμβολῆσα ι· συντυχεῖν συμβολικῶ ς· σεσημειωμένως σύμβολο ν· σημεῖον.

sigma 2303 συμπόσιον. ὁρισμός σύμβολο ς· οἰωνός.

sigma 2304 [καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον σύμβοτο ν· σύννομον.

sigma 2305 σύνηθες συμβοῦα ἰ· συνωμόται συμβουάδ (δ)ε ι· ὑπερμαχεῖ.

sigma 2307 Λάκωνες συμβο [υ]λεύ ς· ἁλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν συμβουλ ή· γνώμη.

sigma 2309 δόσις συμβίκ η· εἶδος ὀργάνου (Σ)ύμ η· νῆσος συμβῶμε ν· συναφθῶμεν [σύμμα ρ , συλλαβώ ν] συμμάρψα ς· συλλαβών.

sigma 2314 δήσας σύμμαχο ς· βοηθός συμμεμαρτυρημέν η· συνειλημμένη συμμετρί α· ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα συμμίσγει ν· ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν συμμορί α· πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος, σύνταγμα συμμοριῶντα ς· τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας συμμῦσα ι· σκοτῶσαι συμμυολόγου ς· ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας συμμ (ύ)ω ν· σιωπῶν συμπάντω ν· ὁμοῦ πάντων συμπαρομαρτοῦσα ν· συνακολουθοῦσαν [συμπειρασθέντε ς· συντραφέντες] συμπατάγησα ν· συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας ποιήσαντες συμπεριγενόμενο ν· συμπεριλαμβανόμενον συμπεπερονημένου ς· συμπεφιβλωμένους.

sigma 2329 συῤῥαφέντας περόνῃ συμπέσ η· συμβῇ.

sigma 2330 συγκροτηθῇ συμπεσώ ν· συντυχών συμπεφλασμένο ς· συντεθλιμμένος συμπιεζούση ς· θλιβούσης συμπίτνε ι· συμπίπτει συμπλάττομε ν· ψευδόμεθα συμπλευσάντω ν· ὁμονοησάντων * συμπνευσμό ς· ὁμόνος συμπληγάδε ς· αἱ παρ’ Ὁμήρῳ πλα(γ)κταί σύμπλου ς· συνοδευτής συμποδίζε ι· κωλύει συμποθέ ν· καταποθέν * συμποδιστή ς· ὠμὸς ἐκ τοῦ ἴσου σύμπορπο ν· τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα .

sigma 2343 .... συμπόσιο ν· τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως συμπράξε ι· βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ σύμπτωμ α· συνάντημα.

sigma 2346 συμβεβηκὸς ἐξάπινα συμφανέ ς· φανερόν συμφανή ς· φανερός συμφέρε ι· ἁρμόζει.

sigma 2349 ἀγαθόν. συνᾴδει. συν(ευ)τυχεῖ, συντυγχάνει συμφέρεσθα ι· συμφωνεῖν, συναρμόττειν, ἀκολουθεῖν, συντυγχάνειν συμφέρο ν· συνοιστόν συμφερτ ή· συμφορητή, συνακτή σύμφημ ι· συναινῶ.

sigma 2353 συνομολογῶ συμφήτω ρ· μάντις.

sigma 2354 μάρτυς συμφθεί ς· συντριβείς συμφορ ά· συντυχία.

sigma 2356 σύμπτωτα. ἀτυχία συμφορήσα ς· ἀθροίσας, συναγαγών συμφόρησι ς· σύναξις συμφορία ς· συμπεφορημένης, συμμίκτου σύμφορο ν· ἁρμόζον, καλόν, συμφέρον, σύμφωνον σύμφορος

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λιμό ς· ὁ συμπίπτων, καὶ συνών συμφράδμονε ς· ὁμόφρονες, σύμβουλοι σύμφρ α· θυσία τῷ Ἀπόλλωνι τελουμένη συμφρασθῆμε ν· καταπληθῆναι συμφράξα ι· συμφράσαι * συμφράς (σ)ατ ο· συνεσκέψατο συμφυ ᾶ· ὁμοφυᾶ * συμφυλετῶ ν· ὁμοεθνῶν σύμφυλον τάγμα συμφυράσουσ ι· συμμιγήσονται σύ (μ)φυτο ν· συμπορευόμενον, συνόν σύμφυτο ς· ἡ νεκτάριος ῥίζα, ἣν ἔνιοι ἑλένιον, ἔνιοι δὲ μηδίκην συμφῦσα ι· ἀνάψαι συμφωνί α· ὁμοφωνία συμφώνω ν· ὁμοίων * συμψη (σ)θεί ς· βλαβείς, τρωθείς συμψηρ ᾷ· συμψηλαφᾷ σύμψηφο ς· ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατατιθέμενος σύ ν· ξύν, ἅμα, ὁμοῦ.

sigma 2379 καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς καὶ μετά ἀπό καὶ πρός. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ συνάγει ν· μετ᾽ ἀλλήλων πίνειν συναγεῖρα ι· συναγαγεῖν, συνάψαι συναγελάζοντα ι· συνδιαιτῶνται συναγέσκε ο· ἰσχνοπρεπεῖς συναγηγερκώ ς· συναθροίσας, συνάξας συναγηγερμένω ν· συναχθέντων συναγορεύε ι· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει συνάγουσ ι· συνεληλυθότως πίνουσιν συναγρίδ α· θαλάσσιος ἰχθῦς συναγρόμενο ι· συναγόμενοι συναγώγιο ν· συμπόσιον ἔθου συνᾴδε ι· συμφωνεῖ συνᾴδοντ α· συμφωνοῦντα σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνε ι· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν συναθροίζετα ι· συνάγεται * συνακτήριο ν· συνάθροισμα * συναΐδιο ς· συνυπάρχων σύναιμο ς· ἀδελφός συναινε ῖ· συνευδοκεῖ.

sigma 2398 συγκατατίθεται σύναινο ς· ὁμόδοξος συναιν ῶ· συντίθημι συναίνυτ ο· συνελάμβανεν [συναίρεσθα ι· συνερωτᾶν συναιρήματ α· ἐρωτήματα.

sigma 2403 συλλαλήματα] συναιρουμένοι ς· συμβαλλομένοις σύναιχμ α· σύμμαχα συναλλάσσωμε ν· συνάγωμεν συνάλλαγμ α· σύναξις.

sigma 2407 ἢ γαμικὸν συμβόλαιον * συναλοιφ ή· συναγωγή.

sigma 2408 συγκεχυμένη σύγκρισις * συναλείφω ν· τὰ αὐτά * συναλιζόμενος συναλισθεί ς· συναχθείς, συναθροισθείς συναλισθέντε ς· συναχθέντες συνάλματ α· συμπηδήματα * συναλλακτή ς· φιλιαστής συνανακραθεῖσ α· συγκερασθεῖσα * συνανοίσετ ε· συναν(εν)έγκατε συνάορο ς· σύζυγος, γυνή, σύγκοιτος, συνηρμοσμένη συναπηρτισμένο ς· πεπληρωμένος συνάπτετα ι· συμπορεύεται, συνέρχεται συναράμενο ς· συναγωνιζόμενος.

sigma 2420 συμβαλόμενος συναράσσε ι· συγκρούει * σύναρθρο ς· μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων συναρήρακτα ι· συγκέκοπται συναρί α· συνοδία ἀλλόφυλος [συναρί ς· συναφή.

sigma 2425 [φίλος] ἁρμονία] συνάρξει· συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ, ἑνώσει σύναρξι ς· συνουσία.

sigma 2427 καὶ τὰ ὅμοια σύναρσι ς· συναφή.

sigma 2428 ἁρμονία συναρτῶ ν· συνάπτων συνασπιε ῖ· συνασπίζε ι· συμμαχεῖ συνασπισμό ς· πύκνωσις.

sigma 2432 οἱ δὲ συνασπισμός συναυθλοῦμα ι· διαπεραιοῦμαι συναυλί α· συμφωνία συνάφει α· σύζευξις, ἕνωσις συνάχθετα ι· συλλυπεῖται συνάψα ς· συνδήσας, ἑνώσας, συμμίξας συμβαίνοντ α· συμφωνοῦντα συνδεδραμηκότω ν· συνελθόντων συνδε ῖ· συντηρεῖ.

sigma 2440 [συγκοιμᾶται] συνδεόμενο ς· συνδεδεμένος συνδέοντε ς· συνδεσμοῦντες [συνδέσα ι· συνκοιμηθῆναι] σύνδεσμο ς· πλοκή.

sigma 2444 ὁμόνοια σὺν δ ᾽ ἤειρεν ἱμᾶσ ι· συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγεῖς τῶν ἵππων συνδήσας ἄρα τὼ χεῖρ ε· συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας συνδιαιωνίζει ν· συνδιάγειν εἰς αἰῶνας συνδιεξέρχο υ· συνεκπέρα σὺν δ ᾽ ἡμῖν δαῖτα ταράξ ῃ· συνταράξῃ ἡμῖν τὴν εὐωχίαν συνδιημέρευσα ν· τὴν ἡμέραν συνδιή(γα)γον σύνδικο ς· σύμφωνος.

sigma 2451 ἢ συνήγορος βουλῆς σύνδικο ι· οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί συνδοκτικό ν· συνδεδογμένον σύνδουλο ς· ὁμόδουλος συνδούμενο ς· συνδεδεμένος.

sigma 2455 συνυπάρχων, συνών συνδραμεῖ ν· συνθέσθαι.

sigma 2456 βοηθῆσαι. συμφωνῆσαι. συνομολογῆσαι συνδυάζει ν· συμπράττειν.

sigma 2457 [κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν]. συμβουλεύεσθαι συνδυασμό ς· συζυγία συνεβάλ [λ]οντ ο· συνέθεντο συνέβημε ν· συνεχωρήσαμεν συνεθέμεθα.

sigma 2460 ὡμολογήσαμεν. συνωδεύσαμεν συνεδεῖσθα ι· συγκαθῆσαι [συνέθε ι· συντρέχει] συνέδρ α· ἡ στάσις, ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι συνεδρεύουσ ι· συνέρχονται, εἰς βουλὴν συνάγονται συνέδριο ν· δικαστήριον συνέ (ε)ργο ν· συνεῖργον.

sigma 2466 συνεδέσμευον συν (ε)έργαθο ν· συνεῖχον.

sigma 2467 περιώριζον συν ε .

sigma 2468 χμ ῴ· τῇ συναρμ[ολ]ογῇ τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων συνέηκ ε· συνῆκεν συνέθετ ο· συνετάξατο συνέθλασ ε· συνέτριψε συνέθρ [ο]ισ ε· συνέτεμε.

sigma 2472 λεπτὰ ἐποίησεν. ἀπὸ τοῦ θρίσαι, ὅ ἐστι τεμεῖν * συνιεί ς· γνούς, νοῶν * συνίημι ὃ φῇ ς· νοῶ ὃ λέγεις συνείκαν α· σύνοδος συνείκε ι· συμφέρει συν [ε]ίλα ς· συνειλήσας συνειλεγμέν α· συνηγμένα, συνηθροισμένα συνειλεχώ ς· συναγαγών συνειλοέντε ς· συλλαβόντες συνειλόμεν α· συστρεφόμενα συνειλοῦντα ι· συστρέφονται συνείλοχα ς· συνήγαγες, ἤθροισας [συνείνησι ς] συνείδησι ς· διάθεσις συνείπετ ο· ἠκολούθει συνείρε ι· συνάπτει.

sigma 2486 μιγνύει συνεῖρκτ ο· ἐδέδετο [συνείρε ι· συνάπτει] συνείροντε ς· συνάπτοντες.

sigma 2489 Ε (ἴ)ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦν συνείρ (υ)τα ι· συνέσπασται συνεισθόρ η· .

sigma 2491 .... συνεῖσ ι· συναινέσαι συνεισέφρησε ν· συνεισήνεγκεν συνέκδημο ς· συνοδοιπόρος συνεκδοχ ή· ὅταν τις ἀπὸ μέρους παραλάβῃ συνεκδοχικῶ ς· συλληπτικῶς συνεκόμισ ε· συνήγαγεν συνεκοσμοῦντ ο· συνεκρίνοντο συνέκυρσ ε· συνέτυχεν * συνεκτικώτατ α· κεφαλαιωδέστατα συνεκύρωσε ν· ἐβεβαίωσε συνελάβετ ο· ἐβοήθησε.

sigma 2502 ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει συνεληλακότε ς· ἐλάσαντες * συνελάσωμε ν· συμβάλωμεν * συνέλευσι ς· σύνοδος συνελόντε ς· συνάγοντες συνελόντ ι· συνάγοντι συνελόντι φάνα ι· συντόμως λέγειν, ἢ εἰπεῖν συνελόντι φῆσα ι· ὁμοίως συνελόχισ ε· συνέδρευσεν συνέμπορο ι· σύνοδοι.

sigma 2511 σύμφωνοι συνέμυσ ε· συνέτριψε συνενέγκα ι· συμφρονεῖν συνεν (η ν)εγμένο ς· συνελθών συνενεχθέντω ν· πεισθέντων.

sigma 2515 συλληφθέντων συνέντα ς· γνόντας συνέντη ς· συνεργός συνεξεβράσθ η· συνεξεβλήθη [συνεπαρτιμένο ς· συνημμένος] συνεπέραν ε· συνετέλεσεν συνεπεράνθ η· ἐτελειώθη, πέρατι ὑπεβλήθη συνέπεσε ν· [ἐστύνασεν.

sigma 2522] ἐστύγν[ί]ασεν. συνέβη, ἔτυχεν συνεπέστ η· συνεπιτιθεμένω ν· συν(εν)εδρευόντων συνεπλάκ η· συνήφθη ἢ μετὰ γυναικός, ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλη συνεπισχύε ι· συμβοηθεῖ συνερανισάμενο ς· συμπληρούμενος συνεργε ῖ· βοηθεῖ συνερέσει ν· συλλέγειν συγκεχυμένους συνερέουσ ι· συγκέχυνται συνερέσθα ι· συνερωτᾶν συνέριθο ι· συνυφαίνουσαι.

sigma 2532 συνεργοί συνερίσαντ α· συνάψαντα συνέρξα ι· συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαί τινι συνερόμενο ς· συμβαλλόμενος συνέῤῥεο ν· συνέτρεχον συνέῤῥηκτα ι· συνέφθαρται.

sigma 2537 βέβληται συνεῤῥώγε ι· συνεκεκρότητο συνέρχετα ι· συνάγεται σύνεσι ς· νόησις συνέσκληκ ε· συμπέπηγε συνεσκολυμμένο ν· συγκεκαλυμμένον συνεσποδωμένο ν· συγκεκομμένον συνεστάλ η· πεφόβηται, ἐδειλίασε συνεστηκώ ς· συνηγμένος συνέστησε ν· ἐκόσμησεν.

sigma 2546 ἐπῄνεσεν συνεστιᾶτ ο· συνηρίστα συνέστιο ι· συναγωγοί.

sigma 2548 ὁμοτράπεζοι συνέστυβα ς· συνεσκυθρώπακας συνέστυβε ν· ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν συνεστυφωμένο ι· συνεσκυθρωπακότες συνεστὼς χιτώ ν· ὁ συμβλητός συνέταξε ν· ἐνετείλατο, παρήγγειλεν [σύνετ ε· νοήσατε συνετέλεσ α· ἀπώλεσα συνετελέσθησα ν· ἐπληρώθησαν συνετιῶ σ ε· σοφίσω σε σύνετο [ς]· συνῆκεν] συνετό ς· σοφός.

sigma 2559 συγκεκροτημένος σὺν εὐαγε ῖ· σὺν τῷ ἀγαθῷ συνευδοκοῦσ ι· συγκοινωνοῦσιν * συνέβλητ ο· συνεβάλλοντο συνεύν [ι]ο ν· σύγκοιτον συνεύνου ς· συγκοίτους.

sigma 2564 συναποδήμους συνεφίαζε ν· εἶα ἐκάλει.

sigma 2565 ὠνόμασται καὶ ..... συνεφόρμ α· .

sigma 2566 ..... συνεφύροντ ο· συνεμολύνοντο συνέχεε ν· ἔμιξεν συνεχέ ς· ἀδιάλειπτον συνέχετα ι· συμπλέκεται συνέχευε ν· ἠφάνιζεν.

sigma 2571 συνέχεεν συνεχ ῆ· ἀναγκαῖα.

sigma 2572 πυκνά συνεχόμενα ι· κρατούμεναι συνεχόμενο ν· ἐναντιούμενον.

sigma 2574 ἢ ἀῤῥωστοῦν συνέχο υ· κράτει συνεχώρησα ν· συνωμολόγησαν.

sigma 2576 συνεπάθησαν συνεχῶ ς· ἐνδελεχῶς.

sigma 2577 πυκνῶς. ἀεί, ἀδιαλείπτως συνέψεσθα ι· ἀκολουθῆσ[θ]αι, ἢ ἀκολουθεῖν συνεψήσθ η· συνελεπτύνθη συνεψί α· συμπλέκτρια, ἢ συνομιλήτρια συνεωρακότε ς· συσκεψάμενοι συν ή· συμπαίζη.

sigma 2581 συνακμάζει συνηβόλησε ν· ἀπήντησεν συνήγορο ς· προστάτης συνηγηόχε ι· ἐκόμισεν συνήδετα ι· συγχαίρει, ἐφήδεται συνήθει α· ἔθος συνήθει ς· ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένους συνήθλησα ν· συνηγωνίσαντο συνῆκε ν· ἔγνω, ἐνόησεν συνήλασ ε· συνεχώρησεν· ἐδίωξεν συνηλ (λ)άσσετ ο· ἐφιλιοῦτο * συνειλημμέν α· ἅμα, ὁμοῦ, συντόμως συνήλυσι ς· συνδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό συνημμένο ι· συνηνωμένοι συνημοσύν η· συνθήκη.

sigma 2595 ὅρκοι. συμβόλαια συνήνεγκ ε· συνεβάλλετο συνηνέχθ η· προσεγένετο συνήορο ς· συνηρμοσμένη.

sigma 2598 καὶ συνήθης συνήργει ς· συνέκαμ(ν)ες συνηρημένο ν· τὸν κρατοῦντα.

sigma 2600 ἢ συμπληρούμενον συνηρέ ς· σύσκιον συνηρτίζοντ ο· συνηθροίζοντο συνήρτυε ς· συνήρμοττες συνησθείη ς· συγχαρείης συνησθέντε ς· συγχαρ[ι]έντες συνῄσθητα ι· σύνοιδεν συνησπικότω ν· συμπραξάντων συνήσ ω· πεισθήσομαι συνθάκω ν· συγκαθέδρων συνθεῖσ α· τὰ ἐξ ἐπιβο[υ]λῆς συμπαγέντα [συνθεῖνα ι· .

sigma 2610 ..... σύνθεμ α· σημεῖον ἀφορμῆς.

sigma 2611 δραματούργημα. σύμβλημα συνθέματο ς· σημείου σύνθε ο· νόησον.

sigma 2613 συνθηκοποίησαι. σύνθου, σύνες, καὶ περὶ σαυτοῦ διαλόγισαι συνθεσία ι· συνθῆκαι συνθεσιάω ν· ἐντολῶν.

sigma 2615 συνθηκῶν σύνθεσι ς· ἁρμονία.

sigma 2616 κόλλησις συνθετ ά· συντεθειμένα [συνθέτηκ α· συνεθέμην] σύνθετο ν· ἐξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκείμενον συνθεύσετα ι· συνδραμεῖται.

sigma 2620 συνοίσει συνθήκα ς· ὅρ(κ)ους σύνθημ α· σημεῖον.

sigma 2622 συνθήκη συνθήματ α· μαθήματα.

sigma 2623 ποιήματα. συνθῆκαι. σημεῖα συνθηματιαῖο ι· οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι συνθήσ ῃ· συντάξῃ.

sigma 2625 [συνθῆναι] * συνθήκ η· διάλεκτος συνθραύεσθα ι· συντρίβεσθαι σύνθο υ· κατάθου, σύνθεο, νόησον συνθυμεῖ ν· συμπείθεσθαι συνθύξ ω· συναντήσω [συνί α· ταραχή] συνίασι ν· νοοῦσιν * συκάνιο ς· σύνοδος σὺν ἱδρῶτ ι· σὺν καμάτῳ συνιε ῖ· νοεῖ συνίημ ι· νοῶ συνιζήσεω ς· συγκαθίσεως.

sigma 2637

ἐκ τοῦ συνιζάνειν. ἕζεσθαι γὰρ τὸ καθέζεσθαι συνίρν α· συνέχεις συνίσσει ς· ἀντὶ τοῦ συγκλείεις συνιστάνει ν· ἐπαινεῖν.

sigma 2640 φανεροῦν. βεβαιοῦν. παρατιθέναι συνιστορε ĩ· σύνοιδα συνίστω ρ· γνώστης.

sigma 2642 μάρτυς. συνόμιλος. συμπράκτωρ σύνιτ ε· συνέλθατε συνιῶ ν· νοῶν, φρονῶν συνκαλ ῶ· συνάγω συνκομίσα ς· συναγαγών, ἀθροίσας συνκροτε ĩ· βοηθεῖ.

sigma 2647 συνάγει συνκρούετα ι· συνευφραίνεται συνκυρούσαι ς· συντυγχανούσαις συνλήπτορ α· βοηθόν, συνεργόν συνμητιάασθα ι· συμβουλεύεσθαι σύνναιο ς· σύνοικος συννένοφε ν· ἐσκυθρώπακεν σύννευσι ς· συγκατάθεσις, κατάνευσις συννεφέ ς· σκοτεινόν σύννοι α· λύπη.

sigma 2656 ἔννοια [συννοισί α· τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρειν] * συννόε ι· ἐννόει, ἐνθυμοῦ σύννομ α· σύνδρομα.

sigma 2659 ὁμόφρονα συννόμου ς· συν(ή)θεις σύννου ς· κατηφεῖς συννυργί ς· ξύστρα [συνόβαυνοι, συναυλιστήρια.

sigma 2663 καὶ κοιμητήρια] σύνοδο ς· πολλῶν παρουσία.

sigma 2664 ἢ συνοδοιπόρος [συνοθούμενο ς· συνερχόμενος] συνοικέτα ι· σύνοικοι συνοικί α· τὰ πλείονα ἐφέστια συνοίσει ν· συνεισενεγκεῖν συνοίσετα ι· συμπείσεται.

sigma 2669 συνελεύσεται. συμβαλεῖται συνοισόμεθ α· συνελευσόμεθα συνοιχήσετα ι· συναναιρεθήσεται συνοκλάζε ι· ζεῖ συνοκωχ ά· νόσος.

sigma 2673 λοιδορία. μάχη * συνολκ ή· ἀναπνευστική, ἀναληπτική * συνοκωχότ ε· ἐπισυμπεπτωκότες.

sigma 2675 Συνοκωχὴ γὰρ ἡ σύμπτωσις συνομαρτε ĩ· συνακολουθεῖ συνομαρτεύε ι· σύνεισι.

sigma 2677 καὶ τὰ ὅμοια συνόμιλο ς· σύλλογος.

sigma 2678 σύντροφος σύνοπο ς· σύνοδος σύνοπτ α· εὐνόητα, ὁρατά σύνοπτρο ν· σύνοψις ἄστρων σύνορο ς· συγγείτων συνόσ α· ὁμοῦ συνουλωτικ ή· φαρμακίς συνουσίωσι ς· μίξις τις, ἕνωσις, συγγαμία, συντυχία [συνοῦτα ι· λυπεῖται] συνοφρυμένο ς· λυπούμενος σύνοφρυ ς· μεγαλόφρων, μεγάλαυχος συνοχ ή· ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή συνπαίστω ρ· συμφοιτητής, ὁμότροφος συνπαρομαρτοῦ ν· συνακολουθεῖν [συνπειραθέντε ς· συστραφέντες] συνπολευμένου ς· συνιόντας σύν ρ α· ὁμόσε συνρεφειῶ ν· συνσκεπῶν συνρυσμοῦσθα ι· συγκρίνεσθαι * σύνταγμ α· πλῆθος.

sigma 2697 στράτευμα συνσοῦσθα ι· ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι σύνστειπτο ν· συμπεπυκνωμένην.

sigma 2699 συμπεφυκυῖαν συνστροβ (ι)λίσα ι· συνστρέψαι συνστύψα ι· σκυθρωπάσαι συνσυριστή ς· ὁ πάντα συνσύρων σύνταγμ α· σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα συντακτήριο ς· .

sigma 2704 ..... συντάξε ι· παραγγελεῖ * συντάξασθα ι· ἀσπάσασθαι σύνταξι ς· ἡ τετράς.

sigma 2707 ἢ διοίκησις. ἢ σύνθεσις σύνταξο ν· παράσχου συντάργανε ς· συντεταραγμένοι * συντεμώ ν· συντελέσας * συντετάσθα ι· διεκ(τε)τάσθαι * συντέθεικ α· συνεθέμην συντεθραμμένο υ· συγγενοῦς, ἢ ὁμοτρόφου συντεθράνωτα ι· συμπέπτωκε συντείνα ς· σπουδάσας * συντελεία ς· κακίας συντελέσθα ι· πληροῦσθαι συντελεσθήτ ω· τελειωθήτω συντέρμω ν· [συντελεστής συντεταμένο υ· [συγκεκομμένου.

sigma 2720 συντόμως εἰρημένου συντεταραγμένο υ· συγκεχυμένου συντέτηκ α· προσανάκειμαι συντευξόμενο ι· συντυγχάνοντες σὺν τ ῇ· σὺν αὐτῇ συντόμω ς· διὰ βραχέων συντόν η· σύστασις σύντονο ν· σφοδρόν.

sigma 2727 ἰσχυρόν. συνεχές σύντρεις αἰνύμενο ς· ὁμοῦ τρεῖς συλλαμβάνων συντρίβε ι· συνθλᾷ συντριβή ς· συνδιατρίβουσα.

sigma 2730 συνοῦσα σύντριμμ α· ἁμάρτημα σύντροφο ν· συνανάτροφον συντροχάσ η· καταντήσῃ.

sigma 2733

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πληρωθῇ συντυχί α· συνέντευξις [συντυχίζει ν· συνσωρεύειν] * συνειλάσσεσθα ι· συνσυρίσασθαι.

sigma 2736 συνάγειν ποίμνια ἐν ὕλῃ σύνφημ ι· .

sigma 2737 ..... συνχαίρ ω· .

sigma 2738 .... συνχε ῖ· ταράσσει.

sigma 2739 λυπεῖ συνῳδ ά· σύμφωνα συνῳδ [ε]ί α· συγχορεία συνωθήσε ι· συνελάσει συνωθούμενο ι· συνελαυνόμενοι.

sigma 2744 συνῳκισμένω ν· συνεληλυθότων συνωμάρτησ ε· συνηκολούθησεν συνώμεθ α· συνθώμεθα, συνθήκας ποιησώμεθα συνωμοσί α· ἡ μεθ’ ὅρκων φιλία συνωρίδ α· ἅρμα δίπωλον συνωρίδο ς· δυάδος συνωρί ς· ἅρμα ἐκ δύο ἵππων, ἢ συζυγία σύνωρο ν· σύμφωνον.

sigma 2751 ὁμολογούμενον. ἢ συγγενῆ [συόα ι· βάρβαροι] συοβαύβαλο ι· συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια Συοβοιωτο ί· οἱ Βοιωτοὶ σύες συορόγχα ι· βλαπτικοί συὸς ἀγρίο υ· συάγρου συοφόρβι α· συῶν ἀγέλαι.

sigma 2757 ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί συοφορβό ς· σῦς τρέφων Συπαλήττ [ε]ιο ς· δῆμος φυλῆς Κεκροπίδος Συπαλητ (τ)ίου ς· κακούργους σύρα ι· πολυτελεῖς Συρακοσία τράπεζ α· πολυτελής σύρας μαχαίρα ς· ὅτι πολυτελεῖς, διὰ τὸ παροικεῖν αὐτοὺς Πέρσαις· εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ σοβαρεῖς· καὶ μήποτε σύβρα ς .

sigma 2763 Συβρ (ι)άζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασι σύρβ α· μετὰ θορύβου σύρβ η· παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς συρβηνεύ ς· Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις.

sigma 2766 ἤτοι (α)ὐλητής· σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη. ἢ ταραχώδης Συργάστω ρ· συοφορβός.

sigma 2767 καὶ ὄνομα βαρβαρικόν σύρ η· πλῆθος.

sigma 2768 σύρματα ναυμαχίας συρί α· ἡ παχεῖα χλαῖνα.

sigma 2769 ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης· ἢ ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ Σύροι Συρία· διὰ τὸ[ῦ] σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ σύριγγε ς· ἐκ καλάμων πανδούρια, ἢ κατατρήσεις εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι συρίγγιο ν· τροχοῦ κένωμα, δι’ οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων σύριγ ξ· δορατοθήκη.

sigma 2773 ἢ ὄργανον μουσικόν * σύριγγο ς· αὐλοῦ μουσικοῦ.

sigma 2774 ἢ τῆς δορατοθήκης τὸ εἶδος Συρί η· ἐνηγαίη τῇ περὶ Πόντον.

sigma 2775 ἡ νῦν λεγομένη Σῦρος νῆσος· ἔστι δὲ τῶν Κυκλάδων Συρίοις κύβοι ς· μήποτε Σύριον λέγει τὸν Πέρσην λεγόμενον· διὰ τὸ Συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος Σύριο ν· Ἀσσύριον.

sigma 2777 τὸ διὰ Συρίας φερόμενον. ἢ διὰ τὸ σώλινον συρίσκο ς· ἀγγεῖόν τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι.

sigma 2778 τινὲς δὲ ὑρίσκον συριστή ς· γέρανος ἄῤῥην σύρκεσ ι· σαρξίν.

sigma 2780 Αἰολεῖς σύρκιζ ε· σάρκαζε συρμαί α· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν.

sigma 2782 ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρμαϊσμός, καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ πόμα δι’ ὕδατος καὶ ἁλῶν συρματὶς στρατι ά· ἡ τὰ συμψήματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγουσα συρμίο ν· λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός συρμιστή ρ· ξυλοπώλης συῤῥάδ (ι)ο ς· νόθος.

sigma 2786 μικτός. εἰκαῖος * σύῤῥ α· ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτό σύρτη ς· χαλινός * Σύρο ς· Ἄραψ συρτί ς· φθορά, καὶ λύμη * συράσσε ι· συμπίπτει * συῤῥίφ η· σὺνσκέπη συρφετό ς· ὄχλος.

sigma 2793 ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων. τινὲς δὲ χειμών καὶ συρμός. ἢ ἀκάθαρτος σύρφ η· φρύγανα σύρφο ς· θηρίδιον μικρόν, ὁποῖον ἐμπίς σύρω ν· ἕλκων σῦ ς· γυνή.

sigma 2797

ὗ ς· σύαγρος συσκαν (ί) α· τὸ συσσίτιον συσπαστό ν· τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συντρέχον, ἐν Αἴαντος ὑποκρίσει * σύσσημο ν· σημεῖον * σύ ς· σύσσημος, συς ση μός σύσσιτο ν· ἄριστον.

sigma 2802 ἢ τὸν συνεσθίοντά τινι συσσοῖ η· ἡ ἀνεμπόδιστος φορά * συσκευ ή· ἐπιβουλή * σύσκηνο ς· σύνοικος * σύσκι α· σύνδενδρα συστάσει ς· σύνοδοι.

sigma 2807 συμφωνίαι συστατῶ ν· συγκροτῶν.

sigma 2808 συστῶν. καὶ τὰ ὅμοια * συστήσασθα ι· πήξασθαι σύστηνο ν· (ἐ)στενοχωρημένον.

sigma 2810 τρίχινος χιτών, ἢ ῥυπαρός. Ἀντίμαχος συστομώτερον σκάφη ς· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων· διὰ τὸ ἀπαῤῥησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο συστραφέντε ς· συνελθόντες συστρεμ (μ)άτω ν· θορύβων.

sigma 2813 πλάνων συστροφ ή· ἴλιγξ ὑδάτων.

sigma 2814 ἢ σκοτισμός συτάσσε ι· ἱκετεύει σύτο [ι]· ὥρμησεν, ὥρμα.

sigma 2816 ἀνῆλθεν. ἀνηκόντισεν συφαιό ς· χοιροβοσκός σύφακ α· γλεῦκος συφακίζει ν· ὀπωρίζειν σῦφα ρ· γῆρας, τὸ ὑπέρτατον· οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως.

sigma 2820 καὶ τὸ ἐρ(ρ)υτιδωμένον σῦκον. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφῶδες συφεό ς· τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται συφιο ί· οἱ τῶν συῶν οἶκοι συχν ά, πυκνά, συνεχῆ, πολλά συχνοῖ ς· συνεχέσι.

sigma 2824 καὶ τὰ ὅμοια σφάγιο ν· πρόβατον.

sigma 2825 θῦμα. ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα, τόπος σφαγ ή· ὁ κατὰ τὴν κατακλεῖδα τόπος σφάγι α· ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα σφαγί ς· τὸ προκάρδιον.

sigma 2828 καὶ ἡ τομή σφαδάζε ι· βράζει.

sigma 2829 δυσθανατεῖ. χαλεπῶς φέρει. διασπᾶται. ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ. ἀτακτεῖ. μετὰ χολῆς ὀργίζεται. καὶ μετὰ χόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πηδᾷ. μαίνεται. σπεύδει. διασείει. θυμοῦται. ταράττεται ὑπὸ τραύματος ζέοντος σφαδασμό ς· σπασμός.

sigma 2830 καὶ τὰ ὅμοια * σφαδάζουσ α· ῥηγνυμένη * σφαδανό ν· σφοδρόν.

sigma 2832 καταπληκτικῶς σφαίλει ν· πλῆσαι [σφαιραγεῦντ ο· ἐψόφουν] σφαιρηδό ν· περιφερές, στρογγύλον ὡς σφαῖρα σφαιρωτή ρ· ζηνίχιον σανδαλίου, σκύτος, κόμμα λώρου σφακελισμό ς· παραπληξία σφακελίσα ν· κακωθέν.

sigma 2838 καταφθαρέν σφακελίζε ι· κρούει τοῖς ποσί.

sigma 2839 κινεῖ δεινῶς. ὀδυνᾶται. σπᾷ. διασπᾶται. ἀλγύνεται. Σφακελισμός γὰρ καὶ σφάκελος ἡ ἄμετρος ὀδύνη· καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις· καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις σ (φ)άκι α· τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα σφάκο ς· χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει.

sigma 2841 οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεννώμενον, ὃ καλοῦσι βρύον. οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φά (σ)κος λέγεται σφακώδη κλιτύ ν· καθ’ ἣν ὁ (σ)φάκος ἐφύετο.

sigma 2842 ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν σφαλάσσει ν· τέμνειν.

sigma 2843 κεντεῖν σφαλεῖε ν· ἀποτύχοιεν.

sigma 2844 ψευσθεῖεν σφαλερό ν· ἐπικίνδυνον.

sigma 2845 σαθρόν. ἀβέβαιον σφαλερό ν· ἐπισφαλές.

sigma 2846 ἐπικίνδυνον * σφάλμ α· ἁμάρτημα σφάλλει ν· κλίνειν.

sigma 2848 καταβάλλειν. ἁμαρτάνειν σφαλμ ᾷ· σκιρτᾷ.

sigma 2849 σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασί. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν σφάλλο ν· κολάκευσον * σφάλλοντα ι· ἁμαρτάνουσιν (σ)φαλ [λ]ό ς· .

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 2852 .... ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτικόν· οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον· ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος μολύβδιν(ον) ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι σφάνιο ν· κλινίδιον σφαραγγέ ς· σφ (α)ραγίζε ι· βροντᾷ.

sigma 2855 ταράττει. ψοφεῖ (*) σφαραγεῦντ ο· κατεπονοῦντο.

sigma 2856 ἐφλέγοντο. ἐψόφουν σφάραγ [γ]ο ς· βρόγχος.

sigma 2857 τράχηλος. λαιμός. ψόφος σφά ς· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτά] σφ έ· αὐτούς, αὐτάς, αὐτά σφέα ς· αὐτούς, κατ’ ἔγκλισιν σφεδανό ν· ἐπιτεταμένον.

sigma 2861 συντονώτατον. σφοδρόν. ὀξύ σφεδανῶ ν· φονεύων, ὀλλύς, κτείνων.

sigma 2862 τινὲς ἐπεσπευμένων. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφέ καὶ δανῶν, ὅ ἐστι κτείνων· ἔστι δὲ ῥηματικόν [σφεζόμενο ι· ἐπικαθεζόμενοι] σφειδρό ν· καθαρόν.

sigma 2864 εὐῶδες σφειλ [λ]ό ν· λοξόν.

sigma 2865 πυκνόν. εὐκίνητον. προσφυές. δριμύ σφείω ν· αὐτῶν σφέλα ς· ὑποπόδιον σφέλ α· ὑποπόδια σφέλμ α· τὸ ἄνθος τῆς πρίνου Σφενδαλῆ ς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς σφενδόναια ν· σφενδόνην.

sigma 2871 ἢ τὴν σφραγῖδα σφενδόνη ν· τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές.

sigma 2872 ἢ σφραγίς σφέρτ α· τὰ ἄφορα δένδρα σφέτερ α· ἴδια αὐτῶν σφετέρησ ι· ταῖς αὐτῶν αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο σφετερίζε ι· εἰς ἴδιον κέρδος (κ ε)χηνώς σφετεριζόμενο ς· ὑφαιρούμενος.

sigma 2877 ἰδιοποιούμενος σφετερίζω ν· ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος σφέτερο ν· τὸ αὐτῶν ἴδιον [σφετρίδε ς· ἐπιβλήματα] σφέω ν· αὐτῶν σφ ῇ· αὐτή σφῆισ ι· ταῖς ἑαυτῶν Σφήκει α· ἡ Κύπρος τὸ πρότερον.

sigma 2884 καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία σφηκίσκο ς· τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἄγαν ἔχουσι.

sigma 2885 καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ .. προκοιλίους .... σφηκισμό ς· εἶδος αὐλήσεως εἰρημένον ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομ(β)ῶν σφηκίωσι ς· κηρία σφηκῶν σφηκο ί· οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι.

sigma 2888 ἔνιοι δὲ ῥωμαλέους * σφηκῶ ν· ποικίλων σφηκὸς λόφο υ· τὸ ἄκρον τοῦ λόφου, τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου, τῆς περικεφαλαίας τὸ συνεσφιγμένον.

sigma 2890 Λόφουρον δέ, οἷον λόφου ο(ὐ)ράν σφ ή,] [σαλεῦσαι, κινῆσαι.

sigma 2891 σφῆλαι σφήκωμ α· πύκνωμα.

sigma 2892 καὶ ὁ δεσμός σφῆλα ι· πλανῆσαι.

sigma 2893 βλάψαι .... σφήλειε ν· ἀποτυχεῖν ποιήσειεν σφηλό ν· λοξόν.

sigma 2895 πυκνόν. εὐκίνητον. Ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον σφηνεύ ς· ἰχθῦς ποιὸς θαλάττιος σφηνούμενο ς· στρεβλούμενος σφῆ ς· τῆς ἑαυτοῦ σφῇσ ι· ταῖς αὐτῶν [σφῇσι ν· αὐταῖς, ἢ αὐτοῖς] Σφήττιο ι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς [σφ ί· ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς] σφί (γ)κτα ι· οἱ κίναιδοι, καὶ ἁπαλοί σφιγκτή ρ· χιτών.

sigma 2904 Ταραντῖνοι σφίδε ς· χορδαὶ μαγειρικαί σφίδ η· χορδή σφί ν· αὐτοῖς, ἢ αὐτούς, ἢ αὐτάς * σφίσι ν· ἑαυτοῖς [ἢ ταῖς ἑαυτῶν] σφισίμολο ς· διαφορὰ τῆς κινήσεως σφόδελο ς· ἡ ἄλιμος.

sigma 2910 δασὺ ἄνθος, ἄρχον, σκιερόν. οἱ δὲ σῖτον σφοδελοφόρου ς· τοὺς μετοίκους σφόδρ α· πάνυ, πολύ, ἄγαν, λίαν σφοδρό ν· ἔντονον.

sigma 2913

ἰσχυρόν. ὀξύ. στιβαρόν. εὔτονον. χαλεπόν σφοῖσ ι· τοῖς αὑτῶν σφονδύλ η· ὅμοιόν τί φασι σαλαφίῳ εἶναι, ὀσμὴν φαύλην προϊέμενον, εἴ τις ἅψεται αὐτῆς σφόνδυλο ς· τράχηλος σφόνδυλο ι· αἱ ἁρμογαὶ τῶν μελῶν.

sigma 2917 καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες. ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ τῆς ῥάχεως ὀστᾶ. καὶ τῶν σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί σφορτά ν· λιμόν σφο ῦ· τοῦ αὑτοῦ, τοῦ ἰδίου [ἢ τῆς αὑτῆς] σφραγῖδε ς· αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων, καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα σφραγιδονυχαργοκομήτα ς· τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λίθους, καὶ κομῶντας σφραγί ς· χελώνη.

sigma 2922 καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ σήμαντρον * σφηρό ς· τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον σφρια ί· ἀπειλαί, ὀργαί σφριγ ᾷ· περιτέταται, περιτείνε(τα)ι.

sigma 2925 ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει. μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει, νεάζει, καπριᾷ σφριγανό ν· ἀκμαῖον.

sigma 2926 δαψιλές. σφοδρόν σφριγῶ ν· ἀκμάζων, νεάζων, αὔξων σφριγῶντ α· ἐπαιρόμενα, ἰσχύοντα σφριγῶσ α· πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα, ἰσχύουσα σφυγμό ς· φλεγμονή.

sigma 2930 κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν σφυδρ ά· ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν σφυδῶ ν· ἰσχυρός, εὔρωστος, σκληρός σφύζε ι· πηδᾷ, φλεγμαίνει.

sigma 2933 καίεται. στέλλεται ἡ φλέψ σφῦρ α· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ χαλκευτικόν σφυρ ά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, αἱ περιφέρειαι τῶν ποδῶν.

sigma 2935 ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα. ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα, ἰχθῦς θαλάσσιος σφυράδε ς· τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων.

sigma 2936 οἱ δὲ σπυράδας σφυρήλατο ς· σφύραις ἐληλα[σ]μένος, οὐ χωνευτός σφυρήματ α· τὰ σιδήρια, ὅτι οὐ χεῖται σφυροδέτα ι· ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱπποτροφικά σφυρό ν· σφοδρόν.

sigma 2940 ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων σφύρωσι ς· διάροσις.

sigma 2941 [ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα σφ ώ· ὑμεῖς.

sigma 2942 ἢ ὑμᾶς [σφῶ ϊ· τῆς ἑαυτῶν] σφω έ· ἑαυτούς.

sigma 2944 ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου σφῶϊ ν· ὑμῖν, καὶ ὑμῶν, καὶ αὐτοῖς σφωΐτερο ν· ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο σφῶ ν· ἑαυτῶν σχ ᾷ· σχάζει σχαδόνε ς· τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες.

sigma 2949 οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχαδόνες σχαδώ ν· κυβευτικὸς βόλος σχαλίδε ς· δι’ ὧν σχάζουσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα σχαλίσα ι· θηλάσαι.

sigma 2952 καὶ ἀνίσχαλον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον [σχανδέ ς· τὸ δίκτυον] σχάσα ι· μετάβαλ[λ]ε σχάσε ι· ἀφήσει σχάσο ν· ἄφελκε.

sigma 2956 κατάπαυσον σχαστηρί α· ὁρμιστηρία.

sigma 2957 καὶ [ἵ]μέρος τι ἐν τῇ νηΐ σχαῦδα ι· ἰσχνόφωνοι σχέδη ν· ἡσυχῇ, βάδην σχεδί α· μικρὰ ναῦς.

sigma 2960 ἢ ξύλα ἃ συνδέουσι, καὶ οὕτως πλέουσιν. ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα σχεδιάζει ν· ἐγγίζειν.

sigma 2961 ἐκ παρατυχόντος ἐν ἑτοίμῳ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν σχεδιασθεί ς· ἐγγισθείς * σχέδιο ι· εὐτελεῖς [σχεδί η· συνάφεια.

sigma 2964 κοινωνία] σχεδί η· σχεδία.

sigma 2965 [καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι οὕτω λέγεται.] καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. διάβασις, γέφυρα, ζεῦγμα σχέδιο ν· τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται.

sigma 2966 ἢ τὸ ἀνευπρεπῶς γενόμενον. ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς σχεδόθε ν· ἐγγύθεν σχεδό ν· ἐγγύς, ἐκ χειρός σχεδρό ς· τλήμων, καρτερικός σχέθε ν· ἔμεινεν.

sigma 2970

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐκρατήθη. ἐπέσχεν σχεθέτ ω· ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω σχέθο ν· κατέσχον σχέθω ν· κατέχων σχελίδε ς· κρέα ἐπιμήκη τετμημένα.

sigma 2974 οἱ δὲ πλευρίδες σχέλινο ς· ἀγρία κυπάρισσος.

sigma 2975 οἱ δὲ ἄρκευθος * σχέμ α· σχῆμα [Ἀχαιοί * σχεῖτα ι· ἐμεῖ * σχεθήτ ω· κατασχεθήτω σχελυνάζε ι· φλυαρεῖ σχενδυλόληπτοι · ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις.

sigma 2980 ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται σχέραφο ς· βλασφημία.

sigma 2981 λοιδορία Σχερί η· ἡ Σχερία.

sigma 2982 ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἢ νῆσος Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο σχερό ν· κῦμα ἕτοιμον.

sigma 2983 Ἀμερίας σχερό ς· ἀκτή, αἰγιαλός σχέσι ς· ἐποχή.

sigma 2985 κατάστασις. συγγένεια. φιλία σχετικ ή· κατασχετικὴ οἰκείωσις σχετικό ς· ἡ πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα.

sigma 2987 ἔστι δὲ τῶν πρός τι σχετικῶ ς· οἰκειωτικῶς σχετλιάζε ι· δυσφορεῖ, δυσχεραίνει, δυσπετεῖ σχετλιαζέτ ω· βαρείσθω, ἀποδυσπετείτω.

sigma 2990 Σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον σχετλιάζω ν· ἀδικούμενος σχέτλια ι· δειναί σχετλιασμο ί· δυστροπίαι.

sigma 2993 δυσφημίαι ὀδυνηραί σχέτλιο ν· χαλεπόν, ὀδυνηρόν, ἄπορον, ἄθυμον.

sigma 2994 ἀτυχές. ἄδικον σχέτλιο ς· τάλας.

sigma 2995 ἀγνώμων. φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος. χαλεπός * σχίδακα ς· κλάσματα ξύλων σχῆμ α· πλάσμα.

sigma 2997 ἱματισμός. διάθεσις. κόμπος σχηματιζόμενο ι· προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύοντες σχηματισμό ς· πλάσμα σχηματοβόλο ν· ἤτοι ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτους ἐλάμβανον σχήσε ι· ἐφέξει, καθέξει σχήσει ν· ἀνθέξειν, κωλύσειν, παύσειν σχήσει ς· προσέξεις σχήσεσθα ι· κατασχεθήσεσθαι σχήσετα ι· ἀνθέξει σχῆσι ς· ἕξις.

sigma 3006 ὁρμή σχήσους ι· κωλύουσι, παύσουσιν, ἐφέξουσιν σχήσω ν· ἐφέξων.

sigma 3008 καὶ τὰ ὅμοια σχητηρία ν· ἄγκυραν.

sigma 3009 ὁρμιστηρία σχίδ α· σχίδος σινδόνος.

sigma 3010 πῆγμα σχίδα ξ· κλάσμα ξύλου σχίδι α· ὠμόλινα σχίδο ς· τὴν ἀπόσχισιν σχίζ α· ἡ λαμπάς σχίζη ς· σχίζαις * σχίδαζ ε· τὰ ξύλα * σχίδα ξ· τῶν ξύλων .

sigma 3018 .... σχιζογυάνδρου ς· τοὺς συκοφάντας σχιζόποδε ς· τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα * σχίζεσ ι· σχίδαξι (*) σχῖνο ς· εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου σχινάτα ς· σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν Λακεδαίμονι σχίνδα ν· θερμάστριον σχῖνον διατρώγω ν· εἰώθασι τὴν σχίνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας σχινοκέφαλο ς· .

sigma 3026 .... εἶδος φυτοῦ σχῖνο ς· τὸ ψέλ[λ]ιον.

sigma 3027 καὶ ἡ σκίλλα. καὶ εἶδος φυτοῦ Σχινοῦντ α· νῆσός ἐστι Σχινοῦσ(σ)α Φωκίδος σχίσμ α· ποδὸς τὰ σχίσματα.

sigma 3029 καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα σχι (σ)ματῶδε ς· ὁμοίως σχισμ ή· διαχώρισις σχιστ ά· τὰ γράμματα.

sigma 3032 καὶ τὰ κρόμμυα σχιστό ν· προσκεφάλαιον σχι (σ)τό ς· χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στῆθος πόρπῃ συνεχόμενος σχοία [ν]τ ο· παύσαιντο, ἐπίσχοιεν σχοίητ ε· νομίσοιτε, ὑπολάβοιτε Σχοίνικο ς· ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος.

sigma 3037 καὶ ὄρνις τις. καὶ φυτόν σχοινίνην φωνή ν· τὴν σαθρὰν καὶ διεῤῥωγυῖαν σχοίνινος ἠθμό ς· δι’ οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρ[ε]ίας κα[τα]θιᾶσιν σχοινίον · τὸ μεμιλτωμένον ἔρ(ρ)αινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὁπότε βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν.

sigma 3040 καὶ ἐν τῇ νηῒ ὁ σχοινοδρόμος. καὶ ὄρνις τις * σχοίνισμ α· μέτρον ὁδοῦ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sigma 3041 ἢ μέρος Σχοῖνο ς· πόλις Βοιωτίας, καὶ τὸ τῆς σχοίνου φυτόν· σχοίνῳ ὑπεκλίνθη σχοινοτενέ ς· ὀρθόν.

sigma 3043 μακρόν σχοίνω ν· τῶν αὐλητικῶν νόμων τις * σχολάσατ ε· ἠρεμίσατε σχολαῖο ν· ἡσύχιον.

sigma 3046 βραδύ σχολαιότερο ν· ἠρεμώτερον.

sigma 3047 βραδύτερον σχολαίω ν· ἀργῶν σχολ ή· οὐ μόνον τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν.

sigma 3049 καὶ ἡ διατριβή σχόλι α· σεμνολογήματα σχόμεθ α· ἐπὶ τοῦ περιέσχομεν· ,οὕνεκά μιν σὺμ παιδὶ περισχόμεθ[α]ʽ σχομέν η· κατασχεθεῖσα.

sigma 3052 ἀνατείνασα τὰς χεῖρας. καλύψασα τὸ πρόσωπον σχόμενος περὶ δουρ ί· κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος σχόντε ς· εἰληφότες.

sigma 3054 προσχόντες σχῦ ρ· ἐχῖνος σχώμεθ α· κατασχεθῶμεν σχῶντα ι· ἀπόσχωνται σ ῶ· σώω σωάδδε ι· παρατηρεῖ σωβῆρι ς· ναῦς, πορθμίς.

sigma 3060 ἔνιοι τὴν παλαιάν σωγάσα ι· σῶσαι σώεσκο ν· ἔσωζον σώζε ι· διασώζει.

sigma 3063 βουλεύεται σωκε ῖ· ἰσχύει.

sigma 3064 βοηθεῖ σῶκο ς· σωσίοικος, σάοικος.

sigma 3065 ἰσχυρός σῶκο ν· [ἀ]δυνατόν σωκόνδα ς· ὁ γαμικὸς οἶκος σωκόο ν· σῶα ἀκούοντα.

sigma 3068 τὸν Ἑρμῆν. καὶ σωσίοικον σωλῆνε ς· οἱ στεγαστῆρες.

sigma 3069 καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων σωλίγξα ι· δραμεῖν σωλού ς· ὗς σῶμ α· πτῶμα.

sigma 3072 δέμας σῶμα ι· ἕρπω.

sigma 3073 Δωριεῖς σωμάλοιφο ς· ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα σωματοφύλα ξ· δορυφόρος.

sigma 3075 νωτοφόρος, καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ σῶ ν· σῷαν.

sigma 3076 ἡ βλάστησις, ἀπὸ τοῦ σε[β]ύεσθαι. Ἀττικοὶ δὲ σωζόμενον σῶο ν· ὁλόκληρον, ὑγιαῖνον σώοντε ς· σώζοντες.

sigma 3078 κρύπτοντες σώοντ ο· ὡρμῶντο.

sigma 3079 ἤρχοντο σωπιαίνουσι ν· οἱ κύνες, παρὰ Ξενοφῶντι σώρακο ν· ἀγγεῖον, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται.

sigma 3081 ἢ ξυλοκανθήλια σωρεύε ι· βουνίζει σωρηδό ν· κατὰ σύστημα σεσωρευμένον.

sigma 3083 λέγεται δὲ ἐναριθμητόν σωρεί α· πλῆθος * σωρωνί ς· ἐλάτη.

sigma 3085 καὶ πόλις σωρό ς· συναγωγή, ἢ θωμοῦ διαφέρει σῶ ς· ὁ ὁλόκληρος, καὶ τέλειος.

sigma 3087 ὁ σωζόμενος, καὶ σῶος ὑπάρχων σώσικε ς· οἱ ἑφθοὶ κύαμοι σωσίβιο ι· οἱ κωβιοί σωσίοικο ς· ὁ τοὺς οἴκους σώζων σῶς ὄλεθρο ς· ὁ πρόδηλος, καὶ φανερός.

sigma 3091 καὶ μέγας. καὶ τέλειος * σωρή χ· ἐκλεκτή .

sigma 3092 ...... σωστέ [λ]ο ς· σωθῆναι ἄξιος σῶστρ α· σωτήρια.

sigma 3094 μήνυτρα, λύτρα. ὕμνος, ᾠδή σωστεύματ α· τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα.

sigma 3095 καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος ἐπίσω [σ]τρον σῶτα ι· ὁρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται * σωτεύματ α· σωτρεύματα Σώτειρ α· ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.

sigma 3098 κατὰ Γαληνὸν ἀντίδοτός τις σωτέο ς· σωθῆναι ἄξιος Σωτή ρ· ὁ τοῦ ἁλὸς χόνδρος.

sigma 3100 καὶ ὁ Ζεύς. [καὶ] ὁ ἐλευθέριος, ἢ λυτρωτής σωτηριακό ν· τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον σωτήριο ς· ὁ οὔριος ἄνεμος σωτηρίο υ· ἐξιλασμοῦ Σωτῆρος Διό ς· οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον [σωφράτορε ς· σωφρονέστεροι] σωφρονιστῆρε ς· τῶν ὀδόντων τινὰς οὕτω λέγουσιν * σώφρω ν· φρόνιμος.

sigma 3107 καθαρός, ἁγνός * σωφρονίζετα ι· σεμνύνεται σωφρονιστή ς· νουθετητής σωφροσύν η· σοφία, ἐπιστήμη σώχ (ε)ι ν· τρίβειν σωχί ς· εἶδος ἀμπέλου σωχομένου ς· τριβομένους Σωχό ς· ὁ τῶν Κουρήτων πατήρ σώωντε ς· κρύπτοντες Τ ά· ταῦτα, ἅτινα αὐτά, ἀναφορικῶς· ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν τὰ ἅ· [ἅτινα, ἢ τοιαῦτα] [τὰ ἀδάνοντ α· τὰ ἀρέσκοντα] τὰ αἰσχί ω· τὰ χείρω τὰ ἀμείν ω· τὰ κρείττονα [τὰ ἀνταaῖο ν· βαρύ] τὰ ἀπὸ τρίποδο ς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος· ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ * τὰ βάθ η· τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα * Ταβεή λ· ἀγαθοῦ Θεοῦ ταβάλ α· ταβῆλα.

tau 10 ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνῳ ἐμφερές, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος [ταβερνί α· καπή λ] ταβέρνω ν· πανδοχείων] ταγαῖο ς· ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν ταγαῖ ς· ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις τάγαν α· ταῦτα.

tau 14 Κρῆτες ταγατίζω ν· κιχλίζων ταγ ή· βασιλικὴ δωρεά.

tau 16 καὶ ἡ σύναξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ταγηνία (ι)· πεμμάτια (ἀπὸ) τηγάνων.

tau 17 οἱ δὲ στέας ὑγρόν, ἐπιχεόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι, (ση)σάμη, τυρός τάγηνο ν· τήγανον τάγιλο ς· φειδωλός τάγιο ς· κήρυξ.

tau 20 πρεσβευτής. ὀξύς. ταχύς. βάσιμος ταγο ί· προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες ταγύρι α· τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυχόντα ταγόναγ α· Μακεδονική τις ἀρχή τὰ δ ’ ἄποιν α· τὰ δὲ λύτρα τὰ δ έ· ταῦτα τὰ δ ’ ἐρῆμα φοβεῖτα ι· τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ τὰ διαβούλ (ι) α· τοὺς διαλογισμούς ταθεί ς· ἁπλωθείς * τατθίο ν· μασθός, τιτθίον ταὶ δὲ χθόν α· .

tau 30 ...... ταῖ ν· ταῖς [ταῖ η· διοικητής, προστάτης] ταιναρία ς· παρὰ Λακεδαιμονίοις ἑορτὴ Ποσειδῶνος· καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναρισταί.

tau 33 Ταίναρον γὰρ πεδίον Λακωνικῆς ταῖν θεαῖ ν· ταῖς θεαῖς ταινία (ι)· στέμματα τῶν ἱερέων, διαδήματα ἀρχιερατικά, ἢ ζῶναι, ἢ στέφανοι, κόσμοι, ἢ δεσμοὶ ἱεροί ταινιοῦντε ς· κοσμοῦντες, δεσμοῦντες, στεφανοῦντες τὰ κέρατ α· τὰ ἄκρα τακερό ν· τηκτόν.

tau 38 οἰκτρόν τακτικοῖ ς· στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς τακτό ν· ὁμοίως τάκ το (ῦ) νίτ (ρ)ο υ· τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα· διὰ τὸ ἔνθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι τακῶνε ς· τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ’ ἁλῶν, καὶ ξηρῶν [καὶ] ἀρτυμάτων τάλ α· μέγα ταλαεργο ί· οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα, τλητικοί, ταλαίπωροι, δυσπαθεῖς ταλαεργό ν· τὰ αὐτά ταλαίνη ς· ἀθλίας, ταλαιπώρου ταλαιπωρί α· μοχθηρία ταλαίπωρο ς· ἐπίπονος, τλητικός ταλακάρδιο ς· τλητικός, ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν ταλαίφρω ν· καρτερικός ταλανίζε ι· θρηνεῖ τάλαντ α· ζυγά, σταθμοί τάλαντο ν· λίτραι ἑκατὸν εἴκοσι πέντε κατὰ τὸν μέγαν Ἐπιφάνιον ταλανταίω ν· μεδίμνων, καὶ σταθμίων ταλάντατ α· ἀτυχέστατα ταλαντεύε ι· σταθμίζει, ζυγοστατεῖ ταλαντιαῖο ν· βαρύ Ταλάντιο ν· τόπος.

tau 58 Ἀρτεμίδωρος τάλαντο ν· σταθμός, ζυγός.

tau 59 ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατόν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε. ἢ τετρακόσια. ἢ χίλια ἑκατὸν πεντηκονταδύο τάλαντο ς· ταλαιπώρου ταλαντώσε ι· σταθμήσει, στήσει ταλαό ν· ὑποστατικόν.

tau 62 ἰσχυρόν, βίαιον ταλαπείριο ς· τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπεραιωμένος.

tau 63 οἱ δὲ ἀφιγμένος ταλαρί ς· ἐξ οὗ βάλλουσι τοὺς ἀστραγάλους * ταλαπενθέ α· ὑπομένοντα τὰ πένθη τάλαρο ι· κάλαθοι ἐρίων.

tau 66 καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυνται· πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν τάλα ς· ἄθλιος, ταλαίπωρος ταλάσι α· τὰ ἔρια [ταλασεί ῃ· ὑπομείνῃ] ταλασί α· ἐριουργία, ἐργασία ταλασιουργί α· τῶν ἐρίων τὰ ἔργα ταλασιουργό ς· ἐριουργός.

tau 72

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

[καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια ταλασίφρω ν· ταλακάρδιος, ἰσχυρός, τολμηρός.

tau 73 θρασύς, ὑπομονητικός, ἰσχυρόφρων * ταλάσει ς· ὑπομε[ί]νεῖς, τολμήσεις ταλάσ (σ)α ι· ὑπομεῖναι.

tau 75 καὶ τὰ ὅμοια ταλαύῤινο ν· ὑπομονητικόν, τολμηρόν, πολεμιστήν ταλάφρον α· τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας.

tau 77 οἱ δὲ ἰσχυρογνώμονα ταλαώρε α· τοξεύματα Ταλαιό ς· ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ ταλαιδίτη ς· ἀγὼν γυμνικός ταλική ς· ἀναιδής ταλίκη ν· τηλικα(ύ)την [ταλίκην [ο ς]· τηλικαύτην] τάλι ξ· ὁ ἔρως ταλίω ν· ἀθλίων τᾶλι ς· ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί, οἱ δὲ γυναῖκα γαμετήν, οἱ δὲ νύμφην Ταλύβιο ς· ἱερεύς ταλῶ ς· ὁ ἥλιος τάμ ά· τὰ ἐμά ταμᾶ ς· γαμβρός τάμ ε· ἔταμεν ταμέε ι· τέμνει ταμεῖ ν· τεμεῖν ταμέσθα ι· ἀπομερίσαι.

tau 93 ἐπιτ[ι]μῆσαι * ταμεῖ α· ἀπόκρυφα οἰκήματα ταμεσίχρο α· τέμνοντα τὸν χρῶτα.

tau 95 ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα τὰ μέταζ ε· μετὰ ταῦτα.

tau 96 Δωριεῖς ταμετάτ ι· τηνικάδε ταμία ι· οἱ τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλακες, ταμιοῦχοι ταμία ν· ζημίαν ταμιεία ς· φύλαξ χρημάτων, προστάτης, δεσπότης, οἰκονόμος, διοικητής ταμιεῖο ν· κοιτῶνα ταμιεύετα ι· διοικεῖται.

tau 102 ἀποκρύβει ταμί η· ἡ προστάτις τοῦ οἴκου, διοικήτρια, ἢ κελλαρία πιστή.

tau 103 καὶ ἀρχὴ Ἀθήνησιν ταμίη ν· δέσποιναν, τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν * ταμεῖο ν· θάλαμος * ταμειοῦχο ς· οἰκονόμος Ταμιράδα ι· ἱερεῖς τινες ἐν Κύπρῳ τάμισο ς· ἡ πυτία τάμνει ν· διατέμνειν τάμνε ν· ἐνέκοψεν τάμνοντε ς· διατέμνοντες.

tau 111 ποιοῦντες· τάμνον τ’ ἀμφὶ περιήλαυνον τάμοι ς· τέμοις.

tau 112 ποιήσαις [τάμονε ς· διακόπτοντες] ταμόντε ς· ποιήσαντες.

tau 114 συνθέμενοι τάμωμε ν· ποιήσωμεν τά ν· σύ, Ἀττικῶς.

tau 115a ἢ ταύτην. ἢ τούτων τανάγρ α· ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἤρτυον τὰ κρέα Ταναγρίδα ι· οἱ Ταναγρεῖς Ταναγραίων φυή ν· Κητεῖ ὁμοιοτάτην.

tau 118 Ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς ταναηκέ α· δι’ ὅλου ἠκονημένα, ὀξέα, ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα ταναηκέ ϊ· τὰ αὐτά ταναηκέο ς· μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος ταναηκέ ς· εὐμηκες [ταναηκότες χαλκ ῷ· τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ] ταναῆ ς· ἐκτεταμένης [τανακιδέ ς· ὀξύ.

tau 125 μακρόν. δι’ ὅλου ἠκονημένον] ταναοῖ ο· ἐπιμήκους, μακροῦ, πάνυ ἐκτεταμένου τανα (ό ν)· ἰσχυρόν.

tau 127 ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν [τάνα ς· παρηκούσας, ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι] ταναύποδ α· ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν τἄνδο ν· τὰ ἔνδον τανέ η· ἀποτεταμένῃ τανεηκ ῆ· ἐκτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν τανηλ (ε γ)έο ς· παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα.

tau 133 μακροκοιμήτου· τανηλεγέος θανάτοιο τανθαλύζε ι· τρέμει.

tau 134 Δωριεῖς. οἱ δὲ σπαίρει τἀνθάριο ν· ἐρύθημα [τανίφυλλο ς· μακρόφυλλος] τανίσφυρο ς· ὀρθόσφυρος.

tau 137 εὔσφυρος. λεπτόσφυρος τανθαρυστό ς· ὁ τρόμου παρασκευαστικός [τανοϋφ ῆ· λεπτοϋφῆ] ταντaλάσσετα ι· δάκρυα.

tau 140 στάζει δάκρυα τανύγλωσσο ι· μακρόφωνοι.

tau 142

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἢ τεταμένην ἔχουσ(α)ι τὴν γλῶτταν τανταλίζετα ι· σαλεύεται τανυγλώχινε ς· τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντες τανύε ι· ἐκτείνει, ἕλκει, τείνει τανυηκέ ς· τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην τανυηκέα ς· ἐκτεταμένους ὄζους τανύοντ ο· ἐξετείνοντο.

tau 147 ἔτρεχον· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι ἐπὶ τῶν συῶν. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν· εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο τανύπεπλο ς· μακρόπεπλος τανύποδας Ἐριν [ν]ῦ ς· ταχύποδας, ἐν τάχει τιμωρουμένας τανύπτερο ς· μακρόπτερος, τεταμένα ἔχων πτερά τανυπρώρου ς· τὰς καλύπτρας· διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι τανυσ (σ)άμενο ς· ἐκταθείς τάνυσσ α· ἐνέτεινα τάνυσσα ν· ἐνέτεινον τανύσ (σ)α ς· ἁπλώσας.

tau 155 ἐκτείνας. κρεμάσας τανύτριχ α· δασύτριχα.

tau 156 λεπτότριχα τὰ νῶτ α· τὰ ὀπίσθια ταξάμενο ι· ὁρίσαντες τάξι ς· ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή.

tau 159 ἢ ἀκολουθία, καὶ εἱρμός τάξο ς· δένδρον.

tau 160 τι ὀρεινόν τάξ ω· συντάξω.

tau 161 θήσω ταπεινό ν· χθαμαλόν τάπ (ι)δε ς· τάπητες * τὰ ὅπλα τοῦ φωτό ς· τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας τάπι ς· προσκεφάλαιον * τάπε ρ· ἅτινα * τάπησ ι· ποικίλοις στρώμασιν τὰ πρόσ ω· τὰ ἔμπροσθεν τὰ πρῶτ α· ἀντὶ τοῦ ἅπαξ.

tau 169 ἢ τὸ πρῶτον, καὶ ἐξ ἀρχῆς τά ρ· σύνδεσμος.

tau 170 δέ, δή, ἄρα, καὶ δή, ταχέως τά ῥ α· ἅτινα δή * ταρβήσαντε ς· φοβηθέντες, εὐλαβηθέντες [Ταρακίνα ι· ἔθνος.

tau 173 ἢ πόλις] τάρανδο ς· ζῶον ἐλάφ[ου]ῳ παραπλήσιον, οὗ τὰς δορὰς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι Ταραντῖνα ι· αἵματι βαφα ί, τινὲς δὲ τὰς πορφύρας.

tau 175 ἐδώδιμοι γάρ. καὶ ἐξ αὐτῶν τραχήλια Ταραντῖνο ι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται.

tau 176 οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ τοὺς ψιλοὺς ἱππεῖς, ὡς καὶ Ἵππαρχος Ταραντῖνο ν· ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους Ταράξιππο ς· οὕτως ὑπ’ ἐνίων Πέλοψ ἱστορεῖται, οὗ τάφος ἐν Ὀλυμπίᾳ τά ῥά ο ἱ· ἃ δὴ αὐτῷ τ ’ ἄρα τἄλλ α· καὶ τὰ ἄλλα δέ Τάρα ς· πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Τάραντος τοῦ Ποσειδῶνος.

tau 181 ἔστι δὲ Λακώνων ἄποικος * ταρβε ῖ· φοβεῖται * τάρβε ι· φοβοῦ * τάρβησα ν· ηὐλαβήθησαν ταρβαρέο ν· δεινόν, φοβερόν τάρβο ς· φόβος ταργαίνει ν· ταράσσειν ταργάνα ι· πλοκαί, συνδέσεις, πέδαι τάργανο ν· ὄξος.

tau 189 Λυδοί. ἢ τὸ ταράττον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα. καὶ πόα, ἣ καὶ σκορπίουρος· [ταρήφ η· κόφινος μέγας.

tau 190 οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον] ταριχεύουσα ι· τήκουσαι ταριχευτό ν· τηκτόν.

tau 192 ξηρόν ταρκούε ι· ἀκούει ταρμύξασθα ι· φοβηθῆναι ταρνό ν· κολοβόν, κολοβόουρον Τάρν η· πόλις ἐν Λυδίᾳ.

tau 196 οἱ δὲ ἐν Μυσίᾳ, ὅθεν ἦν Ἑρμείας, ὁ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος τάρπ η· συρακούσιοισύηνος.

tau 197 τινὲς σορόν * ταρό ν· ταχύ τάρπημε ν· ἐκορέσθημεν ταρπήμενα (ι)· τερφθῆνα(ι), [τερπνά] τάρπησα ν· τέρψιν ἔλαβον τάῤῥοθο ι· παρορμῆται.

tau 202 βοηθοί τάῤῥοθο ς· βοηθός, ἀρ[ρ]ωγός ταῤῥο ί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν ταῤῥό ς· κώπη.

tau 205 καὶ πλέγμα καλάμινον, ἐφ’ οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν, ἔνιοι ταρσοὺς κρεμαστούς. καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῷ ἰπνῷ ἐν τοῖς μεταλλεῦσιν ταρσῆτα ι· ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται ταρσιή ν· τὴν τρασιάν ταρσίοι ς· πτεροῖς ἄκροις Ταρσο ί· πόλις Συρίας.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 209 καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος. καὶ τῆς κώπης τὸ ἄκρον ταρσοὺς καλάμω ν· πλέγματα καλάμων τάρταρο ς· ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώτατος τόπος ταρτημόριο ν· τὸ τριτημόριον, ἢ τὸ δίχαλκον Ταρτησ (σ)ίαι ς· γαλαῖς Ταρτησ (σ)ό ς· πόλις περὶ τὰς Ἡρακλε(ί)ους στήλας ταρφέα [ς]· συνεχῆ.

tau 215 ξηρά. ὀξέα. τραχέα ταρφέσ ι· πυκνοῖς [ταρφεῖ ς· θεωροί.

tau 217 θαυμαστοί] Τάρφ η· πόλις Λοκρίδος.

tau 218 οἱ δὲ (σ)ποδός, τέφρα. ἢ βλαστ(ός) ταρφήεντ α· [ἐντάφια] τεφρώδη [ταρφῆε ς· κτερισταί.

tau 220 ἀγχιστεῖς] * ταρφ (ε)ια ί· πυκναί, συνεχεῖς [ταρφήϊ α· ἐντάφια] τάρφθε ν· ἐτέρφθησαν ταρφθήμενα ι· τερφθῆναι ταρφὺς στάχυ ς· τάρχ η· τάραξις ταρχάνιο ν· ἐντάφιον τέρχανο ν· πένθος, κῆδος ταρχύει ν· θάπτειν, ἐνταφιάζειν ταρχῦσα ι· θάψαι, ἐνταφιάσαι ταρχύσωσ ι· τὰ αὐτά τάσι ς· ὤθησις.

tau 232 σεισμός τᾶς οὐ τλατᾶ ς· τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς τᾶς οὐ φερτᾶ ς· τῆς οὐ φορητῆς τὰς σφετέρα ς· τὰς αὐτῶν τὰ στέγ η· τὰς στέγας.

tau 236 τὰς κέλλας τὰ στίγματ α· τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη τὰς ὠτειλά ς· τὰ τραύματα τά τ ' ἐόντ α· τὰ νῦν ὄντα τᾶτε ς· κατ' ἔτος τά τ ' ἐσ (σ)όμεν α· τά τε μέλλοντα τατύρα ς· ὁ φασιανὸς ὄρνις τατωμέν α· στερομένη ταϋγέταις · πύλαις ταῖς μεγάλαις ταυληρόντ α· ἱμάντα.

tau 245 Ἡρακλέων ταυρείη ν· ἐκ ταυρείου δέρματος κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν Ταύρειον πῶμ α· Σοφοκλῆς Αἰγεῖ.

tau 247 ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ (περὶ) Τροιζῆνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα Ταυρί α· ἑορτή τις ἀγομένη Ποσειδῶνος ταυρίνδ α· κεφαλή.

tau 249 ἢ παιδιὰ παρὰ Ταραντίνοις ταῦρο ι· οἱ παρὰ Ἐφεσίοις οἰνοχόοι.

tau 250 καὶ οἱ τέλειοι βόες ταυροπόλι α· ἃ εἰς ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀρτέμιδι Ταυροπόλα ι· ἡ Ἄρτεμις, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Ταῦρο ς· Ταύρειος, ὁ Ποσειδῶν.

tau 253 Φανόδημος δὲ τὰς κριθὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστήν. καὶ τὸ γυναικεῖον ταυροφάγο ς· ὁ Διόνυσος ταυρόφθογγο ι· παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι ταυροχόλι α· ἑορτὴ ἐν Κ[ο]υζίκῳ Ταυρ ώ· ἡ ἐν Ταύροις Ἄρτεμις ταύρωσο ν· ταῦρον ποίησον ταῦ ς· μέγας, πολύς ταῦσα ς· μεγαλύνας, πλεονάσας ταύσιμο ν· μάταιον ταυτ ά· τὰ ἴσα.

tau 262 τὰ ὅμοια ταύτασο ς· ὄρνις ποιός ταυτέα ς· αὐλὰς μεγάλας ταύτ ῃ· οὕτως, τούτῳ τῷ τρόπῳ ταυτ ί· ταῦτα.

tau 266 ἢ τοῦτο [ταυτ ί· ταῦτα.

tau 267 τοῦτο] [ὁμοιότης ταύτῃ το ι· οὕτω δή ταυτ ό· ταυτόν, τὸ αὐτό ταυτοέπεια ι· ταυτολογίαι ταυτοεπεῖ ν· τὸ αὐτὸ λέγειν ταυτότητο ς· ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας ταφεῖ ς· θεωροί.

tau 273 θαυμασταί. ἢ οἱ νεκροτάφοι ταφεύ ς· θεωρός.

tau 274 καὶ τὰ ὅμοια ταφῆε ς· κτερισταί.

tau 275 ἀγχιστεῖς ταφήϊ α· ἐντάφια, εἰς ταφὴν εὔθετα ἱμάτια Τάφιο ι· οἱ Τηλεβόαι λεγόμενοι, οἱ τὰς Ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες τάφο ς· τὸ γινόμενον περίδειπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχο[υ]μένων τιμῇ.

tau 278 ἢ τύμβος. ἢ σημεῖον τάφρο ς· ἐπίμηκες ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων ταφρεῦσα ι· διορύξαι ταφ [ρ]ώ ν· ἐκπλαγείς, θαμβηθείς τάχ α· ταχέως, ὡς σάφα, ἢ ἴσως.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 282 καὶ ταχεῖα ὁμοίως ταχινο ί· γοργοί ταχ ή· βόη ταχίνη ς· λαγωός.

tau 285 ἔλαφος τάχιστ α· [γοργόν.

tau 286 ταχύ. λεπτόν] ταχυβάμονας ὅρκου ς· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς, βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες ταχυναυτε ῖ· ταχέως πλέει ταχύπωλο ι· ταχυπόροι, ταχύοδοι ταχυπώλω ν· ταχεῖς ἵππους (ἐχόντων) ταχυτῆτο ς· τάχους.

tau 291 λέγει δὲ τοῦ δρόμου τάω ν· τούτων τάων μο ι· τούτων μοι τάω ς· τέως.

tau 294 Κρῆτες. καὶ δασέως τὸ ὄρνεον τε ά· τὰ σά τεαῖ ς· ταῖς σαῖς τεά ν· σήν τέγγε ι· βρέχει, ὑγραίνει.

tau 298 στάζει τέγγει ς· πληροῖς.

tau 299 κλαίεις. βρέχεις. σταλάζεις τέγγεσθα ι· εἴκειν.

tau 300 ἐνδιδόναι τέγγοι ς· βρέχοις.

tau 301 πληροῖς τεγγύρο ς· ὄρνεον ποιόν τέγε (α)· κόρυζα.

tau 303 Κῷοι. καὶ πόλις Ἀρκαδίας (*) τέγεο ι· ὑπερῷοι οἶκοι τεγείδιο ν· κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον τέγεο ς· τέγους, ἤγουν στέγης τέγ η· στέγη.

tau 307 οἴκημα Τεγησσό ς· ἀκρωτήριον Κύπρου τεγκτού ς· χριστούς [τέγξ ω· κατασκευάσω] τέγο ς· στέγη.

tau 311 δῶμα. ὑπερῷον τεγοῦ ν· Λυδοὶ τὴν ληστήν [τέει ν· σοί.

tau 313 Δωριεῖς] τεή ν· σήν τεῇ ς· τῆς σῆς * τεθαλυῖα ν· θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν τεθαγμένο ι· μεμεθυσμένοι τέθαξα ι· (με)μέθυσαι τεθαῤῥήκαμε ν· ἐθαῤῥήκαμεν [τέθ [ε]ιγε ν· ἥψατο τεθελῶτ α· θάλλοντα] τεθηγμένο ν· ἠκονημένον [τέθηδε ν· ἐθαύμασεν.

tau 323 ἀνεφύη] τεθήλαμε ν· ἀνεφύημεν τέθηλ ε· θάλλει, ἀνθεῖ τεθηλότ α· ὁμοίως τέθηπε ν· ἐξεπλάγη, πεφόβηται, ἐπτοήθη τεθηπό ς· πεφοβημένον.

tau 328 σεσηρός τεθήσετα ι· Ἡρακλέων.

tau 329 δανεισθήσεται τεθήσατ ο· ἐθηλάσατο τέθμι α· νόμους τέθμι α· νόμιμα τεθμό ς· νόμος [τεθνί α· γαστριμαργία πολλή] τεθολωμένο ν· μεμυρισμένον τεθολώ ς· ἀνάπλεως.

tau 336 Ἀμερίας τεθο (ω)μένο ν· ὠξυμμένον.

tau 337 καὶ ἐθόωσα ὤξυνα τεθράνευμα ι· συγκέκλασμαι.

tau 338 ἀπὸ τῶν θράνων τέθραπτα ι· πέπηγεν * τεθορεῖ ν· διαπηδῆσαι τεθρᾶσθα ι· ὠχεῦσθαι τεθραυσμένο ς· πεπληγμένος [τεθρηδώ ν· πρωρεύς] τεθριπποβάμονι στόλ ῳ· τῇ ὁρμῇ τοῦ ἅρματος τέθριππο ν· τετράϊππον ἅρμα τεθυλλιαμένο ν· τεταραγμένον, ἀπὸ τῆς θυέλλης τεθυ (μ)μένο ν· τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός * τεθυκώ ς· εὐχαριστήσας τεθυωμένο ν· ἡγνισμένον.

tau 349 τεθυμιασμένον. εὐῶδες τεθωγμένο ι· τεθυμωμένοι τέθωκτα ι· τεθύμωται τεθωγμένο ι· μεμεθυσμένοι [τειαλεσθή ν· τὴν ἅμαξαν] Τειγησό ς· ἀκρωτήριον Κύπρου τεῖδ ε· ἐνθάδε τεῖ ν· ζητεῖν.

tau 356 ἄλλοι δὲ σοί τ [ε]ίνει ν· ἀποδιδόναι τεῖο ν· ποῖον.

tau 358 Κρῆτες τείρε α· ἄστρα τείρε ι· καταπονεῖ τείρε ο· κατεπονεῖτο τείρεσθα ι· καταπονεῖσθαι τειρόμενο ν· καταπονούμενον.

tau 363 τιμωρούμενον τείρω ν· λυπῶν.

tau 364 τιμωρῶν. καταπονῶν τείχε α· τέκνα τειχ [ε]ιόεσσα ν· καλὰ τείχη ἔχουσαν τειχεσβλῆτ α· τείχη καταβαλών τειχεσιπλῆτ α· προσπελάζων τείχεσι τειχίο ν· Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις.

tau 369 ὁ δὲ Ὅμηρος τεῖχος μὲν τὸ τῆς πόλεως, τειχίον δὲ τὸ τῆς οἰκίας τειχομαχε ῖ· πολιορκεῖ τεῖχος Ἄρειο ν· ἀντὶ τοῦ πόλιν Ἄρεως.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 371 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρόν, καὶ τὸ ἀσφαλές Τειχοφύλα ξ· ἥρως τις ἐν Μυρίνῃ τέκε ν· ἔτεκεν, ἐγέννησεν τεκέεσσ ι· [τέκνοις ἰδίοις τέκεσ ι]ν ἑοῖσ ι· τέκνοις ἰδίοις τέκμα ρ· πέρας, τέλος τεκμαίρε ο· σημείωσαι τεκμαίρεσθα ι· σκέπτεσθαι. [1]

tau 377 φράζεσθαι τεκμαίρομα ι· ἀποτελέσω.

tau 378 σημειώσομαι τεκμαίρετα ι· ἐπὶ τέλο[υ]ς ἄγει.

tau 379 στοχάζεται. περαίνει τεκμήρατ ο· συνεπεράνατο τεκμήριο ν· σημεῖον ἀληθές [τεκμήρω ν· ἢ] τεκμηρίων.

tau 382 σημείων τέκμω ρ· τέλος φανερόν, μαρτύριον, σημεῖον.

tau 383 τὰ δὲ εἰς ωρ λήγοντα ὀνόματα οὐδέτερα· ἔλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ τεκνοῦσ α· τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα τεκνῶσε ι· εὔτεκνον ποιεῖ τεκταινόμενο ς· κατασκευάζων τεκτήνατ ο· κατεσκεύασεν, ἐμηχανήσατο τεκτονουργό ς· ἀρχιτέκτων τέκτω ν· πᾶς τεχνίτης.

tau 389 εἶδος φαλαγγ[ε]ίου τέλ α· σπεῦδε [τέλαθ ι· ὑπόμεινον] τελαμώ ν· λῶρος, καὶ ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ δεσμός, ἢ φασκία Τελαμῶνα ᾄδει ν· ἀρχὴ σκολίου Τελαμώνιοι κόνδυλο ι· οἱ προσδεόμενοι τῶν τελαμώνων.

tau 394 ἢ μεγάλοι, χαλεποί τελάσσα ι· τολμῆσαι, τλῆναι τέλγ η· ὁ καλούμενος ῥῶπος.

tau 396 κακῶς· ἔστι γὰρ γέλγη τελδαίνει ν· κομιδῆς ἀξίου τελέθε ι· γίνεται.

tau 398 ἔστι. τελεῖται τελέθοιε ν· ὑπάρχοιεν.

tau 399 θάλλοιεν Τελεί α· [καὶ τέλη.

tau 400 τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὸ συντέμνειν. τάγμα. τάξις.] ἡ Ἥρα τέλεια ἱερ ά· τὰ ἐνιαύσια.

tau 401 οἱ δὲ τὰ ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα τέλειο ι· οἱ γεγαμηκότες Τέλειο ς· τελεσιουργός.

tau 403 ὁ Ζεύς, καὶ ὁλόκληρος τέλειος ἡμέρ α· ἡ ὑστάτη, καὶ τελοῦσα τὸν βίον τελειότατο ν· ἐντελέστατον τελειότατον πετεηνῶ ν· ἐπιτελεστικώτατον τελείω ν· ἤτοι τὴν ἡλικίαν· ἢ ὁλοκλήρων, ἀσινῶν τελενικίσα ι· ἀντὶ τοῦ [μὴ] κενὸν ποιῆσαι * τελειώσει ς· ἁγιάσεις τέλεο ν· τὸ τέλος, καὶ πέρας * τελεστινό ν· τὸ ξηρὸν σῦκον τελεσιά (ς)· ἡ μετὰ ξίφους ὄρχησις, ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Τελεσίου * τελέσα ι· δοῦναι τελεσί [γ]ερον παιᾶν α· τὸν ἐπιτελεστικὸν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτελουμένων ἱερῶν [τελέσιος ἡμέρ α· ἡ ἐσχάτη] τελεσιουργί α· τὸ τέλειον πᾶν ἔργον τελεσιουργεῖσθα ι· τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ τελεσιφάστα ς· τελεσιουργός τελεσθί α· θυσία τις ἐν Λίνδῳ τελεσφορε ῖ· εἰς τέλος ἄγει τελεσφόρο ς· ὁ τελεσφορῶν καθ’ ὥραν τοὺς καρπούς, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων τελεσφόρος οἶκο ς· τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος τελέσωμε ν· πράξωμεν τελετα ί· ἑορταί.

tau 424 θυσίαι. μυστήρια τελεύτατο ν· ἄκρον, ἔσχατον τελευτῆσα ι· τελέσαι τελέ ω· δῶ, παράσχω τεληέσσας ἑκατόμβα ς· τὰς ἐπιτελεστικὰς τῶν γινομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τῷ ἀριθμῷ πλήρεις τέλθε ι· ἐν ᾠδῇ τέρπει τέλθει α· ὀνείδη.

tau 430 καὶ πόλις. καὶ ἔθνη. τέλη. οὐσίαι τέλθο ς· χρέος * τελισκόμενο ς· πληρούμενος, τελειούμενος τελλίη ν· ὁ δεῖνα.

tau 433 Ταραντῖνοι τέλλετα ι· ἐπιτελεῖν φαίνεται.

tau 434 γίνεται. ἀνύεται τελλί ς· ὅλον.

tau 435 τάξις. μέρος * τελμῖν .

tau 436 .· ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλός τέλλο ν· ἐποίουν.

tau 437

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔμελλον τέλμ α· τόπος πηλώδης, ἔλαφος, πλέξ, ἰλύς τελμῖνο ς· μολύσματος πηλώδους * τέλματ α· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος * τελμάτω ν· πηλῶν τελμί ς· ἡ ἐν τοῖς τέλμασιν ὑφισταμένη ἰλύς καὶ πηλός Τελμισεῖ ς· ἔθνος περὶ Λυκίαν τέλο ς· τάγμα.

tau 444 πέρας. καὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις τελοῦντ α· τεταγμένον τέλσα ς· στροφάς.

tau 446 τέλη, πέρα(τα) τέλσο ν· πέρας.

tau 447 καὶ τὰ ὅμοια Τελχῖνε ς· βάσκανοι, γόητες, φθονεροί.

tau 448 ἢ παρὰ τὴν τῆξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν τελχιτένοντε ς· σκληροτραχηλοῦντες τελῶμε ν· ποιῶμεν [τέλω ρ· πελώριον.

tau 451 μακρόν, μέγα τελώριο ς· μέγας.

tau 452 πελώριος τέλβεσθα ι· μεμψιμοιρεῖν.

tau 453 ἐπικαλεῖν τέλβε ι· ῥήγνυται.

tau 454 ὀδυνᾶται. σχίζει. ἢ πείθει] τεμέν η· ναοί.

tau 455 ἄλση. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία τέμενο ς· πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερόν καὶ βωμός, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ τεμενωρό ν· τεμένους φύλακα τέμμα ι· τ[ε]ίνει τέμματ α· στεφανώματα τέμνη ξ· πόῤῥω τέμμει ν· πείθειν.

tau 461 τιμᾶν. [τείθεσθαι]. ἡγεῖσθαι τέμνοντ α· ἀμέλγοντα τέμπ η· τὰ σύνδε(ν)δρα χωρία.

tau 463 τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν τέμπλ α· τέμπλῳ ἐπίσημα τεμποῦρο ι· ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας τενάγ η· κάθυδροι τόποι.

tau 466 ἢ ποτάμ(ι)ος πηλός τεναγώδεσ ι· τόποι(ς), ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ * Τέναγο ς· νῆσος Τροίας [τένα ι· ζῶναι] * τένε α· κόρυζα τέναρο ς· κακοῦργος.

tau 471 συκοφάντης τένδε ι· ἐσθίει, ἢ λιχνεύει.

tau 472 Τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι Τενέδιον βέλο ς· ἀντὶ τοῦ Τενέδ(ι)ος πέλεκυς, παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων , ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν ‛ Τενέδιος ξυνήγορο ς· ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός Τένεδο ς· πόλις Τρωϊκή, ἢ νῆσος τενεκοῦντ ι· ἐνοικοῦντι.

tau 476 Αἰολεῖς τένθα ι· λωποδύται.

tau 477 μοιχοί τενθρηδώ ν· ζῶον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον σφηκί.

tau 478 ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν τενθρήνιο ν· κηρίον τενθρηνιῶδε ς· πολύ[καὶ]κενον (ὡς) κηρίον καὶ ἀραιόν τενθίνο ι· λίθοι πλατεῖς [τενία ι· ζῶναι.

tau 482 στέφανοι. ἢ δεσμοί, διαδήματα] τέννε ι· στένει.

tau 483 βρύχεται τέννο ς· στέφανος ἐλάϊνος, ἐρίῳ πεπλεγμένος τένοντε ς· τὰ διατεταμένα νεῦρα, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν.

tau 485 καὶ ἡ συνάφεια τῶν νευριῶν τενο (ν)τώσει ς· νωτοκοπ(ήσ)εις.

tau 486 ἀποκτενεῖς τένω ν· τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον τέ ο· τίνος τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων * τεοῖ ο· σοῦ * τεό ν· σόν * τεο ί· σοί τέο ρ· σοῦ.

tau 492 Κρῆτες * τεὸς φθόγγο ς· ἡ σὴ φωνή * τεού ς· σούς τεπτ ά· ἑπτά τέρ α· τέρεα.

tau 496 σημεῖα τεράεσσ ι· σημείοις τερᾴζε ι· τερατεύει τέραμνο ι· στέγανοι.

tau 499 σκιαί. σκηνώματα τέραμνο ς· κυψέλη τερασκόπο ι· ὀνειροκρίται τεράστ [ε]ι α· θαύματα, σημεῖα τεράστ [ε]ιοι θεο ί· ἐπὶ σημείων τεταγμένοι τερατεύετα ι· δολιεύεται τερατευόμενο ν· δολιευόμενον, ψευδόμενον.

tau 505 ἢ σημεῖον ποιῶν * τερατεῖα ι· ψευδολογίαι * τερετίσματα [ἢ τερετίματ α]· ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἠχητικαί.

tau 507 ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι τερατοσκόπο ς· μάντις, σημειωτικός τερατουργε ῖ· παράδοξα ποιεῖ, ἢ τέρατα ἐργάζεται τέρει ν· ἁπαλόν τέρεμν α· οἰκήματα [τέρεμνο ς· ἰσχυρός.

tau 512 ἢ στέρεμνο ς] τέρενα χρό α· ἁπαλὸν χρῶτα τέρεν α· ἁπαλά, τρυφερά τέρετρ α· τρύπανα τέρεσσε ν· ἔτρωσεν.

tau 516 ἐτόρνωσε τερετίζοντ α· λαλοῦντα.

tau 517 ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος τερετίσματ α· ᾠδαὶ ἀπατηλαί.

tau 518 τὰ τῆς κιθάρας κρούματα. καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα τερηδώ ν· σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ τέρθετα ι· ξηραίνεται.

tau 520 καίεται τερθρεί α· λογομαχία.

tau 521 ἀπάτη. φλυαρία. φληναφία τερθρεύει ν· τηρεῖν.

tau 522 σκοπεῖν. λιπαρεῖν τερθρεύμασ ι· φλυαρίαις τερθρεύοντα ι· ἀπατῶνται τέρθρ (ι)ο ι, οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν οἷς τὸ ἄρμενον ἕλκουσι τέρθρο ν· ὁ λεγόμενος ἀρτέμων.

tau 526 ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως. καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν τερθρωτή ρ· ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ τερίκαρπο ν· μεγαλόκαρπον τερίμ η· τάφρος τερίν η· τετριμμένη.

tau 530 οἱ δὲ τερπωλή τερῖνο ς· τηρῶν διάνοιαν, λυπῶν τέρμ α· σημεῖον.

tau 532 τέλος ζωῆς. καμπτήρ. ἔσχατον τερματίζε ι· τελειοῖ, ὁρίζει τερμάτω ν· τελευταίων Τερμέρ (ε)ια κακ ά· τὰ μεγάλα τέρμιο ι· ὕστατοι τέρμινθο ς· φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ, ἐξ οὗ πλέκουσιν (παρ') Ἀθηναίοι(ς) [παρ]ὁρμιάς (*) τερμιόεντ α· ποδήρη, καὶ εὔμετρον, τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον * τερμιόεσσ α· ἐς πόδας ἀποτερματιζομένη τερμιόε ν· ἁρμοστόν.

tau 540 τέλειον τέρμιο ν· ἔσχατον.

tau 541 ἁρμόζον, πρέπον τέρμι ς· πούς τέρμον α· φραγμόν.

tau 543 τέλος τέρμονε ς· τέλη.

tau 544 φραγμοί, ὅρια, τέρματα τέρνακ α· τῆς κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλός Τερπιάδη ς· Τερπίου υἱός, ὁ Φήμιος.

tau 546 πατρωνυμικῶς τέρπετα ι· ἥδεται τερπικέραυνο ς· ὁ τερπόμενος, ἢ τρέπων πάλιν κεραυνοῖς τερπν ά· ἡδέα τερπωλ ή· τέρψις τερπωλῆ ς· τέρψεως τερπώμεθ α· τρεπώμεθα τεῤῥατό ν· ἔσχατον.

tau 553 ἡδύ, τερπνόν τεῤῥητό ν· τριήρης * τέρσετα ι· ξηραίνεται ὑπὸ ἡλίου τερσαίνει ν· ξηραίνειν τέρσε ι· [τέργει].

tau 557 ξηραίνει, [καίεται. οἱ δὲ πήγνυται τέρτ α· ἡ τρίτη τέρ υ· ἀσθενές, λεπτόν τέρυας ἵππου ς· οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδδηφάγοι εἰσί.

tau 560 ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς τερύνη ς· τετριμμένος ὄνος.

tau 561 καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων τερύσκετα ι· νοσεῖ.

tau 562 φθίνει τερύσκετ ο· ἐτείρετο τέρφ η· λέπυρα τέρχνε α· φυτὰ νέα.

tau 565 ἢ ἐντάφια τερψιμβρότο υ· τοῦ τοὺς βροτοὺς ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, τέρποντος τέρψι ς· τερπνότης τέρψομα ι· τερφθῶ τεσσίχο ν· τὸ μικρόν τε στήλη τε τύμβ ῳ· στήλη ἐν τῷ τάφῳ τέτ α· λίαν, κάρτα τεταγώ ν· διατείνας.

tau 572 τινάξας [τετακώ ς· τετολμηκώς] τεταμένο ν· ἡπλωμένον τέτανο ς· κονία.

tau 575 χρίσμα. ἄσβεστος τετάνυ (σ)τ ο· ἐκτέτατο.

tau 576 ἐπέκειτο τεταργανωμένα ι· ἐμπεπλεγμέναι [τετάργιστ ο· ἐκορέσθη, ἐπλήσθη] τετάργ η· φασγάνων εἴδη τεταρπέσθα ι· ἐμπλησθῆναι.

tau 580 τερφθῆναι τετάρπετ ο· ἐτρέπετο τε (τ α)ρπώμεθ α· ἐμπλησθῶμεν τεταρτημόριο ν· οἱ δύο χαλκοῖ τετάρτ ῳ· μέτρῳ τῶν ὑγρῶν τέταρτον ἥμισ υ· τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον τέτατα ι· τείνει τέταχα ς· ἐτύπωσας.

tau 587 ἔταξας. [ἐτύπασας] (τ ε)τεὴν κεφαλή ν· τὴν σήν τετέλεστα ι· γεγένηται.

tau 589 οἱ δὲ γεγάμηκεν * Τερέβινθο ς· πόλις Ἰακώβ τετελεσμένο ν· τὸ οἷόν (τε) πρᾶγμα τελεσθῆναι, ἤγουν πληρωθῆναι.

tau 591 [ἢ καὶ μεμιασμένον] τετελεσμένο ς· τελισκόμενος.

tau 592 ἀνδρόγυνος τέτευ [γ]κτα ι· κατεσκεύασται τετεύξετα ι· κατασκευασθήσεται.

tau 594 γενήσεται τετευχῆσθα ι· καθωπλίσθαι [τετηότ ι· λυπουμένῳ.

tau 596 ὀργιζομένῳ] τέτηφε ν· ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται * τετιημένα ι· τετιμωρημέναι τετιη [κ]ότε ς· ὁμοίως λελυπημένοι τετιηότ ι· λυπουμένῳ, τιμωρουμένῳ τετιημένο ς· τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος τέτλ α· ὑπόμεινον, ἀνέχου τέτλαθ ι· ὑπόμεινον τετληότ ι· ὑπομεμενηκότι τέτμῃ ς· εὕρῃς, καταλάβῃς τέτορε ν· ἔτρωσεν τετόρ ῃ· τρώσῃ τετραβάμονο ς· τετράποδος τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματ α· Ἀλκαῖος τετράγκω ν· ὄργανον πολεμικόν τετράγυο ν· τεσσάρων [ὀρ]γυῶν.

tau 611 Γύης δὲ μέτρον ἕκτον σταδίου. καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἱστοβοέως γύης. ἔνιοι γύην τὸ ὀργυιαῖον μέτρον [τετραδάμονο ς· τετράποδος] τετράδι μέν τ ʼ οἴχο υ· τετράδι μέν φασι γενέσθαι (Ἡρακλέα), καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα, ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν.

tau 613 ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων τετραδιστα ί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη τετράδω ν· ὄρνεόν τι.

tau 615 Ἀλκαῖος τετράδυσι ν· ἀηδόνας τετραέλικτον ἅλμα ν· ἤγουν τρικυμίαν τετραελίκωπε ς· τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσ(α)ι ναῦς τετραέλι ξ· τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ.

tau 619 ἢ φυτόν τι τετραέτηρο ν , τετραετῆ καὶ τετράενον τετραθέλυμνο ν· τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν [ὅ ἐστι] τεθειμένον, ὅ ἐστιν ἐπιθήματα ἔχον τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ τεσσάρων δερμάτων συνεστός τετραῖο ν· ὀρνιθάριόν τι.

tau 622 Λάκωνες τετρακίν η· ἡ ἀγρία θρίδαξ * τετράκωλο ς· τετράπους τετρακτύ ς· Πυθαγορικὸς ὅρκος, ἤγουν τῶν τεσσάρων στοιχείων σημαίνων τετράκωμο ς· μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεποιημένον εἰς Ἡρακλέα ἐπινίκιον.

tau 626 ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι τετραμαίνε ι· τρέμει, φοβεῖται τετραμ (μ)ένα ι· ἀπεστραμ(μ)έναι, πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι τετραντία ς· τετράγωνος.

tau 629 καὶ ἰσχυρός τετρᾶντ α· τετράγωνόν τι σχῆμα.

tau 630 δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς τετράξω ν· εἶδος χαλινοῦ τετράορο ι· τέσσαρες ἐπὶ τοῦ τεθρίππου ὑπεζευγμένοι τετρά [ο]ρχα ι· οἱ βασιλεῖς τέτραπτα ι· ἔστραπται τετραστάτηρο ν· τὴν τετράμνουν τετραφάληρο ν· τέσσαρας φάλους ἔχουσαν, καὶ ἐξοχάς, οἵ εἰσιν ἧλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας κατακρουόμενοι τετράφυο ν· τετραπάλαιστον * τετράφθ ω· ἀναχωρείτω τετραχίζει ν· τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι * τέτραχηλισμέν α· πεφανερωμένα τετρᾶχμ α· τετράδραχμα τετράψωμα ι· εἰς ἐκεῖνο τραπήσομαι τετράω ν· ὄρνις ποιός τέτρηνε ν· ἐτρύπησεν τετρῆνα ι· τρῆσαι τετρήχε ι· τετράχυντο.

tau 646 πεπύκνωτο. τετάρακτο. ἢ θορύβου πλήρης ἦν * τε ῦ· τίνος τετρίγε ι· ἔτριζεν τέτριγ ε· τρίζει.

tau 649 [τέτριγεν] τετριγῶτα ς· τρίζοντας τετριγυῖ α· [τετρωμένη.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 651] τρίζουσα τετριμμέν η· πεπατημένη ὁδός τέτρομο ς· τρόμος τετροπωμένου ς· νενικημένους τετρόφασι ν· ἀπενηνόχασι τέτροφ ε· πέπηγε.

tau 656 πέφυκε. [ἐ]μετεώρισται τετρυκότεσσ ι· κεκυπρωκόσι τετρυμένο ν· λεπτόν.

tau 658 καταπεπονημένον. διεφθαρμένον τετρυ [ο]μένο ς· τετρυχωμένος.

tau 659 δεδαπανημένος ἐν κακοῖς τετρῦσθα ι· καταδεδαπανῆσθαι.

tau 660 καταπεπονῆσθαι τετρυφάλει α· περικεφαλαία τετρυχωμένο ς· καταπεπονημένος * τέτραλο ν· τετράϊππον τετρωμέν η· πληγεῖσα τετρωμένο ς· πεπληγμένος τέτρωρο ν· τετράϊππον ἅρμα τέττ α· νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις τέτταρα ξύλ α· ἐπὶ τῆς θύρας οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί Τέττιγος ἕδρανο ν· ἡ Ταίναρος.

tau 669 Τέττιξ γὰρ ὁ Κρὴς Ταίναρον ἔκτισεν τεττιγοφόρα ς· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἶρον χρυσοῦς τέτ(τιγ)ας τέττι ξ· ἔξω τοῦ συνήθους ζώου παρὰ Ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται ξένοι, οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες τετυγμέν α· σύνθετα, πεποιημένα.

tau 672 πεφροντισμένα τετύκοντ ο· ἡτοιμάζοντο τέτυκτα ι· κατεσκεύασται τετύλωτα ι· ἐμπέφρακται τετυρευμένο ν· συγκείμενον.

tau 676 ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος τετύσκετ ο· κατεσκευάζετο τετύσκω ν· ἐμφανίζων τετύφωτα ι· ἀπόλωλεν.

tau 679 ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπῄρθη τετυφῶσθα ι· μεμηνέναι τετύχῃσ ι· τύχῃ.

tau 681 παρατύχῃ [τετώμενο ι· ὑστερούμενοι.

tau 682 ἐνδεῶς ἔχοντες τευάζοντε ς· πλανώμενοι] τευθίδε ς· σηπίαι.

tau 684 θρίσ(σ)αι τευθί ς· πέμμα πλακουντῶδες.

tau 685 καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου Τεῦκρο ι· οἱ Τρῶες.

tau 686 καὶ οἱ ποιηταί τεῦκρο ν· ποιητήν τευκτῆρο ς· ποιητοῦ τευκτοῖ ς· κατασκευασθεῖσιν τευκτό ν· χειροποιητόν, κατασκευαστόν τευμᾶτα ι· τεχνάζει.

tau 691 τιμᾶται Τεύμη ς· ποταμὸς Θηβῶν Τευμησί α· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανὰ εἰρήκασιν Τευμησσό ς· ὄρος Βοιωτίας τεῦξα ι· ποιῆσαι, κατασκευάσαι τεῦξα ν· κατεσκεύασαν τεῦξ ε· κατεσκεύασε τεῦξι ς· κατασκευή, ποίησις τευξομέν η· ποιήσουσα τευξόμεθ α· τύχωμεν τευτάζε ι· σκευωρεῖ.

tau 701 ἡσυχάζει. διατρίβει. οἱ δὲ φροντίζει [τευτέξετα ι· τε[υ]χνάζει.

tau 702 τέμνεται] τευτάζοντε ς· πλανώμενοι τευτασμό ς· στραγγεία τευτᾶτ (α ι)· τεχνᾶται τεύχε α· ὅπλα, οὐ μόνον τὰ πολεμικά, ἀλλὰ (καὶ) τῆς νεώς, καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα· ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης τεῦχ ε· κατεσκεύασε τεύχε ι· ποιεῖ τεύχ η· ὅπλα τευχηστα ί· ὁπλῖται τεῦχο ς· βιβλίον.

tau 711 ὅπλον. ἄγγος, σκεῦος τεύχοντε ς· κατασκευάζοντες τεῦχρο ς· ἀδελφὸς νόθος τεύχ ω· κατασκευάζω τεύχωντα ι· σάττωνται.

tau 715 ὁπλίζωνται τέφρ α· σποδός τεφρό ν· σποδόν, φαιόν, πολιόν * τέφρ α· σποδός, κόνις * τέφρη καὶ τεφρό ν· ὁμοίως τεφρώσα ς· σποδώσας τεχνάζ ω· τεχνάζομαι τέχν η· ἐπιστήμη.

tau 722 ἢ δόλος. καὶ ἀτέχνω ς· ἀδόλως τεχνήματ α· κατασκευάσματα * τεχνήσομα ι· ἐπινοήσω.

tau 724 τεχνάσομαι τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτε ς· .

tau 725 .... τέ ῳ· τινί.

tau 726 ἢ τοὺς σούς, δυϊκῶς τέων δ έ· ποίων δέ.

tau 727 ἢ τῶν σῶν δέ τεωρεῖ ς· δραπέται.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 728 κακοῦργοι, λῃσταί τέωρο ς· συκοφάντης.

tau 729 καὶ τὰ ὅμοια τέω ς· ἕως, μέχρι.

tau 730 ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως. ἢ τότε. ἢ ἐν τοιούτῳ. τηνικαῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον τ ῆ· ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν.

tau 731 καὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. [ἢ λάβε.] ἢ σέ. ἢ ταύτῃ. ἢ σή. χωρὶς τοῦ ι προστακτικὸν ἀνάλογον τῷ λάβε· Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον * τ ῆ· λάβε, δέξαι * τῇ ἁδρότητ ι· τῇ ὑψηλότητι [τῇ ἀλέσθ η· τῇ ἁμάξῃ] τῇ ἄλλω ς· τῇ ματαίως τήβεννο ς· εἶδος περιβολαίου παρὰ Ῥωμαίοις τήβη θ· περίτιος μήν τηγανίτη ς· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος τῇδ ε· ὧδε, ἐνταῦθα τηθαλλαδοῦς ἢ τηθαμμωδοῦς [η]· ὁ γυναικοτραφής.

tau 740 ἄλλοι τὴν ὑπὸ τήθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι τὴν μαμμόθρεπτον καὶ σπάταλον τήθε α· ὄστρεα τήθεα (διφῶ ν)· τὰ ἄῤῥυγα, ἢ ὄστρεα ζητῶν τήθ η· ἡ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς (μήτηρ), ἡ καὶ μάμμη, καὶ τηθί ς· ἡ τῶν γονέων ἀδελφή [τηθηνό ν· ἐράσμιον] τηθύ α· τενάγη, ἃ προχέουσιν οἱ ποταμοί.

tau 745 καὶ εἶδος ὀστρέων Τηθύ ς· ἡ γῆ .

tau 747 . .τηι ῥινῶι σχέτ ο· ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεσχέθη, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὅπλῳ, ἢ ἐν τῇ βελέῃ τηκεδανοῖ ο· τηκομένου, τήκοντος * τήκε ι· φθείρει.

tau 749 δαπανᾷ. λεπτύνει τηκεδώ ν· φθίσις, τῆξις τηκόμενο ς· φθειρόμενος.

tau 751 λεπτυνόμενος. δαπανώμενος τηλαυγέ ς· τηλέσκοπον.

tau 752 καθαρόν * τῆλ ε· μακράν.

tau 753 πόῤῥω * τηλαύγημ α· ἀρχὴ λέπρας * τηλαυγήσεω ς· λαμπρότητος * τηλαυγῶ ς· λαμπρῶς (*) τηλεδαπο ί· οἱ πόῤῥωθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου δαπέδου.

tau 757 ξένος ἀλλοδαπής. καὶ τηλεδαπός ὅμοιον * τῆλε δ έ· μακρὰν δέ Τηλεβόα ι· οἱ Τάφιοι * τηλεθάο ν· θάλλον, ἀκμάζον, εὐανθές * τηλεθόωσα ν· θάλλουσαν, θάλπουσαν τηλέθροο ν· ὀξύφωνον, μεγαλόφωνον * τηλεκλειτο ί· πόῤῥω ἔνδοξοι * τηλεκλυτ ά· ἔνδοξα, καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα * Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμε ν· πρός με καὶ Τηλεμάχῳ ἔσται ὁ λόγος * τηλέπυλο ν· μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας.

tau 766 ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ, [ἢ στύλου πύλαι] τηλεσκόπο ς· πόῤῥω ὁρῶν τηλεφανή ς· μακρόθεν φαινομένη τηλεφανέ ς· φαινόμενον μακρόθεν Τηλεφίδη ν· Τηλέφου υἱόν τηλέφιλο ν· φυτόν τι.

tau 771 τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον τηλί α· σηλία, ἐν ᾗ διαμάττεται τὰ ἄλευρα.

tau 772 ἢ περιφέρεια κοσκίνου τήλιδ α· οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμο(σ)μένην τηλικαῦτ α· τοιαῦτα τηλίκο ς· τηλικοῦτος.

tau 775 ἢ νήπιος τηλικώτατο ν· πρεσβύτατον.

tau 776 ποῤῥώτατον τηλόθε ν· πόῤῥωθεν τηλόθ ι· ὁμοίως τηλουρό ν· πόῤῥω ἀφωρισμένην.

tau 779 τινὲς μὲν ὡς πανοῦργον, τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν τῷ τόνῳ τηλοῦρο ς· μακρόθεν ἀποθείς τηλυγέτη ν· μονογενῆ τηλύγετο ς· ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γεγονώς, ἐπὶ γήρᾳ παῖς μονογενής τηλυγέτων ἀποικιῶ ν· τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν τηλωπό ν· μακρόθεν φαινόμενον τημελεί α· θεραπεία.

tau 785 ἐπιμέλεια τημελέ ς· ἐπιμελές, σπουδαῖον τημελητή ς· ἐπιμελητής τημελῆσα ι· θλῖψαι.

tau 788 φιλοκαλῆσαι. σπουδάσαι. καὶ τημελήσαντες καὶ τημελούμενοι ὁμοίως τήμερο ν· Ἀττικοὶ [τήμερο ς] καὶ τήμερα λέγουσιν τῇ 'μ ῇ· τῇ ἐμῇ ἕπεσθαι τῆμο ς· τηνικαῦτα, τότε τή ν· ὁτὲ μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 792 καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην· τήν ποτε Φοίνικες τηνάλλω ς· τὴν μάτην τήνδ ε· ταύτην τήνεβλο ς· ἐφύμνιον, ἀφ' οὗ ὁ νικῶν τήνεβλος τήνεβλ α· τὰ ἐφύμνια ᾀδόμενα τοῖς νικῶσι τὴν ἐπιδεξιά ν· περιέφερον ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπὶ δεξιὰ τὸ πάλαι κιθάραν, εἶτα μυῤῥίνην, πρὸς ἣν ᾖδον τηνεσμό ς· νόσημα περὶ τὰ ἔντερα * τὴν εὐπερίστατο ν· τὴν εὔκολον τηνήδε, ἐποίησε δέ σοι τὴν ἠϊόν α· τὴν αἰγιαλόν τήνη ς· ἕως. [1]

tau 801 Ταραντῖνοι Τηνί α· ἔχιδνα.

tau 802 ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην τηνικάδ ε· τότε δέ τηνικαῦτ α· [πότε.

tau 804 ἢ] τότε τὴν κύλικ α· τὴν φιάλην, τὸ ποτήριον τὴν παῖδ α· τὴν παρθένον τὴν προσήκουσα ν· τὴν ὀφειλομένην τὴν φειδ ώ· τὸ φείδεσθαι τῆξι ς· φθίσις, νόσος.

tau 809 παρὰ τὸ τήκεσθαι τῇ ὀρέξε ι· τῇ ἐπιθυμίᾳ [τήποδ α· λέβητα.

tau 811 τρισκελῆ, χαλκίον] τῇ πρὸς ἀκτῖν α· τῇ ἀνατολῇ [τήπτε δέ σε χρε ώ· τίς δέ σε χρεία κατέλαβεν;] τηρε ῖ· φυλάσσει, φρουρεῖ Τήρ (ε)ι α· ὄρος Τρωάδος Τηρία ς· ποταμὸς Σικελίας τῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλ ε· ταῖς ἐν θαλάσσῃ κορώναις.

tau 817 προσημαίνουσι δὲ αὗται τοὺς χειμῶνας τῆς ἄλη ς· τῆς πλάνης τῆς δεῦρ ο· τοῦ παρόντος τῆσδε φύσεω ς· ταύτης τῆς φύσεως τῆς κουστωδία ς· τοῦ συστήματος τῆς ὑπερῴα ς· τοῦ οὐρανίσκου τήτε ι· σπάνει τῆτε ς· ἐν τῷδε τῷ ἔτει.

tau 824 οἱ δὲ Δωριεῖς σᾶτές φασιν· ὅθεν σατανίους πυροὺς [καὶ] μὴ τελεσφοροῦντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους τήτ η· ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις τητωμέν η· στερ[ρ]ομένη [τητθ ή· μάμμη.

tau 827 θεία] [τητύμ α· ἀληθῆ] τητωμένο υ· στερ[ρ]ομένου τητώμενο ν· στερισκόμενον Τηΰγετο ν· ὄρος τηϋσίη ν· ματαίαν· σὺ δὲ (τη)υσίην ὁδὸν ἔλθῃς τινὲς ἀρχ(α)ίαν· ἄλλοι βλαβεράν, ἢ περιβόητον τηΰσιο ν· μάταιον τιάλλακτο ν· Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτῳ ἔμβαμμά τι [τιαλέσθη ν· τὴν ἅμαξαν] τιάρ α· ἡ λεγομένη κυρβασία.

tau 836 ταύτῃ δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο ὀρθῇ· οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑποκεκλιμένῃ. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α′ ἀῤῥενικῶς τιάρι ς· λόφος τῆς περικεφαλαίας, περίθεμ[εν]α κεφαλῆς, καμελαύκιον * τιβάθω ν· τιμώμενος Τιάσσ α· κρήνη ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

tau 839 τινὲς δὲ ποταμόν τίβδαινο ν· φίλον τιβδε ῖ· φοβεῖται τιβήν [ο ς]· λέβης, τρίπους τιγά ς· εἶδος ἀμπέλου τίγγ α· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις.

tau 844 Ἡρακλέων δὲ οὐ διελὼν τιγγάβαρυ τὸ κιννάβαρι[ν] λέγει τιγόνιο ν· εἶδός τι Ἀριστοτέλει Τίγρη ς· ποταμὸς Περσῶν.

tau 846 καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος. καὶ ζῶον [παρὰ μὲν Ἰουδαίοις Φορά δ , παρὰ δὲ Ἕλλησι] τίγρις τί δα ί· τί γὰρ ἄλλο, ἢ τί γὰρ; Κρῆτες.

tau 847 Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε. Ἀττικοὶ διὰ τί δή τί δή ποτ ε· διὰ τί τί δῆτά σο ι· διὰ τί σοι τί δόστορ ε· τί ποιεῖτε; Ταραντῖνοι τίε ι· τιμᾷ, σέβεται, αἰδεῖται τίεσκε μύθου ς· ἐτίμα λόγους τιέσκετ ο· ἐτιμᾶτο τίεσκο ν· ἐτίμων τίετ ο· ἐτιμᾶτο τί η· διὰ τί, ἱνατί [τιήν η· ἡ βασίλισσα] τιήρη (ς)· τὸ ὀξύ .

tau 858 ..... Πέρσαι τιητιβεῖ ν· τιμωρεῖσθαι τιθα ί· τιθασσαί.

tau 860 τέλειαι. ἐργάτιδες. πραεῖαι τιθαιβώσσει ν· βόσκειν.

tau 861 ἐργάζεσθαι. τρέφειν, ἐθήβειν. θησαυρίζειν. ἀγαπᾶν. θορυβεῖν. τιθέναι τὴν βόσιν, τουτέστι τὴν τροφήν τιθαιβώσσουσι ν· ἐναποτίθενται, ἀποθησαυρίζουσι τὴν τροφὴν αἱ μέλιτται, τὸν λεγόμενον μελίκηρον τιθαιβώσσουσ ι· τιθέασι.

tau 863 φυλάσσουσι τίθε ι· ἐνετίθει, ἐδίδου [τιθεῖο ν· μαστός] τίθεισθ α· ποιεῖς τιθέντε ς· ποιοῦντες τίθεντ ο· παρεσκευάζοντο [τίθεο ν· ἰσόθεον] [τιθ ή· τροφός] τιθήνα ς· τροφούς, τιτ(θ)άς * τιθασσεύε ι· ἡμεροῖ, πραΰνει τιθηνε ῖ· τρέφει τιθηνεύετα ι· ὅμοιον τιθηνευόμενο ς· τρεφόμενος.

tau 875 ἀσκῶν τιθήν η· τροφός.

tau 876 μοσχοτρόφος. ἢ ὁ τὰ τι(τ)θευόμενα τημελῶν παιδία. οἱ δὲ τιθηνό ν· τὸν ἐράσμιον * τιθήμενο ν· παρατιθέμενον, ὅ ἐστι καθοπλιζόμενον τιθηνόκομον γένο ς· τοὺς Αἰθίοπας, ἐπεὶ μέλανες καὶ κομῆται τιθηνούμενο ς· τρέφων.

tau 879 Τιθηνός γὰρ ἡ τροφός, καὶ τιτθοί οἱ μαστοί τίθησ ι· τιθεῖ τιθίαστα ι· τιμᾶν Τιθράσι α· χαλεπά, τραχέα Τιθωνόκομο ν· ἔθνος μέλαν μὲν τὸ ὅλον σῶμα, λευκὸν δὲ τὰς κόμας τί ἱκανό ν· τί ὄφελος τί κε ν· τί ἄν τίκτει ν· καὶ ἐπὶ ἀῤῥένων· τίκτεν ἀνὴρ ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι τιλία ι· αἴγειροι [τιλλ ά· πτερά] τίλλε ι· ἀνα(σ)πᾷ.

tau 889 μέμφεται. διαβάλλει. ἀποσκώπτει τιλλομέν η· λοιδορουμένη τιλμό ς· παιδιά τιλτό ν· εἶδος ταριχίου τιμᾴδιο ν· μικρὰ τιμή τί μαθώ ν· τί βουλόμενος τιμαλφεῖ ν· τιμᾶν τιμαλφή ς· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη· Ἴων Φοίνικι δευτέρῳ.

tau 896 τινὲς μὲν τὴν ἰώνιον, Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου * τιμα ί· ὠνα(ί)· τιμήματα τιμαλφέστατ α· τιμιώτατα, πολύτιμα.

tau 898 ἢ ὁσιώτατα [Τιμάνα ξ· ὁ πρωκτός.

tau 899 ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Θεόδωρος] τιμᾶσ ι· τίουσιν τιμά (σ) ω· τιμήσω τιμ ή· δόξα.

tau 902 ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία, ἢ ἀντέκτισις ἡ κυρία τί μέλλει (ς)· τί βραδύνεις τιμηδέ ς· εὐλαβές τιμήεντο ς· ἐντίμου τιμήορο ς· τιμωρός.

tau 906 βοηθός τιμηρύει ν· τιμιοπωλῶν τιμῆ ς· τίσεως τιμήσεω ς· ζημίας τιμητα ί· οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν τίμιο ς· ἔντιμος, ἔνδοξος τιμιουλκῶ ν· τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἕλκων τὴν τιμήν τιμουλκῶ ν· αἰτῶν, καὶ ἀπαιτῶν τιμοῦντα ς· τιμίους ὄντας τιμοῦχο ς· ἔντιμος.

tau 915 ἀξιόλογος. καὶ ἄρχων, ἰσχυρότατος, μέγιστος τιμῶμα ι· καταδικάζω τιμώμενο ς· εὐθυνόμενος.

tau 917 καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτίμια πατρός τιμωρεῖσθα ι· κολάζεσθαι τιμωρί α· πρόστιμον, ἀνταπόδοσις.

tau 919 κόλασις. ἢ τιμὴ παρὰ Λυσίᾳ τιμωροῦσ ι· καταπονοῦσιν.

tau 920 ἐκδικοῦσιν τί ν· σοί.

tau 921 ἢ τινά τινακτοπήλη ξ· σεισολόφος τινθαλέ ῳ· πυρί.

tau 923 διαθέρμῳ τινθαλέο ν· διάπυρον.

tau 924 διάφορον. διεφθαρμένον. διαφανές τιννεῖ ν· ἀποδοῦναι * τί νυ βείομα ι· τί δὴ μέλ[λ]ω βιοῦ(ν), ὅ ἐστι ζῆν * τιν [ν]ύμενο ν· ἀπαιτούμενον.

tau 927 ἀποδιδόμενον τίν [ν]υντα ι· τιμωροῦνται τιν [ν]ύω ν· ἀποδιδῶν τιντό ν· ἑφθόν τῖξο ν· δεῖξον τιοίμη ν· τίμιος εἴην τίοιτ ο· τιμηθείη τίο ν· μέσον ἡμέρας ἐτίμουν τίον ἑτέρων, τὰ ἀπρεπῆ τί ὀνήσ ω· τί ὠφελήσω τίπτ ε· τί δήποτε.

tau 937 ἢ κατὰ συγκοπὴν τί ποτε. ἢ διὰ τί, ἢ ἱνατί τίπτε δέ σε χρεώ (ν)· τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει τίπτε μ ε· διὰ τί με τί πράττει ς· τί ποιεῖς [τίρε α· ἄστρα] τί ῥέζει ς· τί πράττεις [τίρετα ι· καταμολύνεται.

tau 944 καταπονεῖται] τίριο ς· θέρου(ς).

tau 945 Κρῆτες Τίρυνθ α· πόλις ἐν Ἄργει Τιρύνθιον Ἄργο ς· τὰς Μυκήνας Τιρύνθιον πλίνθε (υ)μ α· ἀντὶ τοῦ [τὸ] τεῖχος.

tau 948 ὑπὸ Κυκλώπων δὲ κατεσκεύαστο * τισάμενο ν· καταπονούμενον * τίσασθα ι· τιμωρίας λαβεῖν * τίσατ ο· ἐτιμωρήσατο τῖσα ι· ἀποδοῦναι τίς γά ρ· τίς δή τίς δ ’ αὖ το ι· τί(ς) δέ σοι τίσ [ο] ι· ποίοις τίσεια ν· τιμωρίαν δοῖεν τίσι ς· ἀντέκτισις.

tau 957

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀτιμία. ποινή, τιμωρία τίς κε ν· τίς ἄν τίσις, τί ποτε τῖσο ν· τίμησον τίσομα ι· τιμωρήσομαι τίς γά ρ· τίς δή τίσουσ ι· τιμωρήσονται τίς τρόπο ς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων τίσ ω· ἀποδώσω.

tau 965 τιμήσω τίτα ι· εὔποροι.

tau 966 ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων τιταινόμενο ς· τρέχων.

tau 967 ἕλκων. τ(ε)ινόμενος τίτα ι .

tau 968 νο ν· ἕλκουσι. τείνουσι τιταίνει ν· σπεύδειν.

tau 969 τείνειν. κραδαίνειν. ἕλκειν. τίσιν λαμβάνειν. τιμωρεῖν τιταινομέν ω· ἐκτετακότε τιτά ν· παιδεραστής.

tau 971 [καὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὄνομα] Τιτανίδ α· τὴν Εὔβοιαν, παρόσον Βριάρεω[ς] θυγάτηρ ἦν.

tau 972 ἔνιοι δὲ τὴν Ἀσωποῦ φασι Τιτᾶνε ς· τιμωροί, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν.

tau 973 ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτῖσαι ἀτιτᾶνες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνες Τιτανὶς γ ῆ· ἤτοι πᾶσα ἡ γῆ, (ἢ) ἡ (Ἀττικὴ) ἀπὸ τῶν κατασχόντων τίτανο ς· [ὄρος Θεσσαλίας.

tau 975] καὶ κονία, ἄσβεστος. οἱ δὲ τιγύψου χρῖσμα .

tau 976 . τιτανωμένα ς· γεγυψωμένας τιτανωτὴ χρό α· γυψωτή, ἢ λευκόχροος * Τιταρήσιο ς· ποταμὸς Ἠπείρου τίτα ξ· ἔντιμος.

tau 979 ἢ δυνάστης. οἱ δὲ βασιλεύς [τιτᾶσθα ι· στερήσασθαι] [τιτένω ν· τείνων.

tau 981 πέμπων. ἕλκων] Τιτῆνε ς· Οὐρανοῦ παῖδες τιτῆνα ι· βασιλίδες .

tau 983 ...... ἢ Ἕκτορος Λύτροις τίτθα ι· τροφοί τίτθε ν· τίκτειν τιτθίο ν· τιτθός.

tau 986 μαστός τιτθ ή· ἡ τροφός τι τίε ι· τιμᾷ τί ρ· τίς.

tau 989 Λάκωνες τίτλο ς· πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον Τίτορμο ς· οὗτος Αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει τιτρᾶτα ι· τρυπᾶται.

tau 992 διανοίγεται τιτυβίζε ι· ὡς χελιδὼν φωνεῖ τιτύπα ι· αἱ ἐμπύλαι· αἱ πλάναι τιτύρα ς· ὄρνις ποιός.

tau 995 ἢ τιτυρώδης τίτυρο ς· σάτυρος.

tau 996 κάλαμος. ἢ ὄρνις τιτύρινο ς· μόναυλος.

tau 997 ἢ αὐλὸς καλάμινος τιτύσκετ ο· ἡτοιμάζετο, παρεσκευάζετο.

tau 998 κατεστοχάζετο τιτυσκόμενο ι· εὐστοχοῦντες, στοχαζόμενοι τιτυσκόμενο ς· τὰ αὐτά τιτ ώ· ἠώς.

tau 1001 ἢ αὔριον. ἢ τινί τί ὑμῖν διαφέρε ι· τί ὑμῖν μέλει τίφα ι· αἱ ὀλύραι.

tau 1003 καὶ τιφή ἐν τοῖς ἕλεσι τιφαία ς· τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις τίφια ὄρνε α· τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα τῖφο ς· ἕλος Τῖφυ ς· ὁ ἐφιάλτης, νέαλυς.

tau 1007 καὶ ὁ τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης τί φ ῶ· τί εἴπω [τιχίζομα ι· σκέπομαι] τί ω· σοῦ.

tau 1010 ἢ τιμῶ. ἢ τύχω τλᾶθ ι· ὑπόμεινον τλαιπαθέ ς· ταλαίπωρε τλά ς· ὑπομείνας.

tau 1013 ἢ ποιήσας τλασίφρον α· ὑπομονητικόν τλήθ α· ὡραία.

tau 1015 Κυρηναῖοι τλήθυμο ς· ἰσχυροκάρδιος * τλήμω ν· ὑπομονητικός [τλημαθεῖ ν· ταλαιπωρεῖν, πονεῖν] τλημόνω ς· ἐλεεινῶς τλῆνα ι· ὑπομεῖναι.

tau 1020 τολμῆσαι. παθεῖν τληπάθεια ι· ὑπομοναί, ταλαιπωρίαι τληπαθή ς· ὑπομονητικός τλῆσι ς· τόλμα.

tau 1023 θράσος τλησίπονο ς· τολμηρός, καρτερικός τλῆτ ε· ὑπομείνατε τλητικῶ ς· ὑπομονητικῶς τλητῶ ν· ὑπομονητικῶν τμάγε ν· διεχωρίσθησαν, διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν Τμάριο ν· ὄρος Ἀρκαδίας Τμάριο ς· Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ τμήγα ς· γατόμος.

tau 1031 ἀροτήρ τμῆγο ς· ἀρότης.

tau 1032 βούτμημα τμήδη ν· τμητικῶς, τομῶς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1033 ταχέως. ἀποκεχ(ω)ρισμένως. βέλτιον δέ, ὅσον ἐπιτεμεῖν, καὶ οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι· τμήδην αὐχέν’ ἐπῆλθεν τμηθεῖσ α· κοπεῖσα τμηθῆνα ι· τμῆξα ι· τεμεῖν.

tau 1036 (δια)λαβεῖν τμήξα ς· τὰ αὐτά τμητό ς· τμῆμα Τμῶλο ς· ὄρος.

tau 1039 καὶ ποταμός τ ό· τὸ ἄρθρον οὐδέτερον προτακτικόν [ἢ γὰρ] τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδ(ο)ιο[ν] καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο· (τὸ) μὲν οὔποτε φύλ(λ)α [τε] καὶ ὄζους φύσει τοάκη ς· χιτὼν σχιστός τόβλικο ς· κρουματίου μίμησις τόγε ἧκο ν· ὅσον δυνατόν τογέρ α· μοιχός. [5]

tau 1044 λαλαχός τὸ δ ’ αὐτ ό· τὸ αὐτὸ δέ.

tau 1045 ὁμοίως δέ τὸ δεῖ ν· τὸ δέον τὸ δήϊο ν· τὸ πολέμιον τό δ ’ ἱκάνει ς· ἔνθαδε ἥκεις τὸ ἐνσώματο ν· τὸ μετὰ σώματος τὸ ἠλύσιο ν· ὁ παράδεισος τὸ ἤνυστρο ν· μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων * τὸ θε έ· π[αρ]αστάς το ί· οἵ.

tau 1053 οὗτοι. καὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός. [καὶ ἀντὶ τούτοις] τοῖ α· τοιαύτας, τοιάσδε τοιγά ρ· τοιγαροῦν.

tau 1055 σύνδεσμος τοιγαροῦ ν· ὅθεν δή.

tau 1056 ἢ οὐκοῦν τοιγάρτο ι· καὶ γάρ.

tau 1057 τοιγάρτοι τοίδε γ ε· ἐκεῖνοι δέ, ἢ οὗτοί γε τοιθορύκτρι α· ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα τοιθορύσσει ν· σείειν τὸ ἱερό ν· τὸ θεῖον τοί κε ν· οἵτινες ἄν τοῖ ν· τί ποτε.

tau 1063 Κρῆτες τοῖϊ ν· ἐκείνων τοίνυ ν· διὰ τοῦτο [τοινισταφράσα ι· ἀγγεῖλαι.

tau 1066 εἰπεῖν] τοῖ ο· [τοῦτο.

tau 1067 ἢ] αὐτοῦ τοῖο ι· τοιοῦτοι· ἀγαθοί τοῖο ν· τοιοῦτον.

tau 1069 οὕτως ἀγαθόν. τοῦτον. τάσσεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ τοῖο ς· τοιοῦτος τοίοις δ έ· τοιούτοις δέ τοίου ς· τοιούτους τοί ῥ α· οἵτινες δή τοῖ ς· τούτοις τοῖσ ι· τοῖς σοῖς.

tau 1075 ἢ ἐν ἑαυτοῖς. ἢ ἐν τούτοις τοῖς τῇδ ε· τοῖς ἐνθάδε τοῖς τυχοῦσ ι· τοῖς ἐντυγχάνουσι τοιχοδιφήτω ρ· τοιχωρύχος τοῖχο ς· τοῦ πλοίου ἡ πλευρά τοιχωρύχο ς· ληστής, κλέπτης τοίω ς· ἰσχυρῶς.

tau 1081 καλῶς. ἀκριβῶς τοκάδε ρ· ἔγκυοι τὸ κα ί· διὸ καί τὸ κατὰ γᾶς ξίφο ς· θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον τοκέε ς· πατέρες, γονεῖς τοκεῦσ ι· γονεῦσιν.

tau 1086 ἐγγόνοις τοκέω ν· γονέων τόκο ς· γένεσις τὸ κρήγυο ν· τὸ ἀληθές τὸ κῦρο ς· ἡ ἐξουσία, ἡ δεσποτεία [τόλ α· τότε] τὸ λαιό ν· τὸ ἀριστερόν [τολέσπευσε ν· εἰργάσατο] τολμήσ ω· καρτερήσω τολμητία ς· προπετής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν τόλυ ξ· αἰδοῖον * τὸ λοβό ν· τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός τολύπα ι· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον τολυπεύει ν· ταλαιπωρεῖν.

tau 1099 μοχθεῖν. στρέφειν. μηχανᾶσθαι. ἐργάζεσθαι τολύπευμ α· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον το [π ο]λυπεύσα ς· κατεργασάμενος τολύπευσε ν· ἐξειργάσατο τολυπευτικώτατο ς· ἐργαστικώτατος.

tau 1103 ἐπιτελεστικώτατος τολύπ η· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ἃ καὶ βήρηκας καλοῦσιν.

tau 1104 καὶ ἀγαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης Τόμαρο ς· τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος.

tau 1105 καὶ προφήτης. καὶ ἱερεύς. καὶ θύτης. καὶ μάντις τὸ μέταζ ε· τηνικάδε τὸ μελάνδρυο ς· τὸ μέσον τοῦ ξύλου· διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος.

tau 1107 ἄλλοι δὲ διαστείλαντες τὸ μέλαν δρυός εἰς δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέσον τῆς δρυὸς μέρος μέλαν εἶναι καὶ ἄσηπτον διαμένειν τομεύουσ ι· τέμνουσι τομεύ ς· τμήτης, ἤγουν ὁ τέμνων τομ ή· ἡ ῥίζα, ὅθεν ἐτμήθη.

tau 1110 καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους τομί α· τὰ ἀποτμήματα, καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ.

tau 1111 οἱ δὲ τὰ ἱερά, ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν τό μο ι· τοῦτό μοι τόμο ς· χάρτης.

tau 1113 ἢ ὁ τέμνων τόμουρο ι· προφῆται.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1114 ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι. διάκονοι τομώτερο ς· ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν τό ν· ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς.

tau 1116 ἢ τοῦτον. ἢ ὅντινα τοναί α· φωνῆς τάσις τὸν ἀ φ ’ ἱερᾶ ς· γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν, ἱερὰ καλουμένη τὸν δ ’ ἄ ρ· πρὸς τοῦτον δέ τὸν εὐθυτεν ῆ· τὸν ὀρθόν τονθορύζε ι· ἀτάκτως λαλεῖ.

tau 1121 γογγύζει. ψιθυρίζει. καὶ τονθρίζει τὰ αὐτά τονθρύ ς· φωνή τόνθω ν· παρὰ Κορίννῃ ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα τόνο ς· ἔντασις, ἰσχύς, ῥώμη, δύναμις τόνου ς· τὰς κειρίας ἀπὸ τοῦ τετάσθαι τὸν ὀπισθότατο ν· τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον, τὸν ἔσχατον τὸν οὐδό ν· τὸν βατῆρα ὁδοποιόν τόν ῥ α· τὸν δή τὸν σό ν· τὸν ἴδιον.

tau 1129 τέρ[τρε]μονα, τὸ τέλος τό νυ γὰρ κατεάξαμε ν· τοῦτο γὰρ τὸ δόρυ κατεάξαμεν τόν ῳ· λίαν [τέρατι τοξεύομα ι· ἀποστεροῦμαι .

tau 1132 ... τοξεύοντ ο· τόξα ἔτεινον Τοξίου βουνό ς· τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι.

tau 1134 βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς Νάπην λεγομένην· ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ Πύθωνος τόξο ν· κυρίως αὐτὸ τόξον.

tau 1135 δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν, καὶ αὐτὰ τὰ βέλη τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦ ς· συστρέφειν αὐτάς τοξότα ι· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται τοξότα λωβητή ρ· διὰ τόξων λωβώμενε, καὶ βλάπτων· ἀφ’ οὗ τὸν δειλὸν λέγει τοξότη ς· πολεμιστής τόξου πῆχυ ν· τὸ ὅλον τόξον, κατὰ ἀντεπέκτασιν τῆς νευρᾶς τό ο ἰ· ὅπερ αὐτῷ τὸ ὄντω ς· τὸ ἀληθῶς [τόοσα μέμηλ ε· τοσαῦτα φροντίζει] τὸ ὅσον ἐ π ’ ἐμο ί· τὸ κατὰ δύναμιν τοπάζε ι· εἰκάζει.

tau 1145 ἱδρύει. ὑποπτεύει. στοχάζεται [ἢ τοθάζε ι] τὸ παράπα ν· παντελῶς τὸ πάροιθε ν· τὸ πρὸ τούτου τὸ παρὸν εὖ τίθεσ ο· παροιμία, ἧς καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ μνημονεύει τοπάσα ι· ὑπονοῆσαι.

tau 1149 ὑπολαβεῖν τοπαστέο ν· ὑποληπτέον.

tau 1150 ὑπονοητέον τὸ περιό ν· πλῆθος τοπήϊ α· ὅπλα νεώς, σχοινία, τοπεῖα, κάλοι τὸ πρὸς ἀκτῖν α· τὸ πρὸς ἀνατολήν τὸ προμηθέ [υ] ς· τὸ προνοητικόν τὸ προσεχέ ς· τὸ ἐγγύς τὸ πρῶτο ν· τὸ πρεσβύτατον [τοπυργίαι ς· ἐμπυρισμοῖς] τό ῥ α· ὅπερ δή τόρβηλο ς· μεμψίμοιρος Τόργιο ν· ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες.

tau 1160 ἀφ’ οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι τόργο ς· εἶδος γυπὸς αἱματοῤῥόφου.

tau 1161 ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ Σικελιώταις τορεῖ ν· τορῆσαι, τρῆσαι, τεμεῖν τορέλλ η· ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θρᾳκικόν τορκιμό ν· τὸ βαρὺ καὶ μισητόν τόρμ η· εὐθὺς δρόμος κατὰ τέχνην.

tau 1165 καὶ στροφή. καὶ σύμπας (δρόμος) τορμί ς· ἡ δέσποινα τόρμο ς· ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ, εἰς ἣν ὁ ἄξων .

tau 1167 ... τορνεύε ι· γλύφει τορνευτα ί· γλύπται τόρνο ς· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα περιγράφεται τορνῶσα ι· περιγράψαι.

tau 1171 κυκλῶσαι τορνώσα ς· τῷ κύκλῳ περιγράψας τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρο ν· ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι τὸ ῥόθιο ν· τὸ κῦμα τόρο ν· λιθ(οκοπ)ικὸν σκεῦος.

tau 1175 ἢ μεγαλόφωνον τορόνο ς· τόρνος.

tau 1176 Ταραντῖνοι τόρο ς· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

tau 1177 καὶ εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται * τορόν τ ι· ὀξεῖα [τορό ῳ· ἐργαλείῳ.

tau 1179 ὀξεῖ, ἀκριβεῖ, τρανῷ, ἰσχυρῷ, μεγάλῳ] τόῤῥ α· ὅπερ δή [τόρτυρ α· τῶν κεραμίων προμήκης πυθμήν] τορτυρόμενο ν· νιφόμενον τορύν η· σιτῶδές τι τόσα καὶ τόσ α· ἢ τοσαῦτα τὸ σέλα ς· ἡ ἔκλαμψις τὸ σίνεσθα ι· τὸ βλάπτεσθαι τὸ σκάφο ς· τὸ πλοῖον τόσσο ν· τοσοῦτον, τηλικοῦτον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1188 λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ τὸ σὸν μένο ς· τὴν σὴν ὀργήν τοσοῦτο ν· ὅλον τοῦτο τὸ σταῖ ς· τὸ ἄλευρον τόσῳ μᾶλλο ν· ὅσῳ πλέον τὸ τάχο ς· συντόμως τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθώ ν· εὐρὺ καὶ μέγα μοι χάσμα γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται· ὅπερ ἐστὶν ἀποθάνοιμι τὸ τεῦχο ς· τὸ σκεῦος τὸ τηνικαῦτ α· τὸ τότε τὸ τ ί· διατί το ῦ· ἄρθρον προτακτικόν τοῦ δὴ πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵεντα ι· τοῦ καλουμένου κομήτου ἀστέρος τοῦμ α· στόμα τοὐμο ῦ· τοῦ ἐμοῦ τοὐμφανέ ς· φανερόν τοῦ μὲν φθίνοντος μηνό ς , τοῦ δ ’ ἱσταμένοι ο· τὴν τριακάδα λέγει.

tau 1203 τὸν μῆνα ἔχειν φησὶ ἡμέρας εἰκοσιεννέα, ὥστε τὴν τριακάδα μέρος ἔχειν καὶ τοῦ παρῳχηκότος καὶ τοῦ ἐπιόντος μηνός τοὔμπαλι ν· τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν τοὔνεκ α· τούτου χάριν, τούτου ἕνεκεν τούν η· σύ.

tau 1206 Λάκωνες τοῦ παντὸς ἀξιόλογο ν· τοῦ παντὸς κύριον τοὖργο ν· τὸ ἔργον, κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων τοὐρθό ν· τὸ ὀρθόν τού ς· ἄρθρον προτακτικόν.

tau 1210 καὶ ἀντὶ τοῦ οὕς· καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους τουσοί ρ· φύσκη πλήρης κριμνῶν, στέατος, αἵματος τοὺς ἐμβόλου ς· τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν.

tau 1212 καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν τοὺς ἐν τέλε ϊ· τοὺς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ τοὔσχατο ν· τὸ ἔσχατον, καὶ μέγιστον τουτάκι ς· τοσαυτάκις, ὅπερ ἐστίν .

tau 1215 ... τουτ ί· τοῦτο τοῦτι ς· ὁ κόσσυφος τοῦτο μέ ν· ποτὲ μέν τοῦτο Πύθιο ν· τοῦτο πρῶτον καὶ ἔσχατον τουτ ῶ· ἐντεῦθεν.

tau 1220 Λάκωνες τοῦφο ς· τάφος τόφρ α· ἐν τοσούτῳ.

tau 1222 ἕως τούτου τοῦ χρόνου. καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα ἢ ἄχρι, ἢ ἕως. ἢ ἵνα τόφρα δ έ· τηνικαῦτα δέ τραγαλέο ν· διεῤῥωγότα τραγᾶ ν· οὕτω τὸ ἀκαρπεῖν τινες τῶν γεωργικῶν· οἱ δὲ μενῶν νόσον.

tau 1225 καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος τράγαι ς· Αἰολεῖς [οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης, ἣ καλεῖται Τραγ(άσ)η Τραγασαῖοι ἅλε ς· οἱ ἀπὸ Λεκτοῦ τραγεῖο ν· πόας εἶδος τράγ η· πεπληγμένη.

tau 1229 πεπηγυῖα τραγηφόρο ι· αἱ κόραι Διονύσῳ ὀργιάζουσαι τραγῆν περιήπτοντο τραγίζει ν· τὸ τραγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδ[ί]ων τραγικῆ ς· .

tau 1232 ...... τραγῳδῶν ᾄσματα τραγικὸν πάθο ς· μεστὸν συμφορᾶς τραγικὸς πίθηκο ς· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ’ ἀξίαν σεμνυνομένων τραγιστά ς· τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας τραγοπώγω ν· πόας εἶδος τράγου ς· σατύρους, διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν τραγῳδεῖ ν· χορεύειν τραγῳδί α· χορεία.

tau 1239 κωμῳδία τραγῳδό ς· χορευτής.

tau 1240 κωμῳδός * τρακτεύε ι· μηχανᾶται * τ (ρ)ακτωρί α· μηχανουργία Τραλλεῖ ς· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι Θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες τραλλό ν· πικρόν τράμι ς· τὸ (τ)ρῆμα τῆς ἕδρας.

tau 1243 ὁ ὄῤῥος. τινὲς ἔντερον. οἱ δὲ ἰσχίον τράμπι ς· ναῦς ἄκατος.

tau 1244 πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά τρανέ ς· σαφές.

tau 1245 ἀληθές τρανία ν· αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην Τρανιψο ί· ἔθνος Θρᾴκιον τρανό ς· σαφής.

tau 1248 ἀληθής τρανό ν· ἑξαμηνιαῖον πρόβατον τράπ ε· ἔτρεψεν * τραπεζῆε ς· οἱ πρὸς ταῖς τραπέζαις λιχνεύοντες.

tau 1251 καὶ οἱ ἐπιτραπέζιοι. καὶ οἰκουροί. [λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπείσης * τραπεζία ς· παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους * τραπέζιο ν· παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας τραπεζεύ ς· παράσιτος ἄκλητος τραπεζίτη ς· κολλυβιστής, κερματιστής, δανειστής τραπεζοποιό ς· οὐχ ὁ μάγειρος· ἀλλ’ ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια

παρασκευῆς ἐπιμελούμενος τραπεζώ [ν] · ἱέρειά τις Ἀθήνησιν τραπεζίτην Πάρι ν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον τραπείομε ν· τερφθῶμεν τραπελιζόμενο ς· συνεχῶς ἀναστρεφόμενος τραπέμπαλι ν· ἐνηλλαγμένως, ἢ παρηλλαγμένως τραπέοντ ο· ἐπατοῦντο, παρὰ (τὸ) τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα τραπέουσ ι· πατοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ τράπηκ ι· δόρατι * τραπεῖ ν· ληνοπατεῖν τραπῆνα ι· στραφῆναι, πεισθῆναι τραπητό ς· ὁ οἶνος τραπομένου ς· τρεπομένους τράποντ ο· εἰς φυγὴν ἐτράποντο τραπ ῶ· ἀπέλθω τραρό ν· τ[ρ]αχύ τρασι ά· ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ τερσαίνειν.

tau 1272 ἤγουν τόπος, ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτά [τρατικό ν· θρηνητικόν, λυπηρόν] τραυλίζε ι· ψελλίζει τραυλό ν· ἡδύ.

tau 1275 λεπτόν τραυλό ς· ψελλός, τὴν γλῶτταν βεβλαμ(μ)ένος τραῦμ α· πληγή.

tau 1277 ἕλκος. μώλωψ τραυματία ι· σφαγαί.

tau 1278 τετρωμένοι τραύσανο ν· ξηρὸν πᾶν.

tau 1279 ἢ φρύγανον Τραῦσο ς· ἔθνος Σκυθικόν, οἳ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσιν τράφαλλο ς· ὁ χλωρὸς τυρός.

tau 1281 οἱ δὲ τραφαλλίδα τράφε ν· ἐτράφησαν τραφερή ν· ξηράν.

tau 1283 τὸ γὰρ πῆξαι θρέψαι λέγουσιν τραφερό ν· πηκτόν.

tau 1284 τρόφιμον. λευκόν. ξηρόν. πεπηγμένον τράφετα ι· πήγνυται τράφη ξ· χάραξ.

tau 1286 σκόλοψ. ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ. ἄλλοι τὸ τῆς νεὼς χεῖλος τραφηρ ά· ξηρά τράφο ς· τάφος τράχ ε· πορεύου Τραχ [ε]ί ς· ἡ νῦν Ἡράκλεια καλουμένη τραχηλιάσα ς· ἐναντιωθείς.

tau 1291 ἀπειθήσας τραχηλι ῶ· ὑψῶ αὐχένα τράχηλο ς· αὐχὴν τραχύς.

tau 1293 σκληρός τραχήλου ς· τὰς πορφύρας.

tau 1294 ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων τρ έ· σέ Κρῆτες τρεῖ ν· φοβεῖσθαι.

tau 1296 φεύγειν τρ [ε]ίς ἕκαστον ἀΰσα ς· τρ[ε]ίς ἕκαστον φωνήσας καὶ ἀνακαλεσάμενος.

tau 1297 ἔθος γὰρ ἦν ἐν τοῖς τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τεθνηκότων τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι κατὰ τὸν ἀπόπλουν τρεῖς θεο ί· παρὰ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν ὅρκῳ τέτακται.

tau 1298 ἔνιοι κατὰ τὸ Ὁμηρικόν Τρεμ [ε]ιλί α· ἡ Λυκία τρέπε ι· μεταστρέφει τρέπετα ι· ἀλλάσσεται.

tau 1301 μεταβάλλεται τρεπόντω ν· ἐπιστρεφόντων τρεπτότητο ς· τροπῆς τρέπ ω· διώκω.

tau 1304 ἢ φεύγω τρέσ (σ)α ι· φυγεῖν φοβηθῆναι τρεσ (σ)άντω ν· φοβηθέντων.

tau 1306 ἢ διὰ δέος φευγόντων. καὶ τρέσσοντες ὁμοίως τρέστη ς· δειλός τρέφει ν· ἔχειν.

tau 1308 πηγνύναι. καὶ τρέφετα ι. ὁμοίως τρέχει ν· ἀγωνίζεσθαι τρέχνο ς· στέλεχος, κλάδος, φυτόν, βλάστημα τρέψα ν· μετέβαλλον τρέψεια ν· νικήσειαν.

tau 1312 πατάξειαν τρέψομα ι· ἔξω πορεύσομαι.

tau 1313 διώξω τρηγαλέο ν· διεῤῥωγότα τρήματ α· τρυπήματα τρη [σ]μα [σ]τικτά ς· κυβευτάς.

tau 1316 ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων τρη [ι]ρό ν· ἐλαφρόν.

tau 1317 δειλόν. ταχύ. πλοῖον μικρόν τρήρω ν· δειλή.

tau 1318 περιστερά. ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστιν φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ταχύ τρήρωνε ς· περιστεραί τρήρωσ ι· περιστεραῖς [τρήρ [σ]ων α· δειλήν.

tau 1321 ἀπὸ τοῦ ..... τρέμειν] τρητοὶ λοβο ί· τὰ ἀλόβα.

tau 1322 τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι τρητοῖο λίθοι ο· εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους, ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται τρητοῖς ἐν λεχέεσσ ι· τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις, ἢ ἱμαντωτοῖς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1324 ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι, ὡς καὶ τὰ βάθρα τρητοκουρήτα ς· γνησίας γυναῖκας.

tau 1325 οἱ δὲ παρθένους τρητὸν ἔλαιο ν· διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸν ἄγριον ἔλαιον τρηχαλέ ῳ· τραχεῖ τρηχεῖ α· τραχεῖα.

tau 1328 πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα τρηχεῖα ν· τραχεῖαν.

tau 1329 καὶ τὰ ὅμοια τρηχὺ νόημ α· σκληρὸν νοῦν τρ ί· κατὰ τοῦ πολλοῦ τοῦτο προστίθεται τρία Θηραμένου ς· ἄντικρυς τὰ τοῦ Θηραμένου(ς) ἐπιζήμια ἐκτέθεικεν τρίαιν α· δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς τριαινατῆρε ς· ἀντὶ τοῦ ἀροτριοῦντος τρία καὶ δύ ο· ἐπὶ κράσεως πότου.

tau 1335 δύο δὲ ἦσαν κράσεις· τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα [οἴνου δὲ μία] καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο τριακά ς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός.

tau 1336 καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν τριακατίο ι· οἱ ἔφηβοι.

tau 1337 καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν τριάκι ς· ἀντὶ τοῦ τρ[ε]ίς.

tau 1338 Λάκωνες τριάκοντ α· οὗτοι ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ Ἀθήνησιν, οἵτινες ἐζημιοῦντο τοὺς μὴ παραγενομένους τῶν πολιτῶν εἰς ἐκκλησίαν τριακοντόρι (ο ι)· πλοῖα ὑπὸ λη′ κωπηλατούμενα τριᾶντος πόρν η· λαμβάνουσα τριᾶ[κο]ντα, ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι τριά ξ· τριακάς τρία Στησιχόρο υ· ἔθος ἦν παρὰ πότον ᾄδεσθαι, ὡς καὶ τὰ Ὁμήρου τριβακὸν ἱμάτιον τριβαλλο ί· συκοφάνται.

tau 1345 οἱ δὲ τοὺς θωπευτικούς, ἐν τοῖς βαλανείοις (δια)τρίβοντας, καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἑαυτοὺς καλοῦντας τρίβανο ν· λήκυθον τριβ ή· διατριβή.

tau 1347 ἢ βραδυτής τρίβολ α· στρεπτά.

tau 1348 στωμύλα τρίβολο ι· ἀκάνθης εἶδος· ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον τρίβολον ἄκοντ α· τρίαιναν τρίβοντε ς· λειοῦντες.

tau 1351 ἢ φανερὰν ποιοῦντες, ἢ λείαν τρίβο ς· ἀτραπός, ὁδός τρίβουνο ς· ἔμπειρος * τρίβο ς· ὁδός τρίβω ν· στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα τρίβων α· στολισμόν τριβώνιο ν· πάλλιον.

tau 1357 περιβόλαιον τριβωνοφόρο ς· ὁ φορῶν στολήν [τρίγανο ν· εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις] Τρίγλ α· ἰχθῦς θαλάσσιος.

tau 1360 καὶ τόπος τις τρίγλην α· πολυθέατα· γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί· τρίκοκκα, τριόφθαλμα, πολυειδῆ τριγλίζει ν· κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελώντων * τριγλήνα ς· εὐμόρφους ὀφθαλμούς * τριγκῶσα ι· φράξαι τριγλώχιν ι· τριγώνῳ, τρεῖς γωνίας ἔχοντι τρίγονο ι· τρίτην γενεὰν ἐπισχόντες.

tau 1367 ἢ οἱ τρεῖς τρίγωνο ν· εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου.

tau 1368 ἢ φυτὸν ἐν Αἰγύπτῳ * τριγό ς· τρηγών τρίζε ι· φωνεῖ τριγχό ς· περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον τρίζουσ α· φωνοῦσα λεπτόν τι τρίζωο ς· ὃς τρεῖς γενεὰς ἐξήγαγε τριήμερο ς· Θεσμοφόρια ὑπὸ Λάκωνεις τριημιολί α· ναῦς μακρὰ ἄνευ καταστρώματος τριήραρχο ς· τριήρους ἄρχων, ἤτοι πλοίων πολεμικῶν τριήρει ς· πλοῖα πολεμικά τριήρη ς· ἔξω τῆς νεὼς καὶ ῥυτόν τι ἔκπωμα τρίηρο ν· πλοῖον μικρόν τριηρονόμο ς· τριήραρχος τριθαλλία ι· μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι τρίκαρπο ν· τριετῆ Τρίκκ η· πόλις Θεσσαλίας τρίκκο ς· ὀρνιθάριον ὁ καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ἠλείων τρικόλυβο ν· νομισμάτιόν τι τρικόνητο ς· ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι Τρικόρυνθο ς· ἀνδρεῖος ἥρως τρικότυλος οἶνο ς· οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται τρίκουρο ς· ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκ[αθ]αρμένος κριό ς.

tau 1389 ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκ[αθ]αρμένος ..... τρικτεῖρ α· θυσία Ἐνυαλίῳ.

tau 1390 θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα τρικτύ α· τριάδα.

tau 1391 ἔνιοι θυσία κάπρου, κριοῦ, ταύρου * τρικτῆ ς· μέρ(ος) φυλῆς .

tau 1392 .... τρίκυζ α· πολλῆς δεόμενα λιτανείας τρικυμί α· ζάλη τρίλλιστο ς· πολυλιτάνευτος τρίμηνοι πυρο ί· οἱ καὶ σητά[μη]νιοι λεγόμενοι τρίμ ι .

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1397 ο ν· τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον τριμίσκο ν· ἱμάτιον.

tau 1398 Ἀσπένδιοι [τρίμηταγωνιστή ς· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος] τριμίτινα ὑφάσματ α· τρίμι[τοσ]τα [τρίμ μ ε· φοβεῖσθαί με] τρῖμμ α· [ὁ] ἀρωματίζον πόμα ἐν γάμοις πινόμενον καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσιν τρίογδο ν· μέτρον τι παρὰ Ταραντίνοις τρίοδος καὶ τριόδους πληθυντικῶς· ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς.

tau 1404 καὶ τρίαινα τριολύμπιον ἅρμ α· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον τριοπη ν· τριόφθαλμον τριοπηλί ς· δέσμη σκορόδων Τριόπιο ν· ἡ Κνίδος.

tau 1408 καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσιν τριοπί ς· τριόφθαλμος.

tau 1409 ἔνιοι ζῶον ὅμοιον ἀκρίδι. καὶ περιτραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς [τριόροφ α· τρίστεγα] τρίορ [ο]χο ς· εἶ(δος) ἱέρακος τρίο ψ· ὁ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐν Δελφοῖς τρίπους Τριπατρεῖ ς· οἱ πρῶτοι γεννώμενοι τρίπεζα ν· τὴν τράπεζαν.

tau 1414 Βοιωτοί τρίπλακα [ι]· τρὶς ἐπιπτυχθῆναι δυναμένη(ν)· ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ· τρίπτυχον, τριπλῆν τριπλῇ τετραπλῇ τ ε· τριπλασίονα καὶ τετραπλάσια τρίποδ α· λέβητα τρισκελῆ.

tau 1417 χαλκίον τρίπολο ν· τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τῆς ἀροτριάσεως γῆν Τρίπολι ς· εἶδος πέμματος.

tau 1419 καὶ πόλις τριπονῆτα ι· ἑορτή τις τρίπο ς· τρίπους τρίπου ς· λέβης, κρατήρ.

tau 1422 ἐχρῶντο δὲ αὐτὸ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ. ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ὑποκαίεσθαι τριπτή ρ· ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν.

tau 1423 ὑπὸ δὲ Σικελῶν ὁ δοῖδυξ τρίπτυχο ς· τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος, ἡ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα τρί ς· ἐπὶ τοῦ πολλάκις τρὶς ἀλιτήριο ς· ἁμαρτωλός τρὶς ἕ ξ· νικητήριος βόλος.

tau 1427 καὶ παροιμία· τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν ...... τρὶς εὐδαίμω ν· τρισμακάριστος τρὶς ὄλβιο ς· τρισμακάριστος τρισπόλιο ν· βοτάνη τις τρισσό ς· εἶδος ὄφεως τριστάτα ι· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας τριστοιχε ί· ἐπὶ τρεῖς τάξεις Τρίτ [τ] α· οὕτως ἡ Κνωσσὸς ὠνομάζετο τριταγωνιστή ς· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος * τριτάτ η· τρίτη τριταί α· παρὰ Σόλωνι μὴ πλείω εἶναι τριταίας τὴν κτιστήν τριτεύ ς· γὰρ χοίνικος οὗτος Τριτῆες γενεή ν· οἱ ἀπὸ τοῦ Τριτέων πόλεως κύνες, ἥ ἐστι πλησίον Φωκίδος τρίτη Θεσμοφορίω ν· ζητεῖται, πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν τριτημόριο ν· οἱ ἓξ χαλκοῖ τριτημόριο ν· ἐλέγετο καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας, καὶ ἐπὶ νομίσματος ἀργυρίου Τριτογένει α· ἡ τὸ τρεῖν ἐγγεννῶσα τοῖς ἐναντίοις Τριτογενή ς· ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ.

tau 1444 ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις· ἢ τῷ παρὰ Τρίτωνι, τῷ ποταμῷ Λιβύης, ἐμφανισθῆναι τριτοκούρ η· ᾗ πάντα συν(τε)τέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γνησία παρθένος τριτόμηνι ς· ἡ τρίτη τοῦ μηνός τρίτον ἡμίδραχμο ν· αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον Τριτοπάτορα ς· ἀνέμους ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Τῆς γενομένους, καὶ γενέσεως ἀρχηγούς.

tau 1448 οἱ δὲ τοὺς προπατέρας τριτοπηλί ς· σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ συνεστράφθαι τρίτος κρατή ρ· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι.

tau 1450 ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος τριτοστάτι ς· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰ[ῖ]ς .

tau 1451 ...... τριτύ ς· τριάς τριτ ώ· ῥεῦμα.

tau 1453 τρόμος, φόβος τριτ ώ· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιός φησι τὴν κεφαλὴν καλεῖν Ἀθαμᾶνας τριφάσιο ι· τριπλάσιοι.

tau 1455 τρίφωνοι τρίφυλλ α· πολύφυλλα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tau 1456 καὶ πόα δέ τις μηδίκη οὕτω καλουμένη Τρίφυλ [λ]ο ι· οἱ Καύκωνες τριφυό ν· τριπλοῦν τρίχ α· τριχῶς τριχάϊκε ς· τριχόθεν ἐλθόντες ἀπὸ βίας [τριχά ν· ἡ τρίτη φυλακή] τριχαπτό ν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύμιτον τριχ ῆ· εἰς τρία μέρη τρίχηλ (ο ν)· τρικόρυφον * τριχ ῆ· τὸ δ’ αὐτὸ καὶ τὸ τρίχ α, ἢ τὸ τρίτον μέρος τριχθάδε ς· αἱ χαλκίδες.

tau 1466 Ἡρακλέων δὲ μεμβράδες τριχόβρω ς· θηρίδιον κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων τρίχορδο ν· ὄργανον τριχοκόμο ς· τριχῶν ἐπιμελούμενος τριχοτρῶκτα ι· ζωύφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθιόντα τριχώδ η· ὄργανα πολιορκητικά, πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια τριχῶ ς· τρισσῶς.

tau 1472 ὑπομονητικῶς τριχῶσα ι· θάψαι τριψ (η)μερεῖ ν· στραγγεύεσθαι, καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας τριώδελο ν· τριῶν ἡμιμναίων σταθμός τριώροφ α· τρίστεγα τριῶλα ξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου Τροί α· πόλις Τροίη ς· τῆς Ἰλίου Τροιζή (ν)· πόλις, ἢ χωρίον ἐν Ἄργει τρομέοντ ο· ἔτρεμον τρόμο ς· εὐλάβεια.

tau 1482 δέος. φυγή τρόν α· ἀγάλματα.

tau 1483 ἢ ῥάμματα ἄνθινα τρόνο ι· στύππιοι.

tau 1484 στήμων. ἁρπεδόνη. ἄτρακτος τρόπ α· εἶδος παιδιᾶς, καθ’ ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος τροπαγό ς· ὁ ἀπητιμασμένος τρόπαι (α)· νικητήρια, σύμβολα νίκης τροπα ί· αἱ δύσεις.

tau 1488 καὶ αἱ μεταβολαί, αἱ φυγαί, αἱ διώξεις. νομίσματά τινα. καὶ αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες τροπαλίζε ι· στρέφει τροπαλισμό ς· μεταβολή.

tau 1490 καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι [τροπαλό ν· τραχύ] τροπέοντ ο· ἐπάτουν.

tau 1492 ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός τρόπηκο ς· μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες· ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην * τροπικώτερο ν· θεωρητικώτερον.

tau 1494 ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς * τροπῆς ἀποσκίασμ α· ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα τροπία ς· οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος * τροπ ή· ἀλλοίωσις τρόπι ς· τὸ κατώτατον τῆς νεώς τροπο ί· οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν.

tau 1499 οἱ τροπωτῆρες τρόπον τιν ά· ἀντὶ τοῦ[τον τὸν τρόπον] τρόπο ς· ἦθος.

tau 1501 γνώμη, προαίρεσις τροποῦσθα ι· ἁρμόζεσθαι.

tau 1502 μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι τροπώσασθα ι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι.

tau 1503 ἢ διὰ μηχανῆς νικῆσαι τροπώσομα ι· νικήσω.

tau 1504 πλήξω τρούετα ι· ἰσχναίνεται, τήκεται τροῦρο ι· δρόμοι, στάδιοι τρουφωνίδα ι· εἶδος κροκωτοῦ τροφαλ [λ]ί ς· τυρὸς μακρός τροφημ (η)· δέσποινα.

tau 1509 ἢ μήτηρ τρόφη ξ· χάραξ, σκόλοψ τρόφ ι· τεθραμμένον.

tau 1511 μέγα· πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα· γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρόφιμον τρόφιμο ν· ὃν ἡμεῖς δεσπόσυνον.

tau 1512 καὶ τρόφιμο ν· ἀνδρὸς δακτυλίῳ [τρο φ .

tau 1513 ◌́οντ α· εὐτραφῆ, καὶ μεγάλως αὐξόμενα] τρόφι ς· εὖ τεθραμμένος τροφιοῦτα ι· παχύνεται τροφόεντ α· εὐτραφῆ καὶ μεγάλα τροφο ί· ἀντὶ τοῦ θρέμματα τροφό ς· νεώτερος δεσπότης.

tau 1518 ἢ μήτηρ τροχάδες [α ι]· σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος τροχαῖ α· μέσα ἐν κύβοις.

tau 1520 ἢ ὁδός, ὡς Ῥίνθων τροχαλο ί· οἱ ἤδη περι(ι)όντες τροχαλό ν· τροχαῖον.

tau 1522

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τ[ρ]αχύ. ἢ περιτρέχον τροχαντῆρε ς· πρὸς τὰ πηδάλια.

tau 1523 καλεῖται τῆς πρύμνης μέρος τροχαντή ρ· τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις τροχάσα ς· σπεύσας, δραμών, προλαβών τροχηλατε ῖ· ἐλαύνει τροχια ί· αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις τροχιά ς· πορείας τρόχι ς· ἄγγελος.

tau 1529 ἀκόλουθος τρόχμαλο ν· τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν τροχόε ν· τροχοειδές, στρογγύλον τροχό ς· περιβόλαιον, τεῖχος.

tau 1532 ἢ κύκλος. ἢ δρόμος τροχ (ό ω)σα ι· τρέχουσαι τρόχω ν· δρόμων.

tau 1534 καὶ τὰ ὅμοια τρύβλιο ν· ὀξυβάφιον.

tau 1535 ἢ ποτήριον μυστηρίου τρύγ α· οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ ληνοῦ τρυγαβόλι α· εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀπετίθεντο τρυγε ῖ· ξηραίνει * τρύγητο ς· ὁ καιρός, τρυγητό ς· ὁ τρύγος τρυγέρανο ς· φάσματι ἐοικώς τρυγερού ς· τρυγώδεις, ὀξεῖς τρύγ η· ὁ πυρός, καὶ ἡ κριθή, καὶ πᾶς ἄλλος καρπός, καὶ ποιὰ βοτάνη [τρυγήλλ α· τρώγλη] τρύγηλλο ς· οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον τρύγιο ς· τρυγία οἴνου, ἢ ἐλαίου [τρύγμ α· δίπλωμα] τρυγόνα ψάλλει ν· παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἀπὸ τοῦ τρύζειν τρύγοιπο ς· ὑλιστήρ τρυγῳδεῖ ν· κωμῳδεῖν τρυγώ ν· ἰχθῦς θαλάσσιος, ἧς τὸ κέντρον δηλητήριον.

tau 1550 καὶ ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις. καὶ σύντροφος τρυγῶ ς· τὰς τρυγῶνας τρύει ν· κατατρίβειν, καταπονεῖν τρύζε ι· γογγύζει, ψιθυρίζει τρύζητ ε· ψιθυρίζητε, λογοποιῆτε, γογγύζητε τρυηλί ς· ζωμήρυσις τρυμαλια ί· τρῦπαι Τρυμαλῖτι ς· Ἀφροδίτη τρύνη ς· ἐφίππιον.

tau 1558 στήμων τρύ ξ· ὁ νέος οἶνος, παρὰ τὴν τρύγην.

tau 1559 καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον τρύξοντ α· καταπονήσοντα, ἀνιάσοντα τρυπᾶ ν· τρίβειν τρυπάν η· ἐργαλεῖον τεκτονικόν τρυπανίζετα ι· τρυπάνῳ πλήσσεται τρυπήλ α· τορύνη τρυσίππιο ν· τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυ[μ]μένοις .

tau 1565 ...... ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων τρύσκε ι· τρύχει.

tau 1566 ξηραίνει τρῦσι ς· νόσος.

tau 1567 πόνος τρυσμό ς· γογγυσμός τρυσ [σ]ό ν· νοσερόν.

tau 1569 λεπτόν, ἀσθενές τρυτάν η· ὁ ζυγός τρύφακτο ς· ἔνιοι διὰ τοῦ Δ· δρῦς γὰρ τὸ ξύλον τρυφάλ η· περικεφαλαία, τρεῖς ἔχουσα λαμπροὺς ἀστέρας, ἢ ἥλους τρυφαλίδε ς· τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ τρυφερό ς· νέος ἁπαλός, ἢ ψιλός τρυφέ ν· κλασθέν τρυφηλοῖ ς· ἐπιθυμητ(ικ)οῖς τρυφοκαλάσιρι ς· ἔνδυμα γυναικεῖον τρύφο ς· κλάσμα ἄρτου.

tau 1578 ἢ ξύλον καταδεδαπανημένον * τρυφ ή· γαστριμαργία, πολυφαγία, εἰκαιοφαγία τρυφώματ α· θρέμματα.

tau 1580 Ἰταλοί τρύχει ν· φθείρειν, τήκειν.

tau 1581 καταπονεῖν. κακοπονεῖν. κακοπαθεῖν τρυχηρ ά· ῥακώδη τρυχίνοι ς· ῥακίοις τρυχόμενο ς· καταπονούμενος.

tau 1584 ἀνιώμενος. δαπανώμενος τρύχωσ α· τρύχουσα.

tau 1585 ἐπιτρίβουσα τρῶ α· ἁρπεδόνη τρωγάλι α· τὰ τραγήματα.

tau 1587 Λάκωνες τρωγάλιον δέρμ α· τὰς μελικοκκίδας τρῶγα ς· τρώγλας τρώγλα ς· τρύπας Τρωγλοδύτα ι· οἱ εἰς τὰς τρώγλας οἰκοῦντες τρωγμό ς· τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕλην τρωγμόν τρώε ι· τιτρώσκει.

tau 1593 δαπανᾷ Τρῶε ς· οἱ τὴν Ἴλιον οἰκοῦντες, καὶ οἱ τὴν Τρωάδα χώραν τρώεσθα ι· τραυματίζεσθαι τρώζει ν· ψιθυρίζειν.

tau 1596

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

συνουσιάζειν τρωθεί ς· πληγείς Τρώϊοι ἵππο ι· ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος· ἢ ἀπὸ Τροίας τρῶκτα ι· κακοῦργοι τρώκτη ς· φάγος, ὁ ἀπὸ πάντων ἐσθίων.

tau 1600 καὶ κερδαίνειν βουλόμενος, πανοῦργος, ἀπατεών τρώματ α· τραύματα τρωπάασθα ι· περιτρέπεσθαι τρωπάσκετ ο· ἐτρέπετο, μετεβάλλετο τρωπασκέσθ ω· μεταβαλλέσθω, ἐπιστρεφέσθω τρωπᾶ ν· τρέπεσθαι.

tau 1605 πείθειν. στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι τρωπῶντ ο· ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο τρωπῶσ α· τρέπουσα τὴν φωνήν τρώσα ς· πλήξας, τοξεύσας τρωτό ς· παθητός τρωχῶσ ι· τρέχουσι τρώχω ν· ἔτρεχον.

tau 1611 ἐκρούνιζον. ἐστάλαζον * το ῦ· σοῦ τυ ἵ· ὧδε.

tau 1613 Κρῆτες τυβηκτί ς· κακοσχόλος τῦδ ε· ἐνταῦθα.

tau 1615 Αἰολεῖς Τυδᾶν κολωνᾶ ν· Τυνδαριδᾶν κολωνᾶν τύϊγγ α· ὀρνιθάριόν τι τυκτό ν· κατεσκευασμένον τυκτὸν κακό ν· τουτέστι μέγα κακόν * τυτθό ν· ὀλίγον τυκτῷ δαπέδ ῳ· εὖ κατεσκευασμένῳ τύκ ω· ἑτοιμάζω τύλα ι· αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς περισσά τινα, καὶ τοῖς ὤμοις τύλ η· τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα τύλο ι· αἱ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις, καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα τύλο ν· τὸ αἰδοῖον.

tau 1626 οἱ δὲ ξύλον τύλο ς· νενεκρωμένη σάρξ τύλωμ α· τύμμα τύλαρο ς· μάνδαλος τυλαρώσα ς· μανδαλώσας τυμβὰς γυνή · τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν τυμβογέρω ν· ἐσχατόγηρως, καὶ παρη(λλα)γμένος τῇ διανοίᾳ τύμβο ς· τάφος, μνημεῖον τυμβωρύχο ς· λωποδύτης νεκρῶν * τυμβοχοῆσα ι· περιχῶσαι, θάψαι * τυμβοχόη ς· τύμβου καὶ χώσεως, οἷον ταφῆς τύμμ α· πληγή τύμπαν α· τὰ δερμάτινα [π]ῥακτήρια κόσκινα, τὰ ἐν ταῖς βάκχαις κρουόμενα τυμπανίζετα ι· πλήσσεται, ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτεται τύμπανο ν· ᾧ αἱ Βάκχαι κρούουσιν.

tau 1640 ἤ[ν] εἶδος τιμωρίας Τυμφαῖον ἔθνο ς· ἄθεον ἔθνος.

tau 1641 λέγει δὲ [καὶ] τοὺς Ἠπειρώτας τύν η· ἐν [τυπεί ς· πεσών, πληγείς.

tau 1642] Δωρικῶς δὲ σύ τύνη δὲ ἐποιήσα ς· σὺ δέ τυννό ς· μικρός.

tau 1644 τηλικοῦτος τυννοῦ ν· τὸν μικρόν τυντλάζε ι· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει.

tau 1646 ἢ ταράττει. ἐπιβαίνει πηλοῦ. οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους τύντλο ν· πηλόν τυντλώδου ς· ὑλώδους τύξι ν· τεῦξιν.

tau 1649 παρασκευήν τυπάδ ι· σφύρᾳ τυπάζει ν· κόπτειν τύπα ι· ἑορτή τις τυπαῖ ς· πληγαῖς τύ [μ]πανο ν· ξύλον τι, ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν τυ [μ]παστήριο ν· τὸ τῶν ἁλιέων στυμνίον τυπε ῖ· ψοφεῖ, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει τυπεί ς· πληγεὶς ἐκ χειρός, καὶ πεσών.

tau 1657 ἢ τρωθείς τυπήσε ι· πλήξει τύπη ς· πλήκτης τυπῆσ ι· πληγαῖς τυπία ς· οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις τροχῶν τυπο ῖ· πλάττει, γλύφει τύπο ς· χαρακτήρ, εἰκών τυποῦτα ι· πλήσσεται.

tau 1664 ἰοῦται. μιμεῖται. ἢ πλάττεται τυπῶντε ς· χοροί τινες τυραννοδαίμον α· ἣν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα τύραννο ς· παράνομος βασιλεύς, ἢ ἄρχων ἀπηνὴς καὶ ἀπάνθρωπος τυρβασί α· χορῶν ἀγωγή τις διθυραμβικῶν τύρβ η· θόρυβος, [ἀγωγή,] τάραχος Τυρβηνό ς· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος τύρβησι ς· ἠλιβατὸν ἀέρα Τυρεῖ ν· τόπος τις Κλαζομενίων τυρεύετα ι· ταράττει, κυκᾷ τυρεῦσα ι· τὰ αὐτά.

tau 1674 καὶ τυρεύων τυρικίλο ι· αὐλοὶ καλάμινοι Τύρι ς· ὁ Περσικὸς χιτών.

tau 1676 ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Βορυσθένη τυρόεντ α· πλακοῦντα τυρόκνηστι ς· σχῆμα τῶν ἀκολάστων.

tau 1678 οἱ δὲ μάχαιραν τυροκομεῖο ν· τάλαρος, ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει Τυῤῥηνικὰ σανδάλι α· κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται * τυρί ς· ὁ περίβολος τοῦ τείχους Τυῤῥηνοὶ δεσμο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ί· οἱ ληστρικοὶ καὶ χαλεποί τύῤῥι ς· πύργος, ἔπαλξις, προμαχών τύρσι ς· τὰ αὐτά τύρσο ς· τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα τυρωθέντ α· ταραχθέντα, κινηθέντα τύσσε ι· ἱκετεύει τυτάν η· ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὸν ἀλοητὸν τοῦ σίτου τύτ η· τὸ αὐτόθι τυτθή ν· ὀλίγην, μικράν τυτθό ν· ὀλίγον, βραχύ, καὶ μικρόν τυτ ώ· ἡ γλαῦξ τυφεδανό ς· τετυφωμένος τύφετα ι· καίεται, καπνίζεται, φλέγεται.

tau 1694 [τυφόμενον] τυφόμενο ν· τὰ αὐτά τυφείσα ς· μεμαραμμένας τύφεσθα ι· μαραίνεσθαι, ἡσυχῇ ἐκκαίεσθαι, χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἱέναι Τυφίο ν· ὄρος Βοιωτίας τυφλῖνο ς· ἰχθῦς Νειλώ[ε]ιος.

tau 1699 καὶ ὄφεως εἶδος τυφλό ς· τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός τυφλότερος σπάλακο ς· τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· ἔχει δὲ ὀδόντας μικροτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς, καὶ πόδας ἄρκου τυφλῶπε ς· εἶδος ὄφεων τυφλῶν ὀν (ε ί)ρω ν· .

tau 1703 ...... τύφο ι· σφῆνες τῦφο ς· ἀλαζον(ε)ία, ἔπαρσις, κενοδοξία Τυφ ῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος.

tau 1706 Σοφοκλῆς Τύφω .

tau 1707 . . ἑνὶ τῶν γιγάντων τύφυμε ν· βρέχειν Τυφωεύ ς· θεός τις γηγενής, ἐναντιωθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν τυφωθεί ς· ἐπαρθείς, ὑπερηφανεύσας τυφώ ν· ὁ μέγας ἄνεμος· τινὲς τὰ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως τυφῶνο ς· πυρ[ρ]ώδους δαίμονος τυφῶσα ι· πνῖξαι, ἀπολέσαι τυχάζεσθα ι· στοχάζεσθαι τυχεῖν (ἀξιώσεω ς)· ἀξιωθῆναι τύχ η· εὐτυχία τύχ ε· κατέτυχεν τυχῆσα ι· ἐπιτυχεῖν τυχήσα ς· ἐπιτυχών τυχθεί ς· κατασκευασθείς τυχθῆνα ι· γενέσθαι.

tau 1721 [ἐπιτυχεῖν Τυχίο ς· ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν Αἴαντος ἀσπίδα σκυτοτόμου τύχο ι· λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα τυχό ν· ὡς φθάσει.

tau 1724 ὡς λάχοι. ἢ πολλάκις Τύχω ν· ἔνιοι τὸν Ἑρμῆν· ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν Ἀφροδίτην τύχουσ ι· τεύχουσιν τύχων πυλῶ ν· τὸν ἐσφηνωμένον· τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσιν τύψα ι· τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι, ἢ τρῶσαι τυψέλ η· ὃ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος τύψο ν· ἔκχεε, ἐκκένωσον.

tau 1730 τρῶσον, δάμασον τ ώ· οὗτοι δυϊκῶς, καὶ τούτους.

tau 1731 ἢ διὰ τοῦτο. ἢ τινί τώγ ε· οὗτοί γε * τῶν γά ρ· ἐκ τῶν γάρ τωθάζε ι· χλευάζει, μετὰ κενοδοξίας σκώπτει.

tau 1734 ἐρεθίζει. κατακαυχᾶται. λοιδορεῖ. θωπεύει. κακολογεῖ τῶ κε ν· οὕτως ἄν τῶ κ ε· οὕτως γὰρ ἄν τῶ κε λάχο ν· οὕτως γὰρ ἂν (ἔ)λαχον τῶ ν· τούτων τών α· ζώνη τῶν ἀκεραίω ν· τῶν ἡσύχων * τῶν μὴ σύ [γ] γε μύθον ἐλέγξῃ ς· σὺ τὴν ἱκετείαν τούτων μὴ ἐπονείδιστον ποιήσης τῶν δὲ πάροιθε ν· (τῶν) πρὸ τούτων τῶν ἐν τέλε ι· τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ τῶν ἐπὶ σκηνῆ ς· τῶν θεατρικῶν τῶν μο ι· ἐκ τῶν μοι τῶν οἰνάρω ν· τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων τωνολβεύ ς· τὸ κακοδαίμων τῶν ὄπι [σ]θε ν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων τῶν οὔτ ι· ὧν οὐδαμῶς τῶν παρεκτό ς· τῶν ἔξωθεν τῶν πέλα ς· τῶν πλησίον τῶν πλωτήρω ν· τῶν πλεόντων, τῶν ναυτῶν τῶν πτίλω ν· τῶν πτερῶν τῶν τριῶν ἕ ν· Θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν παράνομόν τι δρώντων τώ ο ἱ· οἵτινες αὐτῷ τῷ ὄντ ι· τῇ ἀληθείᾳ τῶπι ν· μέτρον δεκαχοίνικον τὼ πόδ ε· τοὺς πόδας.

tau 1758 δυϊκῶς τῶ ῥ α· διὸ δή τώ ς· οὕτως, ὁμοίως τ ώ· τὸ ἐντεῦθεν τῷ φύσαντι [ἢ τῷ φύντ ι]· τῷ γεννήσαντι τῶ χορτᾶ ν· τῶν σίτων ὑποστελλοῦ Ὑάδα ς· τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ ἄστρου.

upsilon 1 εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτά, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται ὕαιν α· τετράπουν ζῶον.

upsilon 2 καὶ ἰχθῦς ὑακίζε ι· οἱ εἰς τὰ αὐχένια [ὑακίζε ι]· βρέχει ἢ ὑετίζει ἢ ὕει * ὑακίνθινο ν· ὑπομελανίζον, πορφυρίζον ὑακίνθι α· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι .

upsilon 6 ...... Ὑακινθίδε ς· ἐπώνυμοι [Ἀπόλλωνος] ἀπὸ Ὑακίνθου ὑάκινθο ς· πόας εἶδος τὸ ὑακινθόκομον [τὰ ὑακίνθια].

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

upsilon 8 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου * ὑακινθίν ῳ· τῷ ὑακίνθῳ.

upsilon 9 ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν ὑάλε (ο) ν· λαμπρόν, ὑαλίζον ὑάλετα ι· σκωληκιᾷ ὑάλ η· ὕαλος.

upsilon 12 βόμβυξ. σκώληξ [ὑαλίης ἢ ὑαλιεύ ς· εἰκαῖος.

upsilon 13 βλοσυρός] ὑάλικος κώμ η· Διονύσιος ὑαλκάδα ι· χορὸς παίδων.

upsilon 15 Λάκωνες ὑαλόε ν· διαφανές, λαμπρόν ὑαλο (ῦ) ν· λαμπρόν.

upsilon 17 πρᾶον. [ἢ λίθος τίμιος ὕαλο ς· ὕελος.

upsilon 18 [βόρβορος] ὕαμ α· βάθος Ὑάμπολι ς· πόλις Φωκίδος ὑανέοο ς· εἰκαῖος.

upsilon 21 βλοσυρός, χαλεπός. ὕπτιος ὑανεῶ ς· τὰ αὐτά ὑανί α· τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀγερωχία ὕα ξ· πηδάλιον.

upsilon 24 ὁδηγός Ὑαργίδε ς· αἱ εὐειδεῖς Βάκχαι αἱ Ἀργεῖαι ὑάσι ν· υἱοῖς ὑββάλε ι· ὑπερτίθεται, ὑποβάλλει ὑβ [β]αλή ς· καταφερής, λάγνος Ὕβλ α· πόλις Σικελίας Ὑβλήτη ς· μάντις ὑβ [λ ι]ό ν· τὸν κυρτόν, καμπύλον, γυρόν.

upsilon 31 οἱ δὲ ὑβός, κυρτός. [ὑβριστής] ὕβρει ς· τραύματα, ὀνείδη ὑβρί ς· ὄρνεον νυκτερινόν * ὕβρεω ς· τῆς ὕβρεως ὑβριστή ς· ὑπερήφανος, ἀγνώμων ὑβριστοδίκα ι· οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς ὑβώματ α· κυρτώματα ὕγγεμο ς· συλλαβή.

upsilon 38 Σαλαμίνιοι ὑγυλό ν· ὑγιές * ὑγρό ν· μαλακόν ὑγι ᾶ· σῶον.

upsilon 41 νεαρόν. Κρῆτες ὑγίει α· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα.

upsilon 42 καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον, εἴτε μύρον, εἴτε θαλλός. ἢ ὑγίεια ὑγιή ς· τέλειος, σῶος ὑγιοῦ ν· τὸ σα[ρρ]οῦν.

upsilon 44 καὶ τὸ θεραπεύειν ὑγιῶ ς· ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐῤῥωμένως, καὶ εἴ τι ὅμοιον ὑγλιῆνα ι· φυσῆσαι ὑγρὰ κέλευθ α· θαλασσία ὁδός, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν ὑγρίη ν· τὸ οὖρον.

upsilon 48 Διονύσιος ὑγρὸν ἀέντω ν· μαλακῶς πνεόντων ὑγρὸν ἔλαιο ν· [ὁ καταφερής] διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον.

upsilon 50 πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπλεῖ βαλλόμενον τὸ ἔλαιον ὑγρό ς· ὁ εὐκαταφερὴς εἰς ἡδονάς ὑδαλί ς· ὑδρωπιῶν ὑδά ν· ἀγορασθεῖσαν ὑδαρι (ᾶ)· ὑδρωπιᾷ ὑδατίδε ς· σταγόνες ὑδατοτροφέω ν· ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων ὑδέουσι ν· ὑμνοῦσιν ὕδερο ν· τὸν ὕδρωπα * ὑδαρέ ς· τὸ ὑδαρόν ὑδ (ε)ρῶ ν· ὑδρωπιῶν Ὕδ η· πόλις τῆς Λυδίας ὑδεῖ ν· ὑμνεῖν, [αἰδεῖν] ᾄδειν, λέγειν ὕδη ς· συνετός, ἢ ποιητής ὕδνα ι· ἔγγονοι, σύντροφοι ὑδνεῖ ν· τρέφειν, κρύβειν.

upsilon 65 αὔξειν ὕδνη ς· εἰδώς, ἔμπειρος ὑδνόφυλλο (ν)· ἡ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυομένη πόα Ὕδρ α· νῆσος εὐτελὴς Δολόπων.

upsilon 69 καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις, πολυκέφαλον ὕδο ς· ὕδωρ * ὑδραλή ς· μετάβολος ὕδρ α· ὁ ὕδρος ὄφις.

upsilon 71 οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον ὑδρά ν .

upsilon 72 · εἰς θυσίαν ἀκραιφνές. Ῥίνθων ὑδράν η· τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν ὑδρανό ς· ὁ ἁγνιστὴς τῶν Ἐλευσινίων * ὑδραλή ς· ὄφις ὕδατος ὑδρεύει ν· ποτίζειν.

upsilon 76 ἀντλεῖν ὑδρευσάμενο ς· ἀντλήσας ὑδρεῦσα ν· ὕδωρ φέρουσαν, ἤγουν ὑδρευομένην ὕδρ η· ὁ ἔχις ὑδρήϊο ν· ὑδρ[ε]ία ὑδρηλ ά· ὑδατώδη ὑδρηλο ί· κάθυδροι, μαλακοί, ἔνυδροι, ὑδατώδεις ὑδρηλό ς· τὸ αὐτό ὑδρηναμέν η· λουσαμένη, ἢ περιρ(ραν)αμένη, ἢ ὕδατι περιχεαμένη ὑδρήνασθα ι· λούσασθαι, περιῤῥάνασθαι ὑδρηχόε ς· ἰχθύες ὑδριαφόρο ι· μέτοικοι ὑδρίσκ η· ὑδρ[ε]ία ὑδροδόκο ι· λάκκοι ὑδρόμυλο ι· ὑδραλετία ἀπὸ ὕδατος ὕδρο ς· ὄφις ὕδρο υ· ὄφεως εἶδος Ὑδροῦσ α· ἡ Κέως

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὕτως ἐκαλεῖτο * ὑδροχόα ς· ἀμάρας ὑδροφόρι α· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ὑδροφόρου ς· ὑδροῤῥόους ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθ ε· διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε ὗε ν· ἔβρεχεν ὕε ι· βρέχει.

upsilon 99 χειμάζει .

upsilon 100 ε ι· ῥω . οιω . ὕελο ς· ὕαλος ὕε ν· εὗρεν ὕε ς· χοῖροι ὕεσ ι· στολή.

upsilon 104 Πάφιοι * ὑελέψη ς· ὑελο.

upsilon 105 ... ὑεστάκ α· ἱματισμός (υ)ετή ς· ὁ αὐτοετής.

upsilon 107 Μαρσύας ὑετί ς· ὑδρίς.

upsilon 108 Ταραντῖνοι ὑετό ς· ὄμβρος.

upsilon 109 δρόσος. ὕδωρ Ὑεύ ς· Σαβάζιος Ὑ ή· ἡ Σεμέλη ἀπὸ τῆς (ὕ)σεως.

upsilon 111 καὶ ὑὲ δειλέ Ὕη ς· Ζεὺς ὄμβριος ὕησο ν· σάλευσον ὕητ α· ὑστίς.

upsilon 114 Ταραντῖνοι ὑθλεῖ ν· ληρεῖν, μωραίνειν ὕθλο ς· φλυαρία, μωρία, ληρότης, φληναφία ὕθλου ς· φλυάρους, μωρούς, λήρους υἷ α· υἱόν, τέκνον υἷα ς· τέκνα, υἱούς ὑϊδεῖ ς· υἱῶν υἱοί, ἔγγονοι ὑΐδε ς· [θυγατέρες, ἢ] υἱῶν θυγατέρες ὑϊδῆ ν· υἱοῦ θυγατέρα[ν] ὑϊδό ς· ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός υἱδοῦ ς· ἢ υἱδεῖς.

upsilon 124 υἱῶν υἱούς υἱεῖ ς· υἱοί υἱέο ς· υἱοῦ, τέκνου υἷες Ἀχαιῶ ν· οἱ Ἕλληνες περιφραστικῶς ὑιή ν· τὴν ἄμπελον.

upsilon 128 ἢ υἱόν υἱή ω· ποιὰ βοτάνη ὕιλ η· ὁμῆλος υἱό ν· ἀναδενδράδα υἱοθεσί α· ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ.

upsilon 132 καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα υἱοθετε ῖ· υἱοποιεῖ, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει υἱωνεῖ ς· υἱῶν υἱέες υἱωνο ί· υἱῶν υἱοί υἱωνό ς· ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ, ἔγγονος ὑκελό ν· ὑγιές * ὑλαγμό (ς)· βοή ὕκο ς· ἐρυθρῖνος ὑλάε ι· θρυλλεῖ.

upsilon 140 ὑλακτεῖ. λέγει. θρηνεῖ ὑλάζεσθα ι· ξυλίζεσθαι ὑλακ ή· ὑλαγμός, βοή Ὑλακίδη ς· Ὑλάκου υἱός ὑλακόμωρο ι· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πεπονημένοι· οἱ βαρύφωνοι, ὀξύφωνοι ὑλακτηθέντω ν· φλυαρηθέντων ὑλακτῶ ν· μετὰ μανίας κράζων ὕλαο ν· ὑλάκτουν [ὑλαλοῦ ν· ὑλακτοῦν] Ὕλα ς· κρήνας Κιανοί.

upsilon 149 καλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως ὑλάσασθα ι· ξύλα συναγαγεῖν ὕλασσ α· ἡ ξυλ(ε)ία, καὶ φρυγανισμός ὑλᾶτα ι· ἐστερήθη.

upsilon 152 ἀπέθανεν Ὕλ η· πόλις.

upsilon 153 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη κεκομμένα. ἢ σύμφυτος τόπος, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται τὸ ἔργον ὑλῆε ν· δασύ, ξυλῶδες ὑληέσση ς· συμφύτου, ἢ ὕλας ἐχούσης ὕλη ν· κισσίαν.

upsilon 156 τὸν στέφανον ὑληρεύ ς· νομεὺς ἐν ὕλῃ φυλάττων ὕλης μητέρ α· εἶδος σκώληκος, ὃ καλεῖται ὑλομήτρα.

upsilon 158 ἄλλοι δὲ βόμβυκα ὕλιγγε ς· λόγχαι ὑλίμ η· μάχη τίς [ὑλ ί .

upsilon 161 ρο ι· τέκτονες] ὑλίτη ς· οἴνου εἶδος [ὑλλε ῖ· θρυλλεῖ, λέγει] ὕλλε ι· τὰ πρὸς κάσσωσι δέρματα Ὕλεε ς· οἱ ἐν Κρήτῃ Κυδώνιοι ὑλία ς· τοὺς καρπατίμους τόμους Ὕλλο ς· ποταμὸς Λυδίας ὕλογο ς· στρατός.

upsilon 168 Περγαῖοι ὕλο ι· σπόνδυλοι Ὕλῳ ἰχθυόεντ ι· ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύας ἔχοντι ὑλομανή ς· ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων ὑλομήτρ α· εἶδος σκώληκος ὑλοτόμο ς· ξυλοτόμος ὑλωρό ς· ὕλην φυλάσσων ὑμ ά· ὑμέτερα .

upsilon 175 ..... ὑμεδαπῶ ν· τοῦ ὑμετέρου ἐδάφους ὑμέναιο ς· γάμος.

upsilon 177

ᾐ ᾠδὴ ἐπιγάμιος ὑμεναίω ν· γαμικῶν ᾀσμάτων, μέλος ᾠδῆς ὑμένιο ν· λεπτόν ὑμενῶδε ς· λεπτόν, ἀεροειδές ὑμή ν· εἶδος ἐνδύματος.

upsilon 181 ὑμέναιος. ἐπίπλους. καὶ τὸ διαφανές. καὶ τὸ τοῖς γαμοῦσιν ἐπαυλούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ἡμήσης παιδός, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ναίειν ὑμῆ ς· ὑμετέρας Ὑμήττη ς· ἐν Ὑμήττῃ ὁ Ἀπόλλων τιμώμενος Ὑμήττιο ς· Ζεὺς παρὰ Ἀττικοῖς ὔμμ ε· ὑμᾶς, ὑμεῖς.

upsilon 185 Αἰολικῶς ὔμμε ς· ὑμεῖς, καὶ τὰ ὅμοια Ὑμμητό ς· ὄρος Ἀττικῆς ὑμνε ῖ· εὐλογεῖ, ᾄδει ὑμνηπολείτ ω· ὑμνείτω ὑμνίο ν· τὸν ἀμόλγην Διονύσιον ὑμνοθέτα ι· ποιηταί ὑμνοθέτη ς· ποιητής ὑμνοτήϊα ι· σύνοδοι τῶν ἐπ’ ἔτος γεγαμημένων ὕμνο ς· χρησμός ὕνα ν· τὴν εἰρήνην Ὑνναρεύ ς· Ζεὺς ἀπὸ τοῦ Ὑνναρίου ὄρους ὑννά ς· αἶξ ἀγρία ὑνν ή· αἴξ.

upsilon 198 καὶ τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον τὸ τέμνον τὴν γῆν. καὶ ὕννις ὁμοίως ὕννο ς· πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας, πρὶν κυηθῆναι ὑντετράστια ν· κατεαγέν.

upsilon 200 Σαλαμίνιοι ὕντωσ ε· συμπαρῆσαν ὕξο ν· βοήθησον ὑολλό ς· τόπος συῶν βορβορώδης ὑοβότη ς· συοβόσκης ὑομεμνί α· ἑορτή τις ἐν Ἄργει ὑομέν η· βρεχομένη ὕο ν· ὅμοιον ὑό ς· χοίρου ὑοσκυαμᾷ ς· μαίνῃ, ἀπὸ τῆς πόας ὑοχα ί· τὸ βορβορῶδες ὕδωρ ὑπάγει ν· τὸ ἡσύχως πίνειν ὑπαγορ (ε)ί α· συμβουλία ὑπαγορεύουσ ι· λαλοῦσιν ὑπάγορο ν· κατὰ βίαν ὑπερήφανον ὑπαγωγεύ ς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός ὑπαγωγ ή· ὑποχώρησις ὑπάγω ν· ὑπὸ δίκην ἄγων ὑπα ί· πρὸ τοῦ καὶ νῦν.

upsilon 218 ὑπαὶ πόδα ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε [ν]· ὑπέβλεπεν ὑπαὶ δείου ς· ὑπὸ τοῦ δέους ὑπαιδράσεια ν· ὑπόψειαν ὕπαιθ α· ἔμπροσθεν ὑπαίθριο ν· ὑπὸ τὸν ἀέρα ὑπαικαλούσα ς· ὑποτρεμούσας ὑπαιλίχαζ ε· ἐκ πέτρας ὑποχώρει ὑπαινίττετα ι· αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει ὑπαλευάμενο ς· φυλαξάμενος * ὑπαΐξα ς· ὑφορμήσας * ὑπαὶ πόδ α· ὑπὸ πόδα * ὑπαλύξα ι· ἐκφυγεῖν.

upsilon 230 ἐκκλῖναι * ὑ π ’ ἀνέρο ς· ὑπ’ ἀνδρός * ὑ π ’ ἀνθερεῶνο ς· τὸν ὑπογένειον τόπον ὑπαντάξ [α ς]· ἐξ ἐναντίας, ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας, συναντήσας ὑπαντιάζε ι· ὑπαντᾷ ὑ π ’ ἀντιαίη ς· ὑπὸ τῆς αἰσχρᾶς ἐξ ἐναντίας πολεμούσης ὑπάντλ [ε]ι α· χαλκᾶ ἀγγεῖα, κάδοι ὕπαντρο ι· οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον ὑπανύσθα ι· ὑπουργεῖν ὑπαπίε ι· ὑποστρέφει ὑ π ’ ἀπειρία ς· ὑπὸ ἁμαρτίας ὕπα ρ· τὸ μεθ’ ἡμέραν ὄναρ.

upsilon 241 ἐν ἡμέρᾳ. οἷον φανερῶς, ἐναργῶς, ἀληθές ὕπα ρ· μεθ’ ἡμέραν.

upsilon 242 ἀληθές ὕπαρνος ποίμν η· ἄρνας ἔχουσα ὑπάργυρο ν· τὸ κινάμωμον ὑπάρξα ς· κατάρξας ὕπαρξι ς· προγένεσις.

upsilon 246 ἡ οὐσία ὑπάρχε ι· προκατάρχει ὕπαρχο ς· οἰκονόμος.

upsilon 248 πολέμου στρατηγός ὑπάρχω ν· πεφυκώς, ὧν ὑπαρχθεῖσα ν· προγεγονυῖαν ὑπασπιστα ί· βοηθοί.

upsilon 251 ὑπηρέται * ὑπασπίδια προποδίζω ν· ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας καὶ οὕτως προβαίνων ὑπασπιστή ς· βοηθός, δορυφόρος, ὑπηρέτης ὑπάτ η· ὑψηλή.

upsilon 254 δυνατή * ὕπατε κρειόντω ν· βασιλεῦ βασιλευόντων ὑπάτ η· ὑπερτάτη, ἀνωτάτη.

upsilon 256 πλουσία ὑπάτμενο ι· δοῦλοι, ὑπουργοί ὕπατον μήστωρ α· τὸν ἐν τῷ βουλεύσασθαι σοφώτατον, οἷον πρῶτον ὕπατο ς· ὑψηλός.

upsilon 259 ἔντιμος, πρῶτος, διαφέρων τῶν ἄλλων, ἐξοχώτατας ὑ π ’ αὐλή ν· ὑπ’ οἶκον ὑ π ’ αὐλο ῦ· μετ’ αὐλοῦ ὑ π ’ αὐνή ν· παρ’ Ἑκαταίῳ.

upsilon 262 Φιλητᾶς ὑπαφήτορε ς· ὑποτεταγμένοι ὕπαφρο ν· τὸ μὴ φανερὸν ὕπαφρον λέγουσιν, ἄλλοι [τὸ] ὕπαφρον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ.

upsilon 264 ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον τὸ ὕπαφρον Ὑπαχαιο ί· ὀνομαστικόν ὑπαχθέντε ς· ὑποβληθέντες.

upsilon 266

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πεισθέντες. ἀπατηθέντες ὕπε α· τὰ ὀπήτια ὑπέασι ν· ἐληλύθασιν [ὑπεδείδεσκε ν· ὑπεβλέπετο] ὑπέγραψε ν· ἐχάραξεν, ἢ ἔγραψεν ὑπεδέσμευε ν· ὑπεξέκειτο ὑπέδ υ· [ὑπεισέλθοι] ὑπεισῆλθεν ὑπεζευγμένο ς· ὑποτεταγμένος ὑπεζῶσθα ι· τὸ εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν.

upsilon 274 Φιλητᾶς ὑπεζωσμένο ι· ἀναπείσαντες ὑπέθη ν· [ἔμπροσθεν] ὑπεκθέμην ὑπέθεντ ο· συνεβουλεύοντο [ὑπεθολιάσθη ν· ἔμπροσθεν ἐκλείσθην] [ὑπεθόμησε ν· ὁμοίως] [ὑπεθρε ῖ· ὑπερέχει, ὑπερβάλλει] [ὕπεθρο ν· ὑπὸ τὸν ἀέρα] ὑπ [ε]ιδό [ύ]μενο ι· ὑφορώμενοι ὑπείκε ι· ὑπακούει.

upsilon 283 ὑποχωρεῖ, ὑποτάσσεται ὑπείκετ ε· τὰ αὐτά ὑπειλημμέν η· ἀντ(ε)ιλημμένη ὑπειλημμένο ν· ὑπονενοημένον.

upsilon 286 ὑπενηνεγμένον ὑπείνεχε ν· ὑπέβαλεν, ὑπεῖχεν ὑπεῖξά σο ι· ὑπεχώρησά σοι ὑπείξομα ι· ἥξω, ὑπονοστήσω.

upsilon 289 ὑποχωρήσω ὑπεὶρ ἅλ α· ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὑπείροχο ς· ὑπέροχος, ὑπερέχων ὑπεῖχε ν· ὑπέβαλεν [ὑ π ' ἐκ Διὸς αἶσα ν· παρὰ τὸ ἐκ Διὸς εἱμαρμένον] ὑπέκειντ ο· ὑποκείμενοι ἦσαν ὑπέκθεσι ς· ὑπόθεσις ὑπεκινοῦντ ο· κατενοίγοντο, ἢ ἐπτοοῦντο ὑπέκλινε ν· ὑπέταξεν ὑπεκδράμ ω· φ[ε]ύγω ὑπεκπροθέω ν· ὑπεκτρέχων [ὑπέκτρενο ν· τὸ ἔτρεμον] ὑπελθεῖ ν· ὑπεισελθεῖν, ὑποδραμεῖν ὑπέλαιο ς· γλοιός * ὑπέλαβε ν· ὑπεδέξατο ὑπελεῖ ν· ὑπειλεῖν ὑ π ' ἔμβρυο ν· νεογνὸν βρέφος ὑπέβαλεν, ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι ὑπεμνήμυκε ν· ὑπομέμυκε, κλαίει, στενάζει, στυγνάζει ὑ π ' ἐμο ί· ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν ὑπεμφαίνε ι· φανεροῖ ὑπεναντίο ς· ἐχθρός ὑπένερθε ν· ὑποκάτωθεν ὕπενε ς· εἰς τετάρτην ὑ π ' ἐνεσίῃσ ι· βουλαῖς ὑπενηνεγμένο ν· ὑποκείμενον ὑπενόθευσε ν· ὑπέφθειρεν ὑπενόστησε ν· ὑπέστρεψεν, ὑπεχώρησεν· νόστος γὰρ ἡ ὁδός ὑπεξέθαυτ ο· ὑπεκέκαυτο ὑπεξέφερ ε· προέτεινε, προεβάλλετο ὑπεξέφερο ν· εἰς τὸ ἔξω ἔφερον ὑπεξαλέασθα ι· ὑπεκκλίνειν ὑπεξήκριζο ν· ὕβριζον ὑπεξίε ι· ὑπεξίσταται ὑπεξίστατα ι· τὰ αὐτά ὑπεξίστησ ι· μεθίστησι ὑπέπισ α· ὑπεπότισα ὑπεπόδισε ν· ἀνεπόδισεν ὑπέ ρ· πρόθεσις.

upsilon 326 πολύ, πλέον, λίαν ὑπέρ α· ἐν τῇ νηὶ σχοινία τινά ὑπεραγασθεί ς· ὑπερθαυμάσας * ὑπειρεσί α· ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα * ὑπειλημμένο ν· ὑπενενοημένον * (ὑ)περάγο ν· διαφέρον ὕπερα [ε]· σκώληκές τινες ὑπεραγοναστά ς· εἱμαρμένας κρόκας, οἷον ὑπερστήμονας ὑπεραίρετα ι· ὑψοῦται ὑπεραέ ϊ· ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν * ὑπέρα ς· τὰ σχοινία ὑπέρακμο ς· μέγας ὑπὲρ ἅλ α· θάλασσαν ὑπεράλλα πέτη ξ· ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεράλ (λ)ετα ι· ὑπερπηδᾷ ὑπεραλεῖτα ι· ὑπερπηδήσει ὑπεράλμενο ν· ὑπεραλλόμενον ὑπερανάστη ς· μετανάστης.

upsilon 343 μεταβάτης ὑπερανέστηκε ν· ὑπερβέβηκεν, ἐκ τοῦ ὑπέρ ἤτοι ὑψηλότερον ὑπέραντλ α· πολλά ὑπερασπίζ ω· βοηθῶ, ἀντιλαμβάνω.

upsilon 346 καὶ ὑπερασπιστή ς· ἀντιλήπτωρ ὑπερασπι ῶ· προΐσταμαι ὑπέραυχο ς· ὑπερήφανος ὑπερβάλλε ι· ὑπερνικᾷ.

upsilon 349 ὑπερτίθεται. παραβαίνει. ἢ ἐπαναφέρει εἰς συμβουλίαν ὑπερβᾶ ν· ὑπερώαν ὑπέρβασι ς· ὕβρις, ἀδικία.

upsilon 351 κόρος. ἁμαρτία. ὑπερηφανία. παράβασις ὅρκων ὑπερβασίη ς· ἀδικίας.

upsilon 352 ὑπερηφανίας ὑπερβατό ν· ὑπερβαινόμενον ὑπέρβιο ν· ὑπεράγοντα τῇ βίᾳ.

upsilon 354 ὑπὲρ δύναμιν. πάνυ βιαίως ὑπερβλήδη ν· ὑπεράγαν ὑπερβλύζε ι· .

upsilon 356 ...... ὑπερβολ ή· πολύ ὑπερβολί α· ὕβρις.

upsilon 358 κόρος ὑπεργμένω ν· δοθέντων.

upsilon 359 προελθόντων ὑπεργυΐο ν· ὑπέρμηκες, μέγα ὑπερδέ α· ὑπεραγόντως ἐνδεᾶ, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· ὑπερδέα δῆμ(ον) ἔχοντα [ὑπέρδεσμ α· ἐνέχυρα, ὑποδήματα] ὑπέρδικο ι· συνηγόροι οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες ὑπερδειπνε ῖ· ὑπερτρυφᾷ ὑπερείδε ι· στηρίζει [ὑπερείδε ι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καταφρονεῖ] ὑπερειδούση ς· στηριζούσης ὑπέρειπ ε· κατέβαλ(λ)εν, ἀπὸ τοῦ ἐρείπειν ὑπερείσατ ε· στηρίξατε ὑπερεκστήξε ι· ὑπερσταθήσεται ὑπερέκτισι ς· ὑπεραπότισις ὑπερένεγκα ν· ὑψώθησαν ὑπερέλασι ς· ὑπέρθεσις, ὑπερβολή * ὑπερένδοξο ς· ἄγαν ἔνδοξος ὑπε (ρ)έξουσ ι· μείζονες ἔσονται ὑπερέπτατ ο· ὑπερίπτατο.

upsilon 376 ὑπερέδραμεν. ὑπερεπήδησεν ὑπέρεπτ ε· ἤσθιεν.

upsilon 377 ὑπενεδίδου. ὑπέσυρεν ὑπέρευγ ε· ὑπερκάλως [ὑπεριφερέ ς· μετεωροφόρον] ὑπερέσχεθε γαίης ὑπερέσχε ν· ἀνέτειλεν ὑπερέσσετα ι· περιέσται, κρατήσει ὑπερέχε ι· ἄνωθεν ἐπιβάλλει.

upsilon 383 βοηθεῖ. διαφέρει, ὑπερβάλλει, ὑπεράνω ἔχει ὑπερέχοντ ι· ἐξουσιάζοντι ὑπερζέσα ς· ἀναφλεχθείς ὑπερηγάσθ η· ὑπερεθαυμάσθη ὑπερηκόντισε ν· ὑπερέδραμεν ὑπερήκρισα ς· ὑπεράγαν ἐπήδησας ὑπερήμερο ι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι ὑπερήμερο ς· ἐκπρόθεσμος ὑπερηνορεόντω ν· ὑπερηφάνων ὑπερήνω ρ· εὔψυχος, ἀνδρεῖος.

upsilon 392 ὑβριστής. ὑπερέχων. ὑπερήφανος. παράνομος. ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν [ὑπερήπη ς· ὑπὸ τῆς ὁρμῆς] ὑπερῆρτ ο· κατεξανίστατο ὑπερήσε ι· ὑπερβαλεῖ Ὑπερησί α· πόλις [ὑπερήσμασ ι· στηρίγμασι] ὑπερήφανο ς· ὑπεράφρων.

upsilon 398 ἀγνώμων ὑπερθε ῖ· ὑπερέχει.

upsilon 399 ὑποτρέχει, ἤγουν θέει ὕπερθε ν· ὑπεράνωθεν ὑπὲρ θεό ν· παρὰ τὸ θεῖον ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην ὑπερθέοντα ς· ὑπερτρέχοντας ὑπερθέσει ς· ἀναβολαί.

upsilon 403 ὑπερβάσεις ὑπερθορέοντα ι· ὑπερπηδῶσιν ὑπέρθορο ν· ὑπερεπήδησα, ὑπερηλάμην ὑπέρθυμο ι· πρόθυμοι.

upsilon 406 μεγαλόψυχοι ὑπερθύριο ν· ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος Ὑπερί α· ἡ τῶν Φαιάκων πόλις.

upsilon 408 καὶ κρήνη * ὑπερίον [τ] α· ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι ὑπερίδ η· καταφρονῇ ὑπ (ε ρ)ικταίνοντ ο· ἔνιοι ὑπὲρ δύναμιν, ἵκνουν ὑπερικνοῦντο διὰ τὴν χαράν, ὅ ἐστιν ἐξετείνοντο ὑπεριπτί α· ἀγών τις παρθένων ὑπέριπτε ν· κατέσειεν ὑπερισχύουσα ν· ὑπερβάλλουσαν ὑπερίω ν· τὸν ἐν τῷ ἀέρι, ἢ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι ὑπερκαταβαπτύουσα ν· ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους λόγους ποιουμένους ὑπερκακεῖ ν· ὃ νῦν ἐκκακεῖν ὑπὲρ κάρα φοιτῶντ α· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον ὑπερκείμενο ν· ἄνω κείμενον ὑπέρκεισα ι· ὑπερβάλλεις ὑπερκείσθ ω· ὑπερτεθείσθω ὑπὲρ κεφαλῆ ς· ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ὑπερκόμπω ς· ὑπερηφάνως ὑπερκάϋστρ α· ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια ὑπερκόσμι α· ὡς ἄγγελοι, καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον ὑπερκυάνεο ν· λίαν κυάνεον ὑπερκύδαντα ς· ὑπερέχοντας τῇ δόξῃ, ὑπερενδόξους γενομένους ὑπερκυδέοντα ς· λίαν ἐνδόξους ὑπερμαζ ᾷ· ὑπερτρυφᾷ ὑπερμενέ ϊ· τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τῇ ἰσχύι ὑπερκρατεῖ ὑπερμενή ς· μεγάλην ἔχων ἰσχύν ὑπερμενέον (τ α)· ὑπερηφανοῦντα.

upsilon 432 ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει ὑπέρμορ α· ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπὲρ τὸ καθῆκον ὑπὲρ μόρο ν· ὁμοίως ὑπερνεμεῖ ς· ὑπερορᾷς ὑπερνήχετα ι· ὑπερέχει, ὑπερβαίνει ὑπερνικ ᾷ· ἀντιμάχεται ὑπέρογκο ν· μέγα, ὑψηλόν, ὑπέρμετρον ὑπεροι (α)ζομένο υ· ὑπερηφανευομένου ὑπεροιησάμενο ι· ὑπερηφανοῦντες [ὑπερόλβ η· κόρος.

upsilon 441 ὕβρις] [ὑπεροπεύε ι· ψεύδεται] [ὑπεροπεύ ς· ψεύστης.

upsilon 443] ὑπερόπτης] ὑπεροπλίαι ς· ὑπερηφανίαις, ὑπερφροσύναις [ὑπεροπλῆσα ι· ὑπερβῆναι, ὑπερπηδῆσαι] ὑπεροπλίσσαιτ ο· νικήσειεν.

upsilon 446 ἢ ὑπερηφανήσειεν ὑπέροπλο ν· ὑπὲρ τὸ δέον.

upsilon 447 ὑπερήφανον. ψευδές ὑπέροπτο ν· μέγα, καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, καὶ τὰ ὅμοια ὑπερορ ᾷ· καταφρονεῖ, παραβλέπει ὑπερόριο ς· ἐκτὸς τῶν ὁρίων ὑπέρου περιστροφή ν· παροιμία.

upsilon 451

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων ὑπερούσιο ς· ἀγαπητός, πεφιλημένος ὑπερόφρυ ς· ὑπερηφάνους ὑπέροφρυ ς· ὑπέροπτος ὑπεροχ ή· ἐξοχή, ὑπερβολή ὑπέροχο ν· περισσόν.

upsilon 456 δεινόν. μεῖζον ὑπεροψί α· ὑπερηφανία, παρὰ τὸ τὰ ὑπὲρ αὐτὸν θεωρεῖν ὑπερπαθήσα ς· πάνυ λυπηθείς ὑπερπηδῶ ν· ὑπερθορών ὑπεῤ (ῥ)άγ η· διεῤῥάγη ὑπερσχεῖ ν· ἀνατελσεῖν.

upsilon 461 ὑπερμαχῆσαι. βοηθῆσαι. σκεπάσαι ὑπέρσχε ς· σκέπασον, καὶ τὰ ὅμοια ὑπερτάτη ν· ὑψηλήν, ὑπερβαίνουσαν ὑπέρτατο ς· μέγιστος.

upsilon 464 πρεσβύτατος. ἀνώτατος, ὑψηλότατος. εὐγενέστατος ὑπὲρ τέγο ς· ὑπεράνω τῆς στέγης ὑπερτεῖ ς· Κρητικῶν πόλεων ἐπίθετα ὑπερτελή ς· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη ὑπερτέλλοντε ς· ἀνατέλλοντες ὑπερτέλλω ν· ὑπερα(να)τέλλων, ὑπερφαινόμενος τῶν ἄλλων ἄστρων ὑπερτεν ῆ· ὑπερανατείνουσα, ὑψηλή ὑπερτέρ α· ὑψηλοτέρα· οἱ δὲ νεωτέρα.

upsilon 471 ἢ πρεσβυτέρα. ἢ ἄροτρον ὑπερτερί α· τὸ ἄνωθεν τῆς ἁμάξης ἐπιτιθέμενον ὑπερτερίῃσ ι· νεωτερισμοῖς.

upsilon 473 ὑπερηφανίαις ὑπερτερ [ε]ώτερο ς· νεώτερος * ὑπέρτερο ν· ἔσχατον, ὕστερον.

upsilon 475 νεώτερον. εὐγενῆ (*) ὑπερτερ [ε]ί η· τὸ πῆγμα τῆς ἁμάξης (*) ὑπέρτερ α· κρέατα ἐκτὸς τοῦ σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός ὑπερτεροῦ ν· δεσπόζον * ὑπερτῆρ α· τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα ὑπέρτεχνο ν· σπουδαῖον ὑπερτοναίω ν· ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ διατετα[γ]μένων ὑπέρυθρο ς· πυρακτής ὑπέρφασι ς· ὑπερηφανία, μεγαλοῤῥημοσύνη ὑπερφέρει ς· ὑπερβά(λ)λεις ὑπερφερέ ς· μέγα ὑπὲρ φύσιν, ἢ ὑπεράγον ὑπέρφε υ· ὑπεράγαν ὑπερφίαλο ς· ὑπερήφανος, ὑβριστής, παράνομος, ὑπερφυής.

upsilon 487 μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος ὑπερφλύζε ι· ἀναῤῥεῖ, ἐκφυσᾷ ὑπέρφρον α· ὑπερήφανον.

upsilon 489 ἀγνώμονα. ὑψηλόφρονα ὑπερφυ ᾶ· ὑπὲρ φύσιν μέγαν ὑπερφυέ ς· ὑπερμέγεθες, μεῖζον ὑπερφύ ς· ὑπεργεννηθείς ὑπερφυῶ ς· ὑπεραγόντως ὑπερχειλέ ς· ὑπερμεμετρημένον ὑπερχειλῶ ν· ὑπερμέστων ὑπερχέω ν· ὑπερέχων ὑπέρχολο ς· ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος ὑπέρχρεω ς· ὁ πολλῷ πλείω τῆς οὐσίας ὀφείλων ὑπερ ῶ· ὑποβα[λ]λῶ.

upsilon 499 ἀντὶ τοῦ προερῶ ὑπερῶ ὑπερῴ (α)· στόματος ὑπερῷ α· ἀνώγαια ὑπερώησα ν· ὑπ[ερ]εχώρησαν ὑπερώϊο ν· ὑπερῷον, ἀνώγαιον οἴκημα ὑπερῷο ν· ἀνώγαιον ὑπερώφθ η· παρώφθη ὑπεσάκκισε ν· ὑπήθει τῷ σάκκῳ.

upsilon 506 ἔνιοι πρόκοπτε [ὑπεσενεχίζετο γέ α· ὑπεκάμπτετο.

upsilon 507 ἐκινεῖτο] ὕπεσι ς· ταπείνωσις, ἔνδοσις * ὑπέρβιο ς· ὑπέωρος ὑπεσπληνισμένο ν· ὑποπιασμένον.

upsilon 510 ἢ πεποικιλμένον ὑπέστ η· ὑπέσχετο [ὑπέτρεχο ν· ὑπεράνω τοῦ πυρὸς εἶχον] ὑπέστα ν· ὑπέστησαν, ἐπηγγείλαντο ὑπεστειλάμη ν· παρητησάμην ὑπεστόρεστα ι· ὑπέστρωται, ἥπλωται * ὑπέχεσθα ι· ὑπερβάλλεσθαι ὑπεσχηκώ ς· ὑποστάς ὑπέσχητα ι· ἐπήγγελται ὑπέφηνε ν· ὑπέδειξεν, ἐφανέρωσεν ὑπεχάλκισ α· πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην * ὑ π ’ εὐθεία ς· ἐπ’ ἴσης * ὑπεύθυνο ς· ἔνοχος.

upsilon 522 ὑποκείμενος ὕπεχ ε· ὑπόφερε.

upsilon 523 πάρεχε. ὑπόμενε ὑπέχε ι· ὑπομένει.

upsilon 524 ὑφίσταται. δίδωσιν ὑπέχετα ι· προμηθεῖται ὑπέχευε ν· ὑπέβαλλεν, ὑπέχυσεν ὑπηγάγετ ο· ἠπάτησεν.

upsilon 527 [ὑπέμεινεν [ὑπηδόμενο ι· ὑφορώμενοι] ὑπηλάτω ν· τῶν ὑπὸ ἐλάττων, ἔνιοι φύλλων * ὑπήλυθε ν· ὑπέδυ, ὑπεισῆλθεν [ὑπηλήφαμε ν· ἐνομίσαμεν] ὑπήλλαξε ν· ὑπεχώρει ὑπῆ ν· ὑπῆρχεν ὑπήε ι· ὑπομένει, ὑποφέρει ὑπήνα ς· γενειάδας ὑπηνέμια ὠ ά· τὰ δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γεννώμενα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑπηνέμου ς· σκεπηνούς * ὑπηνέμιον ἄνεμο ν· ὑετόν, καὶ τὰ ὅμοια ὑπήν η· τὸ γένειον, ἤτοι πώγων.

upsilon 539 ἄλλοι μύσταξ, ἄλλοι ὑπήνη, ὅς ἐστι ὑπὸ τὴν ῥῖνα τόπος [ὑπήνημο ς· σκέπη] ὑπηντίαζο ν· ὑπήντων ὑπηοί η· ὑπὸ τὸν ὄρθρον, πρὸς τῆς ἕω ὑπήρατο ς· λογομάχος.

upsilon 543 ὑπέρλαμπρος ὑπηρέσι α· τῶν κωπηλατούντων δέρματά τινα, ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθέζονται * ὑπηρέτη ς· δοῦλος ὑπηρέσιο ν· ἡ σανὶς τῆς καθέδρας ὑπήτριο ν· ὑπογάστριον, ἐφήβαιον ὑπηχε ῖ· βομβεῖ ὑπήχθη ν· ἦλθον ὑ π ' ἠ ῶ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον ὑπεὶρ ἅλ α· ὑπὸ τὴν θάλασσαν ὑπίσχετα ι· ἀναδέχεται, ὑπισχνεῖται ὑπισχνεῖτα ι· ὁμολογεῖ, συντίθεται, ἐπαγγέλλεται ὑ π ' ἴχνιο ν· ὑπὸ τὰ ἴχνη ὑπιωγα ί· ὑπαγωγαί, ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην, σκεπηνὰ μέρη ὑπνάσσε ι· ὑπνώσσει ὑπνο ῖ· κοιμᾶται ὕπνο ς· [κυρίως ὕπνου δῶρο ν· ὕπνος, ἀνάπαυσις ὑπν ῶ· κοιμῶμαι.

upsilon 560 ἢ ἀγρυπνῶ ὑπνωτικό ν· ὁ μανδραγόρας ὑπ ό· πρόθεσις .

upsilon 562 ..... ὑποακταίνοντ ο· ἔτρεμον ὑποβάθρ α· κρηπίς, θεμέλιος.

upsilon 564 ὑπόβασις ὑποβαίνε ι· ἐλαττοῦται ὑποβάσε ι· ὑποκαταβάσει * ὑποβάλλε ι· ὑποκρούει ὑποβασ [ι]μό ν· ὑποβάθραν ὑπόβασι ς· ὁ ἐνδότατος χιτών, ἢ περίζωμα ὑποβατᾶ ν· ὑποβατόν.

upsilon 570 τὸ ὑποπόδιον ὑποβεβηκώ ς· μικρότερος, ἐλάττων ὑποβιβάζοντε ς· ὑποκαταβαίνοντες.

upsilon 572 ἐλαττοῦντες ὑποβιβασθέ ν· ὑποβεβρυχμένον (?) ὑποπεπτωκός ὑποβλεπόμενο ς· ὑπονοῶν.

upsilon 574 ἐχθραίνων ὑποβλήδη ν· ὑποβάλλων τὸν λόγον πρὶν σιωπῆσαι τὸν λέγοντα.

upsilon 575 ἄλλοι ὑπολαμβάνων ὑποβολιμαῖο ν· οὐ γνήσιον, ἀλλὰ νόθον, ὑποβαλλόμενον, ὡς ἀπὸ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες ὑποβορβόριο ν· ἡ τρύξ ὑπόβρυχ α· ὑποβρύχια.

upsilon 578 ὑπὸ τὸ ὕδωρ. ὑπὸ κάτω τῶν κυμάτων βυθισθέντες ὑπογάιδιο ν· ὑπόγειον τύμβον ὑπὸ γαμφηλαῖ ς· ὑπὸ ταῖς σιαγόσιν ὑπὸ γαμφηλῇσι ν· ὁμοίως ὑπογεγραμμέν η· ἐγκεχριμένη ὑπόγειο ν· ὑπὸ τὴν γῆν ὑπογενειάζω ν· λιτανεύων.

upsilon 584 ἀπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος ὑπογλωττί ς· εἶδος στεφάνου.

upsilon 585 καὶ πάθος τι κατὰ τὴν γλῶτταν. καὶ μέρος ἐνστόμιον ὑπὸ γλωχῖν α· ὑπὸ τὴν γωνίαν ὑπόγνυθ α· τὸ καθῆσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον [ὑπόγοιο ν· πρὸ μικροῦ γεγονός] ὑπογράμματ α· στιμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν ὑπογραμμό ς· τύπος.

upsilon 590 μίμημα ὑπογράφει ν· τυποῦσθαι ὑπογραφῆνα ι· εἰσακουσθῆναι ὑπογραφίο ν· τῶν ἐπὶ τῷ σώματι δεδανεισμένων ὑπόγυο ν· προσδόκιμον.

upsilon 594 ἐγγύς, ἢ ὁμοῦ, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου γεγονός, καὶ τὸ ἕτοιμον, πρόσφατον ὑπὸ δαΐ (δ)ω ν· ὑπὸ λαμπάδων ὑποδέγμενο ς· ὑποδεχόμενος ὑποδεέστερο ς· ταπεινότερος ὑποδεή ς· ἐνδεής, καταδεής.

upsilon 598 ὑπόφοβος ὑποδενδρυάζει ν· τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι ὑποδεξί η· ὑποδοχή, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν ὑποδέραι α· ὑποτραχήλια ὑποδέραιο ν· ὑποδείριον καὶ περιτραχήλιον ὑποδερί ς· ὁρμίσκος.

upsilon 603 ἔνιοι πλοκίον τι περιτραχήλιον καὶ μέρος τι ὑποδέσματ α· ἐνέχυρα ὑποδέσμιο ς· [ἢ ὑποδήμιος, ἢ] ὑποτεθείς ὑπὸ δ ' ἔτ (ε)ιν ε· ὑπέβαλλεν ὑποδῆσα ι· ἐνεχυραθῆναι.

upsilon 607 Ἰταλιῶται * ὑπόδειγμ α· σημεῖον ὑποδιδάσκαλο ς· χοροδιδάσκαλος ὑπόδικο ς· ὑπεύθυνος.

upsilon 610 χρεώστης. ἔνοχος δίκης ὑποδμώ ς· ὑποτεταγμένος, δοῦλος, θεράπων ὑπόδρ α· ὑποβλεψάμενος, βλαπτικός ὑποδρά ξ· ὁμοίως ὑποδρακεῖ ν· ὑποπτεύσας ὑπόδρα ἰδώ ν· δεινῶς ὑποβλεψάμενος, ἢ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑποβλέψας ὑποδραμώ ν· ὑφερπύσας ὑποδρασία ς· τὰς ἔχθρας ὑποδρασί η· ὑποψία ὑποδρήσ (σ)ουσι ν· ὑπουργοῦσιν, ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ δρόμο ν· ὑπὸ τροχασμόν.

upsilon 620 ὑπὸ κακοήθειαν ὑποδρόμου ς· στόμια ὑποδύεσθα ι· δειλιᾶν ὑποδῦνα ι· ὑπεκδῦναι ὑποδύντε ς· ὑπεισελθόντες ὑποδύ ς· ὑποβάς, ὑπεισελθών ὑποδύτη ς· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον ὑπόεικε ν· ἀνεχώρει ὑποείξομα ι· ὑποχωρήσω ὑποέστη ς· χιτών ὑποεχμέν η· ὑπείκουσα.

upsilon 630 θεραπεύουσα ὑποζάκορο ι· νεωκόροι ὑποζατηθεί ς· ὑποκατασχών ὑποζύγι α· κτήνη τὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ [τὰ ὑπόζωνα] πάντα τὰ ἐζευγμένα ὑποθέσθα ι· συμβουλεῦσαι ὑποθέσει ς· καταβολαί.

upsilon 635 πράγματα. αἰτίαι, προφάσεις ὑπόθε ο· ὑπόθου.

upsilon 636 συμβούλευσον ὑπόθευτο ν· Ῥόδιοι ἐπὶ θυσίας ὑποθήκ η· παραίνεσις, διδασκαλία.

upsilon 638 ἢ ἐνέχυρον. ἢ συμβουλή ὑποθημοσύν η· τὰ αὐτά ὑποθήμω ν· ὑποθέσεις καταγράφων ὑποθήσομα ι· διδάξω καὶ ὑπόθου ὁμοίως ὑποθυμί [ο] ς· στέφανος ὑποτράχηλος ὑποιατιθεί ς· ὑποστρατευθείς ὑποίζεσθα ι· ὑπονοεῖν ὑποικουρε ῖ· ἀντὶ τοῦ συνέστη καὶ γεγάμηται ὑποικουροῦσα · εἰς βάθος οἰκοῦσα ὑποίσε ι· ὑφέξει, βαστάσει ὑποι (σ)τ ά· φορητά, βαστακτά ὑποίσ ω· ὑπενέγκω, ὑπομενῶ, καὶ τὰ ὅμοια ὑποκαθῆσθα ι· ἐνεδρεύειν ὑποκάλυκ α· ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός [ὑπὸ κόρασι ν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς] ὑποκείσετα ι· ὑποβληθήσεται ὑποκεντ ά· ὑπομονητικά ὑποκέοιτ ο· ὑποκείσεται ὑπὸ κεύθε α· ὑπὸ κοῖλ[ι]α * ὑποκυσσαμέν η· ἐγκυοῦσα ὑποκόλπιον τοῦ χορο ῦ· τῆς στάσεως χῶραι αἱ ἄτιμοι ὑποκομψία ς· τὸ κομψὸν ὑποφαίνων ὑποκορίζεσθα ι· ὑποκοριστικοῖς λόγοις χρῆσθαι, ἤτοι κολακεύειν ὑποκοριζόμενο ς· ὁμοίως ὑπὸ κρασί ν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς ὑποκρέκει ν· ἐπὶ τῶν ἵππων, πορείας τις τρόπος, βῆμα ὑπὸ κράτεσφι ν· ὑπὸ τῇ κεφαλῇ ὑποκριθῆνα ι· ἀποκριθῆναι ὑποκρίναιτ ο· ὑποκρίσει τι ποιῶν ὑποκρίνοιτ ο· ἀποκρίνοιτο.

upsilon 667 ἔνθεν καὶ ὑποκριτής, ὁ ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν χορόν ὑπόκρισι ς· εἰρωνεία.

upsilon 668 ὑπουλότης. δόλος ὑποκριτή ς· μάντις.

upsilon 669 καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος ὑποκρούε ι· ἀντιλέγει ὑποκρουνιδί α· θυσία τις παρὰ Κνιδίοις ὑποκρουσταλί ς· εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος ὑποκυδέ ς· ὑποφρύδιον ὑπόκυκλ α· τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμένι τῶν τριπόδων * ὑποκυησαμέν η· ὑπὸ γαστρὸς ἔχουσα ἐγκοίλιον ὑπόκυκλο ν· ὑπότροχον, ἢ κάτωθεν σπεῖραν ἔχοντα ὑποκυσ (σ)αμέν η· ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων ὑπολαβώ ν· ὑπονοήσας, νομίσας.

upsilon 678 ἀποκριθείς ὑπολαΐ ς· ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων ὑπολαλε ῖ· ψιθυρίζει ὑπολάμβαν ε· νόμιζε.

upsilon 681 ἀντιτίθει Ὑπολάμπτειρ α· Ἑκάτη ἐν Μιλήτῳ * ὑποληπτέο ν· νομιστέον * ὑπόληψι ς· ὑπόνοια, καὶ τὰ ὅμοια ὑποληΐ ς· εἶδος ὄρνιθος.

upsilon 685 ἢ ... λαΐς ὑποληκᾶ ν· ὑποκρούειν ὑπολ [ι]απάξα ς· ὑποκενώσας ὑπολίζονε ς· μεγέθει ἐλάσσονες, ὀλιγώτεροι [ὑπολιμαῖο ς· ὁ μὴ γνήσιος] ὑπολείπε ι· ἐκλείπει ὑπόλινο ν· τὸ ὅρμινον ὑπὸ λιπαροῖσ ι· εὐτραφέσι ὑπόλι (σ)φο ν· ὀλισθηρόν * ὑπολαιό ν· ὑποδαιστόν [ὑπολύξα ς· ἐκκλίνας] ὑπομάζιο ν· θηλάζον παιδίον ὑπομαλανδριῶδε ς· εἶδός τι ταρίχου ὑπομέλαθρ α· Ἀρτέμιδος ἐπίθετον, ὡς ὁ Μύνδιος ὑπομειδιῶντ ι· γελῶντι ὑπὸ μηνιθμό ν· ὑπὸ τὴν ὀργήν ὑπομηλαφῆσα ι· ψηλαφῆσαι ὑπομον ή· καρτερία ὑπομνηματιστή ς· ὁ ὑπόμνημα λέγων ὑπονέμεσθα ι· ἐξαπατᾶν ὑπὸ νηΐ ω· τόπος δένδρον ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς ὑπονοε ῖ· ὑποπτεύει ὑπονοθεῦσα ι· ὑποφθεῖραι ὑπόνοι α· ὑπερηφανία, θράσος ὑπονομα ί· κλοπαί.

upsilon 709 ὀχετοί ὑπονοστήσα ς· ἐπανελθών, ὑποστρέψας ὑπονύσσετα ι· καταπονεῖται [ὑποοργό ς· ὑπουργός] ὑποπαθώ ν· ἠρέμα παθών ὑποπεράτωσι ς· τελείωσις * ὑποπεζί α· ταπείνωσις ὑποπερκάζουσ ι· μεταβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὄμφακος καὶ ὑπομελαίνονται ὑπὸ παντὶ λίθ ῳ· παροιμία τὸ , ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει ' * ὑποπιάζομε ν· ταπεινοῦμεν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

upsilon 718 μαραίνομεν. Ὑποπιασμὸς γὰρ ταπείνωσίς ἐστι σώματος ὑποπῖσα ι· ὑποποτίσαι ὑπὸ Πλάκ ῳ· ὑπὸ τῷ Πλάκει ὄρει Κιλικίας ὑπόπλεω ς· μεστός, ἔμπλεως ὑποποιεῖτα ι· προσποιεῖται ὑπὸ πραπίδω ν· ὑπὸ τῶν φρενῶν ὑπόπτερο ς· κοῦφος.

upsilon 724 καὶ ὑπόπτερος ὁ ταχύς [ὑποπέτρο υ]· ὑποπτέρου.

upsilon 725 ταχείας ὑποπτεύε ι· ὑπονοεῖ, ὑπολαμβάνει ὕποπτος ἐχθρό ς· .

upsilon 727 ...... ὑπόπτω ς· ἐχθροειδῶς ὑπόπτωσι ς· κατάπτωσις ὑπόπτωτο ν· ὑποπῖπτον ὑπόρ (ε)ι α· τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη ὑπορίνου ς· τοὺς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένους * ὑποργηθεῖσ α· ὑποχρισθεῖσα ὑπὸ ῥιπῆ ς· ὑπὸ τῆς ὁρμῆς [ὑποῤῥόφιο ι· ὑπόστεγοι] ὑποῤῥάπτεις λόγου ς· συντίθης ὑποσακίζει ν· ὑπηθεῖν τῷ σάκκῳ.

upsilon 737 καὶ τὸ προσκόπτειν ὑποσκελίσε ι· ἀπατήσει, χλευάσει ὑπόσκοπον χέρ α· Αἰσχύλος.

upsilon 739 ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός * ὑπὸ σκήπτρ ῳ· ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ ὕποσμο ς· ὀσφραινόμενος ὑποσμύχε ι· θλίβει, ἀνιᾷ, καταπονεῖ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων ὑποσμύχετα ι· ὑποκαίεται ὑποσμύχουσα · ἔνδον ἐρεθίζουσα ὑπόσπονδο ς· σπονδὰς αἰτήσας ὑποσ (σ)είουσ ι· κάτωθεν ἕλκουσιν ὑπόστ α· ὑπόμενε ὑποστάθμ η· τρυγία, τρύξ ὑποσταί η· ὑπόσχοιτο ὑπόστασι ς· πρόσωπον ὑποσταχύοιτ ο· ὑπαύξοιτο ἀπὸ τοῦ στάχυος ὑποστειλάμενο ς· ὑποκρυψάμενος.

upsilon 752 φοβηθείς ὑποστέλλεσθα ι· ἀναδύεσθαι.

upsilon 753 δολιεύεσθαι. ὑποκρίνεσθαι ὑποστέλλετα ι· φοβεῖται.

upsilon 754 καὶ τὰ ὅμοια ὑπόστερνο ν· ὑπογάστριον ὑπόστημ α· πλῆθος ὑποστῆσα ι· ὅταν τις ἐγκάθετον στήσῃ ἐπὶ τῷ ὠνήσασθαί τι ὑποστήσετα ι· ὑπομενεῖ ὑποστήτ ω· ὑποταγήτω, εἰξάτω, παραχωρησάτω ὑποστολ ή· δειλία, φυγή [ὑποστρέσα ι· ἀποφυγεῖν διὰ δέος] ὑπόστροφο ν· ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα ὑπόστρωμ α· περίστρωμα ὑπόσχε [τ] ο· ὑπόσχου, ἐπαγγέλλου ὑποσχεῖ ν· ὑποβαλεῖν, δοῦναι ὑποσχέσει ς· ἐπαγγελίαι ὑπόσχωμα ι· ὑποβάλωμαι, ἐπαγγέλλωμαι ὑποσχῶ ν· τὰ αὐτά [ὑποτάβλω ν· ὑπεξουσίαν] ὑποτέτροφε ν· ὑπέτροφεν ὑποτίθετα ι· συμβουλεύει ὑποτιμήσεω ς· προφάσεως ὑποτίτθι α· θηλάζοντα, γαλουχούμενα παιδία ὑποτονθορύζε ι· γογγύζει ὑποτοπάσα ι· ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν ὑποτοπήσομε ν· ὑπονοήσομεν ὑποτρέχοντε ς· ὑπεισερχόμενοι, σπεύδοντες ὑπότριμμ α· ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων ἔργον ὑποτρύζε ι· ὑποβάλλει. [1]

upsilon 778 ὑποψιθυρίζει. γογγύζει * ὑπότροπο ν· ὑπεστροφότα, ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου * ὑπότροπο ς· ἐξ ὑποστροφῆς ὕπουλο ς· ὕποπτος, δόλιος, ὑποκριτής, ὀλέθριος, ἀσυμφανής.

upsilon 781 Ὕπο (υ)λα δὲ λέγεται τὰ μὴ φανερὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἕλκη ὑπουργε ῖ· ὑπηρετεῖ ὕπουρ α· ὑπὸ τὰ ὄρη ὑποφαίνε ι· φανεροῖ, δεικνύει ὑποφαίσει ς· εἰς θεωρίας ὑποφέρε ι· ὑπομένει ὑποφέροντα ι· ὑποβάλλονται ὑποφῆτα ι· μάντεις, προφῆται, ἱερεῖς, διερμηνευταί, χρησμολόγοι ὑποφήτορε ς· ὑποτεταγμένοι ὑποφθά ς· προφθάσας ὑποφθαμέν η· προφθάσασα ὑπόφορο ς· ὑπὸ τέλος, [ὑπὸ κῖνσον] ὑπεύθυνος ὑποφωνῆσα ι· ὑποδεῖξαι Ὑποχαλκί ς· ἡ ὑπὸ Ὁμήρου Χαλκὶς διὰ τὸ κεῖσθαι ὑπό τι ὄρος ὑπώπι α· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα.

upsilon 795 ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ. καὶ τὰ πελιώματα ὑπωπί ς· ἡ θαψία ὑπώρ (ε)ι α· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους ὑπωρόφιο ν· ὑπόστεγον [ὑπῶ ς· ἀρτίως] [ὑρε ῖ· φοβεῖται] ὑρά ξ· μίγδην, ἀναμίξ ὑρειγαλέο ν· διεῤῥωγός Ὑρί α· πόλις Βοιωτίας ὑριατόμο ς· ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν ὕριγγ α· πτύον.

upsilon 805 Σαλαμίνιοι ὑρίσιδ α· σπυρίδιον, σπυρίς ὑρισ [σ]ό ς· φορμός Ὑρμίν η· πόλις ὕρο ν· σμῆνος.

upsilon 809 Κρῆτες. ἥσυχον Ὑῤῥάδιο ς· ἀπό τινος τῶν προγόνων, ἄδοξος, ἢ εἰκαῖος.

upsilon 810

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὑ ῥῥα παιδίον ὕῤῥαχ α· πρίσχη ὑῤῥώφθα ι· φληναφᾶν ὑρτακό ς· ὄστρεον ὑρτάν α· ἀπομάχυτρας ὑρτή ρ· πλυνεύς ὕρχα ς· ἄμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος ὕρχ η· ἐφ’ ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται ὗ ς· χοῖρος, ἢ σῦς.

upsilon 818 καὶ ἰχθῦς ὗ ς· ἀλείφαβοῦς· οἱ γὰρ Σκύθαι ἀλείμ(μ)ατι χρῶνται ὑείῳ καὶ μοσχ(ε)ίῳ στέατι ὕσα ς· βρέξας ὕσγινο ν· βάμ(μ)α τι ὕσδο ι· ὄζοι, κλάδοι ὗσα ι· βρέξαι ὕσειμ ι· ἐκεῖ βαδίζω ὗς ἐκώμασ α· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων ὑσθλό ς· σαλός, φλύαρος ὕσκλο ι· ἀγκύλαι, βρόχοι, οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λέγνας τῶν ἱματίων * ὑσκυθ ά· ὑὸς ἀφόδευμα * ὑσκίνιο ι· ὑσκάνιοι ὑσμῆθε ς· οὐσίαι ὑσμίνα ς· μάχας ὑσμίν η· μάχη.

upsilon 832 παράταξις. ταραχή. σύνοδος ὑσό ν· τὸ ὅσον.

upsilon 833 βοὸς σὺν ἀρότρῳ συναναα(σ)τροφή ὕσπλη ξ· βαλβίς.

upsilon 834 μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας. καὶ παγὶς λύκων ὕσπληγ α· τὸ ῥόπτρον.

upsilon 835 [τῆς σφραγῖδος ὕσπληγ ξ· ἄφεσις, ἀφετηρία.

upsilon 836 πάγη. [πάσσαλος, καὶ ὁ κεράτινος κρίκος] ὑσπολεῖ ν· συβωτεῖν ὕσσακο ς· ὑστακός ὕστα ξ· πάσσαλος κεράτινος Ὑσσέλινο ν· τὸ νῦν Ἀραχναῖον ὄρος ἐν Ἄργει καλούμενον ὕσ (σ)ωπο ς· βοτάνη σμήχουσα ὑστάδ α· ἡ δασεῖα ἄμπελος ὑστακητε ῖ· φενακίζει [ὑσταλωπι ᾷ· νυστάζει] ὑστά ς· πλαστὰς ἀμπέλων ὕστατ α· ἔσχατα ὕστατο ν· ἐσχάτιον, τελευταῖον ὑστέρ α· μήτρα ὑστεροβουλί α· μετάνοια, μετάμελος, ἡ ἐσχάτη βουλή ὕστερο ν· ἧσσον, ἧττον, ἔσχατον ὑστερόπου ς· ὕστερον ἐρχόμενος ὑστερόποτμο ς· ᾧ ζῶντι ὁ τάφος ὡς τεθνηκότι γέγονεν.

upsilon 852 ἄλλοι τὸν δεύτερον γάμον ὑστιακκό ς· ποτήριον ποιόν.

upsilon 853 Ἰταλιῶται ὑστρί α· κωλεός ὕστρι ξ· [ζῶον ὀστρακόδερμον, ἐνάλιον, βρώσιμον ὑστριχί ς· μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν ὕστρο ς· γαστήρ ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖτα ι· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλ(λ)όντων ὑσωπί ς· ἡ σάμψυχος ὑτθό ν· τὸ πυρίεφθον ὕφα (ι)μο ν· αἱματῶδες * ὑφαίνε ι· κατασκευάζει ὑφαία ρ· τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πεύκαις καὶ ἐλάταις ὑφαίρεσι ς· μείωσις, στέρησις [ὑφαγωρ ή· μεγαληγόρως] ὑφαῖ ς· ἡ ὤα, λῶμα.

upsilon 866 φυλακή ὑφαιρέτρι α· μαῖα ὑφάλοι ς· τοῖς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης .

upsilon 868 ... ὕφαλος φάτι ς· ἡ κρύφα .

upsilon 869 ..... ὑφαιρ ῶ· μειῶ ὕφασμ α· ἱστός τις [ὑφαύχη ν· μεγαλαύχην] ὑφιεί ς· ὑπενδούς ὑφ [ε]ίεντα ι· παρομολογοῦσιν ὑφειμένο ς· ἐνδεδομένος, κεχαλασμένος, ἠλαττωμένος (*) ὑφαίνε ι· ἐμπρῆσαι.

upsilon 876 ὑφᾶται. Ἀμερίας ὑφεῖτ ο· ὑπεβάλλετο ὕφεκτο ν· ὁ λέβης ὑφέλκετα ι· προτρέπεται ὑφέ ν· ἅμα, ὁμοῦ.

upsilon 880 καὶ πάθος προσῳδιῶν ὑφέντε ς· χαλάσαντες.

upsilon 881 ὑφελόντες ὑφείλατ ο· ἐπῆρεν, ἐκούφισεν ὑφεξαίρει ν· ὑφαιρεῖν, ἐπαίρειν ὑφεξαιρομένο υ· ἐπαιρομένου ὑφέξε ι· παραστήσει ὑφέξελ ε· ἔπαρον ὑφέξ ω· δώσω ὑφέσε ι· ὑποκαταβάσει ὕφεσι ς· ὑπένδοσις, ταπείνωσις, ἐλάττωσις, χάλασις ὑφεσμού ς· συμποδισμούς ὑφεστάνα ι· εἶναι, ὑπάρχειν ὑφεστώ ς· ὀχετός ὑφεστώ ς· ἐνυπόστατος, ὑποκείμενος ὑφεττό ν· ὑπομονητόν ὑφήγησι ς· ἐξήγησις ὑφήμενο ς· καθήμενος, ταπεινός ὑφῆνα ι· κατασκευάσαι ὑφηνίοχο ς· ἡνίοχος ὑφιεμένο ν· ἐνδεδομένον, τεταπεινωμένον ὑφιζάνε ι· ἐλαττοῦται, ὑποκάθηται, ὑφίεται ὑφιζάνοντ ι· ὑποκαθημένῳ ὑφίησι ν· ὑποχαλᾶ[ν], ἐλαττοῖ[ν], μειοῖ[ν] ὑφιστά ς· ὑποτιθείς ὑφίστατα ι· ὑπομένει [ὑφιμένω ς· ἐνδεδομένως] * ὑφορ ᾷ· φοβεῖται * ὑφόριο ν· ὕποπτον ὑφόλμιο ν· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι, ἢ αἱ γλωττίδες.

upsilon 908 καὶ ὑπόθεμά τι ὑφόρ (μιο ν)· χρυσοῦν κοσμάριον ὑφορώμενο ς· ὑποβλεπόμενος, φοβούμενος, ὑπονοῶν ὑφόωσι [ο] ν· ὑφαίνουσιν ὕφυδρ [ο]ο ν· ὑποβρύχιον ὑ φ ’ ο ὗ· παρ’ οὗ ὑ φ ’ ᾧ· ἐν ᾧ ὑ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

φ ’ ὧ ν· ὑπὸ τῶν * ὑφοραθείη ν· φοβηθείην * ὑφορᾶσθα ι· διανοεῖσθαι * ὑφορώμενο ν· τὰ αὐτά ὕχιο ς· νύξ ὑψαγορε ῖ· μεγαληγορεῖ ὑψαύχενε ς· γαῦροι.

upsilon 921 ἢ ὑπερήφανοι ὑψαυχεῖ ν· μεγαλαυχεῖν ὑψεῖτα ι· τραπεζῖται ἀργυρίου [ὑψηβρεμέτη ς· ὁ ἐν ὕψει βροντῶν] ὑψηγορί α· ὑπερηφανία ὑψηρεφέ ς· ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον, ἢ ὑψηλὴν ὀροφήν.

upsilon 926 ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ ὑψηλό ν· μέγα ὑψητησινί ο· ὑψηλῆς, μεγάλης ὑψηχέες ἵππο ι· ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους, οἷον ὑψαύχενες, ἢ μεγαλόφωνοι ὑ ψ .

upsilon 930 . μετέωρο ν· ἄνω. ὑψηλοῦ ὑψιβάμονο ς· ἐν ὕψει βαίνοντος ὑψίζυγο ς· ὑψηλὴν ἔχων τὴν καθέδραν ὕψι δ ’ ἐ π ’ εὐνάων ὁρμίσσομε ν· μετέωρον αὐτὴν ἐπὶ ἀγκυρῶν ὁρμίσσομεν ὑψικέραυνο ς· [ἡ διάπυρος πληγή ὑψικόλωνο ν· τραχεῖαν.

upsilon 935 ὑψηλήν ὑψίκομο ς· φοίνιξ.

upsilon 936 καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων ὑψιμέδω ν· ἐν ὕψει βασιλεύων ὕψιο ν· μεῖζον.

upsilon 938 μετέωρον ὑψιπέτηλο ν· ὑψηλόν, μακρόν ὑψιπέτη ς· εἰς ὕψος πετόμενος ὑψιπόρου ς· δι’ ὕψους τρέχοντας ὑψίπυλο ν· ὑψηλὰς πύλας ἔχον [ὑψιρεφέ ς· ζτ′ ὕψη] [ὑψίροφο ν· ὁμοίως] ὑψίστολο ι· οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας ὑψιτελέε ς· ταχιτῶνες.

upsilon 946 ζτ′ ὕψιστο ν· ὑψηλότατον ὑψιτένω ν· ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι ὑψιφοίτη ς· ὑψηλοπόρος [ὑψιχέε ς· ὑψαύχενες] ὑψόθ ι· ἄνωθι ὑψόσ ε· εἰς ὕψος ὑψόροφο ν· ὑψηλόν, μέγα ὑψο ῦ· ἄνω ἐν ὕψει ὑψοῦ διᾴττε ι· εἰς ὕψος ὁρμᾷ ὕ ω· βρέχω * ὑωλυνύω ν· μολύνων ὑωδί α· ἀηδία.

upsilon 958 φυρμὸς ἐν βορβόρῳ ὑωδίνω ν· φύρων.

upsilon 959 βορβορῶν. μολύνων ὕω ν· βρέχων, ὑγραίνων * ὑψιστάριο ς· αἵρεσις, ὥς φασι, τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων Φ ᾶ· εἰπέ, λέγε φᾶ ν· λέγειν φάανθε ν· ἐφάνησαν φαάνθ η· ἐφάνη φαάντερο ν· λαμπρότερον φάβ α· μέγας φόβος.

phi 6 καὶ τὸ σύνηθες. ὄσπριον φαβοτύπο ς· εἶδος ἱέρακος, καὶ περιστερᾶς ἀγρίας σπερμοφάγου φαβοκτόνο ς· ἱερακοκτόνος Φαβρί ς· νησίδιον πρὸ τῆς Ἀττικῆς φαγανθρώπω ν· ἀκαθάρτων φάγαιν α· φαγέδαινα νόσος .

phi 11 .... ἑλκῶδες νεμόμενον φαγέσωρ [ι]ο ν· πολυφάγον φάγιλο ς· ἀμνός φαγλαό ς· χείμαῤῥος φαγόνε ς· σιαγόνες, γνάθοι φάγυλο ι· μαστοί.

phi 16 μάρσιπποι φάγωρο ς· ἰχθῦς ποιός φαδάσα ι· γνάψαι φάε α· ὀφθαλμοί φαέθε ι· καίει, λάμπει, φαίνει φαέθοντ α· ἐπιφανῆ, λάμποντα φα (έ)θοντα · τόκον ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει φαέθω ν· φαίνων, λάμπων φαειν ή· λαμπρά, φαιδρά φάε ν· ἐπέστειλεν [φαένθε ν· ἐφάνησαν] φαεινό ν· λαμπρόν, φαιδρόν, ὡραῖον φαέσασθα ι· ἰδεῖν, μαθεῖν φαεσίμβροτο ς· ἡ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη.

phi 29 καὶ ἥλιος φαεσφόρο ς· γνώσει φωτίζων, καὶ ὁ τὸ φῶς παρέχων [φαζακηνίαι ς· δειλίαις] φαζάλ η· πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν φάηκε ς· ὀφθαλμοί φάθ ι· εἰπέ φα ῖ· δῆμος Φαίακε ς· ἔθνος Φαιάκω ν· αὐτὰ τὰ ἔθνη φαίδε ι· ὄψει Φαίδιμο ς· ὄνομα κύριον.

phi 39 ἢ λαμπρός. κατὰ ψυχὴν ἰσχυρός. ἐπίσημος. σπουδαῖος φαιδρό ς· καθαρός.

phi 40 γεγηθώς. φανερός φαιδρυντή ς· ὁ τὸ ἔδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων φαιδρωπό ν· χάριεν τὸ πρόσωπον φαῖεν ἂ ν· [φαίειν ἄν,] εἴποιεν ἄν φαί (η)· εἴ(ποι) φαί (η ν)· εἴποιμι φαίην ἄ ν· εἴποιμι ἄν φαίκανο ν· πήγανον φαικάσιο ν· ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ [φαίκελο ν· φορτίον] φαικό ν· ἐλαφρόν.

phi 50 ἰταμόν. κοῦφον. λαμπρόν φαικ ῷ· ἐνεργῷ, ἀκμάζοντι, ἀπὸ τοῦ φαίνειν οἷον λαμπρόν φαικῶ ς· λαμπρῶς.

phi 52 ἢ λίαν, καὶ τὰ ὅμοια [φαιλόνη ς· εἰλητάριον μεμβράϊ(ν)ον.

phi 53 ἢ γλωσσόκομον] φαῖμε ν· εἴποιμεν.

phi 54 ὑπολάβοιμεν [φαινακίζε ι· πλανᾷ, ἀπατᾷ, χλευάζει φαινακισθεί ς· ἀπατηθείς φαινακισμό ς· τὰ ὅμοια] φαίνε ι· λάμπει, φαντάζει φαίνετα ι· δοκεῖ.

phi 59 καὶ ὅμοια φαινόλ α· τὸ ὕφασμα οὕτως ‚ἔχουσα καινὰν φαινόλαν' φαινόλι ς· λαμπρά, φωσφόρος [φαινό ν· φωτεινόν] Φαινύλιο ς· ὄνομα ἥρωος φαίνω ν· δεικνύων, δηλῶν φαιό ν· μέλαν φαιού ς· ἄρτους ῥυπαρούς φαιρίδδει ν· σφαιρίζειν φαιρωτή ρ· (σ)κύτος Φαιστό ς· πόλις Κρήτης φάκελο ν· φορτίον εὐάλωτον φακέλου ς· φόρτους φάκελο ι· ὁμοίως φακό ς· βρύον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ.

phi 73 καὶ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει. καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ. καὶ ἡ λεπτὴ τῆς μεταλλικῆς λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος φάκτα ι· ληνοί, σιπύαι, πύελοι * Φακε έ· διάνοιξις * φρακτεῖ ν· φράττειν.

phi 76 Φρακτός γὰρ ὁ φραγμός. καὶ τὸ μέτρον φάκτον φάλαγγε ς· πολεμικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ πέλας ἀλλήλων εἶναι.

phi 77 καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. καὶ νεῶν ὑπερείσματα φαλάγγι α· στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα.

phi 78 Ἀττικοὶ δὲ κόρακας * φαλαγγηδό ν· κατὰ τάξεις φάλα (γ) ξ· ζῶον παραπλήσιον ἀράχνῃ, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ φαλάγγωμ α· πομπή τις ἐν τοῖς Διονυσίοις φαλαγγῶσ α· τεθηριωμένη, ἠρεθισμένη φάλαγ ξ· πολεμιστῶν παράταξις φάλα ι· ὅρα, σκόπει * φαλαγγοστορύνα ι· ὄργανα πολεμικά Φαλάκρα ι· τόπος τῆς Ἴδης, καὶ νύμφαι .

phi 86 ...... Φαλάκρα ς· ἄκρας τῆς Εὐβοίας Φάλακρο ν· ἀκρωτήριον Ἴδης [φαλακτόνοι ο· εἶδος ἱέρακος] φαλάνθ η· ἐριουργός φάλανθο ν· πολιόν.

phi 91 καὶ ἡ Νέστορος κάρα. οἱ δὲ φαλακρόν * φάλ α· ἡ μικρὰ κάρα φάλαρ α· ἀστραγαλίσκος ὁ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας, καὶ παραγναθίδες.

phi 93 χαλινοί, ἢ ἱπποκόσμια [Φαλαρεῖ ς· δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς] [φαλάρικ α· εἶδος λόγχης] φαλαρό ν· λευκόν φαλαρό ς· φαλιός, φαλακρός, λευκομέτωπος, λευκός, καὶ φαλέον φαλερια ῶ· πέφρικα φάληρ α· λευκά.

phi 99 ἀφρίζοντα, φρίσσοντα Φαληρεύ ς· πολίτης Φαληρικα ί· αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς φαληριόωντ α· λευκανθίζοντα, ἢ λευκαινόμενα φαληρί ς· ὄρνις λιμναῖος.

phi 103 καὶ τὸ .... Φάλη ς· δερμάτινον καὶ ἀνδρεῖον φαλίζε ι· θέλει φαλικρό ν· ἄκρατον φαλιό ν· [λαμπρόν] * φαλί ς· κάνναβις φαλιόπου ν· λευκόπουν.

phi 109 Φαλ [α]ιοὶ ταῦρο ι· λευκομέτωποι φαλίπτε ι· μωραίνει φαλίσσετα ι· λευκαίνεται.

phi 111 ἀφρίζει φάλκ η· ὁ τῆς κόμης αὐχμός.

phi 112 ἢ νυκτερίς φάλ (λ)α ι· φάλ(λ)αιναι * φαρισαῖο ς· ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρός * φαλλό ς· τὸ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικόν * Φαρα ά· διασκεδασμός.

phi 116 ἢ νόσος φάλ (λ)αιν α· ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρίξ.

phi 117 καὶ ἰχθῦς κητώδης [φάλλ α· ἄκρα τῆς Εὐβοίας] φάλλ η· ἡ πετομένη ψυχή φα (λ)λικ ά· ᾠδὴ πεποιημένη εἰς τὸν Διόνυσον, τοῦ φαλ(λ)οῦ ἀγομένου φαλλικό ν· ὄρχημά τι.

phi 121 οἱ δὲ μέλος. ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλ(λ)ῷ ᾀδομένην φαλ [λ]ό ς· λευκός.

phi 122 ἢ βόλος. καὶ [τὸ] φαλ[λ]ὸν τὸν ἐμμανῆ [φαλλοα ί· πέφρικεν] φαλό ν· τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου.

phi 124 οἱ δὲ τὸν μωρόν φάλο ς· ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας.

phi 125 καὶ τρυφάλεια ἡ τρεῖς κεφαλὰς ἔχουσα. ἔνιοι λευκὸς ἧλος. ἄλλοι ψελλός. ἄλλοι κωφός φαλύγματ α· ὑγράσματα φαλύνε ι· λαμπρύνει φαλύσσετα ι· καταῤῥήσσει.

phi 128

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

περιέρχεται φαλωθεί ς· παρατραπείς φάμα ν· φήμην φαμάξα ι· φάσεις [φαμένω ν· τετελευτηκότων φαμελί α· ὁμόδου λ] * φαμέ ν· λέγομεν * φάμενο ς· εἰπών * φάμη ν· εἶπον φάμμ η· ἄλφιτα φαμμάστρι α· τὰ ψαιστά.

phi 138 καὶ ἑορτή τις φᾶ ν· [ὑπέλαβον] λέγειν φάνα ι· εἰπεῖν Φαναῖο ς· Ἀπόλλων.

phi 141 Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ. παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται φανᾶ ν· θέλειν φάναο ι· ἄρνες φάνα ς· [ἐκλάμψας, ἢ] τὰς ἐκλάμψεις φανό ν· τὸ φαινόμενον, φωτεινὸν καὶ λαμπρόν.

phi 145 Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν φάντ α· λάμποντα φαντάζομα ι· συκοφαντοῦμαι φαντάζου δόμων .

phi 148 ....· φαίνου φαντάσα ς· δείξας φαντασί α· τὸ μὴ ὂν ἀληθές, ἀλλὰ σχήματι φάντ ι· εἰπόντι φαντίζοιτ ο· φαίνοιτο φάντο ς· εἰπόντος.

phi 153 [ἢ πλάτανος φανωτάτη, περιφανής, λαμπρά [φανοτάτ η· φωτεινοτάτη φαορκί ς· τρυγίς] φάο ς· φώς, ὄρθρου ἀνατολή φάος ἠελίοι ο· ἡ αὐγή Φάπη ν· τὴν Παφίην φαραγγαῖο ν· τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα φάραγ ξ· τάφρος, κοίλωμα φάραγξ ι· κοιλάσι φάρα ι· ὑφαίνειν, πλέκειν φαραιδάκ η· μυρίκη φάργμ α· φραγμός φαρέτρ α· βελοθήκη φαρετρεώ ν· τοξότης φάρ η· ἱμάτια.

phi 167 νεφέλαι φαρικό ν· φάρμακον σύνθετον θανάσιμον φάριο ν· τὸ(ν) ἐρεοῦν .

phi 169 ..... Φᾶρι ς· ὄνομα πόλεως φαρκάζε ι· κλέπτει φαρκιδούμενο ι· στυγνάζοντες φαρκί ς· ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρους γινομένη.

phi 173 ἢ ῥίζα, πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα. [ἢ στολίς Φαρκίδω ν· ῥυτίδων.

phi 174 ἢ πόλις φάρκε ς· νεοσσοί φάρκτο υ· φυλακὴν σκεύαζε φάρμακ α· βοτάναι.

phi 177 χρώματα. καὶ πᾶσα πόα φαρμακεύετα ι· σκευάζεται, ἀρτύεται φαρμακίτη ς· ἀδ[δ]ηφάγος φαρμακί ς· ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος.

phi 180 καὶ εἶδος φαρμάκου. ἢ ἀκρίς φαρμακο ί· καθαρτήριοι.

phi 181 περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή φαρμακ ή· ἡ χύτρα, ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις φάρμακο ν· ἡ ὑποστάθμη.

phi 183 ἄλλοι σύνθεσις ᾗ κηδεύουσι τὰ ἱερὰ τῶν ζώων φαρμακῶνε ς· τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι φαρμάξα ι· ὀξῦναι.

phi 185 βάψαι φαρμάξασ α· ἀπατήσασα φαρμάσσε ι· [φαρμακεύεται,] θεραπεύει, φαρμακεύει φαρμάσσω ν· βάπτων.

phi 188 στομῶν, στομοποιῶν. φαρμακεύων φαρματτόμενο ς· κολακευόμενος.

phi 189 ἀλειφόμενος Φάρο ς· ἱμάτιον, περιβόλαιον.

phi 190 ἀκρωτήριον καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ φάρος στέλ (λ)ω ν· τὸ περιβόλαιον στέλ(λ)ων, ἢ τὸ ἅρμενον φαροῦ ν· ἀροτριᾶν φάρσο ς· τρύφος, κλάσμα.

phi 192 πτερύγιον. [ἀκρωτήριον] φαρύγεθρο ν· ὁ κατὰ τὰ παρίσ(θ)μια τόπος φαρυγίνδη ν· ἀντὶ τοῦ (κατὰ) γαστριμαργίαν φάρυγ ξ· λάρυγξ, βρό(γ)χος, στόμα φαρυμό ς· τολμηρός, θρασύς φαρβ ό· ὁμοίως φαρύνε ι· λαμπρύνει φαρῶσα ι· ἀρόσαι, νεῶσαι.

phi 199 λαμπρῦν[θῆν]αι φά ς· εἰπών φάσακε ς· συκοφάνται * φάσγανο ν· ξίφος, παρὰ τὸ φάσα ι, ὅ ἐστιν ἀνελεῖν φασγάνετα ι· ξίφει ἀναιρεῖται φασγανιῶσα ν· ἐξιφισμένην φασγανίω ν· ἐξιφισμένων φάσει ς· ἐγκλήματα, συκοφαντίαι.

phi 206 ἢ ἐνυπνίων ὄψεις. λόγοι. φῆμαι φάσθα ι· λέγειν Φασιανο ί· ὄρνεις ποιοί.

phi 208

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἱ δὲ τοὺς Ποντικούς φασιν Φᾶσι ς· ποταμὸς Κόλχων φασκάδε ς· ὄρνεις ποιοί * φασ ί· λέγουσι φάσκε ι· λέγει φάσκοντ α· λέγοντα φάσκο ς· τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γενόμενον φασκώλιο ν· βαλάντιον δερμάτινον.

phi 215 Φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὁ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται * φάσκ ω· λέγω φάσμ α· φάντασμα.

phi 217 σημεῖον, τέρας φασσοφόν ῳ· τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι.

phi 218 ἔστι δὲ εἶδος περιστερᾶς ὑπὸ τὴν τρυγόνα φάτ ε· εἴπατε φατ έ· λέγετε φατίζε ι· λέγει.

phi 221 χωρίζει φατιρί ς· εἶδος ὀρχήσεως φάτη ς· ψεύστης φάτι ς· φήμη.

phi 224 δόξα. λόγος. κληδών φάτν η· καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ τῶν κτηνῶν, καὶ εἴτι τῶν τοιούτων φατνώματ α· σανιδώματα φατνωτῶ ν· σανιδωτῶν φάτ ο· εἶπε.

phi 228 διενοήθη, ὑπέλαβεν φατο ί· τεθνεῶτες.

phi 229 ῥητοί φατό ς· ὁμοίως φατό ν· τεθνηκός.

phi 231 ῥητόν φατό ς· στοίβη.

phi 232 φήμη φᾶτρα ι· σύστημα φατρί α· σύνταγμα, σύστημα φάτρι ν· τόπον ὕπαιθρον, ἐρείπιον, φάνα φατῶσα ν· γνῶθι Φαῦδα (ι)· γένη Σκύθαι φαύει ν· ποιεῖν .

phi 238 .... φαύζει ν· φρύγειν φαῦλ α· κακά.

phi 240 δόλια. εὐτελῆ φαυλί α· εἶδος ἐλαίας.

phi 241 οἱ δὲ τὰς λεύκας φαύλι α· μῆλα τὰ μεγάλα [φαύλιο ν· ἁδρόν, καλόν] φαύλι ξ· ὀρθός Φαῦνο ς· Ἰταλικὸς θεός φαυλίστρι α· ἡ καταγελῶσα φαῦλο ν· ἁδρόν, καλόν, εὐειδές, μέγα.

phi 247 μοχθηρόν. ἀραιόν. παληλθιτόν φαῦλο ς· κακός, δόλιος, χαλεπός.

phi 248 εὐτελής, ἁπλοῦς. καταγέλαστος φαύλω ς· ὁλοσχερῶς, καὶ τὰ ὅμοια φαῦνο ς· φαίνων αὐτόν φαυό ν· ἀκανθῶδες φυτόν φαυόφορο ι· Αἰολεῖς, ἱέρειαι φαῦρο ς· κοῦφος φαύσιγγε ς· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες.

phi 254 ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμοῤῥοΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας φαῦσι ς· φῶς, φέγγος, φωταυγία φαῦσμ α· σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα.

phi 256 καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων Φαῶ ν· εὐμόρφων, ἐγένετο ἠρέσθην [Φέακε ς· ἔθνος Φεάκων] φέβεσθα ι· φεύγειν φέβομα ι· φεύγω, φοβοῦμαι φέβοντ ο· ἐφοβοῦντο, ἔφευγον * φοβε ῖ· διώκει, φεύγει * φοβψί ς· λαμπρὸν φαίνουσα φέγγουσα ν· λαμπρύνουσαν φέγγο ς· φῶς ἡμέρας, φέγγος σελήνης Φει ά· πόλις Θεσσαλίας φειδαλφιτῆσα ι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι φείδεσθα ι· ἐλεεῖν [φειδικόμισο ς· ἡ διὰ μαρτύρων πίστις] φειδό ς· φειδωλός φειδοῦ ς· φειδωλίας φειδ ώ· τὸ φείδεσθαι φειδώλιο ν· δίφρος, σφέλας.

phi 273 χόρτος φειδωλό ς· φειδόμενος δαπάνης, σκνιφός Φείδω ν· ὄνομα κύριον * Φεισώ ν· ποταμὸς παραδείσου, ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης· παρὰ δὲ Ἕλλησι Γάγ(γ)ης * φεῖσα ι· ῥῦσαι, σῶσαι φελγύνε ι· ἀσυνετεῖ, ληρεῖ φελλά [ν]τα ς· λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου φελλεῦο ν· ἐπιπλέον φελλεύ ς· τὸ δυσεργὲς χωρίον φελλίνιο ι· ὀροβάκχαι φελλίνα ς· κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φελλοῦ φελλό ς· [σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργής, καὶ ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδης.

phi 284 καὶ] φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρόν. [τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεύ ς.] [καὶ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.] [καὶ ἀλαζών] φένακα ς· ἀπατεῶνας φένα ξ· χλευαστής, ἀπατεών, ψεύστης, πλάνος Φενεό ς· [Φενέα] πόλις Ἀρκαδίας [φεννίδ α· παιδιὰν σφαίρας] φεννίο ν· μηδικὴ ὁδός.

phi 289 Παμφύλιοι [φεννί ς· εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας] φέννο ς· θάνατος.

phi 291 ἐνιαυτός Φέρα ι· πόλις τῆς Ἠλείας Φεραί α· Ἀθήνησι ξενικὴ θεός.

phi 293

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἱ δὲ τὴν Ἑκάτην φεραυγέ ς· κατάλαμπρον φέρβει ν· τρέφειν, βόσκειν φέρβετα ι· τρέφεται φέρβητα ς· νομεῖς φερβόμενο ς· τρεφόμενος [φερέγγου ς· φέρων τὸ βιβλίον, ἢ τῇ βίβλῳ ἐμφερομένους] φερέγγυο ς· ἀξιόπιστος, ἐγγυητής, καὶ βεβαιωτής.

phi 300 Ἔγγυος βέβαιος φερέγγυο ν· βέβαιον, δυνατόν φέρει ν· λαμβάνειν.

phi 302 βαστάζειν. ὑπομένειν Φερεκλέ α· τὸν Ἄδωνιν [φερεντάριο ι· τάγμα στρατιωτικόν] φερέοικο ς· ὁ κοχλίας.

phi 305 ἔνιοι ζῶον ὅμοιον γα[λ]λῇ ὑπὸ δ(ρ)υσὶ καὶ ἐλάταις γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς μεῖζον φερέσβιο ς· ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σώζων, ἢ ζωοποιός φέρεσκο ν· ἔφερον Φέρητο ς· ὄνομα κύριον [φέρ ι· ἄγριε ἢ ἄγριαι] φέριστ ε· βέλτιστε, κράτιστε, ἐξοχώτατε, ἀγαθέ.

phi 310 [καλλίον. μείζον] φ (έ)ρμι α· ἃς ἔνιοι ἀσίλλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σπυρίδια φερνά ς· προῖκας, δῶρα νυμφικά, ἀπὸ τοῦ φέρειν φεράς, καὶ πάντα τὰ φερόμενα φερν ή· προίξ, δῶρα νυμφικά φέροντ ο· προσεφέροντο φεῤῥεύε ι· ἀποφέρει Φερ (ρ)εφάττιο ν· τόπος ἐν ἀγορᾷ Φερσεφόνει α· ἡ τῆς Δήμητρος θυγάτηρ, ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον, διὰ τὸν καρπόν, (ἢ) ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄ(ν)ησιν φερτάζε ι· φέρει φέρτατο ς· ἀγαθώτατος φέρτ ε· φέρετε, κατὰ συγκοπήν * φέρτατο ν· κράτιστον, ἀγαθώτατον.

phi 321 φέριστον, βέλτιστον φέρτερο ν· κρεῖσσον, ἀπὸ τοῦ φέρειν βέλτιον φέρτρο ν· φορεῖον.

phi 323 καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη φέρτρυ ς· ἆθλος.

phi 324 Θούριοι φέρω ν· λαμβάνων φερώνυμο ς· ἀληθεύων τῷ ὀνόματι φετμαῖ ς· ἐντολαῖς, παραγγελίαις φε ῦ· σχετλιασμοῦ ἐπίῤῥημα φεύγε ι· ἀποδιδράσκει, ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι, ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς ἢ μοιχείας φαμέν φευκτ ά· φεύξιμα φευκταῖο ι· ἀποτρόπαιοι φεύξεσθα ι· φεύγεσθαι φεῦ φε ῦ· ἴσον τῷ οἴμοι φεψάλυ ξ· φέψελος, σπινθήρ, ἄνθραξ Φηγαιεύ ς· δῆμος Αἰγηΐδος φήγινο ς· δρύϊνος φηγό ς· ἡ δρῦς φηδαινή ς· ἀφρενής [φηδῶσα ι· ἀπατῆσαι.

phi 339 φθεῖραι, ἀπολέσαι] φηληκόθρεπτο ν· ὑπὸ ὄλυνθον τῆς συκῆς τεθραμμένον φήλη ξ· ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον * φ ῆ· εἶπεν, ἔλεγεν φηλήτησ ι· λησταῖς φῆλο ν· ἀπατηλόν, ληθαργόν, κακοῦργον, ἐπίβουλον φηλωθεί ς· ἀπατηθείς φηλωθεῖσ α· ἀπατηθεῖσα φηλώσωμε ν· ἀντὶ τοῦ βοήσωμεν φήματ α· ῥήματα.

phi 348 φάσματα φημασ ι .

phi 349 με ν· βοήσωμεν φήμ η· ἀκοή, ὀνομασία φημ ί· λέγω.

phi 351 ὑπολαμβάνω φημίζετα ι· μαντεύεται.

phi 352 λέγει φῆμι ς· φήμη, κληδών, φωνή, λόγος φῆ ν· εἶπον, λέγων φήνα ς· δείξας φηνάση ς· δειξάσης φήν η· ἀετοῦ εἶδος φηνό ν· λαμπρόν φήνωσ ι· δείξωσι φῆρ α· θῆρα.

phi 360 εἶπεν Φῆρε ς· οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς φηρί α· θηρία.

phi 362 Αἰολεῖς φῆρο ν· ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή φή ς· λέγεις.

phi 364 ὑπολαμβάνεις φῆσθ α· λέγεις.

phi 365 ἔφησθα φήσομα ι· λέξομαι, βοήσομαι [φητ ώ· στρόφιγξ] φθαίημε ν· φθάσωμεν φθά ν· ἔφθασαν δὲ πολλῷ τοὺς ἱππέας οἱ πεζοί φθάνε ι· καταλαμβάνει, προλαμβάνει φθατήσ η· φθάσῃ φθεί (ε ι)· θνήσκει * φθαρτό ν· θνητόν Φθειάδο ς· Θετταλικῆς [φθειμένω ν· ἀποθανόντων] * φθάνε ι· ἀναλίσκεται [φθεινόπωρο ν· τροπὴ κατὰ τὸ θέρος.

phi 377 ἢ νόσος] φθεί ρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός.

phi 378 καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ. καὶ ἰχθῦς τις φθεῖρ α· φθειρίασις φθείρετα ι· πλανᾶται.

phi 380 ἀπόλλυται φθειροκομίδη ς· φθειρῶν γέμων * φθείη ς· φθαρείης φθειρῶν ὄρο ς· πιτυῶδες ὄρος, διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυσ[ι].

phi 383 τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἐντὸς φθεῖρας καλεῖσθαι * Φηρσ ί· Κενταύροις φθείσοντα ι· διαφθαρήσονται φθ ῆ· ἔφθασεν φθή η· φθάσῃ πρότερος φθῆνα ι· φθάσαι, προλαβεῖν.

phi 388 [δεῖξαι] φθήσετα ι· καταλήψεται.

phi 389 φθάσει [καὶ Φθί α· πόλις Θεσσαλίας φθιακό ν· τμητικόν φθιε ῖ· φθίσει φθίμενο ι· θανόντες φθίμενο ς· φθαρείς, θανών φθίν α· ἡ ἐρυσίβη.

phi 395 καὶ εἶδος ἐλαίας φθινὰς ἀμέρ α· τὴν ἱσταμένου τρίτην τριμήνιον λέγει φθινάσμασ ι· φθίσεσι * φθίναντο ς· λήγοντος, παυομένου, ἀναλισκομένου φθίνοντος μηνό ς· λήγοντος τοῦ μηνός.

phi 399 Φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἱστάμενος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης φθινόντω ν· φθειρομένων φθινόπωρο ν· ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου.

phi 401 οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου φθινύθει ν· φθείρεσθαι, τήκεσθαι φθινύθουσι ν· εἰς φθίσιν ἄγουσιν φθινύουσ ι· φθείρονται φθίνουσα ν· ἐλαττουμένην Φθῖο ι· οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι φθί ρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός φθῖσ α· ἡ λεπτὴ ἀπὸ φθίσεως φθίσεσθα ι· θανεῖν φθισήνορ α· ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ τὴν ἀνδρείαν [φθισκό ς]· φθισικός * φθίσε ι· ἀπολέσει * φθίσθα ι· ὀλέσ(θ)αι φθισίμβροτο ς· ἀνθρωποκτόνος, διαφθείρων τοὺς ἄνδρας φθίσω ν· εἰς φθίσιν ἄξων, [καὶ φθέρσων] καὶ φθερῶν φθ [ίν ο]ῖτ ο· θάνοι[το] ἢ ἔθανεν φθιτο ί· φθαρτοί, θνητοί, νεκροί.

phi 417 ἢ εἴδωλα Φθιώτα ν· Θετταλικήν φθογγ ή· φθέγμα, ἢ φωνή φθόγγο ς· φθογγή, φωνή, καὶ τὰ ὅμοια φθό η· φθίσις, φθορά, λύμη * φθοατήσε ι· φθάσει κτήσασθαι φθόϊ ς· πλακοῦς.

phi 423 καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα. καὶ τὸ ἀποῤῥέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου φθονεῖ ς· ζηλοῖς, βασκαίνεις φθονερό ς· ζηλωτής, ζηλότυπος φθόνο ς· πάθος ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ φθορ ά· ὄλεθρος φθόσι ς· φθίσις * φθίδιο ν· ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον * φθήρετα ι· ὀδύρεται φί α· πιονία φιαρό ν· λαμπρόν, καθαρόν φιαρύνε ι· λαμπρύνει φιβάλεω ς· εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως.

phi 434 τινὲς δὲ ἰσχάδας [φίβλ α· πόρπη], φικίον [περόνη] Φῖγ α· φῖκα.

phi 436 σφίγγα Φιγάλ (ε)ι α· ἀπὸ ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων φιδάκν η· π[ε]ιθάριον μικρὸν στενόν φιδίτι α· συσσίτια [Φιδία ι· λιθοξόοι] [φίδωλο ς· ἐπιθυμητός] φίδν α· ῥίζα ἡ Ἀχίλλειος καλουμένη [φιδρό ν· καθαρόν, λαμπρόν, ἁγνόν, ἱλαρόν] Φίκιο ν· ὄρος Θηβῶν φίλ α· προσφιλέστατα φῖλα ι· φίλησον φιλαίμω ν· φιλῶν τὸ αἷμα φιλαίτατο ς· φίλος σφόδρα φιλαίτιο ι· μεμψίμοιροι φιλαίτιο ς· μεμψίμοιρος φιλακριβοῦντε ς· μετ᾽ ἀκριβείας διαχωρίζοντες φιλακροάμονα ς· .

phi 452 ...... φιλαλήθη ς· ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν φιλαλληλία ν· οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους φίλα ξ· δρῦς, νέος.

phi 455 Ἠλεῖοι φιλαπεχθημόνω ς· φιλομίσως, φιλοῦντα μισεῖσθαι φιλαργυρί α· φιλοχρηματία φίλατ ο· ἐφίλησεν, ἠγάπησεν [φιλαυρ ᾶ· τὰ κακά, τὰ ἄτοπα] φιλαυτί α· τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν φίλαυτο ι· οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες φιλε ῖ· εἴωθεν.

phi 462 ξενίζει, ἢ κατὰ ψυχὴν ἀγαπᾷ * φιλέεσκε ν· ἐξένισεν [φιλεκήδωτο ν· κηδεμονικόν] φιλένδοτο ς· ἐλεήμων φιλεόντω ν· φιλείτωσαν, ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν φιλέουσ α· φιλοῦσα φιλεργήσασ ι· φιλεργο ί· οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες φιλέριδε ς· οἱ ἀγαπῶντες ἐρίσασθαι φιλέταιρο ς· πεφιλημένος φιλέψιο ς· φιλοπαίγμων.

phi 472 φιλοπάλαιστρος φίλη σχίνο υ· παραφυάς φίληθε ν· ἐφιλήθησαν φιλήμη ς· φιλίας φίλη ν· φιλίαν, ἢ τὴν προσφιλεστάτην φιλήρετμο ι· φιλόκωποι, φιλοναῦται φίλησ α· ἐξένισα, ἠγάπησα φιλήσι α· φιλοτήσια, προσφιλῆ φιλησίαι ς· κλεψοσύναις φιλήτη ς· κλέπτης, λῃστής φιλήτω ρ·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐραστής φιλητῶν γένο ς· κλεπτῶν φίλι α· προσφιλέστατα [φιλιάζετ ο· ἐχωρίσθη αὐτῶν] [φιλίδ α· σύριγγα] φιλιό ς· ὁ ἀποτρόπαιος, κατ’ εὐφημισμ[έν]όν φίλιππο ι· μοιχοί Φιλιστίδ (ε)ιο ν· νόμισμά τι φιλίω ν· ἀντὶ τοῦ φίλτερος, προσφιλέστερος.

phi 490 ἐσχημάτισται δὲ διὰ τὸ μέτρον, ὡς τὸ καλλίων· ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα φιλόδικο ς· φιλοπράγμων [φιλοδοτεῖ ν· λεπίδας ἔχοντι] φιλόθακο ς· ἀργή φιλοθεάμω ν· φιλοθεωρητής φιλοθεάμοσ ι· φιλοθεωρηταῖς Φιλοθερσ (ε)ίδη ς· Φιλοθέρσου παῖς φίλοιφο ς· πασχητής * φίλο ι· προσφιλέστατοι * φιλοκαλί α· [φιλοῦσα τὰ σπάστρα * φιλοΐστω ρ· φιλῶν ἱστορεῖν φιλόκαλο ς· φιλόκοσμος φιλοκέρτομ ε· φιλῶν σκώπτειν φιλοκηδή ς· ὁ κηδεμονικός φιλοκνήμιδε ς· φίλοπλοι φιλοκρινεῖ ν· διαιρεῖν φιλοκτέανο ς· φιλοκτήμων, φιλοχρήματος φιλοκτεανώτατ ε· φιλοχρηματώτατε φιλοκτήμω ν· φιλοχρήματος φιλολάμπαδο ς· ἡ Ἄρτεμις φιλολόγο ς· ἀσκητής.

phi 510 πολυλάλος φιλολόγο ς· λαλιός, λάλος φιλομειδή ς· φιλόγελως, φιλῶν τὰ μειδιάματα.

phi 512 ἱλαρά Φιλομηλείδη ς· οἱ μὲν κύριον ὄνομα.

phi 513 πολλάκις γὰρ πατρωνυμικῷ τύπῳ κύριον δηλοῦται, ὡς Εὐηρίδης, Ἡρακλείδης [φιλομύθ ω· πεπλασμένω λόγω] φίλο ν· προσφιλές φιλόνεικο ς· μάχιμος, φίλερις.

phi 516 Φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη φιλοπευστεῖ ν· ἀκούειν.

phi 517 μανθάνειν. ἐρωτᾶν φιλοπευστοῦντ α· ἡδέως ἀκούοντα.

phi 518 ἢ ἐρωτῶντα φιλοποιό ς· φιλεργός φιλοπονία (ι)· σπουδαῖα ἔργα φιλοπόνο ς· φιλεργός, σπουδαῖος φιλόπυστο ς· φιλοπράγμων φιλόσοφο ς· ὁ πάντων πειραθείς, φιλομαθής φιλόστοργο ς· φιλότεκνος.

phi 524 [Φιλοσόφους τέ φασι Λυδούς, τοὺς κιθαριστὰς καὶ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς [καὶ φιλοσόφους] καὶ σοφιστὰς ἔλεγον φιλόστροφο ς· εὐμετάβολος φιλό [σύ μ]μαχο ς· φιλολοίδορος, μάχιμος φίλο ς· ὁ προσφιλής φιλότη ς· φιλία, ἡ συνουσία φιλοτησί α· πρόποσίς τις μετὰ τὸ δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας φιλοτήσια ἔργ α· ἀφροδίσια, τὰ συνουσιαστικά φιλοτιμεῖτα ι· μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ φιλοτιμί α· δωρεά.

phi 532 κενοδοξία. πλοῦτος. μεγαλοφροσύνη φιλότιμο ς· ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως.

phi 533 ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι φιλοτιμούμενο ι· δαψιλῶς τιμῶντες φιλοτίμω ς· φιλοδόξως.

phi 535 πλουσίως. μεγαλοψύχως. δαψιλῶς φιλοφρονοῦμα ι· δεξιῶς καὶ προθύμως εἰσδέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι φιλοφροσύν η· προθυμία, διάθεσις, σπουδή.

phi 537 ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα ἢ φίλια φρονεῖν φιλοχωρῶ ν· τὴν χώραν ἀγαπῶν φιλοψεύστη ς· ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν φιλόψυχο ν· ἄψυχον φίλτατ α· τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα φίλτατο ι· φιλικώτατοι φίλτρο ν· φιλία φίλυδρ α· (ᾶ) φιλεῖ τὸ ὕδωρ φιλύρινο ν· ἀσθενές φιλυρό ν· εὐῶδες.

phi 546 [ἐλαφρόν Φιλωνίδα ς· ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλεῖν Φιλωνίδης φίλω ς· ἡδέως φίλως χ ’ ὁρόῳτ ε· ἡδέως ἂν βλέποιτε Φιλώ ψ· κρήνη.

phi 550 ἢ φίλος φιλωτερί ς· κασταναία * φιλώτατ α· φίλτατα * φιλώτατο ς· φίλτατος φίμ α· κημός, παραστόμιον, φιμός φιμο ῖ· δεσμεύει.

phi 555 ἐμφράττει. ἄγχει. ἐπιστομίζει φιμο ῖ· δεσμοῖ φιμοῦ ν· δεσμεύειν, καὶ τὰ ὅμοια φί ν· αὐτοῖς, ἢ αὐταῖς φίνακ α· δρῦν φίνητα ι· συντιθῇ φίσκο ς· δημόσιον, ταμεῖον πολύχρημον φισκοσυνήγορο ς· ὁ ταμιείων συνήγορος φίτρο ν· μέτρον.

phi 563 μάταιον. ῥᾴδιον. καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου, τὸ κοῖλον. καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου, παρὰ τὸ φύεσθαι φῖτ υ· φυτόν, φύτευμα φίτυμ α· τέκνον, γέννημα φιτύσατ ο· ἐγέννησεν φλ ᾷ· θλᾷ, μαλάττει,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

συντρίβει φλαδιᾶ ν· θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν φλᾶ ν· μαλάσσειν πληγαῖς φλανύσσε ι· φλυαρεῖ, ληρεῖ * φλασμό ς· τῦφος .

phi 572 . φλασμένο ς· τετυφωμένος φλάσα ς· θλάσας φ (λ)αυρικῶ ς· ἀηδῶς φ (λ)αῦρ α· φαῦλα, κακά, πονηρά, κοῦφα, ἀσθενῆ φλέβα ι· νεῦρά τινα αἵματος δεκτικά * φίλιππο ς· στόμα χειρῶν, ἢ λαμπάδος φλέγε ι· καίει.

phi 578 λαμπρύνει [Φλέγει α· ἡ νῦν Πελλήνη] φλέγετα ι· καίεται.

phi 580 λαμπρύνεται φλέγμ α· φλόξ, καῦσος, παρὰ τὸ φλέγειν φλεγμαίνε ι· ὀγκοῦται, φυσοῦται φλεγματί ς· ἡ φλέγματα ἔχουσα φλεγματόεν ἔκρηγμ α· τῆς φλογός φλεγμό ς· τὸ αἷμα φλέγο ς· τὸ φλέγμα Φλεγύα ι· ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές φλεγύα ς· ἀετὸς ξανθός, ὀξύς * φλέγωμε ν· καίωμεν.

phi 589 λαμπρύνωμεν φλεγυρ ά· ὑβριστική.

phi 590 λαμπρά * φλέγουσ ι· βλάπτουσι φλεγυρο ῦ· βλαβεροῦ φλεδονε ῖ· ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ.

phi 593 καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά φλεδονώδ η· φλύαρα, ληρώδη φλέδω ν· φλυαρία.

phi 595 καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης φλε ῖ· γέμει.

phi 596 εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ * φλέβη α· φλυαρία φλέξα ι· κατακαῦσαι φλεξεντιή ς· ἱππικὴ τάξις παρὰ Ῥωμαίοις φλέοντα ς· φιλοῦντας, ἢ φλυαροῦντας φλεό ς· βασκανία.

phi 601 φθορά. καὶ ὁ αἴλιος φλοιός φλέ ψ· μώλωψ.

phi 602 καὶ τὸ ἀναλογοῦν τῷ σώματι Φλέω (ς)· Διονύσου ἱερόν φληδῶντ α· ληροῦντα φληναφ ᾷ· φλυαρεῖ, μωρολογεῖ φληναφο ι· μωρολόγοι φλήναφο ς· φλύαρος, λῆρος, μωρολόγος φληναφῶντ α· φλυαροῦντα [φλῆφο ς· φλύαρος] φλιαρ ά· χλιαρά φλιᾶ ς· τῆς θύρας παραστάδος * Φλίαισμος φλιδᾶ ν· σήπεσθαι φλιδάνε ι· διαπίπτει, διαῤῥεῖ φλιδιόωντ ο· διε(σ)πῶντο.

phi 615 ἐτέμνοντο φλιδόνε ς· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα, καὶ ῥυτίδες. τινὲς δὲ σφυγμοί φλιδόωσ α· ῥηγνυμένη φλίεθο ς· καρποφόρος φλί η· πρόθυρον, ἢ παραστὰς τῆς θύρας φλιοῦ ς· ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις φλίψετα ι· ἀποθλιβήσεται φλῖψι ς· θλῖψις φλόγ α· φλογερόν φλογερό ν· θερμόν, λαμπρόν (φ)λόγε (α)· λαμπρά, φλογώδη φλογίδε ς· κρέα ὀπτά. [1]

phi 625 διὰ τὸ φλογίζεσθαι * φλεγμον ή· ὄγκος πορώδης συῤῥυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενῆσαν μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός φλογίδι α· αἱ κεγχρίδες δι’ ἐλαίου σκευαζόμεναι φλογίν η· καυστική φλογίσε ι· καύσει φλογμό ς· καῦσος, [βρασμός,] καύσων, φλογισμός φλογμ ῷ· κατακαύσει, καταφλέξει φλογόδερπνο ι· ἄνθρακες φλογῶδε ς· καυστικόν φλογόλευκο ν· ἐρυθρόλευκον φλογώματ α· τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα Φλοι ά· τὴν Κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες φλοιδιᾶ ν· πεπρῆσθαι φλοιδούμενο ς· ταραττόμενος φλοινό ν· φλοιόν φλοιό ν· τὸ λέπος τοῦ ξύλου φλοῖ (σ)βο ς· τάραχος.

phi 641 ἀφρός. ταραχή φλόμο ς· πόα τις, ᾗ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται.

phi 642 ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς φλονίδε ς· λεπίδες φλό ξ· ἡ τοῦ πυρός.

phi 644 καὶ ἄνθος τι φλουάζε ι· φλυαρεῖ, ληρεῖ φλοῦκτο ς· εἶδος ῥοφήματος φλοῦ ς· φλοιός, λεπύχανον, λεπυρόν [φλυάκι α· τὰ ψυδράκια] φλύα ξ· μέθυσος, μεθυ[α]στής.

phi 649 γελοιαστής φλύαρο ς· φαῦλος, εὐήθης φλυάσσε ι· φλυαρεῖ.

phi 651 φλύει φλυδᾶ ν· διαχεῖσθαι Φλυεῖ ς· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς φλύζε ι· ἀναζεῖ φλύζει ν· ἀναζεῖν, φλύζεσθαι Φλυήσιο ς· ὁ Ἑρμῆς.

phi 656 καὶ μήν τις φλυκτ ά· κακά, σχέτλια φλύκταιν α· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι φλύο ν· βιβλίον.

phi 659 καθαρόν φλύσε ι· ἀποβαλεῖ.

phi 660 ἐμέσει. ζέσει φλυσό ς· στυβή.

phi 661 οἱ δὲ φλοιός φλύσσε ι· ἐρυγγάνει φλυσ (σ)ῶσ α· μαινομένη * φοβεῖτα ι· φεύγει.

phi 664 κνίζεται φό α· ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι φοβε ῖ· κνίζει.

phi 666 διώκει φοβερό ν· δειλόν, ἔμφοβον φοβερό ν· δηλητήριον φοβεύμενο ς· διωκόμενος φόβ η· κόμη.

phi 670 χαίτη, θρίξ. οἱ δὲ ἐκτενισμένη, ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ φοβῆσα ι· ῥῖψαι * φόβο ς· φυγή φοβήσα ς· ἔνθουν ποιήσας φοβηθεί ς· εἰς φυγὴν τραπείς φοίβ α· ἀγὼν δρόμου φοιβάζε ι· μαντεύεται φοιβαζόντω ν· προλεγόντων φοιβᾶνα ι· λαμπρῦναι.

phi 678 μαντεύσασθαι. κοσμῆσαι. καθᾶραι. ἁγνίσαι. καὶ φοιβάσαι ὁμοίως φοιβᾶσθα ι· καθαίρε[ῖ]σθαι φοιβητεύει ν· χρησμῳδεῖν φοιβήτρι α· καθάρτρια φοῖβο ι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λυσσωδῶν.

phi 682 οἱ δὲ καθαρούς φοῖβο ς· καθαρός, λαμπρός, ἁγνός, ἀμίαντος φοίνι α· πυῤῥά φοινιά (ς)· ἐρυσίβη * φοίνικ ι· ἐρυθρῷ βάμματι Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόν α· ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον Φοινικίοις γράμμασ ι· Σοφοκλῆς Ποιμέσιν.

phi 688 ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομικέναι [Φοινικήϊ (α) γράμματ α· ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονός φασιν ὠνομάσθαι αὐτά * φοιν (ή)εντ α· λεπιδωτὸν ὁ Ἀπίων φησί.

phi 690 οἱ δὲ φόνιον, ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν φοινικάδε ς· αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων Φοίνικε ς· γένος τι Ἀθήνησιν Φοινικκί α· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικός τινος .

phi 693 ..... [φοινικέγκτο ν· ἀπατηλόν] φοινικήϊο ν· πυῤῥόν φοινικ [η]ίδε ς· αἱ ἀνεμῶναι, ἢ πόα.

phi 696 οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα· φοινικιστή ς· παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως· , ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρση ν , Μεγαφέρνη ν , φοινικιστὴν βασίλειον ʽ (*) φοίνι α· κύναρος πυῤῥά * φοίνικι φαεινό ν· φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον * φοινικολόφοι ο· ξανθο[ῦ]λόφου * φοίνικος ἔρνο ς· περιφραστικῶς τὸν φοίνικα * φοινικῆ ς· ὅπλον ἐρυθρόν φοινικοβάλαν α· τὸ τράγημα.

phi 703 [καὶ εἶδος ἀμπέλου φοινικόεσσ α· πυῤῥὰ τῷ χρώματι, ἐρυθρά φοινικόλεγνο ν· Ἴων τὸν πηνέλοπα, τὸ ὄρνεον.

phi 705 τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν. ἡ δὲ λέγνη παρέλκει φοινικοῦ ν· πυῤῥόν, κόκκινον, αἱματῶδες φοινίκουρο ς· ὄρνις ποιός, καὶ ὁ ἐρίθακος φοινικοῦς μάστιγα ς· διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν φοινικόχλοο ς· ξανθόχλοος φοῖνι ξ· τὸ δένδρον ,φοίνικος νέον ἔρνοσʽ καὶ ὁ καρπός.

phi 710 καὶ ὁ πυῤῥὸς τῷ χρώματι φοινίξα ι· αἱμάξαι.

phi 711 βάψαι φοίνιο ν· φο(ι)νόν, δεινόν.

phi 712 ἐρυθρόν φοίνισσ α· εἶδος ἀμπέλου φοινίσσω ν· βάπτων, ἐρυθρῶν φοίνικε ς· γλυφαί φοινιχθέντω ν· αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων φοινό ν· πυῤῥόν φοιτ ᾷ· ἔρχεται, βαδίζει.

phi 718 μαίνεται. περίεισιν, ἀφικνεῖται, περιέρχεται, παραγίνεται φοιταλέο ς· παράκοπος, μανιώδης φοίτη ς· ὁ κήρυξ.

phi 720 παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ φοιτήσα ς· παραγενόμενος φοιτητή ς· μαθητής φοῖτο ς· μανία, λύσσα φοιτῶ ν· ἀναστρεφόμενος φοιτῶντα ἄνδρα μανιάσ ι· λυσσήμασι.

phi 725 τὴν .. ἑδραίαν μανίαν φοῖτον ἔλεγον, τουτέστι τὸν μεθ’ ὁρμῆς μεμηνότα (Φ ο)λέγανδρο ς· νῆσος ἐρήμη φολι ά· πάθα.

phi 727 Χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτω καλεῖ φολίδε ς· αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως φολί ς· λεπίς.

phi 729 καὶ σύριγξ πολυκάλαμος φολκό ς· στραβός.

phi 730 οἱ δὲ λιπόδερμον φόλυες κύνε ς· οἳ πυῤῥοὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

phi 731 οἱ δὲ φυλακάς φολύνε ι· μολύνει, καταπ(ί)μπλησιν φονα ί· οὕτω καλοῦνται οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται φονᾶ ν· τὸ ἐπὶ φόνον μαίνεσθαι φονίαι ς· φονοκτόνοις [φονί ς· ἰχθῦς ποιός] φόνο ς· ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν.

phi 737 ἢ αἷμα φονώντω ν· πρὸς φόνον θρασυνομένων καὶ λυσσώντων φονῶσ α· φόνου ἐπιθυμοῦσα φοξό ς· λιπόδερμος.

phi 740 ὀξυκέφαλος φορ ά· πλημμύρα.

phi 741 σύστημα. καὶ ἡ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων λαβή φοράδε ς· αἱ θήλειαι ἵπποι φοράδη ν· ὁ φερόμενος βασταγμῷ φορά ν· τὸ φέρεσθαι, τὴν ὁρμήν, κίνησιν φορβάδε ς· νομάδες.

phi 745 φοιτάδες. βοσκήματα φορβάδη ν· πάντα φερόμενον.

phi 746 νομάδων, βοσκημάτων φόρβαντ α· ἰατρικὰ φάρμακα Φόρβα ς· Ἀττικὸς ἥρως φορβε (ι) ά· ἕλκυστρον, περιστόμιον, καπίστριον φορβει ά· ἡ αὐλητικὴ στομίς.

phi 750 λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ φορβ ή· βορά, τροφή, βοτάνη, βρῶσις [φορβαία ν· περιστόμιον, καπίστριον] φόρβι α· φάρμακα.

phi 753 οἱ δὲ φόρβα φορβώμενο ς· τρεφόμενος φόρβο ν· ἀπάνονα φόρβ υ· τὰ οὖλα.

phi 756 Ἠλεῖοι φοργάν η· ἡ ἀραιότης φορέεσκο ν· ἔφερον, ἐβάσταζον, ἐφόρουν φορεήσετα ι· οἴσεται φορεῖ ς· οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες παῖδες.

phi 760 καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες. καὶ οἱ φέροντες φορε (ῖ)σθα ι· φέρεσθαι φορεύμεν α· φορούμενα φορεύουσ ι· φοροῦσιν φορῆε ς· οἱ βαστάζοντες ἢ φέροντές τι φορητ ά· ἀκτά, βαστακτά, ἃ δύναταί τις φέρειν φορητού ς· ἐνεχθέντας βαστάκτως [φορ ί· τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον] φόριμο ς· λυσιτελής φορίν η· ἡ παρ’ ἐνίοις πυρίνη φόριγγε ς· τὰ ὕδνα φόρκε ς· χάρακες Φορκί ς· μονόφθαλμος φορκό ν· λευκόν, πολιόν.

phi 773 ῥυσόν * φόρμικ ι· τῇ κιθάρᾳ * φορμίζει ν· κιθαρίζειν * φόρμι ξ· κιθάρα ἡ τοῖς ὤμοις φερομένη φόρμικ α· μύρμηκα φορμί ς· σπυρίς Φορμίω ν· οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο Κροτωνιατῶν φορμίο ν· πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον φορμό ς· ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν ψιάθοις ὡς κόφινος φορμο (ρ)ραφούμεθ α· ὡς φόρμοι κατα(ρ)ραπτόμεθα φορμοσίκω ν· παχύς φόρο ι· δημόσιοι ἀπαιτήσεις φορολογῆσα ι· φόρους συνάξαι φορολόγητο ι· ὑποτελεῖς, λειτουργοί φορολόγο ς· ἐξάκτωρ.

phi 787 ὁ ἀπα(ι)τῶν τοὺς φόρους φόρο ς· ἡ τῶν χρημάτων καταβολή, ἢ νέον τέλεσμα [φοροτό ν· ὠγκώμενον, βαρύ] φορτικ ά· τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑπεροψίας σκώμματα φορτικό ν· ὅμοιον φορτί ς· φορτηγὸς ναῦς, πλοῖον φόρτο ς· φορτίον φορύκαι α· δένδρον ποιόν φορύνε ι· φυρᾷ, μολύνει, συγχεῖ φορύνετ ο· ἐμολύνετο φορύξα ι· συγχέαι, φυράσαι φορύξαντε ς· συγχέαντες, μολύναντες φόρυ ς· δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν φορυσσέμενα ι· μολύνειν φορυτό ν· ἄχυρα, φρύγανα φορυτό ς· φρύγανα, ἄχυρα, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος, φρυγανῶδες, συρφετός, βόρβορος, ἀκαθαρσία Φορωνεύ ς· ὄνομα βασιλικόν * φοροστ ά· κιθαριστά [φόσσατο ν· ὄρυγμα] φουάδδε ι· σωμασκεῖ φούαξι ρ· ἡ ἐπὶ τῆς χώρας σωμασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι φοῦΐ ξ· φῦσιγξ φοῦσκο ς· ὀξυκέφαλος φοῦα ι· ἀλώπεκες φουλίδε ρ· παρθένων χορός.

phi 811 [δωρι] * φυλλόμενο ι· τιλλόμενοι.

phi 812 Δωριεῖς φ (ο)ύρκο ρ· ὀχύρωμα φόω ς· φῶς.

phi 814 χαρά. σωτηρία φόως ἐρέουσ α· τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα φράγματ α· καταστρώματα φραγμό ς· τριγχός.

phi 817 ἢ καὶ ὁ νόμος [φρ ᾶ· φρένας] φράδε ν· ἔλεγεν φραδάο ν· ἑρμηνεῦον φραδέο ς· συνετοῦ φραδαῖσ ι· βουλαῖς φραδεύουσ ι· λέγουσιν φράδμονε ς· ἔμπειροι, συνετοί φραδῇ · [φράζ ε· λέγει] φρονήσει, συνέσει φραδμοσύν η· σκέψις, βουλή, νόησις φραδῶ ς· φραστικῶς, φανερῶς φράζε ι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δεικνύει, σημαίνει, λέγει, διηγεῖται, σκέπτεται, διανοεῖται φράζε ο· λέγε, καὶ τὰ ὅμοια φράζετα ι· φραζόμενος, φράζουσιν· ὁμοίως φρανίζει ν· σωφρονίζειν φραξάμενο ς· κλείσας.

phi 833 ὁπλισάμενος φράσα ι· διανοήθητι, σκέψαι φράσαντα ς· εἰπόντας.

phi 835 δείξαντας. λέξαντας. φράσας ἢ φράσε ι· τὰ αὐτά φρασθέ ν· λεχθέν.

phi 837 δειχθέν, καὶ τὰ ὅμοια φρασίζωο ν· διασκεπτόμενον εἰς ζωήν * φράσμω ν· προσέχων * φράσασθα ι· φρασθῆναι, συνιέναι φράσι ς· λέξις.

phi 841 διάλογος. ἑρμηνεία. Φράσις δὲ γένος Ἀθήνησι φρασσάμενο ς· σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος φράσσετα ι· ἀσφαλίζεται.

phi 843 πληροῦται. ἀντέχεται φράσο ν· εἰπέ, λέξον.

phi 844 ἑρμήνευσον φρασσόμεθ α· βουλευόμεθα.

phi 845 εἴπομεν φραστῆρε ς· μηνυταί φραστύ ς· σκέψις, ἔννοια.

phi 847 βουλή. φράσις. [καὶ φράτω ρ· ἀδελφός] φράτορα ς· τοὺς τῆς αὐτῆς μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς φράτορσι ν· ἑταίροις, συμμάχοις φραχθέντε ς· ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς φρέα ρ· πηγή, λάκκος φρέαρ ὀρύττει ν· σκιοθ(η)ρεῖν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων Φρεάριο ι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς φρεάτει α· τὰ βαθέα ὀρύγματα φρεατοτύπαν α· ὄργανά τινα παρὰ Πολυβίῳ φρείατ α· φρέατα * φρεναπατ ᾷ· χλευάζει φρεναρτίου ς· φρενήρεις [φρένα ι· ἔννοιαι, φρονήσεις] * φρένας ἐΐσα ς· ἴσας φρένας, οἷον ἡρμοσμένας, συμφώνους [φρενεῖ ν· φρονεῖν διδάσκειν] φρεμπάρωσι ς· βλαψίφρων φρένε ς· μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμενον, τὸ διάφραγμα τοῦ στήθους φρενήρη ς· ἀ(ρ)τίφρων φρενοβλάβει α· ἡ τῶν φρενῶν βλάβη φρεν ί· διανοίᾳ φρενοκλοπε ῖ· ἐξαπατᾷ φρενὸς ἔκστασι ς· ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν .

phi 868 ... φρενοῦ ν· φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν φρενοῦτα ι· νουθετεῖται φρενώσα ς· παραλογισάμενος, ἀπατήσας φρενώσε ι· νουθετήσει φρενωτήριο ν· παραίνεσις φρεσ ί· διανοίαις φρεσὶν ὁρμαίνοντ α· διανοούμενον Φρεωρύχο ι· γένος Ἀθήνησιν.

phi 876 ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες * φριμεῖτα ι· φριμάσσεται * φρί ν· φρένα, διάνοιαν, γνώμην * φρίζε ι· φοβεῖται φρήτη ρ· ἀδελφός φρητί α· στόμα φρέατος φρήτρα καὶ φρήτρ η· φρατρία, συγγένεια, πατρικὴ γενεά.

phi 882 καὶ στιβάδες. καὶ συσσίτια φρίκ α· λεπτοκυμία, ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος φρίκε ς· χάρακες φρίκ η· ψῦχος, τρόμος φρικνό ν· φρικαλέον, δεινόν, φοβερόν φρικτό ν· φρικῶδες, φοβερόν, πάνυ δεινόν φρικωδέστερο ν· φοβερώτερον φριμάσσετα ι· σκιρτᾷ.

phi 889 ἐπεγείρεται * φρυᾶτα ι· βριμμένα φρί ξ· ἡ ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος, ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν φρίξας εὐλόφῳ σ (φ)ηκώματ ι· ἀντὶ τοῦ ἀναφὺς ἄρτιος φρῖξαν ἔθειρα ν· ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα φριξολόφο ς· ὀρθοχαίτης φρίσσε ι· διεγείρεται, ἐξορθοῦται.

phi 895 δέδοικε, τρέμει φρίσσει νῶτο ν· τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει φρίσσε ι· φοβεῖται, δέδοικεν φροίμι α· προοίμια, προῤῥήσεις.

phi 898 Ἀττικοί φρόκλο ς· περίπολος φρονεῖ ν· νοεῖν, διανοεῖσθαι φρονέ ω· φρονῶ, διανοοῦμαι φρονέω ν· φρονῶν, διανοούμενος φρόνημ α· βούλημα, θέλημα φρόνιμο ς· σοφός, διανοητής φρονηματισθεί ς· ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι φρόνι ν· φρόνησιν.

phi 906 τὴν καταφρόνησιν ἐκδεκτέον, οὐ τὴν λείαν, ὥς τινες φρόνι ς· φρόνησις.

phi 907

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

βουλή. διάνοια * φρόνησις ἀκριβή ς· νοῦς πράττων καλῶς φροντίζε ι· μεριμνᾷ Φρόντι ς· ὄνομα τοῦ κυβερνήτου Μενελάου· Φρόντιν Ὀνητορίδην φροντιστα ί· φιλόσοφοι φροντιστήριο ν· διατριβή.

phi 912 καὶ τὸ οἴκημα Σωκράτους. καὶ τὸ σχολ(ε)ῖον. καὶ μοναστήριον φρον ῶ· σωφρονῶ φροῦδ α· ἀφανῆ, ἄφαντα.

phi 914 [φρυγανώδη] φροῦδο ς· πρόοδος, ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται.

phi 915 οἱ δὲ ἐληλυθώς, ἔκδημος, ἀφανής φροῦδο ν· ἄρδην, παντελῶς ἀφανές, οὐ κεχωρηκός, ἔρημον φροῦδο ν· τὰ αὐτὰ .

phi 917 .... φρουρ ά· φυλακή.

phi 918 στρατός φρουρε ῖ· φυλάττει, ἢ προφυλάττει φρούριο ν· προφύλαγμα, προφυλακτήριον φρουρό ς· φύλαξ, σωματοφύλαξ φρύαγμ α· ἔπαρσις, μετεώρισμα, ὑπερηφάνεια φρυάσσετα ι· ἐπεγείρεται, μεγαλοφρονεῖ, γαυριᾷ φρυάττετα ι· ἐπαίρεται φρύγαν α· ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά φρύγετρο ν· ξυλήφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς φρυγί α· ἡ φρύγουσα φρυγίνδ α· παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων φρύγιο ν· ξύλον ξηρόν Φρύγιον ἱστόρησο ν· πέπαιχεν Ἐπίχαρμος ἐν Κωμασταῖς ἐπικενώμενος φρύγιο ς· ξηρός φρυκτ ά· ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ φρυκτό ς· μάντις.

phi 933 κλῆρος, σύμβολον. πυρσός φρυκτὸς δελφί ς· κλῆρος.

phi 934 ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν Ὀλυμπίᾳ φρυκτωρί α· πυρκαϊά, πυρσεία, λαμπάς, καῦσις Φρυνίχου πάλαισμα · ἐκφεύγειν τὰ Φρυνίχου κακά φρῦνο ς· βάτραχος ἢ παχύς Φρυνώνδα ς· πονηρούς Φρύξ ἢ Φρύγιο ς· ἀπὸ Φρυγίας ἐθνικόν * φρουρε ῖ· στρατεύεται * φρυγ ά· φυγή, τροπὴ εἰς φυγάς φρῶν ἢ φρονοερῶν, γυναικῶν φ ῦ· ἔφυ.

phi 943 ἐφήψατο * φυγά ς· ἐξορίας φυαῖ ς· φύσεσι φυγή ν· φεῦξιν * φρυγμό ν· καῦσιν φυγόσκει ν· φεύγειν φύε ι· γεννᾷ φύεσθα ι· βλαστάνειν φύζ α· φυγή.

phi 951 φόβος, ἀθυμία, δειλία φυζακιν ή· δειλή φυζακινό ς· δειλός.

phi 953 φυγάς. [δειλός] φυζάνα ι· φυγεῖν, δειλιάσαι φύζηλο ς· δειλός, φυγάς φυ ή· φύσις σώματος, ἡλικία [φύημ α· κόπρος] φυῆ ς· φύσεως.

phi 958 [καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις φύκ α· σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά φύκε ι· εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον φυκί α· θαλάττια βρύα φυκιόε ν· φυκία ἔχον.

phi 962 οἱ δὲ πορφύρεον, βαθύ φυκιοχαίτη ν· ψαφαροχαίτην φῦκο ς· τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι.

phi 964 καὶ ἀκρωτήριον Λιβύης. ἢ βρύα, ἢ φλακτά. φυκτ ά· φευκτά [φυκτῆρε ς· φύλακες] * Φυλιστιεί μ· πίπτον ποτίματι, ἤγουν μέθῃ Φυκοῦντ α· Φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον Φυλάδ α· ἡ Ἑκάτη * φῦλ α· ἔθνη.

phi 970 συγγενικὰ γένη * φῦλα θεο ῦ· ἔθνη θεοῦ Φυλακ ή· φρουρά, εἱρκτή.

phi 972 τήρησις ἐντολῶν. πόλις Θεσσαλίας. ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία φύλα ξ· φυλακτήρ φυλακτῆρε ς· φύλακες φυλακτηρί α· παννυχίς φυλαρχί α· πομπή τις φύλαρχο ς· φυλῆς ἄρχων φύλαρχο ν· χορήγιον φυλά ς· τὰς κατοικίας, ἀποχωρήσεις.

phi 979 καὶ τὰ τετράποδα Φυλάσιο ι· οἱ ἐκ τοῦ δήμου.

phi 980 καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλή τις φυλάσσει ν· ἐπιτηρεῖν.

phi 981 ἄλλοι δῶμα φυλασσέμεναι φυλατό ς· ἡ λέξις παρὰ Βλαίσῳ.

phi 982 σημαίνει δὲ ᾠδήν φυλέτη ς· ἐκ τῆς (αὐτῆς) φυλῆς, ὅ ἐστιν ὁμόφυλος Φυλείδη ς· Φυλέως παῖς ὁ Μέγης φυλ [ε]ίη ς· Φυλία ἐστὶν εἶδος ἀγριελαίας, ἄλλοι συκῆς, οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ Φυλ ή· τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος * φυλί η· ἀγριελαία φυλ ή· τάγμα, μέρος

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πόλεως φύλλ α· τὰ τῶν δένδρων φυλλάδε ς· οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες φυλλά ς· ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα φυλλεῖ α· τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις ἕωλα καὶ φαῦλα φυλλιᾶ ν· τοπάζειν φυλλιά ς· ἐκ λαχάνων ὑπότριμμά τι σκευαζόμενον.

phi 994 ἐκαλεῖτο δὲ θρῖα Φυλλί [α]δα ι· γένος ἰθαγενῶν * φύλλιο ν· πέταλον.

phi 996 ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη * φυλλεῖ ν· ἀδολεσχεῖν * φύλλε ς· ἀλώπεκες φυλλίδε ς· τὰ τῶν ἀνθῶν, ἅ τινα φύλλα ἐκάλουν φυλλίνα ι· ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι.

phi 1000 καὶ εἶδός τι κυκεῶν(ος) Φυλλί ς· ἡ Σάμος τὸ πάλαι φυλ [λ]οβασιλεῖ ς· ἐκ τῶν φυλ[λ]ῶν αἱρετοί, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες φυλ [λ]οκρινεῖ ν· τὰς φυλὰς διακρίνειν φυλοκρινο (ῦ)μα ι· ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι φῦλο ν· ἔθνος, γένος φύλοπι ς· πόλεμος, μάχη φῦμ α· ψώρα, ἢ ἕτερον φῦμα φύματ α· ψυδράκια, ψῶραι φύντω ν· γεννηθέντων φύξα ι· φύξειν.

phi 1010 φυγεῖν φύξηλι ν· φυγάδα, δειλόν, φυγοπόλεμον φυξήλιδα ς· δειλούς φυξήλιο ν· φυγαδικὸν βίον * φυξ ῆ· φυγῆ φυξίμηλ α· δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων φύξι ς· φυγή φυομένα ς· γεννωμένας φύο ς· φύτευμα, γέννημα φύππα ξ· ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ φύραμ α· ζύμη.

phi 1020 σπέρμα. ἢ ζημία φυρᾶ ν· ζυμοῦν.

phi 1021 ταράσσειν τὰ ἄλευρα φυραυτί ς· ὃ ἡμεῖς φύραν φυρδήσκι α· σκωλήκια φύρδη ν· ἀτάκτως, συγκεχυμένως, ἀναμίξ φύρε ι· μολύνει.

phi 1025 μαλάσσει. μιγνύει φύρεσθα ι· μίγνυσθαι φυρκηλίτο ι· τειχήρεις φύρκο ς· τεῖχος φῦρμ α· κόπρος, ῥύπος φυρμᾶτα ι· πτάρνυται φυρμό ς· μολυσμός, ῥύπος, μίασμα φυρο ῖ· μολύνει, ῥυποῖ * φύρακε ς· ἐλαφροί φύρσ ω· μολυνῶ φυρτήτη ς· οἶνος φυρτίζεσθα ι· τὸ παίζειν συνεστραμ(μ)ένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις φυρτοῖσι ν· εἰκαίοις, συμπεφυραμένοις.

phi 1037 [οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα]. συμπεφυρμένοις φύ ς· γεννηθείς.

phi 1038 βλαστήσας φῦσ α· φαρέτρα.

phi 1039 καὶ ἰχθῦς ποιὸς ἐν τῷ Νείλῳ γενόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀήρ. ἢ ἀσκός φυσ ᾷ· πέπρηται.

phi 1040 ἐπήρτηται φυσακτή ρ· ἄρτος ποιός τις ποπανώδης φυσαλλίδε ς· φυσητήρια.

phi 1042 αὐλοί φύσα ς· γεννήσας.

phi 1043 ἢ τοὺς ἀσκοὺς πληρώσας φύσασθα ι· γεννῆσαι [φυσγετό ς· συρμός.

phi 1045] [φύσει δὲ σκληρόν] φύσε ι· βλαστήσει, ἀληθῶς φύει φυσ [σ]ητή ρ· ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός φύσιγγο ς· εἶδος σκορόδου.

phi 1048 ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας. [καὶ οἱ πρόλοβοι τῶν ὀρνίθων. καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα φυσίζοο ς· (ἡ τὰ) πρὸς τὸ ζῆν φύουσα φυσικῇ ποιότητι * φυσίωσι ς· ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη φυσιολογε ῖ· περὶ φύσεως διαλέγεται φυσιολογί α· λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί φυσίο ν· τὸ καθήλιον φυσιούμεθ α· ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα φυσιόω ν· φυσιῶν, ἀσθμαίνων, πνευστιῶν φύσι ς· γένος.

phi 1057 οὐσία. προαίρεσις φυσίφρονε ς· πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι φύσκω ν· γάστρων, παχύς φύσκ η· κοιλία, καὶ τὸ παχὺ ἔντερον φυστὴ μᾶζ α· ἄτριπτος φυταλιαῖ ς· κήποις.

phi 1062 [ἢ ταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς] Φυταλίδα ι· γένος παρὰ Ἀθηναίοις φυταλίζει ν· φυτεύειν.

phi 1064 πλησιάζειν φυταλιῇ ς· κήπου, δενδροφόρου γῆς φυταλμίοι ς· φυτευτικοῖς, γονίμοις φυτάλμιος Ζεύ ς· συγγενής, ἢ ζωογόνος φυτάλμιο ι· ὁμοίως πληθυντικῶς φυτεύε ι· κατασκευάζει.

phi 1069 γεννᾷ φυτηκόμο ς· σύνδε(ν)δρος τόπος Φύτιο ς· ἥλιος.

phi 1071 ἢ Ζεύς φύτλ η· γέννα, γένεσις, γένος φύτορε ς· γεννήτορες φυτοσμῶ ν· φεύγων φυτο ῦ· φύματος φύτρ α· φύσις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

phi 1076 οἱ δὲ φυτήρια φῦ χειρ ί· ἐμπεφυκότως λαβοῦσα τῇ χειρί * φ ύ .

phi 1078 ντα ι· γεννῶνται φυῶ ς· φύσει φ ῶ· εἴπω φώγει ν· φρύγειν Φῶγο ς· .

phi 1082 ..... φωΐδε ς· τὰ πρὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσήματα.

phi 1083 οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας φώκ η· ζῶον θαλάσσιον Φωκαεῖ ς· ὄνομα ἔθνους.

phi 1085 καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον φωκίω ν· ὄρνις ποιός φῶκο ς· κῆπος θαλάσσιος ὅμοιος δελφῖνι φωλάδε ς· ἐμφωλεύουσαι φωλάδ ι· ἐμφωλευούσῃ φωλάζε ι· ἐμφωλεύει φωλαΐδε ς· ὀστράκινά τινα βρωμώδη φωλεό ν· διδασκαλεῖον.

phi 1092 ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται. ἢ οὗ χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν. οἱ δὲ σπήλαιον φωλεύε ι· οἰκουρεῖ, κρύπτε(τα)ι φωλητηρίοις · φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θ[ε]ιασ(ωτ]ῶν καὶ συνόδων οἶκοι φωλητή ρ· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί φωλί ς· ἰχθῦς ποιός φῶμε ν· εἴπωμεν φωνασκε ῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ, ἢ φωνῆς ἐπιμελεῖ φωνε ῖ· λέγει φων ή· ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνήει ς· λαλῆσαι δυνάμενος φωνήσα ς· εἰπών, λέξας * φωνε ῖ· λαλεῖ, λέγει φῶντ α· λάμποντα φώρ καὶ φῶρα ς· κλέπτας, λῃστάς.

phi 1105 κατασκόπους, πληθυντικῶς καὶ ἑνικῶς φωρ ά· κλοπή φωρ ᾷ· ζητεῖ φωραθεί ς· εὑρεθείς, φανείς φωραθῆνα ι· γνωσθῆναι, (ἐ)λε(γ)χθῆναι φωρᾶ ν· τὸ τὰ κλεψιμαῖα ζητεῖν.

phi 1110 καὶ φωριᾶ ν . Φώρην δὲ τὴν ἔρευναν φωράσαντε ς· εὑρόντες τὰ καλά φωράσα ς· ἐλέγξας φωρά (σ ε)σθα ι· ἐλεγχθήσεσθαι φωριαμό ς· κιβωτός.

phi 1114 ,(φ)ωριαμῶν ....ʿ φώριο ν· κλέμμα.

phi 1115 καὶ θρόνου εἶδος φώριο ς· εἶδος μελίσσης φῶρο ς· κατάσκοπος φωρυτό ν· συρφε[ρ]τόν.

phi 1118 ἢ φρυγάνων σωρός. ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χόρτος τῆς γῆς φῶ ς· τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθέν.

phi 1119 καὶ τὸ πῦρ. καὶ ἡ χαρά. ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος φῶσα ι· φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι φώσκε ι· διαφαύει φωστή ρ· θυρίς φωσφόρει α· ἑορτή φωσφόρο ς· φωτοδότης, λαμπρὸς ἀστήρ φώσ [σ]ω ν· τὸ λινοῦν ἅρμενον φῶτ α· ἄνθρωπον.

phi 1126 ἢ ὄμματα καὶ θυρίδες φωταγωγό ς· ὁ τὸ φῶς φέρων φῶτα ς· ἄνδρας, ἀνθρώπους φῶτας ἐννέ α· ἄνδρας ἐννέα φῶτ ε· ἄνδρες, δυϊκῶς φωτ ί· ἀνδρί φῶτε ς· ἄνθρωποι, ἄνδρες φωτεύε ι· γεννᾷ φωτί α· λαμπρία.

phi 1134 καὶ ὄμματα φῶτιγ ξ· [αὐγή.

phi 1135] σῦριγξ. λώτινος αὐλός, [ὡς] εἶδος σάλπιγγος φώτιο ν· προσφιλές, ἡδύ φωτισμό ς· αὐγὴ [τηλαυγές, καταυγάζον φωτολόγιο ν· τυφλόν.

phi 1138 νεκρόν φωτῶ ν· ἀνδρῶν φωτό ς· ἀνδρός φωτό ς· ἡμέρας φώ ψ· φάος Χαβό ν· καμπύλον.

chi 1 στενόν χαβῶνε ς· στέατα ὀπτώμενα ἀπὸ ἀλεύρου χαδέει ν· χωρῆσαι χάδε ν· ἐχώρησεν χάζε ι· πρ(οσ)δεῖται.

chi 5 χαλᾶται χάζει ν· ἀναχωρεῖν.

chi 6 φυλάσσεσθαι χάζεο τῆλ ε· ἀναχώρει μακράν χάζεσθα ι· ὑποχωρεῖν χάζετα ι· ἀναχωρεῖ χάζετ ο· ἀνεχώρει χαζόμενο ν· ἀναχωροῦντα χάί α· ἀγαθή χαίνα ς· στέαρ χαίνε ι· ἀνοίγει τὸ στόμα χάίο ς· ἀγαθός χαίρετ ε· θαῤῥεῖτε χαίρει ν· ἐῤῥῶσθαι.

chi 17 τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προσετίθεσαν. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις χαίρειν θ ’ ἐᾶσα ι· καταφρονεῖν χαίρει ν· φράσαντες.

chi 19 ἀποταξάμενοι ...... χαιρέτω ληρῶ ν· ἐρυθριάτω .

chi 20

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

..... χαιρηδόν α· τὴν χαράν χαιροσύν η· χαρά χαιρωθῆνα ι· ἐκπλαγῆναι χαῖτα ι· αἱ κεχυμέναι τρίχες χαιτήεντο ς· κομήτου χαίτ η· ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ χαλαβεῖ ν· φοβεῖν, θορυβεῖν * χαλ ᾷ· χαλάσσει, καὶ πόδαι [χαλάδε ς· τὰ ἔντερα.

chi 29 ἢ λιθώδεις χαλάδο ς· λιθώδης.

chi 30 ἐξέντερος] χάλανδρο ν· κράββατον χάλαζ α· σημεῖον θυτικόν.

chi 32 καὶ πάθος περὶ τὰς σῦς * χαλεπαίνε ι· δυσχεραίνει, ἀγανακτεῖ χαλαίρυπο ς· ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος χαλαρὰ ἄλυσι ς· .

chi 35 .... Χαλάμβριοι ἵππο ι· ἀπὸ τόπου τῆς Λιβύης χαλαργού ς· .

chi 37 .... τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν (ἢ) τῶν ὀνύχων, οἷον ποδαργούς, ἢ ταχύποδας χαλαρῶ ν· ὡραίων Χαλαστραίων συῶ ν· [πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γεγένηται Χαλδαῖο ι· γένος μάγων πάντα γινωσκόντων χαλεπὰ τὰ καλ ά· .

chi 41 ...... Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν· χαλεπὰ τὰ καλ ά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ’ ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι χαλεπήνα ς· ἀγανακτήσας χαλεπό ν· δύσεργον, σκληρόν, δεινόν χαλεπήν ῃ· εἰς χαλεπότητα ἀγάγῃ χαλέπ (τ)ε ι· ἐρεθίζει.

chi 45 ἀπειλεῖ. φοβεῖ. ἀγανακτεῖ. κακίζει. βλάπτει. εἰς χαλεπότητα ἄγει χαλεπτύ ς· χαλεπότης χαλεπῶ ς· δυσκόλως [χαλέσι ν· ὄνυξι] χαλεψάμενο ς· χολωθείς [χαλέρυπο ν· τὸ ῥύμ(μ)α τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὅ τινες νίτρωμα λέγουσι] χαλί α· ἡσυχία χαλίδιο ν· πινάκιον χάλικε ς· οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι χαλίκρατο ν· εὔκρατον, ἄκρατον χάλιμ α· φαρμακός χαλιμάδε ς· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι χάλι ς· ὁ ἄκρατος οἶνος.

chi 57 καὶ ὁ μεμηνὼς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας χαλιστό ν· σκαιόν.

chi 58 ἢ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον χαλίφρονα ς· παράφρονας, μαινομένας· βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ’ ἡδονῆς χαλιφροσύν η· ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις χαλίφρω ν· κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἤγουν ἀσύνετος χάλκε α· τὰ ὅπλα συνήθως καὶ τὰ ἐκ σιδήρου χάλκεα ἐπίσωτρ α· τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί χαλκεγχέω ν· πολεμιστῶν χαλκεῖ α· ὑπομνήματα τῆς τῶν τεχνῶν εὑρέσεως χαλκεομήστορο ς· ἰσχυρόφρονος [χαλκεοπίσσωτρ α· ὁμοίως] χάλκεο ν· ὀχυρόν.

chi 68 σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον [ἢ]· θάνατον χάλκεο ς· ἰσχυρός χάλκεος κέραμο ς· εἱρκτή.

chi 70 πίθος. καὶ ὄρος χαλκεόφωνο ν· ἰσχυρόφωνον χαλκεύ ς· πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος, καὶ ὁ χρυσοχόος χαλκεῶν α· .

chi 73 ..... χάλκιο ν· ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο χάλκ η· πορφύρα Χαλκηδώ ν· πόλις χαλκῆ μυῖ α· εἶδός τι μυίας χαλκήρε α· χαλκῷ ἀρηρότα χαλκήρεα ς· χαλκῷ ἡρμοσμένους χαλκήρ η· χαλκῷ ἡρμοσμένα χαλκόστομ α· χαλκία κύμβαλα Χαλκίδα ι· γένος χαλκιδεύ ς· δειλός [Χαλκιδικ ή· Σκυθική.

chi 84 τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα] χαλκιδίζει ν· ἀπὸ τῶν κατ’ Εὔβοιαν Χαλκιδέων.

chi 85 τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ’ αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες Χαλκιδικὸν δίωγμ α· διότι εἰς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις χαλκιδικὸς λειμώ ν· οἱ μὲν τὴν Κυκλωπίαν κώμην.

chi 87 οἱ δὲ Κυκλωπι.. λίμνη χαλκιδίκω ν· χαλκίς, ὁ ἰχθῦς Χαλκιδικό ς· εἶδος ἀλεκτρυόνος Χαλκίναο ς· Χαλκίοικος χαλκίνδ α· τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν χαλκίο ν· τὸ χαλκοῦν χαλκίον μακρό ν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν χαλκί ς· εἶδος ὀρνέου, καὶ ἰχθύος.

chi 94

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ πόλις τῆς Βοιωτίας χαλκοβάρει α· ἰσχυρά, ἡ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα χαλκοβαρή ς· ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος χαλκοβατέ ς· τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός χαλκόβατο ν· ἰσχυρῶς βεβηκότα χαλκογλώχινο ς· χαλκὴν ἐπιδορατίδα ἐχούσης * Χαλκηδάν η· ταύτης ἱερὸν ἐν Σπάρτῃ χαλκοδεσμωτή ρ· χαλκόδερμος, ἐπεὶ ὥπλιστο.

chi 101 λέγεται δὲ καὶ χαλκοδεσμήτωρ χαλκοκορυστα ί· χαλκῷ καθωπλισμένοι χαλκοκνήμιδε ς· οἷς σιδηραῖ ἦσαν, ἢ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι χαλκοκορυστή ν· χαλκῷ ὡπλισμένον χαλκοκρά ς· τὸ χαλκόκρατον νόμισμα χαλκόκροτο ς· ἡ Ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα χαλκολογε ῖ· νουμία συλλέγει[ν] χαλκό (ν .

chi 108 ....) λόφον ἱππιοχαίτη ν· τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκόσμητο .... χαλκό ς· ὁ σίδηρος.

chi 109 καὶ νόμος ἀκίνητος χαλκοπαρεί η· χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης χαλκόποδα ς· ἰσχυρόποδας χαλκοῦν πινάκιο ν· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα [τοῦ] αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν * χαλκοτύπου ς· χαλκοπλήκτους χαλκοῦ ς· τοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον χαλκοχιτώνω ν· χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων χαλκώδοντας στόλου ς· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας.

chi 116 Ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἅ τινες ἐμβόλια χαλκώνητο ς· ἠγορασμένος χαλκωτῆρ α· κέραμός τις Χάλυβο ι· ἔθνος τῆς Σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται Χαλυβδικ ή· τῆς Σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα Χαλυβώνιο ς· εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας [χαλυνέοντ α· λύραις] [χαλοπὴ κιθάρ α· ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται] χαλῶσ α· χάσκουσα χαμα (ι)δύτα ι· κοχλίαι * χαμᾶζ ε· χαμαί, χαμάδες * χαμάδι ς· τὰ αὐτά * χαμά [ι]δις χέει [ν]· χαμαὶ καταβάλλει[ν] χαμαιευνάδε ς· οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς.

chi 129 πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσουσι. ἢ χαμαικοιτοῦντες [χαμῶνα ς· στέαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος τικτόμενα] χαμαίζηλ α· ταπεινά, γήϊνα χαμαίζηλο ι· εὐτελεῖς χαμαιλέω ν· ζῷον ᾠοτόκον καὶ πεζόν χαμαιπετε ῖ· ταπεινῷ, ἢ χαμαὶ κειμένῳ χαμαιπετῶ ς· ὥστε [μὴ] εἰς τοὔδαφος ῥῖψαι χαμαιρεπῶ ς· χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊα ῥέπων χαμαιτύπ η· πόρνη ἄδοξος χαμαιτυπιῶ ν· τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν, ἤτοι πορνείων χαμερπή ς· γεωργός, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος χαμεταιρί ς· ἡ πόρνη χάμευν α· ταπεινά χαμευνε ῖ· χαμαικοιτεῖ χαμεύν η· στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς.

chi 143 καὶ χαμεύνη ς· ὁ χαμαὶ κοιμώμενος χαμεύνιο ν· κλινίδιον πενιχρόν χαμηλό ν· χαμαίζηλον χαμόθε ν· ἐκ τῶν χαμαί χαμόκοιτο ς· ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος χαμό ν· καμπύλον χαν ά· κόσμησις χαναβί ς· ἅλης [χάνα ι· ἀνοῖξαι στόμα] * Χαναά μ· σάλος χανακέ ς· ἐπιεικές χανάκτιο ν· τὸ μωρόν.

chi 154 Δωριεῖς χαμᾶσθα ι· χασμᾶσθαι χανδάνει ν· χωρεῖν, δέχεσθαι χανδό ν· πολύ[ν], καὶ ὅσον δυνατόν, καὶ ἀθρόως, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ χανδὸν πιεῖ ν· κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι χανε ῖ· φυλάσσει.

chi 159 ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ χανητό ς· τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα χάνο ι· χάσμα ποιήσαι χάνοι εὐρεῖα χθώ ν· εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ χά (ν)οιμ ι· εἴποιμι χάνο ς· στόμα χανώ ν· ἀνοίγων στόμα χανύει ν· βοᾶν χανύσσε ι· βίᾳ καλεῖ χάο ς· χώρησις.

chi 168 καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι. ἢ σκότος χαρ ά· ἡδονή, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη χαράβδ η· λύμη σίτου χαράδρ α· χείμαῤῥος ποταμός.

chi 171 κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει χαράδρα ι· αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους.

chi 172 καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων χαραδριό ς· εἶδος ὀρνέου χάρακε ς· τάφροι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

chi 174 καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι χαρακία ι· οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες χαράκι α· ὑποστηρίγματα χαρακίζει ν· σπαίρειν.

chi 177 μετεωρίζειν. διαιρεῖν * χαρακτηρίζε ι· σημαίνει τοὺς χαρακτῆρας * χαρακτηριστικό ν· σημεῖον δηλοῦν τοὺς χαρακτῆρας * χαρακτή ρ· ὁμοίωσις χαρακία ς· τιθύμαλλος χαραμό ς· ἡ τῆς γῆς διάστασις, οἷον χηραμός * χάρακ α· χαράκωμα, περίφραγμα χάρα ξ· φραγμός, ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ καλάμοις, οἱ δὲ σταυροῖς (ἐχόμενος) χάραξ τὴν ἄμπελο ν· παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σωζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῇ χαράξα ι· κόψαι.

chi 186 κοιλᾶναι. τυπῶσαι χαρ ή· χαρά χαρεί η· τερφθείη χαρί α· βουνός Χαρίδα ι· γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κραναοῦ χαρίε ν· καλόν, ἀγαθόν, ἀστεῖον, ὡραῖον χαρίεντ α· καλά, κεχαριτωμένα χαρίζεσθα ι· τὸ δρᾶν τὰ κεχαρισμένα * χαρίει α· φίλτρα [χάριξο ν· ἐπισκεύασον] χάρι ς· δωρεά.

chi 196 χαρά. καὶ θῦμα ἐκ τριῶν ποπάνων συγκείμενον. τινὲς δὲ πλακούντων εἴδη, καὶ ἀρτοχάριτας καλεῖσθαι. καὶ ἀμοιβὴ κατὰ εὐεργεσίαν * χάρισμ α· δῶρον χαριστήρι α· χαρίεντα δῶρα χαρίσιο ν· εἶδος πλακούντων.

chi 199 οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λειμμάτων χαρίσασθα ι· παρασχεῖν.

chi 200 λέγονται γὰρ χώρας γυναῖκες χαρίζεσθαι πρὸς συνουσίαν αὐτοῖς ἐκδιδοῦσαι ..... χάρμ α· ἡδονή, χαρά χάρματο ς· χαρᾶς χάρμ η· ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη χάρμη ς· μάχης * χαρ ά· ὀργή, ἢ ὀργίλος χαρμον ή· χαρά.

chi 206 συλλογή χαρμόσυν α· ἑορταὶ Ἀθήνησι.

chi 207 καὶ χαρμόσυνα χαρμοσύν η· ὀνομασία Χαρμόφρω ν· ὁ Ἑρμῆς [χαρόν η· χαρῖνος ἄμπελος] χαροπό ς· περιχαρής.

chi 211 γλαυκός. ξανθός. φοβερός χαρτό ς· χαρᾶς ἄξιος.

chi 212 ἢ βακτηρία χάρυβδι ς· χάσμα θαλάσσης.

chi 213 ἢ καταιγίς χάρυβδις ὠμόβροτο ς· ἡ ἀναπινομένη θάλασσα χάρω ν· ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος * χαροπό ν· ξανθόν.

chi 216 γλαυκόν. φοβερόν. περιχαρῆ[ν] Χαρών (ε)ιο ν· θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι’ ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐξήγοντο * χαρ ά· ὀργίλον, ἢ ὀργή * χάσι ς· διάκρισις, χώρησις χάσιο ς· ἀγαθός, χρηστός χάσκοντε ς· ἀνοίγοντες χασκωρεῖ ν· περιβλέπειν χάσμ α· στόμα ἢ σχίσμα γῆς χάσμα θηρό ς· ὄψις θηρός.

chi 224 [ἢ θαλάσσης πρόσωπον χασμᾶτα ι· ἀνοίγεται χασσάμενο ς· ἀναχωρήσας χάσσασθα ι· ἀναχωρῆσαι, χωρῆσαι χάσσετα ι· χωρήσει, ἀναχωρήσει Χαστι ᾶ· τὸν ἀπὸ δήμου.

chi 229 Χαστιεῖς γὰρ δῆμος Χαστιεῖ ς· ὄνομα δήμου χαστηρί ᾳ· τῇ ἀνειργούσῃ * χατέ (ω ν)· χρείαν ἔχων χατέοντ α· δεόμενον, χρήζοντα χατέοντί πε ρ· καίπερ χρήζοντι χατεύε ι· χατίζει.

chi 235 ἐπιθυμεῖ χατεύουσ α· χρήζουσα, δεομένη χᾶτι ς· ἐπιθυμία.

chi 237 χρῆσις χαυλιόδοντ α· τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας ἔξω τῶν ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος.

chi 238 οἱ δὲ ἀμφόδοντας χαυλίξυ ν· ἀλαζόνα χαυνάκω ν· χαυνοποιῶν, οἱ δὲ χαυνολόγων χαυνιάζε ι· πλανᾷ χαυνῶσα ι· τὸ φυσῆσαι * χαυνῶνε ς· ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες χεδροπ ά· ὄσπριον τι.

chi 244 οἱ δὲ πανσπερμίαν χέδρο ψ· πᾶν ὄσπριον.

chi 245 σπέρμα χε ι· ἐπὶ τῶν χ[ε]ιλ(ι)ῶν δραχμῶν τοῦτο ἐχάραττον χει ά· ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ δρακόντων χεια ί· ὁμοίως χειδροπῶ ν· ὀσπρίων χειλεύει στρατό ν· σιτοδοτεῖ στρατόν, τρέφει * χείλει ἄκρ ῳ· .

chi 251 ..... χειλα ί· αἱ συμπτώσεις τῶν βλεφάρων χειλιοστύε ς· αἱ φυλαί χειλό ς· τροφή, βρῶσις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

chi 254 χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο χόρτασμα χειλοῦτα ι· μεγαλύνεται, αὔξεται χειλοῦσθα ι· παχύνεσθαι.

chi 256 σιτίζεσθαι χειλῶνε ς· τῶν ἀλεκτρυόνων τινές χεῖμα [ν]· χειμῶνα χειμάδ α· ἱμάτιον χειμερινόν χειμάδιο ν· εἰς τὸ χειμάζειν χειμάμυν α· ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει χειμάῤῥο ι· [οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι.

chi 262] καὶ οἱ ποταμοί, καὶ ῥύακες χειμά ς· χειμών χειμασί α· ζάλη.

chi 264 ταραχή χείμαστρο ν· χειμερινὸν ἱμάτιον [χείμεθλο ν· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος] χειμέρα ς· χειμερινάς χειμεριοῦντα ς· διαχειμάσοντας χειμε ῶ· ῥιγῶ χειωσάμενος χειμήβοτο ς· χειμερινὴ ὥρα χειμώ ν· ἡ ὥρα.

chi 271 καὶ κίνδυνος. ταραχή. ζάλη. διωγμός χειμῶντ α· ῥιγοῦντα χεί ρ· ἡ δράξ.

chi 273 καὶ τὸ μέλος. καὶ μέρος [χειράδε ς· αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί χειραδία ι· τῶν χειμάῤῥων αἱ λιθώδεις ἀθροίσεις] χ [ε]ιράδα ς· τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας.

chi 276 ἔνιοι δὲ φῳδας χεῖρ ε· τὰς χεῖρας, δυϊκῶς χειραγωγ ῶ· τῇ χειρὶ ἄγω χείριο ν· ὑποχείριον, τιθασόν χειρίζει ν· διοικεῖν χείριο ν· ὑποχείριον, χειροήθη * χεμβρῶ ν· ζυγή.

chi 282 ἡ ἑταιρεία χείριο ς· χρήσιμος.

chi 283 ὑποχείριος * χειρίω ν· ἐλάττων, χείρων χείριστ α· δεινά, κάκιστα χειροβοσκό ν· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα χειροβρῶτι δεσμ ῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν χειροβλήματ α· δράγματα· οἱ δὲ χειρόβλητα χειρογάστορε ς· οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες Χειρογονί α· ἡ Περσεφόνη χειρόγραφο ν· συμβόλαιον.

chi 291 γραμματεῖον χειρόδοτο ν· ἀχρημάτιστον δάνειον χειροέρκτη ς· χειρουργός χειροήθει ς· πρᾶοι, ἥμεροι χειρόηθε ς· πρᾶον, ἥμερον * χειροθετε ῖ· χεῖρας ἐπιτίθησι χειρόκμητ α· χειροποίητα, ἤγουν ὑπὸ χειρῶν γεγενημένα χειρομάντει ς· οἱ ἀπὸ χερῶν μαντευόμενοι * χειρόμακτρον [ἢ χειρόμαστρο ν]· μανδήλιον χεῖρο ν· κάκιστον.

chi 300 ἔλαττον χεῖρον α· ὅμοια [χειρονάκτα ς· χειροτέχνας] χειρονόμο ς· ὀρχηστής χείρονο ς· ἐλάττονος χειροπόνι α· ἑορτή, ἐν ᾗ τεχνῖται θύουσιν χειροπόδε ς· ῥαγοπόδες χειροτέρ η· ἐλάττων χειρότερο ν· χείρονα χειροτονεῖ ν· καθιστᾶν.

chi 309 ψηφίζειν χειροτονί α· ἐκλογή .

chi 310 .... χειρουργε ῖ· χερσὶν ἐργάζεται Χείρω ν· Κρόνου καὶ Φιλύρας υἱός χειρωνάκτα ς· χειροτέχνας χειρῶναξ λεώ ς· ὁ χειροτέχνης χειρωσάμενο ι· καταγωνισάμενοι χειρώσασθα ι· ὑποτάξαι.

chi 316 φονεῦσαι χειρωτό ν· εὐάλωτον.

chi 317 καταγωνίσασθαι [χειτώ ν· ἔνδυμα, περιβόλαιον] χείσετα ι· χωρήσει χελεῦ χελώνη χελεύ ς· κιθάρα χελεά ρ· χελιδών.

chi 322 χελιδονίας. καὶ ἰχθῦς ποιός * χελιδώ ν· τὸ κοῖλον τῆς ὁπλῆς τῶν ἵππων.

chi 323 καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπάς χελιδονιστα ί· οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες χελιδόνος δίκη ν· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν χελιδόνων φάρμακον χελιδόνων μουσεῖο ν· ὡς βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων τῶν τραγικῶν χελιδόνεω ς· εἶδος ἰσχάδων χέ λ .

chi 329 ιο ν· τὸ ἀπωστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα χέλυος νῶτος ὀστρακώδης χελούει ν· βήσσειν.

chi 330 καὶ χελούσειν ὁμοίως χέλου ς· μουσικὸν ὄργανον (*) χελλώ ν· ἰχθῦς ποιός χέλυ ν· [χεῖλος.

chi 333 καὶ] μέρος τῶν ἱερείων χελῦνα ι· χῆλαι χέλυν ἔν τ ’ ἀλύροις .

chi 335 .... · χέλυς ἡ κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης κιθάρα γίνεται χελυνέω ν· χημῶν χελύν η· τὰ χείλη.

chi 337

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἄλλοι τὴν κιθάραν. καὶ τὴν χελώνην. καὶ λύραν. καὶ ὄργανον πολεμιστήριον χελυνάζει ν· χλευάζειν χελύνιο ν· χελώνιον χέλυ ς· χελώνη.

chi 340 λύρα. μηχάνημα χέλυσμ α· τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα χελύσσετα ι· βήσσει χελών η· τὸ ὑποπόδιον.

chi 343 καὶ (νόμισμα) Πελοποννησιακόν. καὶ ἡ τρόπις τῆς νεὼς διὰ τὸ ἐπικαμπές χελωνία ς· ἡ ποικίλη κανθαρίς χελωνίδο ς· οὐδὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς χελωνό ς· τὴν θαλασσίαν χελώνην οὕτω λέγουσί τινες, ὣς τὴν ἀράχνην ἄραχνον χελωνοφάγο ι· ἀετοί τινες χεννίο ν· ὀρνιθάριόν τι κατ' Αἴγυπτον ταριχευόμενον.

chi 348 καὶ εἶδος ἰχθύος [χέραβο ς· χάσμα γῆς] [χεράδε ς· αἱ τῶν χειμάῤῥων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις] χέραδο ς· ἡ μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη [χερά ς· τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθῶδες.

chi 352 ἢ ὁ σωρὸς τῶν λίθων] [χερδαμό ς· λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα] χερεῖο ν· χείρονα.

chi 354 ἐλάττονα. χεῖρον χέρη ϊ· χείρονι, ἥττονι, ἢ ἥσσονι χέρμ α· ποίημα.

chi 356 χάλιξ [χερμάδιο ς· χειροπλήθης λίθος.

chi 357 καὶ ὁ ἀκροβολισμός] χερμαδί ῳ· χειροπλήθει λίθῳ [χερμάδο ς· λίθος πληρῶν χεῖρα] χερμά ς· λίθος χειροπλήθης, ὃν τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναταί τις χερματιστή ς· λίθος χειροπλήθης.

chi 361 καὶ δίσκος βακχεῖος χερνή ς· πένης.

chi 362 λάτρις, χειροτέχνης, ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν χειρόβιος ... χερνήτης · χέρνα γὰρ ἡ πενία χερνῆτι ς· ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, πενιχρά, χήρα χέρνιβ α· τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ χερνιβ (ε)ῖο ν· [τὸ ἁγνισθῆναι δι' ὕδατος ἔχοντος κριθὰς καὶ ἅλας χέρνιβο ς· τοῦ προχεομένου ὕδατος χερνιψάμενο ς· τὰς χεῖρας νιψάμενος χέῤῥον [α]· τὴν χέρσον γῆν.

chi 368 Λάκωνες χεῤῥονησία γ ῆ· ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν χερσεύε ι· Σοφοκλῆς Ἴωνι· κείμενος μὲν βουστάδας αὐλὰς ἐπὶ χέρσου ἢ διὰ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει χερσεί α· ἐρημία χερσόνησο ς· γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἡ μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα .

chi 372 .... χέρσο ς· ἡ ἔρημος γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος χερσωθήσοντα ι· ἐρημωθήσονται χερωί ς· εἶδος δρυός χεῦα ι· ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τελευτώντων χευάμενα ι· περιβαλόμεναι χεύε ι· ῥεῖ χεῦμ α· ῥεῦμα, ὕδωρ χεύμασ ι· [προχόν. [1]

chi 380 [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν] χεύωσ ι· χ[ε]ύσωσι, χώσωσιν [χ ῆ· ἔθος.

chi 382 ἀπορία χηΐωνο ς· οἶκος] χηλᾶ ς· ῥάπτης, πλέκτης ἢ τροφεύς χηλεύε ι· ῥάπτει, πλέκει χηλευ [μ α]τὰ κράν η· τὰ ῥαπτά, χηλὰς ἔχοντα ποιάς χηλ ή· ὁπλή, ὄνυξ βοός.

chi 387 γνάθος (*) χηλεύσει ς· πλέξεις.

chi 388 Χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο οἷον ὀπήτια, οἷς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν χήλινο ν· πλεκτόν χηλοδευσεῖ ν· ἀδολεσχεῖν.

chi 390 οἱ δὲ τρίβειν χηλό ς· κιβωτός χηλῶι [ο ς]· ὅμοιον χήλωμ α· γλυφίς [χηλών η· μηχανὴ πολέμου] χηλώτι α· αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων χήμ η· χάσμη.

chi 396 χηραμ[β]ίς. λεία χην (ά)λοπε ς· ὄρνεα ποιά.

chi 397 ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες χῆνα ὀμνύει ν· ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς χήνημ α· καταμώκημα χηνῆσα ι· καταμωκήσασθαι χηνοβοσί α· χηνοβοσκία χηνύστρ α· αὐτὴν τὴν χάσμην.

chi 402 καὶ τὸ στραγγεύεσθαι χηνυστρᾶσθα ι· χα(σ)μᾶσθαι χηνυστ (ρ)εῖ ς· βοᾷς, κέκραγας.

chi 404

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐνίοτε στραγ(γ)εύῃ χήπτ η· ἐν σπάνει καὶ χρείᾳ ἐστίν χή ρ· ἐχῖνος χήρ α· ἡ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἀνδρί, ἡ τὸν ἄνδρα στερηθεῖσα γυνή χῆρα ι· αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας χηράμβη [ς]· χηρῶν οἴκημα χηραμο ί· οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων, καὶ αἱ καταδύσεις, σπήλαια, καὶ πέτραι κοῖλαι * χῆρο ι· ἄνδρες μὴ ἔχοντες γυναῖκας χηραμύδε ς· τὰ κοῖλα καὶ ἔχοντα κενώματα χήρατ ο· ἐχάρη χηρεύε ι· ἐνδεής ἐστιν, ἢ ἔρημος χηρήϊον οἶκο ν· παρὰ Ἀντιμάχῳ τὸν ἄτεκνον χῆρο ν· τὸν ὀρφανόν.

chi 416 ἢ ἐστερημένον, ἢ ἔρημον, καὶ χρείαν ἔχων τινός χηροπτάζουσ α· διὰ χειρὸς ἔχουσα [χηροστα ί· οἱ μακρόθεν κατὰ γένος, προσήκοντες δέ, καὶ οἱ χηρεύοντος τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων κληρονομούντων .

chi 418 .....] χηρῶσα ι· ἐρημῶσαι χήρωσα ς· χήραν (ε)ἴασας χήρωσ ε· ἔξανδρον ἐποίησεν χηρωστα ί· οἱ μακρόθεν συγγενεῖς χήτε ϊ· στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει * χήτει ἐνευναίω ν· ἐνδείᾳ τῶν ἐγκοιμησομένων ἤτοι περιβολαίων χητεί α· χ[η]ρεία χῆτο ς· ἔνδεια, στέρησις χθαμαλό ς· ταπεινός.

chi 427 ἴσος, ὁμαλός. κοῖλος χθαμαλώτερο ς· κατὰ σύγκρισιν χθέ ς· χθιζόν, ἐχθές χθεσιφωνῶ ν· κακολογῶν χθιζ ά· τὰ χθὲς καὶ πρώην χθιζά (τ ε) καὶ πρωϊζ ά· χθὲς καὶ πρωΐ χθιζο ί· χθεσινοί χθιζό ς· χθεσινός χθό α· σῶμα [χ [θ]όϊνος καὶ χθόνιο ς· γήϊνος, ἐπίγειος] * Χθόνιος Ζεύ ς· ὁ Ἅιδης χθόνι α· ὑπόγεια.

chi 438 κεκρυμμένα. βαρέα. φοβερά. μεγάλα * χθονίη ν· νεκρικεν (*) χθόνια λουτρ ά· τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα.

chi 440 ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά χθονήρει ς· χθονίους χθονίαν λώβα ν· ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην χθόνιο ν· μέγα χθονίους Ἰναχίδα ς· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας χθονίω ν· ἐπιγείων χθονόπαιδα Ὥρα ν· καθ’ ὃ ἐκ Γῆς αἱ Ὧραι τὰ φυόμενα, ὡς Ἡμέρα Ἡλίου, καθ’ ἱστορίαν χθονό ς· γῆς χθώ ν· ἡ γῆ ἀπὸ τῆς χύσεως χιάζειν (κα ὶ) σιφνιάζει ν· .

chi 449 ..... χῖα ι· ὑποδήματος ἀνδρείου εἶδο[υ]ς [χιαρό ν· χλιαρόν, θερμόν] χιαστὶ τίλλει ν· ὡς τῶν Χίων κατεαγότων καὶ παρατιλλομένων [χιδ ά· φρικτή] χιδαλέο ν· τυφλόν.

chi 454 ἄγαμον. πεφρικός χίδαδο ν· τὸ παιδίον χίδα ι· ἀντὶ τοῦ Κρῆτες χιδᾶ ν· χ(ε)ιμάζεσθαι.

chi 457 δειλιᾶν * χίδρ α· στάχυες νεογενεῖς.

chi 458 ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. ἢ σῖτος νέος φ(ρ)υττόμενος. ἢ τὰ ὀσπριώδη σπέρματα χίδρ υ· ὄνομα δειλόν * χίδρω ν· νέων καρπῶν.

chi 460 καὶ θερμῶν χιλ [α]άγρ α· ζωύφιόν τι χιλίαρχο ς· χιλίων ἄρχων χιλιοστ ή· τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας χιλό ς· ἡ τροφή.

chi 464 καὶ χιλὸν τὸ αὐτό. καὶ χόρτος τῶν βοσκημάτων. [καὶ τοῦτο ζήτει εἰς τὸ χιλωθῆναι χιλίας] [χε ῖ] [χειλεύε ι] χιλοῦσθα ι· παχύνεσθαι.

chi 467 σιτίζεσθαι χιλ (.

chi 468)ωθῆνα ι· χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι χιλωτή ρ· τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή [χιμαδί ῳ· .

chi 470 ...... χειμῶνος χιμάζει ν· τὸν χειμῶνα διάγειν χιμάζ ω· παραχειμάζω] Χίμαιρ α· τρίμορφον θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαιρα, ὄπισθεν δὲ δράκων.

chi 473 φασὶν δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον, ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν χιμᾶ ν· ῥιγοῦν Χιμαρίδα ι· γένος τι Ἀθήνησιν χίμαρο ι· αἶγες χειμέριαι, ἢ τράγοι, ἢ ἔριφοι.

chi 476

[ῥύακες, ποταμοὶ ἐξ ὄμβρων] χίμετλο ν· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος ὑπὸ ψύχους [χειμαίῤῥα ν· αἶγαν ἀγρίαν] Χίοι ς· τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθαι Ἀθήνησιν ἱστορεῖ τὸν κήρυκα χιονέ α· λευκά[ν].

chi 480 ἢ φωτώδη χιονίζε ι· λευκαίνει Χῖον [ὁ] ἐκ Λακαίνη ς· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον χιονολόφο ν· τὸ ἀποταμῆναι τῆς κεφαλῆς τὸ μέσον χίρα ι· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες χιραλέου ς· τοὺς πόδας κατειργασμένους χιτώ ν· ἐσθής, θώραξ, ἱμάτιον ἀνδρικόν [χιωνοθήσοντα ι· λευκανθήσονται.

chi 487 λαμπρυνθήσονται] χλαβό ν· εὐτραφές χλαῖν α· χλανίς, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν * χλανία ι· περιβολαί * χλανίτιδε ς· αἱ ὅρμοι παρθένων χλαμυρί ς· πόα, ὁ κυρίως βρόμος χλαμύ ς· πορφύρα ἢ χιτών * χλαμό ς· χλαῖνα * χλαμυρα ί· τρυφῶσαι.

chi 495 γρυπῶσαι χλανίδε ς· λεπτὰ ἱμάτια χλανίδιο ν· ἱμάτιον λεπτόν χλάνο ς· τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος χλαρό ν· κόχλαξ χλαρ ά· ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ χλαρό ν· ῥυπαρόν.

chi 501 λεπτόν. τρυχαλέον. ὠχρόν χλαρό ν· ἐλαιηρὸς κώθων χλεμερό ν· χλιαρόν.

chi 503 θερμόν χλεμύρ α· χλοανθοῦντα * χλεαίετα ι· θερμαίνεται χλευάζε ι· ἐμπαίζει, γελᾷ * χλεύ η· γέλως χλευασμό ς· ἐμπαιγμός χλευδό ν· χύδην.

chi 509 σωρηδόν. πληθύοντα χλῆδο ς· ὁ σωρὸς τῶν λίθων * χλήδη ς· σπάδων, θλαδίας, εὐνοῦχος χλιδ ᾷ· φρίκη, ῥῖγος.

chi 512 τρυφᾷ χλιδα ί· ἀγλαΐσματα, τρυφαί χλιδαν ή· τρυφηλή χλιδανό ν· τρυφερὸν ὁμοίως χλιδ ή· τρυφή.

chi 516 ἱμάτιον χειμερινόν χλιδό ς· σακκοπάθνιον χλίδωνε ς· κόσμος ὃν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοὺς τραχήλους χλιδωνό [σ]που ν· χλίδωνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα[ς], τουτέστι περισκελίδας χλιδώσαι ς· τρυφώσαις χλίε ι· θρύπτει χλιερό ν· τὸ ἔνθερμον χλιήνα ς· χλιάνας χλιοῦτα ι· σχίζεται χλό α· βοτάνη χλοάζε ι· ἀνθηρός ἐστιν, ἀνθηρεύεται χλοάζεσθα ι· γαστρίζεσθαι χλοανθεῖ ν· χλωρὸν ἀνθεῖν [χλοάνοι ς· τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα] χλοάσουσ ι· βλαστήσουσιν χλόδ η· ἔκλυσις καὶ μαλακία χλοερό ν· χλωρόν.

chi 532 χεαρόν. ὠχρόν. νέον. ἁπαλόν χλό η· βοτάνη.

chi 533 φύλλα χλοι ά· ἑορτὴ ἀπὸ τῶν κάλπων χλοιδᾶ ν· διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν χλοιδέσκουσα ι· γαστρίζουσαι χλοιδῶσ ι· θρύπτονται χλόο ς· χλωρίασις, ὠχρότης χλοσσό ς· ἰχθῦς ὑπὸ Ἰώνων χλουνάζει ν· κινύρεσθαι χλοῦνα ι· λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι χλούνη ν· τὸν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον χλουνό ς· χρυσός χλοῦ ς· ὠχρότης χλωρα ί· συκαῖ * χλωρό ς· τυρός χλωρεύ ς· ὀρνιθάριον χλωρόν χλωρηΐς ἀηδώ ν· ἤτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος ἡ χλωρά.

chi 548 ἢ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθέζεσθαι δένδρων. ἢ ἀπὸ Χλωρίδος τὸ γένος ἔχουσα χλωρο ί· οἱ φάσηλοι.

chi 549 μήποτε δὲ ὦχροι γραπτέον χλωροκυρτίδε ς· εἶδος καρίδων χλωρό ν· ὑγρόν.

chi 551 δεινόν, χαλεπόν χλωρὸν δέο ς· τὸ χλωροποιόν.

chi 552 τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος, χλωριάσεως ποιητικός χλωρόν τε καὶ βλέπον (τ α)· ἀντὶ τοῦ ζῶντα χλωρὸν τυρό ν· ἁπαλόν χλωρό ς· ὠχρός χλωρῷ πέδ ῳ· νεαρῷ [χμαίνε ι· ἱμείρει] [χλιάσα ι· φονεῦσαι] χναύε ι· λαμβάνει.

chi 559 κνίζει χναύετα ι· περικνίζεται.

chi 560 λαμβάνει χναῦμ α· τὸ βρῶμα χναύματ α· τὰ βρώματα.

chi 562 καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα χναύω ν· περικνίζων.

chi 563 περιτίλλων [χνεμύρετα ι· κισύρεται] * χνισμό ς· νῆστις χνιαρωτέρ α· χνοω(δεσ)τέρα χνίε ι· ψακάζει.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

chi 567 θρύττει χνόα ι· αἱ χοινικίδες, αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες χνόη ν· τὸν τῶν ποδῶν ψόφον χνόο (ς)· ὁ χνοῦ(ς) τοῦ γεν(ε)ιᾶν ἀρξαμένου χνόο ς· ξυσμός.

chi 571 ψόφος, φθόγγος χνοῦ ς· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων χο ᾶ· χοῦν.

chi 573 μέτρον ὑγρῶν χοαί [ξ]· θυσίαι.

chi 574 καὶ τὸ μελίκρατον. καὶ ἔλαιον χοανεῦσα ι· χωνεῦσαι χοάν η· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον χοάνοι ς· τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις χοάρβην α· τὰ γράμματα χοά ς· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν χοᾶσθα ι· καυχᾶσθαι χοάσ [σ]ομα ι· ἐπίξομαι Χοάσπη ς· ποταμὸς Ἰνδίας χοδιτεύει ν· ἀποπατεῖν χόδανο ν· τὴν ἕδραν χόε ς· χῶναι χο ΐ· χώματι [χόϊνο ν· ποτήριον χαλκοῦν] χοΐα ς· τὸ ἀθροῖσθαι χοϊκό ς· πήλινος, γήϊνος χοίνικε ς· αἱ βαθεῖαι πέδαι.

chi 590 καὶ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί χοινίκ η· τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων χοῖνι ξ· μέτρον τι.

chi 592 καὶ πέδη. καὶ νάρθηξ χοιράδε ς· αἱ ἐγκείμεναι πέτραι.

chi 593 καὶ πάθος τι δεινόν χοιρίημ α· τὸ χοιρίδιον χοιρῖνα ι· αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι χοιρογρύλλιο ν· ὁ ἐχῖνος χοιροκομεῖο ν· λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνι(θ)οτροφεῖον * χοῖρο ι· ὁμοίως.

chi 598 ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι χοῖρο ς· χοιρόσακα, μηχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο χοιροσφάγο ς· θύτης χοιροτροφεῖο ν· περίζωμα γυναικεῖον.

chi 601 καὶ συφεόν χοιροφόρημ α· χοιρίδιον χολάδε ς· τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλάσθαι χολαδί α· τὸ σχολάζειν [χολάοντ α· ἀνθοῦντα] Χολαργῆ ς· δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος Χολά ς· ἑορτὴ Διονύσου χολέρ α· ἔκ(κ)ρισις κάτωθεν διὰ γαστρός, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος, ἐμετός [χολεσέμε ν· ὀργισθησόμεθα] χολέρ α· σωλήν, δι᾽ οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φ(έρ)εται ἐξακοντιζόμενον χολ ή· μανία πικρά χόλικε ς· αἱ παχύταται κοιλίαι.

chi 612 οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας γράμματα χόλιξ ι· κοιλίαις χολόβαφ α· τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα χολοβάφι (ν)ο ν· τοῦτο λέγεται ἅμα μέν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα χολόε ν· πικρόν, χολοποιόν χόλο ς· ὀργή.

chi 617 ἐπιμονή. καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις χολοῦτα ι· πικραίνεται, θυμοῦται χολωθεί ς· ὀργισθείς, εἰς χόλον ἀχθείς χονδρά ς· χορδάς χονδρίο ν· πίναξ.

chi 621 κέραμος χονδρεύε ι· σεμίδαλιν ποιεῖ χονδρίλ η· ἄγριόν τι λάχανον χονδρίτη ς· σεμίδαλις χονδριτῶ ν· παχεῖα σεμίδαλις .

chi 625 .... χονδροκοπ (ε)ῖ α· μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται χόνδρο ν· σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα χόνδρο ς· τραγανός.

chi 628 οὗτος ὁ ἄλιξ. ἢ παχύς, ἢ μωρός χόνδροι ἁλῶ ν· παχεῖς ἅλες χόν (ν)ο ς· ποτήριον χάλκε[ῖ]ον χοραγ (ε)ίω ν· διδασκαλείων χοραγό ς· διδάσκαλος.

chi 632 ἔξαρχος χορδαψό ς· πάθος ἐντέρων χορδ ή· νευρὰ κιθάρας χορδεῦσα ι· κακοποιῆσαι.

chi 635 τεμεῖν χορεῖο ν· [διδασκαλεῖον.

chi 636 καὶ βωμός τις.] καὶ αὔλημά τι. καὶ μέρος τι [χωρίο ν· καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας] χορεύε ι· μελῳδεῖ.

chi 637 βακχεύει. ὀρχεῖται χορηγί α· δόσις χορηγε ῖ· παρέχει, δίδωσιν χορηγό ν· παιδίον χορηγό ς· διδάσκαλος.

chi 641 καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων. τοῦ χοροῦ ἐξάρχων χόρι α· τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα.

chi 642 ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα Χορίλα Ἐκφαντίδε ς· Κρατῖνος τὸν Ἐκφάντιδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸν τὸν Χορίλλον χορὸν δίδωμ ι· παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων χορό ς· κύκλος.

chi 645 στέφανος χοροστασί α· χορός χοροστατῶ ν· χοροῦ κατάρχων χοροῦ ἡγεῖτα ι· χορὸν τρέφει χορταῖο ς· δασὺς χιτών, οἷος τῶν Σειληνῶν χορταιόβαμο ς· ὁ Σειληνός χορταιοβάμω ν· χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ χόρτον οὐρανο ῦ· τὸ περιόρισμα χόρτο ς· ὁ συνήθης.

chi 653 καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς, ὡς τό· αὐλῆς ἐν χόρτῳ οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὅρον τὸν ἐκ γαίων, ὡς ἐν τῷ· σύγχορταναίω πεδία χορῷ καλ ή· καλῶς χορεύουσα χοῦα ι· αἱ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγγηλίαι χουμό ν· χυλόν χοῦ ς· ἄνθρωπος. [5]

chi 657 καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ. χῶμα. καὶ μέτρον κοτυλῶν. καὶ ἐρ(ε)ίπιον [χοώμενο ς· λυπούμενος.

chi 658 ὀργιζόμενος] χρ ᾷ· χρῄζει.

chi 659 θεσπίζει [χραίε ι· κελεύει] χραίνε ι· μολύνει.

chi 661 σαίνει. χρίει [χραιματίσα ι· κρᾶξαι ὡς ἵππος] [χραιματισμό ς· ἡ τῶν ἵππων φωνή] χραίνει ν· μολύνειν.

chi 664 σαίνειν. χρίειν. μιαίνειν, ῥυπαίνειν χραισμεῖ ν· βοηθεῖν χραισμῆσα ι· βοηθῆσαι χραισμήσουσ ι· βοηθήσουσιν χραισμῶσ ι· βοηθῶσιν χρᾷ ν· χρῄζειν.

chi 669 μαντεύεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια [χαραμβαλιαστύ ς· γέλως ὁ μετὰ παιδιᾶς] [χραμαδοῖλα ι· γελῶναι.

chi 671 καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τοὺς κοχλίας] χρᾶνα ι· χρῶσαι.

chi 672 καὶ τὰ ὅμοια χράνα ς· μιάνας χρανθεί ς· μιανθείς χρανιεῖσθα ι· χραν(θ)ήσεσθαι.

chi 675 ἐπικαυθήσεσθαι χρᾶτα ι· μολύνεται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

chi 676 ἢ χρῆται χραῦσα ι· καταξύσαι.

chi 677 χρᾶναι. σκιάσαι. γράψαι. ἐπιτυχεῖν χραύσ ῃ· καταξύσῃ.

chi 678 πλήξῃ χραῦσι ς· ἄγκυρα μονόβολος χρέ α· δάνεια.

chi 680 μαντεύματα [χρε ῖ· δεῖ] * χρεῖα ι· ἔνδει[ν]αι χρεαγωγό ς· ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων * χρέο ς· ὄφλημα.

chi 684 χρεία χρε ι .

chi 685 , τὴν ἔνδειαν. [ποτὲ δὲ καὶ τῷ χρέει χρει ώ· χρέα.

chi 686 χρεία χρείω ν· χρησμῳδῶν, χρησμολογῶν χρείω ς· δέησις χρεῖο ς· ὀφείλημα, χρέος χρεμέδ α· ἠγῆ ὡς Καλλίμαχος χρεμετίζε ι· κιχλίζει ὡς ἵππος Χρεμετί ς· ὄνομα ποταμοῦ χρεμετισμό ς· ἡ φωνὴ τῶν ἵππων χρεμετ ᾷ· ἠχεῖ χρεμί ς· χρεμετίς χρεμύ ς· ὁ ὀνίσκος ἰχθῦς χρεμψιθέατρο ν· οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον .

chi 697 .... χρέοντε ς· προφητεύοντες χρεολυτήσω ν· χρεοδοτήσων χρεῦμ α· ῥεῦμα χρε ώ· χρεία.

chi 701 ἢ τὸ εἱμαρμένον. ἢ τὸ ὀφειλόμενον χρεώμενο ς· χρώμενος χρεῶ ν· ὀφειλομένων.

chi 703 ἢ χρησμολόγων χρεῶν ἀποκοπα ί· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυρῆται χρέω ς· χρέος, ὄφλημα χρεωφειλέτη ς· ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων χρ ή· δεῖ, πρέπει, καθήκει.

chi 707 χρησμῳδεῖ χρήδαν α· τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ * χρῆμ α· πρᾶγμα.

chi 709 πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα * χρήματ α· οἷς τις δύναται χρῆσθαι.

chi 710 κτήματα. βοσκήματα χρήϊ α· πενία.

chi 711 ἢ χρήματα χρηΐζοντ α· ἐνδεόμενα, χρειώδη, χρείαν ἔχοντα χρῆϊ ς· πονηρός χρηματιε ῖ· ποιεῖ χρηματίζε ι· ἀποκρίνεται.

chi 715 λαλεῖ. πράττει. χρήματα συλλέγει χρηματίσασθα ι· πραγματεύσασθαι * χρηματισμό ς· ὀπτασία(ς) νομοθεσία [χρήμπτε ι· ἐγγίζει χρημφθῆνα ι· προσπελάσαι, ἐγγίσαι.

chi 719

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐνορμῆσαι] χρῆνα ι· δέον εἶναι χρῇ ς· θέλεις.

chi 721 χρῄζεις χρῆσα ι· θεσπίσαι χρῆσθα ι· καυχᾶσθαι.

chi 723 πράττειν. προσφέρεσθαι, χρησμῷ χρῆσθαι χρησθήσετα ι· χρησιμεύσει * χρησμό ς· τιμωρία χρῆσι ς· ἐνέργεια χρησμολογε ῖ· προφητεύει, μαντεύεται χρησμό ν· κληδόνα χρησμό ς· προφητεία, πρόῤῥησις.

chi 729 ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος. ἢ μαντεία χρησμῴδημ α· τὰ αὐτά χρησμῳδί α· μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον χρησμῳδούμεν α· τὰ αὐτά χρηστὰ ποιεῖ ν· τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφείλοντα χρήστη ς· ὀφειλέτης.

chi 734 ὁ μάντις. καὶ ὁ δανειστής χρηστήριο ν· μαντεῖον χρηστο ί· οἱ καταδεδικασμένοι.

chi 736 χρήσιμοι χρηστό ς· χρήσιμος χρηστῶ ν· χρησίμων χρήστω ρ· μάντις χρῆτα ι· χρᾶται χρ ῖ· χρίει [χρί α· μυρμήκων κοίτη] χρί (μ)πτεσθα ι· ἐρείδειν.

chi 743 ἐγγίζειν. ἐκπίπτειν. στηρίζεσθαι. ἐκβαλεῖν. ἀλείφειν. προσπελάζειν χρίμπτετα ι· προσεγγίζει, καὶ τὰ ὅμοια χριμφθῆνα ι· ἐμπελασθῆναι.

chi 745 ἐκριφῆναι. ἀνορμῆσαι χρίμψα ι· πελάσαι χρό α· τὸ σῶμα.

chi 747 ἢ χρῶτα χροανθέ ς· εὐφεγγές χρο ΐ· σώματι.

chi 749 ἐπιφανείᾳ χροι ά· ἐπιφάνεια χροϊζόμενο ν· λαμπρυνόμενον χρόμαδο ς· κρότος, ψόφος χρόμ η· φρυαγμός.

chi 753 ὁρμή. θράσος χρόμι ς· εἶδος ἰχθύος Χρόμιο ς· ὄνομα κύριον χρόμοι ς· χρεμετισμοῖς χρόμο ς· ψύχος.

chi 757 ψόφος ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός χρονίζε ι· διατρίβει χρόνιο ν· ἀρχαῖον.

chi 759 ἢ μετὰ πολὺν χρόνον χρονιώτερο ν· ὑπερχρονίζον χρόο ς· χρώς, καὶ τὸ εις ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν [χροσάμενο ς· τοῦ σώματος κορεσθείς] χροὸς ἆσα ι· τοῦ χρωτὸς κορέσαι χροι ά· μακρά χρυνάζε ι· καλεῖ χρυσαΐζετα ι· κοσμεῖται χρυσαλλί ς· ζῶόν τι.

chi 767 οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλλίδα λέγουσιν χρυσαμοιβό ς· ἀργυρογνώμων χρυσάμπυκα ς· χρυσοχαλίνους.

chi 769 χρυσομίτρους χρυσάμπυκε ς· χρυσόδεσμοι χρυσάμπυκο ς· χρυσοδέσμου.

chi 771 χρυσοχαλίνου. οἱ δὲ χρυσοῦς δεσμοὺς ἔχοντος περὶ τὴν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ἡ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω ἀνάληψις χρυσάνθεμο ν· πόα.

chi 772 ἢ καὶ χρυσάνθιμον χρυσάορο ν· χρυσο(ῦ)ν ξίφος ἔχοντα χρυσαόρο υ· χρυσ(οῦν) ἄορ ἔχοντος, ὅ ἐστι φάσγανον, μάχαιρα(ν), σπάθην [χρυσατήρι α· τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶντες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς] χρυσαυγοῦντ α· ἀστράπτοντα, ἡ στίλβοντα χρυσάω ρ· χρυσόηλ[ι]ος.

chi 777 χρυσοκίθαρις. ἢ καλλιόμιλος [χρυσέντευκτο ς· ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος] χρύσ (ε)ο (ν) σκῆπτρον ἔχω ν· ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ Τειρεσίας, περιφραστικῶς χρυσεοπή (νητο ς)· ἡ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη χρυσέ ῳ· τῷ χρυσῷ.

chi 781 ἢ λαμπρῷ χρυσ ῆ· ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης χρυσηλάκατο ς· καλλίτοξος· ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλαμος χρυσήλατο ς· χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος χρυσήνιο ς· χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.

chi 785 οἱ δὲ καλάς. ἢ καλλίδιφρος χρυσῆς Ἀφροδίτη ς· τῆς καλῆς χρυσί α· ὁ χρυσός [χρυσίδ α· τὴν χρυσῆν φιάλην] [χρυσοπήν η· τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην] * χρ ῶ· μολυσμῷ χρυσί ς· ποτήριον.

chi 791 οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ χρυσίο ν· τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον χρυσῖτις λίθο ς· ἡ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία χρυσοκόλλ α· βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος.

chi 794

καὶ χρῶμά τι χλωρόν χρυσοκόλ (λ)ητος σφραγί ς· χρυσοδακτύλιος χρυσόλοφοι δράκοντε ς· χρυσόλοποι.

chi 796 χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες χρυσορανί ς· ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν * χρυσόθρονο ς· καλλίθρονος * χρυσόρ (ρ)απι ς· ὁ Ἑρμῆς· ἀπὸ τῆς ῥάβδου καλομήχανος χρυσοραγέ ς· χρυσοβαφές χρυσορ (ρ)αγὲς ἔρνο ς· ἀπεῤῥηγμένον ἢ ἀπεστραμμένον ἀπὸ τοῦ δένδρου χρυσότευκτο ς· ἐκ χρυσίου κατασκευασθείς χρυσοτόρευτ α· χρυσόγλυφα χρυσοῦ ς· Πολέμαρχός φησι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δραχμὰς δύο, τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν νομίσματος ἀργυρίου δραχμὰς δέκα.

chi 804 μνᾶς δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς Χρύσ ω· δαίμων χρώζε ι· προσάπτει.

chi 806 ψηλαφᾷ χρῶμ α· φρυαγμός.

chi 807 ὁρμή. θράσος. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροιά χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόν ῳ· ἀντὶ τοῦ χρωτισθείς χρῶσα ι· χρωματίσαι.

chi 809 μολῦναι * χρώσω σῶμ α· μολυνῶ σῶμα * χρωσθῆνα ι· μολύνεσθαι χρώσει ν· μολυνεῖν * χρὼς ζῶ ν· σῶμα ζῶν * χρῶμα ι· μολύνομαι χρωτό ς· σώματος χύδη ν· κεχυμένως, ἀθρόως.

chi 816 εἰκῆ. σωρηδόν, δαψιλῶς χυλό ς· πεμμάτων ὑγρῶν ἐκπίεσμα χύμ α· ῥεῦμα.

chi 818 πλῆθος χύματ α· τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα χυμο ί· γεύσεις χυμό ς· σίελος.

chi 821 [ἢ τάφου χῶμα χυμῶ ν· πηγμάτων ὑγρῶν] χύνι ν· τὴν χεῖρα χύντ ο· ἐξεχύθησαν χύῤῥ α· οὕτως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι χυῤῥάβι ο· δεσμοὶ συῶν χύῤῥαβο ς· ὄρνις τις ποιός χυῤῥοίδι α· τὰ ζῶα τὰ χυ οι ρροίδια χυῤῥ (ε)ῖο ν· στρεπτόν, ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους.

chi 829 ἔστι δὲ ξύλινον * χυρβιάσα ι· σκιρτῆσαι χυτ ά· χωστά χυτ ή· χωστή χυτ ή· ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χων(ν)υμένη γῆ (*) χυτοί · οἱ τῷ δικτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι χυτό ν· χωστόν.

chi 835 καὶ τὸ χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος χύτλ α· τὰ μετ᾽ ἐλαίου καὶ ὕδατος ἀλείμματα χυτλάζε ι· κλυδάζεται χύτλ α· τὸ ἐφ᾽ ὕδατος ἔλαιον.

chi 838 καὶ εἶδός τι μαντείας [ω] δι᾽ ὕδατος καὶ ἐλαίου χυτλάσα ι· τρυφῆσαι.

chi 839 διαχέαι, ὑγρᾶναι χύτλασο ν· ὕγρα[ι]νον χυτλὸς δὲ κράτος ὁ κοσεύσκιος παρῆ ν· ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν χυτλῶσα ι· μετ᾽ ἐλαίου λούσασθαι χυτλώσαιτ ο· ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λούσασθαι χύτρα ι· τὰ χυτροπώλια χύτραις λημᾶ ν· μεγάλαις τισὶ .

chi 845 .... κωλύεσθαι βλέπειν, καὶ λίαν λημᾶν χυτρεοῦ ν· ὀστράκινον χυτρεῖ α· τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια χυτρίδιο ν· μέτρον τι * χυτρίο υ· τοῦ κρανίου χυτρίνδ α· παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης· καθέζεταί τις ἐν μέσῳ.

chi 850 εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἅψηταί τινος τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθέζεται ὁ ληφθείς * χυτρίζει ν· ἐν χύτρᾳ (ἐκ)τιθέναι χυτρῖνο ι· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, δι᾽ ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται χυτρισμό ς· ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις χώεσθα ι· συγχεῖσθαι.

chi 854 χολοῦσθαι χώετα ι· θυμοῦται.

chi 855 μέμφεται. ὀνειδίζεται. χολοῦται, καὶ τὰ ὅμοια χωΐδ α· τροφὴν χωλάβε ι· θορυβεῖ χωλεύε ι· νοσεῖ.

chi 858 σκάζει [χωλότοισι ν· ὀργίλοις] [χωλοθεί ς· ὀργισθείς] χώλοθρο ν· ἡ κοιλασία χῶμ α· ὕψωμα γῆς, ὄχθη χωματεπέκτη ς· τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος χωνευτήριο ν· χων(ε)ῖον * χῶμο ς· χῶμα, σωρός.

chi 866 Χωνή ν· τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ξενόφα... ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας χῶνο ς· βουνός.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

chi 867 [τόπος.] βόθυνος χωόμενο ς· λυπούμενος.

chi 868 ὀργιζόμενος, χολούμενος. συγχεόμενος χώρε ι· πορεύου χωρεῖ ν· ἀπελθεῖν χώρησα ν· ἀνεχώρησαν χωρήσαντ α· καταβληθέντα.

chi 872 ὁρμήσαντα [χωριάζεσθα ι· λέγειν] χωρίο ν· δοχεῖον.

chi 874 κόπτρον. [καὶ ὄρνις ποιός] [χωριαμό ς· κίστη.

chi 875] χωρί ς· δίχα.

chi 876 ἰδιαζόντως χωρίτη ς· ἀγρότης, ἄγροικ[τ]ος.

chi 877 ἄλλοι τὸν ὁδηγόν χωροβατε ῖ· ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ [χωρονομε ῖ· ὀργίζεται] χῶρο ς· τόπος, ἀγρός.

chi 880 ἄν(εμ)ος. ἢ χωρίον χωσάμενο ς· χολωσάμενος χώσασθα ι· συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι.

chi 882 λυπηθῆναι χωσθῆνα ι· τὰ αὐτά Ψάγδα ς· [ψαγδῆς.

psi 1] μύρον ποιόν [ψαγεῖο ν· ἀγγεῖον] ψάγιο ν· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον * ψάραλλ α· ψύγματα ψάδδ α· ἡ κινάβαρις ψάδιο ν· κάταντες ψαδυρό ν· ἀσθενές.

psi 6 μαδαρόν. ψαθυρόν ψαένα ι· φθάσαι.

psi 7 κτίσαι ψαθάλλει ν· κνήθειν.

psi 8 ψηλαφᾶν ψαθαρ ά· εὔθλαστα, σαθρά.

psi 9 ξηρά. ἀσθενῆ. ψαθυρά ψάθε α· ψωμία ψαθύρματ α· ἀποκόμματα ψαθυρό ς· εὔθλαστος, καὶ τὰ ὅμοια ψαιδρ ά· ἀραιότριχα ψαιδρό ν· φαιδρόν.

psi 14 ἀραιόν ψαιθό ν· ὑποφοινίσσον ψαῖμ α· ὀλίγον ψαινούζει ν· διὰ ῥ .

psi 17 πισμοῦ καταψύχειν. γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ ψαινύθιο ν· ψευδές.

psi 18 μάταιον, εὐτελές, φλύαρον. οἰκτρόν * ψαινύροιτ ο· διεσείσατο ψαινύντε ς· ψωμίζοντες ψαίνυο ν· ἀχρεῖον ψαίνυσμ α· ὀλίγον ψαινύσσει ν· ῥ .

psi 23 πίζειν ψαίρε ι· τινάσσει, ῥιπίζει.

psi 25 ψαί (ρ)ει ν· ἀσθενῶς τι ποιεῖν. σύρειν ψαῖσμ α· σῖτον ὀλίγον ψαιστ ά· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα ψα [ι]κάζε ι· ῥα(ί)νει ψά [ί]καλο ν· ἔμβρυον, βρέφος * ψαικά ς· ψακάς, ῥανίς * ψα [ι]καλοῦχο ν· ἔμβρυον .

psi 31 ...... ψακαλοῦχο ι· ψάκαλα ἔχουσαι· εἰσὶ δὲ ἔμβρυα ψάκελο ν· μέσα [ψάκιο ν· ἀραιόν.

psi 34 μακρόν] ψάκτα ν· τὴν ψώκτην μάζαν ψακτή ρ· ψήκτρα ψαλάγματ α· ψηλαφήματα [ψάλι ς· κιθαριστής] ψάλι α· κρίκοι, δακτύλιοι * ψαλίδε ς· ἁψῖδες τῶν στύλων ψαλίξα ι· κεῖραι * ψαλίοις ἵππου ς· χαλινοῖς ἵππους.

psi 42 κωλυτηρίοις ψαλίο ν· κωλυτήριον.

psi 43 χαλινός ψαλίθι α· ψήγματα ψαλάκανθ α· τοῦτο ἀδέσποτον δοκεῖ τισιν εἶναι.

psi 45 [ψ′] ψαλακτό ν· οὐκ ἀνεύρητον ψαλάσσε ι· τινάσσει.

psi 47 ψηλαφᾷ. κινεῖ. ψαύει, ψάλλει, ἀφ’ οὗ καὶ ἀψάλακτος ὁ ἄψαυστος ψαλί ς· τὸ ἄρμενον.

psi 48 καὶ καμάρα. καὶ ταχεῖα κίνησις * ψάλλει ν· ᾄδειν ᾄσματα.

psi 49 τίλλειν. κινεῖν * ψαλό ν· εἶδος χαλινοῦ ψαλίττετα ι· ἁμιλλᾶται ψαλλό ς· ὕλη ψαλοίμη ν· βληθείην ψαλτή ρ· ὁ ἀνήρ· ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια ψαλτή ς· κιθαριστής ψάλτιγ ξ· κιθάρα ψαλύγω ν· ἔνιοι ψά (λ υ)γας τὰς λεγομένας ψυχὰς ἄμεινον, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας ψαμαθί α· αἰγιαλός ψάμαθο ς· ψάμμιος, ἢ παραθαλάσσιος ἄμμος ψαμμακοσιογάργαρ α· πολλὰ ἀναρίθμητα, ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων ψάμματ α· σπαράγματα ψαμματίζουσ α· ψωμίζουσα ψαμμή ν· ἄλφιτα ψαμμοδύτη ς· ἰχθῦς, ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν ψάμμο ς· ἡ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

παραθαλάσσιος γῆ, ἄμμος ψανισμό ς· ναυτιασμός ψανό ς· ψεδνός ψάρι ς· γένος στρουθοῦ ψᾶρ (ε) ς· εἶδος ὀρνέου.

psi 68 [ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι ψάρι ς· εἶδος νεώς, τριήρους ψαρί [γ]χο ι· ψᾶροι ψαρο ί· ποικίλοι.

psi 71 εἶδος χρώματος ψαρό ν· ποικίλον.

psi 72 σποδοειδές ψαστή ς· τὰ ψαιστὰ ῥόδα ψατᾶσθα ι· προκαταλαμβάνειν ψατῆσα ι· προειπεῖν ψαύει ν· θιγγάνειν ψαύετα ι· ψηλαφᾶται * ψαυγέ ς· θορυβῶδες ψαυκρόποδ α· κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα ψαυκρὸν γόν υ· κοῦφον.

psi 80 ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν ψαυκρό ς· καλλωπιστής.

psi 81 ταχύς, ἐλαφρός. ἀραιός * ψαλόεντ α· τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύντα ψαῦσα ι· ἅψασθαι.

psi 83 προσεγγίσαι ψαύσασθα ι· τὰ αὐτά ψαυστ ά· ψαυστὰ ἀρχίας * ψαύριο ς· κονιορτός.

psi 86 φορυτός. οἱ δὲ ψαυρός ψάφ α· κνέφας ψαφαρ ά· ψαθυρά ψαφαρό ν· ξηρόν, αὐχμηρόν.

psi 89 ἀσθενές. ἐλαφρόν ψαφαρὰ νεφέλ η· σκοτεινή ψαφερ ά· ψαθυρά * ψαφέ α· ψωμία * ψάφ α· λόφοι ψηλοί ψαφοτριβέω ν· περὶ τοὺς λόγους τριβομένων ψ έ· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτῶν] αὐτά, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό ψέγε ι· μέμφεται.

psi 96 ὑβρίζει ψέγο ς· τάφος.

psi 97 καὶ ἐπιψέγει ν· ἐπικηδεύειν ψέδει ν· ἐντρέπειν, φροντίζειν ψεδνὴ ἡ θρί ξ· ἡ ἀραιόθριξ· ψεδνὴ δ’ ἐπενήνοθε μαδαρὰ ἐπήνθει ψεδόνα ι· λόγοι ψέδυρ α· ψίθυρος * ψεδνό ς· μαδαρός, ἀραιόθριξ ψεια ί· ἀλώπεκες.

psi 103 ψῆφοι ψεαδερτῶ ν· ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα (ψ)ειήματ α· παίγνια ψ [ε]ιλεύε ι· κρα(σ)πεδεύει ψ [ε]ινάζε ι· ἀποῤῥεῖ ψείρε ι· φθείρει ψεῖσα ι· ψωμίσαι ψεκάδε ς· ῥανίδες, σταγόνες ψεκά ς· σταγών ψελλίζει ν· ἀσ[χ]ήμως λαλεῖν ψεκτό ν· μεμπτόν ψελιστή ν· λίγνον ψελλό ς· ὁ τὸ σίγμα παχύτερον λέγων ψελό ς· αἰθαλός ψενδύλο ι· σπόνδυλοι ψευδάγγελο ς· ψευδῆ ἀγγέλων * ψέλι α· δακτύλιοι, λύγαια ψευδάλμιο ν· ψευδές ψευδ (α μ)άμαξυ ς· εἶδος ἀμπέλου.

psi 121 ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος. καὶ ὁ ψευδόπλουτος ψευδεπήσειε ν· ψευδολογήσειεν ψευδ ῆ· ἀλλόκοτα.

psi 123 ἀπάται ψευδηγόρου ς· ψευδολόγους ψευδή ς· ψεύστης ψευδοεπήσωμε ν· ψευδολογήσωμεν ψευδομυθε ῖ· ψευδολογεῖ ψευδοραβδοθία ι· ψευδοραψῳδοί ψεῦδο ς· ἀπάτη, πλάνη ψευδοσέληνο ν· ἡ ἀμαυρὰ σελήνη ψευδώνυμοι ὄνειρο ι· ψευδολόγοι ψευσάμενο ι· παραβάντες.

psi 132 ἐπιορκήσαντες, [ἐφιορκήσαντες] ψευστήσει ς· ψεύστης εἶ ψεφαί (α)ς νυκτό ς· σκοτεινῆς * ψεφαυγοῦ ς· σκοτεινῆς ψεφ (α ί)αι ς· σκοτειναῖς ψεφα [ρ]ῖο ν· λυπρόν.

psi 137 σκοτεινόν ψεφαρ ά· σκοτεινή ψέφα ς· σκότος ψέφο ς· καπνός ψέφε ι· δέδοικεν, ἐντρέπει.

psi 141 λυπεῖ. φροντίζει ψῆγμ α· ξύσμα.

psi 142 ἢ μικρὸν θρύμμα, κλάσμα ψηκεδώ ν· κονιορτός ψήκτρ α· ξύστρα.

psi 144 σπάθη ψῆλα ι· τῖλαι ψηλαφηκότταμο ι· .

psi 146 ..... ψήληκε ς· τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογένναι ψή ν· εἶδος ζώου μικροῦ συκοφάγου ψῆνε ς· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ψῆνα ς· τὰ σπέρματα τῶν ἀῤῥένων φοινίκων ψηνό ν· ἀραιόν ψηνό ς· ψεδνός, διάψιλος ψηνίζω ν· τοὺς Ψῆνας λέγει τοὺς τοῦ Μάγνητος· ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶδος ζώου ὅμοιον κώνωπι, ὃ εἰσδύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς ψῆρε ς· εἶδος ὀρνέων ψηροπυρίτα ς· αὐτόπυρος ἄρτος.

psi 155 οἱ δὲ πυριεφθής. οἱ δὲ κακός ψῆττ α· ἰχθύδιον τῶν πλατέων ἡ ψῆττα, ἥν τινες σανδάλιον ἢ βούγλωσσον .

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

psi 156 .... ψηφῖδε ς· ψῆφοι, μικροὶ λίθοι ψηφισαμένω ν· κρινάντων ψηφίσματ α· γνῶμαι ἀρέσκουσαι ψῆφο ς· λόγος.

psi 160 κρίσις. ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς ψηφοφορί α· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή [ψηφῶ ν· φροντίζων.

psi 162] ψηφολογικ ή· ...... ψήχε ι· καταμάσσει, τρίβει, ξύει.

psi 163 σμήχει. [ψύχει πραΰνει] ψήχο ι· πραΰνοι, καὶ τὰ ὅμοια ψήχομαι τὸν δικαστήν [ψηχρά ν· τὴν λεπτήν] ψι ά· χαρά, γελοίασμα, παίγνια ψιάδ (δ)ει ν· παίζειν ψιάδε ς· ψακάδες, ῥανίδες, σταγόνες ψιάζε ι· ψακάζει ψιάθι α· τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα ψίαθο ς· ἡ χαμεύνη.

psi 172 καὶ τὸ φυτόν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος ψία ι· ἀλώπεκες ψίακ α· ψακάδα ψιαρό ν· εὐῶδες [ψίγνα ι· τρίχες] ψίδε ς· ψιάδες, ψακάδες ψιβδε ῖ· ὑποπνεῖ, βδεῖ ψιδόνε ς· διάβολοι.

psi 179 ψίθυροι ψίεσσ α· εὐδαίμων, μακαρία ψίεντ α· τὰ αὐτά ψιζομέν η· κλαίουσα ψίη ς· μακάριος, εὐδαίμων ψιῆνα ι· ψίξαι ψιῆσα ι· ψωμίσαι ψιθί α· εἶδος ἀμπέλου, καὶ μήλων τινῶν ψιθή ν· τὴν ἀπώλειαν ψιθύρ α· ἐξ ὧν τὸ σύνηθες καὶ ἥρωος Ἀθήνησιν ὄνομα ψιθυρίζε ι· εἰς τὸ οὖς ἠρέμα διαλέγεται ψιθωμία (ν)· Λάκωνες τὸν ἀσθενῆ ψιλά ς· πέτρα.

psi 191 κράσπεδα ψιλὰ τὰ γένει α· σπανοπώγων ψιλαῖ ς· ἀκοσμήτοις * ψηλαφ ῶ· ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια ψίλακ α· ψιλόν, λεῖον.

psi 195 πτερὸν [ἢ πτενόν] ψιλάκε ρ· τὸ ἡγεῖσθαι χοροῦ ψιλεῖ ς· οἱ ὕστατοι χορεύοντες ψιλ ή· ζήτει εἰς τὸ ψιλόν ψιλίοι ς· πλαγίοις, ὑπτίοις ψιλίο ν· πτερόν.

psi 200 μακρόν. οἱ δὲ ψέλλιον. ἢ εἶδος ἄνθους ψιλοδετόρω ν· βρώτη ψιλοκόῤῥη ς· φαλακρός ψιλό ν· γυμνόν.

psi 203 ἔρημον. εὐτελές. ἄτριχον. καὶ πᾶν ἀποδεδαρμένον ψιλὸς στέφανο ς· πτέρινος.

psi 204 καὶ ὁ ἱππεύς ψιλοτάπιδε ς· αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά ψιλού ς· γυμνούς.

psi 206 σφενδονιστάς. τοξότας ψίλωθρο ν· σποδή.

psi 207 ἔνιοι μάδον ψίμαρο ν· εὐδιαῖον ψιλῶ ς· κούφως.

psi 209 εὐτελῶς ψί ν· αὐτοῖς.

psi 210 αὐτόν ψινάδε ς· αἱ ῥυάδες ἄμπελοι ψινάζε ι· ἀποῤῥεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορ(ρ)οεῖ ψίναθο ς· ἀγρία αἴξ ψίνδεσθα ι· κλαίειν ψίνθο ς· τέρψις ψινύθιο ν· φαῦλον ψῖσα ι· ψωμίσαι ψίσι ς· ἀπώλεια ψίττ α· ταχέως, εὐθέως ψιττάζω ν· ψίττα ἐπιφθεγγόμενος.

psi 220 ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα ψιττάκ (ε)ι α· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου ψιττί α· ψωμία.

psi 222 Ἀττικοί ψιφ ά· ἑψιτὰ λεπτά ψιφαῖο ν· ἱστίον.

psi 224 ὁτὲ δὲ ψίαθος. ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον ψιχί α· ψωμία * ψίχε ς· αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων.

psi 226 ψιχίδι(α) ψόα ν· ὀχεύτριαν ψό α· τὸ μέρος τοῦ σώματος ψόγει α· ψογερά, καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς ψογερ ά· ὡς λίαν μεμπτά ψογερό ν· αἰσχρόν, μεμπτόν, ἐπίψογον ψόγξα ι· ἀκοῦσαι ψόγο ς· κατάγνωσις, μέμψις, ὄνειδος ψοδίο ν· σκολιόν ψοθάλλει ν· ψοφεῖν ψοθίο ν· αἰθαλῶδες ψοθό ν· μέλαν.

psi 237 [θόρυβος] ψόθο ς· ψώρα, ἀκαθαρσία * ψόθω ρ· αὐχμηρόν ψοθώ α· ψώρα ψοίθη [σ ι] ς· ἀλαζών ψολοκομπία ι· ἀλαζόνες, κομπασταί ψόλο ς· καπνός, αἰθάλη, φλόξ, ἀσβόλη ψολῶσα ι· ψιλῶσαι.

psi 244 ῥινῆσαι ψόμμο ς· ἀκαθαρσία.

psi 245 καπνός ψο (ύ)δι α· ψευδῆ .

psi 246

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

..... Λάκωνες δὲ τὸν στόμαχον ψοφε ῖ· κτυπεῖ, ῥήσσει ψοφοδεῶ ς· ταραχώδως ψοφοδεή ς· δειλός, κενοφόβος, ὃ καὶ τοὺς ψόφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος ψοφοδε ῆ· τὸν ὅμοιον αὐτῷ ψόφο ς· ἦχος, κτύπος ψυγεῖ α· ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται.

psi 252 καὶ ὁ τόπος αὐτό ψυδνὴ χέρσο ς· ἀραιά, ὀλίγη ψυδρ ά· ψευδῆ ψυδρό ν· ψευδές ψυθιζομένω ν· γογγυζόντων ψύθιο ν· ὀλιγοχρόνιον ψύθιο ς· ἀραιά, ὀλίγη, ψιθυρίς ψυθιστά ς· ψιθυριστάς ψυθό ς· ψίθυρος.

psi 260 ψεῦδος ψυθῶνε ς· διάβολοι ψυῖα ι· ἀλώπεκες, βασσαρίδες.

psi 262 καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες ψυκτ ά· ἡ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυρ(α)μένη μάζα ψυκτή ρ· ὃν ἡμεῖς ψυγέα[ν], καὶ εἶδος ποτηρίου ψυκτήρια [ι]· οἱ ἀλσώδεις καὶ σύ[ν]σκιοι τόποι ψυκτήριο ν· ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρά φαμεν ψύλλ α· ψύλλαι θηλυκῶς.

psi 267 ἄλλοι δὲ Φύλλοι, ἔθνος Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίου μικροῦ ἀῤῥενικῶς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος ψύλλακα ς· τὰς ψύλλας ψύλλιο ν· πόα, ἧς καὶ σπέρμα ὁμώνυμον Ψυλλικο ί· εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως Ψυλλικὸς γόη ς· ὁ τῶν Ψύλλων.

psi 271 οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης ψύλλο ς· τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον ψύξα ς· ἀμβλύνας τὴν ψυχήν, φυσήσας, ἄνεμον ποιήσας, πνεύσας ψύξασθα ι· ῥυήσασθαι.

psi 274 ξηρᾶναι ψύξασα ι· πνεύσασαι.

psi 275 ῥυήσασαι ψύξουσ ι· ξηρανοῦσιν ψύξι ς· πνόη Ψυρίη (ς)· νῆσος μικρά Ψύριο ς· ἀκάθαρτος, ἀπὸ Ψύρ(ων) τῆς νήσου Ψυρί ς· γῆ λυπρά, χέρσος ψύττ α· ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδρ(α)μεῖν λέγεται ψύτταρο ν· σκαφίον ψύττα ν· πρόχυμα ψύττε ι· πτύει ψυττό ν· πτύελον ψυχαγωγε ῖ· παραμυθεῖται τὴν ψυχήν ψυχαγωγό ς· ὁ ἀνδραποδιστής, καὶ ὁ ἀπατεών.

psi 287 ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς ᾄδου ψυχάζε ι· ἀναψύχει ψυχά ς· πνεύματα ψύχει ν· ἀνέμῳ ξηραίνειν.

psi 290 καὶ πνεῖν ψυχέμπορο ς· ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν ψύχεος ἱμείρω ν· καταψύξεως ἐπιθυμῶν ψυχ ή· πνεῦμα.

psi 293 καὶ ζωΰφιον πτηνόν ψυχόλεθρο ς· ἀπώλεια ψυχῶν ψυχοῤ (ῥ)αγε ῖ· ἀποθνήσκει ψυχορόφου ς· τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας ψυχουλκό ς· πόα τις ψυχουλκούμενο ι· τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι ψυχρ ά· τὴν ἣν ἡμεῖς λεπτὴν λέγομεν ψυχροκομψώματ α· ψυχροφαντάσματα * ψυχρὸν κακό ν· ψύξεως αἴτιον ψυχρολογί α· ψευδολογία ψυχρολόγο ς· μηδὲν χρήσιμον λέγων ψυχρὸν δ ’ ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσ ι· τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα (διὰ) τῆς ἀναιρέσεως ψυχρό ς· ἀσθενής ψωδαρέο ν· αὐχμηρόν ψώθιο ν· τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου ψώθι α· τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα, καὶ τὰ ὑποκάτω ψωΐζο ς· ἄφοδος ὑγρά, ἢ ὄνθος, δυσωδία, καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα(ν)· οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα ψώι α· σαπρὰ δυσωδία * ψώδ η· γλῶττα ψωκτό ν· τράπεζαν ψωλήκυσθο ς· οὐδενὸς ἄξιος ψωλό ν· τὸν ἀπεσκολυμμένον ψώμηκε ς· οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες.

psi 315 καὶ ὁ ἔγκατρος ὁ σῖτός φησι ἐξεψώμισεν, ἀπὸ τοῦ ζώου σχηματίσας * ψωμιε ῖ· θρέψει ψῶμιγ ξ· σφήκωμα ψωμο ί· μέρη ψωραλέο ν· τὸν ψωριῶντα ψωροπέταλο ι· ἰχθύες εὐτελεῖς ψῶρο ς· παιδεραστής ψῶσα ι· θάλψαι ψώσματ α· παρὰ Ἀριστωνύμῳ πέπαικται ἡ λέξις τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ ψώχει ν· ἀνακινεῖν.

psi 324 ἀνατρίβειν * ψώχοντε ς· λεπτύνοντες.

psi 325 πλύνοντες. ἀναξαίνοντες * ψώχ ω· λεπτύνω.

psi 326 πλύνω. ξαίνω ψωχὸς γ ῆ· ψαμμώδης * Ὢ· θαυμαστικῶς, λίαν.

omega 1 οἷον· ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ ὢ· ἐπίῤῥημα σχετλιασμοῦ * ὦ· ἄρθρον κλητικῆς πτώσεως.

omega 3 οἷον· ὦ ἄνθρωπε ὤ α· τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

omega 4 Ὦαι δὲ τῶν ἱματίων, καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου ὤα ς· τὰς κώμας καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί ὤασι ν· ὠσίν ὤατ α· ὠτία, ὦτα ὠατωθησ ῶ· ἀκούσομαι ᾧ ἄχεϊ σχομέν η· τῷ ἑαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη ὠβα ί· τόποι μεγαλομερεῖς ὠβάλλετ ο· διωθεῖτο ὠβάτα ς· τοὺς φυλέτας ὤβε α· τὰ ὠά.

omega 13 Ἀργεῖοι. [ἢ τὰ ἀργὰ ὦτα] ὠβεοκόπτα ς· τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου [Ὠβήλ] .

omega 15 ...· ὠόν. καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός [Ὠβώ μ· πόλις Μωαβιτῶν] ὤβρατ ο· (εἵ)μαρτο ὤγανο ν· κνημὶς ἁμάξης Ὠγενίδα ι· Ὠκεανίδαι.

omega 19 Ὠγὴν γὰρ Ὠκεανός ὠγένιο ν· παλαιόν.

omega 20 καὶ ὄρος τι (Ὠ)γή ν· Ὠκεανός ὡγ ή· κώμη.

omega 22 καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον. καὶ τὸ ἄκρον ὤγκωσα ν· ἐμετεώρισαν * ὠΐγνυντ ο· ἀνεώγνυντο ὠγύγ [υ]ι α· ἀρχαῖα τείχη Ὠγυγί η· ὄνομα τῆς νήσου Καλυψοῦς[α] ὠγυγίο υ· παλαιοῦ, ἀρχαίου.

omega 27 μεγάλου πολύ ὠγύλλοντ ο· συνεκάμπτοντο * ὠγμό ς· φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβο[ηθ]ῆσαι, ἢ μετὰ χειροτονίας * ὤ γ· διάφραξις ᾠδαῖ ς· ὑμνῳδίαις, ᾄσμασιν ὠ [δ]δάκταζο ν· ἔδακνον, ἀπέτρωγον ὠδ [δ]άγμη ν· ἐκνησάμην ὠδ [δ]άξατ ο· ὤδαξεν ὦδ [δ]ησε ν· ἀπέδοτο ὦδ ε· οὕτως.

omega 36 ἐνταῦθα. εἰς τοῦτον τὸν τρόπον ὦ δ ' ἂν ἔει ς· οὕτως γὰρ ἂν ἐσσί ὦ δ ' ἄ ν· οὕτως γὰρ ἄν ᾠδεῖο ν· τόπος, ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο [ὠδεῖσ α· ἐφροντισάμην] ὧδέ κε ν· οὕτως ἄν ὦ δέμα (ς)· ὦ αὐτή ὧδέ π η· ὧδέ πως ὧδέ πω ς· θείῳ νεύματι.

omega 44 ἢ οὕτω, τοῦτον τὸν τρόπον ὧδέ πως γά ρ· οὕτω γάρ ᾠδ ή· ᾆσμα, ὑμνῳδία ᾠδηκώ ς· οἰδήσας, πεφυσημένος [ὠδιοῦ ν· φορτίον] * ὠδί ς· ὠδῖνες.

omega 49 τοκετοί ὤδησα ν· ἀπέδοντο [ὠδήσα ς· πριάμενος] ὡδ ί· οὕτω πως ᾠδικό ς· μουσικός [ὠδίνει· πάσχει.

omega 54 λυπεῖται] ὠδίνε ι· πάσχει.

omega 55 λυπεῖται. τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ ὠδίνησε ν· ἐγέννησεν ὠδῖνε ς· πόνοι, ἀλγηδόνες ὠδίνω ν· κυημάτων, τοκετῶν ὠδό ς· ῥοδός ὠδί ς· ὠδῖνες.

omega 60 τοκετοί. ἢ τίκτουσα ὠδό ν· οὐδόν ὡδόσ α· ἐκ τοῦ ὧδε μέρους ᾤδου ν· ὠργιζόμην [ἐν] ἐ (μ)αυτ ῷ, ἠγανάκτουν [ἢ ἐμαυτῷ] ὠδύραντ ο· ἐθρήνησαν ὠδύσατ ο· ἐχολώθη, ὠργίσθη.

omega 65 ἐμέμψατο. ἠχθέσθη, ἐμίσησεν. ἐθυμώθη ὠδυσί η· ὤδυσις, ὀργή.

omega 66 μέμψις ὤδυστα ι· ἠχθέσθη * ὦ δ ' ἄφα ρ· οὕτω ταχέως ὤδωδ ε· σέσηπεν.

omega 69 ὤζεσεν ὦ ἔτ α· πολῖτα ᾤετ ο· ὑπελάμβανεν, ἐνόμιζεν ᾤιετο δεῖ ν· ἐνόμιζε πρέπειν ὤζει ν· βοᾶν ὦζε ν· ἐβόησεν ὤζοντε ς· βοῶντες, καὶ λέγοντες ὢ ὤ.

omega 75 καὶ θαυμάζοντες ὦ , ἦ δ ' ὅ ς· ὦ φίλε ᾠήθ η· ἐνόμισεν, ὑπέλαβεν ὠηρίχθα ι· ὡρινοί.

omega 78 ὑπήνεμοι. ὥριμοι ὠθε ῖ· ἀνατρέπει ὠθισμό ς· ὠσμός, ἀνατροπή ὠθήσα ς· ἀνατρέψας, ὤσας ὠθύλλετ ο· διενοεῖτο ᾦ· ἀντὶ τοῦ διό.

omega 83 ἢ ᾧ τινι ὦια ι· ἄκραι, ἔσχατα.

omega 84 μηλωταί. λέγναι ὠΐγνυντ ο· ἠνοίγοντο, ἀνεώγνυντο ὠιδά ν· ᾠδήν ὠΐδα ς· τὰς μ η μ.

omega 87 .. οἰκίδας ὠιδηκώ ς· οἰδήσας, φυσήσας * ὠΐδα ς· οὐδός ᾦζε ι· ἐπικάθηται [ὠϊζύο ς· ταλαιπωρίας] ὠϊζυρ ά· μοχθηρά [ὠΐ η· πορεύεται] ὠικέτευε ν· ᾤκει ὠ (ι)κοδόμου ν· .

omega 95 ....

omega 96 ......· οἰνοχόουν [ὠΐσατ ο· ᾠήθη] [ὤϊσχ α· ὡρινά, ὑπήνεμα] [ὠΐσχετ ο· ἐπεσχέθη] ὠΐσθ η· ὑπέλαβεν, ᾠήθη * ᾧ ῥ α· ᾧ ἄρα, ᾧ δή ποτε [ὤϊστ ο· προσεδέχετο] [ὠΐσσατ ο· ᾠήθη, ἔδοξεν] ὦκ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

α· εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὀξέως ὠκαλέο ν· ταχύ, ὀξύ ὠκαχήμενα ι· λυπησόμεναι Ὠκεανίνη ς· κοῦ.

omega 107 . τῆς (Σ)τυγός Ὠκεανοῖο πόρο ν· τὸν ἀέρα, εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν Ὠκεανό ς· ἀήρ.

omega 109 θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης. φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ ὠκέ α· ταχέα ὠκέα ς· ταχεῖς ὠκέες στρουθο ί· ταχεῖς, εὐπετεῖς, κοῦφοι [ὠκείλαντε ς· ὁρμήσαντες, προσπελάσαντες, προσπεσόντες, ἐξοκείλαντες.

omega 113 καὶ] ὤκειλεν τὰ αὐτά ᾤκεο ν· ᾤκουν ὠκεῶ ν· ἁμαρτών.

omega 115 ἢ ταχέων ὠκέω ς· ταχέως ὠκίδε ς· ἐνώτια * ὠκ (ε)ιάω ν· ταχυτάτων ὠκίεσσ α· φθαρεῖσα ὤκιμο ν· βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν ὠκίμβαζε ν· ἐτάρασσεν.

omega 121 ἐθορυβεῖτο. ἐστραγγεύετο ὤκιστο ν· τάχιστον ὤκλαζε ν· συνέκαμπτε τὰ γόνατα ὤκλασα ν· τὰ αὐτά.

omega 124 τὰ γόνατα ἔκαμψαν ὠκλίνασα ι· κλίνασαι ὠκριόωντ ο· ὠξύνοντο, ἐτραχύνοντο ᾤκτειρε ν· ἠλέησεν ὠκ ύ· ὀξύ, ταχύ ὠκύαλα πτερ ά· ὠκέα παραγώγως.

omega 129 ὡς ὠκύαλος ναῦς ὠκύαλο ς· ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους ὠκυαγεῖ ς· ἐπωδοῦν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής ὠκυβόα ι· ταχυμάχαι ὠκύθοο ν· πόα τις ἡ τρίφυλλος καλουμένη ὠκύμορο ι· ταχυθάνατοι, οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ ὠκύνε ι· ταχύνει, ὀξύνει ὠκυπέτ α· ὀξέως πετομένω ὠκύπορο ι· ταχυπόροι ὠκυπόροισ ι· ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν ὠκύπορο ς· ταχέως πορευόμενος ὠκυπόρω ν· ταχυπόρων ὠκύπτερο ς· ταχέως πετόμενος.

omega 141 ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας (πτέρυγας ἔχων) ὠκύρ (ο)ο ν· ταχύτατον ὠκυρό ῳ· ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ ὠκυρό ῳ· ταχέως ῥέοντι ὠκύ ς· ταχύς ὠκύσημο ν· ταχέως φανερόν ὠκύτη ς· ταχύτης ὠκύτητο ς· ταχύτητος ὠλέθρευο ν· ἐφόνευον ὠλέκρανο ν· ὁ ἀγκών * ὠλένα ι· οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες.

omega 151 καὶ ὠλέναι ὁμοίως * ὠλένα ς· χεῖρας, ἀγκάλας Ὠλέναδ ε· ὡς ἄγραδε Ὠλένιο ν· κακόν ἢ δεινόν Ὠλενί α· πόλις Ἀχαίας ὠλέριο ν· πόνος ὠλεσίκαρπο ι· αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν.

omega 157 ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ ὠλεσίοικο ι· οἱ ἄσωτοι ὤλετ ο· ἀπώλετο Ὠλί α· πόλις ὠλίβραξα ν· ὤλισθον ὠλιγγιᾶ ν· νυστάζειν ὠλιγγι ά· νυσταγμὸς ἀκαριαῖός τις.

omega 163 καὶ ἐπὶ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὠλίγ(γ)ας φασίν. ἢ ἐλάχιστος ὠλιγγήϊο ν· ὀλίγον, βραχύτατον [ὤλιγ ε· παρεσκεύασεν] ὤλισθε ν· ἐσφάλη, ὠλίσθησεν ὠλιτήμερο ς· (ὁ) ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν Ὠλιτό ς· ὁ Νηρεὺς ἥρως ὠλιτόφρονα ς· ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους ὠλλό ν· τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν.

omega 170 οἱ δὲ ἀπὸ τῶν διφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα ὠλοφύρετ ο· ἐθρήνει ὠλυγίω ν· σκοτεινῶν.

omega 172 κακῶν. μακρῶν. ὀξέων. μεγάλων ὦ λῷ (σ)τ ε· ὦ βέλτιστε ὠλώναντ ο· ἱλασσάμενον ὠμ ά· τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα ὠμάδιο ν· ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὤμοις καὶ τὸ ἐπ' ὤμους ὠμάδιον ὠμαδί ς· ἐπὶ τοῦ ὤμου ὠμαλθὲς ἕλκο ς· πρὸ καιροῦ συναχθέν ὡμάρτησε ν· ἐπηκολούθησεν [ὤμβρε ι· ὦ πονηροί, ὦ ἄθλιοι] ὦ μέλε (ο ι)· ὦ ἄνθρωποι ὠμηγέροντ α· τὸν μὴ καθη(ψη)μένον ἀπὸ τοῦ γήρως, μηδὲ πάνυ γέροντα [ὠμηκότε ς· προθυμούμενοι] ὠμηλετό ν· ἐρηριγμένον ὠμηλύσι ς· τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα ᾦμη ν· ἐνόμιζον ὡμήρησ ε· συνέτυχεν, συνήντησεν, εἰς τὸ αὐτὸ ὤμους ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας ὠμηστα ί· ὠμοβόροι, ὠμοφάγοι ὠμηστή ς· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων ὠμία ς· ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ὁ εὐρύστερνος ὡμίλε ι· ἐπήρχετο ὡμίλησ ε· συνανεστράφη ὡμιλήσαμε ν· συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστρέψαμεν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὤμιλλ α· παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ.

omega 194 ... λαμβάνει. ἢ ἔπαθλον ὠμοβόρο ν· ὠμοφάγον ὠμογέρω ν· οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν, ἔτι δὲ ἰσχύοντα.

omega 196 οἱ δὲ τὸν μὴ λευκαινόμενον τὴν κεφαλήν, ὄντα δὲ πρεσβύτην ὠμογέροντα ς· τοὺς τοιούτους ὠμοδάϊκτο ν· ὠμοσπάρακτον ὠμοθάλεκτ α· ὠμά ὠμοθετεῖ ν· τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν ἔτι ὠμοῦ ὄντος, καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν.

omega 200 ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς Ὅμηρος ὠμοθετήσασθα ι· ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων ὠμόθε ι· ὅρκοι ἐγένοντο ᾧμο ι· οἴμοι.

omega 203 ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν (ὤ)μο (ι) ν· τῶν ὤμων ὦμο ι· τὰ μετάφρενα ὤμοισι ν· ἐν τοῖς ὤμοις ὠμοκυδιᾶ ν· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐδοξίᾳ μέγα φρονεῖν.

omega 207 ἢ τῇ τάξει * ὠμό ς· ἀπάνθρωπος, ἀπηνής * ὠμοτόκησε ν· ἐδυστόκησεν ὠμόλι (ν) α· τὰ ἄγρια ὀθόνια ὡμολόγησα ν· συνέθεντο ὠμό ν· ἄωρον, ἄγριον ὠμοργό ν· σκληρόν ὠμόρξατ ο· ἀπεψήσατο [ὠμό ς· ὁ λιβανωτός.

omega 215 ἢ ὁ βωμό ς] ὠμότη ς· ἀπηνότης ὠμοστράκ ω· βουτίνω τρυβλίω ὠμοφάγους δαῖτα ς· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας.

omega 218 καὶ ἐσθίοντας ὦ μοχθηρ έ· ὦ ἐπίπονε ὤμφυνα ν· ἐδόξαζον ὠμφύνει ν· ἐνδόξους ποιεῖν.

omega 222 ὠμ ῷ· τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ ὠμῷ γήρα ϊ· τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι ὤμωξε ν· ὠδύρετο, ἐστέναξεν [ὤμωσε ν· ὅρκῳ ἔστησεν] ὤ ν· ὑπάρχων.

omega 226 ἢ ὄντων ὦνα ξ· ὦ δέσποτα, ὦ ἄναξ ὦναξ Παιώ ν· ὦ βασιλεῦ, ὁ κακὰ παύων Ἀπόλλων ὦν ἄπ ο· ἀφ' ὧν ὠνάστι α· ἐνώτια φάρμακα ὠνάρχο ς· δῆμψος ὤνατ ο· ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν ὠνεῖ ν· πωλεῖν.

omega 233 [ἀπολαύειν] ὠνήμη ν· ἀπέλαυσα [ὠνησάμη ν· ἐμεμψάμην] ὤνησε ν· ὠφέλησεν, ἔσωσεν ὤνησι ς· πρᾶσις, ἀγορασία.

omega 237 [ἢ μέμψις. ὠφέλεια σωτήρια] ὠνήσ ω· τὰ αὐτά ὠνητιῶ ν· ἀγοραστικῶς ἔχων ὤνητ ο· ὤνατο, ὤνησιν ἔσχεν ὠνθυλευμένο ν· τὸ διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον ὤνι α· τὰ πράσιμα ὠνίο υ· πρασίμου, ἀγοραστοῦ ὠνίου ς· ἀγοραστούς [ὦνν υ· οὕτως] ὦνο ν· τὸ τίμημα τῆς τιμῆς, ἢ τιμή.

omega 246 ἤγουν ἡ ἀγορά ὦνο ς· ὠνή, τιμή, ἡ καταβαλλομένη ἀντί τινος ὠνοσάμη ν· ἐμεμψάμην, ἐξεφαύλισα, ἠτίμησα (ὠ)νούμενο ι· ἀγοράζοντες ᾠνοχόε ι· ἐνέχεεν, ἐκίρνα ὠνυχισμένο ν· ἀφῃρημένον ὠξυθυμώθ η· ὠργίσθη Ὠξώλω ν· ἔθνος βαρβάρων ὦ οἰο ῖ· ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἴωσι ᾤοντ ο· ὑπελάμβανον, ἐνόμιζον ὦ οὗτο ς· ὦ αὐτός, ἢ ὦ σύ ὦπ α· ὄψις, πρόσοψις, πρόσωπον ὤπαζε ν· κατόπιν ἐπάγων ἐδίωκεν ὠπάζεσθα ι· ὁρᾶν, σκοπεῖν ὤπαινες, ὤπαιν ὤπασε ν· ἔδωκεν, ἐχαρίσατο ὦ πέπο ν· ὦ φίλτατε.

omega 262 ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἔκλυτε, μάταιε ὦπε ς· ὀφθαλμοί ὠπήσεσθα ι· ὄψεσθαι * ὠπωτῆρ ε· [διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τῇ Ἑκάτῃ τὰς οἰκίας ὤπι α· ὀφρύδια Ὦπι ἄνασσ α· [πυῤῥὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν ὠπίζετ ο· ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο [ὠπιζόμενο ς· ἐπιστρεφόμενος] [ὠπλ ή· ἡ ἐκ χειρὸς πληγή] ὡπλίζετ ο· καθωπλίζετο ὡπλίσατ ο· παρεσκευάσατο ὦ πόνῳ πονηρέ .

omega 273 ..... ὦπτα ι· (ἐ)θεάθη Ὠπό ς· ὄνομα γενικῆς πτώσεως.

omega 275 διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν Ὠπός, ὡς Θρᾳκός ὦ πόπο ι· φεῦ φεῦ, παπαὶ τῶν χαλεπῶν.

omega 276

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα σχετλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ δηλωτικόν. ὦ δαίμονες, ὦ φίλοι, ὦ θεοί ὤπυιε ν· ἔγημεν ὠπφρύναμα ι· ηὔφραμμαι ὥρ α· τὸ ἔαρ, ἢ θέρος.

omega 280 ἢ μορφή ὥρ α· καιρός.

omega 281 κάλλος. τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς, ἐπιμέλεια. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα. [οἱ δὲ φυλακτήρια, ἢ προβλήματα] * ὥρᾳ γάμω ν· ἐν ἀκμῇ γάμων * ὥρα ἔτου ς· καιρὸς ἔτους, τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος ὡραί α· ἀκμάζουσα, κάλλος ἔχουσα ὡραίᾳ τῇ ἡλικίᾳ.

omega 285 καὶ τῇ ὄψει ὡραῖ α· νεκύσια.

omega 286 οἱ δὲ δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων. καὶ ἐπὶ τῶν καθ’ ὥραν συντελουμένων ἱερῶν ὡραῖα θύει ν· τελετή τις, ἐν ᾗ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί ὡραία ἡμέρ α· ἡ ἑορτή ὡραΐζετα ι· καλλωπίζεται * ὧρα ι· καιροί * ὡραίοι ς· καιροῖς ὡραϊσμέν η· καλλωπισμένη ὡραῖο ν· καίριον.

omega 292 καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα τὸ καθ’ ὥραν. καὶ ὁ τάριχος ὁ κατὰ τὸ ἔαρ συντιθέμενος ὡραῖον κῆδο ς· ὁ καθ’ ὥραν τελευτήσας [ὡραίοντ ο· ὥρμων, ἐπορεύοντο] ὡραιοπώλα ς· ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας.

omega 295 ὀπωροπώλης. ταριχοπώλης ὡραῖο ς· εὔμορφος, εὔτροπος, εὐσχήμων, εὐπρόσωπος ὡραϊσμό ς· καλλωπισμός, κάλλος ὡραίω ν· τῶν πεπανῶν.

omega 298 καὶ ὡραίω ν· τῶν καρπῶν ὡρακιᾶ ν· τὸ ἐν τοῖς βαλαν(ε)ίοις ἐκλύεσθαι.

omega 299 ἢ σκοτοῦσθαι. καὶ ὠχριᾶν ὡρακιᾶ ν· λ[ε]ιποψυχεῖν.

omega 300 ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἱδρῶτος. οἱ δὲ ναυσιᾶν. καὶ σκοτοῦσθαι ὡρακιάσα ς· λ[ε]ιποψυχήσας ὦ ’ράννα χελίδω ν· ὀροφή ὡρανιστή ρ· ἱμάς ὡραπολεῖ ν· κατὰ τὴν εἰθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀναπολεῖν.

omega 304 Ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι τὸ τρὶς ἀροτριᾶν τὴν γῆν [ὡργ ᾷ· οἰστρεῖ, γαυριᾷ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται, ἢ κατεπείγεται] [ὡργάσα ι· πηλὸν ἕτοιμον παρασχεῖν] ὡργασμένο ς· μεμαλαγμένος [ὤργατ ο· κατηπ . [1]

omega 308 γῃ, καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἦν] [ὡργημένο ν· παρεσκευασμένον, ἕτοιμον] [ὥργητ ο· ὥριστο.

omega 310 ἔχρῃζεν] [ὡργιᾶτα ι· χρῄζει.

omega 311 ὁρίζει] [ὡργώ ς· μεμηνήσας] ὤργω ν· ἐπεθύμουν.

omega 313 [ἐμεμίγησαν] ὠρδυλευσάμη ν· ἐμόχθησα [ὠρέγε ι· δίδου] ὦρ [ε]ε ς· γυναῖκες ὤρει α· φυλακτήρια ὠρεῖ ν· φυλάττειν.

omega 318 ὅθεν καὶ ὁ θυρωρός λέγεται * ὠρέξατ ο· ἐξέτεινεν * ὤρεξ ε· παρέσχεν, ἔδωκεν ὠρέξατ ο· ἐστοχάσατο.

omega 321 ἔλαβεν. ἐπεθύμησεν. ὥρμησεν ὠρέο ν· πηχυαῖον ὧρε ς· πύργοι ὠχυρωμένοι.

omega 323 κηδεμόνες ὥρεσ (σ) ι· γυναιξίν, ἀπὸ τοῦ συνεζεῦχθαι ἀνδράσιν ὤρετ ο· ὥρμα ὠρεύει ν· τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι ὠρέοντ ο· ὥρμων, ἐπορεύοντο ὠρέχθ η· ἐπεθύμησεν ὠρέχθησα ν· ἐπεθύμησαν ὥρ ῃ· καιρός.

omega 330 ἢ τῷ καιρῷ ὠρημάτω ν· φυλαγμάτων ὥρ η· πάθος.

omega 332 οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα ὥρη ς· ἀκμῆς ὠρήσαντ α· φυλάσσοντα ὠρήσσοντα ι· φυλάσσονται ὠρητύ ς· πήρωσις [ὧρθε ν· ὥρμησεν.

omega 337 ἀνέστη, ἢ ἀνέστησεν] ὤρθευεν δέμα ς· ἀνώρθου.

omega 338 ἐθεράπευεν ὥρι α· τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα, ὡραῖα, ἢ ὥριμα ὠρί α· τὸ πρῶτον ἀκρωτήριον τοῦ ἀστραγάλου ὡρια (ί)νει ς· ὡραΐζει [ὠριγνώμενο ν· ὀρεγόμενον] ὤριγμα ι· ὠ .

omega 343 ..... ὠρίγγ η· ἑώρα ὠρίζε ι· ὑπνοῖ· ὁμιλεῖ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

omega 345 φροντίζει, μεριμνᾷ. ἀδολεσχεῖ ὥριμο ν· καίριμον.

omega 346 ἢ τὸν καιρὸν [διήγειρεν. ἢ ἐτάραξεν ὤρινε ν· ἐτάραξεν.

omega 347 ἠρέθισεν ὠρίνθ η· ἐταράχθη ὠρινθιᾶ ν· ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπατον ὥρισε ν· ἔκρινεν ὡρισμέν η· ὑπόχρεως, ἢ ὅρους ἔχουσα καταπεπηγότας ἐπὶ δανείσμασι ὥριστο ς· ἄριστος Ὠρίω ν· ἄστρον οὕτω καλούμενον.

omega 353 ἢ ὄρνις ποιός ὤρκυπτ ε· ὑπερέκυπτε ἐπαιρόμενος ὥρμ (αινε ν)· ἐνεθυμεῖτο, ἐβουλεύετο, ἐφρόντιζεν.

omega 355 [ἔπαινεν] ὥρμαιν ε· διενοεῖτο, ἐμερίμνα ὥρμην ε· [διενοεῖτο] ὥρμησε ν· ἔπεμψεν [ὡρμεῖσθα ι· ὁρμεῖν.

omega 359 τὸ πολεμεῖν] ὡρμῶντ ο· ἐξῄεσαν ὠρνεάζετ ο· μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλήν ὤ (ρ)νυτ ο· ἀνίστατο.

omega 362 διηγείρετο ὠροβισμένο ι· κεχορτασμένοι ἀπὸ τῶν βοῶν ὡρογράφο ι· ἱστοριογράφοι, τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα γράφοντες.

omega 364 Ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί ὠρόθυνα ν· ἐτάραξαν.

omega 365 καὶ ἠρέθισαν [ὤρον α· τὰ ὄρια ὡρῶντ ο· ἤθελον] ὤρορε ν· ὦρσε, διήγειρεν.

omega 368 ἐτάραξεν. ἔπεμψεν. ἐνέβαλεν ὧρο ι· οἱ ἐνιαυτοί ὧρο ς· ἐνιαυτός ὧρο ς· ἡ νύξ.

omega 371 [ἡ ἀπὸ Ὠκεανοῦ Ὠροσίδη ς· ὁ ἀπὸ Ὠρεσίου γεγονώς.

omega 372 οὗτος δ' ἔστι ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ, ὥσπερ Ὠκεανός ὡροσκόπο ς· ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας ὤρο υ· ὥρια.

omega 374 φύλακες ὤρουε ν· ἐπῆγεν, ἐφώρμα ὤρουσε ν· ὥρμησεν ὤῤῥ α· τηνικαῦτα ὦρτ ο· ἀνέστη.

omega 378 ὥρμησεν. ἤρχετο ὠρτό ς· βωμός [ὦρσα ι· παρορμῆσαι] ὦρσε ν· παρώρμησεν ὠρυγ ή· φωνή.

omega 382 θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή ὠρύεσθα ι· κλαίειν.

omega 383 τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν ὠρύετα ι· ὑλακτεῖ ὤρυξα ν· ἔσκαψαν ὠρυόμενο ς· βρυχόμενος, ὑλακτῶν ὠρυομένω ν· κραζόντων.

omega 387 κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν ὤρφωσε ν· ὠρφάνισεν ὠρώρε ι· [διηγέρθη ὤρωρε ν]· ἐκεκίνητο ὠρωρέχατ ο· ὁρμῶντες ἐπετίθουν ὥ ς· θαυμαστικὸν ἐπίῤῥημα.

omega 392 ἄλλοι οὕτως, ὁμοίως. ἀληθῶς. ἢ ὥσπερ. ἢ ἵνα. ἢ ὅτι. ἢ ὅτε. ἢ πρός. ἢ λίαν. ἢ [εἰς τὸ.] τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τοῦ ω στοιχείου ὦσα ι· διῶξαι.

omega 393 διασεῖσαι. βιάσασθαι. ἀποῤ(ῥ)ῖψαι ὠσάμεθ α· ἀπωσάμεθα ὠσάμενο ι· διώξαντες, ὠθήσαντες ὠσάμη ν· ἀπωσάμην, ἐδίωξα, ὤθησα ὦσα ν· ὥστε, ἵνα.

omega 397 ἢ ἀπεώσαντο ὡς ἄν τις εἴπο ι· .

omega 398 .. ὡς ἂν οἷός τε ὦ· ὡς ἂν δυνηθῶ .

omega 399 .... ὥσα τε δε ῖ· ὡς ἐκ τούτου ὡς αὖ πάλι ν· ἐκ δευτέρου ὡς αὐτό ν· πρὸς αὐτόν ὡσαύτω ς· ὁμοίως, τοιούτως ὡς βασιλέ α· πρὸς τὸν βασιλέα ὡς δ ή, [ὦ δὴ αὐτοῖς.

omega 405 ἢ] ἐπειδή ὡς δή σφι ν· ὡς δὴ αὐτῖς ὡς δοκέε ι· ὡς νομίζει ὡς ἐδόκε ι· ὡς ἐνόμιζεν ὣς εἰπώ ν· οὕτως εἰπών ὡς εἶχε ν· ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν.

omega 410 [ὡσεὶ τυχόν]. καθὼς ἔτυχεν, ἢ συνέβη ὤσει ς· ὠθήσεις ὡσεί τ ε· καθάπερ ὡς ἐχῖνος ἀναβάλλει τὸν τόκο ν· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων ὡς ἐκρίθη σο ι· ὡς ἐφάνη σοι ὡς ἐμ έ· πρὸς ἐμέ, καθάπερ ἐμέ, ὡς ἐγώ ὦσε ν· ἀνέτρεψεν, ὤθησεν.

omega 416 ἀπέκοψεν. ἀπώσατο. κατέβαλλεν ὡς ἐνέπουσι ν· ὡς λέγουσιν ὡς ἔν ι· ὡς ἔστιν, ὡς ἐγχωρεῖ ὡς ἐν πινακί ῳ· ὡς ἐν εἰκόνι ὡς ἔξεστι ν· ὡς δυνατόν ὡς ἔοικε ν· ὡς φαίνεται.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

omega 421 ὡς πρέπει, ὡς δεῖ ὡς ἐπίπα ν· ὣς ἐπιτοπλεῖστον ὦσέ το ι· ὤθη(σε) σοι ὡς ἔτυχε ν· [ὡς φθάς.

omega 424 .] ὡς ἔφασα ν· ὡς εἶπαν ὡς ἔφασκε ν· ὡς ἔφη, ὡς εἶπεν ὡς ἔφησθ α· ὡς εἶπας ὡς ἔφ υ· ὡς ἐγένετο, ὡς ἔστιν ὡς ἔχ ω· εὐθέως ὡς ἡμᾶ ς· πρὸς ἡμᾶς ὠσθεί ς· ἀνατραπείς [ὤσθησε ν· ὤθησεν.

omega 432 ἔπρασεν] ὠσί ν· ὠτίοις, ἀκοαῖς, [ὠτίοις] ὥς κε ν· ὅπως ἄν ὦσι ν· ὑπάρχουσιν.

omega 435 εἰσίν ὡς μάλιστ α· ὡς ὄντα δυνατόν ὥς κέν τι ς· ὅπως ἄν τις ὠσμέν ῳ· ὠθισμένῳ ὡς μήτε κροῦσα ι , μή θ ’ ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖ ν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη ὠσμό ς· ἀνατροπή.

omega 440 ὤθησις, ὠθισμός ὡς οἶμα ι· ὡς νομίζω ὡς οἷόν τ ι· ὡς δυνατόν ὡς ὅγ ε· καθὼς οὗτος ὥς ο ἱ· ὡς αὐτῷ ὥσπε ρ· καθώσπερ ὥσπε ρ· καθώς, καθάπερ ὡς οὐκ ἐξικνούμενο ι· ὡς οὐχ ἥξοντες ὥσπερ οὐφθαλμὸς [το ῦ] Διό ς· ὡς ἀστραπή ὥσπερ κόρας ἑλεῖ ν· ἐπὶ τῶν εὐχερῶν λέγεται ὡς πρί ν· ὡς πρότερον ὡς πρὸς ἕνι α· ὡς πρὸς ἄλλα, ἢ τινά ὡς ῥ ά· ὡς δή ᾧ σ ε· διὰ τοῦτο[ν]· ᾧ ς’ ἔβαλον Τρῶες ὥς σο ι· οὕτω δή σοι ὡς τὰ πολλ ά· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὥστ ε· καθάπερ, οὐκοῦν, λοιπόν ὥστε γά ρ· καθάπερ γάρ ὥσ (τ ε) στεροπ ή· ἀστραπή ὠστίζεσθα ι· ὠθεῖσθαι ὠστιζόμε (σ)θ α· ὠθούμεθα, θλιβόμεθα ὠστιοῦντα ι· ὠσθήσονται ὣς φάσα ν· οὕτως εἶπαν ὣς φάτ ο· οὕτως ἔφη, εἶπεν ὠσφρήθ η· συνῆκεν [ὤσφρησι ς· ἀέρος μετάληψις] ὠσφρῶντ ο· συνῆκαν, ᾔσθοντο, ἔγνωσαν ὤσχη [ς]· ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου ὦσχο ι· τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν ὠσχοφόρι α· παῖδες εὐγενεῖς ἡβῶντες καταλέγονται οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν.

omega 469 εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς[ιν] * Ὠση έ· ἑρμηνεύεται σωζόμενος Ὠσχοφόριο ν· τόπος Ἀθήνησι Φαληροῖ, ἔνθα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν ὦτ α· ἀκοαί, ὠτία ὦτ α· τὰ μὴ στρογγύλα ὠτακό ς· παρώνυμον εἶναί φασιν ὠτακουστε ῖ· περιέργως ἀκούει ὦ τᾶ ν· ὦ οὗτος.

omega 476 ἀντὶ τοῦ ὦ μακάριε, ὦ βέλτιστε ὦ τᾶ ν· ὦ σύ, ὦ ἑταῖρε, ὦ οὗτος, ὦ μακάριε.

omega 477 πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις ὠτειλα ί· τραύματα, οὐλαί, τρώσεις ὠτειλ ή· ἡ ἐκ χειρὸς τρῶσις, ἢ τραῦμα ὠτοκάταξι ς· τὰ ὦτα τεθλασμένος ὠτοκοπε ῖ· κεφαλαλγεῖ, ἐνοχλεῖ, λαλῶν [ὠτοκουστή ς· ὁ ὑποκρινόμενος] ὡς τού ς· ὡς τούτους ὠτό ς· ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί.

omega 484 οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν Ὦτος καὶ Ἐφιάλτη ς· Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας παῖδες .

omega 485 .... ὤτρυν ε· παρώρμησε, διήγειρεν ὦ τύμπαν α· ὦ ἐπιτήδειοι τυμπανισθῆναι (ὤ)τω ν· ὠτίων Ὠφέλη ς· ὁ Ἐφιάλτης ὤφε [ι]λε ν· ὤφειλεν ὠφέ [ι]λου ν· εὐεργέτουν ὠφθαλμιάσα ς· τὸν ὀφθαλμὸν ἐπέβαλεν ὤφθ η· ὡράθη, ἐθεάθη ὠφίλε ι· ἐπήρχετο ὦ φιλότη ς· ὦ προσφιλέστατε.

omega 495 ὦ φίλε. ὦ ἑταῖρε [ὤφλημ α· χρέος] ὦφλ ε· κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὤφλησεν.

omega 497 καὶ τὸ ὤφειλεν ὠφλίσκανο ν· κατεδικάζοντο ὠφρό ν· ἐλαφρόν ὠφρυωμένο ς· ἐπηρμένος ὠφύϊ α· ἡ δορά.

omega 502 καὶ βοτάνη τις ὠχεῖτ ο· ἐκάθητο ὤχετ ο· ἔφυγεν, ἀπέδρα.

omega 504 ἀπώλετο. ἢ ἐπορεύθη ὠχέτευε ν· ὑδραγώγει.

omega 505 καὶ ἐτάφρευεν [ὠχλε ῖ· ὠθεῖ.

omega 506 νοσεῖ] ὤχθησα ν· ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστέναξαν ὤχλησε ν· ἐμόχθησεν.

omega 508 ἐκίνησεν, ἐμόχλευσεν, ὤθησεν. ἐνόσησεν ὤχμασα ν· κατέσχον, ἐδέσμευσαν ὠχμασμένο ν· κατεχόμενον, δεδεμένον ᾠχόμη ν· ἐπορευόμην ᾤχοντ ο· ἐπορεύοντο ὤχου ν· ἐκάθηντο ὤχρ α· ὠχρίασεν ὠχρᾶ ς· ὠχρίας εἶς.

omega 515 [καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός ὠχρήσαντ α· ὠχριάσαντα ὦχρο ς· ὠχρίασις, χλωρότης.

omega 517 χλωρός ὠχυρωμέν η· ἠσφαλισμένη ὤ ψ· ὄψις, ὀφθαλμός ὤψατ ο· εὔξατο.

omega 520 ἐμαρτύρατο. (ε)ἶδεν ὦψα ι· ὤφθης ὤψειο ν· [ὤπτεισαν.

omega 522 εἶχον.] περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο ὠψ ά· τὰ ὀπτητήρια ὠψιζόμη ν· ὀψὲ ἐποίουν.

omega 524 βράδιον ἠρχόμην ὠψίσθη ν· ὤψισα ὠψισμένο ν· ὀψὲ τῆς ὥρας, βραδέως ἐρχόμενον ὠψικότ α· βράδιον ἥκοντα [ὤψου ν· ἐμαγείρευον, [ὤπτουν]] ὠῶ ν· περιστομίων τῶν ἱματίων [Ὥ Σ· συνήθως· μνήσομαι, ὥς (μ)’ ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν καὶ ὅμως· ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι καὶ ὃν τρόπον· ἤρξατο δ’ ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ[ε]’ καὶ ὁμοίως· ὣς δ’ αὕτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη καὶ ἐπεί· ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ’ ἕστασαν ὠκέες ἵπποι καὶ ἡνίκα· οἱ δ’ ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν καὶ οὕτως· ὥς κε μάλ’ ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκη(τ)αι καὶ πῶς· ὠποποῖ, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει καὶ ὅτι· ἔγνως ὡς θεός εἰμι καὶ πρός· ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον καὶ θαυμαστικὸν ἐπίῤῥημα· ὥς ς’ ἔβαλον Τρῶες καὶ ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ’ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο καὶ διό[ς] ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα καὶ ὅτε· Ἕκτωρ δ’ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε(ν) καὶ τότε· ὡς δ’ ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν ὁτὲ δὲ συναπτικὸν σύνδεσμον· ὡς ὑμεῖς παρ’ ἐμοῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε ὁτὲ δὲ ἀνακεφαλαιωτικόν ὥς τ’ ἦλθ’ ὥς τ’ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον ὁτὲ δὲ καὶ τὸ ὄντως· ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός ὁτὲ δὲ τὸ ὡς ἂν καὶ τὸ ἄχρι· ὥς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου ὁτὲ δὲ καὶ τὸ εὐθέως· ὡς ἴδεν, ὣς ἀνέπαλτο Σοφοκλῆς δὲ Λαρισσαίοις ἀντὶ τοῦ λίαν· ὡς καὶ τύραννι πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν καὶ Μένανδρος· ἔγημε θαυμαστῶς γυναῖχ’ ὡς σώφρονα Ὠρίω ν· σύστημα κδ ἀστέρων, ὅν τινες ὀνομάζουσι Βοώτην. [40]

omega 531 οὓς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καί φασι, τοὺς μὲν τέσσαρας εἶναι τρίτου μεγέθους, ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους ἐννέα τοῦ πέμπτου. κεῖται δὲ τοῦτο τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ μέρει, ὅπερ καὶ ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς ἓν σῶμα Ὠρίων ὠνόμασται. ἄστρα δὲ ταῦτα λέγουσι καὶ οὐχὶ ἀστέρας, ὡς τῶν μὲν ἄστρων πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων, ἀστέρος δὲ τοῦ καθέκαστον λεγομένου. Καὶ τοῦ Ἀρκτούρου μέμνηται ἡ γραφή, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ Ὠρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόκιῤῥον. Παραπλησίως δὲ καὶ ἡ Πλειὰς ὀνομάζεται, ὑπὸ τῆς γραφῆς· ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν δῆλον, ὅτι παρ’ Ἑβραίων πολυπραγμονησάντων τὰ ἀπόῤῥητα. ἑνῶνται δὲ καὶ ἐν τῇ Πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς, καὶ καταπεπυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ δὲ ἕξ, ὅπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ, τοῦ Ὠρίωνος, οὕτω τοῦ Ἀρκτούρου καὶ τοῦ Ἑσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ Ἰώβ. ὅς φησιν· ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον καὶ ταμεῖα νότου [15]

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org